சான்றோர்குல

மரபுகாதீதல.

இஃது

கிறிஸ்தாபதம கழஎஉ (ஹ) அச்சிடப்பட்ட

ஜாதிசங்கிரகசாரம் என்னும் நூலில்

சான்றோர்குலத்தவர்களே சூடி

எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தப்புகளே, நூலவழக்காலும உலகவ

ழக்காலும அகற்றுதற்கும, உண்மையை

ருசீப்படுத்துதற்கும்

ச. வின்பிரிட்டி ஐயர்

அவர்களியற்றியது.

சென்னபட்டணம வேப்பேரி:

சி. பாஸ்டடர் அண்டு கோ அசசுக்கூடத்தில

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாலிவாகன சகாப்தம் களகுள-க்குச்சரியான

கிறிஸ்தாப்தம் கழஎச (ஹ).

விலை ரூ 2 - அணா 8.

PREFACE.

THE author has undertaken the publication of this little volume with the view of answering the objectionable statements lately made by the author of the *Jatisangrahasaram*, a closely printed octavo volume of 420 pages. Few Sections treating on points tending to throw difficulties on the way of antiquarians are also added, with full explanations and illustrations.

In 1850 A D, the Rev. R. Caldwell, LL D, of Edyengudi in the Tinnevelly District, published a small pamphlet on the origin, present state, and religion of the Santôr, with the view, as he seems to think, of getting pecuniary aid from various quarters to spread secular and religious knowledge among them; and though some of the statements made in the book are objectionable, they will not be discussed in this brief preface.

When arrangements were made by the Madras Government for taking the Census in the year 1870 A. D, a book called *Jatierpattukorikai* was published, offering a few hints to show that the Santôr are of Kshatrya origin.

At the same time, some of the leading members of the race presented a petition to the Census Committee protesting against the wrong position assigned to them in the proposed *scale of castes* and requesting to permit them to collect and state all arguments in support of the proposition that the Santôr form a branch of the Kshatryas of the Tamil country; the

Committee yielded to their request. A similar concession was also made to all other caste people who presented petitions of the like sort.

Subsequent to this, many commenced to dive deeply into the depths of antiquities and spent their midnight oils in studying the mythical dialect of the Hindus greatly resembling the hieroglyphics of Egypt, and for bringing out truths apparently myths and facts concealed under symbols. In A. D. 1871, a pamphlet, by the name of *Santôr Marapu*, was published, briefly describing the original locality, the Kshatrya origin, the Religion, the Language, the causes of downfall, &c., of the Santôr race, followed by an Appendix, giving a succinct view of the rise and fall of the Telugu dynasty in the Tamil country, and a short account of Sura Pandian and his descendants as treated in the 3rd Kandam of Brahmiapuranam, ranked as the first of the eighteen Puranams.

The *Jatisangrahasaram* referred to above was printed and circulated next year. The author of the work has made great many incongruous statements regarding the Santôr people quite repugnant to what are mentioned in ancient books and documents.

The chief topics handled and discussed in the following pages are:

(1.) Full commentary on the 50th Sutram in the 2nd Chapter of Thivagaram, a Standard Tamil work of great antiquity.

(2.) Detailed explanation of the 34th Stanza in Section II, of *Sudamaninigandu*, a poetic Vocabulary of Tamil words.

(3.) Full account of *Kalvilaignar*, toddy-sellers.

(4.) The origin of the *Santôr race*.

(5.) Full description of the title of *Grammanies*, a Sanskrit word denoting rulers, or heads of villages.

(6.) An explanation of the title of *Nadar*, rulers of land.

The following Books were consulted in writing this treatise: Surapandia Puranam, Santôr Puranam,* Thivagaram, Sudamani Nigandu, Tolkapiam, Kamban's Ramayanam, Maha-Bharatam, Peria-Puranam, *Talavilasam* &c., together with a few European authors such as the works of Prof. Max Muller, Dr. Muir, &c.

In conclusion the author entertains the hope that if all the particulars given in this Book be carefully studied, the reader will be convinced that the subject is fully gone into and accurately described; and he will thus be in a position to draw his own conclusions from the evidence of facts laid before him, and not blindly follow any Sectarian leader. The author has reasons to say with Prof. Max Müller, 'let everything be weighed in the just scales of argument. Those who argue for victory, and not for truth, can have no hearing in our Court. There is too much serious work to be done to allow time for wrangling or abuse. Strong arguments require honest labour, sound judgment, and, above all, a genuine love of truth.'

April 21st 1874, Trichinopoly. S. WINFRED.

* A Tamil work, compiled from Sanscrit authorities, by a guru named Sattanadan, in Kollom year, 829.

பாயிரப்பிரகரணம்.

1. சாண்ரோர்குலத்தவாகளேச்சுடடி, தென்பா ண்டிநாடடுத் தென் கடற்கரைப பூமியைசசோந்த இடையன்குடியில நெடுநாளாய மிஷநெரியாக விரு நதுவருகிற கனம : ஆர். காலவெலியா (The Rev. R. Caldwell,) சிறுநூலொன்று அங்கிலேயபாஷை யில் எழுதி, கிறிஸ்தாபதம் சூஆராடுய்-ஹூ அசசி யற்றுவித்துப பிரசுரஞ் செயதனா. அந்தநூலுககு,

'The Tinnevelly Shanars'

எனப் பெயரிட்டிருககின்றனா. அந்த நூலில, மேற படி சாண்ரோகுலததவர்களுடைய பூர்வ வுறபததி ையையும், அவாகளுடைய குலநிலையையும், அவா களுடைய மதவிஷயங்களேயுஞசுட்டி எழுதியிருக கிறவைகளிற் சில ஆட்சேபிக்கிறதற் கேதுவானவை களாயிருக்கின்றன. அவைகளே இஙஙனம் இப்போ து எடுதது விபரிததுபபேசுதற் கேதுவில்லாமை யால், வேறொரு சமயத்தில் அவ்வாறுசெயய நினேத திருககின்றனம்.

2. 'மகாகனம்பொருந்திய சென்னபடடணம கவான்மெண்டார் 'ஷாங்ஷன் பண்ணிய சாதியேற பாட்டுககோறிககை'என்றொரு சிறுநூலே மேறபடி சாண்ரோர்குலத்தவருள் ஒருவர் எழுதி, கிறிஸ்தாப தம் சூஆளஎ-ஹூ அசசியற்றுவித்துப பிரசுரஞ

செயதிருகஇறார். இந்த நூல் எழுதுதறகுச் சென் னைகா அங்கிலேய துரைதனதகார் அனுமதிப்படி, கருப பிரசுரஞ செய்யப்பட்ட சாதியேறபாட்டுச் சட்டங் காரணமாம். அந்தச் சட்டத்தால சான்றோ குலநிலை கலிழோக ஏற்காததானததில வைக்கப்பட ஏதுவாயிருநதது. மேறபடி ஜாதியேற்பாட்டுக் கோ மிகை என்னும் நூல எழுதியவா அதைக்கண்டு, நமமுடைய குலநிலை இராசாஙகதாருகுத் தீர்க்க முறற தெரியாதகாரணத்தையிட்டு அது மேற்படி சடடதில தபபானதானதில குறிக்கபபட ஏது வாயிருகஇறதெனறும், மேறபடி குலநிலை ஏற்பாட் டிறகுச சமமதபபடாத குலத்தவாகள் தஙகள் நியா யஙகளைத் தெரியபபடுதறிக்கொள்ளுமபடியாக மேற் படி இராசாஙகத்தா உத்தரவு செய்திருபபதால, நாம் காலதாமதமின்றி நம்முடைய குலநிலைக்குரிய நியாயங்களை மேறபடி இராசாஙகதாருக்குத் தெரி யபபடுதறிக்கொள்ளுதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனங களை செயயவேண்டுமென்றும் தம்முடைய குலத்த வாகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறா.

3. சான்றோர்குலப் பெரியோாகளிற் சிலா செ னனை நகரதது மியுனிசிப்பல் கமிஷனாகளைச சோநத சென்சஸ் (=குடிமதிப்பு) கம்மிட்டியாரு ககு விண்ணபபங்களமூலமாய்த் தங்கள் குலநிலை மேறபடி ஜாதியேற்பாட்டுச் சட்டத்தால சரியான அநதஸ்தில் வைக்கப்பட ஏதுவில்லையென்றும், தங் கள குலம பூர்வ தமிழசர்குலத்தையொட்டிய சத் திரியகுலமென்றும், அதன் விபரங்களை உலகவழக்

(ii.) சூடாமணிநிகண்டு, மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 34-வது கவித்தாற்பரியம். ஜாதிசங்கிரகசாரம், 16-வது பக்கம், காண்க.

(iii.) கல்விலேஞர் என்னும் பெயருக்குத் தாற்பரியம். ஜாதிசங்கிரகசாரம், 358-வது பக்கம் காண்க.

(iv.) சான்றோர்குலத்தவர்களுடைய உற்பததி. ஜாதிசங்கிரகசாரம், 388-வது, 389-வது பக்கம் காண்க.

(v.) கிராமணிகள் என்னும் பட்டப்பெயருகருக்குத் தாற்பரியம். ஜாதிசங்கிரகசாரம், 389-வது பககம் காண்க.

(vi.) நாடான் என்னும் பட்டப்பெயருக்குத் தாற்பரியம். ஜாதிசங்கிரகசாரம், 389-வது பக்கம் காண்க.

இந்த ஆறுவிஷயங்களையும் முறையே முதலாறு பிரகரணங்களிலும் ஒவ்வொன்றுகவெடுத்துத் தப்பை ருசுப்படுததி, உண்மையைத் திருஷ்டாந்த பூர்வமாய்க் காண்பித்தபின்னர், இந்தப் பொருளுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற வேறு சில முக்கிய விஷயங்களே ஏழாவது பிரகரணமுதல் அதற்குப்பின் வருகின்ற பிரகரணங்களில் எடுத்துக் கூறுவோம்.

ஐரோப்பியர்கள் தங்கள்குலம் ஆரியர்குலமென்று ருசுப்படுத்த முயலுவதுபோல, குலப் பூர்வோததிரமாராய்தல் எக்குலத்தவர்களுக்கும் இயற்கை. ஆனதால, சான்றோர்குலத்தவர்களுக்கும் இயற்கையாம்.

மேலே கூறியிருக்கிறபிரகாரம், சான்றோருலகத வாகளேச்சுடடிப் பலநூலகள் எழுதப்பட்டிருப்பதினலும், பூர்வநூல்களிருப்புதாலும், தர்க்கிப்பவர்களுக்குத் தங்கள் குலப் பூர்வோதகிர உண்மையைத் தெளிவுற எடுத்துரைக்கவேண்டியது மேற்படி குலத்தவர்கள்து கடமையாம். இதனல் இந்தநூல எழுதவேண்டியதறகுக் காரணந் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

இந்தநூலே வாசிபபவாகள தப்பை நீகருத்தும், உண்மையை நிலைநிறுதுதறகும் எடுத்துக் கூறப் படடிருகின்ற நியாயங்களேச் சீர்தூகக நிதானிதது தெளிவடையக்கடவாகள.

இந்தூல் எழுதுதற்கு ஆதாரமான நூல்களுக்குப பெயர் விபரம் வருமாறு: சுராபாண்டியபுராணம், சான்றோர்புராணம், தொல்காபபியம், வீரசோழியம், கம்பராமாயணம, பாரதம், பெரியபுராணம், காசிகாண்டம், அமரகோஷம, தாலவிலாசம், பண மரச்சோபனம், சேந்தன்திவாகரம், சூடாமணிநிகண்டு, நாலடியார், குறள், பழமொழி, சாதகாலங்காரம், கலிங்கத்துப்பரணி, ஒளவையார்நூலகள், வெற்றிவேற்கை, திருவாதவூரர்புராணம், அருணசலப் புராணம், திருகருக்குன்றப்புராணம, திருவானைக் காப்புராணம், திருமூலர் திருமந்திரம மூவாயிரம, சிதம்பரபுராணம், விவேகசிந்தாமணி, மதுரைவீரன் கதை, சாதகசிந்தாமணி, சான்றோர்மரபு, சாதியேற் பாட்டுக்கோறிக்கை, திருநெல்வேலித் தலப்புராணம், சோமபாண் சோடசக் கட்டளைக் கலிததுறை

என்று சொலலபபடும 'சுராஷ்ரகண சோடசவிர தம்,' பதஷ்ரகாளி பஞ்சாத்தினம், W. Taylor's Oriental Manuscripts, Tod's Annals and Antiquities of Rajust'han, Winslow's Tamil and English Dictionary, Rottler's Tamil and English Dictionary, Miss S. Tucker's South India Sketches, The Tinnevelly Shanars by the Rev. R. Caldwell, LL. D., Report of the Edyengudi District for the year ending 30th June, 1845, Dr. Caldwell's lecture on Tinnevelly and the Tinnevelly Mission, Dr. Muir's Sanskrit Texts, The Rig-Veda, &c.

ஆராய்ந்து வரும்
ஏபிரலமீ உகவ
திருநெல்வேலி,

சு. வி.

TABLE OF CONTENTS.

Preface. *Page.*

Introductory Chapter ... ...

Chapter I. False statement made in the *Jatisangrahasaram*, regarding the Santôr-race, based upon *Thivakaram*, *ii.* 50 1

I. Explanation of *Kalvilaignar* (toddy-sellers) ... 5

Meaning of *Kal* (Palm-wine) ... ... „

Quotations to prove that the Himalaya regions once abounded with palms 7

II. Explanation of *Palayar* 32

III. Explanation of *Thivasar* ... ... „

IV. Explanation of *Padúvar* 33

Chapter II. Statement regarding the Santôr, made in the *Jatisangrahasaram*, founded on *Súdamani-Nigandú*, *ii.* 36, disproved 34

Soundikar (Toddy-Sellers) who? 35

Derivation of *Santôr*, corrupted into *Shanar* ... 39

I. Authorities for the name of *Sandavar*, as applied to the descendants of king Sura-Pandian 43

II. Authorities for the title of *Santôr* 59

Full exposition for the root of *Sal*, and its derivatives 64

1. Sali 70
2. Salikai. ... ... „
3. Salukam. ... ... „
4. Salúram. 71
5. Salakam. ... ... „
6. Salayam. ... ... „

III. Authorities for the name of *Santôr*; Right-hand Santôr, who? ... ...76—79

Page.

IV. Authorities for the titles of Santavan, Santan, and Santôn, as applied to the rulers of the Tamil country. 80

Explanation of *Piliyar* 94

Chapter III. Kalvilaignar, who ?... ... ... „

Chapter IV. Origin of the Santôr given in the *Jatisangrahasaram*, disproved 106

Chapter V. Mistake of deriving *Gramanikal* from... *Gramannial*, elucidated 111

1 Gramannial, an absurd term. 112

i. *Gramani*, a title of a particular class of the Santôr. 113

ii *Gramani*, derived from *Gramam*, a village ... 114

iii. Rottler's authority 115

iv. Another authority ... . „

v. Proof from Copper-Sasanams . ... „

vi *Gramani*, a title of Indra and other gods ... 116

II. Gramannial, a newly coined word 120

III. *Gramanikal* cannot be the corruption of *Gramannial*. 121

Chapter VI. Explanation of the title of *Nadan*; wrong explanation of the term, given in the *Jatisangrahasaram* 122

Double meaning of Nadan 127

I. The right explanation of the word 130

II. Adjuncts throwing light on the title of Nadan ... 133

i Nadan, appended to the names of countries ... „

ii Nadan, joined to names of towns and villages ... 134

iii Nadan, affixed to names of rivers 135

iv. Nadan, with names of persons.. ... ... „

III. The title of Nadan, peculiar to whom ... 136

Local and classical usage of the word .. ... „

Palmyra palm is the best of all 150

Authorities to prove the Kshatrya origin of Kamban. ... 3!

Why is Pandian called *Kauthan*

Page

Authorities for the epithet of Nadan being attached to the names of the Ila and Chola Kings ... 175

Foreign authorities 186

(1) The South Indian Sketches, Part II, Letter 4, p. 35 ... ... „

Remarks 188

(2) Report of the Rev. R. Caldwell, LL., D for the year ending 30th June 1845, p. 6 ... 194

Remarks 197

Origin of the title of *Nadalvar* 201

Quotation from Surapandia Puranam 202

Explanation of *Kshatryar* 207

Proof from an inscription 208

Chapter VII. Wrong Statements of *Jatisangarahasaram* summed up 211

Manners, &c., peculiar to the Santôr-race ... 213

Chapter VIII Full expositions for *Thivakaram ii.* 11 ... 216

I. The original application of the words occurring in this sutram 217

i. Sutrams treating of Brahmans, 1-8 . ... „

ii. Those of Kshatryas, 9-31 . „

iii That of Vaisyas, 32 218

iv. That of Sudras, 33 ... ... „

(1) Six functions of Brahmans ... 226

(2) Six functions of Rulers 227

(3) Six functions of Chetties . .. „

(4) Six functions of Valanmantar . 228

A. Functions common to Brahmans, Kings, and Chetties... ... ... „

B. Those common to Chetties and Sudras ... „

C. Those of Brahmans only 229

D. Those of Kings alone ... . „

E. No function is of Chetties only ... ... „

F. Those of Sudras alone ... . „

G. The sixth function of every caste forms the characteristic one ... ... „

Page.

II. Authorities for the intrinsic meaning, and original application of the terms 232

1st. Explanation of the words grouped together in the Sutram 233

1. Arivúdaiar ... ... „

2. Santôr 234

3. Mikkôr 238

4. Nallavar 239

5. Malavar .. .. „

6. Aintôr .. .. „

7. Uyarntôr .. .. „

8. Aryar 240

9. Ulakú .. .. „

10. Antôr ... . „

2nd Authorities for the Synonymes of *Santôr* denoting the rulers 247

1. Authorities for Arivúdaiar ... ... „

2. Do. for Santôr 260

3. Do. for Mikkôr 308

4. Do. for Nallavar 310

5. Do. for Malavar 313

6. Remark on Aintôr 317

7. Do. on Uyarntôr 318

8. Authorities for Aryar ... ... „

9. Do. for Ulakú 323

10. Do. for Antôr 325

A Query 326

Chapter IX. Brief sketch of the History, honorific title, and branches of the Santôr-race, ... 329

1st. It is natural to any one to examine the antiquity of his own race ... ... „

1. The English are disposed to do so,... ... 330

2. The Europeans are of Aryan origin 331

3. Some are disposed to say that the English are Israelites 333

National and religious customs, distinguished ... 338

2nd. Tamil Kshatryas and their honorific title ... 341

Page.

I. Tamil Kshatryas, who ? ... 341
Fivefold division of any language speaking race ... 342
Tamil nations to be viewed in one group ... 343
Rivalry between the Dravidians, and the Sanskrit-speaking race 345
Absurdity of saying that the descendants of Tamil Kshatryas are exterminated ... 346
Subdivisions among the Sudras 348
Dasis and their offspring ... ... „
Tamil Kshatryas where to be traced 349
Arguments proving that Tamil Kshatryas are not extinct 351
Original fivefold division of Tamil rulers 354
The rulers of the agricultural soil subsequently amalgamated all into one... 355
II. Historical origin of the title of Santôr 356
3rd. Branches of the Santôr-race 376
Chapter X. Full account of the Copper-Sasanams of the Santôr 378
Tamil immigration from Central Asia ... ... „
Sanskrit immigration... 380
Telúgú and other races ... ... „
1st. Description of the Copper-Sasanam of *Tiruvengadú* 381
I A list of the pictures of the document... ... 386
II. An account of the pictures, and a brief sketch of the history connected with them 389
The first parents of the Santôr were of Kshatrya origin 413
2nd. An abstract of the inscription on the sasanam of *Tiruvengadú* 447
3rd An account of the pictures and inscriptions of The Copper-Sasanam of *Chithambaram* ... 454
4th. Some of the chief titles belonging to the Santôr 461

பொருளடக்கம்.

ஞானமுகம். பக்கம்.

பாயிரப்பிரகரணம் ... ...

க. பிரகரணம்—சான்ரோர்குலத்தைச்சுட்டி ஜாதிசங்கிரகசாரம 14-வது பக்கதத்தில், திவாகரம மககட்பெயர்த்தொகுதி 50-வது சூதத்திரத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு கூறியிருகும தப்புத் தாற்பரியவுரையைக் கண்டிததல் .. க

I. 'கல்விலேஞா' என்னும பெயருக்குத் தாற்பரிய வுரை ... ... ரு

'கன்' எனும் பதத்திற்குப் பொருள் ... . ,,

'இமையோர் பருவதத்தில் தாலந் தெங்கு ஈந்து முதலான கற்பகச் சோலைகளுண்டெனப தற்கு மேற்கோள்கள ... ... எ

II. 'பழையர்' எனனும் பெயருக்குத் தாற்பரிய வுரை ஈ2

III. 'தவசர்' என்னும் பெயருக்குத் தாற்பரிய வுரை ... ... ,,

IV. 'படவர்' என்னும்பெயருக்குத் தாற்பரியவுரை. ஈஈ

உ. பிரகரணம்—சான்ரோர்குலத்தைச்சுட்டி ஜாதிசங்கிரகசாரம 16-வது பக்கத்தில் சூடாமணி நிகண்டு மக்கட்பெயர்த்தொகுதி 36-வது கவியை ஆதாரமாகக்கொண்டு கூறியிருக்கிற தப்புத் தாற்பரியவுரையைக் கண்டித்தல் ... .. ஈச

'சொண்டிகள்' என்னும் பெயருக்குத் தாற்பரியவுரை ... ... ஈரு

'சாணார்' எனற மருவாய 'சான்ரோர்' எனும் பெயரிப்பத்திற்கு உற்பத்தி. ... ... ஈக

பக்கம்.

I சுராபாண்டிய ராசவமிசத்தார்க்குச் 'சான்றவர்' என் றுரைகளிற் பெயர்வந்திருப்பதற்கு மேற்கோள்கள் ... . சுஉ

II. சுராபாண்டிய ராசவமிசத்தார்க்குச் 'சான்ருர்' எனப் பெயர் நூல்களில் வருவதற்கு மேற்கோள்கள் ... ... ருக

கௌரவப்பட்டப்பெயர்களாகிய 'சான்றவன், சான்ருன, சான்ருேன' என்னும் பெயர்களுக்கு உற்பத்திவிபரம ... ... சுஉ

சால்' என்னும் மூலபதத்திற்குத் தாற்பரியமும், அதனின்று பிறந்து வழங்கிவருகிற பிறபெயர்களுக்கு விபரமும் ... ... சுச

1. சாலி ... ... எய
2. சாலிகை ... ... ,,
3. சாலகம் ... ... ,,
4. சாலாரம் ... . எக
5 சாலேகம் ... ... ,,
6. சாலேயம் ... ... ,,

III. சுராபாண்டிய ராசன் குலத்தவர்களுக்குச் 'சானறோர்' எனனும்பெயர் நூல்வழக்காயிருப்பதற்கு மேற்கோள்கள் ... ... எசு

'வலங்கைச் சான்ருர்,' 'வலங்கைமனஞர்' எனும் பட்டப்பெயர்களுக்கு விபரம்... ... எக

IV. 'சான்றவன், சான்ருன, சான்ருேன' எனும் பெயர்கள் அரசமரபினராகிய சத்திரியகுலத்தவர்களுக்குப் பிறநூல்களில் வழங்கியிருப்பதற்கு மேற்கோள்கள் ... ... அய

'பிழியர்' எனும் பெயருக்குத் தாற்பரியம் ... கச

க. பிரகரணம்—'கல்வியெனுர்' இன்றென்பதற்கு ருசுக்கள் ... ... ,,

ச. பிரகரணம்—சான்ருேர்குலத்தவருடைய பூர்வோற்பத்தியைக் குறித்து ஜாதிசந்திரதாரா நூலிற் சொல்லியிருப்பதி சுத்த அபத்தம் ... கருஉ

பக்கம்.

நு. பிரகரணம்—'பிராமணிகள்' என்னும் இயற்கைப்பெயரை 'பிராமண்ணியாள்' என ஒரு தன்மைப்புப்பெயராகமாற்றியது பெருங்குற்றம். ககக

I. ஜாதிசங்கிரகசுர்தூலாசிரியர் தமது மனோரதப்பிரகாரம் 'பிராமணிகள்' என்பதை 'பிராமண்ணியாள' என இழுத்து நீட்டி மெலித்துணர்த்திருப்பது சுத்த அபத்தம ... ... ककउ

i. 'பிராமணிகள்' என்பது தொண்டைமண்டலத்துச் சானறோர்களுக்குச் சிறந்த பூர்வகுலப் பட்டப்பெயர் ... ककऊ

ii. அங்கிலேய வித்வானுகிய உவின்சிலோ ஆசிரியரெழுதிய அகராதியில் 'பிராமம' எனும் பெயருக்கடியில் 'பிராமணி' எனும பெயர் வருகிறது ... ककए

iii. அங்கிலேய வித்வானுகிய இரட்டிலராசிரியரெழுதிய அகராதியிலும் அப்படியே வருகிறது... ... ... ककऐ

iv. பினனெரு சிறுநூல் கூறுஞசாட்சி ... ,,

v. தாமிரசாதனங்களால் விளஙகுமருசு... ,,

vi. 'பிராமணி' எனும் பூர்வ பட்டப்பேர் சூர்குல பிரபுக்களுக்கும, சிறப்பு வினையால் இந்திர மகாராசனுக்கும் இடப்பட்டிருகின்ற பட்டப்பெயர்களிலொன்று ... ... ककओ

II. 'பிராமண்ணியாள்' என்பது ஜாதிசங்கிரக நூலாசிரியர் வேணுமென்றே நூதனமாய்ச் சிருட்டித்த மனோரதப் பாணிப்புப் பெயர்ப்பதம் ... ... ककऔ

III. பிராமணிகளென்பது 'பிராமண்ணியாள்' என்பதன் மரூஉமொழியென்றுசொல்லுதற்கு ... ... ककक

பக்கம்.

சு. பிரகரணம்—'நாடான்' என்னும் தமிழ்ச்சத்திரியகுலப் பட்டப்பெயரும், அதை யொட்டிய பிற பெயர்களும் தமிழ் இராசகுலத்தவர்தம் பூர்வ பட்டப்பெயர்களாம ... ... கூஉ

'நாடான்' என்பதற்கு ஜாதிசங்கிரகசாரமூலிற் கூறியிருக்குந் தாற்பரியம தப்பென்றுணர்த்தல் .. .. ,,

'நாடான' எனபது உபயார்த்த பதமாம ... கூஎ

I. 'நாடான்' எனும் பட்டப்பெயருக்குச் சரியான தாற்பரியம .. .. கஙய

II மேற்படி பெயர்களொடு இயல்பாகச் சோந்து வரும் அடைமொழிகளால் அவைகளின் கருத்து இனனதெனத் தெளிவுற விளங்கும். கஙஙு

i. நாட்டுப்பேர்களோடு 'நாடான, நாடன்' எனனும் அரசகுலப் பட்டப்பெயர்கள் சோந்துவரும .. ... ,,

ii. மேற்படி பட்டபபெயர்கள நகரூர்ப்பெயர்களோடு சோந்துவரும ... ... கஙச

iii. மேற்படிபேர்கள் நதிப்பெயாகளோடு சேரும .. .. கஙடு

iv. ஆடவர் பெயர்களோடும மேற்படி பேர்கள சேரும் ... ... ,,

III. 'நாடான், நாடன்' எனபன உலகவழக்கிலும் நூல்வழக்கிலும் இனனகுலத்தவர்களுக்குப் பட்டபபெயர்களாக வழங்குகின்றன ... கஙஞ

'நாடான்' என்பது உலகவழக்கும், 'நாடன்' என்பது நூல்வழக்குமாம ... ... ,,

பணை, தெங்கு, சாந்து எனனும மூவகை அமுதினுக்கங்களும் கற்பகங்களாயினும், தருவமாமே சிறப்பால் கற்பகவிருக்கமெனறும் ... ... கடுய

கம்பன் இராசகுலச்சானறோனனாதலி அவனுக்குக் 'கம்பநாடன்' எனனும், 'கம்பநாட

பக்கம்.

...ரும் (...ன்) வான்' எனவும் பட்டப்பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன ... ... கடுஉ

பாண்டியனுக்குச் 'கௌரியன்' எனப பெயர் வந்திருப்பதற்குக் காரணம்... ... ... கசுசு

ஈழனுக்கும் சோழனுக்கும் 'நாடன' எனும் பட்டப்பேர் வந்திருபதற்குச் சில மேற்கோள்கள் ... ... கஎடு

அனைய நாட்டாரொழுகிய நூற்சாட்சிகள் ... கஅசு

(1) தெனனிந்திய சரித்திரக்குறிப்புகள், II-ம் பாகம், 4-ம் கடிதம், 35-ம பக்கம் ... ,,

இதில் கவனிகக்வேண்டிய சில முக்கிய விஷயங்கள் ... ... கஅஅ

(2) கிறிஸ்தாபதம் 1845-ஆவுத்தில் எழுதப்பட்ட கனம: ஆர். கால்வல் ஐயரது ரிப்போர்ட்டு, 6-ம் பக்கம் ... ... கசுச

இதில் கவனிக்கவேண்டிய இரண்டொரு முக்கியவிஷயங்கள் ... ... கசுஎ

சுராபாண்டியராசன் காலத்தில் 'தாடாள்வார்ப பட்டம்' கட்டி மகுடாபிஷேசஞ் செய்ததற்குச் சுருக்க விபரம் உ0க

'சத்திரியர்' எனும் வடமொழிப்பெயருக்குத் தாற்பரியம் உ0எ

திருவாஞ்சியச் சிவாலயத்திலுள்ள ஓர்கல்வெட்டு உ0அ

எ, பிரகரணம்—ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியர் சான்றோர்குலத்தவரைச்சுட்டி யெழுதியவைகளில் அனைத்திருக்குந் தப்புகளையும, அதனால் விளையுங் குற்றங்களையும் ஒருவகே திரட்டிக் கூறல் ... ... உகக

சான்றோர்குலத்த ஆசாரங்கள் ... ... உகஉ

பக்கம்.

அ. பிரகரணம்—திவ்யதேசம், மங்களாசாஸனம் பண்ணின ஆழ்வார்களுடைய திருநக்ஷத்திரம், அவதாரகாலம், மங்களாசாஸனம் பண்ணின திவ்யதேசங்கள், அவர்களுடைய பிரபந்தங்களின் பரிமாணம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் பட்டியல் ... ...

பக்கம.

முதலாவது. 'சான்றோர்' எனும் தொகைவகைப்பட்டபெயருடன் ஒருபொருள்கொண்ட பதமுடிச்சுகளை ஆராய்ந்து விரித்தல் ... ... உஉக

1. அறிவுடையோர் ... ... ,,
2. சான்றோர் ... ... உஉச
3. மிக்கோர் ... ... உஉஅ
4. நல்லவர் ... ... உஉசு
5. மேலவர் ... ... ,,
6. ஆய்ந்தோர் ... ... ,,
7. உயர்ந்தோர் ... ... ,,
8 ஆரியர் ... . உசய
9. உலகு ... ... ,,
10. ஆன்றோர் ... ... ,,

இரண்டாவது. மேற்படி ஒருபொருட்பெயர்களுக்குத் தாற்பரியமும், அவைகள் பூர்வராச குலத்தவர்களுக்கு இடப்பட்டு வழங்கிவந்திருப்பதற்கு ருசுக்களும் ... ... உசஎ

1. அறிவுடையோர்; மேற்கோள்கள் ... ,,
2. சானறோர்; மேற்கோள்கள் ... உசய
3. மிக்கோர்; மேற்கோள்கள் ... ஙஅ
4. நல்லவர்; மேற்கோள்கள் .. ஙக0
5. மேலவர்; மேற்கோள்கள் ... ஙகங
6. ஆய்ந்தோர்; குறிப்புகள் ... ... ஙகஎ
7. உயர்ந்தோர்; குறிப்புகள் ... ... ஙகஅ
8. ஆரியர்; மேற்கோள்கள் ... ... ,,
9. உலகு; மேற்கோள்கள் ... ... ஙஉங
10. ஆன்றோர்; மேற்கோள்கள் ... ஙஉரு
தூவிரு ... ... ஙஉசு

கூ. பிரகரணம்—சான்றோர்குலப்பூர்வோத்திரம், தொகைவகைப்பட்டம், வினைப்பிரிவு ஆயவைகளுக்குச் சருக்கவிபரம் ... ... ஙஉக

பக்கம்.

முதலாவது. எக்குலத்தவருக்குந் தத்தம் பூர்வோத்
திரஉற்பத்திக்கிரமங்களே ஆராய்தல் இயற்கை. ஈஉ
1. அங்கிலேய நாட்டாருக்கு இவ்வகை
யபேடசை யுண்டு ... ... ஈஈய்
2. ஐரோபபாக்கண்டத்தவடநாட்டாரும்
சமஸ்கிருத பிராமணரும் ஏககுலத
தினர்... ... ... ஈங்க
3. அங்கிலேயர் பூதகுலத்தினருக்கு இன
மானவரெனறு சிலர் கூறுவர் ... ஈஙஙு
குலாசாரம்வேறு, மதாசாரமவேறு ... ஈஙஅ

இரண்டாவது. தமிழ்நாட்டுச் சத்திரிய குலத்தா
ரின்ஞரெனவும, *சான்ரோர்' எனும் கௌர
வப்பட்டப்பெயர் இன்னகாரணத்தாலுற்பத்தி
யாயிற்றெனவுங் கூறல் ... ... ஈசக
I. தமிழ்நாடடுச் சத்திரியகுலத்தவரின்ஞர் ... ,,
பாஷை ஒவ்வொன்றுகுக் குலம் ஐந்தாகும் ... ஈசஉ
தமிழ்க் குலங்களே ஆராய்கையில் பிறபாஷைக்
காரரைக் கலேயவேண்டும்... ... ... ஈசஙு
வடமொழியாருகுந் தென்மொழியாருக்கும்.
நெடுகிலும எதிரித்தனமுண்டு ... ... ஈசடு
தமிழ்நாட்டுச் சத்திரியர் முறறிலும் அருகிப
போய்விட்டதாகக் கூறுவது நம்பபபடத்தக்
கதல ... ... ஈசசு
சூததிரகுலத்தவருக்குள் பலபிரிவுகளுண்டு ... ஈசஅ
தாவெயிற்றுண்பின்னோள் எங்ஙனமூரர் ... ,,
எக்குலத்தவரைத் தமிழ்நாட்டுச் சத்திரியரெ
னக் கூறலாம்... ... ... ஈசஎ
தமிழ்சத்திரியகுலம் அருகிப்போதல் கூடாதெ
னபதற்கு நியாயம்... ... ... ஈடுத
ஐந்திணைப்பிரிவுச் சரியபஞ்சாட்சிகள் ... ஈடுசு
மருதநி லேவந்து பிற்காலத்தில் ஐந்தாட்சி
லேயும் ஒரு நூலுக்குள்ளடங்கியுள்ளன. ஈடுடு

பக்கம்.

II. 'சான்றோர்' என்னுஞ் சொல்லாலழைக்கப்பட்டமை தமிழ் நாட்டரசகுலத்தவருக்குக் கிடைத்ததற்குச் சரித்திர விபரம் ... ... ஈடுசு

மூன்றாவது. சானறோர்குலக்கிளைப்பிரிவுகள ... ஈஎசு

III. பிரகரணம்—சானறோர்குலத தாமிரசாதனப் பட்டயங்களுக்கும், பட்டப்பெயர்களுக்கும விபரம் ... ... ஈஎஅ

மத்திய ஆசியாவிலிருந்து முதனமுதல் இந்து தேயததிற்கு வந்தவாகள தமிழாரியப பாஷைகாரர் ... ... ,,

அதற்குபபிறகு வந்தவாகள சமஸ்கிருத வாரியப பாஷைக்காரா ... ... ஈஅவ

வடுகா, ரெட்டிகள, மலையாளர் முதலிய பிறபாஷைகாரா ... ... ,,

முதலாவது. திருவெண்காடுசெ சானறோர்குலத்துத் தாமிரசாதனப படங்கள விபரமும், அபபடங்களுக்குப பொருள விபரமுங் கூறல். ஈஅக

I மேற்படி சாதனத்து 46 படங்களுக்குப பேர் விபரம ... ... ஈஅசு

II. மேற்படி படங்களுக்குப பொருளுரை ... ஈஅக

தந்தைவழியாலுந் தாயவழியாலும் சானறோர் குலத்தவா சத்திரியராவர் ... ... சஅங

இரண்டாவது. மேற்படி சாதன எழுத்து விபரத்திற்குப் பொருள் ... ... சசள

மூன்றாவது. சிதமபரம் சான்றோர்குலத் தாமிரசாதனப் பட்டயத்திலுள்ள பட்டங்களுக்கும் எழுத்தகளுக்கும் விபரம் ... . சடுச

நான்காவது. சான்றோர்குலத்தவருக்குரிய முக்கியமான பட்டப்பெயர்கள் ... ... சஅக

பிழைதிருத்தம்.

பகுதம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கருசு	..... உரு	..... சகரம்	..... சக்கரம்.
உ0உ	..... க0	..... வசம	..... வம்ச.
கூகூரு	..... உரு	..... திருமரை	..... திருமறை.

சான்றோர்குல

மரபுகாத்தல்.

க. பிரகரணம்.

சான்றோர் குலத்தைச்சுட்டி, ஜாதிசங்கிரகசாரம், 14-வது பக்கத்தில், திவாகரம், மக்கட்பெயர்தொகுதி, 50-வது சூத்திரத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு கூறியிருக்கிற தபபுத் தாற்பரிய உரையைக கண்டித்தல.

ஜாதிசங்கிரகசாரநூல், 14-வது பக்கத்திற் சொல்லியிருக்கிறதாவது :—

சூத்திரரின கேழ்ப் பதினேராவது, திவாகரம, மக்கட்பெயாத்தொகுதி, 50-வது சூத்திரம்.

கள்வினைஞர், அல்லது சாணர் பெயர்.

"பழையர் துவசர் படவர்கள்வினைஞர்."

இதன தாற்பரியம்.

"பழையர், துவசர், படவர், கள்வினைஞர் இந்நானகுஞ சாணர் பெயர் எனபதாம்."

இச்தபபிரகாரம், ஜாதிசங்கிரகசாரநூலிற கண்டிருக்கின்றது.

1868-ஆவு திதமபரம கருணைந்த சுவாமிகளால் பரிசோதித்துச் சித்தாத்திரிப்பேட்டையிலிருக்கும் பிரபாகர அச்சுகூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்ட திவாகரப்பிரதியிலும, வேறு திவாகரப்பிரதிகளிலும், ஓலையேட்டுப்பிரதிகளிலும, கண்டிருக்கிறபடி மேற்படி சூத்திரத்தை இங்ஙனம போர்த்தெழுதுகிறோம். அதைக் கூர்ந்து கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும் அச்சூத்திரம் வருமாறு :—

நிவாகரம், டிக்கட்டுபெயர்த்தொகுதி, 50-வது சூத்திரம :

கள்வினைஞர் பெயர்.

"பழையர் துவசர் படுவர்கள்வினைஞர்" என்பதாம்.

இதினதாற்பரியம்.

"பழையர், துவசர், படுவர் இம்மூன்றுங் கள்வினைஞர் பெயர்" என்பதாம்.

முதல்முதல் இந்த ஜாதிசங்கிரகசாரநூலில் போர்த்தெழுதிய சூத்திரத்தை, நிவாகரநூலிற் கண்டிருக்கிற சூத்திரத்தோடு ஒத்துபபார்ப்போமாக.

ஜாதிசங்கிரகசாரநூலில் போர்த்தெழுதியிருக்கிற நிவாகரச்சூத்திரம் :

கள்வினைஞர், அல்லது சாணர் பெயர்.

"பழையர் துவசர் படுவர்கள்வினைஞர்" எனபதாம்.

நிவாகரநூலிற் கண்டிருக்கிற சூத்திரம :

கள்வினைஞர் பெயர்.

"பழையர் துவசர் படுவர்கள்வினைஞர்" என்பதாம்.

இவ்விரு சூத்திரங்களும் ஒனறல்ல. பூர்வநூற் சூத்திரம் ஒருவகையாயும, ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் போர்த்தெழுதியிருக்கிற சூத்திரம வேறுவகையாயும் வருகின்றன. இந்தபபேதத்திற்குக் காரணம், மேற்படி நூலாசிரியர் மேற்படி குலத்தவர்களேயிடமே ஏதோ வொன்றைசசொல்லு தோக்கமகொண்டவராய், நிவாகரச் சூத்திரத் தமது நோக்கத்திற்கு ஏற்காதெனறு அச்சங்கொண்டவராய், மேற்படி நிவாகரச் சூத்திரத்தைத் தமது நோக்கத்துடன் பொருந்தச் செய்யக் கருதி, ஒருபுதுச்சூத்திரங் கட்டியிருக்கிறதாகத் தோனறுகின்றது. அவர் செய்திருக்கிற சூத்திரத்திற் கண்டிருக்கிற 'கள்வினைஞர், சாணர்' ஏன்னும் இரண்டு பதங்களும் மேற்படி நிவாகரச்சூத்திரத்தில் இல்லவே இல்லை.

மேற்படி ஜாதிசங்கிரசசாரநூலாசிரியர் நிவாகரச் சூத்திரத்தில் 'கள்வினைஞர்' என்று கண்டிருக்கிற பெயர் சான்

ரோர் குலத்திற்கு ஒருபோதும் ஏற்காதென்று உணர்ந்தவராய், 'கள்விலைஞர்' என ஆதி நூலிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இயற்கைப்பெயரை, 'கள்வினைஞர்' எனச் செயற்கைப பெயராகத் தித்தி யெழுதியிருக்கிறார்.

'கள்விலைஞர்' என்னுந் தொடர்மொழிக்கு 'கள் விற்போர்' எனபது இயல்பான தாற்பரியம.

'கள்வினைஞர்' என்னுந் தொடர்மொழியில் வருகிற 'வினை' என்னும் பதத்திற்கு 'செய்கை' என்பது கருத்தாம. ஆனதால், இந்தத் தொடர்பதத்திற்கு 'கட்செய்கிறவர்கள்' எனபது தாற்பரியமாம.

ஆகையினாலே, மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரநூல் செய்தவர், 'சாணர்' என்னும பெயர்பதத்தை இத்தன் சூத்திரத தினமேலே ஏற்றி ஆணி கடாவுதற்கு, 'கள்விலைஞர்' என னுந் தொடர்பதம் உதவாததால, அத்தப பதததை வேண்டுமென்றே 'களவினைஞர்' எனத் தித்தி எழுதியிருக்கிறரென்று நனறாய்த் தோனறுகினறது.

'சாணர்' என்னும பதமோ, மேற்படி திவாகரச் சூத்திரத்தில் இல்லவே இல்லை. இல்லாத பதத்தை மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் தமத மனோரதபபிரகாரம் பாணித்து, பழஞ்சூத்திரத்துள்ளே திணிக்கத்தணிந்தது எவ்வகைத் தெர்ழிலோ? புத்திமான்கள் நிதானித்துச் சொல்லட்டும்.

மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் 'கள்விலைஞர்' என்னும் பதத்தை 'கள்வினைஞர்' எனத தித்தி யெழுதி நூலில் உபயோகப்படுத்தியிருபபதையும், நூலிலில்லாத ஒரு புதுப்பதத்தைப் பூதிப்பிடியாகச் 'சாணர்' எனப் பாணித்து ஆதிச் சூத்திரத்தில் அப்பியவத்திருப்பதையும் பார்க்கும் போது, அவர் அவ்வாறு செய்தது அயோக்கியச் செய்கை எனத் தெரியவருகின்றது. இதி்ற்கு,

கள்விலைஞர் பெயர்.

"பனையர் தவசர் பலேர் கள்விலைஞர்"

எனபது சூத்திரம்.

இந்தத் திவாக்ரச் சூத்திரத்தில், 'கள்விலேஞர்' என்னுந் தொடர் பதத்திடன் ஒரு பொருள்கொண்ட பதங்கள், 'பழையர் துவசர் படிவர்' இம்மூன்று பதங்கள், என்று சொல்லியிருக்கின்றது.

மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியரோ, 'பழையர் துவசர் படிவர் கள்விலேஞர்' இந்தான்குஞ் 'சாணர்' பெயர் என்கிறார்.

திவாகர நூலாசிரியர் மூன்று பெயர்கள் கள்விலேஞருக்கு வரும் என்கிறார்.

ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியரோ, 'கள்விலேஞர்' என்ற பதத்தைக் 'கள்விலேஞர்' எனமாற்றியதுமனறி, 'கள்விலேஞர்' எனத் தாம் கல்பித்த பதத்தைப 'பழையா துவசர் படிவர்' என்னும் மூன்றுபதங்களோடு சேர்த்து, நூலிலில்லாத 'சாணர்' எனனும பதத்தை நூதனமாக வருவித்து, திவாகர நூலாசிரியர் கருதிது மாறுபட எழுதியிருக்கிறர்.

திவாகரஞ் செய்த சேந்தன் அமபன் நாட்டிற்குச் சிற்றரசன், அரசா குலத்திலுதித்த சத்திரியன், மகாவித்துவான். ஆனதால், 'கள்விலேஞர்' சாணரேயாயின், மேற்படி திவாகர ஆசிரியர் மேற்படி சூத்திரத்தில் அதை அமைத்து,

சாணர் பெயர்,
"பழையர் துவசர் படிவர் கள்விலேஞர் சாணர்"
என்று எழுதலாமே.

அவ்வாறு அவர் எழுதாததால், இத்தச் சூத்திரஞ் சாணரூர் குலத்தைக் குறித்ததல்லவென்று தன்னுரு வினங்குகின்றது. இதற்குத் தகுந்த ருசுவெடுத்துக்காட்டதற்கு மூன்னே, மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியர் சாணரூர் குலத்தவர்களைச் சுட்டிச் சொல்லத் தணிந்த விஷயங்களையெல்லாம் இந்த 50-வது சூத்திரத்தின் மேலேற்றி நிறுத்தியிருப்பதால், மேற்படி திவாகரச் சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒருபொருட் சொற்களின் இயல்பான தாற்பரியத்தை விபரப்பட இவ்வளவும் போதுமென்க.

கல்லிலேஞர் பெயர்,

"பழையர் துவசர் படுவர் கனலிலேஞர்."

இந்தச் சூத்திரத்தில் நிவாகரனூலாசிரியர் தாம எடுத்த பெயர்ப்பொருளைக் கொள்ளும பல சொறகளைக கூறுமிட த்து, தலேபபிலே எடுத்த பெயரை வைக்கிறார், சூதிரத இல் பொருளிலொத்த பல சொற்களைக் கூறியபினனா, இந்தச் சொற்களெல்லாம எடுத்த பெயர்பபொருள் கொள ளுமெனக் காட்டுதற்கு அந்தப் பெயரைக் கடைசியில் வைத தச் சூதிரத்தை மூடிக்கிறார். தலேபபுச்சொல்லே விட டால்,

"பழையர் துவசர் படுவாகள்லிலேஞர்"

எனபது சூத்திரம்.

இதினதாற்பரியம்

பழையர், துவசர், படுவர் இமமூனறு பதஙகளும் கள் லிற குங் குலத்திற்குப பெயர்கள் எனபதாம்.

ஆனதால், கல்லிலேஞர், பழையர், துவசர், படுவர் என ணும் இந்த நானகு பெயர்களுககும இக்ஙனந் தாறபரியங கூறுவோம. அவற்றுள,

I. கல்லிலேஞர் என்பதற்குக் கல் விற்கிறவர்கள் எனபது கருத்தாம். கல் எனனும் பதத்துக்கு (i) கற்பகமதி எனறும், (ii) புஷ்பங்களினுள்ளே ஊறி வடிகிற தேன எனறு ம அருத்தமாகும்.

'மதி' என்னும் பதத்துக்கு மதுரம் என்பது பொருளாம. மதி, மதுரம் என்னும் இவ்விரு பதங்களுக்குமே இனிமை ஏன்பது கருத்து.

இறக்கியபோதரம் அப்பட்டமான 'கள்' மதுரமாயிருபப தால், அதற்கு 'மதுரம்' என்றும், 'மது' என்றும் பெயர்கள் வரும்.

கற்பக விருகஷமான தாலவிருகஷங்களின் பாளைகளிலி ருந்து இயல்பாய் ஊறி வடிகிற மதுவுக்குப் பூர்வகாலத்தில் கள் என்னும் பெயர். அப்பட்டமான (வாசத்தாங்கமான) அந்த

அமுதத்தை இறக்கிய பிரகாரம் மானிடருலகத்தவர்கள் உண்டு களிபடைதற்குக் கடவுள் அந்த விருக்ஷத்தில் தாவுக்கு மதுரமான இனிமை பூட்டி வைத்திருக்கிறார்.

தால விருக்ஷ வேர்கள் பூமிக்குள் பாம்புபோல ஊடுருவிச் சென்று, பாதாள கங்கைக்குள்ளிறங்கி, அந்தப் பாதாள கங்காசலத்தில் ஊஞ்சலாடி என்றும் நீருண்ணுகின்றன. அந்த நிரானது வேர்கள் வழியாகத் தாலவிருக்ஷத்து உடலுக்குள்ளேறி, அதினுள் கடவுள் அமைத்து வைத்திருக்கிற நித்திப்புப்பண்டத்தில் விரவி ஊறி முதிர்ந்து கனிவடைந்துப் பாளையின் வழியாக வடியுது. அப்படி வடியும் பானத்துக்கு அமுதம் என்று பெயர்.

அமுதம் என்னும் பதத்துக்கு இனிமை என்றும், பால் எனறும் அருத்தமாகும். தாலவிருக்ஷமது இனிமை கொண்டிருபபதால், அதற்கும் 'அமுதம்' எனறும் 'பால்' என்றும பெயர்கள் வரும்.

பசுவின மடியிலூறிவரும் இனிய நீருக்கும அமுதம் என்ற பெயர். ஆனதால், ஆமோகேள்வைத்துப் பால் விருத்தி செய்யும் ஆயர்கள் அமுதர் என்றும், அமுத குலத்தவர்களென றுஞ் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

கற்பகங்களாகிய பனை தெங்கு ஈந்து விருக்ஷச்சோலைகள் வைத்து, அமுதவிருத்தி செய்கிறவர்களாகிய சானரோர் குலத்தவர்களுக்கும் அமுதர் என்றும், அமுத குலத்தவாகளென்றும் பெயர்கள் வருகினறன.

இமயமலை நாகேஸில் இப்பாரிசத்திலிருக்கிற நாட்டில், ஆதிகாலத்திலே சார்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியர்கள் குடியேறிப பெருகினர்கள். சார்குலத்தவர்களுக்கு அரசுசெய்த இந்திர மகாராஜனுடைய நாட்டிலும், அவனுக்கு இரண்டாகரமாகிய அமராவதியிலும், சானமாதர் வைத்து உண்டுபண்ணிப பரிபாலனஞ் செய்துவந்த கற்பகக் காவுகளாகிய மேற்படி மூவகைச் சோலைகளில் அமுத உற்பத்திசெய்து உண்டு மகிழ்ந்தவர்கள் சார்குலத்தவர்களானதால், அவர்களுக்கும் அமுதர் என்றும், அமுத குலத்தவர்களென்றும் பெ

யர்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்தச் சுரர்குலத்தவர்களுக்கு அமரர் என்றும், தேவர் என்றும் வேறுபெயர்களுமுண்டு. அதிலும், இந்திரனுக்கு 'அமரர்பதி' என்றும், 'சுரராமணி' என்றும், 'தேவர்கோன்' என்றும பெயர்களுமுள்ளன.

சுரர், அமுதர், அமரர், தேவர் இந்த நானகு பெயர்களும் அதிதி புத்திரர்களாகிய இக்குலத்தவர்களுக்கு அமுத உற்பத்தி செய்த காரணத்தையிட்டே வந்திருக்கின்றன. ஆனதால் அமுத உற்பத்திசெய்த முதற் பாண்டியனே விசேடிக்கப்படுகிறான். அவனுக்குச் சுரர்பாண்டியன எனப் பெயர் வந்திருக்கின்றது. சுரா என்னும் பதத்துக்கு அமுதம் என்பது கருத்தாம்.*

இமயமலைப்பருவதத்தில் தாலந், தெங்கு, ஈந்து முதலான கற்பகவிருக்ஷச் சோலைகள் வைத்து விருத்திசெய்ததற்கு மேற்கோள் இங்ஙனம் கூறுவோம். அவை வருமாறு :—

(i) திருகுகழுக்குன்றப் புராணம், கயிலாயச்சருக்கம், 18-வது கவி :

"தாகம் பஞ்சாஞ் சந்தனங்குங்குமநறவங்
காகதுண்ட முண்டகங் கனவிகாரங்காகோளி
பூகஞ் சண்பகத் தெங்குமாப் பலவு பூங்கதலி
மாகங் கண்ணுற மருங்கெல்லா நெருங்குவ பெருங்கா."

---

* சுயப்பிரகாச தேசிக அருங்கதாதககவிராயர் இயற்றிய சோமபான சோடசக் கட்டளைக்கலித்துறை, 5-வது கவி :

"தமிழும மதுரஞ்சுரா மதுரைப்பெயர் தாமுஞ்சுரா
அமிர்தங் கள்ளாரிக் கள்ளழகர் சான்றோனரயன்
கமிழுஞ் சுரநதிவேணியனுஞ் சோக்கதாயகனமே
லமை குலப்பாண்டிய நாடன பழையன அருமதியே."

இத்தக் கவியில், சுரர்கள் அமுதமாகிய சுராவுக்குடைய வர்களானதால், அவர்களுக்கு அமிர்தர், கள்ளர் எனப் பெயர் வந்திருக்கின்றன.

கள்ளர் — கள்ளுகுடையவர்கள்,
— அமுதர்,
— சுரர், என்பது கருத்தாம்.

அன்றியும், மதுரை — கள்
மதுரம் — கள்ளர், திருவாசகம், திருப்பாண்டிப்பதிகம், 9-வது கவி காண்க.

இத்தக் கவியில், ஐயிரார் பருவதச் சாரலில் புன்னை, செருந்தி, சந்தனம், சுரபுன்னை, தாமரை, அகில், தாழை, கோங்கு, அசோகு, கமுகு, சண்பகம், தெங்கு, மா, பலா, வாழை என னுமிம்மரங்களெல்லாஞ் சோலைகளாய் ஆகாயத்தினிடத்திற் பொருந்தும்படி சாரலில் நெருங்கி யிருக்கும் என்று கூறியிருக்கின்றது. இதிற் கூறியிருக்கிற சோலைகளுக்குள் அமுத விருக்ஷமாகிய தெங்கு விருக்ஷச் சோலை சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

(ii) மேற்படி கயிலாயச் சருக்கம், 14-வது கவி :

"பொன் றழைப்பன நித்திலமுகைப்பன பூணெண்
சென்றழைப்பன பைந்தினைக்காய்ப்பன செழும்பொற்
கொன்றை மத்தமுமிலந்தவனுணெயிற்குழுமி
மன்றலிற்புல கோடிகற்பாடவி வயங்கு மே."

இத்தக்கவியில், அந்தக கயிலாசகிரிச்சாரலில் எண்ணுதற் கரியபலனகளையளிக்கின்ற அநேககோடிகற்பகவிருக்ஷச்சோலைகள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் எனச் சொல்லியிருக்கின்றது. இக்கவியில் உலகியல்புக்குப் பொருத்தமினறிக் கூறியிருக்கின்ற குறிப்பு விசேடணங்களை யகற்றி விட்வேண்டும்.

சூரர் குலத்தவர்களுக்குரிய தேவர் என்னும் பட்டப்பெயர் பூர்வத்தில். தமிழ் நாட்டரசாகளுக்குண்டாயிருந்ததமன்றி*

---

* சூரர்குலத்தவர்களாகிய சதகிரியர்களுக்குத 'தேவர்' எனற பட்டப்பெயர் வழங்கிவந்தபிரகாரம, நரடாளும் அரசர்களுக்குத் 'தேவர்' எனற பட்டப்பெயர வந்து வழங்கியிருக்கின்றது. ஆனால், தமிழ் நாட்டரசர்களுக்குந் 'தேவர்கள' என்கிற பட்டப்பெயருண்டு. எவ்வாறெனில்,

1. அரசர்களுடைய நாயகிமார்களுக்கு 'தேவி' என்கிற பட்டப்பெயர் ஏதொரு விசேஷமுமினறி னால் வழக்கிலும் உலகவழகிலும் வந்து வழங்கியிருப்பதால், அரசருக்கு 'தேவர்' என்பது பட்டப்பெயரன்றோ. பெண்பால் 'தேவி' ஆனதால், ஆண்பால் 'தேவன்' என்பதாம், திருட்டாந்தமாக,

சேரைக்கு 'சேரதேவி' எனப் பட்டப்பெயர் வந்திருக்கின்றமையால்,

இராமருக்கு 'இராமதேவர்' எனப் பட்டப்பெயருண்டு.

இக்காலத்தில் மற்வர்குலத்தவர்களுக்குட், கள்ளர்குலத்தவர்க ளுக்கு மூண்டே. ஆனதால், இந்த மறவர்குலத்தவர்களுங் கள்ளர்குலத்தவர்களுஞ் சூரர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியக்கி ஷப் பிரிவார்களென எண்ணுதற்கிடமுண்டு. இவ்விருபிரி வார்களில்,

1. மறவர்குலத்தவர்கள் பூர்வதத்தில் சத்திரியக்கிஷப் பிரி வாகளிலொரு பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாய், ஐந்திணைப்பூ மிப் பிரிவுகளிலொன்றுகிய பாலைநிலநாடடிற் குடியேறிப பெருகியபின, அந்தப்பாலைநிலநாடு ஆதியில் அவர்களுககு ஆனினமாயிற்று. மேற்படி பாலைநிலநாடடில் கற்பக அமுது உறபத்திசெய்து உண்டவேத்தவர்கள் இந்த மறவர்குலத்தவர் களே. அந்த அமுத உற்பத்தி செய்துவந்ததினிமித்தமே அந்தக் குலத்தவர்களுககுச் சூரர்குலத்தவர்களுக்கொப்பத்தம் தேவர் எனகிற பட்டப்பெயர் வந்திருக்கின்றது. பிற்காலத் தில் அரசாட்சி மாறுதல்களில் மேற்படி மறவாகுலத்தவர்

இராமாயணம, கிஷ்கிந்தாகாண்டம, வாலிவமதைபடலம, 78-வது கவி.

"கோவியற்றரும முங்கள் குலத்துதித்தோர்கட்கெல்லாம்
தெவியத்தெழுத வொண்ணு வருவத்தாயுடைமையனறே
ஆவியைச் சனகனபெற்ற வனைதையையிர்தின வந்தி
தேவியைப் பிரிந்த பினபு நிகைத்தனேபோ லுஞ் செய்கை."

இந்தக்கவியில், சீதைக்குத் 'தேவி' எனப்பெயர் வந்திருக் கினறது.

2. அரசர்களைநோக்கிப் பேசுமிடத்து 'தேவரீர்' எனப் பட்டப்பெயர் வந்து வழங்குகின்றது. 'தேவர்' எனனும் பெயரின் விளிவேற்றுமை 'தேவரீர்' எனபதாம். 'தேவரீர்' எனபதற்கு 'அரசே' என்பது பொருளாம்.

3. தெலுங்குப்பாலைவிலே அரசரை நோக்கிப் பேசுமி டத்து 'தேவர்ரா' எனப் பட்டப்பெயர்வந்து வழங்குகினறது. தேவர்ரா' என்பதற்கு 'அரசே' என்பது பொருளாம்.

4. சோழனுக்கு 'சோதிதேவர்' எனப் பட்டப்பெயர் வந்து வழங்கியிருக்கினறது.

5. சிலை பிரமச் சிருஷ்டி முதலானவர்கள் சூர்குலத்த வர்களானதால், அவர்கள் இக்காலத்திலும் தேவர்கள் எனப பெயர் பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

அல் கய அரசாட்சியை நிலைத்துபோய்விட்டதினாலே, அவர் அல் தங்கள் கய்தாடு விட்டு, மருதநிலப்பூமியாகிய சான் றோர்குலத்தவர்கள் நாட்டிற்கு வலசைவாங்கிப்போய், அவர்க ளுக்குள்ளே காவதத்தெழிற்சிவனத்துக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டு, கற்பக விருக்ஷச் சோலைக்காவல், ஊர்க்காவல், நிலச்சீகா வல் காத்துவருகிற காவலில், பழைய வழக்கப்படிக்கு இராக் காலங்களில் ஒளிப்பாக மேற்படி விருக்ஷங்களிலெறி அமு தம் உண்டுவருவது நெடுகிலும் வழக்கம்.

அன்றியும், மறவர் நாடாகிய சேதுபதிநாடு எனப பெயர் கொண்ட இராமநாதபுரஞ் சீமையில் தானதும் மேற்படி மறவர்குலத்தவர்கள் மேற்படி கற்பக அமுதம் உற்பத்தி செய்து உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

2. கள்ளர்குலத்தவர்களுக்கும தேவர் எனகிற பட்டப் பெயருண்டு. அவர்களும பாலதிலநாட்டார். அவர்கள் பூர்வத்தில் தங்கள் நாடுகளில் மூகூருவது வகைக் கற்பக விருக்ஷமாகிய ஈந்து விருக்ஷச் சோலைகள் வைத்துப பரிபால னஞ்செய்து ஈந்து மதிபிறகு உண்டு மகிழ்ந்து வந்தவர் கள். அதினாலே அவர்கள நாட்டுக்கு ஈச்சநாடு* (ஈந்து நாடு) எனறும, அந்தக் கள்ளாகுலத்தவர்களுக்கு 'ஈச்சநாட் டுக்கள்ளர்' எனறும பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. பூர்வத் தில் இந்தக்குலத்தவர்கள் 'கள்' உற்பத்திசெய்த காரணத் தையிட்டே அக்குலத்தவர்களுக்கும் 'கள்ளர்' என்றும், அவ ர்கள் நாட்டுக்கும் 'கள் நாடு' என அருத்தங்கொண்ட 'ஈச் சநாடு' எனறும பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன.

---

* ஈந்து விருக்ஷத்துக்கு 'ஈச்ச விருக்ஷம்' என நூலகளில்ப் பெயர் வந்து வழங்கி யிருக்கின்றது. இருட்டாந்தமாக, திருமூலர திருமந்திரம், பிரமமன நவ்வாலடி, 1-வது கவி:

"ஆத்தமனையாளனாத்தியுங்கூடே
கத்தமனையாளைக்காணுங்காணாய்ர்
காய்ச்சு பலாவின் கனிபோன்ற மாட்டாமை
லீச்சம் பழத்துக்கிரங்குறலாறே."

இந்தக் கவியில் 'சத்தமனை' என்பது 'ஈச்சமரம்' என்ப பெ யர் வந்திருக்கிறது.

'கள்' என்னும் பெயர்ப் பதத்தினின்று பிறந்த 'கள்ளர்' என்னும் பெயருக்குத் கள்ளுக்குடையவர்கள், அல்லது அமுத்தத்தகுடையவர்கள் என்பது தாற்பரியம்.

இதுவுமன்றி, 'கள்' எனனும் மற்றொரு பதமுமுண்டு. அதற்குத் 'திருடு' என்பது கருத்தாகும. அந்தக் 'கள்' என்னும் பதத்தினின்று, 'கள்ளம, கள்ளன, கள்வன்' எனனும் பதங்கள் பிறத்து வந்திருக்கினறன. இதில் கள்ளன என்பதற்குத் திருடன் எனபது கருத்தாம. மேற்படி கள்ளர் குலத்தவர்களுக்கு அக்குலத்தவர்களுக்குள்ளிருந்த திருட்டுத் தொழிலேயிடமே 'கள்ளர்' எனனும பெயர் வந்ததென்றெண்ணுவது யுக்திகுப பொருந்தவில்லை.* பிறகுலத்தவர்களுக்குள்ளே களவுதொழிலிருப்பதுபோலவே. அந்தக் குலத்தவர்களுக்குள்ளுங் களவுத்தொழிலுண்டு. மேலும, திருட்டுத் தொழிலேயிட்டு இத்தப் பெயர் வந்திருக்குமாயின், இது பட்டப்பெயராகப் பிற்காலத்தில் வந்து வழங்கியிருக்கவேண்டும. அபபடியாயின், இந்தக்குலத்தவர்களுக்குப் பூர்வபெயரெனன? அபபடிக்கு ஒரு பெயரில்லையே. மறவர் குலத்தவர்களுக்குக் குலபபெயர் மறவர். பிற்காலத்தில் அவர்கள் களவுத்தொழிலில் மிகுந்திபோனதினாலே, அக்குலத்தவர்களுக்கு மேற்படி களவினிமித்தம் 'திருடர், கள்ளர்' எனப் பட்டப்பெயர் வந்து வழங்குவதுண்டு.

அன்றியும் கள்ளா நாட்டுக்குப் பூர்வத்தில் 'ஈச்சநாடு' என்று பெயர் வந்ததற்குக் காரணமென்ன? களவுத்தொழிலேயிட்டா அந்தப்பெயர் வந்தது? அல்லவே, ஈந்து விருகூர்களே யிட்டல்லவா? பூதலால், ஈந்து விருகுச் சார்பினால் அதின் அமுதமான கள்ளால், அந்த நாட்டுக்குக் 'கள்நாடு' என்றும், "கள்ளர்நாடு" என்றும் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன.

'பொன்' என்னும் பெயர்ப்பதத்தினின்று, 'பொன்னன்' என்னும பதமும்,

'பல்' என்னும் பெயர்ப்பதத்தினின்று, 'பல்லன்' என்னும பதமும்,

பிறந்து வரிருக்கின்றன பிரகாரம்,

* அப்படி வந்ததாக்க மறுக்க வேண்டியதுமுக்கு.

'கள்' (=அமுதம்) என்னும் பெயர்ப் பதத்தினின்று, 'கள்ளன்'என்னும் பதமும் பிறந்து வந்திருக்கிறது.

இந்த மறவர்குலத்தவர்களும் கள்ளர்குலத்தவர்களுஞ் சூர்களாகிய சத்திரியக்கிளைப்பிரிவார்களாம். சூர்களுக்குடைய நாட்டிற்குச் சூர்நாடு, அமுதநாடு, தேவர்நாடு, அமரர்நாடு, சோர்க்கநாடு, சுவர்க்கநாடு எனறு பெயர்கள் வரும். ஆனதால்,

சூர்நாடு=அமுதர் நாடு
=கள்ளர்நாடு ஆம்.

கார்த்திகை மாதத்துக் காத்திகை நட்சத்திரத்தில் சூர்குலத்தவர்கள் தங்கள் எதிரிகளாகிய மாபலிச்சக்கரவர்த்தியையுமே, அவனைச்சேர்ந்த அசுரகுலத்தவர்களையுஞ் செயித்து, வெற்றிபெற்றதை நினைப்பதற்குக் கார்த்திகைத்தீபம், சுவர்க்கட்பணைத்தீபம எனப் பெயர்கொண்ட உற்சவஞ் கொண்டாடிவருகின்றனர். அந்தக் கார்த்திகைத்தீப உறசவ விபரம் வருமாறு:—

1872-ஆம் நவம்பர்மீ 14உ திருவானைக்காவிலும், 15உ ஸ்ரீரங்கத்திலும கார்த்திகைத்தீபம் எனப் பெயர்பெற்ற உற்சவங்கொண்டாடப்பட்டது. அப்போது, அநேகவாயிரஞ் சனங்கள் மேற்படி சுவர்க்கபணைத்தீப தரிசனைக்கு வந்தனர்.

பூர்வம் ஆதிச் சங்கராசாரியர் தமது மாதவினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, தாம் இயற்றிய வேதாங்கமாகிய 'சங்கரபார்த்தவியம்' என்னும் நூலை யிரங்கேற்றவும், சுபாபான அமிர்தபான உற்பத்திக்குரிய விஞ்சை மந்திரோபதேசம் பெறவும விடைதேடித் தேசிச் செல்லுகையில், யமுமார்க்கத்திலே குத்திகொண்டாபுரம் என்னுந் தலத்தையடைந்த மலைக்குகையில் வீரசஞ்செய்துகொண்டிருந்த சித்திரிப்பட்டரைக் கண்டபோது, அவர் சங்கராசாரியரை நோக்கி, கார்த்திகை மாதத்துப் பௌர்ணமித்திருவிழா யார்நிமித்தம் ஏறுப்பித்துப்பட்டதென்று வினவ, உடனே சங்கர் கார்த்திகைமாதத்துப் பௌர்ணமித் முப்புரசங்காரத்திற்கு மோகூர்க்கோபித்துச்

சுவர்கபதியைத் திருதராஷ்டிரனுக்கொண்டாடுகின்ற நான் என வி ஷ்டைகொடுத்ததாக பிராமியபுராணத்துப் பிரபோத்திர காண டத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது.

விஷ்ணு வாமன அவதாரஞ்செய்து, மாபலியைச்செயித்த கதைக்கு விபரம், கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், வேள் விப்படலம், 15 - வது கவிமுதல், 37 - வது கவிவரையிலும பாக்கலாம். இதில் விசுவாமித்திர மகாமுனிவர் ஸ்ரீராம ருக்கும், லக்ஷ்மணருக்கும இந்தக் கதையைச் சொல்லி யிருக்கிறார்.

பலிச்சக்கரவர்த்தியானவன சுரர்நாட்டையுங் கட்டிக்கொ ண்டு சுரர்குலத்தவர்களுக்கு மிகுந்த இம்சை வருவித்துக்கொ ண்டு வருங்காலத்தில், அவன் அசுர- குலக்குருவாகிய சுக்கி ராசாரியையும, தபோதனர்களாகிய முனிவர்களையும வரு வித்து, அவர்கள் முன்னிலையில் அசுவமேதயாக மொன்றியற் றினன். அபோது சுரர்குலத்தவர்களும, அவர்களுடைய அ ரசனுகிய இந்திரனும் விஷ்ணுவிடத்திற்போய், மாபலிச்சக் கரவர்த்தியின கொடுங்கோலரசினின்று இரட்சிக்கவேண்டு மென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். விஷ்ணுவானவர் அதற் கிசைந்து வாமனரூபியாகி, மாபலிச் சக்கரவர்த்தியினிடத் திற்போய் மூன்றடி மண்பிச்சைகேட்டு, சக்கரவர்த்தி தத்தம் பண்ணிக்கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு விசுவரூபியாகி, ஓரடி யால் பூமியையும், உடலால் ஆகாசத்தையும, சனுப்புலகங் களால் திக்குகளையும் மூடி, பின்னோரடியால் தேவருலகைக் கவாதது, மூனரூவதடியால் பலிச்சக்கரவர்த்தியைப் பாதா ளத்தில் இருத்தியபின்னர், அவனுக்குச் சொர்க்கமளிப்போ மென்று வாக்குக்கொடுத்து, சுக்கிராசாரியைக்கொண்டு யா கத்தினில் வளர்த்தி அசுவமேதயாகமும் முடிக்கச்செய்து, இந் திரனுக்குச் சுரர்நாட்டிய தேவலோகத்தை மறபடியும் கொடுத்தருளினர்.

இந்த விஷயத்தை நிலைபெறுதற்பொருட்டுப் பூர்வீகமுதல் தமிழ்நாட்டில்,

* Vide Gopal's Classical Dictionary of India, art. Bali.

" அந்தணர்திறத்தும் சான்றோரதே வுத்தமம்,
அந்தமில்சிறப்பிற் பிறர்பிறர் திறத்திலும்"

எனனுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற் கூறியிருக்கிறபடியே, 'சானறோர்' எனப் பெயர்பெற்று விளங்கிய தமிழாசர் சிவாலயங்களிலும் விஷ்ணுவாலயங்களிலுமட, தேவர் நாடாகிய இமயபருவத நாட்டில் அழகுற விளங்கியிருந்த கற்பகம எனப் பெயர்பெறும் பணை தெங்கு என்னும் விருக்ஷங்களே நட்டு, அதைச்சூழப் பணையோலையால் பெருத்தூண்போல விளங்கும படி வேய்ந்து, அதில் ஓமாக்கினியைக் கொளுத்துவித்து, கண் டோரெவரும மகிழுமபடி செயதுவந்தனர.

'தாலாங்கன்' 'எனப பெயர்பெற்ற சிவனுடைய அம்சம 'பணை' என்றும்,* விஷ்ணுவின அமசம 'தெங்கு' என்றும் நூல்கள் முறையிடுகிறபடி இவ்விருக்ஷங்களே தொன்று தொட்டுக் கார்த்திகைத் தீபதரிசனச்கெனறு உபயோகிக்கப் பட்டு வந்திருகினறன. பலிச்சக்கரவர்த்திக்குக் கெருவபங் களுசெய்த விஷ்ணுவின் அமசமாகிய கற்பகத்தெங்கு இககாலத்தில் சகசமாய் உபயோகப்படுத்தப்பட்டவருகிறது.

மேலும், சுவர்க்கநாட்டுக் கரசருகிய இந்திரனுக்கு இழந்த நாடு கிடைத்தமையாலும், பலிச்சக்கரவர்த்திக்குப் பிற்கால

* சிவனுக்குத் 'திருப்பணைநாதர்' எனறொருபெயருமுண்டு. மாயூர (மாயவரம) தலத்திற்குச் சமீபத்தில 'திருப்பணை' எனவும், 'திருப்பனைத்தாள்' எனவும பெயர்கொணட ஒரு கிராம மிருக்கினறது. அத்தக்கிராமதலத்வ் 'திருப்பணைநாதர் கோவில' எனறொரு சிவாலயமுண்டு. அந்த ஆலயத்தில் திருப்பணைநாதர் விமானத்திற்குப் பின்புறத்தில் மூலவரசிவலிங்கங்களுடைய ஒரு பணைமரம் நிற்கின்றது. அதைப் பணைவிருக்ஷ சிவனுடைய அம்சமாக எண்ணப்பட்டு வருகிறது.

பூர்வகாலத்தில் அமுதவிருக்ஷங்களாகிய கற்பகவிருக்ஷங்கள் மீது அளவுமிஞ்சிய பெருமையும்முடையவைகளாக எனனப்பட்டு வந்தனர இது கேளிவுறக் காட்டுகின்றது.

குடிபிடி பொருளாகிய சிவனுக்குத் தாலாங்கன், பணைமர நாதன் என்னும் பெயர்கள் பூர்வசிறந்த நாமங்களானதால், தாலவிருக்ஷமாகிய பணைவிருக்ஷங்கள் அந்த ஆதிகாலத்தில் மிகவுஞ் சிறந்த விருக்ஷங்களாகக் கருதிக்கப்பட்டிருந்திருக்கவேண்டுமெனபதற்குச் சந்தேகமில்லை.

கதில் நிந்திரப்பட்டவு இடைக்குமென வரக்களிக்கப்பட்ட தாலும, சுரர்நாட்டுக்குஞ் சூறிப்படையாள்மாக விஷ்ணுவின அம்சமாகிய தெங்கு, சிவாம்சமாகிய பனையின் ஓலைகளால வேயப்பட்டு, தெய்வத்துக்குஞ் சூறிபபடையாளமான ஓமாத் தினி பற்றியெரிபபடி செய்வது வழக்கமாயிருக்கின்றது. இதைச்சுட்டி ஞாலாசிரியர் ஒருவர் தமது நூலில்,

"கார்த்திகை மாதந்தனிலே
சேத்திரத் தெருவிலநாட்டுவ்
கற்பகத்தருவுடையோர் தாமையா" என்றும,
"சொற்கமென்ற் இந்திரனின
கோலையில் வாழைந்தருவிற்
கற்பகத்தருவுடையோர் தாமையா" என்றும,
"சொற்கமாசந்தனிலே
சோதிவிளக்கேற்றுவித்து
சொற்கத்தோராகநிற்போர் தாமையா" எனறும் எழு தியிருக்கிறார்.

விஷ்ணுவானவர் தேவர்கள் பொருட்டு பலிச்சக்கரவர்த்தி யைச் செயித்து விசுவரூபங்கொண்டு நின்ற காரணத்தால், தேவர்களும அவரைச் சூழ்ந்திருந்ததற்குச் சூறிபபாக, ஓமாக் தினி சொர்க்கப்பனையிற் பற்றியெரிவதற்கு முன்னதாக, ஆ லயத்தினுள்ளிருக்கின்ற சுவாமி அம்மன் சிலைகளே சிறபபு டன் எடுத்து அத்தச் சொர்க்கப்பனையை வலஞ்சுற்றிவருவது வழக்கம்.

மேற்படி ஓமாக்தினியைப் பரப்பாஞ்சருவன ஐந்து பந் தங்களிற் கொளுத்தி, ஒருங்கேசேரக் கையிற்பிடித்துக்கொ ண்டு, ஓலைகளால் வேயபபட்டு நடுக்கொண்டு திற்கின்ற கற் பகத்தைபபற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு, தனிமட்டுமேறி அங் கிருந்துகொண்டு, சுதர்புஜங்களினுலும் 'விஷ்ணுவானவர் திக்குகளேயினைவிட்டார்' என்று பர்வத புராணத்திற்சொல்லி யிருபபதற்குச் சூறிப்பாக, தாலுபத்தஸ்களே நாலுதிக்கிலும் வீசி எரிந்துவிட்டு, ஐந்தாவது பந்தத்தால் 'விஷ்ணுவின் மு ஸ்தினிடத்து அக்கினியிருந்து' என்கிற புராண சித்தாந் தத்திற் கின்ன தினியில் தென்படையைத்தலிட்டு, சரசரவெ

ன்றிறங்கி, அடியில் ஓலைகளுக்கிடையிலிருக்கும வரிசல்கள வழியாய் வெளியேறிவிடுகிறான். இதைச்சுட்டி மேற்படி ஆசிரியா தமது நூலில்,

"பூசுரன் பிராமணனைப் போந்தையிலன்றேற்றுவித்த மாசுர னுமர்க்கிவைதத பேரையா" என்று எழுதியிருக்கிறார்.

விஷ்ணுதேவர்செயத அருஞ்செயலைச் சிவனுங் கூடவே யிருநது பாராத்ததாகச் சொல்லியிருபபதால், தமிழ்நாட்டரசா தாங்கள் விசேஷமாய் வணங்கிவந்த சிவாலயஙகளிலும, விண்டுகெனறியற்றிய விஷ்ணுவாலயங்களிலுஞ் சுவர்க்கப்பணை கொளுத்தும வழக்கமு ஏற்பமெபடிசெய்து, அரசர்கள் நாடுகளி லரசுசெலுததி நாடாளவாராவதுமனறி, சத்துருக்கள பிடித்த நாட்டைப் போர்செய்து பறித்துக்கொள்ளுந் தொழிலுகஙகிசைய விஷ்ணு அனறையத்தினந் தேவர்களிழந்துவிட்ட நாட்டை அவர்களுக்குப் பிடுங்கிக்கொடுத்தமையால், கார்த்திகைத்தீப உற்சவத்துக்கு 'நாடன்நாள்' என்றொரு பெயருண்டாயிற்று. இதற்கிசைய மேற்படி ஆசிரியர் தமது நூலில்,

"நாடனென்ற மூவரசர் நற்குலத்தராயிருந்து
நாடன் திருவிழாக்கொண்டேரையா" எனறும்,

"நாடணைத்து மோரளவாய் நட்புடன ளந்தநானே
நாடனு ளென்றமைத்த பேரையா" எனறும் எழுதியிருகிறார்.

சொர்க்கப்பணையிலேறிய பூர்ப்பான் *இறங்கி வெளியேறி

---

* ஆலயக்களுக்கெதிரே நிறுத்தியிருக்கின்ற கொடிமரங்களுங் கற்பகதருப்பாவணையாகச் செய்யப்பட்டிருக்கினறன. உற்சவகாலங்களில் பார்ப்பார் அவ்வளரில் ஏறிக் கொடிகட்டும்படியாகப பூர்வ அரசர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

சோமபானசோடசக்கட்டளைக்கலித்தறை 4-வது தவி:

"தாலியென்றே சுரரெல்லாரும் போற்றுந்தரு கற்பகம்
பாலவிலோசன் ரூபஞ்சுவர்க்கப் பணைபுற்பி,
மேலுணாவார் பலராமன வியாதனுமவீமனுஞ்
சாலவுஞ்சன்தராசாரியருஞ் சேரனுஞ் சார்ந்தனரே."

இந்தக்கவியில், சுவர்க்கலோகத்துக், கற்பகவிருக்ஷத்துக்குச் சுவர்க்கப்புணை யெனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது.

னவுடனே, மேற்படி பணையடியிலும் ஓமாக்கினியைப்பற்ற வைப்பர். அப்போது அக்கினியானது நாலுபக்கத்திலுஞ் சூழ்ந்து, ஓலைகளின் மேற்புறத்தில் மஞ்சள்தடவிக் கட்டியிருக்குந் துணிகளின் வழியாய்ப் பற்றியெரியும்.

பலிச்சக்கரவர்த்தி கையிற் புனல்வார்த்தவுடன் விஷ்ணு கொண்ட விசுவரூபத்தைச்சுட்டி,

மேற்படி பாலகாண்டம், வேள்விப்படலம், 84-வது கலியிற் கூறிப்பிருப்பதாவது

"கயந்தருநறுமபுனல் கையிற்றீண்டலும்
பயந்தவர்களுமிகழ் குறளன் பார்த்தெதிர
வியந்தவர் வெருகொள விசும்பினேங்கிஞன
உயர்ந்தவர்களுதவிய வுதவியொப்பவே."

எனறு எழுதியிருப்பதுபோல, ஆலயங்களின் கோபுரங்களுக்கு மேலாகத் தெரியும்படி சுடர்விடெரிந்து, சற்றுநேரத்தில அவிந்துபோகினறது. பிறகு எரிபடாது கருகிப போய நடுகொண்டு நிற்குங் கற்பகத்தருவை அடியில் தறித்துத் தரையில் வீழ்த்துவர்.

இவற்பருவதச் சாரலிற் கற்பகவிருக்ஷங்களாகிய தாலந் தெங்கு ஈந்து எனனும் மூவகை அழுத விருக்ஷச்சோலைகள் சொர்க்கநாட்டில் உண்டுபண்ணப்பட்ட பிரகாரமாகவே, தென்பாண்டிநாட்டிற்போய்க் குடியேறிய மேற்படி சார்குலத்தைச்சார்ந்த சததிரியர்களாகிய சான்றோ குலத்தவர்கள் கற்பகவிருக்ஷங்களாகிய தாலவிருக்ஷச்சோலைகளையும், தெங்கு விருக்ஷச்சோலைகளையும், ஈந்துவிருக்ஷச்சோலைகளையும், கடற்கரைப்பூமிகளிலும் நதிப்பாய்ச்சல் போக்குகளிலும, மலைநாடுகளிலும், நதிநாடுகளிலும் மிகவும் விஸ்தாரமாகப் பரிபாலித்து வந்திருகினறனர்கள்.

இத்தகாரணத்தையிட்டே, சேரதேவியைத் தேடிப்பார்ச்கப்போன அனுமான் தென்பூமியாகிய பாண்டிவனநாட்டுக்கு வந்தபோது, இந்தப்பாண்டிவனநாட்டை இமயகிரிச்சாரலிலிருக்கின்ற சார்நாட்டோடு ஒப்பாகப்பிரஸ்தாபித்துப் பேசியிருக்கிறன். ஆகவே இங்ஙனம் பேர்த்தெழுதுகிறோம்.

(iii) கம்பராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம், ஆறுசெல் படலம், 51-வது கவி:

"அணியபொனணியகன் புனனுடொரீ இ
மணியின் மாட்சிகுலாமலே மண்டலம்
வினையீனீக்கிய பண்பினர் மேயினர்
இணையதெனறமிழ் நாடுசெனறெபதினர்."

இத்தக்கவியில், தென்திசை நோக்கிச் சீதாதேவியைத்தேடிப்போன அனுமானும், அவனுகூடப்போன கிஷ்கிந்தா நாட்டுச் சதுரியர்களும், பொனனி எனப் பெயர்கொண்ட காவிரிநதியானது வந்துபாயகின்ற விசாலமபொருந்திய புனனுடெனப் பெயர்பெற்ற சோழநாட்டில் தேடியபின்னா, அந்நாடெண்டி அப்பால் நடந்து தமிழ்நாடெனச் சிறபபப பெயர்பெற்ற பாண்டிவளநாடெவந்து சேர்ந்தார்கள் எனக கூறியிருக்கின்றது.

(iv) மேற்படி ஆறுசெல்படலம, 52-வது கவி·

"அத்திருத்தகுநாட்டினை யண்டர்நா
டொத்திருக்கு மென்ரு லுரை யொக்குமோ
எத்திறத்தினு மேழுலகுமபுகழ்
முத்துமுத்தமிழுந்தந்து முற்றலால்"

இந்தக்கவியின தாற்பரியம்.

அனுமானனவன் பாண்டிவளநாட்டு வடவெல்லைமுதல் தென்கடல் பரியந்தம், மேற்படி நாட்டை ஏகத்துக்கு ஆராயந்துதேடியும், சீதாதேவியைக் காணுமே என்று மிகவேசித்த போதிலும், பரதகண்டத்துக் கடைப்பூமியாகிய பாண்டிவள நாட்டையும் அதின் சிறப்புகளையும் கண்ணுற்று மகிழ்ந்தான். இந்தப்பாண்டிவளநாட்டை இமையோர் பருவதமட்டுமிருக்கின்ற மற்ற ஐமபதன்றந்து நாடுகளோடும் ஒப்பிட்டுப்பாராத்தான். பார்க்கும்போது, பாண்டிவளநாட்டோடு ஒப்பிடப்பட்டதக்க நாடுகள் ஒன்றுமில்லாதிருந்தபோதிலும், ஒரு விஷயத்தில் இமயகிரிச் சாரலிலிருக்கின்ற சீரார்நாட்டோடு மத்திரம் இந்தப் பாண்டியன்நாட்டை ஒப்பிடலாமென்றும், மற்

ஒரு விஷயத்தில் சுரர் நாடடிற்கில்லாத ஒரு சிறப்பு பாண்டிவளநாட்டிற் கிருக்கிறதென்றுங் கண்டான்.

சுரர்நாடெங்கணும கற்பகக் காடுகளாகிய தாலவிருக்ஷச் சோலைகளும், தெங்குவிருக்ஷச்சோலைகளும, ஈந்துவிருக்ஷச் சோலைகளும், பார்த்தி பார்த்தவிடங்களிலெலலாம் நிறைந்தி, அச்சோலைகளின் நிழல்களில் ஒதுங்கி இளைப்பாற வருகிறவர்களுக்கு அமுதளித்துத தகையாற்றி, அகமகிழ்சியளித்தன. அதுபோலவே, பாண்டிவளநாடெங்கணும் பார்த்த பார்த்த விடங்களிலெல்லாங் கற்பகக்காடுகளாகிய தாலவிருக்ஷச்சோலைகளும, தெங்குவிருக்ஷச்சோலைகளும், ஈந்துவிருக்ஷச்சோலைகளும நிறைந்தி, அச்சோலைகளின நிழல்களில் ஒதுங்கி இளைபபாற வருகிறவர்களுக்கு அமுதளித்துத் தகையாற்றி, அகமகிழ்ச்சியளித்தன. அனுமானும், அவனுடு கூடப்போன கிஷ்கிந்தாநாட்டுச் சத்திரியர்களும, சுராநாட்டில் கற்பகவிருக்ஷச்சோலைகளிலிருந்து அமுதம உண்டு மகிழ்ந்த பிரகாரம, இந்தப பாண்டிவளநாடடிலுங கற்பகவிருக்ஷச்சோலைகளிலிருந்த அமுதம உண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

இதுவிஷயத்தில் இவ்விருநாடுஞ் சமரசப்பட்டிருந்தன வென்று கண்டனர்.

மற்றொருவிஷயத்தில் சுரர்நாட்டிற்கில்லாத சிறப்பு தமிழ் நாட்டிற்கு இருக்கிறதென்று அந்தக்கவி கூறுகிறது.

இந்தப் பாண்டிவளநாட்டில், எம்மலையினும் கீர்த்திப் படைத்த பொதியமாமலையில், எந்த ரிஷியினும் கீர்த்திபெற்ற குமபமுனியாகிய அகஸ்தியரிஷியானவர் அருமையுடன வளர்த்த இயலிசைநாடகமென்னும் முத்தமிழ்நூல்களிற சிறந்த இலக்கண இலக்கிய இனிகாச ஆகம வேதபுராணங்கள் வாழ்போர்கள் சிறபோகளேவரும் அமுதமென உண்ணத் தக்க அருட்பெருஞ்சோ யுண்டயல்லகனாய், இனிய தமிழி லமைத்த இன்பநூலென்ற பிரகாரஞ் சுரர்நாட்டிலில்லாமை யால், இந்தப்பாண்டிவளநாடு அந்தச் சுரர்நாட்டினும் மிகு சிறப்படையுமாறு எனகிறார் பரணிகர்.

சுற்நாட்டில் சற்பகவிருக்ஷச்சோலைகள் ஆதிகாலத்தில் ஏராளமாக வைத்து உண்டுபண்ணியதற்கு மேற்கோள் வருமாறு :—

(v) திருக்கழுக்குன்றப்புராணம், கயிலாயச்சருக்கம், 13-வது கவி :

"நாகம்பஞ்சரஞ சந்தனங்குங்கும தறவங்
காகதுண்டமுண்டகங் கனிகாரங்காகோளி
பூகஞ்சண்பகந் தெங்குமாப்பலவு பூங்கதலி
மாகங்கண்ணுற மருங்கெலாநெருங்குவ பெருங்கா"

இந்தக்கவியில், புனை, செருந்தி, சந்தனம், குங்குமம், நறவம், அகில், தாழை, கோங்கு, அசோகு, கமுகு, சண்பகம, தெங்கு, மா, பலா, வாழை எனனும இடமரங்களெல்லாஞ் சோலைகளாய் ஆகாயத்தினிடத்திற பொருந்துபடி இமயமலைச்சாரலில தெருங்கியிருக்கும் என்க கூறியிருக்கிறது

இதில் பற்பல விருக்ஷ சோலைகளுக்குள்ளே தெங்குவிருக்ஷச்சோலைகள் இமயமலைச் சாரலிலிருக்கிறதாக உரைத்திருக்கின்றது.

(vi) மேற்படி கைலாயச்சருக்கம், 14-வது கவி :

"பொனறழைப்பன நித்திலமுசைப்பன புனைபூண்
சென்றழைப்பன பைந்துகிற்காயப்பன செழுமபொற்
கொனறைமலர்த்தழுமிலேந்தவனுணையிற்குழுமி
மனறலிற்பலகோடி கற்பாடலி வயங்கும."

இந்தக்கவியில், கைலாயகிரியையுடைய இமவற்பருவதச் சாரலில், 'பலகோடிகற்பாடலி வயங்கும்' என்று கூறியிருக்கின்றது; அதற்குத் தாரளான 'கற்பகச்சோலைகள் அங்குள முண்டு என்பது தாற்பரியம்.

சற்பகம், கற்பம் என்பவைகள் ஒருபொருட்சொற்களாம்.

சற்பாடலி = கற்பம் + அடலி,
= கற்பத்தக்காலி,
= கற்பச்சோலை, என்பது பொருளாம்.

கற்பக தாலவிருக்ஷமானதால், தாலவிருக்ஷச் ஜாருக்கரை ரு 'கற்பக்கட்டி' என உலகவழக்கில் வந்து வழங்குகின்றது.

(vii) திருநெல்வேலித் தலப்புராணம், நைமிசாரணியச்சருக்கம், 11-வது கவி:

"மாவொடுபலவுகோங்கு மாதரோ வன்னிவேங்கை
பூவலர் பாரிசாதம் புனைசெண்பகம பொனஞர
மேவுசந்தனினீள்பிண்டி விரவுபாடலமாலூரங்
காவுயாகொணைறைதெவகு கற்பகச்சோலைசூழும்"

இந்தக்கவியில், இமவற்பருவதச் சாரலிலிருக்கின்ற நைமிசாரணியவனத்திற் பற்பலவகை' விருக்ஷச்சோலைகளோடு தெங்குவிருக்ஷச்சோலைகளும் கற்பகவிருக்ஷச் சோலைகளுமிருந்தனவெனக் கூறியிருக்கின்றது.

மேற்படி நைமிசாரணியவனத்தில் தவஞ்செய்துவந்தரிஷிகளுக்கு இவ்விருக்ஷங்கள் அமுதுணவளித்தது விளங்குகிறது.

(viii) கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், கையடைப படலம், 7-வது கவி:

"எனனனையமுனிவரரு மிமையவருமிடையூருெண
ணுடையராஞல்
பன்னகமுநகுவெள்ளிப் பனிவரையும் பாற்கடலும்
பதிமபீடத்
தனனகருங்கற்பகதாட் டணிநகரு மணிமாடயோத்தி
யென்னும்
பொன்னகரு மல்வாஞ் புகலுண்டோ விகல்கடந்த
புலவுவேலோய்"

இப்பாக்கவியில், சத்திரியரிலியாகிய விசுவாமித்திர மகாமுனிவர் சனகராஜனைக் கற்பகவிருக்ஷங்கள் மிகுந்திருந்த காரணத்தினாலேயே, கற்பகநகர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

(IX) மேற்படி கையடைப்படலம், 1-வது கவி:

"நனைவருகற்பக நாட்டுநன்னகர்
அனைவருமணைதர வாயிற்குஞ் சித்தையான
நினைவுமரியது விசுமபினீணடதோர்
புனைமணிமண்டபம் பொலியவெய்தினன."

இத்தகைகவியில், இந்திரமகாராஜனுடைய நாட்டிற்கு 'நனை வருகற்பகநாடு' எனப பெயர் வந்திருக்கிறது.

'நனைவருகறபகநாடு' எனபதறகு "மதுவைத்தருகின்ற கற் பகவிருக்ஷச்சோலைகளோடுடைய நாடு" எனபது பொருளாம.

(X) மேற்படி கையடைபபடலம், 8-வது கவி:

"இன்றளிகைகற்பக நறுந்தேனிடைதுளிக்கு நிழலிருக் கை யிழந்துபோந்து, .
நின்றளிக்குந் தனிக்குடைக்கீழதினெதுங்கிக் குறையிரந்து நிற்பதோகைக்,
குன்றளிகளுங் குலமணித்தோட் சமபரனைக் குலத்தோடுத் தொலைத்துநீகொண்,
டனறளிதத வரசனரே புரந்தரனின்ருள்கினற தரசவென்ருன."

இந்தக் கவியில், அசுரனுகிய சம்பரனுல் இந்திர மகாராஜன் செயிகைகப்பட்டு . 'இனறளிர்க்கற்பகநறுந்தேனிடைதுளிகை நிழலிருக்கையை' இழந்துவிட்டனனென்றும, தசரதமகா ராஜன மேற்படி சமபரனை வெனறு இந்திரனுக்கு அரசளித் தனனென்றும விசுவாமித்திர மகாமுனிவர கூறியிருக்கிறார்.

இதில், 'இன்றளிர்க்கற்பக நறுந்தேனிடைதுளிக்கு நிழலி ருக்ஷ', என்பதற்கு 'மதுரம் பொருந்திய தலைச்சுருத்திகளை யுடைய கற்பக விருக்ஷங்களின் வாசனையொருந்திய மதுவா னது இவ்வே திவ்வேயாக ஒழுகுகின்ற நிழலில் வாசஞ்செய் தல" என்பது பொருளாம்.

இவைகளிலுல் கற்பகவிருக்ஷங்கள் தாலவிருக்ஷங்கள் எனக் தெளிவுற விளங்குகின்றது.

நாலடியார், பொருட்பால, நட்பாராய்தல், 6-வது கவி:

"கடையாயா நட்பிற் கழுகினையரேனே
யிடையாயார் தெங்கினையரா —தலையாயா
ரெண்ணரும் பெண்ணேபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே
தொன்மையுடையார் தொடர்பு."

இந்தக் கவியில், சிநேகதத்தில் 'அதமர் கழுகுவிருக்ஷத்திற்கும், 'மத்திமர் தெங்குவிருக்ஷத்திற்கும், உத்தமர் தாலவிருக்ஷத்திற்கும் ஒப்பிடப்படிருக்கின்றனர்.

இச்செய்யுளில், உத்தமராகிய தலையாயினரை 'எண்ணரும் பெண்ணேக்கு' ஒபபிட்டிருக்கிறார். 'எண்ணரும் பெண்ணே' என்பதற்கு உரையாசிரியர் 'நினைத்தற்கரிய பணமரம்' என வும, அங்கிலேயபாஷையில் மொழிபெயர்த்தவர் The palmyra tree (whose uses are) difficult to reckon' எனவு மதாற் பரியம பண்ணியிருக்கின்றனர்.

இதினலும் கற்பகவிருக்ஷமாகிய பணைவிருக்ஷமான்து நினைத்தறகரிய பிரயோசனங்களையெல்லாந் தரததக்க விருக்ஷமென்றும், தாலவிருக்ஷத்தைபபோல உபயோகமுள்ள விருக்ஷம் வேறொரு விருக்ஷமுமில்லே எனறும் நனறாய் விளங்குகின்றது. ஆனதால், விரும்பியதையெல்லாந் தரதக்க விருக்ஷமென்று பூர்வீகத்தார் இந்தத தாலவிருக்ஷத்தை மிகவும புகழ்ந்துபேசி, அது மற்றெல்லா விருக்ஷங்களினும நெடுங்கால மிருச்கத்தக்க விருக்ஷமானதினலே அதற்கு 'கறபம்' எனறும, 'கற்பகம்' என்றும பெயரிட்டனர். கலபகாலம (=கற்பகாலம) என்பதும் மிக நீண்ட ஓர் காலவளவாம. அது 4,320,000,000 (சாகூஉகோடி) வருடங்கொண்டது. கலிங்கநாட்டிலும் தெற்கே தொண்டை வளநாட்டிலும மற்றத தமிழ்நாகளுக்கொப்பத்தத் தாலவிருக்ஷங்கள் மிகுதியாகவுவத்தி உண்டுபண்ணிய் காரணத்தையிட்டே, அவை வளர்ந்திருக்கின்ற நதிகளில், தெல்லூருக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற நதிக்கு 'தாலபெண்ணேநதி' என்றும், கூடலூர் மஞ் சக்குப்பத்துக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற நதிக்குத் தென்பண்ணை பெ

ண்ணை நதியென்றும் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. தாளதும் இவ்விரு நதித்தீரங்களிலும் அவைகள் செல்லுகின்ற தாடுகளிலுந் தாலத் தெங்கு ஈந்து விருக்ஷச்சோலைகளைத் திரள திரளாகப பார்க்கலாம்.

இந்த மகர் அபூருவமான கற்பகவிருக்ஷத்தில் விளைகின்ற பிரயோசனங்களை வடமொழியில 'தர்லவிலாசம்' என்னும நூலிலும், தெனமொழியில் 'பிணைமரச்சேர்பனம' எனனும நூலிலும் விபரபபடபபார்க்கலாம்.

தாலவிருக்ஷங்களு ஆயிரம வருடத்திற்கு மேற்பட்ட இருக்கத்தக்க விருக்ஷங்களாம.

இபபடியிருக்க, இக்காலத்திலோ இலங்கைக்கு ஏதுவாகிய பதார்த்தங்கள கலபபதனால் இனிபபற்றுச சளிதது புளித் தபோன பழநறைகளுக கள எனறுபெயர்

சுண்ணப பிரயோகத்தால் அமுதத்தின வீறைத் தணித் தது தெளிந்த மதுவைப் பூர்வகாலங்களில் அரசர்கள் முதலான மேன்மக்கள் அந்திசந்திகளில் உணடு மகிழ்நது வந் தார்கள. ஆனதால், அவ்வகைக கற்பக அமுதத்துக்கு 'தேரோமுதம, தெள்ளமுதம, தென்னிய கற்பகவமுதம, தேவ ரமுதம், சுர்ரமுதம, தேவாகன் கற்பகவமுதம' எனப பெயர் கள் வரும.

சூத்திரர் முதலிய தொழிற்காரர்களுகென்று உணபண் ணபபடுகின்ற சளித்துப் புளித்த பழநறையாகிய கள்ளுக்கு 'ஏரோர்கள' எனப பெயாவரும.

மேல்திசை நாட்டார்களாகிய ஐரோப்பியர்கள் வசிக்கின்ற நாகளில் இவ்வகை உயர்சாதியான அமுதவிருக்ஷங்களில் லாமையால், அவர்கள் தொடங்கையிற் றெற்ற கொடியாகிய திராக்ஷத்தெர்டகள் நட்டு திராக்ஷச்சேர்கைகள் உண்டு பண்ணி, அதின்பழங்களி லிருபபதியாகின்ற அமுதத்தை உண்டு மகிழ்த்துவருகின்றனர். இத்தத் திராட்ச அமுதத்தி லும், மேன்மக்களுக்கு உயர்வாகிய மதிலும், நீசமக்களுக்கு இழிவாகிய மதுவும் உண்பெண்ணி யருந்தியிருகிறார்கள்.

மானிடகுலத்தவர்கள் ஆதிகாலமுதல் நாளதுவரையிலும இவ்வகை அமுதங்களிலோவகையமுதம் அருந்தி யிருப்பது இதனால் தெரியவருகிறது.*

இக்காலத்தில் நம்முடைய தேசத்துப் பெரியோர்கள், யூரோப்பியர்கள் உண்டுவருகிற திராக்ஷைக் கொடியமுதமே மிகுதியாக அருந்திவருகின்ற காரணத்தால் தாலவிருக்ஷமுதை அவ்வளவாய விரும்பவில்லை. பூர்வகாலத்திலோ அப்படியல்ல.

இந்தக் கற்பகவமுதத்தை அரசர்களும, அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியாகளும உண்டுமகிழ்ந்து வந்தார்கள் எனபதற்கு இதிகாசச் சாடசிவருமாறு :

கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம்,
உண்டாட்டுபடலம்

இந்தபபடலத்தைப் பார்க்கும்போது, இராமருக்கும் சீதாதேவிக்கும விவாகம நிறைவேறுகிற முனனுக்கு, மேற்படி திருமணக்கோலங் காணும்பொருட்டு, சனகமகாராஜனது நகரமாகிய மிதிலாபுரிகுத் தசரதமகாராஜன தன இனசனங்களோடும், ரதகெஜதுரகபதாதிகளாகிய சதுரங்ஙசேனையோடும, அயோத்திமாநகரத்தினினறு புறப்பட்டுப்போகையில், நதிகளும் பொய்கைகளும் வாவிகளும் மிகுந்த அழகிய ஒருவனத்தில் தாலவிருக்ஷச்சோலைகளும, தெனகுவிருக்ஷச் சோலைகளும, ஈந்துவிருக்ஷச்சோலைகளுமாகிய கற்பகவிருக்ஷக்காவுகளில் இறங்கி, அந்திபபொழுதில் அரசர்குலத்து ஆடவர்களும வனிதைகளும புறப்பட்டு, அங்குள்ள சோலைகளில் புஷ்பங்கள்கொய்து, நதிகள் பொய்கைகள் வாவிகளில் நீராடி, பூரணசந்திரோதயமானதால் வினையாடிக்கொண்டு,

---

*பிரளயகாலத்திற்கு முனனிருந்த மானிட குலத்தவர்கள் வேள்விசெய்யுங் கூலங்களிலும பிறசமயங்களிலும அமுதம அருந்திவந்த காரணத்தையிட்டே பிரளயத்திற்குத் தப்பிப் பிழைத்த வைவசுவதமநு (Noah) முதல்முதல் அமுதக் கொடியபயிரை திராக்ஷக்கொடிகள் நட்டு, அமுதமுண்பெண்ணியருந்தியதுமன்றி வேள்வியுஞ் செய்தனன்.
Gen. 8 20—22 : 9. 20—29.

அங்குள்ள கற்பகவிருக்ஷவமுதத்தை மேற்படி அமுதவிருக்ஷ இலத்தில் உண்ணைகளிலும், பொற்கிண்ணங்கள் வெள்ளிக்கிண்ணங்களிலும், வெண்கலவட்டில்களிலும் வார்த்து உண்டு மகிழ்ந்ததாகக் காண்கிறோம்.

இந்தப்படலத்திலிருந்து இரண்டுகவிகள் எடுத்து இங்ஙனந் திருட்டார்த்தங்களாகக் கூறுவோம.

(xi) உண்டாட்டுப்படலம், 6-வது கவி.

"பூக்கமழோதியர் போதுபோக்கிய
சேக்கையினபச்செருச் செருச்குஞ் சித்தையார்
ஆகியவமிர்தென வம்பொன வள்ளத்து
வாகியபகுதரு மாந்தன் மேயினர்."

இத்தக்கவியில், மேற்படி திருமணக்கோலங்காணப்போன வர்கள வழிமார்க்கத்தில் கற்பகச்சோலைகளிலே பொனவட்டில்களிலே பகுதருவாகிய கற்பகவமிர்தத்தை வார்த்து உண்டனர் எனக் கூறியிருக்கிறது.

(xii) மேற்படி உண்டாட்டுப்படலம், 10-வது கவி:

"விடனெக்குதெடியதோகினமுதொக்குமினசொலார்தம்
மடனெக்குமடனுழுணடேவாணுதலொருதிகாணத்
தடனெகுதிழலேபொன்செபதணணறுதேறல்வளைத்
தடனெகவுவநதி நீயேயுணணுதிதோழியெனரூள்"

இக்கவியில், ஸ்திரீகளிலொருத்தி பொற்கிணணத்தில் வார்த்திருந்த அமிர்தத்தினுள் தன் சாயையைகண்டு, அது தன தோழி என்பதாக் எண்ணி, அவளைப்பார்த்து, 'தோழீ, நீயே இந்த அமுதத்தை உண்ணு' என்றுள் எனச் சொல்லியிருக்கின்றது.

பாரதம், ஆதிபருவம், மாலையிட சருக்கம்.

இந்தச் சருக்கத்தைப் பார்த்தும்போது, வாரணாவதநகரத்தில் அரக்குமாளிகையில் வெந்தழியாது உயிர்தப்பிப் பிழைத்த தருமன், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகதேவன், எனப் பெயர்கொண்ட பாண்டவர்கள் ஐந்துபேர்களும் தங்கள்

மாதா குந்தமாதேவியுடன் உனசஞ்சாரஞ்செய்து, பிறகு வேத்திரகேய நகரத்தில்வந்து வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தகையில், பாஞ்சாலநாடான்வோனுண யாகசேனனெனைப் பெயர்கொண்ட துருபதமகாராஜனுடைய புத்திரி துரோபதைக்குக கலியாணம் எனபதாகவும், கலியாணஞவோலே ஐம்புத்தாறு தேசத்து இராசாக்களுக்கும் போயிருக்கிறது என்பதாகவும், பஞ்சபாண்டவாகள் அந்தணனொருவன மூலமாய்த தெரிந்து கொணடு, தசுஷ்ணமே பாரப்பனவேடம் பூணடு, தங்கள் மாதா குந்திதேவியையுங் கூட்டிகொண்டு, பார்ப்பார்களோடு வழிகூடி, துருபதமகாராஜன் நகரிபோய்ச் சேர்ந்து, அவ்விடத்தில் தங்களை மாதாவாகிய குந்தியை ஒரு குசவன வீட்டிலிருத்திப்போட்டு, இராசசபையில பார்ப்பாரோடு பார்ப்பாராக உழுச்காந்திருந்தார்கள். அப்படி உழுக்காந்திருக்கையில், பிரமாண்டமான மங்கலக்கோதண்டத்தைத தூக்கி வளைத்து நாணேறிடடுக் குறிதப்பாமல் அஸ்திரப்பிரயோகஞ் செய்யுதற்குத் திறமில்லாதபோன சகல அரசர்களுக்கும் முனபாகப் பார்ப்பனவேடம் பூண்டிருந்த அருச்சுனனவன் எழுந்தி, அந்த மங்கலக்கோதண்டத்தைத்தூக்கி, தனுர்வேதாகம ஆசிரியன் இவனென்று சொல்லும்படியாக விதிமுறை பிறழாது நாணேறிட்டு குணத்தொனி முழக்கி, இலக்குத்தப் பார்த்து அஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்து, வெற்றி சிறந்தவனாய் இராசசபைக்குத திரும்பிவந்தி, அவர்கள் பார்க்க அகமகிழ்ச்சியோடு பசுஞ்செம்பொன் மாலையுடிய துரோபதையை இருகரங்களாலுந் தூக்கி, செயமபொருத்திய தனுவைத்தாங்கிய காத்தில் ஏத்தியெடித்துக்கொண்டி, தன் மாதாவிருந்த இடநோக்கி நடந்தான். உடன்பிறந்தவர்கள் நாலுபேரும் இருமருங்கினும இணபிரியாது சென்றனர். இவ்வாறு பாண்டவர்கள ஐந்துடெயர்களும் துரோபதையுமாக குந்தமாதேவியை இருத்திவைத்திருந்த குயவன்வீட்டு முற்றத்தில் அந்திப்பொழுதிலவத்து சேர்ந்தனர். அந்தவேளையில் குந்திமாதேவியானவன் வீட்டுக்குள்ளே யிருந்தான். உள்ளே யிருந்த மேலோரைக்கண்டு பாண்டவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் :

(xiii) ஆதிபருவம், மாலையிடுசருக்கம், 67 - வது கவி :

" ஆன்றிலக்கெய்தகோவுந் தூணீவருமான்வெமபோர்
வென்றுகொற்றவையோடொக்கு மின்னிடைப் பொன
னுந்தாமுஞ்
சென்றுமட்கஞ்செய்கனமி செழுமணி முனறிலெயதி
இன்றுபெற்றனமோரையமென்செய்வததணியெனரூர்."

இதின்தாற்பரியம.

திருபதமகாராஜனுடைய வதுவைமண்டபத்தில் மணத்தனுக்கொண்டு குறித்தலக்கெய்து செயவீரனும் துரோபதையைக் கைப்பற்றிய அருச்சுனனும, அவன உடற்பிறப்பாளரும்எதிர்த்துவந்த அரசர்களேச் செயித்தவர்களாய், காளிதேவிகருச்சமானமான துரோபதையையுங் கூடடிக்கொண்டு, குலாலனுடைய வீட்டுமுற்றத்தில் வந்து நினறுகொண்டு, வீட்டிக்குள்ளிருந்த அன்னையைநோக்கி, 'அம்மா, இன்றைக்கு நாங்கள் போனவிடத்தில் பிச்சையொனறு அகப்பட்டது, அதை நாங்கள் என்னசெய்ய' என்றுகேட்டார்கள் என்பதாம்.

இந்தக்கவியில் 'கொற்றவையோடொக்குமின்னிடைப்பொன்' எனக் கூறியிருப்பதறகு, 'காளிகாதேவிக்குச் சமானமான மினனற்கொடிப்போனற சிற்றிடையினையுடைய இலக்ஷ்மீகரம பொருந்திய துரோபதை' என்பது கருத்தாம. ஆதிகாலத்திலே காளிகாதேவியே அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியர்களுக்குக் குலதெய்வமென்பது இதினலும நனறாய் விளங்குகினறது. காளிகாதேவி அரசர்குலததவர்களுகக்குக் குலதெய்வமில்லாது போயின், அத்தேவியை அரசாகுலபபெண்ணுக்கு ஒப்பிட்டுப்பேசுவார்களா? பூர்வ தமிழாசர்களுடைய பழமபதிகளெல்லாம் வடக்குவாசலில் காளிகாதேவியின ஆ

---

* 'அம்மன் ஆதியுகத்தில் சத்தியாகவும, திரேதாயுகத்தில பதுமாட்டியாகவும், துவாபராயுகத்தில் துரோபதையாகவும், கலியுகத்தில் காளியாகவும் வினங்கினதாக பிராமியபுராணம் பிரமோத்திர காண்டம கூறுகிறது. சதுர்யுகங்கள் முறையே முதல் குருபிரியோகத்தால் ஏற்பட்டன.

லயத்தை யுடைத்தாயிருக்கின்றன. போர்த்தொழிற்கு அவள் நாயகியானதால், அரசர்குலத்தவர்கள் அவள் பாதங்காத்திருந்து பதினெண்ணாயுதவித்தைகள் கற்றுவந்தனர்

சானரோர்குலத்தவர்கள் வணிக்கும் நாடுநகரங்களெங்கும் காளிகாதேவியின் ஆலயங்களே விஸ்தாரமாகப் பார்க்கலாம காளிகாதேவியானவள் யுத்தத்திற்கும், வெற்றிக்கும், பதினெட்டாயுத வித்தைக்கும நாயகியானமையால், அவள். சதுர்திங்குலத்தோர்க்கு இனறியமையாத குல்தெய்வமாம் ஆனதால், சானரோர்குலத்தவாகளுக்கு 'காளிபுத்திரா' எனப் பெயரவந்திருக்கின்றது இதனாலும சானரோர்குலத்தவாகளை அரசாங்குலத்தவரென விளங்குகிறது.

(XIV) பூவைகளி ஞரத்தினம், 2-வது கவி :

எத்தனையோ கோடி யாயிரமுருவ நானெடுத்தெய்த்தேனே
யிப்புவிதனிலே
இனியசெல்லுஞ் செல்வ வளமையதுகுறையா திருந்தனது
கழறுதிகைச்
சித்தம்வத்தாளவே வேண்டினினறன்கழல்கள்
சிந்தித்தனன்கருணைபார்
சேலிதாருகவயிரி மாரிகங்காளியுயர் தேசோனமயாநத்தியே
உத்தமியநாதிசிவசத்திகுண்டலிநீவி யோங்காரியாளிபூர்தி
உடாடியடிதேடி கனதோடி யிசைபாடி யுத்தமர்கள்
மணிசெயமோடி
ாமுண்டி சானரோரின்குலதெய்வ
ண்ணிபிட்டாபுரத்தாய்
கெடுவாளி பூதவெற்படையாளி
ாபத்திரகாளியே."

வில், சிவபிரானுடைய தேவியாகிய காளிகர சான்ரோரின் குலதெய்வ சுருணிபிட்டாபுரத்தி' வத்திருக்கிறது.

ரின் குலதெய்வ சுருணிபிட்டாபுரத்தி' என்ப ரோர்களாகிய அரசகுலத்தவர்கள் சத்திரியரு

பூர்வ மாதாவாகிய காளிகாதேவி மேற்படி குலத்தவர்களுக்குக் குலதெய்வமென்பதும், அவளுக்குப் பிட்டாபுரத்தில் என்பது இடத்தால் வந்தபெயரென்பதுங் கருத்தாம்.

அனறியும், இந்தப் பதினெட்டாயுத வித்தைத்திறமையால் சான்றோர்குலத்தவர்களுக்குக் 'கருக்குப்பட்டயச் சானறோர்' எனறொரு சத்திரியப் பட்டப்பெயரு முண்டு.

(xv) மேற்படி மாலையிடசருக்கம், 68 - வது கவி :

"உள்ளிருந்தன்னைமைந்தருரைத்தசொற்கேட்டுத்தேவர்
தென்னமுதென்னமக்காள் சோறநீரருந்துமென் னு
புள்ளினமொடுங்குமாலைப் பொழுதிவள் புறமபரெப்பிக்
கள்ளவிழ்கூந்தலாளைக் கருமபெனவிருமபிக்கணடாள."

இங்ஙனம், அவ்வாறு கேட்ட புத்திரர்களை நோக்கி, அததேவர் தென்னமுதாயினும நீங்கள் ஐந்துபேரும் பகிர்ந்து சாப்பிடுங்கள் என்று சொனனாளெனபதாகக் கூறியிருக்கின்றது.

இதில், கற்பகமதவுக்குத் 'தேவர் தெளளமுது,' எனப் பெயர் வந்திருக்கிறது.

(xvi) சிதமபரப்புராணம், சிதம்பரமான்மியச்சருக்கம், 15 - வது கவி :

"உனங்குவிந்தரு மறைச்சிகையுணர்ந்த மெய்த்தவர்கள்
வனங்குலர்வியதவத்தினுல் வாழ்வதங்கண்டதோர்
களங்கவல்வினைநீக்கிய கங்கையங்கரைமேல்
துளங்குகின்றதுனேநிகர் வெதிரிகாசிரமம்."

(xvii) மேற்படி சருக்கம், 16 - வது கவி

"விரிபசுந்தழைவிளங்கிய வெதிரியென்றுரைத்தற்
குரியசெங்கனி யிரத்தையங் கானநினறெளிர
வரியிலங்கியகற்பக மனமிகில்பன்மரங்க
டெரிவரும்பல பறவைமாத்திகழ்ந்திடர நிற்கும்."

இந்த இரண்டு கவிகளிலும், சூதரிஷியானவர் தமிசார ணிய முனிவர் வேப்பாரித்துச் சொல்லுகிறார் : 'அங்காதத்தி

நீரத்தில் வெதிரிகாச்சிரமம் என்றொரு சிறந்த ஸ்தலமிருக்கின்றது. அதைச்சூழப் பற்பல விருக்ஷங்கள் நிறைந்த ஒரு சோலையுண்டு. அநதச்சோலையில் எண்ணிறந்த கற்பகவிருக்ஷங்களாகிய தாலவிருக்ஷங்களிருகின்றன' எனறார்.

இதனால், கங்காநதி பாய்கின்ற நாடுகளிலும கற்பகச்சோலைகளிருந்தனவென்று தெரியவருகிறது.

(xviii) காசிநாடாள்வோனை துளசிமகாராஜன் புத்திரன மதுரைவீரனகதை, காசிநாட்டுச்சிறப்பு.

" மாதமும்மாரி வழங்கும்வளநாடு,
காதமணம்வீசுங் கற்பகஞ்சேர்நன்னாடு,
கருமபுகணுக்களமுத்துக காட்டுமகாநாடு,
விருமபியறமவளாகு மேலான நன்னாடு."

இதிலும, கங்காநதித்தீரத்திலிருக்கின்ற காசிவளநாட்டில் கற்பகச்சோலைகளாகிய தாலததோப்புகளிருக்கின்றன என்று கூறியிருகிறது

அதவுமல்லாமல், அமுத உற்பத்திசெய்பவர்கள் பூர்வகாலமுதல் கள் குடிபபதுமில்லை, கள் வியாபாரஞ் செய்வதுமில்லை. கள்ளருந்தி மயக்கக்கண்டால், அவர்கள் அமுதவுற்பத்தி செயபுதற்கு அயோக்கியர்களாய்ப் போவார்களே சானறோர் குலத்தவர்கள் வசிக்கும் நாடுகளில் இதுவே சட்டம். ஆயினும, இக்காலத்திற் சீவனத்தின்பொருட்டு பிறநாடுகளிற் போய் வசிக்கும சானறோர்குலத்தவர்களிற் சிலர் முதலாளிகளாய் துரைத்தனத்தாருக்குள் குத்தகைகள் எடுத்து, சூத்திரகுலத்தவர்களைக்கொண்டு மேற்படி வேலைகளை நடபபித்துவருகிறதுண்டு. இதற்கு அரசாட்சி மாறுதலே காரணமாம்.

ஆதிகாலத்திலே, பூர்வ தமிழாசர்கள் தாலமதுவைக் கள்ளாகவி விற்பனைசெய்புதற்குக் கள்ளிலேருர்களாகிய குழுவினரை ஏற்படுத்தினவுத்தாரல், அக்குழுவினரால அந்தவிற்பனை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இங்ஙனம் கள்விலைஞர் என்னும் பெயருக்குத் தாற்பரியங் கூறியாயிற்று. இனி இரண்டாவது பெயராகிய 'பழையர்' என்னும் பெயருக்குத் தாற்பரியமெடுத்துரைப்போம்.

II 'பழையர்' என்னும் பெயர்ப்பதத்துக்கு 'கள்விற்போர்' என்பது பொருளாம்.

அகராதிநூலாசிரியர்கள் பழையர் எனனும பெயருக்கு 'Those who sell fermented palm-tree sap' எனறு அருத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தமிழில் 'சளித்துப் புளித்த பழநறையாகிய கள்' எனபது கருத்தாம

பழையர் என்னும் பதம பழைமை (=பழமை) என்னுஞ் மூலபதத்தினினறு பிறந்திருபபதால், அதற்கு "பழய கள்விற் பவர்கள் (=சளித்த புளித்த பழநறையாகிய கள்விற்பவர் கள்)" எனபது கருத்தாம்

இனி 'துவசர்' எனனும பெயர்பபதத்துக்குத் தாற்பரியங் கூறுவோம்

III 'துவசர்' எனனும பெயர்பபதத்துக்கும 'கள்விற போர்' என்பது கருத்தாம

'துவசர்' என்னும்பெயர் 'துவசம' எனனும் மூலபததி னினறு பிறந்த பதமாம். துவசம எனபதறகுக கொடி எனறு அருத்தமாஞ்சே. பூர்வகாலத்துத் தமிழராசர்கள் சூத்திரகுலத்த வர்கள் உண்டு களிப்பதற்கு அப்பட்டமான கற்பகமது அவர் களுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஏதுவில்லாத காரணத்தையிட்டு, அந்த அப்பட்டமான, அல்லது வடிந்த மேனியான் மதுவை அமுதவுற்பத்தி செய்கிறவர்களிடத்தில் வாங்கி, அதைபபதநி றையாகிய கள்ளாக்கி, விற்பணைத்தொழிலில் நடத்துதற்கு ஒரு குழுவினரை ஏற்படுத்திவைத்தபோது, கள்விற்குங் கடைக்கு அறிகுறியாக ஒருதுவசம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள். அந் நத் துவசத்தைக் கள்விலைஞர்கள் தங்கள் கடைகளுக்கு முன் னுகத் தூக்கிவைத்து வந்தார்கள். அதனுலே கள்விற்பனை செய்தவாகளுக்குத் 'துவசர்' எனப் பெயர் வந்திருக்கின்றது.

இனி 'படவா' எனனும பெயர்பபதத்திற்குத் தாற்பரியய கூறுவோம.

IV. 'படவா' எனனும் பெயர்பபதத்திற்கும 'பழநதறை யாகிய கள்விற்பவர்கள்' என்பது பொருளாம்.

'படவா' எனனும பதம் படி என்னும் மூலபதத்தினினறு பிறந்த மொழியாம. படி எனபதற்குப் பழநதறையாகிய கள் எனபது கருத்தாம். இதை உய்த்தாராய்நது பார்பபவர்களுக்குக கற்பகமது உற்பத்திசெய்கிறவர்கள் ஒரு குலத்தினர் எனறும், மேற்படி மதுவைப பழநதறையாக்கி விற்பவர்கள் வேறொரு குலத்தினர் எனறும் நன்ரூய வினங்குகின்றது.

ஆனதால், ஜாதிசஙகிரகசார நூலாசிரியர் பழயர், துவசா, படவர் எனனும் இந்த மூன்று பதங்களில் எந்தப்பதத்தி லிருந்தாவது 'சாணூர்' எனறு தாம வருவித்து வைத்துக் கூறிய பதத்தைப பிறக்கச்செய்ய வகைகாணமையால், கண்ணேமூடிக்கொண்டு சும்மா 'சாணூர்' எனறு பூஜிப்பிடி யாக எழுதிவைத்திருகிறார். ஆனதால், 'சாணூர்' என்னும் பதம பிறபபதற்கு மூலபதந்தேடி, சூடாமணி நிகண்டாசிரிய ரிடத்தில் தட்சணைவைத்துப் படிக்கப்போகிறார். நாமும் அவ ரோடு கூடவேபோய், அங்கே எனன இருக்கிறதெனறு பார்ப் போமாக.

இதில முதலாவது பிரகரணத்தில், திவாகரம், மக்கட்பெய ரத்தொகுதி, 50-வது சூத்திரத்திற்குத் தாற்பரியங் கூறிய பிரகாரம, மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியர் கூறி யிருக்கிற நிகண்டுச் சூதத்திரத்திற்கும் இனித்தாற்பரியங் கூறி விபரங் காட்டுவோம்.

உ. பிரகரணம்.

சானறவர்கள் குலத்தைச்சுட்டிச் சாதிசங்கிரக சாரம் 16-வது பகுதத்தில், நிகண்டு மக்கட்பெயரத் தொகுதி, 36-வது கவியை ஆதாரமாகக்கொண்டு கூறியிருக்கிற தப்புகதாற்பரியவுரையைக் கண்டித தல்.

சூடாமணிநிகண்டு, மக்கட்ப்பெயர்த்தொகுதி, 36-வது கவி:

கள்விறபோர் பெயர் அல்லது சாணூர் பெயர்.
"தொக்கதுள்விற்போர்நாமஞ சொளண்டிகர்துவசரோடு
தக்கதோர்பிழியர்டற்றுமப படுவருஞ் சாற்றுமன்றே."

இதின் தாற்பரியம்.

"சௌண்டிகர், துவசர், பிழியர, பவேர் இந்தானகும் கள் விணைஞர் அல்லது சாணூர்பெயர்" எனபதாம.

இதீதபபிரகாரம், ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் எழுதியி ருகஙிறார்.

இந்தச்சூத்திரம் சூடாமணிநிகண்டில் கண்டிருக்கிறபடி போததெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயினும், தாற்பரிய வுரை யில் வழுவுண்டு. அவற்றை இவ்வனம எடுதது விபரபபடக் கூறிக் காடடுவோம.

1. நிகண்டுச் சூத்திரத்தில் 'கள்விற்போர்கள்' எனறு கண்டிருக்க, ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியரோ அந்தப் பெய ரை 'கள்விணைஞர்' என முன்போலவே திதது யெழுதியிருகஙி றார்.

2. 'சாணூர்' என னும் பிதத்தைத் தமது மனோதப்பிரகா ரம் பூதிப்பிடியாகச் சுமமா எழுதிவைத்திருக்கிறார். இத்தப் பெயர்ப்பதம் மேற்படி சூத்திரத்தில் இல்லவே இல்லை.

3. திவாகரநூலாசிரியா 'கள்விகேஞர்' எனக் கூறியிருபப தற்கு, நிகண்டாசிரியர் 'கனவிற்போர்' எனத் தாற்பரியப்பதாக் கூறிக் காட்டியிருக்கிறார். இந்த நிகண்டாசிரியர் கருத்

படிக்கு அகராதிநூலாசிரியர்களும் 'Those who sell fermented palm-tree sap' எனத் தாற்பரியம எழுதிவைத்திருக்கிறார்களை.

4. கள்விற்போர்களுக்கு 'சௌண்டிகர், துவசர்; பிழியர், படுவர்' என நானுபெயர்கள் கூறியிருக்கிறார. இந்நான்கு பெயர்களுள 'துவசர், படுவர்' என்னும இரண்டுபெயர்களும திவாகரநூலாசிரியர்காலத்தில் வழங்கிய பதங்களேயாம்.

5. 'பழையர்' என்னும் பதம் நிகண்டிலில்லை. இந்தப்பதம் நிகண்டாசிரியர்காலத்தில் உலகவழக்கில் மிருந்து உபயோகப்படாததபடாது போயிற்றெனறு தோன்றுகின்றது.

6. திவாகரச்சூத்திரத்திற் கணடிராத 'சௌண்டிகர், பிழியர்' எனனும இரண்டுபதங்கள் நிகண்டுச்சூத்திரத்தில் அமைந்திருக்கினறன. இந்த இரண்டுபதங்களுக்கும் விபரம இங்ஙனங கூறுவோம். முதல் 'சௌண்டிகர்' என்னும் பதத்திற்குத் தாறபரியஞ் சொல்லுவோம.

7. 'சௌண்டிகர்' (Sans *Soundika*) என்னும்பதம் வடமொழிபபதம. இது வடமொழி நிகண்டாகிய அமரத்தில் கணடிருக்கிறது. இந்தச சௌண்டிகர் எனனும பதத்தின் உற்பதத்திக்கு மூலபதங்கள் 'சௌண்ட (Sans *Soundee*)+கம (Sans *Kam*)' எனபவைகளாம். இந்த இரண்டுபதங்களில் சௌண்டி' எனனும பதத்திற்கு 'திப்பிலி' எனறும, 'கம' என்னும பதத்திற்கு 'நீர்' எனறும் தாற்பரியமாகும. ஆகையினாலே 'சௌண்டிகம' எனபதற்கு 'திபபிலிக்குணத்தைப் பெற்ற நீர்' என்பது பொருளாம். ஆனதால், 'சௌண்டிகர்' என்னும் பெயருக்கு 'திபபிலிநீர்போனற பழநறையாகிய கள்லேவிற்போர்' எனறும், 'Those who sell fermented palm-tree sap' எனறும் அருத்தமாகும். திப்பிலிக்குண்ம கட்குணத்திக்கு ஒத்திருப்பதாலும், இவ்விரு குணங்களேயுஞ் சமரசப்படுத்திக் கண்டுகொள்க. ஆதலால், 'சௌண்டி + கம்' என்னும் மூலபதங்களினின்று 'சௌண்டிகர்' என்னும் பதம் பிறத்திருத்தின்றது.

திபபிலிக்குணம காரப்பு, அலலது புளிப்பேறிய உறைப பாம. கள்ளும் கலப்புவகையால் புளிபபேறிய உறைப்பக குணமுடைய நீராம். இந்தக கள்ளுக்கு இவ்வாறு புளிபபும உறைபபும் ஏற்றிச் சளிக்கச்செய்து கள் விற்பணைசெய்யுங் குழுவினர்களுக்குச் 'சௌண்டிகர்' எனறு பெயர் வநதிருக கிறது.

வட மொழியார்களுக்குள்ளே உற்பத்திசெய்த கற்பகமது வை வாங்கிக் கள்ளாக்கி விற்பணைசெய்த குழுவினருக்கு 'சௌ ண்டிகர்' என்று பெயர் திவாகர நூலாசிரியர் காலத்தில் இந் தச் சௌண்டிகர் என்னும் பெயர தமிழ்நாடுகளில் வந்து வழங்காத காரணத்தை யிட்டு, திவாகரத்தில் இந்தச் 'சௌ ண்டிகர்' என்னுமபெயர் வரவில்லையென்று அறிக

ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியரோ தமது நூலில், 390 - வது பக்கத்தில் 'சௌணடிகர்' என்கிற மொழியானது மரூஉவா கத்தமிழிற் 'சாணர்' என வழஙகிவருகிறது எனகிறார்

அவர் ஏதொரு மூகாந்திரமுமினறித் தமது மனோபிஷ்டப் பிரகாரம பூதிப்பிடியாக இவ்வாறு சொலலுகிறாரேயனறி, சௌண்டிகர எனனும பதத்தினினறு சாணர் எனனும பதம மருவாக வந்ததற்கு விதிகூறாது போயினர். ஆனதால், இவ் வாறு மருவியதற்கு அவா தாமே விதிகூறிக காட்டவேண்டியது அவருடைய கடமை. இதுநிற்க,

'சாணர்' எனனும்பெயர் தமிழமொழி, 'சௌண்டிகர்' எனனும பெயரோ சமஸகிருதமொழி. சமஸ்கிருதமொழியி னினறு தமிழ்மொழி மரூஉவாகவருவது யாம எங்ஙனங கேட்டிலம. இது ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம!

ஆயினும், ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியர் மனதுக்கு 'சௌ ண்டிகர்' என்னுஞ் சமஸ்கிருதமொழியான 'சாணர்' என் னுந் தமிழ்மொழியாக மருவிவந்ததற்கு யாதொரு நியாயமுந் தோன்றுதகாரணத்தினாலேதான் மேற்படி 390 - வது பக்கத் தில் பினனும் அவர் சொல்லுகிறார்:

கண்ணு, கன்று எனவும்,
குண்ணு, குன்று எனவும்,

திரிந்து வழங்கிவருகிற பிரகாரம், சாணூர் என்னும் பதம் சானூரா எனத் திரிந்து வழங்கிவருகிறது என்கிறார்.

இவ்வாறு அவர் கூறியிருக்கிற தாற்பரியத்தைத் தெளிவுற இங்ஙனம எடுத்து அதின வழுவைக்காட்டுவோம.

'சௌணடிகா' எனறும்பதம் 'சாணூர்' என மருவி, பினபு 'சாணூர்' என நின்ற மரூஉமொழியானது 'சானூரா' எனத் திரிந்து வழங்கிவருகிறது எனறு முதல் எழுதுகிறார்.

இவ்வாறு ஏழுதியவர் அதின்கீழாகச் 'சிலர் சான்றுரென கிற மொழியிலிருந்து சரணூர் என்று மருவினதாக யூகிக்கிறார்கள்' எனகிறார். இபபடிச் 'சாணூர்' எனனும் பதத்திற்கு மூன்றுவகை யுத்திக்குறிப்பு மேலே காட்டியிருக்கிறார்.

இதைபபார்க்கும்போது, சௌண்டிகரைச் சாணூராக்கி, சௌண்டிகரைச்சுட்டி நூல்களிற் கூறியிருக்கிற இழிவுகளெ யெல்லாம எடுத்தெழுதிட்டி, தம்மூடைய இருகண்களையும மூடிகொண்டி, அவைகளைச் சான்றோர் குலத்தவர்கள்மேல் ஏதொரு முகாந்திரமுமின்றி வாரிக்கொட்டுகிறார்.

இவர் யாதொரு முகாந்திரமுமின்றி, களவிற்று வயிறு பிழைக்கினற சௌணடிகள்களைச் சாணூர் எனக்கூறி, சௌண்டிகர்களாகிய ஒரு குழுவினருக்குள் உண்டாயிருக்கிற ஈனங்கள் மற்றொரு குலத்தவர்களுக்கு உண்டாயிருப்பதுபோலு கூறியிருக்குமபிரகாரம், விளையாட்டுப்பிள்ளைகளும் நாவின ஒசைக்கிணங்கச் சொற்களை மனோதப்படி திரித்து, அருத்தங்கள் கூறிச் சிரித்து விளையாடிவருகிறார்கள். இது விளையாட்டுப்பேச்சுப்போலிருக்கிறது. இவ்வாறு விளையாட்டுப்பேச்சுகள் பேசவேண்டுமெனனுல், வேணுமென்ற உதாரணங்கள் இங்ஙனம் எடுத்துக்கூறலாம். ஆயினும் ஒரு உதாரணங்கூறிக் காட்டுவோம்.

ஜாதிசன்றோர்சாஸனாலாசிரியர் சௌண்டிகர்களைச் 'சரணர்

என்கிறார். அதுபோலொத்த திருட்டாந்தத்துக்குப் 'பள்ளி' என்னும பதத்தை எடுத்துக்காட்டுவோம்.

'பள்ளிகள்' எனனும் பெயர்ப்பதம தமிழ்நாட்டில் வசிக்கும ஒரு குலத்தவர்களுக்குப் பெயராம். இவர்களுடைய பூர்வ உற்பத்தியை ஆராய்பவரிஞருவர 'பள்ளர்கள்' எனனுங் குலப்பெயருக்கு, 'பள்ளிகள' என்னும பெயர ஒற்றுமைபற்றி வருவதால், 'பள்ளர்கள்' என்னும பததினினறு 'பள்ளிகள்' என்னும் பதம் மருஉவாகவந்து வழஙகுகிறதென்றும், ஆனதால் 'பள்ளர்கள், பள்ளிகள்' எனனும் பெயர்கள் ஒருகுலத்துப்பெயர்கள் எனறும, பள்ளாகுலத்தவரகளும் பள்ளிக்குலத்தவர்களும ஒருகுலத்தவர்களென்றுங கூறி, 'முக்கூடற்பள்ளு' என்னும் நூலில் பளளாகுலத்து ஆணகளையும் பெண்களையுஞ் சுட்டி ரணமாக எழுதியிருப்பவைகளையெல்லாந் தொிந்தெடுத்துப் பள்ளிகுலத்தவாகள மேலேறபிவைத்துரைபபாரையாயின வெகுநேரத்தியாயிருக்கும. ஆகிலும், நிந்தைமொழிபேசுவது நமககுப பிரியமின்மையால், இங்ஙனம அவைகளைப் போத்தெழுதாது நிறுத்திகிறோம ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியருககு வேண்டுமேயாயின, மேற்படி முக்கூடற் பள்ளிலிருந்து தேவையான நிந்தைமொழிகளை எடுத்துத் திரட்டிப பள்ளிக்குலத்தவர்கள்மேலேற்றி எழுதியனுபவது பிரயாசமன்று. ஆனதால், சாணா சொணண்டிகராகுங்காலத்தில், பள்ளிகள் பள்ளர்களாவது பிரயாசமல்ல. ஆகையினலே, ஜர்திசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் தருந்த மூகாந்திரங்களின்றி, இவ்வாறு எழுதியது அவருககு யோக்கியமன்று.

மேற்கூறியவிஷயங்களைத் திரட்டிப் பார்வையிடும்போது, சொணண்டிகர்கள் பிரத்தியேகமான குலத்தவர்களென்றுமம, கள்ளிற்பிணக்காக ஏற்பபெத்தப்பட்டவர்களென்றும் நன்றாய விளங்குகிறது.

'சாணா' என்னும் பதம் மருஉவாகி வழங்குகிற பதமே எனறு ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் சொல்வது நிசந்தான். ஆயினும், அப்பதம் 'சொணண்டிகர்' என்னும் சமஸ்கிருதப்

பதத்தினின்று மரூஉவானதல்ல. 'சான்ரூர்' என்னும அப்பட்டமான தமிழ்ப்பதத்தினின்று 'சாணூர்' என மரூஉவாகவந்ததென்று இங்ஙனந் தெளியக்கூறி எண்பிப்போம்.

'சாணூர்' என்னும்மொழி மரூஉமொழியானதால், அது அவ்வாறு மரூஉவாய் வருதற்கு மூலமான நிறைபதம் 'சான்ரூர்' எனனும பதமாம. இந்தச் 'சானரூர்' என்னும்பதம் 'சால்' எனனுங் கறந்தமேனியான தமிழ் வினைமுதலினின்று பிறந்துவந்த மொழியாம்.

'சால்' என்னும் வினையின் மூக்காலத்துத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுகள் வருமாறு·

(i) சாலுகிறேன்,
(ii) சானறேன்,
(iii) சாலுவேன்.·

இவற்றுள், 'சான்றேன்' என்னும் இறந்தகாலவினைமுற்றினின்று பிறந்த வினையாலணையும் ஆண்பாற்பெயர்கள்,

சான்றவன்,
சானரூன,
சான்ரூன்,

என்பவைகளாம்; அவற்றின் பலர்பாற்பெயர்கள்,

சான்றவர்,
சான்ரூர்,
சானரூர்,

என்பவைகளாம்.

இந்தப் பெயர்ப்பதங்களின் விகுதிகளில், அன், ஆன், ஒன் எனனும் விகுதிகள் ஒரு பொருள்குறித்த ஆண்பால் விகுதிகளும், அர், ஆர், ஓர் என்னும் விகுதிகள் ஒரு பொருள்குறித்த பலர்பால் விகுதிகளுமாம்.

இம் மூன்றுபெயர்களுக்கும் பொருள் ஒன்றேயாம்.

இத்தச் 'சான்றவர், சான்ரூர், சான்ரூர்' என்னும் பெயர்களை ராபர்ட்டுஸ்பன் வமிசத்தவர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த

காரணத்தையிட்டுக் கிடைத்த கௌரவப்பட்டப்பெயராம். இதற்கு இதிகாசபுராணசாட்சிகளுண்டு. இவ்விடத்தில் அதை யெடுத்துக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லாமையால் அதை இங்ஙனஞ் சொல்லாதுவிடுகிறோம்.

மேலேசொல்லிய 'சான்றவன, சானறன், சானறென' என்னும் பதங்களைச்சுட்டி, இதனடியில் நாம எழுதப்போகிற வகைகளைச் சீர்தூக்கி உய்த்தாராய்க.

இங்ஙனஞ் சில திருட்டாந்தங்கள் எடுத்துக் கூறுவோம்

'நில்' என்னும் வினையின இறந்தகாலத்தனமை ஒருமை வினைமுற்று 'நின்றேன'னெபதாம். இதினின்று பிறந்துவருகின்ற வினையாலணையும் ஆண்பாற்பெயர்கள்,

நின்றவன்,
நினறன்,
நின்றென,

என்பவைகளாம்.

இமமூனறு பதங்களுக்கும் பொருள் ஒன்றேயாம.

'நினறவன், நின்றன், நின்றென்' என்னும் இமமூன்றுபதங்களும் ஒரு பொருளில் வரவில்லையென்று சொல்வாரு மில்லை. இப்படியிருக்க, 'சான்றவன், சான்றன, சானறென' எனனும் மூன்றுபதங்களும் ஒருபொருளில் வரவில்லையென்று யார் சொல்லத்துணியலாம்?

இன்னும் ஒருவினையை எடுத்துக்காட்டுவோம்.

'செல்' என்னும் வினையின் இறந்தகாலவினைமுற்று 'சென றேன்' என்பதாம். இதினின்று பிறந்துவருகின்ற வினையாலணையும் ஆண்பாற் பெயர்கள்,

சென்றவன்,
சென்றன்,
சென்றென்,

என்பவைகளாம்.

'சென்றவன், சென்றான், சென்றோன்' என்னும் இம்மூன்று பதங்களும் ஒருபொருளில் வரவில்லையென்று சொல்லுவார் யாருமில்லை. இப்படியிருக்க, 'சானறவன், சான்றான், சானறோன்' என்னும் மூன்றுபதங்களும் ஒருபொருளில் வரவில்லையென்று யார் சொல்லத் துணியலாம்?

வேண்டுமேயாயின், இன்னமும் அதுபோலொத்த ஒருவினையை எடுத்துக்காட்டுவோம்.

'வெல்' என்னும் வினையின் இறந்தகாலவினைமுற்று 'வென்றேன்' என்பதாம். இதினின்று பிறந்துவருகின்ற வினையாலணையும ஆண்பாற் பெயர்கள்,

வென்றவன்,
வென்றான்,
வென்றோன்,

என்பவைகளாம்.

'வென்றவன், வென்றான், வென்றோன்' என்னும் இம்மூன்று பதங்களும் ஒருபொருளில் வரவில்லையென்று சொல்லுவார் யாருமில்லை. இபபடியிருக்க, 'சான்றவன், சான்றான், சானறோன்' என்னும மூனறு பதங்களும் ஒருபொருளில் வரவில்லையெனறு யார்சொல்லத் துணியலாம்?

இன்னமும வேண்டுமாயின, இதுபோலொத்தவினைகளையும, வேறுவகைவினைகளையும எடுத்து, அவற்றின இறந்தகாலமுற்றுவினையினினறு பிறந்துவருகிற வினையாலணையும ஆண்பாற்பெயர்களை வருவித்துபபார்க்கலாம். திருட்டாந்தமாக,

'கல்' என்னும வினையை இங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டுவோம.

'கல்' என்னும் வினையின் இறந்தகால வினைமுற்று 'கறறேன்' எனபதாம். இதினின்று பிறந்துவருகின்ற வினையாலணையும் ஆண்பாற்பெயர்கள்,

கற்றவன்,
கற்றான்,
கற்றோன்,

என்பவைகளாம்.

'கற்றவன், கற்றான், கற்றோன்' என்னும் இம்மூன்று பெயர்களும் ஒருபொருளில் வழக்கில்லையென்று சொல்லுவார் யாருமில்லை. இப்படியிருக்கச் 'சான்றவன், சான்றான், சான்றோன' என்னும மூனறுபெயர்களும ஒருபொருளில் வரவில்லையென்று யார் சொல்லத் துணியலாம ?

ஆகையால், 'சான்றவன, சானறான், சானறோன' எனனும் இம்மூன்று பெயர்களும ஒருபொருடபெயர்களெனறு தனறுய்த் தலங்குனறனவல்லவா ?

பூர்வகாலத்தில், தமிழ்நாடுகளில் அரசபுரிந்துவந்த சுரா பாண்டியன் வமிசத்தார்களுககு ஒரு விசேஷ காரணத்தை யிட்டுக் கொடுக்கபபட்ட இந்த கௌரவப்படடபபெயர அரசர்குலத்தவர்களெல்லாருககும் பொதுபபெயராயிற்று.

ஆதிநூல்களில், 'சானறவர், சானறார், சானறோர்' 'எனனும இந்த மூனறுபெயர்களும் தமிழ்நாட்டு அரசர்குலத்தவர்களெல்லாருக்கும பொதுப்பெயர்களாகக் கூறபபட்டிருக்கினறன.

தமிழாசசர்கள் நாடோண்டகாலத்தில், அக்குலத்தவர்கள் தங்களுக்கு அலங்காரமகிமையெனத் தரித்து மகிழ்நதுவந்த 'சான்றவன், சானறான், சானறோன்' எனனும் மூனறுபெயாகளில், 'சான்றான' என்னும்பெயர் மேற்படி அரசாட்சி ஒழிந்தபின்பு, அந்தத் தமிழாசசர்குலமேனமைக்கு வோப்புழுக்கவ போலான வகொர்களும், வடமொழிப்பார்ப்பார்களும், தமிழ் நாட்டுச் சூத்திரர்களுமாகிய பலகைவர்களால் அக்குலத்தவர்கள் சொல்லீழுடியாத இன்புறுகளுக்குள்ளாகி, நாடுதகாங்களவிட்டு எடபபட்டு, துயரசாகரத்தில அமிழ்நதியகாலத்தில், 'சாணான்' என மருஉமொழியாகி வழகத்தலேபபட்டது ; என்னத்தினுலென்றால், தமிழாசசர் அரசாட்சிக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட சங்கச்செய்யுள்களாகிய நூல்களிலெல்லாம், யாதாமொரு விகற்பமுமினறி; 'சான்றவன், சான்றான், சானறோன்' என்னும் பெயர்கள் வந்திருக்கிறதேயன்றி, 'சாணான்' என்னும் பெயர் வரவேயில்லை. ஆனாலும், 'சானறான்' என்

னும் அப்பட்டமாண் நின்றபெயர் பிற்காலங்களில் 'சாணன' என மருவுவாயதாக வினங்குன்றது. இவ்வாறு சொற்கள் மருவுவாக வழங்குதற்கு உதாரணம் வருமாறு :

இககாலத்தி லுலகவழக்கில்,

நின்றான, என்னும்பதம், நிண்ணன் எனவும்,
கொன்றான, என்னும்பதம, கொண்ணன எனவும்,
நின்றன், என னுமபதம, நிண்ணன எனவும,
கன்று, என னும்பதம், கண்ணு எனவும,

குன்று, என்னும் பதம், குண்ணு எனவும், மருவுவாய் வழங்குகினற பிறகரரம் சாரனரன, என்னுமபதம், சாணன என மருவுவாக வழங்கலாயிற்று.

'சான்ரன' என்னுமபெயர் குலப்பெயரெனபதை எவரும ஒப்புகினறனர். அது குலபபெயரேயாயின, அந்தப்பெயரு டன ஒருபொருளில் வருகினற 'சானறவன், சானரேன்' எனனும பெயர்களும் குலபபெயர்களாய்த்தானிருக்கவேண்டும். சும்மா எதிர்கட்சி செய்யவேண்டுமெனகிற பேய்த்தணிவு கொள்ளாது, சத்தியத்தை இயலபாய் உய்த்தாராய்ந்ததறிய பிரியமுடையோர்களெவர்க்கோ அவர்கள் உள்ளத்திற்கு இது தலாமபரவுண்மையெனத் தோன்றுமென்பதற்குச் சந்தேக மில்லை.

ஆனதால், 'சானரர்' என நானது பெயர்பெற்றிருக்கின்ற குலத்தவர்கள் எந்தக்குலத்தவர்களோ அந்தககுலத்தவர்களுக் கே 'சாணறவர்' என்றும், 'சான்ரேர்' என்றும் பெயர்கள் வருகின்றன.

இனிச் 'சான்றவன், சான்ரன், சான்ரேன்' என்னும் இம மூன்று பெயர்களும் ஆதிநூல்களில் ஒரு குலத்தவர்களுக்கு வந்து வழங்கியிருப்பதை இங்ஙனம் விபரபபட எடுத்துககா ட்டுவோம் :

I. 'சராபரண்டியன் வமிசத்தாருக்குச் 'சான்றவர்' என நூல்களிற் பெயரவந்திருப்பதற்கு ருகவருமாறு :

(i) சான்றோர் புராணம், பாயிரப்படலம், 2-வது கவி:

"சீர்மேவுகேரளத்தி லைஞ்சிநாட்டதனினிறை
செல்வமோங்கும்,
பார்மேவுதருமபுரம் வளதகரிற்சிதம்பான்றன்
பாகம்பெற்றோன,
ஏர்மேவுகுலமுடையா னிரவிமூன்னரெண்ணூற்றே
டிருபத்தொனபான
பேர்மேவுதல்லாண்டிற் சான்றவர்கள்பிறந்தகதை
பேசலுற்றாமே."

இக்கவியிலுல், இந்தப்புராணம் சாலிவாகன சகாபதம் 1576க்கும், கிறிஸ்தாண்டு 1654க்குஞ் சரியான கொலலாண்டு 829ல் எழுதப்பட்டதெனறும், வடுகர்களால் தமிழ்ச்சாகளுடைய அரசாட்சி அழிக்கப்பட ஏதுவாயிருக்கிறகாலத்தில் எழுதபபட்டதென்றும், அந்தக்காலத்தில் 'சானரோர்' குலத்தவர்கள் 'சாணர்' எனறல்ல, 'சானறவர்' எனப் பெயாபெற்றிருந்தார்களெனறும், அக்காலதத்திற்குப்பிறகு எதிரிகளால் அந்த அப்பட்டமான பெயர் மருஉமொழியாகச 'சாணர்' எனக் கூறப்பட்டு மயக்குமொழியாயிற்றெனறுந் தெரியவருகிறது.

ஆனதால், சான்றோர்குலத்தவர்கள் மேற்படி எதிரிகளோயிட்டுத் தங்கள் குலத்திற்கு மருஉமொழியாகவும், தங்கள் குலத்தப பூர்வபண்மை துலங்காதபடிக்கு மறைபுமொழியாகவும் வந்து வழங்கியிருக்கின்ற 'சாணர்' என்னும் பெயருக்கு, தங்கள் குலத்துக்குரிய அப்பட்டமான பூர்வ சிறந்த பெயர்கள் 'சான்றவன், சான்றோன், சானரோன' எனறு இந்த நூலிலும் பிறநூல்களிலுங் கூறியிருக்கிறபடியே, ஒருமெனறு, எக்குலத்தவர்களேயும் ஒரு கண்ணுல்பார்த்து, அந்தந்தக் குலத்துக்குரிய ஆசார ஒழுக்கவழக்கங்களே அழிக்காது பாதுகாத்துவருகின்ற அங்கிலேயா அரசுசெனுத்தும் இச்சயாதின அரசாட்சியின் காலத்தில் அமிந்துகொள்ளுதலல்லாமல், தங்கள் பூர்வ ஆசார ஒழுக்கவழக்கங்களில் தேர்ச்சியடையவும, தங்கள்குலத்து இளைஞர்கள் கல்வி விருத்தியடையுதற்

கேற்ற பள்ளிக்கூடங்கள் ஸ்தாபிப்பதற்கு வேண்டிய பொக திஷங்கள் சேர்த்த தியாயமான ஏற்பாடுகள் நாட்டுகரு நாடு செய்யவும், ஒருமித்து முயல்வது இன்றியமையாத காரிய மென உணர்ந்துசாக்கிரதை கொள்ளவேண்டியது அக்குலத் தவர்களது கடமையாகின்றது.

(ii) மேற்படிபுராணம், நாட்டுப்படலம், 13 - வது கலி

"இனனதன்மைய பல்வளமெய்திட
மனனுசீருறு சான்றவர்வாழ்வுறை
கனனல்சேர்வயல் சூழ்மணிகங்கையாம
நன்னலம்புனை நாட்டியல்கூறுவாம்."

இந்தக்கவியால், சான்றவர்குலததவர்கள் தமிழ்நாட்டிற் செங்கோலோச்சிய சத்திரியாகளாகிய அரசர்குலத்தவர்கள் எனத் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

'கங்கை' என்பது எந்த நிவ்விய நதிக்கும் பொதுப்பெயரா கவும, வடநாட்டில் பிறந்து விளங்குகின்ற கங்காநதிகருமு, தென்நாட்டில் புகழ்பெற்றிருக்கினற கோதாவிரி நதிக்கும பிறபபபெயராகவும பூர்வ சமஸ்கிருத நூல்களில் வந்து வழங்குகிறது. ஆனதினாலே பூர்வத்தில் துறவறவாசிகளா கிய முனிவர்கள் கங்காநதியையும் கோதாவிரி நதியையும் ஏகநதிகளாக மதித்து இவ்விருநதிகளின சலத்தையும் ஒன்று போல யாதொரு வித்தியாசமுமின்றி மதித்து அனுபோகத் திற்குள்ளாக்கி உபயோகப்படுத்தி வந்தனர்.

இந்த மூகாந்திரத்தையிட்டே நாளதும் வட இந்தியா நாடு களிலினறு மகாசிறந்த ஆலயங்களோடையை தென்னிந்தியா நாடுகளுக்குத்தலயாத்திரை செய்யப்புறப்பட்டுவருகின்ற யோ கிகள் கங்காசலக்குப்பி எனப் பெயர்கொண்ட மேருக்குபபிக ளில் கங்காநதியின் சலத்தைத் திரப்பிக் காவடிகளில் வைத்துத் தோள்மீதெடுத்து இராமேசுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டு வருகை பில், கோதாவிரி நதித்தீரத்திற்கு வருகிறதற்குள்ளாக மேற் படி குப்பிகளிலடைத்திருந்த சலம் உஷ்ணத்தால் ஆவியாக எரும்ப, மேற்படி குப்பிகளின் சலம் வற்றிக் குறைந்துபேர

இறபடியால், கோதாவிரி நதிசலத்தால் மேற்படி குப்பிகளை நிரப்பிக்கொண்டு இராமேசுரம் நோக்கிப் பிரயாணப்படுவது வழக்கம். ஆனதால், கங்காநதிச் சலமும், கோதாவிரிநதிச் சலமும் ஒருதன்மையுடையவைகளாக இந்துக்களால் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே கோதாவிரி நதிக்கு 'கங்கா கோதாவிரி' எனப பெயர் வந்திருக்கின்றது

'காமல்'* எனறுபெயர்பெற்றும் தா வித்வான எழுதுவது

"Under the name of the Ganges, either the Ganges proper, or the Godavery, may occasionally be understood In the Peninsula, each of these rivers is known by the name of the Gunga, and they are looked upon as sister streams. The Godavery is here considered the elder of the two, perhaps from its being the first known to the inhabitants of these regions; and the Ganges proper is deemed the more holy, apparently from the present religion of India, having originated, or been more early established, on its banks. The ancient books of the Hindoos, indeed, bear testimony that even in the most remote times, these two rivers have occasionally been considered as one; for, in more than one place in the Puranas (such as the Vayu Purana, the Brahmanda Purana, &c.), the Ganges proper is described as passing through Calinga, a country which we know to be the region watered by the Godavery. So far, therefore, as regards the course of the Ganges through Calinga, described in these ancient books, it must be the Godavery to which they allude.—*See Asiatic Researches, Vol. III, article 3rd.*

In a foot-note the same author states as follows:—

"So intimate is the connection between these two rivers, that those who carry the sacred water of the Ganges to

* Vide A. D. Campbell's Telugu Grammar, Introduction, p. v.

the south of India, when they arrive on the banks of the Godavery, invariably replace the water of the Ganges, evaporated on the journey, by water taken from its sister stream the Godavery. The whole is notwithstanding considered to be the pure water of the Ganges, and this ceremony is never omitted. If it were, it is believed, and perhaps with reason, that the water would disappear before it could reach Rameswaram."

திருநெல்வேலித்தலப்புராணம், தாமிரபரணிச்சருக்கம், 16-வது கவி:

"தன்னதியாந்தமிழ்ப்பொருநை நதியுடனே காவேரி
நதியுஞ்ஞானத்
தனையருடெனகங்கை தானுகுதநிலைய
தானகங்கை
மினனுதுங்கபத்திரையுங் கிருட்டிணவேணியுங்
கோதாவிரியுமாகு
முன்னுபகீரதியமுனை யுத்தரகங்காநதியென்
றுரைபபர்மேலோர்."

இந்தக் கவியில் தென்னுட்டிலிருக்கின்ற பொருநைநதிக்கும காவேரிநதிக்கும தெனகங்கையெனறும், துங்கபதிரைநதிக்கும் கிருட்டிணவேணிநதிக்கும கோதாவிரிநதிக்கும நடுநிலைக் கங்கையெனறும, பகீரதி நதிக்கும் யமுனை நதிக்கும உத்தரகங்கை எனறுடி பெயர்கள் வருகின்றன எனக் கூறியிருக்கின்றது.

ஆனதால், மேற்கூறிய கவியிற் சொல்லியிருக்கிற "கங்கை" என்பது மேற்படி தாட்டிலிருக்கின்ற திவ்விய நதிகளைக்குறிக்கிறது.

(iii) சான்றோர்புராணம், பகீரதிப்படலம், 14-வது கவி:

ஏர்மேவு மிலங்கையர் வேந்தனை
சீர்மேவு செகத்தினில் வாழ்வுபெறுத்
தார்மேவிய சான்றவர் தம்புகழ்போற்
பார்மீது பரக்கை பரனிலவே."

தன்னிருகரங்களாலுஞ் சுந்தரபாண்டியனுடைய மார்பில் குத்தினன் எனக் கூறியிருக்கின்றது.

இத்தச்செய்யுளிலும், சுந்தரபாண்டியன் 'சான்றவன' எனப்பட்டிருக்கிறன்.

(vii) மேற்படி படலம், 172-வது கவி

"அன்னகாலையிலெய்தனன சானறவர்க்கரசன்
மன்னும்வாளியின்மாயையால் வரவுணர்ந்திலனுல்
கனனலொன்றினிற்சென்றது நிசாசரனகவித்த
பொன்னினமவுலியந்தலேகொண்டுவிரைவிற்போயதுவால"

இங்ஙனம், இந்தப்பிரகாரம் இரண்டுபெயர்களும் போர் புரிகையில், சான்றவர்க்கரசனுடைய திலகபாண்டியனுனவன தனது தனுவைவளைத்து அஸ்திரந்தொடுத்து அசுராஜன மேல் ஏவினன். ஏவிய அஸ்திரமானது மாயாஸ்திரமானதால், அது அசுராஜன கண்ணுக்குத் தோற்றுதகாரணதையிட்டு, அந்த அஸ்திரமானது ஒருநொடிப்பொழுதிற் சென்று, அந்த அசுராஜனுடைய ஊட்டியிற்பாய்ந்து, சிரசிற் சூடிய கிரீடத்துடன சிரசையறுத்துகொண்டு போய்விட்டது எனக கூறியிருக்கின்றது.

இச்செய்யுளிலும், திலகபாண்டியனே 'சான்றவர்ககரசன' எனக் கூறியிருகின்றது.

(viii) மேற்படி படலம், 180-வது கவி:

"மூண்டகத்தன்வாளிவிஞ்சை மூளிமகன்றெடுத்தனன
மூண்டகத்தன்வாளியான் முடித்தனன நிசாசரன்
விண்டவெத்திரந்தொடுத்து விட்டனன்சான்றவன
விண்டவெத்திரத்தினுல் விலக்கினனறியத்தியன்."

இந்தக்கவியில், வித்தியாதரரிஷியெனவும், காந்தமாரிஷியெனவும் பெயர்கொண்ட சத்தரியரிஷியான சுரபாண்டியனபுதல்வன் திலகபாண்டியனுடைய சான்றவர்க்கரசன் முன்னரியதவஞ்செய்து பிரமனிடத்திற் பெற்ற திவ்வியாஸ்திரத்தை அசுரன்மேல் ஏவினன். அவன் ஏவிய அஸ்திரத்தை தன்னிடத்திலிருந்த பிரமாஸ்திரத்தால் விலக்கினன். அது

கணம், சானறவர்க்கரசன தான் முன் விஷ்ணுவினிடத்தில் பெற்றிருந்த அஸ்திரம் ஒன்றை அசுரனமேல் எய்தனன. அப போது, திதிபுத்திரனுடைய அசுரகுலராஜனும் விஷ்ணு தனக் களித்திருந்த மற்றொருஅஸ்திரத்தை ஏவி, அந்த அஸ்திரத் தைத் தடுத்தான் எனக் கூறியிருக்கின்றது.

"இந்தச் செய்யுளிலும், திலகபாண்டியனுகிறவன் 'நற்சான றவன்' எனப் பெயர்பெற்றிருக்கின்றனன்.

(IX) மேற்படி படலம் 187-வது கவி.

"வெட்டினனுதிராவாளெடுத்தமதி
தீரனமேனியில்விழாவணம்
கட்டினனெடியகேடகங்கொடுநற்
சான்றவர்க்கரசன்கட்டிநல்
லெட்டுமோதிரமும்சவன்கையி
லெடுத்தகேடகமிடத்த
தொட்டினனெடியவாள்விதிர்த்துலகு
தட்டுமோறிடவதட்டினன்."

இக்கவியில், அசுராஜ்ஞனவன் உதிரமொழுகுகின்ற தன வாளாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு சான்றவர்க்கரசன்மீது சாடி மேற்படி வாளாயுதத்தால் வெட்ட, சான்றவர்க்கர சனவன் மேற்படி வெட்டை, தனது கேடகங்கொண்டு தட்டித் தடுத்துவிட்டனன். மேற்படி வெட்டைத் தடுத்தவுடன, மேற்படி சானறவர்க்கரசன் தனது கேடகத்தை இடதுபுஜத் துடன் அணைத்துக்கட்டிக்கொண்டு, வலக்கரத்தில் வாளாயுத மெடுத்து, நாலட்டமுஞ் சுழற்றிவீசி, அட்டகாசஞ்செய்து கொண்டு, மேற்படி அசுராஜன்மீது பாய்ந்துசென்றனன் எனக் கூறியிருக்கின்றது.

"இந்தச்செய்யுளிலும், திலகபாண்டியன் 'நற்சான்றவன்' எனப் பெயர்பெற்றிருக்கின்றனன்.

(x) சான்றோர்புராணம், கலியாணப்படலம், 16 - வது கவி :

" திரைத்தலம்புகழ் குஞ்சரன் சான்றவர்சிங்க
முரைத்தவாய்மொழி மனக்கொண்டு பாய்ந்தனனுதிரக
கரைத்தகண்ணினள் விமலையைகரந்து போய்பபுரிசை
நிரைததவச்சிரநகருமபெரிய தினனினைவான."

இந்தக்கவிக்குச் சார்புரை.

நாடுநகர்நீங்கித் துறவறவாசியான காரணத்தால காந்தமா ரிஷியெனப் பெயர்கொண்ட சத்திரியரிஷியான சூராபாண் டியனபுதல்வர்கள் ஏழுபெயர்களும பிட்டாபுரத்தில் காளி தரிசனை செய்துகொண்டு காந்தவிஷ்சையபுரத்திலிருந்த அரசுபுரிந்து வருகையில், தங்கள் தாடெங்ஙணும் வசிக்குங் குடிகள் மிருகஜில்லறைகளுக்காற்றமாட்டாமல் வந்து மூ றையிட, காளிகாதேவி வாக்குப்பிரகாரம குஞ்சரபாண்டி யன் முதலான ஏழுபாண்டியர்களும்* வனமிருகங்களால் தி டைஞ்சல்பட்ட குடிசனங்களுக்குச் சுகமுண்டாகும்படி தக்ஷ ணமே இரதகஜதுரகபதாதிகளான சதுரங்கசேனைகளோடு வனவேட்டைகளாடி துஷ்டமிருகசங்காரஞ்செய்து வரும்படி யாகப் புறப்பட்டுப்போனார்கள். அந்தப்படி அந்த ஏழுபாண் டியர்களும் அட்டதிக்கெங்ஙணுஞ் சென்று வேட்டைகளாடி, கொண்டு வருகையில், விந்தியபருவதத்து வடபாரிசத்தில் ஒருநாள் நமிமதியத்தில் ஒருசோலையிலிறங்கித் தகையாறி கொண்டிருந்தார்கள். அவ்விடத்திற்குச் சமீபத்திலிருந்த வ ரைமாநகரத்திற் செல்லோத்தெரூத்திய விஞ்சயன் என்கி அரசனை வச்சிரபுரத்திலிருந்த அசுராசன விகடனென்பான் இராக்காலத்தில் ஒளிபோய்வந்து சங்காரஞ்செய்துபோட்டு அந்த விஞ்சயவரசனின் பத்தினியாகிய விமலையைச் சி யெடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். அந்த விமலைக்கு ஏ புத்திரிகளிருந்தார்கள். அவ்வேழுபேர் விசைகளும்

* பிராமியபுராணம, பிரமோத்தரகாண்டத்தில் ஏழு பா டியருகளும் முறையே 'தாந்தவீரன், குலசேகரன், கூடயார் டி, உக்கிரதிருட்டி, பராஞ்சோதி, சினஞ்சலன், வெண்டலீய எனறு பேரிட்டிருக்கிறது.

பிதாவுக்கு நேரிட்ட வன்கொலையையும், தங்களைப்பெற்ற மாதா அசரன்கையிற் சிறையாகிபோனதையுங்கண்டு, ஆருத்துயரத்துள் அமிழ்ந்தினவர்களாய் அரண்மனையை விட்டு வெளியேறி, அசுரன தங்கள்மாதாவைக்கொண்டுபோன திசைநோக்கி, கோகோவெனறலறி யழுது புலம்ப லுற்றனர். ல்திரீசன்னங்களின் அபயக்குரலோசை கேட்டு, குஞ்சரபாண்டியனுகிறவன் தன் தம்பிமாரகளுக்குள்ளொரு வனுன சுந்தரபாண்டியனேப்பார்த்து, நீபோய் இந்த அபயச்சத்தத்திற்குக் காரணமறிந்துவா என்று சொல்லி யனுபபினுன். அத்தப்பிரகாரம், சுந்தரபாண்டியனுகிறவன் புறபபட்டுப்போய் அந்தக்கன்னியாகள் ஏழுபெயர்களும் அழுது கொண்டு நிற்பதைக்கண்டு, அவர்களிடத்தில் அதற்குக் காரணத்தைவினவ, அந்த ஏழுகன்னிகைகளில் இளையவள் நடந்த சங்கதிகள் யாவற்றையும் மேற்படி சுந்தரபாண்டியனுக்கு விபரப்படசசொன்னுள். அதுகேட்டு, சுந்தரபாண்டியனுவன தன்று தமயனிடத்திற்கு மீறிவந்து, அந்தக் கன்னிகைகள் சொன்ன சங்கதிகளேயெல்லாம் அவனுக்குத் தெரியப்படுத்தினுன். அந்தச்சங்கதிகளேக்கேட்டு, குஞ்சரபாண்டியனுவன மிகவும் கிலேசித்து, தன் தம்பிமாரான ஒருவனுகிய சுந்தரவாகு பாண்டியனேயழைத்துச் சொல்லுகிறன : "நீ உடனே புறப்பட்டு, விகடாசுரனிருக்கின்ற விச்சிராபுரத்துக்குப்போய், அவ்விடஞ்சேர்ந்தவுடனே மேற்படி விகடனேநோக்கி, நீ நகஷணமே விமலேயை விடுமிடு, விடாது போவியேயாயின், எங்கள் புதல்வத்தால் உன்னுடைய விமலேயைச் சிறைமீட்டுப்போமென்று சொல்லுக. விமலேயை விட்டானேயாயின் நன்று. விட்டதுபோனுனேயாயின், போர்செய்துதாரிபூப்பபோர்த்து ஆயத்தப்பட்டசெல்லுவிடுவேன்" என்றுசொல்லி, அவனே விச்சிராபுரத்துக்கு அனுப்பினுன். அப்படித்தனுன்போன சுந்தரபாண்டியன் 16-வது கவி கூறுகின்றது.

இச்செய்யுளில் குஞ்சரபாண்டியன் எனப் பெயர்கொண்ட "சான்றவர் சிரோமணிகள்" கூறிய மேற்படி வார்த்தைக்கு சுந்தரபாண்டியன்கேட்டு மனதிற்கொண்டு, புறப

படுபோய் மேற்படி விகடாசுரன மேற்படி விமலையைக் கொண்டுபோய்ச் சிறைவைத்திருந்த வச்சிரபுரஞ்சேர்ந்தான எனக கூறியிருக்கின்றது.

இந்தசெய்யுளிலும, சூஞ்சரபாண்டியனுக்குச் 'சானறவா சிங்கம' எனப் பெயாவத்திருக்கிறது.

(xi) மேற்படி புராணம், சம்பரன்வதைபடலம், 20-வது கவி:

"கொலைகடிய வாளுருவிக் குதித்துவருதானவனை
யலைதடியும் வண்ணமெனவணிதோளைத்தடித்தனனுற்
றலைதடிகூர்வாளியினும் றலைதடிந்தான் சான்றவனு
மலைதடியத்தரைவீழ்ந்த வண்ணமெனத்தலைவீழ்ந்த."

இவ்வனம், சம்பராசுரனமகன் பூகம்பனுகிறவன் தன்வாளாயுததைத உறையினினறுவிச் சுழற்றி வீசிக் குதித்துக் கொண்டு வருகிறதைச் சானறவர்வேந்தன கண்டு, வாள்வீசிகொண்டு, அவனுக்கு எதிராகச்சென்று, தன் வாளாயுதத தால் பூகமபனுடைய இருபுஜங்களையும் கொய்ததுமன்றி, தனுவை நாணேறிட்டு பாணப்பிரயோகஞ்செய்து, ஒருபாணத்தினுல் மேற்படி அசுரனுடைய சிரசையறுத்து விட்டனன. அபபோது மலையிடிந்து பூமியின்மீது விழுவதுபோல, பூகம பனுடைய சிரசானது தரைமீது வீழ்ந்தது எனக கூறியிருகினறது.

இந்தக்கவியிலும், மேற்படி பாண்டியர்களில் ஒருவன் 'சான்றவன்' என்னப்பட்டிருக்கிறன.

(xii) சான்றோர்புராணம், திருக்கஞ்சியபடலம், 50-வது கவி:

"கொல்லுங்களிற்றுத் தலையினாணர் கோமான்
றனிமாதகரத்
தெல்லுண்டிலகு செம்மணிப்பூணினெஞ்
சேரவுட்டிட்டா
ரல்லும்பகலு நெடுங்காமக் கடலினமிழ்ந்த
செயல்கேட்டான்
வில்லுஞ்சமரான் சான்றவர்கோன் மிக்கார்
தம்மைவரவழைத்தான்."

இந்தக்கவியில், கல்லியாணன்நாட்டுக்குச் 'சான்றவர்வேந்தன்' படையெடுத்துப்போனபோது, மேறபடி எதிரிகளோஸ்திரீகளவிஷயத்தில் மயக்கிச் செயிக்க உபாயஞ்செய்தான என்று சொல்லியிருக்கின்றது.

இச்செய்யுளிலும், மேற்படி பாண்டியாகளில் ஒருவன் 'சானறவர்கோன்' என்னப்பட்டிருக்கிறான்.

(xiii) மேற்படி திருக்காஞ்சிப்படலம், 57-வது கவி :

"இறக்குமபடையினுடன செனரனிகல்சேர்புரிசை
நெடுவாயிற்
றிறகளுவயவர்தமைத்தறித்தான் சேணைத்
திரளேயுள்விடித்தா
னறக்கண்ணில்லா நகரனைத்து மழிக்கவென்ரூன்
சானறவர்கோன்
மறக்கணரசன்றனைச்சூழ்ந்தான்மடியுங்காலந்
தடையென்னே."

இக்கவியில், 'மேலேகூறிய உபாயமபோல சான்றவாக் கரசன காரியத்தை முடித்தான, நகரமபிடிபபட்டது, எதிரிகள சங்காரமானார்கள் எனறு கூறியிருக்கின்றது

இந்தசசெய்யுளிலும, மேற்படி பாண்டியர்களிலொருவன 'சானறவர்கோன' எனனப்பட்டிருக்கிறான.

(xiv) மேற்படி திருக்காஞ்சிப படலம், 60-வது கவி :

"கள்ளார்கமலத்திருமுகத்தாள் காளிவளர்தத
சூன்றவர்கோ
னெள்ளார்நாகேசரிதன்னோ டின்மைபுகன்று
மனமகிழ்ந்த
மன்னார்வயல்சூழ் காஞ்சிநகர் வாழும்மர்க்களெதிர்
கொள்ளத்
தள்ளாவளவன் கல்லியர்னன்றியுமுடன்
கொண்டேகினனால்."

இந்தக்கவியில், சான்றவர்வேந்தன் மேறபடி கல்லியாணனுடைய நகரத்தையும் நர்ட்டையுங் கட்டிக்கொண்டான் என

றும், மேற்படி நகரத்தைக் கைவசப்படுத்திதற்குத் தனக்குத் துணைசெய்த நரகேசரிக்கு வேண்டுமான திரவியங்கள் கொடுத்தான என்றும், மேற்படி சோழராசனை கல்லியாணனையுங் கைபிடியாகப பிடித்துக்கொண்டு, தன்து நகரமாகிய காஞ்சிபுரத்துக்கு மாறிவரும்போது, காஞ்சிநகரத்துக் குடிசனங்களனைவோரும் அவர்களுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் மிகுந்த சிறப்புகள்செய்து அழைத்து வந்தனர் என்றும் கூறியிருக்கினறது.

இந்தச்செய்யுளிலும், மேற்படி பாண்டியர்களிலொருவன 'சானறவர்கோன' என்னப்பட்டிருக்கிறன.

(xv) சான்றோர்புராணம், இளவரசுகாத்தபடலம், 20-வது கவி:

"வருவெண்ணலுஞ்சான்றவன் வந்தன்ன
தருகவெனறுணைத்தம்பியை யென்றனன்
கருதுமன்னன கருத்துணர்ந்தான்பண்டை
யுருலிரண்டியொனறெனறுற் றம்பிய."

இந்தக்கவிக்குச் சர்ப்புரை.

மேலேகூறிய பாண்டியர்களிலொருவனன சானறவர்வேந்தனுகிறவன் மேற்படி காஞ்சிபுரத்தில் வெற்றிவேந்தனுய் தன் இளைப்பிரிவாருடன் அரசுபுரிந்துவருகையில், தழைத்துப் பெருகி தமிழ்நாட்டு அரசர்குலத்துப் பதிபல இளைப்பிரிவர்களோடு சம்பந்தங்களிறது தமிழ்நாட்டைத் தங்கள்குலத்தவர்களால் நிரப்பிவிட்டனர்கள். அப்படியிருந்து வாழ்ந்து வருகிற நாளையிலே, அவர்களிற் சிலர் சொழனுக்குள் செனைத்தலைவர்களாகிப் பதினென்வகைப் பேர்பெரியதவித்தைகளில் வல்லவர்களாகினர்கள். அப்படியிருகையும்போது, ஒருநாள் சோழன் தன்னோடொருமித்து வனத்தில் வேட்டையாடித்திருப்பியபோயினன். அவன் போனபிறகு, அரசன்மனைவியானவன் தன் நாயகனுடனபிறந்த இளையாரிடத்தில் மையல்கொண்டவளாய் ஒருநாளிரவில், தன் நெருங்கிப்பெண்களிலொருத்தியை மேற்படி இளையாரனிடத்திற்குத் தூதனுப்பினன். இதிலிவன

வன் போய் இளையபுன்னன்காதில் அந்தச்செய்தியைச சொ
னனனை. அதுகேட்டவுடன், இளையராஜன

"பாயுஞ்சேரிப்பசும்புண்ணிற்றீயினற்
காயுநெய்யுருத்தரலெனக் கண்டனன
தீயவாய்மொழிகேட்டலுந்திக்கென
மேயதனசெவிபொத்தினன் மேன்மையான."

உதிரமொழுகிக்கொண்டிருக்கின்ற இரணத்தில் அடுப்பிலே கொதித்துக்காய்கின்ற நெய்யை விட்டால் எத்தன்மையாயி நகுமோ அத்தனமையாகத் தூதிசொல்லிய வார்தைகளைக் காதிற் கேட்டுணர்ந்தவனும், உடனே தனிருசெவிகளையும் பொத்திக்கொண்டு, தூதியைப்பார்த்து, 'நீ சிறுபெண்ணனமையால் தபபினும், இல்லையாயின், என் மந்திரவாளுக்குன்ன இரையிடுவேன், ஒடித் தப்பி யுயிர்பிழை' என்றனன். இந்த வசனங்கேட்டு, அந்தத் தூதியானவள் அரசன்தேவியினிடத்திற்கு மாறிப்போய் நடந்தகாரியங்களைத் தெரியப்படுத்தினாள. இந்தச் செய்தியைக் கேட்டமந்திரத்தில், மனரன்தேவியாகிறவள் தனகைகளில் நிரந்திருந்த வளையல்களைத்தடடி யுடைத்து, உடைந்ததுண்டுகள்கொண்டு தேகமெங்கலும் கீறிக்கிழித்துக்கொண்டு, தூசியிற்புரண்டுருண்டு கொண்டு, இளையமன்னன்மீது பிழைசொல்லி அரசன் வந்தபுன அவனஉடலினை இருதுண்டமாகுலிப்பேனென்று சொல்லிக்கொண்டாள். வேட்டைதாட்டத்திற் சென்ற அரசன மாறிவந்தவுடன், நினைத்த கருமம முடிப்பதற்கு இளையமன்னனமீது படுபுழி சுமத்தலுற்றாள். தங்ஙனமே அரசனுவன் அவள்வாய்மொழியை நிசமென நம்பிக்கொண்டு, அவன்கருத்துக்கினசந்து, தன உடனபிறந்த தம்பியைக் கொலுதற்கு எண்ணங்கொண்டு மேலேகூறிய 20வது கவியிற கூறியிருக்கிற பிரகாரம் உரைத்தலுற்றனன.

அந்த 20வதுகவியில், இவ்வாறு கினைக்கொண்ட மன்னனுவன் தானவர்குலத்திலுள்ள அனைவரும், நீ பேரய் எனமுறியைக் கட்டவாரு தருவான். அந்தப்படி அவன் இளையமன்னனைக்கூடுவந்த அரசன முன்னே நிறுத்தினன் என்கதியிற்கிடக்கின்றது.

இந்தச்செய்யுளினும், மேற்கூறிய பாண்டியர்குலத்தவன சானறவன' எனப பெயர்பெற்றிருக்கினறனன.

(xvi) மேற்படி இளவரசுகாத்தபடலம், 32-வது கவி

" அச்சொலியுணர்ந்தினங்கோவுமனமாற நல்லறிவுள்ள
சானறவர்க்குண்
மிச்சமூளவனவருட முந்நான்குசெனறவுடன்மிக்க
கூத்தரையழைத்தா
னிச்சையுளவினவரசு நாடகமியற்றிநிலமெங்கு
மாடுகவெனறனன,
கச்சமில்லாத நாடெங்கு மந்நாடகங்கற்றவர்க
ளாடலுற்றார்."

இககலியில், அரசனனவன் இளையமன்னனை வனத்திற் கொணடுபோய் வெட்டி உதிரக்குறிகாட்டும்படியாக மேற்படி சான்றவர்குலத்திலகனுக்குக கட்டளைசெய்தான். அவன் இளையமனனனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய், உயிர்வதை செய்யாமல் மறைவாய்வைத்துவிட்டு, ஒரு மிருகத்தையடித்து உதிரகுறிகாட்டினன. இளவரசனை பன்னிரண்டு வருடம ஒளிபபாய் வைத்திருந்தபிறகு, சான்றவர்குலத்திலகனனவன நாடகமாடுகின்ற கூத்தர்களை வரவழைத்து, இந்த இளயமனனனுடைய கதையை பெயர்மாறறஞ் செய்தமைத்து, இளவரசுநாடகமொனறுக்கட்டி நாடெங்குமாடிவரும்படியாகத்திட்டஞசெய்தனன எனக் கூறியிருக்கின்றது.

இந்தச்செய்யுளிலும், மேற்படி பாண்டியர்குலத்தவர்களுக்குச் 'சானறவர்' எனப் பெயர வந்திருக்கிறது.

(xvii) சான்றோர்புராணம், மாரிபெய்வித்தபடலம், 6-வது கவி;

" என்னனன்முதற்கற்புடையோளைத்
தேர்வ்கியலாதியன்றிழந்து
முன்னுட்பயின்ற ப்ழிநாணுவிமொழியார்
னினைகரென்னவேண்டி
நின்னுலியல்வுதெனவவளைத்தானெறி வெற்பன்
சான்றவனனும்
செந்நாப்புலவருத்திருமார்பிற் சிறியமுறையினு
வடிவெடுத்தான்."

இத்தக்கவியில், சோழரீசன் காவிரிப்பூம்பட்டணத்துச் செடிகள்குலத்துப்பெண்ணைச் சிறையெடித்த பாதகத்தால், சோழநாட்டில் நெடுநாள் மழையில்லாமல் நாடழிகிறதை மேற்படி சோழராசன்கண்டு மிகு துயரமுற்றவனும், நாடு ங்கி வனம்புகக்கருதியிருக்கிறவேளையில், சான்றவர்குல வந்தர்களிலொருவனான மானதீர்பாண்டியன மேற்படி சோழராசனிடத்திற்கு வந்து, 'நீர் நாடுவிட்டு வனமபோக ணைத்திருக்குஞ் செய்கை எவரும நகைக்கத்தக்க செயகை ாம, நீர் அபபடிச்செய்யலாகாது. செட்டிக்குலத்துப் பெ னணைக கற்பழிககத்தணிந்த காரணத்தால் மழையில்லாது ்பர்யிற்று. மேற்படி வணிகாகுலத்துக் கற்புடைய மங்கை யாருத்தி வாகைகால் மழைபெய்விக்கிறேன' என்றுசொல்லி, ராசனை வனத்துக்குபபோகவிடாது நிறுத்தி, அதற்கு வேண் ய பிரயத்தனங்கள் செயதான எனக கூறியிருகின்றது.

இந்தசசெய்புளிலும், மானதீரபாண்டியன காஞ்சிநகரத் ில் அரசுபுரிந்த காரணத்தையிட்டு 'நேரிவேற்பூன் சான்ற னன்' என்னப்பட்டிருக்கிறான்.

அதுவுமன்றி இந்தக்கவியில், மானதீரபாண்டியன 'செந் ால்புனையுந்திருமீர்பன' என்னப்பட்டிருக்கின்றமையால், ான்றவர்குலத்தவர்கள் பூர்வகாலத்தில் பூணூல் தரிதிருந் தி விளங்குகின்றது.

மேலே எடுத்துக்கூறிய மேற்கோள்களை உய்த்தாராயந்து ார்பபவர்களுக்கு மேற்படி சூராபரண்டியன வமிசத்தவர் ள் 'சான்றவர்கள்' என்னப்பட்டிருக்கின்றமையால், சான் வர்குலஞ் சத்திரியகுலமென்பது நன்றாய்த் தெரியவரு றது.

மேற்படி சான்றவர் குலத்தவர்களுக்குச் சான்றோர்குலததவ ர் என்னும பெயர்வருகின்றதென்று இனிக் காட்டுவோம்.

II. சூராபரண்டியன் வமிசத்தாருக்குச் 'சான்றோர்' என் ம் நாமங்களிற் பெயர் வழங்கபபடற்கு ஆதாரங்களை இங்க கூறுவோம்.

(i) சான்றோர்புராணம், தாருகன்வதைப்படலம், 132-வது கவி :

"குதைவெங்கதையினெடுத்தூணி துணிபுக்கொடி
வெங்கணையினறித்
தனையும்புயத்தார்தானவர்கள் சரேங்காலைத்
தம்மார்பிற்
புதையுங்கீணைக்கைகொடுபீங்கிப் புனைகார்முகத்திற்
றொடுத்தெய்ய
வதையுண்டனர்தானவர்க்குரசர் சான்றோரிருவர்
மனங்களிபட."

இந்தக்கவியில், சான்றோர்குலத்திலகரிருவர் அசுராசனோடு போர்புரிகையில், தனவீடத்தில் அல்திரங்களில்லாது மயங்கிபோய் நிற்கையில், அசுரர் தங்கள்மீது சாடிவருகிறதைபபார்த்து, தங்கள் மார்புகளிற் புதைந்திருந்த அல்திரங்களைப்பிடுங்கி வில்லில்தொடுத்தெய்தது எதிரிகளைச் சங்காரஞ் செயது மனங்களித்தனர் எனக் கூறியிருக்கின்றது.

இசசெய்யுளில், சுராபூண்டியன்குலத்தவர்களுக்குச் 'சான்றோர்' எனவும் பெயர்வந்திருக்கிறது.

ஆனதால் 'சானறவர்குலம், சான்றோர்குலம்' எனனும் பெயர்கள், ஒருபொருட்பெயர்களாம்.

(ii) மேற்படி புராணம், சம்பாதிவதைப்படலம், 25-வது கவி :

"மைந்தடையதனறனை மேனிச்சான்றோர்
கம்பந்தடையுஞ்
சித்தைதனர்த்தியிரோணிரன்சக்கின்
முழக்கத்தார்
[illegible]
[illegible]
புத்திரிசேத்தனல்வரித்த பெருவாழ்வின்
செழுந்தனத்தோன்."

இந்தக்கவியில், பூகம்பன்புத்திரன் மதனனுகிறவன சான ரூர்குலத்தவர்கள் கையால் தனபிதா மடிந்ததுகண்டு, செ ருக்களத்திற்புகுந்து, அவர்களுடன் எதிர்த்துப் போர்புரித் தான்எனக் கூறியிருக்கின்றது.

இந்தச்செய்யுளிலும், மேற்படி சுராபாண்டியன்குலத்த வர்களை 'சான்ரூர்' எனவும் பெயர்பெற்றிருக்கின்றனர்.

(iii) சான்ரூர்புராணம், திருக்காஞ்சிபபடலம், 13-வது கவி :

"பாகமவகிர்ந்தான் பெண்ணெருத்தி பாகன்மகிழ்ந்து
மழைவிடைமேல்
மாகம்பொலியத்தோன்றினன மகிழ்ந்தான்
சான்ரூர்குலதிலக
னகம்புளகமுறப்பாடியாடியமுதான் கவிகொடுத்த
வேகம்படைத்தோவிதிபெற்ருலென்ன
மிகவுங்களிததனனுல்."

இக்கவியில், கார்த்த விஞ்சயதசரத்தில் சுராபாண்டியன வமிசத்தவாகள் பெருகி, அந்நாடடையாண்டுவருகையில், அவர்களுக்குள்ளே சித்திரதராபாண்டியனும், அவனைச்சேர்ந தவர்களுங் காஞ்சிபுரத்துக்குவந்து, அவ்விடத்தில் பரமசிவ னைநோக்கித தவஞ்செய்தார்களென்றும், பரமசிவன அவா களுக்குத் தரிசனையாஞரென்றும், அதுகண்டு அவர்களெல வாரும் ஆனந்தசந்தோஷமடைந்தவர்களாய், புதையல் கண் டெடுத்த தரித்திரனை மகிழும் வண்ணம் மகிழ்ந்தார்களென றுங் கூறியிருக்கிறது.

இந்தச்செய்யுளிலும், மேற்படி சித்திரதராபாண்டியனுகிற புன் 'சான்ரூர்குலதிலகன்' என்னப்பட்டிருக்கிறுன்.

(iv) சான்ரூர்புராணம், பொன்னிவளைப்படலம், 54-வது கவி :

"கேட்டகரிகாலன்கிரேசித்துத் தன்னினைவில்
நாட்டுந்தொழிற்குலவையோர்த் திருப்பொன்று
வாட்டெறிமுறைப்படியோன்மகளெனுமி
கூட்டுபுயிரான்ரூர் கொடியொன்றுன்றென்றுன்.

இத்தக்கவியில், கரிகாலசோழன்நாலோயில், சித்திரதரபாண்டியன்* புத்திரர்களில் இரண்டோர், காவிரிதனிக்கு உடைப்படைக்குங்கால்த்தில், கூடைதொட்டு மண்ணெடோமென்று சொன்னகாரணத்தையிட்டு, தலேவெட்டிண்டும், மதயாணியின்காலால் இடறுண்டும், வன்கொலேயாகி மடித்து போனர்கள். இவ்விருபழியினிமித்தஞ் சோழன் பூமியில் ஆறுவருடம் மழைகுன்றிப்போனகாரணத்தை விசாரித்தில், மகரனமூலமாய மேற்படி பாண்டியர்குலத்துச் சான்றூர்கள் இரண்டுபெயருடைய பழியினிமித்தம வந்த பஞ்சமெனச் சோழன் அறிந்துகொண்டானென்று சொல்லியிருக்கின்றது.

இச்செய்யுளிலும், மேற்படி சுராபாண்டியனகுலத்தவர்களுக்கு 'சான்றூர்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது.

(ர) மேற்படி புராணம, பொனனியணேபபடலம், 63-வது கலி :

"மீன்றூழுலகின்மகரனும் பெயர்வேண்டுமென்றன்,
தோன்றுதுசெய்தபிழை பொறுமென்றேதொழுதான்,
வான்றேய்புகழான வளவனெடுசோல்புற்ற
சான்றரண்மையென்னும் பெயர்தானுங் கொடுத்தனனால்."

இத்தக்கவியில் 'சான்றவன், சான்றூன், சான்றோன்' எனனும் பெயர்களினுற்பத்திக்கு மூலப்தம இன்னதெனபுமம, அந்த மூலபதத்தினின்று சித்திரதரபாண்டியனுடைய குலத்தவர்களுக்குப் பாணித்தளித்த கௌரவப்பட்டப்பெயர் இனனதென்பதற் தெளிவுறக்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இதை இங்ஙனஞ் சற்றுவிரிவுபட எடுத்துக்காட்டுவோம்.

பூர்வகாலத்தில் உயிரினுமேன்மை குலமேன்மைனன நினைத்துப் பூலோகத்தில் புகழுதாட்டிய சித்திரதரபாண்டியன் யமிசத்தவர்களுக்கு தெடுதலுல் சேர்ந்திபெற வழங்கிவ

* 'சினம்பயில்சான்றியர்' என்று சராபாண்டியபுராணத்தில் கூறியிருக்கிறது.

ரும்படியாக ஒரு சிறந்த கௌரவப்பட்டப்பெயர் கொடுக்க வேண்டுமென்று மகரன் என்பவன் கரிகாலசோழனது சபா மண்டபத்திற்கூடிய மகாநாட்டுச் சபையார்களுக்கு முன்பாக வணங்கிச்சொல்ல, இராசசபையார்கள் அதற்குச் சம்மதித்து, கரிகாலசோழன் சமூகத்தில் 'சானறவன, சானரூன், சான ரோன' என்னும் ஒருபொருள்கொண்ட மூன்று கௌரவப் பட்டப்பெயர்களைப்பாணித்து, சித்திரதரபாண்டியன் வமிசத் தவர்கள் இதுமுதல் சூரியாள் சந்திராளுள்ளவரையிலும பூ லோகத்தில் 'சான்றவர், சான்ரூர், சான்ரோர்' எனச் சிறந்து விளங்கிவருமபடியாக கௌரவபபட்டப்பெயர் தரித்தனர்.

நற்குணநற்செய்கைகள், புஜபலபராக்கிரமங்கள், ஆள்வி ணைத்திறங்கள், பதினெட்டாயுதவித்தைத்திறங்கள் முதலான வைகளினிமித்தமாக இத்தக்கௌரவப்பட்டப்பெயர் ஆதியில் இக்குலத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

கரிகாலசோழன்தாட்களுக்குமுன்னே 'சான்றவன், சான் ரூன், சானரோன' என்னுமபெயர்கள் தமிழ்நாடுகளில் வழ ங்கவில்லே. பிற்காலத்தில் ஈழ சேர சோழபாண்டியர்குலத் தவர்களனைவருக்கும், 'சானறவர், சான்ரூர், சானரோர்' என னும் பெயர்கள் பொதுபபெயர்களாகிபபோயின. இதற்கு விபரம இந்தநூலின் பினபாகத்தில் வரும். இதுநிற்க,

'சான்றவன், சான்ரூன், சான்ரோன்' என்னும் பெயர்க ளின் உற்பத்தித்தாற்பரியம் இன்னதென்று சற்றுவிபரப்படக் கூறிக்காட்டுவோம்:

மேலேகூறிய 63-வது கவியில், "வான்றோய் புகழால்வளவ னெசொல்புற்ற சான்ரூன்மையென்னும் பெயர்தான் கொ டுத்தான்" என்று சொல்லியிருக்கின்றது. இதில், 'வளவன்' என்னும்பெயர் சோழனுக்கு வருகின்ற பெயர்களிலொன் றும். 'வளவன்' என்னும் பெயருக்கு நீர்வளம், நில வளம் முதலான நாலவகைவளமும் பொருந்திய சோழ நாட்டரசன்என்பது பொருளாம். சித்திராபாண்டியகுல த்தவர்கள் மிகுநீர்நிலைகள் வெம்மிராத்தலையால் வளமுடைய

சோழனுக்குச் சமமான சித்தியுடையவர்களானார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குச் 'சால்பு நிறைந்த சான்றாண்மை பொருந்தியவர்கள்' என இந்த மேன்மை சிறந்த பட்டப்பெயர் தரிபடுகப்பட்டது.

'சால்பு, சான்றாண்மை' என்னும் இரண்டு பதங்களுக்குந் தாற்பரியம இங்ஙனம் கூறுவோம.

1. சால்பு. இது 'சால்' என்னும் வினைமூதலடியிற்பிறந்த தொழிற்பெயர்.

பகுதி. சால், நிகழ். சாலுகிறேன,
செல். சான்றேன்,
எதிர். சாலுவேன்.

இந்தவினைக்கு மூன்றுகருத்துண்டு:

(i) மிகு. மிகுகிறேன், மிகுந்தேன், மிகுவேன்.
(ii) அமை. அமைகிறேன், அமைந்தேன், அமைவேன.
(iii) நிறை. நிறைகிறேன், நிறைந்தேன், நிறைவேன.

'சான்றவன், சான்றான், சான்றோன்' எனனும் மூன்று கௌரவப்பட்டப்பெயர்களும முக்கியமாக மூன்றுவதுகருத்தாகிய 'நிறை' என்னும் அர்த்தத்தில் வந்துவழங்குகினறன. ஆனதால்,

சானறவன் என்பதற்கு நிறைந்தவன் என்றும்,
சான்றான் என்பதற்கு நிறைந்தான் என்றும்
சான்றோன் என்பதற்கு நிறைந்தோன் என்றும்

அர்த்தமாம்.

தமிழ்ஆங்கிலேய அகராதியாசிரியர்கள்,

(ii), சாலுதல் (=நிறைதல்) என்பதற்கு,

(a) To be full என்றும்,
(b) To be great என்றும்,
(c) To be noble, dignified, excellent என்றும்,

அர்த்தம் புகன்றிருக்கிறார்கள்.

இந்த அர்த்தப்பிரகாரம்,

சான்றவன்
சானறுண்மை
சான்றோன்

என்பதற்கு

Great-man, பெரியோன் எனறும்,
Nobleman, மேன்மகன் எனறும

தாற்பரியமாம்.

'சால்பு' என்னும் பதத்துக்கு (a) மேனமை எனறும்,
(b) பண்பு எனறும்,
(c) ஊக்கம் எனறும்,
(d) மாட்சிமை எனறும,
(e) கல்வி எனறும்

தாற்பரியமாம்.

இந்த ஐந்து குணங்களும் ஏகமாகப் பொருந்திய குணத்துக்கு 'சால்பு' எனறு பெயர்.

மேற்படி 63-வது கவியில், 'சால்புற்ற சான்றுண்மை' எனறு சொல்லியிருக்கிறது. ஆனதால்,

'சால்புற்ற சான்றுண்மை' எனபதற்கு, 'மேன்மை, பண்பு, ஊக்கம், மாட்சிமை, கல்வி' இந்த ஐந்து இலக்ஷணங்களையும் ஒருங்கே பொருந்திய 'சான்றுண்மை' என்பது தாற்பரியம்.

'மேனமை, புண்பு, ஊக்கம், மாட்சிமை, கல்வி' எனனும் இவ்வைந்து இலக்ஷணங்களில்,

(1) மேனமை என்னுங் குணப்பண்படியிற் பிறந்தவருகின்றபெயர் 'மேன்மையுடையவன' என்பதாம். 'மேன்மையுடையவன்' என்பதற்கு 'மேலோன், மேன்மகன், அரசாகுலத்தவன், சத்திரியன்,' Great-man, Nobleman' என்பது கருத்தாம்.

சத்திரியகுலத்தவர்களுக்கு இது இன்றியமையாத இலக்ஷணமாம்.

(2) பண்பு என்னுங் குணப்பண்படியிற் பிறந்தவருகின்றபெயர் (நிறைந்தார்) குணங்களையுடையவன் என்பதாம். சத்திரியர்களுக்கு இதவும் இன்றியமையாத குணமாகும்.

ஊக்கம் என்னுங் குணப்பண்படியிற் பிறந்துவரு கிற பெயர் ஊக்கமுடையோன் என்பதாம். 'ஊக்க முடையோன்' என்பதற்கு 'புஜபலபராக்கிரமங்களை யுடையவன்' என்பது கருத்தாம்.

சத்திரியர்க்குரு இதுவும் இன்றியமையாத குணமாகும்.

(4) மாட்சிமை என்னுங் குணப்பண்படியிற் பிறந்துவரு கின்ற பெயர் மாட்சிமையுடையோன் என்பதாம். 'மாட்சிமையுடையோன்' என்பதற்கு '(வாக்கு மாறுதலிக்குங்கொடை) மாட்சியுடையோன்' என பது கருத்தாம்.

இதுவுஞ் சத்திரியருக்கு இனறியமையாத குணமாம.

(5) கல்வி என்னுந் தொழிற்பண்படியிற் பிறந்துவருகி னறபெயர் கல்வியுடையோன் எனபதாம். 'கல்வி யுடையோன்' என்பதற்கு 'அறிவுடையோன்' என் பது கருத்தாம்.

இதுவுஞ் சத்திரியகுலத்தவர்களுக்கு இன்றியமையாத குண மாம.

ஆனதால், 'சால்புற்ற சான்றாண்மை' என்பதற்கு, 'குல மேன்மைகள், நற்குணங்கள், புஜபலபராக்கிரமங்கள், வரை யறையில்லாதளிகளும் நன்கொடைகள், வேதசாஸ்திர இதி காச அறிவுகள்' ஒருங்கேபொருந்திய 'சான்றாண்மை' என் பது தாற்பரியமாகும்.

இத்தக்குணங்கள் அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியர்களு க்கு இன்றியமையாதகுணங்களென்று பூர்வ தமிழ்நூல்கள் கூகவெனக் கூவியுரைக்கின்றன. இங்ஙனம் இதற்கு மேற் கோளாக ஒருகவி போற்தெழுதிக் காட்டுவோம்.

(vi) பெருந்தேவனார் பாரதவெண்பா, உத்தியோகப்ப ருவம், 4வது கவி :

"வண்மையாற்கல்வியான் மாட்சிதாரவாண்மிகையால்
உண்மையாற்பாரனைத்துமாண்டுண்மையால்
சோற்றுத்தானேனைத் தொகைத்தானிவ்வுருவே
டேற்றுதானேயாரெதிர்."

இந்தக்கவியில், வேந்தர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய குணங்கள் ஏழுஎன்று சொல்லியிருக்கினறது. இவற்றுள்,

(1) வண்மை.—இதற்கு ஈகை எனறும்,

(2) கல்வி.—இதற்கு வேதசாஸ்திர கலேக்கியான அறிவு என்றும்,

(3) மாபலம்.—இதற்கு புஜபலபராக்கிரமங்கள் எனறும்,

(4) ஆள்வினை.—இதற்கு எடுத்தது முடிக்குந்திறம எனறும்,

(5) உண்மை.—இதற்கு சத்தியவாக்கு எனறும,

(6) பாராளுரிமம.—இதற்கு தாடாளும் பாத்தியம் எனறும்,

(7) நிண்மை.—இதற்குத் திடத்தமனம் எனறும் அர்த்தமாம்.

சத்திரியகுலத்தவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய மேற்கூறிய ஐந்து இலக்ஷணங்களில் இந்த ஏழு இலக்ஷணங்களும அமைந்திருக்கின்றன. அவைவருமாறு:

(i) மேண்மை என்பது பாராளுரிமையாம்.
(ii) பண்பு என்பது ஆள்வினை,உண்மை, நிண்மை புமாம.
(iii) ஊக்கம் என்பது மாபலமாம்.
(iv) மாட்சிமை என்பது வண்மையாம்.
(v) கல்வி என்பது கல்வியாம்.

சால்பு என்னும்பதத்தக்குத் தாற்பரியங்கூறினேம். இனிச் சான்முண்மை என்னும் மொழிக்குத் தாற்பரியங் கூறுவோம்.

2. சான்முண்மை என்னும் பதமும் சால் என்னும் வினை முதலடியினின்று பிறந்த பதமாம்.

'சான முண்மை' என்னும் இந்தப்பதத்தக்கு 'நிறைவு, ஊக்கம், மேண்மை' என்பது பொருளாகும். ஆனதால்,

'சால்புற்ற சான்ரூண்மை' எனபதற்கு 'பாராளுரிமையாகிய மேண்மையும், ஆள்வினை உண்மை திண்மைகளாகிய நற்குணங்களும், புஜபலபராக்கிரமங்களாகிய ஊக்கமும, வண்மை என்னப்பட்ட ஈகையாகிய மாட்சிமையும், கல்வியாகிய அறிவும் பொருந்திய நிறைந்த மேனமை' என்பது பொருளாம்.

ஆதலால், 'சான்றவன், சானரூன், சான்ரோன்' என்னும பெயர்களுக்கு,

'சால்புற்ற சானரூண்மையுடையோர்' என்பது பொருளாம். அபபடியாயின,

சாஎறவன்
சானரூன
சாஎரோன் } என்னும் இந்த மூன்றுபெயர்களுக்கும் தனித்தனியே

பாராளுமேனமையும், நற்குணங்களும், புஜபலபராக்கிரமங்களும், ஈகையாகிய மாட்சிமையும், வேதசாஸ்திர கலேக்கியான அறிவுகளும் நிறைந்த சத்திரியர்கள் என்பது பொருளாகும்

இந்த மன்னர்குலத்தவர்கள் தங்கள் சுய அரசாட்சியினகாலத்தில் இத்தனமையுடையவர்களாயிருந்தார்களென்பது திசம.

ஆனதால், 'சானறவன், சான்ரூன், சான்ரோன்' எனப் பெயர்பெற்றவன் 'குலத்தாலும், குணத்தாலும், புஜபலத்தாலும், கொண்டையாலும், அறிவாலும் மேன்மைபெற்று வினங்கிய மன்னர்குலத்தலுதிய சத்திரியன்' என்பது பொருளாம்.

(vii). தாலடியார், பொருட்பால், நல்லினஞ்சேர்தல்,
9 - வது கவி

நிலத்தான்றிய நெல்லேபோற்றத்தங்
குலத்தானுயர்வாகுவர் சானோர் - கலத்தினைத்
தீவளிசென்று சென்றாலுஞ் சான்றாண்மை
நீயினஞ்சேராகெடும்.

இந்தக்கவியில், தானியவுதைகளுள் உயர்வான தானியமாகிய சாலிஎன பெயர்கொண்ட நெல்லானது ஐவகை நிலங்களில் சிறந்தநிலமாகிய் மருதநிலத்தால் சிறந்து விளங்குகிறபிரகாரம், உயர்குல்ப்பிறப்பில் சானரூணமையுடையவர்களே சானரூர்கள்ஆவர்கனெனக கூறியிருகின்றது.

மேலே 'சால்புற்றசான்ரூண்மை' இனனதெனத் தெளிய உரைத்திருபபதை இதிலமைத்துணர்ந்துகொள்க

(viii) திருக்கழுக்குன்றப்புராணம், நாட்டுப்படலம், 18 - வது கவி :

" கொய்தளவுகுத்தமெல்லென்
கொழுமலர்க்குப்பைநாப்பண்
பெய்தனகவரிபபாலும்
பிரசமுப்பழத்தினசேறு
மொய்தரத்தொண்டைநாட்டு
முதிகுடிப்பிறந்தசான்ரோ
ரெய்தியவிருந்தையூட்டி
மில்லெனப்பொலிந்தசோலை."

இக்கவியில், 'தொண்டைநாட்டு முத்குடிப்பிறந்த சானரோர்' எனக்கூறியிருப்பது பூர்வகாலத்தில் தொண்டைவள நாட்டில்வந்துகுடியேறிய பண்டைச்சான்றோகளாகிய கிராமணிகளேக்குறிக்கின்றது. அவர்கள் மேறபடி செய்யுளில் 'தொண்டைநாட்டு முதிகுடிப்பிறந்த சானரோ' எனனப்படிருக்கிறார்கள்.

உரையாசிரியர் 'முதுகுடிப்பிறந்தசான்ரோர்' என்பதற்குத 'தொன்றுதொட்டுச் சால்புத்தன்மையுள்ளவர்கள்' எனத தாற்பரியம் கூறியிருக்கிறார். ஆனதால், 'சானரோர்' எனபதற்கு 'சால்புத்தன்மை யுள்ளவர்கள்' என்பது பொருளாம.

இதவுமன்றி, சால் என்னும் வினையை மூலமாகக்கொண்டு பிறந்த வந்தவருமே பலரென்னலாம் குலமேண்மையை யுணர்த்திய பெயர்களாக வந்திருகின்றன, அதற்கு இந்தனம் விபரிக்க நேரலாம்.

அவ்வாறு பிறந்து வழங்கிவருகிற பதங்களிற் பிரதானமானவைகள் சாலி, சாலிகை, சாலூகம், சாலூரம, சாலேகம, சாலேயம் முதலான பதங்களாம். இவற்றுள்,

1. சாலி.—இந்தப்பதத்திற்கு 'நெல்' என்பது கருத்தாம். நவசாதித்தானியங்களுள் மேலான சாதித்தானியம் நெல். ஐந்துசாதி நிலங்களுள் மேலான சாதிநிலம் மருதநிலம. ஆனதால், உயர்சாதி நிலத்தில் விளைகின்ற உயர்சாதி நெல்லுக்குச் சாதித்தானியம் என்றும், உயர்குலத்தானியம என்றும பெயராம. குலத்திலுயர்குலம மன்னர்குலமானதால், அந்தக்குலத்தினருக்கு 'சான்றவர், சானரூர, சான்றோர்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்ற பிரகாரம், தானியங்களுள் உயர்குலத்தானியம் நெல்லானதால், நெல்லுக்கும் 'சாலி' எனப் பெயர்வந்துவழங்குகின்றது. ஆனதால், சாலி என்னும் பதத்தில் சால் என்னும் வினையின்கருத்து அமைந்திருக்கிறது.

2. சாலிகை.—இந்தப்பதத்திற்குச் 'கவசம்' என்பது கருத்தாம். குலத்திலுயர்குலம் மன்னர்குலமானதால், அந்தக்குலத்தவர்களுக்குச் 'சானறவர், சானரூர், சான்றோர்' எனப பெயர்வந்திருக்கின்ற பிரகாரம், கவசமானது போர்வீரர்களதரிக்கும் உடலணிகளுக்கு மேலணியாகத் தரிக்கப்பட்டுச் சிறந்த அணியாகவிருகினறமையால், கவசத்துக்கும 'சாலிகை' எனப் பெயர்வந்து வழங்குகினறது. ஆனதால், 'சாலிகை' என்னும் பதத்தில் 'சால்' எனனும் வினையின் கருத்து அமைந்திருக்கினறது.

3. சாலூகம்,—இந்தப்பதத்திற்குச் 'சாதிக்காய்' என்பது கருத்தாம.* குலத்திலுயர்குலம மன்னர்குலமானதால், அந்தக்குலத்தவர்களுக்குச் 'சான்றவர், சான்ரூர், சான்றோர்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்ற பிரகாரம், காய்களுள் உயர்சாதியான காய் சாதிக்காயானதால், சாதிக்காய்க்குஞ் 'சாலூகம்' எனப் பெயர்வந்து வழங்குகிறது. ஆனதால், 'சாலூகம்' என்னும் பதத்தில் 'சால்' என்னும் வினையின் கருத்து அமைந்திருக்கின்றது

4. சாலூரம்.—இத்தப்பதத்திற்கு 'மேன்மை' என்பது கருத்தாம. ஆனதால், இத்தச் 'சாலூரம' என்னும் பதத்திலும, சால் என்னும் விணையின் பொருள் அமைந்திருக்கிறது.

5. சாலேகம்.—இத்தப்பதத்திற்குச் 'சந்தனவிருக்ஷம்' என்பது கருத்தாம. குலத்திலுயர்குலம அரசர் குலமானதால், அந்தக்குலத்தவர்களுக்குச் 'சான்றவர், சான்றூர், சான்ரோர்' எனப்பெயர்வந்திருக்கின்ற பிரகாரமு, வாசனை விருக்ஷங்களுனு உயர்சாதியான வாசனை விருக்ஷம சந்தன விருக்ஷமானதால், சந்தன விருக்ஷத்துக்கும 'சாலேகம்' எனப் பெயர்வந்தவழங்குகின்றது. ஆனதால், சாலேகம் எனனும் பதத்தில், சால் என்னும் விணையின கருத்து அமைந்திருக்கின்றது.

6. சாலேயம்.—இத்தப்பதத்திற்கு 'நெல்விளைநிலம' என்பது கருத்தாம. குலத்திலுயர்குலம் வேந்தர்குலமானதால், அந்தக்குலத்தினருகுச் 'சான்றவர், சானறூர், சானரோர்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்ற பிரகாரம், நெல்லியும் பூமியாகிய மருதநிலப்பூமி மற்றநால்வகைப்பூமியிலும் மேலான பூமியானதால், நெல்விளைநிலத்துக்கும் 'சாலேயம்' எனப பெயர்வந்து வழங்குகின்றது. ஆனதால், 'சாலேயம்' எனனும்பதத்தில், 'சால்' என்னும் விணையின கருத்து அமைந்திருக்கிறது.

இவ்வளம் இத்த ஆறுபதங்களையும் ஒருமுகமாகத் திரட்டிப பார்வையிடுவோமாக :

சாலி, என்பதற்கு, உயர்குலத்தாளியம் எனறும்,
சாலிகை, என்பதற்கு, உயர்குல அணி எனறும்,
சாலூகம், என்பதற்கு, உயர்குலக்காய் எனறும்,
சாலூரம், என்பதற்கு, உயர்குலமேன்மை என்றும,
சாலேகம், என்பதற்கு உயர்குல விருக்ஷம்என்றும்,
சாலேயம், என்பதற்கு, உயர்குல நிலம் என்றும் அருத்தங் கொண்டுவந்திருப்பதுபோலவே,

சான்றவர், சானறூர், சானரோர் என்னும் பெயராகுக்கும் 'உயர்குல மானிடன்' என்பது பொருளாம்.

(ix) சான்றோர்புராணம், பொன்னியணைப்படலம், 64-வது கவி :

" அன்றுமுதற்சான்றுரெனும்பெயரறைந்தனரால்,
தென்றுகரிகாற் சோழன்பழிதீங்கி
யொன்றுமனமகிழ வோங்கிவளம்பெருக
மன்றுநிலங்களிப்ப மாரிவழங்கியதே."

இந்தக்கவியில், அந்தக் கௌரவப்பட்டப்பெயர் பெற்ற தாள்முதல், 'சால்புற்ற சான்றுண்மை யுடையோர்' என னும் சிறப்புப்பெயர்பெற்று, 'சான்றவர், சானூர், சானூர்' எனப் பெயர்படைத்திலங்கிய சித்திரதரபாண்டியன குலத்தவர்கள் பழிக்குப்பழிவாங்கிக்கொண்டகாரணத்தால், பழிதீங்கியபடியால், அடைபட்டவானந்திறபட, மிகுமழை பெய்ய, நாடு செழித்தது. அதுகண்டு கரிகாலசோழனிற வன மனமகிழ்ந்து, மேற்படி சித்திரதர பாண்டியன்குலத்த வர்களுக்கு மிகுந்த மகிமைகள் செய்தனன் எனக்கூறியிருக் கினறது.

ஆனபடியினாலே, 'சான்றவர், சான்றூர், சானூர்' என னும மூனறுபெயர்களும கரிகாலசோழன்தான்தொடித்து, சத்திரியர்களாகிய அரசர் குலத்தவாகளுக்குக் குலப்பெயர்க ளாயப போயின. மேற்படி சான்றோர்புராணம் எழுதப் பட்டகாலத்திலும், மேற்படி குலத்தவர்களுக்கு 'சான்றவர், சானூர், சான்றோர்' என்னும் மூன்றுபெயர்களும் அப்பட் டமானபெயர்களாக வழங்கிவந்தனவென்று நன்குய்யினக்கு கினறது.

ஆனதால் இந்தப்பெயர்கள் அதற்குப் பிற்காலத்தில் மேற் படி குலத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாதவர்களாகிய எதிரிகளால், பூர்வ குலமரபு தோன்றாதி பலருக்குத்தக்க 'தாணூர்' என மயக்கிக் கூறப்பட்டதென்றும், இது பிற்காலத்தி வழக்கான தினால், முற்காலத்து ஓலைகளில் 'சானூர்' என்னும் பெயர் வந்தி வழங்கியிருப்பினும் உண்மையைத் தெரியவருகின்றது.

(x) பெரியபுராணம், திருத்தொண்டர்புராணசாரம், 11-வது கவி :

"ஈழக்குலச்சான்றோரெனின் ஞாலமேழினுஞ்
சீதாதரிக்கறவல்லீற்றைத்
தாழத்தொழுமாபார்புடைகளாற்றுந் தன்மை
பெருவரிசூரான சமரிற்றோற்று
வாழத்திருசரத்தக்கண்டு மருண்டோர் தெருண்
டார்கைவாள்விடார்நேர்
வீழக்களிப்பார்போ லின்றேயாக்கை விடுவித்துச்
சிவனருளே மேவினரே."

இத்தக்கவிக்குச்சாரபுரை.

சோழவளநாட்டில், எயினனூரில், ஈழக்குலச்சானரோ குலத்தில் ஏனாதிநாயனார் பிறந்து, சிவபத்தியில் முதிர்ந்தவரா னார். அவர் தமது குலவித்தையாகிய பதினெண்ணுயுதவித் தைகளில் மிகவுஞ்சிறந்தவராய் சோழனுடைய சமஸ்தான தில் படைத்தொழில்படிப்பித்துச் சேனாதிபதிவேலைக் இருந்து வந்தவர். இவருக்கு எதிரி அதிசூரனென்ற வன், புஜபலத்தால் ஏனாதிநாயனரை வெல்லத் திறமற்றுப போனதுகண்டு, உபாயத்தினாற்றால் அவரைக்கொன்றனன்.

இந்த ஏனாதிநாதநாயனார், இவ்பக்தியில் முதிர்ந்து திருத தொண்டர்களாகிய அறுபத்துமூவரிலொருவராயினர். இவா 'சான்றோர்குலத்தவர். இத்தக்கவியில் இவருக்கு, 'ஈழக்குலச சான்றோர்'எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது.

இந்தத்தமிழ்நாடு, ஆண்டுவந்த சோசோழபாண்டியர்குலத் தவர்களாகிய அரசர்குலப்பிரிவார்களோடு, ஈழக்குலத்தவா களும் ஒருவேளாப்பிரிவாராம். ஆனதால், 'சானறவர், சான றோர், சான்றோர்' என்னும் இந்த அரசர்குலத்தெனவிலப்பட்ட பெயர்கள், இந்த நாதகுலத்தவர்களுக்கும் பொதுபபெயர களாயின. அவைவருமாது :

(1) ஈழக்குலச்சான்றோர்,
சேதிக்குலச்சான்றோர்,
சோழக்குலச்சான்றோர்,
பிடக்குலச்சான்றோர், என்பன.

(ii) சேரன்குலத்தவர்களுக்கு
சேரக்குலச்சான்றவர்,
சேரக்குலச்சான்றூர்,
சேரக்குலச்சான்றோர், என்றும்,

(iii) சோழன்குலத்தவர்களுக்கு
சோழக்குலச்சான்றவர்,
சோழக்குலச்சான்றூர்,
சோழக்குலச்சான்றோர், எனறும்,

(iv) பாண்டியன்குலத்தவர்களுக்கு
பாண்டிக்குலச்சான்றவர்,
பாண்டிக்குலச்சான்றூர்,
பாண்டிக்குலச்சான்றோர், எனறும்,

மேற்படி நாலுகுலத்தவர்களுக்கும் பொதுப்பெயர்களாக வந்து வழங்கின.

(xi) பெரியபுராணம், ஏனாதிநாதநாயனார்புராணம்,
1-வது கவி:

"புண்டரிகம்பொன்வரைமேலேற்றிப் புவியளிக்குந்
தண்டரள வெண்கவிகைத்தார்வளவர் சோணாட்டில்
வண்டலைபூஞ்சோலையன்மருதத்தண் பணைசூழ்ந்த
தெண்டிரைசூழ்மேதிய சீர்மூதூரெயினனூர்."

இந்தக்கவியில், இடையிரியத்தமிருக்கின்றதாகவோக்கட்டியாண்வென்ற சோழமகாராஜன் செல்கோற்செலுத்திய சோணாட்டில் எயினனூரென்ப பெயர்கொண்ட ஒரு நகரமிருந்தது எனக் கூறியிருக்கின்றது.

(xii) மேற்படி ஏனாதிநாதநாயனார்புராணம், 2-வது கவி:

"கோழக்கும்பியை மாகரும்புதன்வயலிற்
சூழ்கதிர்ச்சாலிதாளுதிர்த்துத் தன்னாயகனாய்
வாழுமுழவர்தமக்கு மனையவப் பொருவினியில்
ஏழுலகுந்தாம்புரக்கவிருந்தவர்."

இக்ஙனம், அந்த எயினனூரில் ஈழக்குலச்சான்றூர் குலத்தினுதித்த ஏனுதிநாதனுர் வாசஞ்செய்துவந்தார் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அன்றியும், இத்தக்கவியில், சால் என்னும் வினைமுதலடியினின்று பிறந்துவந்திருக்கிற சாலி என்னும் பெயர் உயர்சாதித்தானியமாகிய நெல்லுக்குப்பெயராகவந்திருப்பதையுங் கண்டுகொள்க.

இச்செய்யுளினும், ஏனுதிநாதருக்கு 'ஈழக்குலச்சானறூர்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது.

(xiii) மேற்படி ஏனுதிநாதநாயனூர்புராணம், 3-வது கவி:

"தொன்மைத்திருநீற்றுத் தொண்டினவழிபாட்டி
னன்மைக்கணின்ற நலமென்றுங்குன்றுதார்
மன்னர்க்குவென்றி வடிவாட்படைப்பயிற்றுந்
தன்மைத்தொழில்விஞ்சையிற்றலைமைசார்ந்தவ்வார்."

இக்கவியில், ஏனுதிநாயனூர் சோழராசனுக்கு வடிவாட்படையபயிற்றிவந்தாரென்றும், படைத்தொழிலில் தலைமைசார்ந்தவரென்றுங் கூறியிருக்கின்றது.

மேற்படி கவிகளைத் திரட்டிப்பார்க்கையிலும்போது, ஏனுதிநாதர் ஈழாரச்சன்குலத்தையொட்டிய சத்திரியனெனறும், 'சான்றவர், சான்றூர், சான்றோர்' என்னும் அரசர்குலக் கௌரவப்பட்டப்பெயர்களைப்பெற்றவரென்றும், பெரியபுராணம் எழுதப்பட்டகாலத்தில் 'சான்றூர்' என்னும்பெயர் 'சாணர்' என மருவி வழங்கவில்லையென்றுந் தெளிவுற விளங்குகின்றது.

(xiv) தமிழ்க்கிலேயை அச்சிலையேற்றிய இரட்டிலர் (Rottler) துரையவர் தமது அகராதியில் 'சமம்' எனும் வார்த்தைக்குப்பதிலாக ஏனுதிநாயனுருக்கு 'ஈழக்குலச்சானறூர்' என்னுஞ் சொல்லைப்பட்டப்பெயர் சேர்த்து எழுதிவைத்திருக்கிறார். ஆனால், ஏனனூர், ஏனன்றூர்' என்னுஞ் சொற்பெயர்கள் ஒருபொருட் பெயர்கள் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

III சுராபாண்டியனகுலத்தவர்களுக்குச் 'சான்றவர்', 'சானரோர்' எனனும் பெயர்களாயனறி, 'சானரோர்' எனனும பெயரும நூல்களில்வந்து வழங்கியிருப்பதற்கு ருசுவருமாறு

(1) சான்ரோர்புராணம, இளவரசுகாததபடல·ம், 53-வது கவி·

"ஹாலையுற்ஸறய்தியவருங்கெல்லாமவேளாணமை
வானீடததொளிர்கற்பகச
சோலையொத்தாற்றலாற் சோலவேளாள
னீயேயெனச்சொல்லி யுயர்செங்
கோலையச்சானரோன கொளத்தம்பி யிளவரசு
கொளநெறிவ்ஹாது நலக
வேலைமுற்றியவவணி மானபஞ்சரனெனும
வீரனினிதாணடனனரோ."

இநதகவியில், சோழராசனனவன, தன மணவிசெய்த ஆது தெரிந்துகொண்டவனும, தனனுடனபிறந்த தமபியைக் கண்டு களிபபுற்றுச் சானரோகுலததிலகனன மானபஞ்சர பாணடியனனப * பார்த்துச்சொல்லுகிறான. "நீ இவ்வாறு எனதமபியை உயிராகாதுவைத்திருநதமையால், இந்தத் தமிழ்நாடெஙனனுங கற்பகங்களாகிய தாலம, தெங்கு, ஈந்து திருகூஷஙகள் பரிபாலித்து, அமுதவிருகூஷச்சோலைகளால், இநத நித தமிழ்நாட்டைக் கற்பகவிருகூஷச்சோலைகள் நிறைநத சுராநாட்டிற்குசசமானமாக்கிய காரணத்தால், உனகரும உனபிதிரா ழியாருகரும கற்பகவிருகூஷச்சோலைகள விருத்திசெயது 'ஈகை' ஆகிய தொழில்நடத்தும் 'சோலவேளாளர்' எனனுங கௌரவபபட்டப்பெயரும இனறு அளிகஙின்றேன இதறகும மல் நீயே இந்தச்சோழநாடுமுழுமையும் அரசுபுரியுமபடி இனறு உனக்கே மகுடமுந் தரிபபிக்கின்றேன. எனதமபி உனகருள் இளவரசாக இருபபான" எனறு சொல்லித்திட்டஞ செயதானஎனக் கூறியிருக்கினறது.

* 'அளகேசபாண்டியன' எனபது சிலநூல்களது வழககு.

இச்செய்யுளில், மானபஞ்சரபாண்டியனுக்குச் 'சான்றோ ன்' எனக் கௌரவபபடடபபெயர் வந்திருக்கிறது.

மேலே சுராபாண்டியனகுலத்தவாகளுகுச் 'சானறவா, சானறோ, சானறோ' என்னுங கௌரவபபடடபபெயாகள ஒரு விசேஷகாரணததையிடடு கரிகாலசோழனதாலேயில தரிபபிககப்பட்டதற்கு விபரம மேலேகூறியிருககிறோம. மேற்படி சுராபாண்டியனகுலத்திலுதித்த மானபஞசர்பாணடியனவமிசததவாகளுகு மேலேகூறிய காரணததினிமித்தம சோழராசனனவன 'சோலேவேளாளா' எனகிற கௌரவப பட்டங்கொடுததற்கு விபரம இதிற்கூறபபடடிருகனறது.

மேற்படி 53 - வது கவியில், "மாலேயுற்றெழியவருகேலஸ்ரீம வேளாணமை வாணிடதெதாளிர் கற்பகச சோலேயொ ததாறறலாற் சோலேவேளாள னீயேயெனச் சொல்லியுயர செங்கோலேயசசானறோனதொள நல்கினனை" எனக கூறியிருகிறது இநதகககவியில வருகினற 'வேளாண்மை, சோலேவேளாளன' எனனும இரணடுபெயர்களில்,

1. வேளாண்மை.—இதற்கு (a) ஈகை எனறும்,
   (b) உழவுத்தொழில் எனறும
   அருததமாம.

2. வேளாளன.—இதற்கு (a) ஈகையாளன எனறும,
   (b) உழவன எனறும்,
   அருத்தமாம்

3. சோலேவேளாளன.—இதற்கு 'கற்பகச்சோலேகளாகிய தாலவிருகூஷச்சோலேகளும, தெஙகுவிருகூஷச்சோலேகளும், ஈந்துவிருகூஷச்சோலேகளும பரிபாலனஞ்செய்து, பசிததோர்கள் விடாய்த்தோர்களுக்குப பசிதாகமாற்றும் ஈகையாளன' எனபது கருததாம * ஆனதால்,

---

* 'ஈகை' அரசா அறுதொழிலிலொனறு; யாகங்கள் நிறை வேறுதற்கும ஏற்பகமதுவை ஈயவேண்டிய நிமிததமிருந்ததி.
c f. Ait. Br. vm. 8, 20; Tait. Br, n. 6, 1, R. V 8.

கற்பகச்சோலைகளைப்பரிபாலனஞ்செய்து 'சகை'யாகிய தொழில்புரிகிறவர்களுக்குச் 'சோலைவேளாளர்' எனறும், பூமியை உழுதுபயிர்செய்கிறவர்களுக்குப 'பூவேளாளா, மணமக்கள், மண்மகள்புதல்வர்' எனறும பெயர்கள் வந்துவழங்குகினறன.

இநதப்பிரகாரம், சானறோர்குலத்தவர்களுக்குச் 'சோலை வேளாளர்' எனவுங் கௌரவபபட்டபபெயர் வந்திருப்பதால், சான்றோர்புராணத்திறகுச் சோலைவேளாளாபுராணமெனவும பெயர்வத்து வழங்குகினறது. ஆனபடியினலே,

"மாலையுற்றெப்தியவருகலெல்லாம் வேளாண்மை வானிடத்தொளிர் சற்பகச்சோலையொத்தாற்றலாற் சோலைவேளாளனீயெனச் சொல்லி யுயர்செங்கோலை யச்சானறோன் கொளதல்கினனை". எனபதற்கு,

"காலைமாலைகளிற் பசிதாகத்துடன வருகினறபெயர்களுக் கெலலாம் அமுதாகிய நனகொடையளித்துச சுயர்நாடடில் மிகுகிறபபுடன் வினவுகினற கற்பகசசோலைகளில் வருகிறவாகளுககு அந்ததாட்டவர்கள் பசிதாகம ஆற்றிவருகினறபிரகாரம, நீயும உனகுலத்தவாகளும இந்தத்தமிழ்நாடுகளில கற்பகச்சோலைகள்வைதது அந்தச்சோலைகளில் வருகிறவாகளுகருப் பசிதாகம ஆற்றிவருகினறபடியால், உங்களுக்குச் 'சோலைவேளாளர்' எனகினற கௌரவப்பட்டம இனறுகொடுக்கினறேன எனறும், நீயே எனதமபியுடன இந்தத் தொண்டைவளநாட்டை ஆண்டுவரும்படி உனனை அரசனாக ஏற்படுதுகிறேன எனறுஞ் சொல்லிச் செங்கோலை அவனகையிற்கொடுத்தான" என்பது கருத்தாம்.

(ii) சான்றோர்புராணம், பொனனியணைப்படலம், 60-வது கவி:

"சனனிதிருமுன்னஞ் சனனிபிடித்திழுத்து
பொன்னியினில் வெட்டுகொடுபோம், பொழுதுதனிற்
பன்னுசான்றோனை சந்திரபாலனுக்கையமைத்தே
யினனவனைக்கொல்வதியல்பல்லவெனறுரைததான."

இந்தக்கவியில், சித்திரதரபாண்டியன வமிசத்தவர்களுக்குப் பழிக்குபபழிகொடுத்தவுடனே, அவாகளைச் சோழன சமுகத்தில் தலைமுடிபிடித்திழுத்து, காவிரிநதித்நீரத்தில் வெட்டுதற்குக் கொணடுபோகிற தருணத்தில் சந்திரபாலகபாண்டியனுகிறவன அவர்களைகொல்லாமல் நிறுத்துதல்செய்தான எனறு சொல்லியிருக்கிறது.

இவ்வணம், சந்திரபாலகபாண்டியனுக்குச் 'சானரோன' எனப பெயர்வந்திருகினறது

(iii) சானரோர்புராண உ, வணிகர்மானங்காத்தபடலம, 14-வது கவி.

"ஒருநாயகனெடாதெனத் தட்டியுனனெடெதிர்த்து
வருவாணிபர்காளியையேத்து வலவகைச்சானரோன
பொருவாடசயதுங்கனவனறனபோர்தீலைத்தாற்
றருவேனினசுருள்ள வெடிப்பெனச்சாற்றிவிடடான."

இந்தககவியிலும் சித்திரத்தரபாணடியன வமிசத்தவனுக்குச் 'சானரோன' எனப பெயர்வந்திருக்கிறது.

மேலும், காஞசிபுரத்திலே பூர்வகாலத்தில் ஆரமபிதத பிரகாரம தமிழ்நாட்டாாகள் வலங்கை இடங்கை என இரணடு பெரும்பிரிவுகளாகப்பிரிந்து காலாகாலங்களில பெரும்போர்செய்துவந்தனர். இந்த இரண்டு பிரிவுகளில் வலங்கையார்களுக்கு இந்தச்சானரோர்குலத்தவாகள் பூாவத்தில் தலைமையாகநினறு அவாகளுடையகாரியஙு செயமாய் முடியச்செய்து வந்ததினாலே, அவர்கள் 'வலவகைச்சானரோர், வலங்கைமனனர்' எனவு ம படடப்பெயர்கள்பெற்றிருந்தனர்.

அனறியும், இக்கவியில், 'காளியை யேத்து வலவகைச் சானரோன' எனவுங் கூறியிருக்கினறது. இதுபோல மேலே நாம எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற பத்திரகாளிபஞ்சரத்தினம 2-வது கவியில், 'சானரோரினகுலதெய்வ சுணிபிட்டாபுரத்தி' எனக்கூறியிருக்கிறது. ஆனதால் சுராபாண்டியன குலத்தவர்களாகிய சான்றோர்களுக்குக் குலதெய்வங் காளியாகிய 'உமாதேவி' என விளங்குகினறது.

IV. இனிப பிறநூல்களில், 'சானறவன, சானரூன, சானரூன' எனனுமபெயர்கன அரசாகுலத்தவாகளாகிய சதத்ரியகுலத்தவர்களுகு வநதுவழங்கியிருபபதற்கு உதாரணங்கள் வருமாறு

(1) கம்பராமாயணம, உயுத்தகாண்டம், வருணனைவழி வேண்டுபடலம, 25-வது கவி.

"மொய்ததமீனகுலமுதலறமுருங்கினமொழியிற்
பொயததசானறவன குலமெனபபொருகணையெரிய
வுய்த்தகூமபுடை நெடுங்கலமோடுவகடுபபத்
தைத்தவமபொடுந்திரிந்தன சாலமீனசாலம."

இந்தக்கவியில் முதலிரு அடிகளிலும்,

'மொழியிற்பொயதத சானறவனகுலமென
மொயததமீனகுல முதலறமுருங்கின'

எனறு சொல்லியிருகிறது.

இதனதாற்பரியமம.

சமுத்திராராஜனகிய வருணனமீது கொணடகோபத்தை அவனரசுகுட்படட சமுதகிரத்தினமேற்செலுத்துமபொருட்டு, ஸ்ரீராமரானவர் தமது விஜயகோதணடத்தைவளைதது, நாணேறிடடி, குணத்தொனிசெய்து, மேற்படிசமுதகிரதகதிற் தூளளாக பாணபபிரயோகஞ்செயயவே, "மிகுவில்தாரமாகத் தமிழ்நாடெஙகனுமபெருகித் தழைதகிருநத அர்சா குலத்தவாகளாகிய சானறவர்குலத்தவாகளுக்கொப்பந்தம, மகாகிசாலமபொருந்திய சமுதகிரமெங்கும மிகுதிராளாகப்பெருகித தழைதகிருந்த மீனகுலங்களெலலாம, சொல்வாகுமாரிய சானறவர்குலமாகிய சத்திரியகுலமானது எவ்வாறு நிலைநிலைநதழியுமோ அவ்வாறு மேற்படிசமுதகிரதகதிலுளள மீனகுலஙகளனைதது நிலைதமொறி அழிநதுபோயின" எனபதாம.

இந்தச்செய்யுளில், சான்றவர்குலமானது சொல்வாக்குத வருத சத்திரியாகுலம எனவும, சானறவர் எனனுமபெயர

குலப்பெயர் எனவும, இந்நூலாசிரியராகிய கமபநாடனுடை யகாலத்தில் சத்திரியகுலத்தவர்களாகிய சானறவாகுலத்தவர் களை தமிழ்நாடுகளில் மிகவும் விஸ்தாரமாகப் பெருகியிருந் தாகள எனவும மிகவுந்தெளிவாய்க் கூறியிருக்கினறது.

(11) சானறோபுராணம், பாயிரபபடலம, 6-வது கவி:

"ஒருகாலங்கறோருக்குதவிசெயயும
புகழாளருலகமபோற்ற
வருநதியினகுலமரபோ வரிசையாய்ப
பதினெடடாயுதமும பெற்றோர்,
பொருபடையிலெதிரேறி மதியாமல்வெற்றிகொணட
பொயயில்லாதோ
ரிருவகையாயவருசனங்களடிவணங்கக்
கயிலாயததேகினனே."

இந்தக்கவியில், காளிபுத்திராகளாகிய சானறோர்குலத்தவர் களுக்கு (1) 'கற்றோருக்குதவிசெய்யும புகழாளர்' எனறும, (2) 'உலகமபோற்றவருகினற கங்காநதியினகுலமரபோக ளாகிய கங்காகுலததவர்கள்'* எனறும, (3) 'பதினெட்டெ கைபபோராயுதவித்தைகள் கற்றவாகள' எனறும, (4) 'இர ணைகளஙகளில் எதிரிகள் படைகளை அதஞ்செயது வெற்றி சிறநத புஜபலபராகிரமர்கள' எனறும், (5) 'சொல்வாக் குத்தவறாத பொயயில்லாதோர்' எனறும பட்டபபெயாகள் கூறபபடடிருக்கினறன.

இங்ஙனம, சானறோர்குலத்தவர்களுக்குப் 'பொய்யில்லா தோர்' எனப பெயாவத்திருக்கிறது. மேலே இராமாயணச செய்யுளிலுஞ் சானறவர்குலத்தவர்கள் 'பொய்யில்லாதோர்' எனனபபடடிருக்கிறார்கள. ஆனதால், சானறவாகுலமே சத திரியகுலமஎனத் தானுகத் தெளிவுற விளங்குகினறது.

---

*Cf. 'The Shila Shasana at Begûr, Mysore Province.'

(iii) கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம், பிரமாஸ்திரபடலம், 211-வது கவி:

"சானரூர்மாதைத்தக்க வரகுணசிறைதட்ட்,
வானரூர் சொல்லுதல்லறமனனை வசமாஞல்
மூனரூயநினற பேருலகொனரூய் முடியாவேற்
ரூனரூவோவென வல்லின வீரதொழிலமமா."

இதற்குதாற்பரியச் சாபுரை.

அசுரகுலச்சததிரியனை இராவணனபுதலவன் மேகநாதன, இந்திரமகாராஜனைசசெயிததகாரணத்தால் இநதிரசிதது என படையர்படைத்தோன ஏவிய பிரமாஸதிரத்தால் ஸ்ரீராகவன தமபி இலகூஷமணனும வானரசேனைகள் எனபபட்ட கிஷ்கிநதாநாட்டுச் சத்திரியர்களும ஒருங்கே மூரச்சிதது, இராணகளதநிற்பிரேதங்களென விழுந்துகிடபபதை ஸ்ரீராமர் கண்ணுற்றுபபிரலாபித்து அழுதுபுலமபுகையில மேற்படிகவியையுரைத்தார்.

இக்கவியில், சீதாதேவிக்குச் 'சானரூமாது' எனப பெயர் வநதிருக்கினறது. 'சானரூர்மாது' எனபதற்குச் சானரூர குலபபெண, மேனமகளகுலபபெண, அரசாகுலப்பெண, சததிரியகுலடபெண், அல்லது மரூஉவாகச 'சாணர்குலப பெண' எனத்தாற்பரியமாம.

ஆகையினலே, கமபர்காலத்தில 'சானரூர்' எனனும பெயர சததிரியாசனருக்கு அரசாகுலபபட்டப்பெயராக வழஙகி வந்தது பிரதயட்சமாய் விளங்குகிறது.

இங்ஙனம், விசயரோதண்டபாணியாகிய ஸ்ரீராகவர் தமது புஜத்துடன சேர்த்தணைகபப்ட்டு மகிமைபெறத்துலங்கிய மகாவீரம்பொருந்திய தனுவைபபபாத்துச் சொல்லுகிறார்: "சானரூர்எனறு சொல்லப்படுஞ் சததிரியவமிசத்திலுதித்த பெண்ணுகிய, எனதுநாயகி சீதாபிராட்டியாரை அசுரகுலத்தரசனான இராவணன் * சிறையெடித்துகொணடுபோயிருபபதால், அந்த இராவணைச்செயித்து, எனது நாயகியை அவ

னுடைய அருஞ்சிறபினிறறு மீட்பதற்கு எனனிருபுஜங் களுஞ் சுமக்கினற கோதண்டப பிரயோகததால் அசுரசங் காரமுடியுமேயாயின, அந்தக்கோதண்டமானது சுரர்நாடு, நரர்நாடு, அசுராநாடு என மூனறு பெரும்பிரிவுப்படுவெந்த பரதகண்டமுமுமையையு ம ஒருகுடைக்குளளாகுந் திறமு முடைத்தானதாம்."

ஆனதால், சான்றவாகுலம் எனபதைப்போல சானரோ குலம எனபதும், சத்திரியகுலமாம.

(iv) கம்பராமாயணம, உயுத்தகாண்டம், திருவபிஷே கபபடலம், அசசுபபிரதியில் விடபபடடிம, ஓலை யேடடுபபிரதியில நீடடப்பட்டிமிருக்கினற கவி.

"அந்தணாவணிகர் வேளாண்மரபினராலிநாட்டுச் சந்தணிபுயத்துவளளற் சடையனேயனேயசானரோ ருப்பந்தணமடியேமென னு முவகையருவரிநாண வந்தனரிராமனகோயில் மவ்கலத்துரிமைமாக்கள்"

இதற்குத் தாற்பரியச்சார்புரை

ஸ்ரீராமருக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்யுதற்குத் திருந்தவொரு நாளைகுறிதது, ஓலைகளெழுதி தூதர்கள்கைகளிற கொடுத்து நாலாதிசைக்கும அனுபபி மகுடாபிஷேகத்திருகோலஙகா ணுதற்கு நாலாகுலத்திருகுடிசனங்களும அயோதயாபுரிக்கு வரும்படியாக அழைக்கபபட்டார்கள் எனபதாக,மேற்படி திரு வபிஷேகபபடலம், 24-வது, 25-வது 26-வது கவிகளிற் கூறியிருக்கினறது. மேறபடிசெய்தி நாடெஙகும் பிரசித்தமா னபோது நடந்ததை மேலேபேர்த்தெழுதியிருக்கிறகவி கூறு கினறது. அதற்குத் தாற்பரியம்: 'ஸ்ரீராமருடைய பட்டாபிஷே கத்திருக்கோலங்காணுதற்கு அந்தணர், வணிகர், வேளாண மரபினர், ஆலிநாட்டுச்சந்தணிபுயத்து வள்ளற்சடையனே யனேய சான்றோர், என்னப்படுகினற நானகுகுலத்தவர்களும வெகுதிரளாகவந்து கூடினர்கள்'' எனபதாம. இந்த நானகு குலத்தவர்களில்,

1. அந்தணாகுலத்தவர்கள வந்தாகள. இவர்கள் பாபப
ணக்குலத்தவர்களாகிய புரோகிதகுலததவாகள்

2. வணிகாகுலத்தவர்கள் வநதாகள். இவர்கள் மூனரு
வதுகுலமாகிய செடடிககுலத்தவர்கள

3. வேளாண்மரபினர் வந்தாகள இவாகள நானகாவது
குலமாகிய சூததிரகுலததவாகள.

4. 'ஆலிநாட்டுச்சந்தணிபுயநது வள்ளற்சடையனேயனேய
சானறோ' வநதாகள்.

'ஆலிநாடு' எனபதற்குக 'களநாடு, அமுதநாடு' எனக்கருத்
தாம இந்தநாடு கேழ்கடலேசசாநது, காவிரிநதிமுதல பெண
ணைநதிபரியநதமிருநத ஒருபெரியநாடாம அது சோழநாட
டுக மேழைபபிரிவாகும சுபராகுலததவாகளாகிய தமிழரசர்கள
இந்ததமிழ்நாடுகளிற்குடியேறிய ஆதிகாலஙகளிற் கற்பகச
சோலேகளவைதது உலவபெண்ணினரகள இனிபபுபபண்
டங்கள கிடையாத அந்த ஆதிகாலஙகளில், அதின அபபட
மானதெளளமுதம மிருந்த அருமைபெருமையாக எண்ணப
படடவந்தது கற்பகவிருக்ஷங்களில அந்தத தெள்ளமுதத்
தை உற்பததிசெய்யுமவிதததை, அந்த ஆதிகாலஙகளில், அது
போகவிதததைகளிலெலலாம அரியவிதததையாக மதிகபபடடு
வந்தது

நூறடி உனனதத்தில் திரண்டிருண்டு செங்குததாக நிற
கினற அமுதகளபொருந்திய கற்பகவிருக்ஷததின உசசியில்
கமகமவெனத்திகட்டாதுவாசங்கமழுகினற புஷபஙகளிலஙக,
அபபடடமான சுததவெண்ணிறம் பொருந்திய இனியருசியை
யுடைய குருத்துமடல்கள் உனனததை நோக்கிநிற்க, அதகு
சற்பகவிருக்ஷதினமீதுஏறி, அதினமண்டையில் சிமமாசன
பதிபோல இருந்துகொண்டு, எவரும அதிசயிகக சிலதாள
பரியந்தம் அதினசிரசைச் சிங்காரஞ்செய்து, அதின இனிய
பாளகளைச் சிக்குநீக்கி வெளிப்படுத்தி, வித்தையபிரயோகஙக
கள்பண்ணி, புது அமுதக்கலசங்களில வடிகினற தெள்ளமிர
தத்தைக் கும்பத்தில்வடித்துக்கொண்டு, அவ்விருக்ஷத்துச சிர

சின்நடுவில் தூளிராக்கின்ற செங்குருத்தில் இரண்டுமூன்று மடல் களேச சோத்துகொயது, சிறுதொனனேசெய்து, அத்தொனனே யில் அந்தபபுததாமபுது அமுததததைவார்தது, ஙிமமாசனபதி யென வீற்றிருந்துகொண்டு, விருகூஷத்தடியில் நிற்கினறபெ யாகளெல்லாரும் அண்ணநதுபாதாது வாயூறிநிற்க, அந்தத் தொனனேயில்வார்த்த அமுதத்தை முதனமுதல் உணடவஸ எவ்வளவுபெருந்தனமையுடையவனென மதிக்கப்பட்டிருநதி ருககவேண்டுமெ ? கடல்கடைந்தமுதமெடுக்கும விதததையி லும, கற்பகங்கடைநதமுதமெடுகுமவிதததை அரியவிதததை யலலவா ?

ஆனதால, அமுதத்தை அதின ஆதிகாலத்தையொட்டி நினை த்து, அதன அருமையைய கொணடாடவேணடுமெ இந்த அமுதத்தை ஆதிகாலததில உணடமகிழ்நத வடமொழியா களாகிய சமஸகிருதாகள தங்களபாஷையில், 'தாலவிலாசம' எனப பெயர்கொணட ஒருநாடகநூல்செய்து, அமுதமுணடு நாவில் இனிமையுணாந்து மகிழ்ந்தபிறகாரும், தாலவிலாச நாடகமாடிக கண்ணுறபாராத்துக காதாரகேடடு இனப மடைந்து மகிழ்ந்துவந்தனர். இதுகாரணத்தையிட்டே இநதிர மகாராஜன தனது நாடடில், தாலம், தெனகு, ஈநது எனனப பட்ட அமுதவிருகூஷங்களாகிய கற்பகவிருகூஷச்சோலைகள ஏராளமாகவைத்து வளர்த்ததையும, அதில் அமுதவுற்பததி செய்து சுராகுலத்தவர்கள உண்மெகிழ்நதுவந்ததையும நூல கனெலலாம பேசுகின்றன.

திருபபாற்கடலில் அமுதங்கடைந்தெடுத்ததை இந்தக்கற் பகவிருகூஷ அமுதவுற்பததிநயைக குறிபபாலுணார்துகினறதெ னததோனறுகின்றது. கற்பகவிருகூஷம் ஏறி, அமுதவுற்பததி செயது, அமுதளிக்கும வித்தையானது கீடல்கடைந்து அமு தமபிறப்பிக்கும வித்தையிலுமு அரியவித்தையாம. அமுதத் திடன நஞ்சுபிறந்தது கற்பகவிருகூஷத்து அப்பட்டமானமது விலிருக்கின்ற மயக்குச்சத்தைக்* குறிப்பாலுணர்த்துகிறது.

* Alcoholic principle.

சிவபிரான அந்தவிஷத்தையுண்ணத் தெள்ளமுதம பிறந்தது, சுணணபபிரயோகத்தால் கற்பகமதுவிலிருகினற மயகுச்சத்தைபபோகசி சுத்ததெளளமுதம உண்டபணணுவதைகுறிப்பாலுணர்த்துகினறது.

பூர்வம கற்பகவிருகஷவமுதமுண்ணது வேள்விகளும இல்லவாம, யாகஙகளோநோக்கியே, பூவகாலத்துச் சிவாலயஙகளதோறும ஆலயதருதாலடடமும தாலந தெஙகு நந்துவிருகஷஙகள்வைதது ஆதிகாலததில விருதுதிசெயதுவந்தனர் நாளதும் இந்தமூவகைவிருகஷஙகளையும பூர்வ ஆலயஙகளின சுறறுப்புறங்களிற்காணலாம. யாகஙகளிலருநதும பாணதுகுச் 'சுராபானம' எனப பெயராம்.

திருசிரபுரத்துக்கு வடபாரிசத்திலிருகினற திருவானைக்காவைசசோந்த சமபுகேசுரனகோவிலேசசூழநிறகிற திருளான தெஙகுவிருகஷஙகளையும, அவைகளையுடதுநிறகினற தால்விருகஷஙகளையும ஈத்திவிருகஷஙகளையும தறகாலதது மபாகலாம. மேறபடி திருவானைகாவில வசிகஙகின்ற குடிசனஙகள அந்தத் தெங்குவிருகஷஙகளே நாளதும கற்பகவிருகஷங்களென்றே இயல்பாகச்* சொல்லிவருகிறாகள. அதுவுமனறி மேற்படி திருவானைகாவில் சிவபெருமான ஆலயததுபபிரகாரதது்குள்ளிருகினற மேற்படி கற்பகவிருகஷச்சோலைக் குளளாகப் பழயவேள்வீகுண்டமொனறு மூடபபடடிருகிறதை இபபோதுங்காணலாம. பூர்வ தமிழராசாகாலத்தில, வேளவிசெயதவர்கள் இந்தக்கற்பகவமுதமாகிய சுராபானமுண்டு, வேளவிக்கருமச்சடங்குகளனைத்தையும நிறைவேற்றிவந்தனர. நாளதுந் தெங்குகற்பகவிருகஷஙகாபகளின இனிய நீராகிய அமுதத்தால் ஆலயஙகளின மூலஸ்தானங்களிலிருகின்ற சிவலிங்கமமுதலான சிவைகளுக்கு அபிஷேகஞ்செய்து

---

* *cf.* "சோமபானமே தேவர்கடகுச்சிறந்தஉணவும சுராபானம மனிதருக்குச் சிறந்தபோசணமுமாம, , சோமம. ஆண், சுரா பெண், இரண்டுஞ்சேர்ந்து ஒருசோடியாம்."—*Taitt. Br.* ௧. 3, 3, 2, 4.

வருகிறாகள். இந்த இளநீரபிஷேகமானது பாலபிஷேகம தெய்யபிஷேகங்களுடன விரவி இனியபானமாகினறது அந்தபபானத்திற்குத் தீர்த்தமென்றுபெயர. ஆலயதரிசனகுவருகினற பெரியோாகளுக்கு அருமைப்பணடமென அந்தத தித்திபபானநீரத்தத்திற்கொஞசம உண்ணுதற்குக கொடுத்துவருவது நாளதும் வழக்கம. அதை வாஙகியருந்துகினறாகளெல்லாரும அது இனிப்பான அமுதமெனக் கணம நுகினறனர இதனல் இனிபபான அமுதம பூர்வகாலஙகளில அபிஷேகங்களுகு அவசியம வேணடுமெனபது பிரதியடசமாகிறது.

ஆதிகாலததில், தமிழாசர்கள தஙகள் நாடுகளெலலாம மேறபடி கற்பகவிருகஷஙகளே வெகுதிராளாகவைத்துகுடிகள வாழ்வுகளென றுவளாத்து விருதுதிசெயதுவருகையில், தஙகள நாடுகள, நகரஙகள, நதிகள முதலானவைகளுகு இந்த அமுதத்தின பெயரையொடடியே பெயர்கள் கொடுத்துவநதிருகிறாகள். திருடடாந்தமாக,

ஆலிநாடு, என்பதற்குக் கள்நாடு எனறும்,
கொஙகுநாடு, என்பதற்குக் கள்நாடு எனறும்,
தொணடியூர, என்பதறகுக் கள்ளூர எனறும்,
பாடலிபுரம, எனபதறகுக களநகரம எனறும,
மதுரைநாடு, எனபதறகுக களநாடு எனறும,
மதுராபுரி, எனபதற்குக களநகரம எனறும்,
கூடல், என்பதற்குத் தாலத்தோபபு எனறும,
ழநாடு, எனபதற்குக கள்நாடு எனறும
சுராநாடு
சுரநாடு } எனபதற்குக் கள்நாடு எனறும,
சுரர்நாடு, எனபதற்குக கள்ளாநாடு எனறும்,
சேரநாடு,* எனபதற்குக கள்நாடுஎனறும,
காலிநாடு, எனபதறகுக கள்நாடு எனறும,
பாலிநதி, எனபதற்குக் களநதி என்றும,

* சேரா, Palm-wine, கள.

தமிழ்நாடு (=தம்+ஈழம+நாடு) எனபதற்கு ஒபபில் லாத களநாடு என்றும்,

பெண்ணேநதி, என்பதற்குத் தாலநதி என்றும்

அர்த்தமாகும.

அதுவுமனறி, திருக்களூர் கற்பகவிருக்ஷம் உயர்சாதியான இராசவிருக்ஷமானதால், அரசாகுலததவர்களில் பூர்வத்தில் பெயரெடுபபாயிருந்துவநத பெரியோர்களுடைய பெயாகள இந்தக் கற்பகவிருக்ஷச்சார்பிலுரைகபபடடிருக்கினறன திருடாந்தமாக,

சிவபிரானுக்குத 'தாலாங்கன, பனைமரநாதன்' எனவும,
பீஷ்மனுக்குத 'தாலத்துவசன' எனவுட,
பலராமனுக்குத 'தாலகேதனன' எனவுட,
சேரனுக்குப 'பனந்தாரான' எனவும,
சூரர்நாடடுககற்பகத்துக்குச் 'சொாகபபனே' எனவும்,

பெயாகள வந்துவழங்குகினறன.

அதுவுமல்லாமல், கற்பகமதுவுக்கு பாண்டவாதாயினுடைய சிறந்தநாமபபடிக்குக் 'குநதி' எனவும, அதினகாயகரு உமாதேவியின நாமபபடிகரு 'காளி' எனவும பெயாகள வநதுவழங்குகினறன. சிவபிரானசிரசிற காளியைச் சுமக்கிறதாகக கூறியபுராணச் சித்தாந்தப்படிகரு, மேறபடி சிவபிரானுக்குக குறியபாகிய தாலவிருக்ஷத்தின் சிரசில, காளிக்குக குறிபபாகிய காய் ஏற்றபபட்டிருகின்றது.

ஆனதினாலே, ஆதிகாலத்தில் கற்பகவிருக்ஷங்களும, கற்பகவமுதமும, கற்பகக்கட்டியாகியவிசயமும, தமிழ்நாடடவாகளுக்கு மிகவும் அருமைபெருமையான பொருளகளாயிருந்துவந்தன எனபதற்குச் சந்தேகமில்லே. அதினாலேதான பூர்வகாலத்தில் இநதக்கற்பகவிருக்ஷங்களேயும, கற்பகமதுவையும, கற்பக்கட்டியாகிய சர்க்கரையையும் இவ்வளவாகக்கொண்டாடிவந்திருக்கிறார்கள்.

அனறியும், வடமொழியில் கல்பம் (=கற்பம) என்பது நெடுங்காலத்தைக்குறிக்கினற பதமாம. தாலவிருக்ஷங்கள ஆயிரமவருடஙகளுகது மேற்படவிருக்கினறன எனறு நூல களபேசுகினறன. இந்தவிருக்ஷத்து வேர்கள பூமிகளுள் வெகு தூரமோடி, அதினகத்துள் எனறும வற்றுதிருகினற கங்கை யில்றங்கி நீருணடவருகிறகாரணததால் நெடுங்காலமிருப்பது இயற்கையாம. ஆனதால் இந்த அமுதவிருக்ஷங்களுக்கும 'கற் பவிருக்ஷம (=நெடுநாள்விருக்ஷம)' என்ப பெயர்வந்திருகி றது. பினபு இடையில், ககரமாலிய எழுததுபபேறுபெற்றுக 'கற்பகம' எனவும வழஙகிவருகினறது. ஆனதால், அமுத விருக்ஷசாதிகளில் நெடுநாளிருகும விருக்ஷம தாலவிருக்ஷ மானமையால, அதற்குக் கற்பவிருக்ஷம எனப பெயராயிறது.

இவைகளேயலலாந்திரடடிப பார்வையிடும்போது, மேலே திருவபிஷேகபபடலததிலிருந்து பேர்ததெழுதிய கவியில் வரு கின்ற ஆலிநாட்டுக்கு 'மதுநாடு' எனபது கருத்தாம எனத் தெளிவாக விளங்குகினறது. இதுநிற்க,

'ஆலிநாடடுச்சந்தணிபுயத்துவளள்ற்சடையனேயனேய சான றோர்' எனபதறகு, 'ஆலிநாடடுத்திருவெண்ணெய்தல்லூரச சடையன வரையின்றிக் கொடைகொடுக்குமவண்ணம, வரை யின்றிக் கொடைகொடுகக்கும அரசாகுலத்து மேனமக்கள' எனபதுபொருளாகும.

இங்ஙனம புதஙிமானகள் கூர்ந்து கவனிக்கவேணடிய ஒரு காரியமுணடு. மேற்படிகவியில், 'அந்தணர, வணிகர, வே ளாண்மரபினர்' எனனும மூனறுபெயாகளும் குலப்பெயர் களாய்வந்திருக்க, அந்த மூன்றுபெயர்களோடும இலக்கண விதிபிறழாது ஒற்றுமைப்படடு எழுவாயாய், 'வந்தனர' என னும பயனிலையுடன் முடிகினற 'சானறோர்' எனனும் பெய ருங் குலப்பெயர்தான எனபதற்கு யாதொரு சமுசயமு மில்லை. ஆனதால்,

'சானறோர்' எனனும்பெயர் அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத் திரியகுலத்தவர்களுக்கு வருகின்ற பெயரெனத் தெளிவாய வி ளங்குகினறது.

இந்தச் 'சான்ரோ' எனனும் பெயரை முறைப்படி ஒரு மேற்படிகவியில், இரண்டாந்தானத்தில் வைக்காமல் நான்காந் தானத்தில் வைத்திருப்பதற்குச் 'சானரோ' எனனும பெயரு டன பலமொழிகள்சோந்த நீண்ட அடைவாசகம வந்திருபப தும, 'சானரோ' எனனுமபெயர் கவியின எந்தவிடத்தில வைகபபட்டாலுந் தெளிவுறத்துலங்குவதுமே காரணமாம

(v) கம்பராமாயணம், அயோதியாகாண்டம, கிளை கணடிநீஙகுபடலம, 137-வது கவி

"ானற்வர்முதலிய வெண்ணில்சுறறமுஞ
சானறவாகுழுவொடு தவத்துளோர்க்குப
வானறருசேனியு மற்றுஞசுறறு
மூன்றுநூல்கிடநததோண் முனியும்போயினன"

இந்தககவியில, ஸ்ரீராகவனும, சீதாபிராட்டியாரும, இல க்ஷ்மணனும வனதகுபபோனபினனா, கைகேயன புத திரி கைகேசியாகிறவள ்ன புத்திரன பரதனுககுப பட்டாபி ஷேகம வரக்கருதி வஞசனைசெய்ததையறிநத பரதனவன அதறகு உடனபடாமல் சேனைதளஙகளோடு வனத்திற்கு இரா மரிடதற்குப்போயத் திருமபுகையில் நடந்ததைககூறியிருக கின்றது. அதில் தாய்மார்முதலான எண்ணிறந்த சுற்றததா ரோடும, அரசர்களகூடடதோடும, அந்தணர்முதலான முனி வாகளோடும், சேனைதளங்களோடும, மற்றுமுணடாகிய குடி சனஙகளோடும, வசிட்டனுமும பரதன புறபபடடபபோ னன் எனக் கூறியிருக்கிறது.

இங்ஙனம வந்திருக்கினற 'சானறவாகுழு, தவத்துளோர்' எனனும பெயாகளுக்கு 'அரசர்குலததவாகள், அந்தணர்கள' எனபதுகருத்தாம். 'தவத்துளோர்' அந்தணரானமையால், 'சானறவர்' அரசர்குலததவாகளெனபது தானுகவிளஙகு கினறது.

(vi) கம்பராமாயணம், உத்தரகாண்டம், சீதைவனம புகுபடலம், 27-வது கவி.

"விழிபெருமபசலே பூத்ததுமேனி வெளுத்தது மெல்லி
யன மூனகை
தழுவியசரிகள் சரிந்தனகெற்பந் தரிதாதது சான்றவாஅ
கெலலா
மொழிவனகபோல முலேகள்பால்பாய வலேமுகங
கறுதனவாக
வெழுதருஞ்சீதைக இவவகையாய விலக்கணமபலவு
முண்டாக."

இக்கவியில், சீதாதேவி காபபவதியானபோது காணபபடட குறியடையாளஙகள கூறியிருககினறன. இதில 'சானறவாக கெலலாம' என்பதறகு அரசாகளுக்கெலலாம எனபது பொருளாம.

மேலே இராமாயணதிலிருந்து எடுதுக்காடடியிருககிற மேற்கோள்களில், 'சானறவா, சான்றோ' எனனும பெயாகள் அரசர்குலததவாகளாகிய சுத்திரியர்களுக்குப் பெயாகளாக வநதுவழங்கியிருககினறன. ஆனதால், கமபநாடனுடைய காலத்தில் அரசாகுலததவர்களுக்குச் 'சானறவா, சானறோர்' எனனும பெயாகள உலகவழக்கிலும நூல வழககிலும சாதாரணமாக வந்துவழங்கியதாகததெரியவருகினறது.

(vii) தொல்காபபியம், பொருளஇகாரம, புறத்திணையியல், 20-வது சூததிரம:

"அறுவகைப்பட்ட பாாபபனபபக்கமும
ஐவகைமரபின அரசர்பககமும்
இருமூன்றுமரபின் ஏனோர்பககமும்."

இந்தச்சூத்திரத்தில் 'பார்பபார், அரசர், ஏனோர்' எனக குலவிபரஙகூறியிருக்கிறது.

(viii) மேற்படி புறத்திணையியல், 21-வது சூத்திரம்:

"திகட்டபுசிறபபிற் சானரோர்பக்கமும்
கட்டினீத்தகாலினுனும்."

இங்ஙனம,

20-வது சூத்திரத்தில், 'அரசர்பக்கம்' எனக் கூறியிருப பதுமம,

21-வது சூத்திரத்தில், 'சான்ரோர்பக்கம்' எனக் கூறி யிருப்பதுமம,

ஒருகுலத்தையே சுட்டிவந்திருக்கின்றது. ஆனதால், 'சான் ரோர்குலம்' என்பது அரசர்குலமேயாம்.

(ix) தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம, கற்பியல், 5-வது சூத்திரம:

"அந்தணர்திறத்துஞ் சான்ரோர்தேஎத்தும்
அந்தமில்சிறபபிற் பிறர்பிறர் திறத்தினுமம."

இந்தச்சூத்திரத்தில், அந்தணாகுலம் எனவும, சானரோர் குலம எனவும, பிறகுலங்கள் எனவும் குலப்பிரிவுகள் வந்தி ருக்கின்றன. ஆகவே, இதிற்கூறியிருக்கினற 'சானரோர் குலம்' அரசர்குலமாகிய சத்திரியர்குலமேயாம.

ஆனபடியினுலே, தொல்காபபியர்நாளுயிலே, அரசா குலத்தவர்களுகுசு 'சானரோர்' எனபபெயர்வந்து வழங்கி யிருப்பது தெளிவாகத் துலங்குகினறது.

(x) வெற்றிவேற்கை, 60-வது சூத்திரம:

"சானரோரில்லாததொல்பதியிருத்தலின்
தேனறோர்குறவாதேய நனறே."

இதன்தாற்பரியம.

"அரசர்களில்லாத பூர்வதசாங்களிற் குடியிருப்பதிலும், குறிஞ்சிநிலதாடாகிய மலைநாட்டில், காட்டுதேனை உண்டு சுகிக்குமவேடர்களோடு குடியிருப்பது நலம" என்பதாம.

இந்த 60-வது சூத்திரம ஆங்கிலேயபாஷையில் தேலர் (Taylor) ஆசிரியரால இதனடியிறகணடிருகிறபிரகாரம மொழிபெயாகபபட்டிருகிறது :

"Rather than dwell in an ancient country without *rulers*, it is better to live in the woods, among wild people who feed on honey."—*W. Taylor's Oriental Manuscripts, Vol II, Appendix.*

இதில 'சானரோ' என்னுமபதம Rulers (=அரசர்) என மொழிபெயாக்கபபட்டிருகினறது ஆனதால், 'சானரோ குலமே' அரசர்குலமாம. இத்தபபிரகாரம அதிவீரராமபாணடியன நாளையிலும அரசாகுலததவாகளுகுகுச 'சானரோ' எனப பெயாவந்து வழங்கியிருபபது நீாகமுறததெரியவருகினறது

இனனமும இரண்டிருபடாந்தங்கள் இஙனம எடுதது ரைபபோம.

(xi) சேரசோழபாண்டியர்கள் தமிழ்நாடுகளிற்செங்கோற்செலுத்திவருகினறகாலததிலே, சானரோர்குலத்தவர்களில ஒருகிளைபபிரிவா பூவ துறைமுகபபட்டணங்களிலொனறுகிய காவிரிபூமபடடணததினின்று படவேறி இலஙகைககுவடபாரிசததிலிருகுகிற யாழ்ப்பாணநாடடிறகுபோயக குடியேறினாகள். அவர்களுடைய சந்ததியாா நாளதுவரையும அவவிடததிலே குடியிருநதுவருகிறாகள. அவாகளை தமிழ்நாடுவிடடுபபுறபபடடுபோகிறகாலத்தில் 'சாணா' எனகிறபெயரல்ல, 'சான்றா' என்கிறபெயர் வழக்கமாயிருந்ததினாலே, அவர்களுகு நாளதுவரையிலும 'சானரா' எனகிற பெயரே வழகுகமாகியிருத்திவருகிறது. ஆனதால், 'சான்றா' என்கிறபெயா 'சாணா' என மருஉவாக வழங்கத்தலைபபட்டது அதற்கு வெகுகாலத்திற்குபபிறகுஎனறு தோன்றுகினறது.

(xii) தமிழராசாகள் அரசாடகிமுடிவாகி, வடிகர் அரசாட்சி ஆரமபிககிறகாலத்திலும, சான்றோகுலததவர்களுகுச் 'சாணர்' எனகிறபெயரல்ல, 'சானரா' என்கிறபெ

யரே வழக்கமாயிருந்ததினாலே, வடுகில், அவர்களுக்குச 'சா ளறிரவாடு' எனட பெயாவந்திருக்கிறது. ஆனதால், வடு கா அரசாட்சியின ஆரமபசாலத்தில் 'சானரூர' எனனுமபெ யா 'சாணூர' என மரூஉவாயவழங்கவில்லேயென்று நனராயத தெரியவருகினறது

இபபடியிருக்கிறபடியினாலே, 'சான்றவர், சானரூர், சான ரூர' எனனுமமூனறுபெயாகளும ஒருபொருளகொணடு அ ரசாகுலத்தவர்களாகிய சததிரியகுலத்தவர்களைச் சுட்டுமபெ யர்களாம. இதனாலேயலலாந்திரட்டிப பார்வையிடுமபோது, சௌண்டிகருகுஞ சானரூராகுலத்தவாகளுஞசும ஒருவிதத திலும ஒடடுமிலலே பற்றுமிலலேயெனறு தெளிவாகவிளஙகு கினறது.

8' பிழியர். இந்தபபதத்துக்கும பழநறையாகிய கள்விற் போர எனபது தாற்பரியமாம. இநதபபெயா 'பிழி' எனனும மூலபதத்தினினறு பிறந்தபெயராம பிழி எனபதறகு 'கள்' (=fermented liquor) எனபது கருததாம

இதுநிற்க, திவாகரநிகண்டுச சூததிரங்கள் இரணடிலும வருகிறபிரகாரம, பழையர, துவசர, படுவர, சௌணடிகர, பிழி யர இவ்வைநதுபெயர்களுங 'களவிலைஞர்' எனகு வருடபெ யர்களாம. ஆனதால,

இனிக் 'கள்விலைஞர்கள' இனனுலுத்தவாகள எனக காணபிபபோம.

கூ. பிரகரணம்.

கள்விலைஞாகள இனனுரென ருசுக கூறுகினறது

'களவிலைஞர' என்னுமபெயர 'கள், விலைஞர' எனனும இருபதஙக்ளாலான தொடாபதமாம. 'கள' எனபது மேலே விபரிதகாடடியிருகிறபிரகாரம, இவ்விடதில் 'பழநறை யாகிய புளிதத்துச்சளிதத ஓர்வகைப்பானமாம' 'விலைஞர' எனபதற்கு அகராதியாசிரியாகள் கூறுகிறபிரகாரம 'வணிகர,

செட்டிகள்' எனபதுதாற்பரியமாம் ஆனதால், 'கள்விலை ஞர்' எனபதற்குங் 'கற்பகவிருக்ஷசாதிகளின் அபபட்டமான மதவைவராங்கிய பழநறையாகிய புளிநதகளிததகவளாக்கி விறபனைசெயயும கிழததரமான ஓவகை வணிகர்' எனபது கருததாம இஙகறகு நூற்சாடசிவருமாறு:

(1) அதிவீரராமபாணடியனஎழுதிய காசிகாணடம, சிவசனமாவையமன எதிரகொணட அநதியாயம, 43-வது கவி

"மருள்கொடுகுநறைவிற்கும வணிகரகபடனே
விரிவரத்தசைகளெனபு பொடியாகவிரவின
உரவிலிடுபெருலக்கையினிடிததொழிகலா
நரகிலடப பதைபபதைக்க நனிநணணிவிடுவாய்."

இதறகுதாறபரியச்சாபுரை.

முனனமஒருகாலததில வடமதுரையில் சிவசனமாஎனறொருவேதியனிருந்ததாகவும, அவன் முத்திநிலைபெறுகருதிச சததபுரிகளாகிய அயோததி, பிரயாகை, காசி, அவநதி, காஞசி, துவாரகை, மாயாபுரி (= அரித்துவாரம) எனப பெயரகொணட இந்த ஏழுஸதலஙகளுகும முறையே தீரததயாததிரை செயயபபோனதாகவும, கடைசியில இமையோரபுவதத தினமீது உனனதத்திலிருககினற மாயாபுரிகுபபோனதாகவும, அவவிடத்தில அரியதபஸுசெய்து சிவலோகபதவிசேரவரமபெற்றதாகவும, அவ்விடததில மரித்துச் சிவபுரியிலிருநதுவநத திவ்வியவிமானத்திலேறிகாயமாகமாயசெலலுகையில் யமலோகதததைக்கணடதாகவும, அபபோது யமன சிவசனமாவுகு எதிரகொண்டுபோனதாகவும, அபபடிபபோனவிடத்தில் சிவசனமாயடனேபபாததுபூலோகததில எனனென்னபாவஙகளசெயகிறவாகளுகுந் நரகலோகததில எனனெனனதண்டனைகள விதிக்கபபடுகிறதெனறு விளுவ, யமன அதற்குவ்டைகூறிகொண்டிவருகிறபோது, 'களவிற் பனைசெயகின்ற கள்விலைஞர்களாகிய களவாணிகாகளுகுஇனனதணடனைவருமெனறுகூறுதற்கு இநதக்கவியைசசொலலுகிறான்.

இநதக்கவிக்குத்தற்பரியம்.

'மயக்கத்தைததருகினற பழநமறையாகிய கள்ளே விற்பனே செய்யும் வணிகளுகிய வஞ்சகனேச் சதையும் எலுமபுமநொறுகுமபடி உரலிலேபோடடுப பெரும் உலகைகொண்டு குத்தியிடித்து, ஒருகாலத்திலும் ஒழியாத எரிதரகததிலிருநது நிதியகாலமும் பதைபதைதது வேகுமபடியாக அந்தரகத்தில தளளிவிடுகள' எனபதாம.

இங்ஙனம் களவிலேஞர்களுகு 'மருள்கொடுக்குநறைவிற்கும வணிகர்' எனப பெயரவந்திருகினறது. 'வணிகர, வாணிகர், வாணிபர, வாணிபா' இந்தானகுபெயர்களும ஒரு பொருடபெயராகளாம ஆனதால், 'களவிலேஞர்களே களவாணிபாகளாம'

சூத்திரருக்குள்ளே உழவத்தொழிலாகிய சிறந்ததொழில் செப்பவர்களுகுபபெயர் 'வேளாண்மாநதர.'

(ii) தொல்காபபியம, பொருளதிகாரம, மரபியல், 81-வது சூத்திரம.

"வேளாண்மாந்தாகுமூனுணல்ல
திலலெனமொழிபபிறவகைநிகழ்ச்சி."

இதனதாற்பரியம

'வேளாண்மாந்தர்களுக்கு உழுது சிவனுசெய்கிறதொழிலேயலலாது, பிறதொழில்கள அவாகளுகு அரசாகளால விதிகபபடவில்லே' எனபதாம.

நாம மேலே சானறோர்குலக்கிளேப்பிரிவொனறுகுச் 'சோலேவேளாளர' எனற பட்டபபெயர கொடுக்கபபட்டதற்கு விபரங்கூறியிருக்கிறோம.

இந்த வேளாண்மாந்தாகளாகிய வெளளாளர்களோ 'பூவேளாளர' என்னபபடுகினறனர.

'சோலிவேளாளர்' எனபதற்குக கறபகவிருக்ஷச்சோலைகள், கனிவிருக்ஷச்சோலைகள், நிழற்சோலைகள, பூஞ்சோலைகள முதலியன விருதுதிசெய்து ரகையாகியதொழில நடதுகிறவர்கள எனறும, 'பூவேளாளர்' எனபதற்குபூமியையுழுது பயிரசெயகிறவர்கள எனறும, அருதமாகும.

மேலும் 'வேளாளர்' எனனும மொழிக்கு 'ரகையாளர்' என்றும, 'உழவுதொழிலாளர்' எனறும இரணடுகருத்து உணடு. ஆனபடியினலே,

'ரகையாளர்' எனபது சோலிவேளாளருகும,
'உழவுதொழிலாளர்' எனபது பூவேளாளருகும வரும பெயர்களாம.

ரகையானது சத்திரியருகுரிய அறதொழில்களில் ஒன்றனபடியால், சோலிவேளாளர்கள* சத்திரியர்களாம

ஆனதால், சோலிவேளாளர்களவேறு, பூவேளாளர்கள வேறு எனறு அறிக. பூவேளாளர்களுக்கு 'மண்மகக்கள், மண்மகள புதலவர்' எனவும பெயர்களவந்திருக்கினறன

இந்த உயர்வானசூத்திராகளையனறி, பிறதொழிலகளைச் செயயுஞ சூத்திராகள பலவகைபபடடிருகிறபிரகாரம, வணிகாகளாகிய செடடிகளும பலவகைப்படுவர உயர்வான செட்டிகளுக்கு 'வைசியர, வாணிகர், வணிகர்' எனப பெயர்கள வந்துவழங்குகினறன

(111) தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், 78-வது சூததிரம :

"வைசிகனபெறுமே வாணிகவாழ்க்கை"

இந்தச்சூத்திரத்தில், வைசியாதொழிலுககு 'வாணிகம்' எனறு பெயர்வந்திருகிறது. ஆனதால், வைசியரே வாணிகரும, வணிகருமாவர. இந்த வாணிகர்களுக்குள்ளே, தனத்தைக்கொண்டு வர்த்தகங்கள செய்துவருபவர்களே உயர்வான

* 'பாண்டிவங்கிஷவேளாளர்' எனறு ஓசாசனததில் கண்டிருகிறது.—*Vide Taylor's Works, Vol. II, p. 179*

வைசியாகள, அல்லது செட்டிகளாம இவாகளேயனறிக கீழ் தகாமான வாணிகாகளுமுணடு, திருடாந்தமாக,

1. வெற்றிலேமுதலான இலேவகைகளகொண்டு வியாபார ஞசெய்கிற குழுவினர்களுக்கு 'இலேவாணிகா, இலே வாணிபா, இலேவாணியா, இலேவிலேஞர்' எனறு பெயராம்.

2 எண்ணெய வியாபாரஞசெடகிற குழுவினர்களுக்கு 'எணணெய வாணிகா, எணணெயவாணிபர், எண ணெயவாணியா, எணணெயவிலேஞர்' எனறு பெய ராம.

3. உபபுவியாபாரஞ்செய்கிற குழுவினாகளுக்கு 'உப்பு வாணிகர, உபபுவாணிபா, உபபுவாணியர், உபபுவி லேஞர' எனறுபெயராம

4. தோல்வியாபாரஞசெய்கிற குழுவினர்களுக்குத் 'தோ ல்வாணிகா, தோலவாணிபா, தோலவாணியர், தோ ல்விலேஞர' என்று பெயராம.

இதுபோலவே,

5. களவியாபாரஞசெயகிற குழுவினர்களுகும் 'கள்வா ணிகர், களவாணிபா, கள்வாணியர், களவிலேஞர்' எனவும, "மருளகொடுகுமு நறைவிறகுவ வணி கா" எனவும் பெயராம்.

இவ்வாறு கள்விற்கிற தொழிலுக்கு 'வாணிகம' என்று நூ ல்களிற் பெயர்வநதிருக்கிறது. ஆனதால்,

"மருள்கொடுக்கும் நறைவிறகும்வணிகர்" என்பதற்குக் 'கள்விலேஞர், கள்விற்போர், கள்வாணிகர், கள்வாணிபர், கள வாணியா' என்பது தாற்பரியமாம். ஆகையால், மருளகொ டுக்கும நறைவிற்கும வணிகர்களே கள்விலேஞர்களாகிய செளண்டிகர்களாம்.

'மருள்கொடுக்கும் நறைவிறகிறவர்கள்' சானரூபேயாயின், அதிவீரராமபாண்டியன 'வணிகர்' எனறெழுதாமல், 'மருள்கொடுக்கும நறைவிறகுரு சானறவன எனறுவது; சானறுன் என்றுவது, சானறோன எனறுவது, மரூஉவாகச் சானான எனறுவது' எழுதியிருக்கலாமே. அவ்வாறு அவர் எழுதாததால், கள்விற்பனைசெய்கிறவர்கள 'வணிகர்' எனற தெரியவருகினறது.

பிணனும யமனனவன சிவசனமாவைப்பாத்து 'மருள் கொடுக்கும நறைவிற்கும வணிகர்கள்' மாதத்திரமலல, 'பருளசெய்கினற நறவாகிய பழநறையெனனுங் கள்ளை யுணபவர்களும்' எரிநரகருசோவாகள் எனறு கூறியிருக்கிறான அநதகக்கவிவருமாறு :

(iv) காசிகாண்டம, மேற்படி அத்தியாயம, 33-வது கவி.

"மருள்செய்கின்றநறவுண்டவரை மண்டுகடல்போல
குருதிவாயநரகினுய்ததிடுதிகோதினெறிசோ
அருமைக்கிழவராருயிர செகுதகலிவரை
இருள்செறிந்தநரகத்திடை யெடுத்தெறியால்"

இந்தக்கவிகரு முனகூறியகவியில், பழநறையாகிய கள்ளியாபாரருசெயகினற பாவிகளாகிய 'வணிகாகள்' எரிநரகத்தில் தள்ளுண்டு சதாகாலமும் வெந்துகொணடே கிடபபாா்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இநத 33-வது கவியில, மேற்படி 'வணிகர்கள்' விறகினற பழநறையாகிய களளை வாங்கி உணணுகினற பாவிகளை உதிரமயமாகவின ஓடும் அகினிக் கடலாகிய நரகத்தில் தளளிவிடுவகள் எனறும, சமமார்க்கத்தில் நடக்கினற அநதணாளை உயிரவதைசெய்கின்ற பாவிகளை இருள்மூடிய நரகத்தில எறிந்துவிடுவகள் எனறுரு சொல்லியிருக்கிறது.

ஆனதால், இந்துசாஸ்திரநூல்களின்பிரகாரம, கள்விற்கும் 'வணிகர்களும்,' கள்ளுணணும 'பாவிகளும,' ஸரிதரகரு சேர்வாகள என்பது பிரதியட

(v) காசிகாண்டம், மேற்படி அத்தியாயம், 41-வது கவி

"நெடியகந்தர மறைகவிழவா நேமியரசர்
படியில்வாழ்வணிகர் முனைமம வெருவாது பழிகூர்ந்
தடிகணீட்டிய சதாத்தனேயதோமுகமெனுஞ்
சொடியபாழ்நரகினிட்டிடல குறைத்திடுதியால்"

இதனதாற்பரியம

அந்தணர், அரசர், வணிகர் எனப்படுட மேற்பால்குலத தவர்கள் சமுகத்தில், சதுர்த்தனனெப பெயரெகாண்ட நான கவது குலத்தவனன சூந்திரன அசமமற்றவனுய நீடிய காலே முடகுகாதிருபபானேயாயின, அபபடியாபபட்ட பாலி யைபபிடித்து அதோகதியாகிய கொடியபாபநரகத்தில் தளளி அவனுடைய உடலேத்துணடுதுணடாகதறுக்கிக குறுகுகுகள் எனபதாம இந்தககவியில, மறைகவிழவா, நேமியரசர், படியில்வாழ்வணிகர், அடிகளநீட்டிய சதுர்த்தனஎனகுலப பெயாகள நான்கும முறைவழுவாது வநதமைகாணக.

மேலே இராமாயணத்திலிருந்தெடுத்துகூறிய கவியில், அந்தணர், வணிகர, வேளாணமரபினர, சானரோர் எனஈ குலபபெயாகள நானகும வநதிருகினறன ஆனதால்,

அதில் 'அந்தணர்,' இதில் 'மறைகவிழவர' எனவும்,

அதில் 'சானரோர்,' இதில் 'நேமியரசர்' எனவும,

அதில் 'வணிகர்,' இதிலும் 'வணிகர்' எனவும்,

அதில் 'வேளாண்மரபினர்,' இதில 'சதுர்த்தர' எனவும பெயர்பெற்றிருகினறனர்கள. ஆகையினுலே,

இங்ஙனம், மேன்மக்களாகிய சான்றோர்குலத்தவர்களுக்கு 'நேமியரசர்' எனப் பெயர்வந்திருப்பதால், 'சானரோர்குலப அரசர்குலமென்பது நிச்சயமெனக் கண்டுகொள்க. அதனறி, வாணிகர்களுக்கு 'வணிகர' எனப பெயர்வந திருபபதும விளங்குகிறது

(vi) திருவாதவூராபுராணம், குதிரையிட்டசருக்கம், 2-வது கவி:

"தேசிலாதரி வந்துவந்து திரண்டு வெம்பரியானபின்
ஞசிலாவிமையோர்கடா முமமைந்தசேவகராகினூர்,
மாசிலாமணிமனறாரிய வாசிவாணிபாபோலவே,
யேசிலாவுருமாறினூர்மறை யிவுளியின புறமேவினூர்"

இந்தக்கவியில், சிவபிரானனவர் தமது தொண்டனுகிய மாணிக்கவாசகருக்காக நரிகளைக் குதிரைகளாக்கினுரென றும், சுரர்கள் வாசிவாணிபர்களாகிய குதிரைவர்த்தகர்களா னுகளெனறும், பரமசிவன உருமாறி வேதக்குதிரையின மேலேறிக்கொண்டாரென்றுங் கூறியிருக்கினறது. இச்செய் யுளில் குதிரைகள்வாங்கி விற்பனைசெய்கிறவர்களுகளுக 'வாசி வாணிபா' எனப பெயாவந்திருகிறது வாசிவாணிபர் எனப தற்குக் 'குதிரைவர்த்தகர்'என உரையாசிரியா தாறபரியம எழுதியிருகிறூர். ஆனதால், வாசிவாணிபர்களே வாசிவிலை ஞர்களாம.

இதகளெயல்லாந் திரட்டிபபார்கையிடிமபோது, மேற் கூறிய கள்விலைஞர்களாகிய செளண்டிகர்களே கள்வாணிகா களெனறு தெளிவுறவிளங்குகினறது. இதுநிற்க,

1. ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் தமதுநூலில், 388-வது பக்கத்தில், சைவபுராணம், 71-வது அத்தியாயம · 9-வது சுலோகபபிரகாரம சமஸ்கிருதராகிய வடமொழியாருக்குள ளே 'குசலர்'எனப பெயர்கொண்ட குழுவினாகள சத்திரிய ஸ்திரீக்கும் சூத்திரனுக்குங் களலற்பிறந்த சங்கரசாதியாகிய பஞ்சமர்கள் என்றும், இந்தகுசலர்களும சூரா (= சுரா) வாகிய கள்ளுஞ் சாராயமும் விற்பவர்கள எனறுங் கூறியிருக கின்றனர். இதுபோலவே,

2. ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் தமதுநூலில், 389-வது பக்கத்தில், காந்தம், 2-வது இதைச் சுலோகப்பிரகாரம், சமஸ்கிருதராகிய வடமொழியாருகுள்ளே செளண்டிகர்எனப பெயர்கொண்ட குழுவினர்கள், இரதக்காரனுக்கும் மாகிஷ

யலதிரிக்குங் களவிறபிறந்தவர்கள்எனறும, இரதக்காரனே கணக்கனுக்கும் மாகிஷ்யவ்திரீகளும களவிற்பிறந்தவன எனறும், மாகிஷ்யஸ்திரீயோ சதத்திரியனுகளும வைசியஸ்திரீக்கும களவிற்பிறந்த மாகிஷ்யனுக்குபபிறந்தவள்எனறும கூறியிரு பபதையும,

மேலே 1-வது பிரிவிறகூறிய 'குசலர்கள்' சத்திரியஸ்திரீக்குஞ் சூத்திரனுகளும களவிறபிறந்த சங்கரசாதியாகளென று கூறியிருபபதையும ஒத்துபபார்க்குமிடத்து, சங்கரசாதிகளாகிய பஞ்சமரைச்சேர்ந்திருகின்ற 'சௌண்டிகர், குசலா' எனனும இந்த இரண்டு சங்கரசாதிகளுள், குசலாகள் சௌண்டிகர்களுகுமேற்பட்ட சங்கரகுலத்தவர்கள் என்று நனருய்ததெரியவருகிறது குசலனனவன மேற்பால்குலம தானகினுள கலபபுவகையிற்பிறந்த சங்கரசாதியான.

சௌண்டிகனே சங்கரகுலங்களுள் கலபபுவகையிற்பிறந்த சங்கரசாதிகுபபிறந்த சங்கரசாதியான. ஆனதால், குசலாகள் சௌணடிகாகளுகு மேறபடட சங்கரசாதியா எனறு ஐயமினறிக்கூறலாம.

ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியரோ, சங்கரசாதிக்குச சங்கர சாதியான கள்விலஞர்களாகிய சௌண்டிகாகளுச் சான ரோர்குலத்தவாகளுகு ஒபபுமை கூறியிருகினறனர். அவ் வாறு ஒபபுமைகூறியவர் சுததச்சங்கரசாதியான, கள்விலஞர் களாகிய குசலர்களுச் சானரோர்குலத்தவர்களுகு ஒப்புமை கூறத்துணியாதது யாதுகாரணமோ, அதை ஞானவான் கள உயததுணரகடவர்.

சௌண்டிகர்கள்=கள்விற்பவர்கள்.

குசலர்கள் =கள்விற்பவாகள்.

ஆனதால், சௌண்டிகர்களுச்சாணரோக்கியவா, குசலர் களுச்சாணரோக்காதுவிடடது யாதுகாரணமோ ? மேற்படி நூலாசிரியரேசொல்லட்டும.

ஆதிமுதல் உலகவழக்கில் மரூஉமொழிகளாக வழங்கிவந்திருபபவைகளே மரூஉவாக வழங்கிவரவிதியிருபபதேயல்லாது, தற்காலததில நிணைதததபிரகாரமெல்லாஞ்சொற்களே இழுத்து வலித்து மெலித்து மடகக்கி குறுகக்கித் திரிதது நூகன மரூஉமொழிகள் உணடபண்ணுதற்கு இலக்கணநூல்களில் விதியிலலே. பண்டைசசானறோகளாகிய தமிழ்தாடடாசாகாலத்தில் மரூஉவென நூலகளில் வழங்கும்மொழிகளேமாத்திரம மரூஉமொழிகளாக இலக்கணவிதது வானகள கூறுகினறனா. இந்தமரூஉமொழிகள் மூவகை இயலபுவழக்குகளிலொனறும 'மரூஉமொழி is a contracted word authorized by learned men.' திருட்டாந்தமாக,

அருமருந்தன்ன பிளளே எனபது அருமந்தபிள்ளேஎனவும்,
சோழதாடு எனபது சோணாடு எனவும,
ஈழநாடு எனபது ஈணாடு எனவும,
மலையமாநாடு எனபது மலாடு எனவும,
கனறு என்பது கண்ணு எனவும,
குனறு எனபது குண்ணு எனவும,
நினருன எனபது நிண்ணுன எனவும,
வெனருன என்பது வெணணுன எனவும்,
எனறும் எனபது எண்ணும எனவும,

மரூஉமொழிகளாக உலகவழக்கிலும நூல்வழக்கிலும் வந்திருபபதால் இவைகள இலக்கணவிதிபபிரகாரம வந்த மரூஉமொழிகளாம. இப்படியிருக்க,

'சௌண்டிகர்' எனனுஞ் சமஸ்கிருதப்பதமானது, 'சாணூர்' எனத்திரிந்து ஆதிமுதல் மரூஉமொழியாக வழங்கிவந்திருபபதற்கு உலகவழககிலும் நூல்வழக்கிலும மேறகோளகளிருகுமேயாயின மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியா அவற்றைஎழுதி ருசுபபடுத்தவேண்டும். அந்தருசுவையறிய ஆவலோடு எதிர்ப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம. இதுநிற்க,

உலகவழக்கும் நூல்வழக்குமினறித் தமது மனோதபபிரகாரம சுமமா இஷ்டபபடிககு நூதனமாகச் 'சௌண்டிகர்'

எனனும் பதித்துக்குச் 'சாணர்' எனனும்பதம் மரூஉமொழி எனக கூறத்துணிந்தவர், 'குசலர்கள்' சௌணடிகாகளுக்கொ பபந்தம கள்விற்குங்குலமானமையால், 'குசலர்' எனனும பதம 'சாணர்' என மரூஉவாகவந்து வழங்குகினறதெனவுஞ் சொல்லத்துணியலாமே. நினைதபதமெல்லாம நினைத்த நினைத்தபிரகாரம மரூஉவாமேயாயின, 'குசலர்' எனனுமப தமும களவிற்பணையினிமித்தம் 'சாணர்' என மரூஉவாகலா மே அவர் அவ்வாறு சொல்லாதுபோனது ஆச்சரியம். அவர் அபபடிக்கூறசதுணிந்தபோதிலும 'குசலர்' என்னுமபதம் 'குசலர்' (Sans Kusala) எனனுஞ சமஸ்கிருதபபதத்தினி னறு உற்பத்தியாணமையால், 'குசலர்' எனனுஞ சமஸ்கிருத பபதத்தினினறு 'சாணர்' எனனுந்தமிழபபதம மரூஉவாகி வரவுமாட்டாதே. இதுநிற்க,

'சௌணடிகர்' எனனுமபதத்துக்குச் சமஸ்கிருதநிகண் டாகிய அமரத்தில் 'மணடியர்' எனறு கண்டிருக்கிறபதம் ஒ னறே ஒருபொருளகொண்ட பதமாகக்கூறபபடடிருக்கினறது. ஆனதால், அமரநிகண்டுபபிரகாரம, 'சௌணடிகர், மண்டி யர்' எனனும்பதங்கள் ஒருபொருடபதங்களாம. 'மணடியர்' என்னும்பதத்துக்குக் 'கள்மண்டிகொண்டு விற்பணசெயகி றவர்கள்' என அமரநிகண்டில் தாற்பரியங்கூறியிருக்கின்றது.

'கள்மண்டி' என்பது சளித்தபுளித்தபழநறையாகிய பழ யகள்ளாம். ஆனதால், 'மண்டியர்' எனப் பெயர்கொ ண்ட சௌண்டிகர்களே ஜாதிசங்கிரகசாரஸ்ரூலாகிரியர் சான் ரோர்குலத்தவர்களுக்கு உவமைகூறத்துணிந்தது ஆச்சரியமா யிருக்கிறது. இதுவுமன்றி இன்னமுங்கவனித்துப்பார்க்கவே ண்டிய ஒருகாரியமிருக்கின்றது, அதை இங்ஙனங்கூறுதல்செ ய்வோம.

'சாணர்' என்னும்மொழி மரூஉமொழியென மேற்படி ஜா திசங்கிரகசாரஸ்ரூலாகிரியர் கூறியிருக்கிறபடியாகிலும் 'சாணர்' எனனுமபெயர் மேற்படி குலத்தவர்களுக்குப் பூர்வத்தில் இட பபடடநிறைபெயரல்லவென்றும் அவர் தாமேசொல்வதுபோ லிருக்கினறது. ஆனதால் 'சாணர்' எனக் குறுகியபெயரு

சகு நிறைபெயராதேடிய மேறபடி நூலாசிரியா தமிழ்மொழிக ளில் அதறகு ஏறறஞ சரியான நிறைபெயரதெரியாதவரபோல பாசாஙகாடடி, ஒருவிதததிலும மேறபடி டெயருடன ஒடடுந ல்லலாத சமஸ்கிருதபபெயராகிய 'சௌணடிகா' எனறும பெயர்பபகுபதத்தைப பகாபபதமாகக்கிப பொருநதாதவற் றைப பொருநதியதுபோல உரைதநிருகினறனா ஆயினும 'சாணூர்' எனக குறகிய பெயருகுகு 'சானரூர்' எனபது நிறைபதம என்று அவருககு நனருயதெரிந்தகாரணதையிடடே, 'சாணூர்' எனபது நிறைபெயராபோலவும, அநத நிறை பெயரினினறு 'சானரூர்' எனனும குறுகியபெயா மரூஉமொழியாக வந்திருபபதுபோலவும தமதுநூலிற்கூறி யிருக்கிறார் இபபடிககூறியிருபபதால், 'சானரூர்' எனபது நிறைபெயரெனறும, 'சாணூர்' எனபது அதினினறு மரூஉ வாயகுறுமபெயரெனவும அவருகருத தெளிவாக விளகக யிருபபது ருசுவாகினறது இதறநிற்க,

'சானரூர்' எனனும நிறைபெயருடன இலகணவிதிப பிரகாரம ஒருபொருள கொணடபெயர்கள 'சானறவர், சான ரூர' என்னும இருபெயாகளுமாம. ஆனதால், சத்திரியகு லக் கௌரவபபடடபபெயர்களாகிய 'சானறவா, சானரூர், சான்ரூர்' எனனும பெயாகளுக்கும, 'சௌணடிகா' எனனும சமஸகிருதாகுலத்துக களவிற்பனைகுலததுகும யாதொரு ஒட்டுமபற்றுமிலலையெனபது நிசம.

இதுகளையெல்லாந்திரடடிப பாரகவபிடும்போது, மேற் கூறிய கள்விலஞர்களே, 'களவாணிகாகள' எனறு தெளிவுற விளகுகின்றது. இபபடியிருபபதால், மேலேருசுபடுததி யிருக்கிறபிரகாரம் 'சௌணடிகாகளே' வடமொழிநாடடில களவியாபார்ஞ செய்துவந்த 'கள்வாணிகர்கள' எனபதறகு யாதொருசமுசயமுமின்று.

சான்ரூர்குலத்தவாகளுடைய பூர்வ உற்பத்தியைக்குறித்து மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரநூலிற் சொல்லியிருபபது சுதத அபத்தமென்று இனிவரும் பிரகரணத்தில் விபரிதது காடடு வோம.

ச. பிரகரணம்.

சானரோகுலத்தவாகளுடைய பூர்வஉற்பத்தியைக் குறிதது ஜாதிசங்கிரகசாரநூலிற் சொல்லியிருப பது சுத்த அபத்தமெனக் கூறுகின்றது

ஜாதிசங்கிரகசாரநூல், 389-வது பகுதியில், மேற்படி நூலாசிரியா காந்தத்திலிருந்தும், பாரதத்திலிருந்தும் எடுக்கப்பட்ட இரண்டு சுலோகங்களேத திருஷ்டாநசருபமாகக் அவைகளில் 'சௌணடிகா' குலத்தவாகளேசசுடக் கூறியிருக்கிற சில ரனமானமொழிகளே வாயிலிட்டுகொணடு, இந்தச 'சௌணண்டிகா' குலததுடன ஒருவிதத்திலும சமபந்தபப டாத 'சான்ரோ' குலததவாகளமீது முனஏதோவொருகா ரணத்தால் பகைகொண்டவர் போல நினறுகொணடு, சண் டபபிரசண்டமாக ஒருவன 'பளளா' குலததவாகளமீது நூல் களகூறுகிற ரனங்களேப 'பள்ளி'குலததவர்கள மேலேறறி நிந்தை கூறுமபிரகாரம, 'சௌணண்டிகா' குலததுமீது நூல் களபேசுகிற ரனங்களேச் 'சானரோ' குலத்தவாகளமேலே ற்றி, அக்குலததவாகளே யாதொருகாரணமுமினறி அகமகிழ் ச்சியுடன வேணடுமெனறே மனதாரத்தூஷிததெழுதியிருக்கி ரூர. அவ்வாறு அவர் தூஷித்தெழுதுகிறதறகுக காரணமுண் டோவெனபபார்பபோம.

காந்தத்திலிருந்து மேற்படி நூலாசிரியர் பேர்த்தெழுதிய சுலோகத்தில் தாழுவிஷயங்கள் அடஙகியிருக்கினறன. அவ ற்றுள்,

1 கணககன்.—இவன சூத்திரஸ்திரீக்கும் வைசியனுக் குங்களவிற்பிறந்தவன வடமொழிநிகண டாகிய அமரத்திலும இவ்வாறுகூறியிருக் கின்றது.

2. மாகிஷ்யன்.—இவன் வைசியஸ்திரீக்கும் சத்திரியனுக் குங் களவிற்பிறந்தவன. அமரமும் அப படியேசொல்லுது.

3 இரதக்காரன்.—இவன மாஹிஷ்யஸ்திரீக்கும் கணக்க னுக்கும் களவிறபிறந்தவன. அமரத்

திலோ, இவன கணகளதிரகும மா
கிஷயனுகும களவிற்பிறநதவன எ
னறுகண்டிருகினறது

4. சௌண்டிகன —இவன் இரதகாரனுகும மாகிஷய
ஸதிரகும களஷிற்பிறநதவன

மேலேகூறிய நானகுகுலத்தவாகளுஞ சங்கரகாததிற்பிற
ந்த கீழ்க்குலத்தவாகள. ஆயினும, அவ்களில் கணக்கன,
மாகிஷ்யன, இரதக்காரன எனனபபட்ட மூனறுவகைச்சங்க
சாதிகளையிடடு நாம இஙனனம பேசவேணடியகாரணமிலலை

மேலேகூறிய நானகாவது சங்கரகுலததவாகளுகோ 'சௌ
ணடிகர்' எனபபெயாவநதிருகினறது இநதச 'சௌணடிகர
கள' வேறே, சான்றோகுலததவாகள வேறே எனறு மேலே
போதுமான நியாயஙகள எடுத்துககூறியிருகினறோம ஆயி
னும, அதற்குச்சார்பாக இவ்வனம பினனும இரண்டொரு
விஷயங்களை எடுததுககாடடுவோம.

மேலே மூன்றாவது பிரகரணததிற் கூறியிருக்கிறபடி, காசி
காண்டந் தமிழிறசெபதவன அதிவீரராமபாணடியன், தமிழ்
நாடடிற் குலவம்பேற்படுதிய அரசாகுலததிலுதிததவன,
தமிழ்சமஸகிருதநூல்கள நனகுணாநதவன, குலவரமபுக
ளழியாதபடி பாதுகாததுவந்தவன். இபபடியாப்பட்ட மேன்
மைகளபொருந்திய அதிவீரராமபாண்டியன மேலேகூறிய
அத்தியாயம, 43-வது கவியில், 'கல்வியாபாரஞ்செய்யும
வணிகர்கள்' நிச்சயமாய் எரிநரகத்தில் தளளுண்டு எனறென
றும வேவார்களெனறு கூறியிருக்கிறார. இபபடியிருக்க, தரு
மசாஸதிரவிதிபபிரகாரம வழுவாதுசெந்கோறசெலுத்திய த
மிழரசாகள், பூவாகரலங்களில் கல்விறபணியாகிய இந்தப
பாவததொழிலைச் செயயுதற்கு மேற்குலததவர்களாகிய நான
குவருணத்தாகளில், மேற்குலவணிகர்களைக் களவிறபணியா
கிய இந்தபபாவத்தொழிற் செயயுதற்கு மனதார ஏற்படுத்
துவாரகளா ? ஏற்படுத்தமாடடார்களே. ஆனதால், தமிழரச
ாகள சாராயவிற்பனைக்குச் சமானமான இந்தக்களவிற்பனை

தொழிலே நடத்துதற்குச் சங்காசாதிகளிலொல்லுரிய, செளண்டிக்களே அல்லது கள்விலேஞாகளே ஏற்படுதலினை தாயகள் இந்தச் செளண்டிகர்களுகு வியாபாரத்தொழிலே யிடுக்க 'கள்விலேஞர்கள்' எனபபெயரிடு, அதறகு அறிகுறி யாகக கொடியொனறு ஏற்படுத்தி, கடகடைகளுகுமுன் பாகத் தூகுகிவைத்து, மேற்படி வியாபாரததை நடபபிக்கச்சொல் லித் திடடஞ்செய்துவைத்தார்கள இவாகள தனவைசியர்களா கிய செடடிகளல்ல. கள்வியாபாரத்துக்கெனறுமாத்திரம சங்கரசாதிகளிலிருந்து ஏற்படுதபபடட ஓர குழுவினராம. ஆனதால் இந்தககீழ்கருலவணிகர்களே 'செட்டிகள்' எனகுமு, 'மருளகொடிககு நறைவிற்கும வணிகா' எனவும, 'களவிலே ஞா' எனவும் நூல்கள் பேசுகின்றன.

சான்ரோர்குல்ப பூர்வஉற்பத்தியானது, பிராமியபுராணத்தி லடங்கிய பிரமோத்திரகாண்டமாகிய சுராபாண்டியபுராணத் திலும, சானரோர்புராணத்திலும், சானரோமாபிலும், சான ரோர்குமமியிலும், பிறநூல்களிலுந் தெளிவாகச்சொல்லப் படடிருக்கிறது. ஆனபடியினலே, சானரோர்குலவுற்பத்திப் பூர்வோதாரம நன்குணராதாட்டமுடையவாகள் மேற்படி நூல் களே வாசித்தறியக்கடவர்கள்.

மேலே இரண்டாவது பிரகரணத்தில் சானரோர்குலத் தைச்சுட்டிய உண்மையுலகுதற்குக கூறியிருக்கிற மேற் கோள்களுக்குச் சார்பான இரண்டொரு மேற்கோள்கள் இஙகனம போர்த்தொழுதிக்காட்டுவோம.

(1) நிருக்கழுக்குன்றப்புராண்ம், நாட்டுப்படலம், 18-வது கவி :

"கொய்தளவுருத்தமெல்லென கொழுமலர்க்
குப்பைதராபபண்
பெய்தனகவரிபபாலும் பிரசமுப்பழத்தின்சேறு
மொய்தரத்தொண்டைநாட்டு
முதுகுடிப்பிறத்தசான்றே
ரெய்தியவிருத்தையூட்டி
மில்லெனப்பொலிந்திதோலே"

(xxiv) கம்பநாடனுடைய வில்லுரை.

ஸ்ரீரங்கம் பெரிய ஆலயத்திற்குள்ளே யிருக்கிற கம்பநாடனுடைய சிலேயானது வடிகாதும், கொண்டையும் அரசர்குலத்தோற்றமுமுடையதாகச் சமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால், கம்பநாடன் அரசர்குலத்தினுதித்த சத்திரியச்சான்றோன் என் நன்றாய்விளங்குகிறது.

(xxv) திருவானைக்காப்புராணம், திருதகராச்சிறப்பு, 80-வது கவி :

"வேள்விமுற்றியவேதியர் வேறுவே றரசும்
வான்மானமுமிரதமும் மதவிளங்களிறும்
தான்வைசதெழுபுரவியுந் தகைதவின்வீதி
யுள்விளைத்திறத் தரசர்வீதிகளொடுமமர்த்த."

இக்கவியில், அந்தணர்வீதிகூறியபின்னர், மன்னர்வீதி கூறப்புகுந்த புராணிகர், அவ்வீதியை 'ஆள்வினைத்திறத்தரசர் வீதி' என்கிறார். 'ஆள்வினைத்திறத்தரசர்' என்பதற்குப் பிற நூல்களில் 'ஆள் (=மூ) வார்' என்றும், 'தரசூன் (=மூ) வார்' என்றும் பட்டபபெயர்கள் வந்திருகின்றன. ஆள்வினையுள்ளது அரசர்குலத்தவர்களுக்கிருக்கவேண்டிய முக்கியகுணங்களிலொன்றென்று நூல்கள் முறையிடுகின்றன. திருடாந்தமாக,

(xxvi) பெருந்தேவனார் பாரதவெண்பா, உத்தியோகபருவம், 4-வது கவி :

"வண்மையுரற்கல்வியுரன் மூப்பத்தாலாள்வினையால்
உண்மையாற்பாராளுரிமையால் இன்மையால்
தோவேந்தர்வானேறத் தென்னாற்றிவென்றுலே
டேவேந்தரேற்பரெதிர்."

இத்தக்கவி மன்னர்குலத்தவர்களுக்கிருக்கவேண்டிய

வண்மை, கல்வி, பலம்,
ஆள்வினை, உண்மை,
பாரதிரினம், இன்மை,

என்னும் ஏழுகுணங்கள் உறைகின்றது. இந்த ஏழுகுணங்களில், அன்னியனாகாதது முக்கியகுணமாம். ஆனதால், அன்னியுடையோருக்கு 'ஆள்வார்' என்றும், 'தாடான்வார்' என்றும் பெயர்கள்வந்திருக்கின்றன. ஆகையினாலே, 'ஆள்வான், தாடான்வான்' என்னும்பெயர்களுக்கு 'அரசன்' என்பதுபொருளாம்.

(xvii) கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், தைலமாட்டுபடலம், 39-வது கவி :

"ஆன்வினையாண்மை யிற்றிறம்பல்லெஞ்சத்
தான்முதல்வணங்கிய தனித்திண்டோள்வலான்
ஊழ்வினைவசத்துயிர்,நிலையென் னுணர்வான்
வாழ்வினைநோக்கியை வணங்கிநோக்கினன்."

சுமந்திரனுடைவன் ஸ்ரீராமரையும், சீதாதேவியையும், இலக்ஷ்மணனையும் தேரிலேற்றிக்கொண்டு ஒரு நாட்பிரயாணம் போய், அவர்கள் வனம்புகும்படியாக வழிவிட்டுவந்துவிட்டு, ஸ்ரீராமர்சொல்லியவார்த்தைகேட்டபினபு, தேரோடும் நோக்கலுற்றான். நோக்கியபோது நடந்ததை இக்கவிகூறுகின்றது. இதில், 'ஆன்வினையாண்மையிற் றிறம்பாதவன்' என்று வருகின்ற தொடர்பதத்திற்கு 'தாடாளுந்திறத்திற்குப் பின்வாங்காதவன்' என்பதி கருத்தாம். ஆனதால், தாடாளுமையுடையவனெவனே அவன் அரசன் எனபதற்குச் சந்தேகமில்லையே.

(xxviii) கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், இளைஞர்தீர்ப்புபடலம், 120-வது கவி :

"மூவிரு முப்பதாண்டுமுன்னமை சென்றிலெம்
இனியெனவிருந்தன மிலையமைத்தனும்
அவ்வகைசென்றபி னாள்களாதொறும்
பவ்வமுட்கடென்பபோற் பரந்தெம்மெய்யுறும்."

இக்கவியில் பரதனுடைய தன் அன்னையை நோக்கிவழிய இப்பிக்கொண்டு அரசாட்சியைஏற்றுக்கொள்ளும்படி, அரசபுரிய

மற்றோனைப் 'அல்பவர் அல்கதாரி' என்கிறான். இவனம் 'அல்பவர்' என்பது நாடாள்பவராகிய அரசரைம்.

(xxix) திருவாலங்காட்டுப்புராணம், திருநாட்டுச் சிறப்பு, 90-வது கவி

"பொலமே நகரந்திலும் புல்லாண் முழுதுந்தாழ
மாந்தராடாளும்வேந்தன் வாஞ்சையினிளமையுண்ட
வேதனீர் மருதலைப்பின் விழுதருவவல்லையெல்லா
நாகநாட்டாசற்கேனு நவிற்றவாத்தகைமைத்தேயோ."

இந்தக்கவியில், 'மாகநாடாளும் வேந்தன்' என்பதற்கு 'சுக்கர்டான்வான்' என்பது பொருளாம். ஆனதால்,

நாடாளும் வேந்தன் = நாடாள்வான்,
= நாடாள்வான்,
= நாட்டரசன்,
= மன்னன்.

அன்றியும், இக்கவியில், 'நாகநாட்டரசன்' எனவும் வந்திருக்கின்றது. 'நாட்டரசன்' என்பதற்கு மேலே 'நாடாளும் வேந்தன்' என வந்திருக்கிறது. ஆனபடியினாலே,

நாடாளும் வேந்தன் = நாட்டரசன்,
= நாடன்,
= நாட்டான்,
= அரசன்.

(xxx) கம்பராமாயணம், பால்காண்டம், நாடகை வளைப்படலம், 68-அது கவி:

"கங்கைத்தியாயினுடன் கருத்தைதரும்
மங்கைத்தியாயினுடன் மனத்தொளா.
செங்கைச்சுரை வேற்றியினைத்தியின்
வெங்கையாடொரு வேழுகொலியினுள்."

இங்கனம், விசுவாமித்திரரைப் பாராட்டியபடியே ஸ்ரீராமாரான்வர் நாட்டை விட்டுவேறு நாடுகளுக்குப் பிரயாணப்படுவோரைக்கால் உபயோகமாய் அவர்களை வசீகரிக்கத் தகுந்த விசுவாமித்திர

ராசரிஷியான்னும் மேற்பட்டி இராமருக்குத் தீமதது மனக்கருத்தைத் தெரியவரைத்தையறிந்த தாடகையாகிறவள் ஸ்ரீராமர் மீது தனது சூலாயுதத்தை ஏவினள் என்று சொல்லியிருக்கின்றது.

இதில், ஸ்ரீராமருக்குக் 'கங்கைத்தீம்புனலுடன்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. 'கங்கைத்தீம்புனலுடன்' என்பதற்கு, 'கங்கைத்தீம்புனல் நிரம்பிய நாடாள்வோன்' என்பது கருத்தாம். இன்தால்,

நாடன் = நாடாள்வோன்

= அரசன்.

(xxxi) கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், எதிர்கோட்படலம், 9-வது கவி:

"கங்கைநீர்நாடன்சேனை மற்றுளகடல்களெல்லாஞ்
சங்கினமார்ப்பவத்து சார்வன்போலச்சார்ப்
பங்கயத்தனைகைத்தத்த பாற்கடலெறிர்ந்தபோல
மங்கையம்பியத்தமன்னன் வளநகர்வந்ததன்றே."

இந்தக்கவியில், அயோத்திநாடாள்பவனன் தசரதமகாராசன் தன் புத்திரன் இராமனுக்குச் சீதையை மணமுடிப்பதற்கு இராகவரைச்சார்ந்தாளினாகிய சதானந்தசேனையோடு, மிதிலை நகர்நோக்கிச்சென்று அதற்குச் சம்மதிக்கையில், சனகமகாராசன் சேனைகள் புறப்பட்டுப்போயும், அவர்களை எதிர்கொண்டழைத்த விபரம் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம், தசரதமகாராசனுக்கு 'கங்கைநீர்நாடன்' என்ப் பெயர்வந்திருக்கிறது. 'கங்கைநீர்நாடன்' என்பதற்கு, 'கங்கைநதிபாயும்நாடாள்வோன்' என்பது பொருளாகும். ஆகவே

நாடன் = நாடாள்வோன்.

= ஆள்வோன்.

= அரசன்.

(xxxii) கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், கோலங் காண்படலம், 41-வது கவி:

"வானேயுகளுக்கயல்கள் பாவுமதினமேறி
மூனேமுகைக்கிழிய மூளியவார்ல்மீன்
பானேவிரியக்குதிகொள் பண்ணேவனதாடா
தானேயெனவுற்றபக னற்றவனுரைத்தான்."

இக்கவியில், வசிட்டமகாமுனிவர் அரசனைப்பார்த்து, 'பானேவிரியக்குதிகொள் பண்ணேவனதாடா,' தானேத்தினம் விவாகத்துக்கு ஏற்றதாள் என்றன். 'நாடா' என்பதற்கு 'நாடானே' என்பது பொருளாம். ஆனதால்,

நாடான் = நாடன்,
= மாகன்

(xxxiii) கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சூர்ப்பநகைப்படலம், 121-வது கவி:

ஏற்றவனேவரிசிலையோ னியம்பாமுனிகலரக்கி
சேற்றவனேதன்கணவ னருகிருப்பசினத்திருகி
சூற்றவனேநீருமக்குந் துறைகெழுநீர்வளநாடா
பூற்றவனேக்கண்டூக்கா வழுவர்போமனமென்றுள்"

இத்தச்செய்யுளில், இலக்குமணனால் அறுக்கப்படுதல், கொடுமுடிகளும் அரியுண்ட இராவணன் தங்கச்சி சூர்ப்பநகையாகிறவள் ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து, "ஏற்றவனே (வெல்லுதலுடையவனே) நீருமக்குந் துறைகெழு நீர்வளநாடா" என்கிறாள்.

'நாடா' = நாடானே,
= அரசனே

(xxxiv) பாரதம், ஆதிபருவம், வாரணவதச்சருக்கம், 4-வது கவி:

"மருவிநின்றருக்கனுமத்தன் வாள்நாடனமனையரும்
இருவருந்தனுக்கொண்டோ ரிற்றவர்மனென்னலும
குருவலத்தைமக்கவர்ந்த குமரனுக்குப்பே
உருவுகொன்றொன்றிற் பத்தை தருவிரோ"

இக்கவியில், பஞ்சபாண்டவர்களுக்குந், துரியோதனன் முதலான நூற்றுவர்களுக்கும் பதினெட்டுவகைப் போராயுத வித்தைகளும், குதிரையேற்றம் யானையேற்றம் தேரேற்றம் முதலான வாகனசாரிவித்தைகளும் பயிற்றிய துரோணசாரியானவன், அரசர்கள்கூடிய மகாசபையில், இராசகுமாரர்களுடைய வித்தைத்திறம் விளங்கப் பரீட்சித்து வருகிறகாலத்தில், சூரியபகவானுக்குக் குந்தமாதேவி வயிற்றிலுதித்த கன்னனும், இந்திரனுக்குப்பிறந்த அருச்சுனனும் இரண்டுபேருந் தனுப்போர்செய்யச் சம்மதித்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அருச்சுனனுக்கு 'வானநாடன மகன்' எனப் பெயர்வந்தது காண்க.

'வானநாடன' என்பதற்கு 'இமயகிரிச்சார்பிலிருந்த சூரர் நாட்டிற்கு அதிபதியாகிய இந்திரமகாராஜன்' என்பது பொருளாம். இதில்,

நாடன் = நாடாள்வான்,
= அரசன.

(xxxv) பாரதம், ஆதிபருவம், வாரணாவதச்சருக்கம், 84-வது கலி:

"மறுகிற்பணிலந்தவழ்பழன
வளநாடுடையானெதிர்வணங்கி
முறுகற்புரிவெங்கலேக்கோட்டு
முனியேபோலுமுனிவரரைத்
தறுகட்குருவின்றலைதுமிக்கத்
தகவோர்மகவுந்தனஞ்சயன்றே
ஞறுகைக்கொருபூங்கன்னிலையும்
பெறுவான்வேண்டியுற்றிரந்தான்."

இந்தக்கவியில், பாஞ்சாலநாடாள்வானான யாக்சேனன் என்பவன் அருச்சுனன்கையால் இராணக்களத்திற் பிடிபட்டு அவமானப்பட்டபின்பு விடுதலைபெற்றுத், தன்னூடுபோய்ச் சேர்ந்தபிறகு, துரோணசாரிதலையை யரியுதற்கு ஒரு புத்திரனும், அருச்சுனனை மணம்புரியுதற்கு ஒரு கன்னிகையும் பிறக்

கும்படியாகத் தவம்புரிந்தான் என்று சொல்லியிருக்கின்றது. இதில், யாகசேனராசனுக்குப் "பணிலந்தவழ்பழனவளநாடையான" எனப் பெயர்வந்திருக்கிறது. 'நாடையான்' என்பதற்கு 'நாடாள்வான' என்பது கருத்தாம். ஆனதால்,

நாடையான் = நாடாள்வான்,
= நாடான்,
= அரசன்.

இங்ஙனம ஒரு மூக்கியவிஷயத்தை யாவருந் தெளிந்தறிய வேண்டியது.

'தேசம்' என்னும் பதத்திலும், 'நாடு' என்னும்பதம் பூர்வ நூல்களிலெல்லாம் மிகுந்து வழங்கிவந்திருக்கின்றது. ஆனதால், நூலகளிலெல்லாம, 'அரசன' என்னும தமிழ்ச்சத் திரியகுலபபட்டபபெயர் வரவேண்டிய விடங்களிற் பெரும பாலும்,

"நாடையான,
நாட்டாள்வான்,
நாற்குவான்,
நாட்டான்,
நாயன்,
நாயன்" என்னும் பெயர்கள் 'அரசன' என்னுங கருத்தில் வந்திருக்கின்றன.

'சான்றோன்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் பெரும பான்மை சங்கசெய்யுள்களில் வழங்கிவந்திருக்கிற பிரகாரம், 'நாடன், நாடான், நாடாள்வான' முதலான பட்டப பெயர்களுமட்மேற்படி நூல்களில் வழங்கிவந்திருக்கின்றன.

அன்றியும், 'நாடன்' என்னும் பட்டப்பெயர் நூல்வழகிலும், 'நாயன்' என்னும் பட்டப்பெயர் உலகவழக்கிலும் மிகுந்துவரும்.

(xxxvi) திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி 21-வது சூத்திரம்:

சேரச்சேரன் பெயர்.

"பூழியனுதியன் கொங்கன்பொறையன்,
வானவன்குட்டுவன் வானவரம்பன்,
வில்லவன்குடநாடன் வஞ்சிவேந்தன்,
கொல்லிச்சிலம்பன் கோதைகேரளன்,
போந்தினகண்ணிக்கோன பொருநைதுறைவன்,
சேரலனமலயமான் கோச்சேரன்பெயரே."

இந்தச்சூத்திரத்தில், சேரனுக்கு, குடநாடன், வஞ்சிவேந்தன், போந்தினகண்ணிக்கோன, எனப் பெயர்கள்வந்திருக்கினறன. இவைகளில், நாடன, வேந்தன், கோன், இமமூன்றுபெயர்களும் ஒருபொருட்சொற்களாம். இந்த மூன்றுஞ் சேரனுக்குப் பட்டப்பெயரானதால், 'வேந்தன், கோன்' எனனும இரண்டிற்கும 'அரசன்' என்பது பொருளாயிருப்பது போல, 'நாடன்' என்னும் பெயருக்கும் 'அரசன' என்பதே பொருள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனதால்,

நாடன் = வேந்தன்,
= கோன்,
= அரசன.

(xxxvii) திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 22-வது சூத்திரம்:

சோச்சோழன் பெயர்.

"சென்னிவளவன இன்னிசெம்பியன,
பொன்னித்துறைவன் புலிக்கொடிப்புரிசலன;
ஆர்த்தார்க்கோதேரிறையபுபன்,
நேரிவெற்பன் கோழிவேந்தன்,
சூரியன்புனலுடன் கோச்சோழன்பெயரே.

இந்தச்சூத்திரத்தில், சோழனுக்கு,புலிக்கொடிப்புரவலன், ஆர்த்தார்க்கோன், நேரிறை, கோழிவேந்தன், புனலுடன், என்ப பெயர்கள்வந்திருக்கின்றன. இங்ஙனம, புரவலன், கோன்,

இறை, வேந்தன், நாடன், இவ்வைந்துபட்டப்பெயர்களும ஒரு பொருட்பதங்களாம். இந்த ஐந்தும் சோழனுக்குப பட்டப் பெயர்களானதால், 'புரவலன், கோன, இறை, வேந்தன்' என னும இந்நான்கு பட்டப்பெயர்களுக்கும் 'அரசன்' என்பது பொருளாயிருப்பதுபோலவே, 'நாடன்' என னும் பட்டப் பெயருக்கும் 'அரசன்' என்றேபொருளாகும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனதால்,

நாடன் = புரவலன்,
= கோன்,
= இறை,
= வேந்தன்,
= அரசன்.

மேற்படி சூத்திரத்தில், சோழனுக்குச் 'சூரியன்' எனவும பெயர்வந்திருக்கின்றது. 'சூரியன,' 'சானரேன்' எனபன ஒருபொருளாம்.

சோழன் ஆதித்தகுலத்தானதால், அவனுக்குச் 'சூரியன, சானரேன்' எனப்பெயர்கள் வந்திருப்பது நியாயம். வான சோதிகளுள் சூரியன நிறையொளியுடைய மேலான சோதியானதால் அதற்குச் சான்ரேன் எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது தமிழ்நாட்டுக்குலத்தவர்களுகுள் நிறைமேன்மையுடைய மேன்மகன சத்திரியகுலத்தவனானதால், தமிழ்சசத்திரியகுலத்தவர்களுக்குச 'சான்ரேர்' எனப பெயரமைந்திருக்கின்றது: ஆகவே, சோழன் சத்திரியகுலச்சானரேனும்.

(xxxviii) நிவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 23-வது சூத்திரம.

கோப்பாண்டியன் பெயா.

"செழியன்றமிழ்நாடன் கூட்டற்கோதென்னவன்,
வழுதிமீனவன் பஞ்சவன்மாறன்,
கொளியன்வேம்பின் கண்ணிக்கோகைதவன்,
பொதியபொருப்பன் புனல்வையைத்துறைவன,
குமரிச்சேர்ப்பன் கோப்பாண்டியனே."

இசைத்திரத்தில் பாண்டியனுக்கு, தமிழ்நாடன், கூடற் கோ, வேமபின்கண்ணிக்கோ, எனப பெயர்கள்வந்திருக்கின றன. இவைகளில், நாடன, கோ, கோ, எனபன ஒருபொருட் பெயர்களாகும்.

இந்த மூன்றும் பாண்டியனுக்குப் பட்டபபெயர்களானமை யால், 'கோ, கோ' என்னும பதங்களுக்கு 'அரசன' எனபது கருத்தாயிருப்பதுபோலவே, 'நாடன' எனனும பட்டப்பெய ருக்கும் 'அரசன' எனறே பொருளாகுமெனபதற்குச் சந்தேக மில்லை.

மேற்படி சூத்திரத்தில், பாண்டியனுக்கு 'கௌரியன' எனவும பெயர்வந்திருக்கிறது. 'கௌரியன' என்னும் பெயர் ப்பகுபதத்திற்கு மூலபதம 'கௌரி.' 'கௌரி' எனகிற இந் தச்சிறந்ததாமம் பூர்வதத்தில் 'உமையவள், காளி, பகவதி' எனப் பெயாபெற்றுச் சிவபிரானுள்ளமமிட்டகலாத அரு மைநாயகியாகிய பார்வதிக்கு இடபபட்டபெயர். 'உமைய வள, கர்ளி, பகவதி' எனகிற மூனறுபெயர்களும் 'பூர்வதி' என னும பெயருடன பொருளிலொத்த ஒருபொருடபெயர் களாம. இந்த மூனறுபெயர்களுக்கும் திவாகரனூலில் வரு கினற ஒருபொருடபெயர்கள் வருமாறு :

a. திவாகரம, தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி, 15-வது சூத் திரம்.

உமையம்மள்பெயர்.

"காமக்கோட்டியம்பிகைகௌரி
ஆரியைசத்தியபிராணிபார்வதி
இமயவல்லியுமையவள்பேரே."

இச்சுனம உமையவனுக்குக் 'கௌரி' எனப் பெயர்வந்திருக் கிறது.

b. மேற்படிதொகுதி, 22-வது சூத்திரம்.

காளியினபெயர்.

"சூலியெண்டோளி தாருகவிநாசனி,
மாதரிவீரி கௌரிமுக்கண்ணி,
பைரவிகுமாரி சாமுண்டிசண்டிகை,
யோகினிவேதாளி யாமளைமாகாளி."

இந்தச்சூத்திரத்தில், காளிக்குக 'கௌரி' எனப் பெயர மைந்திருக்கின்றது.

c. மேற்படிதொகுதி, 23-வது சூத்திரம்.

பகவதியின்பெயர்.

"கொற்றவைகையை கார்த்திகைகௌரி,
துர்க்கைசூலி மகிடற்காய்ந்தாள்,
நீலியெண்டோளி விந்தைசயமகள்,
இருங்கலூர்இ யெழிலரியேறி,
மேதித்தலையிசை விசயையந்தரி,
மாலுகவ்வாள் சக்கராயுதியே,
பாலைகிழத்தி பண்ணமபணதநி,
தாராயணியே கனனிகுமரி,
சேர்சால்பகவதி சிறந்ததொல்பெயரே."

இதில், பகவதிக்குக் 'கௌரி'எனப பெயர்வந்திருக்கின்றது. பகவதிக்குக் 'கன்னி, குமரி' எனவும பெயர்கள் வந்திருப்பதையுங் காண்க :

இந்தமூன்று சூத்திரங்களையுத் திரட்டிப்பார்வையிடுமபோது, உமையவளுக்கும், காளிக்குமு, பகவதிக்குந் தனித்தனியே 'கௌரி' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றமையால், உமையவள, காளி, பகவதி இமமூனறு பெயர்களும ஒருபொருடபெயர களாம்.

பூர்வதமிழரசர்குலத்தவர்கள் ஆதியிலே சிவபக்தர்களாய சிவபிராணையும், மேற்படியார்நாயகி உமையவள் எனப பெயர் கொண்ட காளியையுமு, விநாயகன், சுப்பிரமணியன், வீரபத்திரன் எனப் பெயர்கொண்ட மேற்படியார்புத்திரர்கள் மூவரகளையுங் குலதெய்வங்களாகவைத்துவணங்கிவந்தார்கள். தமிழரசர்குலத்து முன்னவர்கள் சிவனையும்,காளியையும முகிய தெய்வங்களாக அனுசரித்துத் தங்கள்போயக்குடியேறிய நாடுநகரங்களில் சிவனுக்கும் காளிக்கும் ஆலயங்கள்கட்டி வெகுபிரஸ்தாபமாக வணங்கிவந்தார்கள். தங்கள் நகரங்களில் வடக்குவாசல்களில் காளியாலயங்கள்கட்டி, காளிக்கா

வல்என வைத்துவந்தார்கள். அவளுக்குக் 'கெனரி' எனறு பெயர்வந்ததுமல்லாமல், 'போர்மாது' எனவும், 'போராயுத வித்தைக்கு நாயகி' எனவும எண்ணப்பட்டப்டியால் அரசர் குலத்தவர்களுக்குக் காளிகாதேவி முக்கியதெயவமாகி விட்டனள். ஆனதால், அரசர்குலத்தவர்கள் காளிகாதேவிமக்க ளெனச் சிறந்தபட்டப்பெயர் பெற்றுவந்திருக்கின்றனர். சுர பாண்டியமகாராசனும் மற்றப் பாண்டியர்களும் காளிமக கள் என்னப்பட்டிருக்கின்றனர். அவாகளுக்குக் 'கெனரியர்' எனவும் பெயாவந்திருக்கின்றது. பாணடியர்கள் குலசேகர பாண்டியன வமிசத்தாரானதால் மேற்படி பாண்டிவளநாட்டெ பாண்டியர்களுக்கும் 'கெனரியர்' எனப பெயர்வந்திருக்கிறது. இதனல், மேற்படிசூத்திரத்தில் பாண்டியனுகருக் 'கெளரியன' எனப்பெயாவந்திருப்பதற்குக காரணந்தலங்குகிறது. 'கொளரியன்' என்பதற்கு 'காளிகாதேவி வரபுதனி ரன' என்பதுகருத்தாம்.

காளியாகிய உமையவளுக்குக் 'கெனரி' எனப்பெயர்வந்திருப்பதால், உமையவளுடைய மூத்தமகன் விநாயகனுக்குக் 'கெளரிசேயன' எனவும், மேற்படியம்மனுடைய இளைய மகன் சுப்பிரமணியனுக்குக் 'கெளரிதந்தனன்' எனவும் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனபடியினலே, தமிழ்நாசர்குலத்தவாகளெல்லாருக்கும் 'காளிமக்கள், சிவபக்தர்கள்' எனச் சாதாரணப்பெயராயிற்று. இந்தி மூகாந்திரத்தையிட்டே தமிழ்நாடெங்கும் பூர்வத்தில் காளிகோவில்களுஞ் சிவாலயங்களுமே விஸ்தாரமாகக்கட்டப்பட்டதுமன்றி, சான்றோர்குலத்தவர்களும் 'காளிமக்கள்' எனவும், 'சிவபக்தர்கள்' எனவும் பெயர்பெற்றிருக்கின்றனர். சிவனும், காளியும், அவர்களுடைய புத்திரர்களாகிய விநாயக்னும, சுப்பிரமணியனும், வீரபத்திரனுமே அவர்களுக்குக் குலதெய்வங்கள்

பின்னுஞ் சில உதாரணங்கள் எடுத்துறைப்போம்:

'நாலடியார்' என்னும்நூல் மதுரைக்கல்விச்சங்கத்தைச் சேர்ந்த முகாவித்துவான்களாகிய புலவர்களாற் பாண்டியர்சமூகத்தில் அருளிசேற்பியநூல். இந்த நூல் பாண்டியனதர

டனே முனனிலையாகவைத்துபபேசுகினறது. இத்த நூலிலும 'நாடன' எனுமபெயர் 'அரசன' எனனுங்கருத்தில் வந்திருக் கினறது. இதனலே, அந்தநூல் எழுதபபட்டகாலத்தில் தமிழ் நாட்டரசர்குலத்தவர்களுககு 'நாடான், நாடன்' என்னுமை அரசர்குலப்பட்டபபெயர்கள் வழங்கிவந்தனவென்றும, அரசர் கள் நற்குணநற்செய்கையுடையவர்களாய் நீதிவழுவாதநட நந்து செங்கோற்செலுத்துதற்கு அவர்கள் சிறுபிராயமுதற்கற் றுயிவேண்டிய நீதிநெறியைப் போதிக்கின்றதெனறும ருசு வாகினறது.

இந்த நாலடியார் என்னும் நூலிலிருந்து சில உதாரணங் கள் இங்ஙனம் பேர்த்தெழுதுகின்றனம.

(xxxix) நாலடியார், செல்வநிலேயாமை, 10-வது கவி :

"உடாஅதமுண்ணுதந் தம்முடமபுசெற்றுங்
கெடாஅதநல்லறமுஞ்செய்யார்—கொடாஅது
வைத்தீட்டினுரிழபபர் வானறேய்மலைநாட,
வுயத்தீட்டுந்தேனீ ககரி."

'செல்வநிலேயாமை' என்னும் அத்தியாயமானது இந்த அர சாகள் தாங்கள் நீதிமுறைவழுவாது திரட்டுந்திரவியங்களே எவ்வாறு செலவிடவேண்டுமென்று அவர்களுக்குப்போதிக் கினறது.

எக்குலத்தவர்களுக்கும் இந்த நாலடியார் எனனும் நூலிற் கூறியிருக்கின்ற நீதிசாஸ்திரப்போதனைகள் ஏற்றிருந்தபோதி லும், தமிழ்நாட்டுச் சத்திரியகுலத்தவர்களுகெனறே மேற் படி நூலாசிரியர்கள் எழுதியிருகினறபடியால், அரசர்களே முன்னிலையாகவைத்துப பேசியிருக்கிறார்கள். இதை மனதில் வைத்துக்கொணடு இந்தநூலுக்குத்தாற்பரியங்கூறுமிடத்தில், அதில்வருகின்ற அதேக முகியமான சொற்களுக்கு இயற் கைதாற்பரியந் தெளிவாகத்துலங்குகிறது. அந்தணர்களுக்கு ஏற்கும் போதனைகள் வருகின்றவிடங்களில் அதுவிதந்து கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவே கிழ்க்குலத்தவர்களுககு ஏற்கும் போதனைகளும் ஏற்குமிடங்களில் விதந்துகூறபபட்டிருக்கின் றது.

மேலேகூறியிருக்கிறவெண்பாவில், 'வான்றோய மலைநாட' என வந்திருக்கின்ற தொடர்பதம் பாண்டிவளநாடானைக்குறிக்கும் 'வான்றோய்மலைநாட' என்பதற்கு,* ஆகாயத்தை யளாவுகின்ற மலைகளையுடைய நாடான்பவனே, எனபது தாற்பரியம். ஆகவே 'நாட' என்னும் பட்டப்பெயருக்கு 'நாடானே, அரசனே' என்பதுபொருளாம். உரையாசிரியர் 'நாட' என்பதற்குப் 'பாண்டியனே' என உரையிடுகின்றனர். நீதிமொழித்திரட்டை அங்கிலேயபாஷையில் மொழிபெயர்த்தவர், 'வான்றோய்மலைநாட' என்பதற்கு, O Lord (=ruler) of the mountains touching the sky, எனத்தாற்பரியம எழுதியிருக்கிறார். இன்னுமும் 'நாடன்' என்னும பட்டப்பெயருக்கு 'அரசன்' என்பது பொருளாகுமென்று நன்றாய்த்தோன்றுகின்றது. ஆனதால்,

நாடன் = நாடான்,
= நாடாள்வான,
= நாட்டரசன்,
= அரசன்,
= Lord or ruler.

(xl) நாலடியார், மெய்ம்மை, 3-வது கவி:

"காலாடுபோழ்திற் கழிவினேஞ்ஞான்றது
மேலாகியீனிற் பலராவரோவிட
ரொருவருற்றக் காலீர்ங்ஙண்ணநாட,
தொடர்புடையேமென்பார் நிலர்."

இந்த அத்தியாயத்தில், மேற்படி நூலாசிரியர் இந்நூல் கேட்பவர் அரசரேயாயினும், அவர்களுக்குக் கேட்கப் பிரியமில்லாதிருந்தபோதிலும், சத்தியமான நீதிப்பிரமாணங்களை யவர்களுக்கு உண்மையாய்ச் சொல்லவேண்டுமெனக் கூறியிருக்கின்றது.

இந்த 3-வது கவியில் நூலாசிரியர் பாண்டியனைநோக்கிச் சொல்லுகிறார்: 'ஓ பாண்டிவளநாடா! குளிர்ச்சிபொருந்திய வீழாறுகள் பாய்கின்ற மலைகளையுடைய அரசா, உன் நிரவிய

சாலநிறைய பெரிக்கிஷயிருக்குங்காலத்தில், ஆகாயதின கண்ணே இலங்குகின்ற நாரைகத்தொகையிலும மிகுதியான பெயர்கள் உன் நிதேகத்தைதாடி, உன்னிடத்திற்கு வருவார் கள. நீ அபசெயப்பட்டே நாடுதோர்கள் இழந்து நிரவியக்குறைச் சலடையுங்காலத்தில், 'உன் நிதேகத்தை நாடிவருபவர்கள் அரிதெனக்காண்பாய்' எனகிறார். இன்னனம், பாண்டியவள நாடாஞுக்கு 'ஈர்ங்குன்றநாட்' எனப் பெயர்வந்திருக்கிறது. 'ஈர்ங்குன்றநாட' என்பதற்கு, குளிர்ச்சிபொருந்திய மலைகளை புடைய அரசா, என்பதகருத்தாம். அங்கிலேய மொழிபெ யர்ப்பில், O Lord (=ruler) of the cool mountains, என வந்திருக்கின்றது. ஆனதால்,

நாடன் = நாடான்,
= அரசன.

(xli) இதுபோல நாலடியாரில் வந்திருக்கின்ற வேறு உதாரணங்கள் வருமாறு :

நாலடியார், நிலையாமை, 8-வது கவியில்,

"புனற்செதும்பு தின்றலைக்கும்
பூங்குன்றநாட்ட" என்னும்,

நாலடியார், பெரியாரைப்பிழையாமை, 1-வது கவியில்,
"ஆர்க்குமருவி யணிமலைநன்னாட" எனவும்,

நாலடியார், பெருமை, 6-வது கவியில்,
"பெருவரைநாட" எனவும,

நாலடியார், நட்பாராய்தல், 2-வது கவியில்,

"பொற்கேழ்புனலொழுகப்
புள்ளிரியும்பூங்குன்றநாட" எனவும்,

இதற்கு அங்கிலேயமொழிபெயர்ப்பில்,

"O Lord (=ruler) of the fair hills from which the birds flee on the approach of the gold-coloured torrent!" எனவும.

நாலடியார், நட்பிற்பிழைபொறுத்தல், 3-வது கவியில்,

"நிறக்கோங்குருவ வண்டார்க்கு
மூயர்வரைநாட" எனவும்,

இதற்கு அங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பில்,

"O Lord (=ruler) of the lofty hills where the beautiful winged insects hum over the coloured Congu!" எனவும்,

நாலடியார், நட்பிற்பிழைபொறுத்தல், 8-வது கவியில்,

"கறங்கருவிநாட" எனவும்,

இதற்கு அங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பில்,

"O Lord (=ruler) of the land where the water-falls murmur!" எனவும,

நாலடியார், கூடாநட்பு, 1-வது கவியில்,

"கறைக்குன்றம் பொங்கருவி
தாழும் புனல்வரைநன்ன்ட" எனவும்,

நாலடியார், கூடாநட்பு, 2-வது கவியில்,

"வாலருவிநாட" எனவும,

இதற்கு அங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பில்,

"O Lord (=ruler) of the country of clear waters!" எனவும்,

நாலடியார், கூடாநட்பு, 4-வது கவியில்,

"அருஞெல்லாஞ் சந்தனநீள்சோலைச்
சாரன் மலைநாட" எனவும்,

இதற்கு அங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பில்,

"O Prince (=king) of the hills, the sides of which are covered with groves of tall sandal trees" எனவும்.

நாலடியார், கூடாநட்பு, 7-வது கவியில்,

"மலைநாட" எனவும்,

இதற்கு அங்கிலேய் மொழிபெயர்ப்பில்,

"Lord (=ruler) of the hills!" எனவும்,

நாலடியார், இன்மை, 3-வது கவியில்,

"கொல்லேக்கலாஅற்கிளி கடியுங்
காணகநாட" எனவும்,

நாலடியார, இன்மை, 5-வது கவியில்,

"கறங்கருவிக்ன்மேற்கழூஉங் கணமலை
நன்னாட" எனவும்,

நாலடியார், இரவச்சம், 7-வது கவியில்,

"குன்றினபரப்பெலாம் பொன்னெழுகும்
பாயருவிநாட" எனவும்,

நாலடியார், அலவயற்றல், 9-வது கவியில்,

"நிரையாமா சேர்க்குநெடுங்குன்ற நாட"
எனவும்,

நாலடியார், கீழ்மை, 3-வது கவியில்,

"பிறங்கருவி நன்னாட" எனவும்,

நாலடியார், கீழ்மை, 4-வது கவியில்,

"இலங்கருவிநன்னாட" எனவும்,

இதற்கு அங்கிலேயமொழிபெயர்ப்பில்,

"O King of the country washed by the sparkling torrents!" எனவும்,

நாலடியர், கீழ்மை, 8-வது கவியில்,

"விறல்மலை நன்னாட" எனவும்,

நாலடியார், கயமை, 3-வது கவியில்,

"கணமலைநன்னாட" எனவும்,

இதற்கு அங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பில்,

"O Lord (=ruler) of the country covered by mountains!" எனவும், வந்திருக்கின்றன.

நாலடியார் நூலில் மேற்கூறியிருக்கிறபிடங்களிலெல்லாம வந்திருக்கிற 'நாடன்' என்னும் பட்டப்பெயரை, அந்நூல் எழுதப்பட்டகாலத்தில், 'அரசன்' என்னுஞ்சொல்லுடன ஒரு பொருளில்வருகின்ற 'மன்னன், வேந்தன், இராசா, கோ, இறை, இறைவன், குரிசில், நராதி' முதலான பட்டப்பெயர்களே பபார்க்கிலும் அதிகிறப்பான புட்டப்பெயராக வழங்கிவந்த காரணத்தையிட்டே, மதுரைக்கல்விச்சங்கத் தலைமைப்புலவர்கள் இந்த நூலில் பாண்டியனுக்கு 'மன்னன், வேந்தன, அரசன' முதலானபட்டப்பெயர்களேப்பார்க்கிலும், 'நாடன்' எனனும பட்டப்பெயரையே மிகுமங்களத்துடன் முன்னிலே யாகவைத்து நாடா (=நாட) எனவிளித்துப்பாடி நூலேயரங் கேற்றியிருக்கிறார்கள். இதில் 'நாட' என்பது நூல்வழக்கு, 'நாடா' எனபது உலகவழக்கு. அல்லிலேய மொழிபெயர்ப்பி லும,

நாடன் = Lord of the mountains,
= Ruler of the country,
= Prince of the hills,
= King of the country,

என வந்திருக்கிறது.

ஆனதால், 'நாடன், நாடான்' என்னும் பட்டப்பெயர்களுக்கு 'அரசன்' என்பதே பொருளாம். இதற்க,

(xlii) மேற்கூறிய நியாயங்களேத் திரட்டிக்கூறல்.

பாண்டியனுக்கு 'நாடான், நாடன்' எனப்பட்டப்பெயர் கள் வந்திருப்பதுபோலவே, சோழனுக்கும் 'நாடான், நாடன்' எனப் பட்டப்பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. மேலேயாம் காண்பித்திருக்கின்ற பிரகாரம், சோழனுக்குச் 'சோணாடன், புனனாடன், பொன்னிநாடன்' எனப் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. அன்றியும், அதிலேயே மகாவித்துவானுகிய உவின்சிலோ ஆரியர் எழுதிய அகராதிநூலில், 'நாடன்'என்னும்பெயர், சோழராசர்களுடைய பட்டப்பெயர்' எனவும், 'நாடான்' என்னும்பெயர் 'சான்றோர் (=சான்றார்) குலத்தவர்களுடைய பட்டப்பெயர்' எனவும் எழுதியிருக்கிறார்

யாம் மேலேகாண்பித்திருக்கிறபடி, 'நாடான், நாடன்' எனனும் இரண்டுபெயர்களும் 'அரசன்' என்னும் ஒருபொருளில் வந்திருபபதினால், சான்றோர்குலத்தவர்களும் பாண்டியர்குலத்தவர்களும் ஏககுலத்தினர்களாக விளங்கியிருக்கின்ற பிரகாரமே, சோழர்குலத்தவர்களும் சான்றோர்குலத்தினர்களுக்குக்கிளையாராக விளங்கியிருக்கின்றனர்.*

அதுவுமன்றி, மேலே கூறியிருக்கிறபிரகாரம், பாண்டிவள நாட்டரசர்களுக்கும், சோழவளநாட்டரசர்களுக்குமே, சேரவள நாட்டரசர்களுக்கும், 'நாடான், நாடன்' என்கிற பட்டப்பெயர்கள் வந்திருபபதுபோலவே, சான்றோர்குலத்தவர்களுக்கும் 'நாடான், நாடன' என்கிற பட்டப்பெயர்கள் வந்திருக்கின்றமையால், சான்றோர்குலத்தவர்கள் 'சேர சோழ பாண்டியர் குலத்தவர்கள்' என்பது தீர்க்கமுறத் தெரியவருகின்றது.

மேலும், 'ஈழனும், சோழனும்' 'நாடன்' எனப் பட்டப் பெயர் பெற்றிருபபதற்கு வேறு சில மேற்கோள்கள் இங்ஙனம பேர்த்தெழுதிக் காண்பிபபோம்.

தமிழ்நாட்டரசர்களாகிய "ஈழன், சோழன், சேரன், பாண்டியன" எனப் பெயர்பெற்ற நான்குஅரசர்களுடைய வம்சக்கிளைப்பிரிவார்களும் ஏககுலத்தினராய், விவாகசமபந்தராய, 'நாடான, நாடன' எனப் பட்டப்பெயர்கள்பெற்று, பூர்வதிதில் தமிழ்நாட்டில் அரசுபுரிந்தவர்கள். இவர்களில் ஈழக்குலச்சான்றோர் ஒருகாலத்தில் இலங்கைக்கையுளு செயித்து ஆண்டவர்கள். ஈழக்குலச்சான்றோகள், மற்றக்கிளைப் பிரிவாகளுக்கொப்பந்தம் ஆதிகாலத்தில் சிவபக்தர்களாயிருந்தார்கள். ஆயினும், அரிமர்த்தனபாண்டியராசன்காலத்தில், மாணிக்கவாசகர் அந்த அரசனுக்குப் பிரதான மந்திரியும் சிவபக்தியில் மிகு ஸ்வரூபியுமாயிருந்து வருகிற காலையிலே, ஈழநாட்டிலும் இவ்வ குலத்தவர்களும் புத்தமத வுணர்சரிகளான தமன்றி, ஈழநாட்டன் சோழநாட்டனுக்கு உட்

* கவிக்கன, சேரன, சோழன, பாண்டியன், ஆகிய நால்வரும் தாயாதிகளாவர்.—*Vide Tod's Rajasthan, Vol. I. Genealogical Table.*

பட்டுத் திறைகட்டிவந்தான். அப்படியிருந்துவருகிறநாளையிலே, புத்தர்களுக்கும், மாணிக்கவாசகர் இல்லிலமுவாயிரவர் முதலான சிவப்பக்தர்களுக்கும் புலியூர் எனப் பெயர்கொண்ட சிதம்பரத்தில் மதவிஷயத்தர்க்கம் நேரிட்டது. அந்தத தர்க்கவிஷயம் திருவாதவூரர்புராணத்தில் விபரமாய்க்கண்டிருக்கின்றது. அத்தப் புராணத்திலிருந்து சில மேற்கோள்களை இங்ஙனம் போத்தெழுதினேனன்.

(xlvi) திருவாதவூரர்புராணம், புத்தரைவாதில்வென்ற சருக்கம், 2-வது கவி :

"தணணுமாதிமாதவ னலங்கொளீழநாடனு
மண்ணருணிருந்தவு ரடைத்துசேரிடந்தொறு
மெண்ணிலாதகாலமவாழி தில்லைமனறமென்றுகூ
ருண்ணிலாவுமன்பினு லுரைகளவேதொடங்கினன"

இதற்குத்தாற்பரியம்.

சிவபக்தியில் முதிர்ந்தமகாதபோதனனெருவன் ஸ்தலயாத்திரைசெய்யப்புறபபட்டு, சோழநாட்டிற்சென்று சிவஸ்தலதரிசனைசெயதுகொண்டு வருகையில், சிதம்பரதிற்குப்போய் சிவதரிசனைசெய்தானபிறகு, இலங்கை எனப் பெயர்கொண்ட ஈழநாட்டிற்குபபோனான். அவ்விடத்தில் நடந்ததை இந்தக கவிகூறுகின்றது. இதில் ஈழநாட்டரசனுக்கு 'ஈழநாடன' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது சேரசோழபாண்டியர்களுக்கு 'நாடன், நாடான்' என்னப் பட்டபபெயர் வந்திருக்கிற பிரகாரமே, ஈழனுக்கும் பட்டப்பெயர்வந்ததாகாண்க.

(xliv) மேற்படி சருக்கம், 3-வது கவி :

"சென்றுசேரிடந்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொன்னம்பல
மென்றுகூறினையருநாளி லீழநாடன்முன்புபோய்
நன்றிலாதமூடர்தா நயத்தினிற்புகுந்தெனனகே
னொன்றியாமுரைத்தமென் றுவந்திலாவுகூறினர்"

இதற்குத்தாற்பரியம்.

ஈழநாடுபோய்ச்சேர்ந்த அத்தச்சிவதொண்டனுனவன் அந்தநாடெங்கும் சிவனுடைய நாமத்தைதுதித்துப் போற்றிக்

கொண்டு திரிகையில், இதைத் தெரிவிக்கச் சில்போ ழநாடா னிடத்திற்குப்போனார்கள் என் பதாம். இக்காலியில, ஈழனுக் கு 'ஈழநாடன்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. ஆனதால், ஈழநாடானே ஈழக்குலச்சான்றோனும். ஆகவே ஈழகுலத வர்கள், 'சானறோர்' என்னும் கௌரவப்பட்டபெயருள டையவர்.

(xlv) மேற்படி சருக்கம், 42-வது கவி :

"ஈழவள்நாடனுமெழுத்தடிபணிந்துதிறை
யிட்டகுறைதல்கியிறைவா,
வாழிமிகவாழியெனநின்றபொழுதங்கவனே
மனனர்பெருமானுமகிழா
வேழமிவைதல்லவிலே யில்லையிமமணிக்கென
வியந்தருகிருத்தியெவருஞ்
சூழமவைதங்குமுழி யங்கயவிருந்தனர்கள்
சூழ்ந்துகரிசொல்லுமயலோர்."

இதற்குத்தாற்பரியம்.

புத்தகருக்கள் தேம்பரத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போனபிற் பாடு, ஈழநாட்டரசனும் அவ்விடத்திற்குத் தன்சேனைகளுங்க ளோடு புறப்படப்போனான். இல்லைமூவாயிரவர் சமுகத் தில் புத்தருக்கும் மாணிக்கவதசகருக்கும் தோரிட்ட தர்ககவா தத்தின் முடிவை யறியமபொருட்டு சோழமகாராஜனும தன சேனைகளோடு புறப்பட்டு அவ்விடத்திற்குப போயிருந்தான. அக்காலத்தில் ஈழ்நாடாள்வான் சோழநாட்டானவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்ததினலே, தான சோழனுகு முனகட்டியதிறை போக மீதியானதை இப்போதுகட்டி அவன் சமுகத்தில் நின றான. அப்போது சோழநாட்டான் ஈழநாடானுகுத் தன்பக்கத் ல் ஆசனமிட்டு உபசரச்செய்தான என்பதாம.

இதில் ஈழனுக்கு 'ஈழவளநாடன்' என்னும் பெயர்வந்திருக் றது: ஆனதால்,

நாடன = அரசன்.

(xlvi) மேற்படி சருக்கம், 83-வது கவி.

"அஞ்சிவஞ்சகர்நாவினின்று மகன்றபின்வஞ்தாமெலாம்
நஞ்சருந்தினர்போலொடுங்கி நடுங்கிமூகர்களாயினா
நெஞ்சநொந்துபினீழநாட னிறைந்திடுஞ்சிவஞானமா
லெஞ்சலின்றியசெல்வர்பாத மிறைஞ்சிநின்றிதுகூறினான்."

(xlvii) மேற்படி சருக்கம், 87-வது கவி:

"ஈழமனனனிமஞ்செழுத்து மியமபிதாபுனைந்தபின
ரூழநின்றடிமைதிறநதவ ரூதைதொண்டினனாயினன்
சோழனுமபுலியூரினமனனிய தொனமையாளருமமபலம
வாழ்கவென்றுதித்துநின்றெழில் வாதவூரையேத்தினார்"

மேற்படி இரண்டுகவிகளுக்குந்தாற்பரியம்.

மாணிக்கவாசகர் புத்தர்கள் விஞ்ஞியவிஞ்ஞர்களுக்கு ஏற்ற விடைகள்கூறி சிவமதத்தை நிறுத்தியபோது, மேற்படிபுத்தர்கள் எதிர்வசனங்கூற சக்தியற்றவர்களாய் ஊமையர்களை போலிருந்தனர். அப்போது ஈழநாடான எழுந்து சிவஞான போதனையில் முதிர்ந்த சிவதொண்டர்பதியாகிய மாணிக்கவாசகருடைய இருபாதங்களையும் வணங்கி, சிவமதத்தை அங்கிகரித்து, 'ஓம், சிவாயநம' எனகிற பஞ்சாட்சரத்தை பயபக்தியுடன் செபித்து, திருநீறணிந்த சிவதொண்டனாயினன. அதுகண்டு, சோழநாடனும, தில்லை மூவாயிரவரும், மற்றும் சிவபக்தர்களும் மனமகிழ்ந்து 'திருச்சிற்றம்பலம் வாழ்க' எனத்துதித்து, மாணிக்கவாசகரைப் புகழ்ந்துகூறினர் எனபதாம.

இந்த இரண்டு கவிகளில், 83-வது கவியில், ஈழனுக்கு, 'ஈழநாடன்' எனவும், 87-வது கவியில், ஈழனுக்கு 'ஈழமன்னன்' எனவும் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், 'ஈழநாடன், ஈழமன்னன்' எனனும் இரண்டுபெயர்களும் ஒரு பொருட்பதங்களாம். ஆதலால், 'நாடன், மன்னன்' என்னும் இரண்டு சொற்களும் ஒரு பொருட்பதங்களென்பதறகுச் சந்தேகமேயில்லை. ஆனதால,

நாடன் = மனனன,
= அரசன்.*

புத்தரைவாதில்வென்ற இந்தச்சருக்கத்தில், சோழனுக்கும் 'நாடன்' எனப் பட்டப்பெயர்வந்திருப்பதற்குச் சில திருட்டாந்தங்கள் இங்ஙனம் போத்தெழுதுவோம்.

(xlvii) திருவாதஹூர்புராணம், புத்தரைவாதில்வென்ற சருக்கம், 61-வது கவி.

"வாதஹூரண்ணலாருமவண்புனற்பொன்னிநாட்ன
நீதிலாமுகததினூடு சிறந்தருட்பார்வைநலகிப
பேதையர்யறிவிலலாமல் பித்தரைபகருமபுத்தற்
கேதியாமினறுசொல்வ தென்றுபினிதுபுகனரூர."

இதற்குத்தாற்பரியம.

திருவாதஹூரராகிய மாணிக்கவாசகர் சோழநாடாஹேப்பாரத்து மூடனுயய பிததுரை வசனிகினற இந்தப்புத்தனுகு எனன சொல்லலாம என்ரூர எனபதாம.

இந்தக்கவியில், சோழனுக்குப் 'பொனனி நாடன' எனப பெயர்வந்திருக்கின்றது, ஆனதால், 'பொன்னிநாடன' எனபதற்குப் 'பொன்னிமனனன' என்பதுபொருளாம. ஆகவே,

நாடன் = மனனன்,
= அரசன்.

---

* இதற்கு இனடிான மற்ரொருபாடல் வருமாறு:
திருவாதஹூர்புராணம், புத்தரைவாதில்வென்ற சருக்கம 88-வது கவி.

"தக்கசிர்பயிலீழமன்னுயர் ஸ்வனுரெதிர்நின்றுநின்
றக்கமாலேபுனேந்துநீறு மணிந்துதொன்டனுமாகவே
துக்கமாகியவேரத்துவ ராஸ்டமூமேமுடம்பினர்
மிக்ககாதரமூனைதீர்ந்திடல் வேண்டுமென்றுவணங்கினர்.

இந்தக்கவியில், ஈழநாட்டனுக்கு, 'ஈழமன' எனப் பெயர் வந்திருக்கின்றது. 'நாடன, மன்னன், மன' ஒரு பொருட்பினவிகளாம. ஆனதால், நாடன=மன்னன்=மன்=அரசன்.

(xlix) மேற்படிபுராணம், புத்தரைவாதில்வென்ற சருக்கம், 89-வது கவி :

"இனனவாறருள்செய்குவா யினியெமபிரானெனவன்புடன்,
பொன்னிசூழ்வளநாடனும் புலியூருனாருமிறைஞ்சினர்,
மன்னுசீர்புனைவாதூர மகிழ்ந்துபார்வையதல்கவே
முன்னதாகவணங்கியேயவர் மூகைதீர்த்திதுகூறினர்."

இக்கவியில், சோழநாடானும் புலியூராகிய சிதம்பரத் திலுள்ளவர்களும, புத்தர்களுக்கு நேரிட்ட ஊமைத்தன்மை நீக்கி இரட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அந்தப்படி மாணிக்கவாசகரும பேச்சற்று ஊமையர்களாய்ப் போன புத்தர்களுடைய வாய்திறபடச் செய்தனர் எனக் கூறியிருக்கின்றது. இதில், சோழனுக்குப் 'பொன்னிசூழ்வள நாடன்' எனப பெயர்வந்திருக்கிறது. ஆனதால்,

நாடன = மன்னன,
= மன,
= அரசன

(l) மேற்படிபுராணம், புத்தரை வாதில்வென்ற சருக்கம், 92-வது கவி :

"பொய்யிலாவருணேயருமபுலி யூருளார்களுமுன்புசேர்
மையலாகிய வேடமின்றிவியங்குநீறணிவாகளும்
துய்யகாவிரிநாடனுந்து கழுருமீழர்தமன்னனுஞ்
செய்யமாமணிமன்றுளார்திருமுன்புசெனறுவணங்கினர்."

இந்தக்கவியில், சோழனுக்குத் 'துய்யகாவிரிநாடன்' எனவும், ஈழனுக்கு 'ஈழர்தமன்னன்' எனவும் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. இவ்விருபெயர்களிலும் 'நாடன், மன்னன்' எனனும் பட்டப்பெயர்கள் ஒருபொருளில் வந்தது காண்க. ஆகவே,

நாடன் = மன்னன்
= அரசன.

இந்தக்கவியில், புராணிகர் தொண்டைவளநாட்டுச்சேலை களைச் சிறப்பித்துப்பேசியிருக்கிறார். அப்படிப்பேசும்போது, அந்தச்சேலைகளைத் 'தொண்டைநாட்டுமுதுகுடிப்பிறந்த சான்றோரெழுதிய விருந்தைபூட்டுமில்' லுக்கு ஒப்பிட்டுப்பேசியிருக்கிறார். இதற்குத்தாற்பரியம் 'பண்டைச்சான்றோர்' என்ப பெயர்பெற்றுப் பூவந்தகுடியிற்பிறந்தி, சான்றோர்குலத்தினர்களை நிலைகளைநோக்கிவருகின்ற பெரியோர்களாகிய விருந்தினர்களுக்கு அமுதளிப்பதற்கு ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற திருமடச்சாலைகளையொத்திருந்தது, அந்த நாட்டிலுள்ள கற்பகவிருக்ஷச்சோலைகளும், கனிவிருக்ஷச்சோலைகளும், நிழற்சோலைகளும், பூஞ்சோலைகளும் என்பது கருத்தாம. இச்செய்யுளில், சான்றோர்குலத்தவர்களை தொண்டைவளநாட்டில் பூவந்தகுடியில்வந்து குடியேறிய குலத்தவர்களென்றே கூறியிருக்கின்றது.

(ii) பாரதம், உயுத்தகாண்டம், மவுலிசூட்டுசருக்கம், 10-வது கவி.

"ஆதலாலரவுயர்தாதோளெடுமுதுமத
மரணமானபோது
சான்றவர்கியதூவே சான்றோர்முத்தமைய
லிருசமாதிசாயத்தோ
நீதெலாநலமிழந்திமிருகருமமீராறுநா
ளியறறிசெயத
நீதெலாமகனறதெனவகமலாத்துமுகுந்தனெடுத்
தீமைதீர்த்தார்."

இதற்குத்தாற்பரியச்சார்புரை.

பதினெட்டாவதுநாள் நடந்தபாரதப்போரில், துரியோதனன்முதலான வீரர்களெல்லாரும் இரணகளத்தில் மடிந்துபோனார்கள். திரிதராட்டிரமகாராஜன சொற்படிக்கு, தருமரும் தம்பிமார்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருடன போர்களத்திற்குப்போய் முதலாவது துரியோதனன உடலைஎடுத்து சத்திரியகுலத்தவர்களுக்குரிய கருமங்களெல்லாஞ்செய்து அந்த உடலை மயானத்தலத்திற்குக்கொண்டுபோய்த் தகனஞ்செய்து

னர். மேற்படி துரியோதனன தேவி பெருந்திருவாணியாகிற வள் தனதாயகனுடனேயோடு அநுமரணமாயினள். அசற்குப் பிறகு தமையனுகிய தருமராசனுகிறவன, 'சாதலாகியதலே வர் சானரோ' எனறுசொலலபபடடவாகளுடைய உடல்களே யெடுத்து விதிபபிரகாரந் தகனஞசெயதுமன்றி, இதகப பெரியபோரில மடிந்துபோன மறறவாகளுடைய உடலகளுக்கும முறைபபடி மயானகிரியைசெயதனன எனக்கூறியிரு ர்கினறது இந்தக்கலியில, 'சாதலாகியதலேவர் சானரோ' எனபதற்கு மேற்படி போக்களத்தில் மடிநதுபோன தலேவர் களாகிய மகுடதாரிகளான அரசர்களும, அரசாகுலபபெரி யோகளும எனபது கருத்தாம. இங்ஙனம மனனாகுல த தவாகளுகுக் 'சானரோ' எனப பெயர் வநதிருகிறது.

சான்ரோர்குலங்குலுக்கமடைந்தும, நிலைகுலேயாதிருந்து வருகிற தெனபாண்டிநாட்டுக்கரைசசுற்றுப படடணஙகளி லும், மலேநாடடுப்பூமிகளிலும், சான்ரோகுலப்பெரியோர் களுடைய ஸ்திரீகள வெளியேறுமல் அடக்கமாயிருந்துவருவ துமனறி, அயலிடங்களுகுபபோகவேண்டுவதாயிருகுங்கா லங்களில் மூடுபல்லக்குகளிற்போவதும, சிவிகைதனடி கைகள் பூர்வகாலமுதல்வைத்து உபயோகப்படுத்திவருவதும வழக்கம். இத்தனமைபொருநதிய பூர்வகுலமேனமைகளே யுடைய சான்ரோகுலஸ்திரீகளே மேற்படி நூலாசிரியா கள வாணிபர்களாகிய சங்கரகுலத்துச் சௌண்டிகர்களுடைய ஸ்திரீகளுக்கு ஒபபீட்டுப்பேசத்துணிந்தது அவர் மீது பெருங குற்றமாம்.

இவைகளைப்பார்க்கும்போது, மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியர் மேற்படி சான்ரோர்குலத்தவர்களுடைய பூர்வ உற்பத்தியை இலவலேசமுமறியாதவராய், தாம் அறியாத தை கூறத்துணிந்தமையால், நிணவிலேவந்தபிரகாரம, வா யிலேவந்தபடி உளறியிருகிறார். இவ்வாறு அவர் செய்திரு ப்பது யோக்கியமன்று. தாம அறியாதவற்றை எழுதியிருப்ப தால் அவர் மேற்படி சானரோர்குலத்தைச்சுட்டி எழுதியிருக் கிறவைகள் சுத்த அபத்தமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லே.

இனி இதனைத்தபிரகரணத்தில் 'கிராமணிகள்' என்னும இயற்கைபபெயரை, மேற்படி நூலாசிரியர் 'கிராமனியாள' எனறொரு சிரிபபுபபெயராகமாறறி எழுதியகுறறத தை விபரபபட எணபிபபோம்.

நு. பிரகரணம்.

'கிராமணிகள்' எனனும் இயற்கைப்பெயரை
'கிராமன்னியாள' எனறொரு தகைபபுபபெயராக
மாற்றியது பெருங்குற்றமெனக்கூறுகின்றது.

ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் சரசமொழிபேசுவதில் தம மை மிகுவல்லபரெனக்காடடியிருக்கிறார் இவ்வகைசசமர்த்து இவரொருவருக்கு வருமேயலலாது மற்றொருவருக்கும் வ, ராதென நினைததவாபோல எழுதியிருகிறார. இது சமாததி லெல்லாம அரியசமாத்து. அதைச்சற்றுவிபரபபட இஙஙனங் காணபிபபோம.

ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியர் தமது நூலில், 389-வது பக் கததில் 'கிராமங்களுக்குபபுறமபானவாகளானபடியால் கிரா மனனியாள் எனறும, மேலோர்வசிகசுமிடங்களில் நாடாத வரைபபற்றி நாடாா எனறும, அவர்களுக்குரிய பட்டபபெய ராய் வந்திருகிறது' எனவும், 'கிராமனனியாள எனறிறபெ யாதற்காலததில் கிராமணிகள் எனறு மருவிவருகினறது' என வுங்கூறியிருகிறார். அவர் இந்த இரண்டுசுலோகஙகளையுத் தொண்டைமணடலததுச் சான்றோர்குலத்தவாகளேசசுட்டி மிகுநதபிராயாசத்தோடுநினைத்து, உழைபபுடன உண்டுபண ணித தமது நூலில அமைத்துவைததிருகிறார். இந்தத்தொ ணடைமண்டலத்துச் சானறோர்குலததவர்களுக்கு 'அகமுடை யார்' எனபது பொதுபபெயர். 'அகமுடையார்' எனபதற்கு நிலத்துகுடையவர்கள' எனவும், 'நிலமைக்காரா' என வும், 'பூமிக்குடைய சத்திரியர்' எனவும் அரதமாகும. ஆனதால் நூல்களில் அவர்களுக்கு 'அகமுடையச் சான றோர்,' எனவும, 'தொண்டைவளநாடடு முதகுடிசசான்

ரோ' எனவும், 'பண்டைச்சானரோ' எனவும் பெயர்கள் வருகின்றன. மேலும் 'உடையார்' எனனுமபட்டபபெயர 'அரசன்' எனனும பட்டபபெயரோடு ஒருபொருளில்வருது வழங்குகினறது கனனடநாடடரசாகளுகு தெடுகிலும 'உடையார்' எனபது படடபபெயராகவந்து வழங்குகினறது உதாரணமாக, இராமசநதிரவுடையர, இநறகு 'இராமச நதிர அரசன்' எனபது பொருளாம

மேறபடி தொணடைமணடலதது பணடைசசானரோ குலதது வாகளுகுள தலைமைபெறற பிரபுகளுகுகு 'கிரா மணிகள்' எனகிற கிறந்தபடடபபெயர வழங்கிவருகின்றது. ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியரோ 'கிராமணிகள்' எனகிற இநதச சிறநதபபூவீகபபடடபபெயரை ஏதொருமுகாநதிரமு மின்றி, 'கிராமணியாள்' என நிநதைமொழியாகத திரிதது முறுகிப பேசியிருபபது அவருகு யோகியமனறு மேலே சானரோர்குலதது வாகளே அவர 'செளணடிகர்' எனக கூறித விதிதிருகிறபிரகாரம, கிராமணிகளையும் 'கிராமன்னி யாள்' எனகுறித்திருகிறார். இவ்விரணடுமே அவர பேரில குறறமாக திறகினறன

மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர இவ்வாறு எழுதி யிருபபதில் மூனறுவிஷயங்கள் அடங்கியிருகினறன அந்த மூனறு விஷயங்களையும இஙஙனம முறையே தெதுகுகூறு வோம. அவைவருமாறு:

I 'கிராமணிகள்' எனனும பெயரை 'கிராமனியாள்' எனத திரிதது முறுகி எழுதியிருகிறார். இது சுத்தஅபததம.

II தமது நூதனமாக அதிசூட்சுமயுததியுடன சிருடிதத பதமாகிய 'கிராமன்னியாள்' எனகிறபெயருகுகு 'கிராமணி கள்' எனகிறபெயர மரூஉவாகவந்துவழங்குகிறது எனகிறர அவர மணடையிலுதிதத விதிபபிரகாரம 'செளணடிகர்' எ னனும் பெயருகுகு 'சாணர்' எனனுமபெயர எவவாறு மரூ உமாந்தியாயிறறோ, அவவாறே 'கிராமனியாள்' எல அவர

நூதனமாகச் சிருட்டித்தபதத்தைக்குக ‘கிராமணிகள்’ என்னும் அபபட்டமான பூவபபட்டபபெயர் நூதனமாக மரூஉ மொழியாகி வந்திருக்கின்றது இது அவருடைய நூதன கற்பனேபபதமாம்

III ‘நாடான்’ எனகிற அரசகுலபபட்டபபெயருக்குச் சரசுதந்தனமாய ‘நாடாதிவன’ எனதுதபபுத்தாற்பரியங்கூறி, வேறுனுமெனறே எவரும எளிதில் உணாந்துகொளபிரகாரம பெருநிந்தைசெயதிருக்கிறார்.

இந்த மூனறுவிஷயங்களில் மூன்றுவது விஷயமாகிய ‘நாடான்’ எனனும பெயருக்குத்தாற்பரியமூம, விரிவுரையும, அதறகுமேறகோளகளும இனி ஆறுவது பிரகரணததில விபரபடக்கூறபோகின்றமையால், இவ்வனம அந்த மூனறுவது விஷயத்தை நிறுதத்தி, முதலாவது இரண்டாவது விஷயங்களை முறையேஎடுத்து இவ்விடததில் விரிததுரைபபோம. அவறறுள,

I ‘கிராமணிகள’ எனனும பெயரைக் ‘கிராமனியாள’ எனனு ஜாதிசங்கிரகாரம தூஷாசிரியா சுமமா தமதுமனோபிஷட பபிரகாரம இழுதத நீடடிமெலிநதுவைததிருப்பது கதத அபசுகரம, அதற்குச் சிலருசுகள இவ்வனம எடுத்துகாடடுவோம

(1) ‘கிராமணிகள’ எனனுமபெயா தொண்டைமண்டலதது சானறோகளுக்குச் சிறநத பூவகுலப்பட்டபபெயராம

இது நாடோடிய இயறகைபபெயர் சென்னைநகரவாசிகளுக்குளளும, தொணடைமணடலத்துக்குடிசனங்களுக்குமளளும, ‘கிராமணிகள’ என்னுமபெயா பூவகாலமுதல் இடையறாமல் வழங்கிவருகின்ற குலபபட்டபபெயர் தெருவில் விளையாடுகிற சிறுபாலகாகள்வாயிலுங்கூட ‘கிராமணிகள’ எனனும்பெயர் மணிபோல தொனிக்கின்றது. நாடெங்கும, நகரெஙகும, ஊரெங்கும, தெருவெஙகும சிறியோாகள்வாயிலும, பெரியோாகளவாயிலும ‘கிராமணிகள’ எனனுமபெயா இணக்கமுற இன்பமபெறத்தொனிதது

உலகத்தில் நிலைநின்றுவர, ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியர் வாயிலோ 'கிராமணிகள்' என இடையருது கனங்கொண்டு சப்திக்கின்ற அழகிய இத்தப்பெயர்ப்பதம் 'கிராமன்னியாள்' என விதிமுறையின்றித் திருக்கி முறுக்கி நீட்டி மெலித்துத் தொனிக்கப்பெற்றது யாதகாரணமோ? அறிவுடையோர் உய்த்துணரக்கடவர். மேற்படி நூலாசிரியர் நாவானது 'கிராமணிகள்' என்னும் பதத்தைச் சப்திக்கக்கூடாது போனமையால், அவர் சிறுவர்களுக்கொப்பந்தம் மழலைச்சொற்பேசியிருக்கிறார்போல தோனறுது. ஆகவே, உலகவழகில் 'கிராமணிகள்' எனவருகின்ற பெயர்ப்பதமே சரியான பெயரபதம் எனறும், 'கிராமனனியாள்' எனபது சரசத்தனத்திற் பாணித்த நூதனதகைப்புப்பதமெனறும் ருசுவாகினறது.

(ii) அஙகிலேய மகாவித்துவானுகிய உவினசிலோ ஆகிரியர்* எழுதிய அகராதியில், 'கிராமம' எனகிற பெயருக்கு அடியில, 'கிராமணி' எனனும பெயாவருகினறது. 'கிராமணி' என்னும பெயர்பபதம் (=கிராமம்+மணியம) எனனும இரண்டுபெதஙகளினினறு பிறத்து, 'கிராமமணியம' என அருததஙகொளளுகின்றது. 'கிராமமணியகாரன்' எனபது பொருளாம்.

இந்தக் 'கிராமணி' எனனும் பெயாப்பதத்துக்கு, மேற்படி அகராதி நூற்பிரகாரம,

1. Owner of a village, அகமுடையான், கிராமத்துக்குடையவன், எனவும,
2. Headman of a village, கிராமத்தலைவன் எனவும்,
3. A title among the Shanar, சான்றோர்குலத்தவர்களுக்குனனே வழங்குகிற ஒருபட்டப்பெயர் எனவும், தாற் பரியமாம்.

ஆனதால், நூல்வழக்கால் 'கிராமணிகள்' என்னும் பெயர்ப்பதமே சரியானபெயர்ப்பதம என்றும, 'கிராமனனியாள்' எனபது நூதனப்பாணிபபுப்பதம என்றும ருசுவாகினறது.

* Dr Winslow.

(iii) அங்கிலேய விந்துவானனை இரட்டிலர் ஆசிரியர்* எழுதிய அகராதியில் 'கிராமம்' எனகிற பெயருக்கு அடியில் 'கிராமணி' எனகிற பெயர்பபதம் வருகிறது. இந்தனூற் பிரகாரம 'கிராமணி' எனனும பெயர்பபதத்துக்கு

1 Headman of a village, கிராமத்தலைவன எனவும்,

2. Chief or headman among the Shanar, சானரோகுல பபிரபு, சானரோகுலத்தலைவன எனவுந்தாறபரிய்மாம

ஆனதால் நூல்வழக்கில் 'கிராமணிகள்' என்னும் பெயர்ப்பதமேசரியானபெயர்பபதம் எனவும், 'கிராமணியாள்' எனபது நூதனபபாணிபபுபபதம் எனவமருசுவாகினறது.

(iv) கொரைஞ்சூர் கந்தசுவாமி உபாததியாயரால் இயற்றபபடடு, செனனைகளாநிதி அசசுக்கூடததிற் பதிபபிக்கப்பட்ட ஒருசிறுநூலிருகிறது. அந்தநூலுக்குப 'பவளபுரி வெங்கடசாமி கிராமணியாரபேரில அறுபதத்தாலடிச்சிநது' எனப பெயாவநதிருகினறது. இதில் மேற்படி சான்ரோர் குலபபிரபுவுகளும 'கிராமணி' எனப பட்டபபெயா வந்திருப பது பிரகாசமாக விளஙகுகினறது.

ஆனநால் நூல்வழகில 'கிராமணிகள்' எனனும்பெயர் பபதமே சரியானபெயர்பபதம எனவும, 'கிராமணியாள' எனபது நூதனப்பாணிப்புப்பதம் எனவுந் தீர்க்கமுற நுசுவாகின்றது.

(v) சாலிவாகனசகாப்தம், 1255லும, 1514லும் உருகெவாராகபப்பட்ட சிததிரவெழுத்துத தாமிரசாதனங்கள் இரண்டிலுந் தொண்டைமண்டலத்திற் சான்ரோர்குலததவர்களைச் சுடடிபபேசுமபோது அவர்களுகுபபடடபெயா 'கிராமணிகள்' எனறேகண்டிருகிறது. இதிலுல் இதற்கு 541 வருடஙகளுகுமுனனும, 282 வருடஙகளுகுமுன்னும 'கிராமணிகள' என்கிற படடபபெயா இயலபுபபெயராக வந்திருபபது 'தெரியவருகினறது. மேறபடி தாமிரசாதனபபடடயஙகளால், கிராமணிகள' எனனும் பெயர்பபதமே சரியான பெயர்ப

* Dr. Rottler.

பதம எனவும், 'கிராமணியா' எனபது சுததமனேரதப பாணிபபுபபெயா எனவுந தெளிவாக ருகுவாகிறது

(ஏ) 'கிராமணி' எனனும பூரவசூராகுலபபடடபபெயர் சூராகுலப்பிரபுகளுக்கும, சிறபபுவகையால இந்திரமகாரா ஜனுகும இடபபடடப பூரவமுல வழஙகிவந்திருகின்ற படடபபெயாகளிலொனறும ஏவவாறெனில,

(1) 'கிராமணி' எனனும பெயரபபருப சமஸகிருதபப தம கிரந்தததில இந்தப்படடபபெயர் 'ஸ்ரேணி' என வருது வழஙகுகினறது அமரகோஷம எனனுஞ சமஸகிருதநிகண டில,

"ஸ்ரேணி" எனனும பெயருகுகு (ஈ) கிரேஷ்டர,

(b) கிராமாதிபதி எனதத காற்பரியங் கூறியிருகினறது ஆனதால, சாஸரோகுலகு தவாகளுக்குக் 'கிராமணி' எனனும படடபபெயா 'கிராமா திபதி' எனனுவ கருதிலவந்துவழஙகுகிறது அனறியம, 'சுர கிராமணி' எனனுமபெயா சமஸகிருதநூலகளில இந்திரமகா ராஜனுககு ஒருசிறந தபடடபபெயராக வந்துவழ கியிருக கினறது. 'சுரகிராமணி' எனபதறகுச 'சூராகுலததவகளா கிய தேவகளுககு அதிபதி' எனபதகருத்தாம அது 'தே வேந்திரன' எனனுமபொருளகொணடு வருகிறது இந திரன எனபதற்கு அரசன எனபதுபொருளாம. ஆனதால,

சுரகிராமணி = சுரபதி

= தேவேந்திரன எனறுபொருளாம

(2) சாதகாலஙகாரம, உச்சபலம, ரூவது கவி.

"உளளதொரு கிரகமுசசமேவிற கிராமணியாம,
உபயமுச்சமபெறில பலவுருகிராமணியுமாவன,
தெள்ளியதோரொருமூனறுகிரகமுச்சமானுல்
செஙகோல மனனவனுகிச் சிறிதுவனிபுபபன,
நள்ளியதோரீரணடு கிரகமுசசமானுல
நலிலொருமணடலநதனகு நாயகனேயாவான,
புளளிகெழியோரைந்து கிரகமுசசமானுல்
பூலோக நாயக்னுமெனப பலனகள புகலுவர"

தாறபரியவுமை

சாதகஙகள ஈவனிக்குரூ்சாதிடாசள பணனிரணடு இராஙக ளோயுமவைசுது, ஜெனனலக்கினமா சிமுதறகிரகஙகளோ அடைக கையில, கிரகநிலைகள நட்பு, ஆடசி, உசசம, பகை, நிசம னை ஐந்து நிலைகளபெற்று நிறகும. இததஙகளியில, உசசராகியில ஒருகிரகமநிறகில ஒருகிராமததுகுகு கிராமணியாவான் எனறும, இரணடு கிரகஙகள நிறகில, பலஷாகிராமணியாவான எனறும, மூனறுகிரகஙகள நிறகில, சிறறரசனுவான எனறும, நானகுகிரகஙகள நிறகில மணடலமெனனபபடட ஒரு பெரு நாடடுககு நாயகனுவான எனறும, ஐநதுகிரகஙகள நிறகில, உலகததைத ஒருகுடைகுள அடஙகியாளும பூலோகநாயகனு கிய சககரவாததியாவான எனறும கூறியிருககினறது இதல பூரவ அதிகாரிகுலபபடடபபெயரகள கிழமமாக உரைககபபடடி ருககினறன அவைவருமாறு

a ஒருஷாகிராமணி,
b பலஷாகிராமணி,
c சிறுநாடாளுவோன,
d மணடலநாயகன,
e பூலோகநாயகன.

ஆனதால்,

ஒருகிராமம ஆளபவனுககு ஒருஷாகிராமணி எனறும, பலகிராமம ஆளபவனுககு பலஷாகிராமணி எனறும, சிறுநாடு ஆளபவனுகருகு சிறறரசன எனறும, சோழ மணடலம பாணடிமணடலம சேரமணடலம ஈழ மணடலம மூதலான மணடலஙகளோத தனிததனியாக ருஞ செஙகோலமனனராகிய சோழநாயகன பாணடி நாயகன மூதலானவர்களுககு மணடலநாயகா எனறும, உலகததையொருகுடைகுள அடஙகியாளும மனனனுக குப பூலோகநாயகன எனறும பெயரகளவநது வழஙகி யிருககினறன

ஆதிகாலத்தில் சூராகுலப்பிரிவார்களாயத் தொண்டைமண்டலதனில்வந்து குடியேறி அதிற்செவகோறசெலுத்திய சான்றோர்குலப பிரபுக்கள், செங்கோல்மன்னர்கள முதலான பெரியோர்களை சூராகுலத்தவர்களுக்குள்ளே வழங்கியபிரகாரம 'கிராமணிகள், நாயகர்' எனகிற பட்டப்பெயர்களை பெறறு வந்தனர். சுராநாட்டில, ஒருகிராமம ஆளபவன ஒருஹூர்க கிராமணி எனவும, பலகிராமங்களை ஆளபவன பலஹூர்க்கிராமணி எனவும, சுராநாடுமுழுவதும ஆள்பவன சுரக்கிராமணி சுரபதி சுரேந்திரன சுரநாயகன எனவும பெயர்பெறறிருந்தனர் அதுபோலவே, தொண்டைவளநாட்டில, ஒருகிராமம ஆளபவன ஒருஹூர்க்கிராமணி எனவும, பலகிராமங்களை ஆளபவன பலஹூர்க்கிராமணி எனவும, நாடடங்கும ஆளபவன தொண்டைமண்டலாதிபதி தொண்டைமண்டலநாயகனதொண்டைமண்டலேந்திரன எனவும பெயர்பெற்றனர்.

ஆனதால், கிராமணி எனகிறபட்டப்பெயர சானறோர்குலத்தவர்களுக்கிருப்பதால், இந்தக்கிராமணி எனகிறபடட பெயரையுடைய சானறோர்குலத்தவர்கள சூராகுலசத்திரியக் கிளைப்பிரிவார்கள் எனபதறகுச் சந்தேகமிலலை.

(3) கம்பராமாயணம், உத்தரகாண்டம், இலங்கையழித்தபடலம, 76-வது கவி.

"பாடுகந்தருவக்குலப்பாவையை
கேடில்சோதிக்கிராமணிபெற்றிடத்
தேடுமாமணிதெய்வயானியை
நாடிமற்றவனனமணஞ்செய்தனன."

இந்தககவியில், ஏகிளனப் பெயர்கொண்ட அசுரராசன் பேரனும, வீதஹோத்திரனுமாகிய சுகேசனுக்றவன சூராகுலகிளைப்பிரிவாருன ஓகிளைப்பிரிவினராகிய கந்தருவாகுலத்தில் 'கிராமணி' எனப படடபபெயாபெற்ற ஓதிபதியினுடைய புத்திரியாகிய 'தெயவயானி' எனபவளை மணமபுரிந்தனனெனக் கூறியிருகின்றது. இப்படியம கூறியிருகிற

பிரகாரஞ் சூராகுலத்துபபிரபுக்களுக்குக 'கிராமணி' எனனும படடப் பெயருண்டு எனபது தெளிவாக விளஙகு கினறது. ஆனதால், 'கிராமணி' என்னும படடப்பெயரை நாளது வரையிலும் இடையருது பெறறுவருதிருக்கிற சானரோகுல க்கிழபபிரிவாகள சூராகுலசசததிரியகளுபபிரிவாகள எனபதற்குசசந்தேகமே யிலலை. ஆகவே, 'கிராமணியாள' எனபதலல, 'கிராமணிகள' எனனுமபெயரே சரியான சான்ரோ குலபபூவபபடடபபெய ரெனபது ஐயமறத்தெளிவாகினறது

(vii) சானரோர்மரபுஎனனுமநூலில், 55-வது பகுதத் திறகணடிருக்கிற கவிவருமாறு.

"அறுபத்திமூவாதனிலொருவராஞோ கயிலை
யாதிரிவனமைநதஞோ,
அமபிகைபராசததியாராதிணக்காக
அவனிதனில்வருவதாஞோ,
மறுவைநதமெயதவகாநதமாரிஷிமனது
மகிழவருஷ்யாஞோ,
மாதுபதிரகாளி மணிமத்திரவுபதேசம
வளருதறகிடமதாஞோ
குறையறறசங்கிராசாரியார தனமனக்
குறைதீரத்தகுருவுமாஞோர்,
கொங்கையமுதினணுமூன எவருக்குமமுதவு
கோதில்மாதாவுமாஞோ,
நறையுறறஇஞ்சிலெழுநூற்றலவராஞோசொல்
நற்றொணடைநாடடில்மேவுட,
நதிபதிலிராமணிகள் அதிகுலகிரோமணிகள
நதிகுலகிராமணிகளாஞோர்."

இந்தக்கவியில், மேறபடி தொணடைவளநாட்டுச்சானரோ குலததவர்களுக்குக "கிராமணிகள" எனப் படடப்பெயரவ ந்திருப்பதுகண்டுகொள்க.

இந்தபபிரகாரம், உலகவழக்கிலும், நூல்வழக்கிலும், தாமி ரசாசனங்களிலுமவருகினறபடி, 'கிராமணிகள்' எனனும

•பெயரே மேறபடி• குலத்தவர்களுக்குரிய சரியானபடடப்பெயரென ருசுவாகின்றது.

II. 'கிராமனணியாள' எனனுமபெயரபபதம், ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியர் வேண்டுமெனறே பகைகழிறததால் நாதனமாயச்சிருட்டித்த மனோரதபபாணிபபுபபெயரபபதமாம இநதபபெயாபபதமும, அதன தாறபரியமும் மேற்படி நூலாசிரியருகுதான தெரியவேண்டியது அவர 'கிராமனணியாள' எனபதறகுக 'கிராமஙகளுகருப புற பபான வாகள' எனததாறபரியஙகூறிக தூஷிதத்திருகிறார இதுவும மேறபடி நூலாசிரியாமீது குறறமாகின்றது. அவர கூறியிருகிற தாறபரியமுரைபபினபடிகக,

கிராமணிகள்=கிராமனணியாள

=கிராமஙகளுகருபபுறபபான வாகள

எனறாகும

இது எவருடையபுதநிருமம எடடாதகருதது, அவர ஒருவருடையபுதநிருகே எடடியது இநநி அவருடைய மணமடையினுநிதததகருதானதினாலே, புதநிமானகள யாவரும மிகுபிரமிபபுடன அதிசயிதது அவரைபபாதது வியபபடையதகாடவாகள

இதறகிக, 'கிராமனணியாள' எனனுமபெயருக ஒருமைபபெயா 'கிராமனணி' எனபதாகவேணடும 'கிராமன்னி' ஒருமைபபெயராயின, பனமைபபெயா 'கிராமன்னிகள' எனவர வேணடியது அபபடியாயின, 'கிராமனணி' எனனுமபதம (=கிராமம+அனணி) என இரணடு மூலபதஙகளாகபபிரிகினறது இவைகளில் 'அனணி' எனபதறகுப பொருளென னவோ புரிதிமானகளே சொலலடடும் ஆகவே, 'கிராமனணியாள' என்னும பெயாப்பதம யாதொரு இயறகையான அரதசார மிலலாத வெடடிபபதமாம வெடடிபபதஙகள உணடுபெணணுவதில, மேறபடி ஜாதிசஙகிரகசார நூலாசிரியர வெகுவலலவர, மிகுசமாதானர.' ஆகையினாலே, 'கிராமனணியாள' எனனும பெயாபபதம மேறபடி நூலாசிரியா மணமையில முனோதத சுததவமபான வெடடிபபதமாகும. அது சுதத நூனியததிறகுச சமமாம.

III. 'பிராமணிகள்' என்னும்பதம், 'பிராம்மணியாள்' என்னும்பதத்திற்கு மரூஉவாகவந்து வழங்குகிற்தென்று மேற் படிநூலாசிரியர் எழுதியிருக்கிறார். இவருடைய இலக்கண விதிகளெல்லாந் தலைகீழாகப்பாய்கின்றன, அவருடைய மண் டையிலிரியதெல்லாம அவருக்கு இலக்கணவிதிகள்போல வினங்குகிறது.

மேலேப்பிரகரணங்களிற் கூறியிருக்கிறபிரகாரம, ஜாதி சங்கிரகசாரநூலாசிரியர் 'சாணர்' என்னும்பெயரினை றுசானரூர்' என்னும்பெயரும, 'கண்ணு' என்னுமபெயரி னிலை 'கன்று' என்னுமபெயரும், 'குண்ணு' என்னும பெயரினிலை 'குனறு' என்னுமபெயரும, மரூஉமொழி களாகவந்து வழங்குகிறதெனறு கூறியிருக்கிறதுபோலவே, இந்தக 'பிராமனனியாள' எனனும் பெயரினின்று 'பிரா மணிகள்' என்னுமபெயரும மரூஉமொழியாக வந்திருக்கிற தெனறு இவ்விடத்திலுங கூறியிருக்கிறார். இலக்கணவிதி வானகள் இவருடைய இலக்கண அறிவுதிறமையைபபாதது வியபபுறக்கடவர்கள்.

இலக்கணவிதிபபிரகாரஞ் சொல்லவேண்டுமேயாயின, 'சா ன்ரூர' எனனும பதத்தினினறு 'சாணர' எனனும பத முமு, 'கனறு' எனனுபதத்தினினறு 'கணனறு' எனனும பதமும, 'குனறு' எனனுமபதத்தினினறு 'குணனறு' எள் ணுமபதமும், மரூஉமொழிகளாகவந்து வழங்குகிறதெனறு சொலலலாம.

ஆயினும, 'பிராமணிகள்' எனனுமபதத்தினின்று 'பிரா மணனியாள்' எனனுபதம மரூஉமொழியாக வந்திருக்கிற தெனறுவது, 'பிராமனனியாள' எனனுமபதத்தினினறு 'பிராமணிகள்' என்னும்பதம மரூஉமொழியாக வந்திரு கிறதெனறுவது, ஒருபோதுஞ் சொல்லுதற்கிடமில்லையே. இடமிருகுமேயாயின், மேற்படிநூலாசிரியர் தாமே விதி கூறிக்காண்பிக்கக்கடவர்.

இது மேலேப்பிரகரணங்களில் எடுத்தரைத்திருக்கிற பிர காரம 'செளண்டிகர்' என்னும்பதத்திற்குச் 'சாணர' எனை

பது மரூஉமொழியாயிற்றென்று அவர் கூறியிருப்பதுபோலிருக்கின்றது.

இவைகளையெல்லாம் ஒருங்கேநிரடிப் பார்வையிடுமபோது, 'கிராமணிகள்' என்னும்பெயர் தொண்டைவளநாட்டுப் பூர்வ தமிழ்ச்சத்திரியகுலத்தவர்களாகிய சானறோர்குலத்து மேனமகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சிறந்தபட்டப்பெயர என்றும், இது சூராகுலத்துப்பிரபுக்களுகுரிய பட்டப்பெயரான மையால் மேற்படி சானறோகுலததவாகள சூராகுலத்துச சத்திரியகளிலேப்பிரிவார்கள் என்றும, 'கிராமணியான்' என பது மேறபடி நூலாசிரியா மனேபாவனேயிலுற்பத்தியான நூதனபுபாணிப்புபபதமென்றும நிசசயமாய்த தெரியவருகினறது.

இனி ஆருவது பிரகரணத்தில் அரசர்குலததவர்களுகுரிய சிறந்தபடடப்பெயராகிய 'நாடான்' எனனுமபெயரும, அந்தபபெயருடன் ஒருபொருளில்வந்து வழங்குகினற மற்றப பெயாகளும், தமிழ்நாடடுச் சத்திரியகுலததவர்களுகுரிய பூவபபட்டபபெயர்கள என விபரபபடக்கூறுவோம்.

கூ. பிரகரணம்.

தமிழ்ச்சத்திரியகுலபபடடப்பெயராகிய 'நாடான' என்னும்பெயரும, அந்தப்பெய்ருடன ஒருபொருள கொண்ட மற்றப்பெயர்களும, தமிழ்நாட்டரசர்குலத்தவர்களுக்குரிய பூர்வபபட்டப்பெயாகள எனகூறுகின்றது.

ஜாதிசங்கிரகசாரநூலில், சான்றோர்குலத்தவர்களுக்குப் பூர்வகாலமுதல் வந்திருக்கினற சிறந்தபட்டபபெயராகிய 'நாடான்' என்னும் பெய்ருக்குத் திப்புத்தாப்பாய்கூறியிருகின்ற காரணத்தையிட்டு, 'நாட்டான்' என்னும் பட்டப்பெயரையன்றி இந்தப்பெயருடன ஒருபொருள்கொண்ட பட்டபபெயர்களாக வழங்கிவருகின்ற 'நாட்டான், நாடன்' என

ணும பெயர்களையும், 'நாட்டரனவான், நாடான்வான்' என ணும பெயர்களையும, ஒருசேரத்திரட்டி இவ்வனந்தாற்பரியவ கூறி, தப்பையொழித்து, நிசதைதநிறுத்தும நியாயங்கள கூறுதல்செய்வோம்.

ஜாதிசந்திரகசாரதூலில், 389-வது பக்கத்தில் பலாபால் விகுதியிற்கூறியிருக்கின்ற 'நாடார்' என ணும பதத்தை இவ்வ னம ஆண்பால்விகுதியில் 'நாடான' என வைத்துவிபரிப பேர்ம்.

மேற்படி நூலாசிரியர், 'நாடான்' என ணும பெயர்ப்பதத திற்கு 'மேலோர்வசிக்கும நாடுகளில் நாடாதவன' எனத தாற்பரியம் கல்பித்து தமது மனோரதபபிரகாரம, 'நா டான' என ணும பெயருக்கு 'நாடாதவன' எனத்தாறபரியங் கூறியிருக்கிறார். ஆயினும் முன்அடை பின்அடையினறி, 'நாடான' என ணுமபதம் தனிநிலேபபதமாய்நிற்க, அதற்குப பொருளிலொத்ததாகக்கூறிய 'நாடாதவன' என ணுமபதத திற்கு ஒருமுழநீளத்தில் முன்அடைசேர்த்து 'மேலோர்வசிக் கும நாடுகளில் நாடாதவன' எனத்தாற்பரியம் எழுதியிருக் கிறார். 'மேலோரவசிக்கும நாடுகளில்' எனகிற அடைவாச ரு தாற்பரியப்பதத்துடன சமபந்தப்பட்டு நிற்கின்றது இந்த நீண்டதொடரடை இவருக்கு எவ்வனம அகபபட்டதோ யாம அறிகிலம.

'நாடான' என்னும்பதம மேற்படி நூலாசிரியர் கருத்தின படிக்கு, நாதி (=விரு ட்பு) என்னும வினைமூதலடியிறபிறந்த எதிமறை ஆணபால்வினைமுற்றாகும்; அல்லது எதிமறைவி னையாலணையும் ஆண்பாற்பெயராகும். மேற்படி நூலாசிரி யரோ 'நாடான்' என்னும்பதத்தை வினையாலணையும் ஆண் பாற்பெயராகக்கொண்டு 'நாடாதவன்' எனத்தாற்பரியம பண்ணியிருக்கிறார். அப்போது 'நாடாதவன்' எனபதறகு 'விரும்பாதவன்' என்று அருத்தமாகும். 'விருமபாதவன்' என அருத்தம்கொண்டவருகிறது 'நாடாதவன்' என்னும் பதத்தின் அர்த்தசாரத்தை விரித்துத்தெளிவுபடக்கூறுதற்கு

நாடி அடைமெழிதேடியவர் அதினகருத்தைத்தெளிவீப பதற்கு இயற்கையாய் வேண்டாத அடைகூறியிருக்கிறார்.

'நாடான' எனறும்பதத்தினகருதது மாறுகருகு விள் ங்குதோ அல்லவோ என நிச்சயித்தறியவிரும்பிய ஆசிரிய னெருவன மேற்படி மாணாக்கரைப்பார்த்து, ஏன்னத்தை நா டான (=நாடாதவன)? என வினவி அடைசேர்த்துதுக் கருத்தைத்தெளிவிப்பது ஆசிரியனுகு இயற்கை இவ்வாறு வினவினால், அதற்குவிடையாக,

பூலோகவினபத்தை
வீட்டை
இனசனத்தை } நாடான (=நாடாதவன்)

என்பதுபோலொத்த ஒரு அடைசேர்த்துக்கருத்தைத்தெளிவி பபது இயல்பாகும். இவ்வாறு இணஙகிய அடைகூறுமல், கருதநிற்கு இசையாததும, கருத்தைதநிறைவாக்காததுமான அடைசேர்த்து "மேலோவசிகுகும்நாடிகளில் நாடாதவன" எனக் கூறியிருக்கிறார நூலாசிரியர்.

இதனகருத்தை நிறைவாகுதற்கு இரண்டுவினுக்கன்வினு வி இயற்கைபதங்களே வருவித்துச்சேர்க்கவேண்டும். அந் தபபடிசு 'மேலோவசிகுகும் நாடுகளில்' என்னத்தைநா டான (=நாடாதவன)? எனவினவின, 'மேலோர்வசிக்கும நாடுகளில் மேன்மையை நாடான' எனபதுபோலொத்த வி டை ஏற்கும. பினனும் மேலோர்வசிகுகும் நாடுகளில என்னசெய்யநாடான (=நாடாதவன)? என வினவின், 'மேலோர்வசிக்கும் நாடுகளில் சண்டைசெய்யநாடான' என பதுபோலொத்த விடைஏற்கும.

இது மேற்படிநூலாசிரியர் கருத்தேயாயின், 'மேலோர் வசிக்கும்நாடுகளில் மேன்மையைநாடாதவன்' எனறுவது, 'மேலோர்வசிக்குமநாடுகளிற் சண்டைசெய்யநாடாதவன்' எனறுவது தாற்பரியம எழுதவேண்டுமே. இவ்வகைத்தாற்பரி யம அதில் அமையவில்லை.

இப்படியிருக்க, 'மேலோர்வசிக்கும்நாடுகளில் நாடாத வன' எனறு மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் எழுதி

யிருக்கிற தாற்பரியத்தைக்கூர்ந்து யோசித்துப்பாக்கும்போ
தி, இதனுள அவருடைய இயற்கையான மனக்கருத்து வெளி
யாகின்றது. எவ்வாறெனில், மேற்படிநூலாசிரியருக்கு, 'நா
டான்' எனனுமபதம் 'நாடு (=விரும்பு)' எனனும் வினை
முதலடியினின்று பிறந்து 'நாடாதவன' (=விருமபா
தவன)' எனத்தாற்பரியம் பெற்றுவரும் எனவும, மேற்
படி 'நாடான்' எனனும்பதமே 'நாடு (=தேசம்)' எல
னும்பெயரடியிற்பிறந்து 'நாடான (=அரசன்)' எனத
தாற்பரியம்பெற்றுவரும எனவும, தனகுணாந்தவரானதினு
லும, 'நாடான' எனற சான்றோருலத்துச் சிறந்தபட்
டபபெயரானது 'நாடு (=தேசம்)' என்கிற மூலபதததி
னினறு பிறந்தபெயரெனறே தெரிந்தவரானதினுலும், அவா
'நாடான' எனனுமப்பதத்துக்குத் தாற்பரியங் கூறபபுகுந்த
போது, முனபினயோசியாமல் 'மேலோர்வசிகரும். நாடு
களில நாடாதவன' எனக்கூறிவிட்டார். ஆனதினுலே, 'மே
லோரவசிக்குமதாடு' எனனுந்தொடர்மொழியிலமைந்திருக
கினற 'நாடு (=தேசம்)' எனனும மூலபதத்தினினறு
'நாடான' என்னும பெயர்பபதம் பிறந்திருபபது அவருக்கு
உள்ளுகருள்ளாகத் தெளிவுறத்தெளிந்த உண்மை எனபதற
குச சந்தேகமில்லை.

இந்தபபிரகாரம, மேற்படி நூலாசிரியர் நினையாதவண்
ணம, தமதமனறொறபபடிக்கு எழுதியிருக்கிற அடைவாசகத்
தில், 'நாடு (=தேசம)' எனறெருபதததை அதனுள
ணிணித்துவைத்திருக்கிறார். ஆகவே 'நாடான' எனனும
பதம 'நாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது அவர் மனதுகளே
தீர்க்கமுறத்தெரிந்த சத்தியம் எனபதற்கு ஐயமேயில்லை.
அவ்வாறு அவருக்குத்தெரியாதிருக்குமேயாயின், 'நாடான்
(=நாடாதவன்)' எனனும பெயர்ப்பதத்துக்கு அடைதேடிய
வர் மேற்படிவினைக்கு இயல்பாத இணங்காததக்க சொற்களைச்
சேர்த்து,

'கிரையநாடாதவன்,'
'புண்ணுக்கைநாடாதவன்,'

'கத்திரிக்கோலையதாடாதவன,
'பாவஞ்செய்யநாடாதவன,'
'சண்டைபண்ணநாடாதவன,

என அடைசேர்த்து மேற்படிவினையின் கருதத்தைத்தெளிவிக் கலாமே. இவ்வாறுதெளிவுகூறாமல், 'மேலோர்வசிக்குமநாடு களில்' என அடைசேர்த்திருப்பதினாலே, 'நாடான' என் னும் பெயர்ப்பதத்துக்கு அவர்தாமே நமக்கு மூலபதமும தாற்பரியவுரையும் கூறிக்காட்டியதுபோலிருக்கினறது ஆன தால், 'நாடான' என னுமபெயர்பதத்துக்கு 'நாடு (=தே சம)' எனபது மூலபதம எனவும, 'நாடான' என னும பெ யர்பதத்துக்கு 'மேலோர்வசிக்கும நாடாள்பவன்' என்பது தாற்பரியம எனவும் நமக்கு அவர்தாமே சொல்வித்தந்திருப் பதுபோலிருக்கிறது.

இத்தக்கருத்தினபடிக்கு, 'நாடான்' என னுமபெயருக்கு,

'நாடுடன சமபந்தபபட்டவன,'
'நாட்டுக்குரிமையுடையவன,'
'நாடாளபவன' என்பதுகருத்தாகும.

ஆனதால், 'நாடான' என னுந்தமிழ்ச்சந்திரியகுலபபட்ட பபெயருகுத் 'தேசம்' என அருத்தங்கொளளுகினற 'நாடு' என னுமபதம் மூலபதமாகும. இபபடி யிருப்பதினால், நாம இங்ஙனம,

I. நாடு (=தேசம்) என னும்பெயர்ப்பதத்தினைறு பிற ந்துவந்து வழங்குகின்ற 'நாடான' என னும்பெயாபபதத்திற் குச் சரியானதாற்பரியம் இன்னதென்றும்,

II. 'நாடான்' என்னும் பெயர்ப்பதத்தோடு இயல்பாகக் கூடிவருகினற அடைமொழிகளால் அதின்கருத்து இன்ன தென்பது தெளிவுற வினங்குகின்றதென்றும்,

III. 'நாடான்' என்னும்பெயர் இன்னகுலத்தவர்களுக் குப் பட்டப்பெயராக நூல்வழக்கிலும், உலகவழக்கிலும் வந்து வழங்குகின்றதென்றும், இங்ஙனம் விபரப்படப்பார்க்க வேண்டியது.

ஆயினும் இந்த மூன்றுவிஷயங்களையும் முறையே எடுத்து விரித்துரைப்பதற்கு முனைகிறேன், மேற்படி ஜாதிசங்கிரக சாரதூலாசிரியர் இதிற்காண்பித்திருக்கிற யுத்திக்குறைவை இங்ஙஞ் சற்றுவிபரபடக் கவனித்துபார்பபோம.

(i) நாடு (=தேசம்) பெயர். இந்த மூலபபெயர்ப்பதத்தினின்று 'நாடான' என்னும் பெயர்ப்பதம் பிறந்துவந்திருக்கின்றது. ஆனதால், 'நாடான்' என்பதற்கு, 'நாட்டையுடையவன்' எனறு கருத்தாம.

(ii) நாடு (=விருமபு) வினை. இந்த மூலவினைப்பதத்தினின்று 'நாடான' எனனும் எதிர்மறைவினையாலணையும் பெயாப்பதம பிறநதிருக்கினறது. ஆனதால், 'நாடான' என்னும் வினைபபெயர்ப் பகுபதத்திற்கு, 'நாடாதவன் (=விருமபாதவன)' என்பது பொருளாகும.

மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரதூலாசிரியரோ, மேலேகாட்டியிருகிறபடிக்கு, வேண்டுமெனறே, பெயர்ப்பதமாகிய நாடு (=தேசம்) எனபதை மூலபதமாக எடுக்காமல், சரசம்பேசுகிறவாகளுகுகொபபந்தம, நாடு (=விரும்பு) எனனும் வினைபதத்தை மூலபதமாகக்கொண்டு மேற்படி பெயர்பபகுபதத்தைப பிறபபித்து, 'நாடாதவன்' எனத் தாற்பரியம்பண்ணியிருக்கிறார்

'நாடு' என்னும்பதம் உபயார்த்தமானபதம். இத்தபோலான உபயார்த்தபபதங்களிற் சிலவற்றைத் திருட்டாந்தங்களாக இங்ஙனம் எடுத்துக்கூறுவோம்.

சரசக்காரர்களாகிய வாலிபர்கள் கூட்டமிட்டுகொண்டு, சக்தந்தவார்த்தைகள்பேசிச் சிரித்து மகிழுமிடங்களில், ஒருவருடனொருவர் பேசும் பேச்சுகளில் உபயார்த்தப்படதக்க மொழிகள் அகப்பட்டால் சும்மாவிடார்கள். அந்த மொழியை யுசரப்பவன் நினைத்தகருத்து இன்னதெனறு தெரிந்திருந்தும், அதையொழித்துப்பேசியவன் நினையாத மற்றொருகருத்தை தனைப்புணர் வெளிப்படக்குறிச் சிரித்து மகிழ்வதுண்டு. இவ்வித உபயார்த்தப்படத்தக்கமொழிகளிற்

சிலவற்றை இங்ஙனந்திருட்டாந்தங்களாக எடுத்துக்காண்பிப போம். அவைவருமாறு :

(i) தேரான்.—இது 'தேர்' எனனும் மூலபதத்தினிறு பிறந்த உபயார்த்தப்பதம :

(a) தேர் (=நிதம்) பெயர். ஆனதால், 'தேரான்' எ னபதற்குத் 'தேரையுடையவன்' என்பதுகருத் தாம்.

(b) தேர் (=ஆராய்) வினை. ஆகவே, 'தேரான' என பதற்கு 'ஆராயாதவன' எனபது பொருள்

(ii) பாரான்.—இது 'பார்' எனனும மூலபதத்தினினறு பிறந்த உபயார்த்தப்பதம :

(a) பார் (=பூமி) பெயர். ஆனதால், 'பாரான' என பதற்கு, 'பாரையுடையவன் (=பூமிகுடைய வன்)' என்பது கருத்தாம.

(b) பார் (=காண) வினை. ஆகவே, 'பாரான்' எனபத ற்குப் 'பாராதவன (=காணதவன)' எனபது பொருள.

இதுபோலவே, அடையான, உறியான, உடையான, 'தறி 'யான மூதலான உபயார்த்தமொழிகளையும எடுத்துபபிரித்து உபயார்த்தப்படத்திக கண்டுகொள்க. உபயார்த்தங்கொள்ளு கினற பதஙகள் இருவகைக்கருத்துகளைக்கொள்ளும். பேசுகிறவன ஒருகருத்தை யமைத்துச்சொல்ல, மற்றவன வேண்டுமென் றே மற்றொருகருத்தை எடுத்துக்கூறிசிரித்து மகிழவே, அங்ஙன மிருப்பவர்களெல்லோரும கெக்கட்டமிட்டு நகைப பார்கள். நகைத்துப்பழித்தலே அதினபயன. உண்மை தோனறபபேசி யகமகிழ்தலே நிசவினயும். விகடப்பேச் சுபபேசிச் சிரித்தல் பேய்த்தனமாகும். பேசும்பொருள் கணங் கொண்ட பொருளேயாயின், அவ்வகைப்பேச்சினுள்ளே விகடப்பேச்சுப்பேசுதல் நகைப்புக்கல்ல வெறுபபுக்கேது வாம.

மேற்படி நூலாசிரியர் எடுத்துப்பேசுகினறபொருள் வினை யாட்டுபபொருளல்லவே. இது வினையாட்டுப்பொருளல்லாத

தால் இதுவும் அவர்மீது குற்றமாகின்றது. அவர் 'நாடானை' எனனும பட்டபபெயருக்கு 'நாடாதவன்' எனபபொருள் கூறுகிறார். இது மோடனதாற்பரியம எனபதற்கு இங்ஙனம் ஒரு உதாரணம எடுததிரைபபோம.

அருணசலபபுராணம்,* வச்சிரான்கதபாண்டியனசருககம், 40-வது கவி:

"வேழமும்பரியுந்தேரும வீரருஞ்சுவடுதாடிச்
சூழமந்திரிகளோடுஞ சூழ்ந்தனர்துயரந்தீர்ந்தான்,
தாழையினகமுகினகாடுந் தவளவானகதிரைத்தீணடிம
வாழையுங்கருமபின சாற்றினவளர்த்திடுமவையைநாடான்."

இந்தககவியில், வச்சிரான்கதபாண்டியனுக்கு 'வையைநாடான' எனப் பட்டப்பெயாவந்திருகின்றது. 'வையைநாடான' எனபதற்கு 'வையைநதிபாய்நாடாள்வான்' எனபது கருததாம. உரையாசிரியா 'நாடான' எனபதற்கு 'நாடட ரசன' எனததாற்பரியம எழுதியிருக்கிறார்.

மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரதூலாசிரியரோ 'நாடான' எனனும பட்டப்பெயருககு 'நாடாதவன' எனத்தாற்பரியங்கூறியிருகினரார். அவ்வாறு தாற்பரியங்கூறினால், 'வையை நாடான' என்பதற்கு 'வையைநதியையநாடாதவன' என்றுதாற்பரியமாகு ம. பாண்டியன 'வையைநதியை நாடாதவனு? மேற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரதூலாசிரியரே சொல்லட்டும புதிமானகள் நடுச்சொலலக்கடவர். ஆகவே, 'நாடான' எனனும் பட்டப்பெயருக்கு 'நாடாதவன்' எனப பொருள் கூறியிருப்பது மோடனத்தாற்பரியமல்லவா?

நாம மேலேசொல்லியிருகிறபிரகாரம் 'நாடான' என்னும் தமிழாசரியருலப்பட்டப்பெயரைக்குறித்து இங்ஙன மூன்று விஷயங்களை எடுத்துகாட்டுவோம. அவைவருமாறு

I. 'நாடான்' என்னும் பட்டபபெயருக்குச் சரியானதாற்பரியம் இன்னதென்றும்,

* Published in A. D. 1842.

II. 'நாடான' எனனும்படடப்பெயரோடு இயல்பாகச்சே ர்ந்தவருகினற அடைகளால் அதனதாற்பரியம இனனதென பது தெளிவுறவிளங்குகிறதெனறும்,

III. 'நாடரன்' என்னும்பட்டப்பெயர் இன்னகுலத்தவர் களுக்கு நூல்வழக்கிலுமம, உலகவழகிலுமம வந்திவழங்குகிற தென்றும, இவ்வினம முறையே எடுத்தகூறுவோம். அநத மூன்றுவிஷயங்களுள்,

I. 'நாடான' எனனும்பட்டபபெயருக்குச் சரியானதாற் பரியம எனனே ?

ஒருபதம உபயார்த்தப்பட்டி வழங்குமேயாயின, உத்தமஆசி ரியர்கள் அவ்விருகருததையும விதந்துகூறி, இந்தவிடத்தில் இவ்விரண்டுகருத்தில் இனனகருத்து ஏற்குமெனறு காட்ட வேண்டுவது அவாகளுக்கு இடற்கையாம. அப்பதம அடையி னறித் தனிபபதமாக நிற்குமேயாயின, உபயார்ததங்களிரண டையும விபரபபடக்கூறி, சுமமா விட்டுவிடவேணடியது. ஜாதி சங்ஙிரகசாரநூலாசிரியரோ மேற்படி 'நாடான்' என்னுமப தத்தை நூற்சாபிற்சொல்லாது, தனிமொழியாக எடுத்துக் கூறியிருப்பதால், அவர 'நாடி' எனனும் மூலபதத்தை விஷே யாகக்கொண்டு, 'நாடாதவன்' என்பதாக அப்பதத்தினா ஒருக ருத்தைத் தெரிவித்தபின்பு, 'நாடி' எனனும மூலபதத்தைப் பெயராகக்கொண்டு, 'நாடான்' எனபதற்கு 'நாடடைபுடை யவன' என அதின் மறுகருத்தையும் விளங்கசகூறுதது யாது காரணமோ அறிவுடையோர் சொல்லக்கடவர். 'நாடி' என னுமபதம உபயார்தப்படத்தக்கமொழியென்று தமக்குத்தெ ரியாததினாலே இரண்டாவதுகருத்தை மேற்படி நூலாசிரியர் விட்டிருப்பாரேயாயின், அது அவருடைய குற்றமனறு. அப போது தெரியாமையினால் அதை விட்டுவிட்டாரென்க.

அந்த இரண்டாவது கருத்துத்தெரிந்திருக்க, அதை மறை க்கவேண்டுமென்கிற நோக்கத்தோடி சொல்லாதுவிட்டிரு பாரேயாயின், அது என்னசெய்கையாகுமோ, இதை போர்தாமே நிதானித்துச் செல்லட்டும்.

மேற்படி நூலில், 389-வதுபக்கத்திற் கண்டிருக்கிறவைக ளோக கூந்துபாரகுமிடத்து, 'நாடான' எனனும பதந் தனிப பதமாகநிற்க, அதனைதாற்பரியம் மூனபின வருகின்ற அடை வாசகஙகளோடு பிணிபடடுச் சமபந்திதது நிற்கினறது. அந் த அடடிவாசகங்களைபபார்க்குமிடத்து, 'நாடான' என்னும பெயர் பிராமணிகளாகிய சான்றோர்குலத்தவர்களுக்குரிய பட்டப்பெயர்என்று கண்டிருக்கினறது ஆனதால, மேற்படி நூலாசிரியர் 'நாட்டான' எனனுமபெயர் பிராமணிக்ளாகிய சானறோர்குலதததவாகளுகுரிய பட்டபபெயாஎனறு தெரிநத வராய, அந்தப்பதத்துககு அர்தகள்சொல்லபபுகுந்திருகிறார் அவ்வாறு அர்ந்தஞ்சொல்லபபோனவர், மேறப்படி 'நாடான' என்னுமபதத்தின உபயார்தங்களைத தெரிவிதது, தாம எடு த்ததுறைக்கு இன்னகருத்து ஏற்காதெனபதற்குத் தகுந்தநியா யங்கள கூறி, அநதகருத்தை ஒதக்கிவிட்டு, மறற இரண்டா வதுகருத்து இந்த இடத்திற்கு ஏற்குமென்பதற்கேற்ற நியா யஙகள்காடடி, அந்தகருதனைத் தமது நூலில் அமைக்கவே ண்டுவது நியாயம. ஆயினும, அவா அபபடிச்செயாதது பெரியோாகள் கருத்திற்கிசையாது.

இனி 'நாடான' எனனும் பட்டபபெயர்ப்பதத்திற்கு இயற் கையான தாற்பரியம இனனதென்று இங்ஙனம விரிததுரைப போம.

'நாடான்.'

'நாடு' எனனும் மூலபதத்தினின்று பிறந்துவழங்குகின் ற பதபதப்பெயர்கள,

'நாட்டான, நாடான், நாடன
நாட்டான் (ழ்) வான, நாடான் (ழ்) வான'

எனனும ஐந்தபெயர்களுமாம.

இந்த ஐந்தபெயர்களுக்கும், 'நாட்டையுடையவன, பூமி குடையவன, அரசன்' எனபதுபொருளாகும.

'நாடு' எனனும மூலபதத்தினினறு இலக்கணவிதிபபிர காரம் பிறந்த ஆண்பாற்பகுபதம் 'நாட்டான்' எனபது 'நாட டான்' எனனும்பதம் இடைக்குறையால், 'நாடான' எனறு

று; பினபு குறுககல்லிகாரத்தால் அனவிருதிபெற்று, 'நாடன' எனவாயிற்று. ஆகவே, 'நாட்டான, நாடான, நாடன' எனனும இந்த மூனறுபெயர்களும, ஒருபொருள்கொண்ட மொழிகளாம. இந்த மூனறுபெயாகளும ஒருபொருடபெயர்கள எனபதறகுச் சில உதாரணஙகள இங்ஙனங்கூறுவோம.

(i) கூடு.—இந்த மூலபதத்தினின்று பிறந்து வழங்குகினறபெயாகள, 'கூட்டான, கூடான, கூடன' எனபவைகளாம.

அவை 'கூட்டையுடையவன (=உடலன)' எனனும, ஒரு பொருளில்வந்து வழங்குகினறன. அபபடியாயின, 'நாட்டான, நாடான, நாடன' எனனும மூனறுபெயாகளும ஒருபொருளில் வரவிலலையெனறு யார்சொலலுவான ?

(ii) கோடு—இந்த மூலபதத்தினினறு பிறநதுவழங்குகினற பெயாகள, 'கோட்டான, கோடான, கோடன' எனபவைகளாம.

இந்த மூனறு பெயர்களும 'கொமபன' எனனும ஒரு பொருளில்வந்து வழங்குகினறன. அப்படியாயின, 'நாட்டான, நாடான, நாடன' என்னும மூனறு பெயாகளும ஒரு பொருளில் வரவில்லையெனறு யார்சொல்லுவான ?

(iii) காடு.—இந்த மூலபதத்தினினறு பிறந்து வழங்குகினறபெயாகள். 'காட்டான, காடான, காடன' எனபவைகளாம.

இந்த மூன்றுபெயர்களும் 'வனத்தன' எனனும ஒரு பொருளில்வந்து வழங்குகினறன. அபபடியாயின், 'நாட்டான, நாடான, நாடன' என்னும மூனறுபெயர்களும ஒரு பொருளில்வரவில்லையென்று யாசொல்லுவான ?

நூலவழக்கிலும, உலகவழக்கிலும 'நாட்டான, நாடான, நாடன' எனனும மூன்றுபெயர்களுகும பொருள் 'அரசன,' எனபதாம். அதுவுமல்லாமல், 'நாடு' எனனும மூலபதத்தினினறே 'நாட்டாள் (=ஆள்)வன்' 'நாடாள் (=ஆள்)வான' என்னும பெயர்களும பிறந்துவந்திருக்கின்றன, நாட்டாள்வன' எனனும பெயர் இடைக்குறையால் 'நாடாள்வான' என வந்து

காலும மூலவழகுகாலும தெரிவிகக கருதியிருகதி
ருமெனறுஞ் சொலலிகொணட தின்பேரில, நீங
கள உங்கள குலதைகருதி தது தெரிவிகக கருது
கிறவைகளேத தெரியப்படுத்திகொளளலாமென்று
உததரவு பெறறுகொணடனா.

4. சானரோகுலததவாகள செயதபிரகாரம,
பிறகுலததவாகளிற பலகுலததவர்களுந தததங குல
நிலைகள மேறபடி சடடததாற சரியான தானஙகளில
வைகபபட ஏதுவிலலையெனபதாக மேறபடி கம
பிடடியாருகு விண்ணபபங்களமூலமாகத தெரி
வித்துகொணடனா. அவாகளுகும அவவாறே
உததரவளிகபபடடது.

5 இதபிரகாரம மேறபடி சடடதால குல
நிலைப பூவோததிரஙகளைக கிணடிக கிளறிப பாப
பதறகு ஏதுவுணடானமையால, புராதனபபிரியா
ஒருவா 'சானரோ மரபு' எனப பெயாகொண
ட நூலொன்றெழுதி,கிறிஸ்தாபதம ஆளையிக-ஸ்ல
அசியறறுவித்துப பிரசிததஞசெயதனா. அநத
நூலில, மேறபடி நூலெழுதியவா சானரோகுலப
பூவோததிரம இனனதெனறும, அவாகளுடைய
பூவவுறபததி ஸ்தானம இனனதெனறும, அவா
கள தமிழநாடடுச சததிரியகுலததவாகளெனறும,
அவாகள் தமிழநாட்டு அதிபூவச சிவபகதாகளென
றும், அவாகள் பூவ ஆரியமாகிய தமிழபபாஷைக
குடையவர்களென்றும், அவாகள சுய அரசிழநத கா
ணததால மிகு தாழ்வடைதறகு ஏதுவானாகளெ
னறும, பதினெண்புராணஙகளிலொனறுகிய பிரா

மிய புராணத்து மூன்றுவது காண்டமாகிய பிரமோத்திர காண்டத்திலடங்கிய சுராபாண்டிய இராசனது சரித்திரத்தால், மேற்படி சான்றோர்குலத்தவாகள சுராபாண்டியனெனப பெயாகொண்ட சததிரிய ரிஷியாகிய காந்தமாரிஷியின் பரமபரையிலுதித்தவர்களெனறும பல நியாயங்களைகொண்டு தெளிவுகர் டடி எழுதியிருகின்றனர்.

இந்நூல மேறபடி சான்றோர்குலம தமிழகாட திச சதத்திரியகுலம எனபதறகு ருஜுக கூறுகினறது.

6 இபபடியிருகிற சமயத்தில, கிறிஸ்தாபதம ஈஅளஎ-ஹு 'ஜாதிசங்கிரகசாரம்' என்றொரு நூல பிரசுரமாயிற்று. அந்நூல எழுதியவா அகில சானறோர்குலத்தினரைசசுட்டி எழுதியிருகின்றவை களை பூரவ ஏறபாடுகளுகும், நாளது நியலபு வழக கங்களுகும, பெரியோாகள யுத்திகும, பூரவநூல களுகும ஒருவிதத்திலும் பொருந்தாதவைகளா யிருகினறன.

மேறபடி ஜாதிசங்கிரகசாரநூலில சான்றோர்குலத்தினரைசசுட்டி மேற்படி நூலாசிரியா எழுதியிருகின்றவைகளில ஆறு முகியவிஷயங்கள அடங்கியிருகினறன. அவைகளை முறையே ஒவ்வொன்றாக ஆராய்ந்து விபரித்துரைத்து, நியாயப்பிரயோகத்தால் தபபுகளைபபோகி, உண்மையை நிறுத்த முயலுவோம. அந்த ஆறுவிஷயங்களும வருமாறு :

(i) திவாகரம் மக்கடபெயாதொகுதி, 50-வது சூத்திரத்த தாற்பரியம். ஜாதிசங்கிரகசாரம, 14-வது பகுதி காண்க.

முங்குகின்றது.'நாட்டாள்(=ழ்)வான்,நாடான்(=ழ்)வான'எ
னும இரண்டுபெயர்களுக்கும்பொருன் 'அரசன்'எனபதாம்.
வைகளுக்கு நூல்வழக்கு இதனடியில் மூன்றாவது விஷயத
தை எடுத்துப்பேசும்போது விபரப்படக கூறுவோம்.

II. 'நாட்டான், நாடான், நாடன, நாட்டாள் (=ழ்)
வான், நாடாள் (=ழ்)வான்' என்னும் இவ்வைந்துபெயாகளும
அரசாகுலத்தினர்களுரியபட்டப்பெயர்களாம். இந்தப்பட்டப
பெயர்களோடு இயல்பாகச் சேர்ந்துவருகின்ற அடைகளாலே
ய அவற்றின்கருத்து இனனதெனத் தெளிவுறவிளங்குகினறு
தென்று காண்பிபபோம.

இந்த அரசர்குலப்பட்டபெயர்களே நாட்டுப்பெயாகளோ
மம, நகரூர்ப்பெயர்களோடுமே, ஆற்றுப்பெயர்களோடும், ஆட
ப்பெயர்களோடுஞ்சேர்த்துரைப்பது நூல்வழக்கும் உலக
கமுமாம. அதறகு இலக்கணம் உதாரணங்கள் வருமாறு

(i) நாட்டுப்பெயர்களோடு மேற்படி அரசர்குலப்படடப
யர்கள் முறையேசேர்ந்து வருமாறு:

(1) குருநாடு. இதினின்று,
குருநாட்டான்,
குருநாடான்,
குருநாடன்,
குருநாட்டாள் (=ழ்)வான்,
குருநாடாள் (=ழ்)வான, எனபவைகளும.

(2) கானகநாடு. இதினின்று,
கானகநாட்டான்,
கானகநாடான்,
கானகநாடன்,
கானகநாட்டாள் (=ழ்)வான்,
கானகநாடான் (=ழ்)வான், என்பவைகளும்.

(3) தமிழ்நாடு இதினின்று,
தமிழ்நாட்டான்,
தமிழ்நாடான்,

தமிழநாடன்,
தமிழ்நாட்டாள் (=ழ்)வான,
தமிழ்நாடாள் (=ழ்)வான, என்பவைகளும்,

(4) கம்பநாடு. இதினைறு,
கம்பநாட்டான,
கம்பநாடான,
கமபநாடன,
கம்பநாட்டாள் (=ழ்)வான்,
கமபநாடாள் (=ழ்)வான, எனபவைகளும,

(5) குட்டநாடு. இதினைறு,
குட்டநாட்டான.
குட்டநாடர்ன்,
குட்டநாடன,
குட்டநாட்டாள (=ழ்) வான,
குடடநாடாள் (=ழ்) வான, எனபவைகளும,
நாடுபெயர்களோடு சேர்ந்து, 'அரசன' எனனுமகருத்தில வந்து வழஙகியிருகினறன.

இதுபோலவே மச்சநாடு, மலைநாடு, குடநாடு, கொறைகநாடு, காயாம்புளிநாடு, நட்டாத்திநாடு, ஆலிநாடு, மூதலான நாடுபெயர்களோடும மேற்படி அரசாகுல்ப்பட்டபெயாகளையொடடிக் கண்டிணர்க.

(ம) நகரூர்ப்பெயர்களோடு 'நாடான், நாடன்' முதலான பட்டபெயாகள்கூடி வருமாறு:

திருக்குருகூர். —திருக்குருகூர்நாடான,
திருகுருகூர்நாடன, எனவும்,
சிவகாசி. —சிவகாசிநாடான்,
சிவகாசிநாடன், எனவும்,
ஆறுமுகனேரி. —ஆறுமுகனேரிநாடான,
ஆறுமுகனேரிநாடன், எனவும்,
தென்றிருப்பதி. —தென்றிருபபதிநாடான,
தென்றிருபபதிநாடன, எனவும்,

அறுப்புக்கோட்டை.—அறுப்புக்கோட்டை நாடான்,
அறுப்புக்கோட்டைநாடன, எனவும்,

நகரூர்ப்பெயர்களோடு சேர்ந்து, மேற்படி பட்டப்பெயாகள் 'அரசன்' என்னுங் கருத்தில்வந்துவழங்கியிருக்கின்றன

இதுபோலவே, தண்டபபற்று, படுகைப்பற்று, காயல், தருவை, தெனகாசி, முக்கூடல் முதலான நகரூபபெயாகளோடும், மேற்படி அரசாகுலப்படடபபெயர்களோயொட்டிக கண்டுகொள்க.

(iii) நதிபபெயர்களோடு 'நாடான், நாடன்' முதலான பட்டபபெயர்கள்கூடி வருவதற்குத் திருடடாந்தங்கள :

வையை. —வையைநாடான,
வையைநாடன, எனவும்,
பொனனி. —பொனனிநாடான,
பொனனிநாடன, எனவும்,
பொருநை.—பொருநைநாடான்,
பொருநைநாடன், எனவும்,
கங்கை. —கங்கைநாடான,
கங்கைநாடன, எனவும்,
காளிந்தி. —காளிநதிநாடான்,
காளிந்திநாடன், எனவும்,

நதிப்பெயாகளோடுசேர்ந்து 'அரசன' எனனுங்கருத்தில வந்து வழங்கியிருக்கினறன.

(iv) ஆடவர்பெயர்களோடு 'நாடான், நாடன்' முதலான பட்டப்பெயர்கள்சேர்ந்து வருமாறு·

சுபபிரமணியன். —சுப்பிரமணியநாடான,
—சுப்பிரமணியநாடன, எனவும்,
இராமன. —இராமநாடான,
—இராமநாடன, எனவும்,
வீரவர்மமார்த்தாண்டன். —வீரவர்மமார்த்தாண்டநாடான்,
—வீரவர்மமார்த்தாண்ட நாடன், எனவும்,

ாகமணிமார்த்தாண்டன்.—நாகமணிமார்த்தாண்டநாடான்,
—நாகமணிமார்த்தாண்டநாடன்,
எனவும்,

ாமகிஷ்ணமுத்தாதித்தன்—ராமகிஷ்ணமுத்தாதித்தநாடான்,
—ராமகிஷ்ணமுத்தாதித்தநாடன்,
எனவும்,

மமையாள் (ழ்)வார். —தம்மையாள்வார் நாடான,
தம்மையாழ்வார்நாடன்,எனவும்,

பூட்வர்பெயர்களோடு சேர்த்து 'அரசன' எனனுங்கருததில் வத்துவழங்கியிருக்கின்றன.

இவ்வகை அடைமொழிச்சார்பில், 'நாடான், நாடன்' முத லானபட்டப்பெயர்கள் சேர்த்து வருமிடங்களில், அபபெயர் களினகருத்து பட்டப்பகற்போல துலாம்பரமாக விளங்கு கினறது.

III. 'நாடான், நாடன்' என்னும் பட்டப்பெயர்கள் இன்ன குலத்தவர்களுக்கு உலகவழக்கிலும் நூல்வழகிலுமவந்து வழஙகுகினறதெனறு இங்ஙனங் காண்பிப்போம். மேற்படி இரண்டுபெயர்களில 'நாடான்' என்பது உலகவழக்கிலுமம, 'நாடன்' என்பது நூல்வழக்கிலும் மிகுந்துவரும். வடநாட டெச்சத்திரியர்களுக்கு 'ராஜா' என்கிற பட்டப்பெயர்வந்தவ ழங்குகினறபிரகாரம், தமிழ்நாட்டுச்சத்திரியர்களுககு 'நா டான, நாடன்' முதலான பட்டப்பெயர்கள் 'அரசன', எனனு மகருததில் நூல்களில் வத்துவழங்கியிருக்கினறன. உதார ணம வருமாறு:

(1) சேரனுக்குத் திவாகரத்தில், 'குடநாடன்' எனவும்,
,, சதுரகராதியில், 'குடக்கோன' எனவும்,
நிகண்டில், 'குடக்கோ' எனவும், பெயர கண்டிருக்கினறது. இதில்,

நாடன்
கோன
கோ
} என்னும் அரசர்குலப்பட்டப்பெயர்கள் மூன்றும் ஒருபொருளில் வத்திருக்கினறன. இவற்றுள,

'கோன்,' 'கோ' எனனும் இரண்டுபெட்டப்பெயர்களுக்கும 'அரசன்' என்பது கருத்தானமையால், 'நாடன' எனனும பட்டப்பெயருக்கும் 'அரசன்' எனபதே கருத்தாம் ஆனதால்,

நாடன் = கோ
= கோன்
= அரசன.

இப்படியிருக்க, 'நாடன்' என்னும்பட்டப்பெயருக்கு 'அரசன' என்பது கருத்தல்லவென்று எவனுவது சொல்லதுணிவானு ?

மேலும், யாம் மேலே எண்பித்திருக்கிறபிரகாரம, 'நாடான, நாடன' என்னுமபெயர்கள் ஒருபொருட்பெயர்களானபடியால், இவ்விருபெயர்களுக்கும் 'அரசன என்பதேபொருளாமாதலால்,

நாடன = நாடான.
= அரசன் என்பது தாறபரியமாட

அனறியும், குட்நாடன = குடக்குநாடான.
= மேற்குநாடான்.
= மேல்நாடான.
= மேனாடான.
= மலைநாடான.
= சேரராசன்.

இதுவுமன்றி, சோழநாட்டுக்குச் 'சோணை' எனனுமபெயர்வந்திருக்கின்றது. ஆகவே,

சோணைடன்=சோழநாடான
=சோனாடான
=புனனாடான்
=கரவிரிநாட்டான்
=பொன்னிநாடான்
} =சோழராசன்.

(ii) ஔவையார்வாக்கு.

"காவெந்தேனெந்தேன் கடிவழிநடந்தேன,
யான்வந்ததூரமெனிதின்னு—கூன
கருந்தேனுக்கண்ணுந்த காவிரிசூழ்நாடா,
இருந்தேனுக்கெனகேயிடம்."

இந்தச்செய்யுளில், 'நாடா' எனபது 'நாடான்' எனனும் பதத்தின விளிவேற்றுமையாம். ஆனதால்,

நாடா = நாடானே
= அரசனே.

ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் உரையினபடிக்கோ, 'நாடா' எனபதற்கு 'நாடாதவனே' எனபதுபொருளாகும். அபபடி பாயின், 'காவிரிசூழ்நாடா' எனபதற்கு 'காவிரிசூழ்நாடாடாதவனே' எனபது தாற்பரியமாகுமே. சோழன காவிரிசூழ்நாடடை நாடாதவனு? இது எவ்வளவு நகைக்கபபடத் தக்கது? 'நாடான்' எனனுமபட்டபபெயர் இந்தசசெயயுட் சார்பில் 'நாடாதவன்' எனத்தாறபரியங்கொள்ளுமா? மேற்படி நூலாசிரியா தாமே இதற்கு விடைகூறடடும்.

இந்தக்கவியில், சோழனுக்கும 'நாடான்' எனப் பட்டபபெயாவந்திருந்தினறது.

(iii) ஔவையார்வாக்கு.

"புகார்மன்னன் பொன்னிபபுனனுடனசோழன
தகாதெனறுதானங்கிருந்து—நகாதே
கடிதினவருகககடிகோவனூருக்கு
விடியப்பதினெட்டாநாள்."

இங்ஙனம், சோழனுக்கு
'புகார்மன்னன்' எனவும்,
'பொன்னிப்புனனுடன' எனவும பெயர்கள்வந்திருக்கினறன

'புகார்' என்பது காவிரிப்பூமபட்டணம். பாணடிநாடடரசனுக்குக் கீழ்கடலருகில், திருச்சிரலேவாய் எனப் பெயர்கொண்ட திருச்செந்தூருக்குச் சமீபத்தில், தாமிரவன்னி நதியின முகதவாரததில் கொற்கைநகர் பூர்வ இராசதகரமாயிருந்தபிரகாரம், சோழநாட்டரசனுக்கு, ஆதிச்சிதமபரம எனப் பெயர்கொண்ட திருவெண்காட்டிற்குச் சமீபத்தில், காவேரிநதி முகத்துவாரத்தில் கடற்கரையருகில் புகார் எனபபெயர்பெற்ற காவிரிப்பூம்பட்டணம் பூர்வ இராசதகரமாயிருந்தது. ஆனதால், சோழனுக்கு 'புகார்மனனன' எனப

பெயர்வந்திருக்கின்றது. பின்னும், சோழனுக்கு 'பொன்னி பபுனலுடன்' எனவும்பெயர் கொடுத்திருக்கிறது 'பொனனிப் புனலுடன்' எனபதற்கு 'காவிரிநாடான' எனபது கருத்தாம. ஆனதால்,

புகார்மன்னன்
பொனனிபபுனலுடன் } = சாழராசன எனறும் இதில்,

மனனன்
நாடன் } என்னும இரண்டு பட்டபபெயர்களும ஒருபொருளில் வந்திருகினறன. ஆனபடியினலே,

மனனன் = நாடன்
= நாடான
= அரசன.

இதில், நாடன எனபதறகு 'மன்னன' என இயல்பானதாற் பரியவுரை மேற்படி செய்யுளிலேயே வந்திருப்பதால், 'நாடான' 'நாடன' என னும இரணடு பட்டப்பெயாகளுங்கும 'அரசன' எனபதே கருத்தி. அதற்கு எவ்வளவுஞ் சநதேகமின்று.

(iv) பாண்டிவளநாடான் சமூகத்தில், கமபர் வீடுபெண்களிலொருத்தி பாடியவெண்பா :

"தென்னவாமீனவா சிலிமாறுமதுரை
மனன்வாபாண்டிவளநாடா—மூனனஞ்
சுருமபுக்குத்தாளிதத துய்யதமிழநாடா,
கரும்புகுவேம்பிலேகண"

இந்தச்செய்யுளில், பாண்டியனுக்கு,

தெனனவன,
மீனவன,
மாறன,
மதுரைமன்னன்,
பாண்டிவளநாடான்,

தமிழ்நாடான, எனப்பெயர்கள் வந்திருகினறன.

இதில், 'மன்னன, நாடான்' எனனும இரணடுபெயாகளும ஒருபொருளில்வந்திருப்பதால்,

நாடான = மன்னன
= அரசன்.

யையினலே, 'நாடான், நாடன்' என்னும் இருபெயர் நம் 'அரசன்' என்னும் ஒருபொருளில் வந்திருப்பது மிக தெளிவாய் விளங்குகின்றதே.

(v) அருணசலப்புராணம், வச்சிரசங்கதபாண்டியன் சருக்கம், 40-வது கவி.

வழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சுவடுநாடிச்
நமமந்திரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர்துயரந்தீர்ந்தான்
ாழையின்கமுகின்காடுந் தவளவானகதிரைத்தீண்டும்
ாழைபுனகருமபின்சாற்றினவளர்ந்திடுமெவையுநாடான''

தாற்பரியம்.

பாண்டிவளநாடாண்ட மனனர்குலத்திலுதித்த வச்சிரசங்க ாண்டியனுகிறவன், ஒருநாள் வனவேட்டையாடுதற்கு நாட் மற்சேனைப், பிரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கசேனை ன பாய்மாசாரியாய்ப்புறப்பட்டு, வனத்துட்புகுந்து வேட் களாயிகையில், சேனைகளைவிட்டுப்பிரிந்து, எழும்பிய அழ ன புனுகுப்பூனையொனறை ஒனறியாய்த்துரத்திக்கொண்டு ாகையில், அது அருணசலமலையைச்சூழ்ந்தோடவே, அரா றும் அதைத்தொடர்ந்து சென்றனன. நாவியுமிறந்தது, சனுங்களேத்து மயங்கிவீழ்ந்தான. மந்திரி பிரதானிகள னைகளுடன் பின்னுகச்சென்று, அரசனைக்கண்டபோது நட் தை இத்தக்கவிகூறுகின்றது. இவ்வாறு வந்து தன்னைச்சூழ் நினறவர்களைப்பார்த்து, அரசன் ஆலோசந்தீர்ந்தான் எனச் ால்லியிருக்கின்றது.

இங்ஙனம் பாண்டிவளநாடனை, 'வையைநாடான்' என நதி பெயருடன் அரசர்குலப்பட்டப்பெயர்சேர்த்துக் கூறியிருப்ப ம், 'வையைநாடான்' என்பதற்கு 'வையைநதிசூழ்நாடா ம அரசன்' என்பதுகருத்தாம்.

னுனதால், 'நாடான், நாடன்' என்னும் இரண்டுபெயர் நம 'அரசன்' என்னும் ஒருபெருன்கொண்டு வந்திருப்பது வுந் தெளிவாய் விளங்குகின்றதல்லவா ?

(vi) பெருந்தேவனார்செய்த பாரதவெண்பா, உத்தி யோகபருவம், 10-வது கவி:

" அச்சஞ்சூழ் சாபமா சழியவந்தவன்றன்
மச்சஞ்சூழ்நாடன மகனேமும்—பிச்சஞ்சூழ்
மாச்சுற்றத்தேர்ச்சுற்ற மாயவன்ரூன் வந்தான்றன
கோச்சுற்ற மத்தினேயுங்கொண்டி."

இந்தக்கவியில் வருகின்ற 'மச்சநாடன' என்னும்பெய ருக்கு 'மச்சதாடனும் மன்னன' எனபது பொருளாலமை யால், 'நாடான், நாடன்' எனனும் பெயர்களிரண்டுமே 'அர சன' எனனுமை ஒருபொருளில் வந்து வழங்கியிருகின்றன.

(vii) மேற்படி பாரதவெண்பா, உத்தியோகபருவம், 31-வது கவி:

" மூத்தானிருக்க விளையானரசாளல்
கோத்தருமமெனனினரூய் கொற்றவனே—மாத்தின்
செறிகுனறத்தெள்ளாருவி செய்யலேக்குநாடா,
நெறிகுன்றச் சொல்லுவதோ நீ."

இவனனம், சாத்தகி பலராமனிடப்பார்த்து 'நாடா' எனகி ரூன். ஆனதால், 'நாடா' என்பதற்கு 'நாடானே' என வும், 'அரசனே' எனவும் பொருளாம்.

(viii) மேற்படி பாரதவெண்பா, உத்தியோகபருவம், 44-வது கவி:

" அழித்தழித்தென்கண்மூகிப்பே யர்ச்சுனன்றனனுண்மைக
கிழித்தவரை தல்லாட்களெனரூன்—சுழித்தரக்கரு
ஸித்தியோடும்பழனச் சேணுடாபாண்டவர்க்காய்
வத்தியோகவ்வைமகன்."

இந்தக்கவியில், கர்ணன் துரியோதனனை 'நாடா' என்கிரூன். இதிலும் 'நாடா' என்பதற்கு 'நாடானே' என்பது பொரு ளாம். 'நாடானே' என்பதற்கு 'அரசனே' எனறு உரை யாசிரியர் தாற்பரியக்கூறுகிறூர்.

ஆகையினாலே, 'நாடான், நாடன்' என்னும் இருபெயர்களும் 'அரசன்' எனனும் ஒருபொருளில் வந்திருப்பது மிகவந்தெளிவாய் விளங்குகின்றதே.

(v) அருணாசலப்புராணம், வச்சிரான்கதபாண்டியன் சருக்கம், 40-வது கவி.

"வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சுவடுநாடிச்
சூழமந்திரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர்துயரந்தீர்ந்தான்
தாழையின்கமுகின்காடுந் தவளவானகநிரைத்தீண்டும்
வாழையுங்கருமபினசாற்றின்வளர்ந்திடும்வையைநாடான"

தாற்பரியம்.

பாண்டிவளநாடான்ட மனனர்குலத்திலுதித்த வச்சிரான்கதபாண்டியனுகிறவன, ஒருநாள் வனவேட்டையாடுதற்கு நாட்டமுற்றுரைய, இரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கசேனையுடன் பாய்மாசாரியாய்ப்புறப்பட்டு, வனத்திட்புருந்து வேட்டைகளாடுகையில், சேனைகளைவிட்டுப்பிரிந்து, எழும்பிய அழகான புனுகுப்பூனையொன்றை ஞமறியாய்த்துரத்திக்கொண்டு போகையில், அது அருணாசலமலையைச்சூழ்ந்தோடவே, அரசனும் அதைத்தொடர்ந்து சென்றனன். தாவியுமிறந்தது, அரசனுங்களைத்து மயங்கிவீழ்ந்தான. மந்திரி பிரதானிகள் சேனைகளுடன் பின்னுகச்சென்று, அரசனைக்கண்டபோது நடந்ததை இந்தக்கவிகூறுகின்றது. இவ்வாறு வந்து தன்னைச்சூழ்ந்திருந்தநினறவர்களைப்பார்த்து, அரசன் ஆசாசந்தீர்ந்தான் எனச் சொல்லியிருக்கின்றது.

இவ்வனம் பாண்டிவளநாடானே, 'வையைநாடான்' என நதிப்பெயருடன் அரசர்குலப்பட்டப்பெயர்சேர்த்துக் கூறியிருப்பதில், 'வையைநீரடான்' எனபதற்கு 'வையைநதிசூழ்நாடாளும் அரசன்' எனபதுகருத்தாம்.

ஆனதால், 'நாடான், நாடன்' என்னும் இரண்டுபெயர்களும 'அரசன்' என்னும் ஒருபொருள்கொண்டு வந்திருப்பது மிகவுந் தெளிவாய் விளங்குகின்றதல்லவா ?

(vi) பெருந்தேவனார்செய்த பாரதவெண்பா, உத்தி யோகபருவம், 30-வது கவி:

"அச்சஞ்சூழ் சாபமா சழியவந்தவன்றன்
மச்சஞ்சூழ்தாடன் மகனேடும்—பிச்சஞ்சூழ்
மாச்சுற்றத்தேர்ச்சுற்ற மாயவன்ரூன் வந்தானறன
கோச்சுற்ற மத்தினையுங்கொண்டு."

இந்தக்கவியில் வருகின்ற 'மச்சநாடன' என்னும்பெய ருக்கு 'மச்சதாடாளரும் மனனன' எனபது பொருளானமை யால், 'நாடான், நாடன்' எனனும் பெயர்களிரணடும 'அர சன' எனனுமை ஒருபொருளில் வந்து வழங்கியிருக்கின றன.

(vii) மேற்படி பாரதவெண்பா, உத்தியோகபருவம், 31-வது கவி:

"மூத்தாளிருக்க விளையானரசாளல்
கோத்தருமமெனகினரூய் கொற்றவனே—மாத்தன்
செறிகுனறத்தெள்ளாருவி செய்யலேக்குநாடா,
நெறிகுன்றச் சொல்லுவதோ நீ."

இங்ஙனம், சாத்தகி பலராமணிப்பார்த்து 'நாடா' எனகி ரூன். ஆனதால், 'நாடா' என்பதற்கு 'நாடானே' என வும, 'அரசனே' எனவும் பொருளாம்.

(viii) மேற்படி பாரதவெண்பா, உத்தியோகபருவம. 44-வது கவி:

"அழித்தழித்தென்கண்மூகிப்பே யர்ச்சனன்றனனுணமைக்
கிழித்தவரை தல்லாட்டனெனரூன்—சுழித்தராங்கள்
சிந்தியோடும்பழனச் சேணுடாபாண்டவர்க்காய்
வந்தியோகங்கைமகன்."

இந்தக்கவியில், கர்ணன் துரியோதனனை 'நாடா' எனகிரூன். இதிலும் 'நாடா' என்பதற்கு 'நாடானே' என்பது பொரு னாம்.. 'நாடானே' என்பதற்கு 'அரசனே' என்று உரை யாசிரியர் தாற்பரியஞ்கூறுகிரூர்.

(ix) மேற்படி பாரதவெண்பா, உத்தியோகபருவம், 46-வது கவி :

"மூதாதைதன்னேமுகநோக்கித் தானமுனிந்து,
போதாருஞ்சோலைபுனனுட,—னீதானும
வாயறியாய்மன்னா வலியறியாய்வனசெருவிற்
போயறியாயெனனே புகனறு."

இதில், அங்கதேசத்துக்கு அரசனுகிய கர்ணனைப் 'போதாருஞ்செல்வபுனனுடன' எனச் சொல்லியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் 'நாடன' எனபதற்கு 'அரசன' எனபது உரையாசிரியர் தாற்பரியம்.

பாரதவெண்பாச்செய்த பெருந்தேவனுர் சுத்தத்தமிழன். அரசர்குலத்திலுதித்த சததிரியன. இவர்காலத்தில் அரசர்களுக்கும், அரசர்குலத்தவர்களுக்கும் 'நாடான, நாடன்' எனனும படடபபெயாகள சாதாரணமாய் வழங்கிவந்தன. 'தேவன' எனபதும் பூர்வ அரசர்குலதவர்களுக்குரிய பட்டப்பெயராம. 'தேவன' என்பதற்கு 'அரசன' என்று பொருள்.

(x) திருவாதவூர்புராணம், மந்திரிச்சருக்கம், 15-வது கவி:

"தென்னவனபிரமராய னென்றருளபிறந்ததாம
மனனவர்மதிக்கதல்கி வையகமுய்வதாக
மின்னவமணிப்பூணுடை வெண்மதிக்கவிகைதண்ட
பொன்னவிர்கவரிவேழ மளித்தனன்பொருனைநாடன."

இந்தக்கவியில், திருவாதவூரிற்பிறந்த மாணிக்கவாசகர் பதினறுபிராயத்திற்குள்ளாக வேதசாஸ்திரங்களிலும், கலைக்கியானங்களிலும், நீதிசாஸ்திரங்களிலும் வல்லவராகி நற்குண நற்செய்கைகளில் கீர்த்திப்பிரதாபரானபோது, அக்காலத்திற் பாண்டிவளநாடாண்ட மன்னனுகிய அரிமர்த்தனபாண்டியனுற்றவன் மேற்படி மாணிக்கவாசகரைத் தன்சமீபத்துக்கு வருத்தி மந்திரிப்பட்டங்கட்டினன். அப்போது அரிமர்த்தனபாண்டியன் மேற்படி மாணிக்கவாசகருக்கு "தென்னவன்

பிரமராயன்" எனப் பட்டப்பெயர்கொடுத்து பற்பல இராச விருதுகளுமளித்தவிபரம் இதிற்கூறியிருக்கினறது.

இந்தச்செயலில், அரிமர்த்தனபாண்டியனுக்கு 'பொருநைநாடன' எனப பெயர்வந்திருக்கினறது. 'பொருநைநாடன' எனபதற்கு தாமிரபணி எனப பெயாபெற்ற பொருநைநதிசூழ்நாடாளும அரசன என்பது கருத்தாம். நாடன என்பதற்கு 'இராசன' எனபது உரையாசிரியர் தாற்பரியம. ஆகவே,

நாடன் = அரசன.

(xi) மேற்படிபுராணம, திருப்பெருந்துறைசசருக்கம், 84-வது கவி.

"சென்றவர்வையைநாடன றிகழ்சபைமுனனரெய்தி
வன்றிறனமன்னபோற்றி மாமதுரேசபோற்றி
யெனறுபினவாதவூர ரெய்தியசெய்தியெல்லா
மொனறியகவற்சிகூரு மூளத்துடனினறுசொல்வார."

இதில், நூதர்களபோய் அரிமர்த்தனபாண்டியன சமுகத்தில மாணிக்கவாசகர் சைவதிருத்தொண்டராகிப் போனசெயதியைத் தெரிவித்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

இங்ஙனம பாண்டியனுக்கு 'வையைநாடன், வன்றிறன மன்னன்' எனப்பெயர்கள் வந்திருக்கினறன. மேலே (v)வது மேற்கோளில், அருணாசலபுராணத்தில் வச்சிராங்கதபாண்டியனுக்கு 'வையைநாடான' என பெயர்வந்திருக்கிறது. ஆனதால், 'நாட்டன், நாடான், மன்னன' எனனும்பெயாகள ஒருபொருடபெயர்களாம். ஆகவே,

நாட்டன் = நாடான்,
= மன்னன்,
= அரசன்.

(xii) மேற்படிபுராணம், மேற்படிசருக்கம்,
112-வது கவி:

"போற்றியெம்பொருளேநாட
போற்றியென் றிறைஞ்சிக்கூறு
மாற்றமுண்டொன்றுநினபேர்
புனைந்துளவரிசைபெற்றோர்
சாற்றருந்துராகங்கொள்ள
நேரியனறலத்திற்சார்ந்து
நீறணினனடியார்கையி
னின்பொருள்யாவுமீந்தார்."

இந்தக்கவியிலும் பாண்டியனுக்கு முனபோல 'பொருளே நாடன' எனப பெயர்வநதிருகின்றனது. இதிலும, 'நாடன' எனபதற்கு அரசன எனபது உரையாசிரியர் தாற்பரியம்.

(xiii) மேற்படிபுராணம், மேற்படிசருக்கம்,
114-வது கவி:

"மற்றவர்மொழிந்தவெல்லாம்
பொய்யுரைமனனவெனனச்
சொற்றமிழ்வையைநாடன்
றூதரைவெருவநோகங்
கற்றமில்சுருதிவல்லா
ரருட்பெருந்துறையிலெய்தி
யுற்றவெம்பரிகளுண்டே
லொல்லைவந்துரைமினென்றனன்."

இதிலும பாண்டியனுக்கு 'மன்னன், வையைநாடன' எனப பெயர்கள் வந்திருக்கின்றனன. ஆனதால் 'மனனன, நாடன்' எனனும் பெயர்கள் ஒருபொருட்பெயர்களாகும்.

(xiv) மேற்படிபுராணம், குதிரையிட்டசருக்கம்,
30-வது கவி:

"வெளிப்படவரியமேனி விண்ணவன்கண்ணுதெஞ்சங்
களிப்புறுவருதல்கண்டுங் கண்டிலன்கள்ளிநாடன்
ஞெளித்தலகெங்குநிற்போ னுறுபவமொழித்துஞான
மளித்திடினன்றியாவ ரவன்றிறத்தெரியவல்லார்."

இந்தக்கவியில் பாண்டியனுக்கு 'கன்னிநாடன்' எனப் பெயர்வந்திருக்கிறது. பாண்டிநாட்டுக்குக் 'கன்னிநாடு' என்றொருபெயர் வந்திருக்கின்றமையால், பாண்டிநாடனுக்குக 'கன்னிநாடன' எனப் பெயர்கூறியிருகிறது. இதற்கு மேற்கோள் :

திருநெல்வேலிப்புராணம், சிறப்புப்பாயிரம், 2-வது கவி :

"வேதனுநெடியமாலுமவிளம்புதற்கரியதான
நாதனுமூலகமீன்றநங்கையுநயத்தமேனுட்
மாதவமொழிததுமேலாஞ் சிர்கெழுமனுவிற்காக்க
மாதவமியற்றுநாடு வண்டமிழ்க்கனனிநாடு."

இந்தக்கவியில்,பாண்டிவளநாட்டிற்குபபூர்வத்தில் 'சிவனுமஉமையவளும விருப்புடன் தவஞ்செய்தநாடு' எனவும், 'வணடமிழ்க்கனனிநாடு' எனவும் பெயர்கள்வந்திருக்கினறன. இதில, உமையவள், காளி, பார்வதிஎனப பெயர்கொண்ட பகவதியம்மனனவள் நிதநியகனனி எனறெண்ணப்படுகின்றமையால், மேற்படி காளியமமனுக்கு 'கனனி' என்பதும் ஒருபெயராம. பூர்வதமிழ்நாட்டரசர்கள் தங்களைக் கயிலாசஆதிசிவன்மைந்தரெனவும், காளிபுத்திரரெனவும பெயர்படைதவர்களானதால, தாங்கள் செங்கோற்செலுத்தியநாடுகளில் சிவாலயங்களேயும் காளியாலயங்களேயும் திரளாகக்கட்டித் தங்கள்நாட்டிற்கு அவர்களைக் காவலர்களாக மதித்துவந்தனர். பாண்டியர்கள் தெனகடற்கரைப்பூமிமட்டுக்குஞ் செங்கோற் செலுத்திவந்தமையால், காளிகாதேவியாகிய பகவதியமமனே அந்தஏறு கடைசியான தென்கடற்கரைப்பூமியில் ஸ்தாபகஞ் செய்புதற்கு ஒரு ஆலயங்கட்டி அந்தவிடத்திற்குக் 'கன்னியாகுமரி' எனப்பெயரிட்டனர். ஆனதாற் பாண்டிநாட்டிற்குக் 'கனனிநாடு' எனப்பெயராயிற்று.

அனறியும், ஜலசேகரபாண்டியனமகன மலையத்துவசபாண்டியனுக்கு மீனாட்சி எனப் பெயர்கொண்ட *ஒருபுதநிரிமாத்திரமிருந்தஇனுலே, ஆண்வழிச்சந்ததியில்லாத காரணத்தையி

* 'தடாதகைப்பிராட்டியர்'—திருவிளையாடற்புராணம், 76-ம் பக்கம், 'கானக.

ட்டு, சோமசுந்தரபாண்டியனுக்கு, மேற்படி மலையத்துவசப
ண்டியன தனபுத்திரி மீனாட்சியை மணமபுரிவித்து மருமகனு
க்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தனன. பரமசிவனுனவ
சோமசுந்தரபாண்டியனுக அவதாரஞ்செய்தாரெனவும், காளி
யாகிய உமையவள் மீனாட்சியாக அவதாரஞ்செய்தாளெனவு
புராணிகர்கள் கூறுகினறமையால், மேற்படி புராணசித்தா
தப்படிக்கு மீனாட்சியாகிய பகவதியம்மன பாண்டியர்கள் நா
டில் நித்தியகாவல்செய்பவளாக மதிக்கப்படுகிறபடியினுலுட
மேற்படி பாண்டிநாட்டிற்குக் 'கன்னிநாடு' எனபபெயருன
டாயிற்று. ஆனதால் பாண்டிநாடனுக்குக் 'கனனிநாடன
எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. இதிலும் 'நாடன்' எனப
ற்கு அரசன எனறு கருத்தாம்.

இதபோலவே பாண்டியனுக்கு, மேற்படிபுராணம், கு
ரையிட்டசருக்கம், 50-வது கவியில், 'முத்தமிழ்ப்பொருணா
டன' எனவும், மேற்படிபுராணம, மண்சுமந்தசருக்கம,9-வ
கவியில் 'கனனிதனனுடன்' எனவும் பெயர்கள்வந்திருக்கி
றன.

மேலும், காளியாகிய கனனியே இந்தப்பாண்டிநாட்டி
குக் காப்புஎன்பதற்கு இரண்டுமேற்கோள்கள் இங்கனங்கூ
வோம்.

திருதெல்வேலிப்புராணம், நகரச்சருக்கம், 81-வது க

"அரனுயர்கயிலேதனனி னமலையதீலியென்னக்
கருதியேபரைதானீத்த காளிமங்காளியாகப்
புரிசடைப்பரமன்பிட்டா புரத்தியிற்தகர்காவெனைக
கருணையோடவனேகாக்கக் கன்னிகாப்பென்றும்பேராம்

இதில், பரமசிவனுனவர் பிட்டாபுரத்தி எனப்பெயர்பெ
காளியாகிய உமையவளேபபார்த்து நீ இத்தகரைக்காப்
பாகவென்றுசொல்ல, அவளே அதைக்காத்தாள். அது கன்
காபபாயிற்றென்று சொல்லியிருக்கின்றது. ஆனதால், 'க
னிநாடு' என்பதற்குக் 'கன்னிகாவல்தாயி' என்பது தாற்
யம். சானறோர்புராணத்திலும், சாராபாண்டியராசவயிச்
வர்களுக்குக்காளிகாதேவி புத்திரியென்றும், காளிகாதே

குப் பிட்டாபுரத்தியம்மன் என்றும் பெயர்கள்வந்திருக்கின்றன. அதுகாண்க. ஆனதால், சீனரேர்குலமூதாக்களாகிய பாண்டியர்கள் காளிகாதேவி தங்கள் குலதாயகியானதால், அவளைத் தங்கள் நாட்டிற்குக் காவலாகவைத்துத் தங்கள் நாட்டைக் 'கன்னிநாடு' என்றுசொல்லிவந்தார்கள்.

மேற்படிபுராணம், மேற்படிசருக்கம், 98-வது கவி :

"கூறுநானகெல்கையவைதெரிந்துரைகிற்
குணதிசைசுமரன்வாழ்செந்தூர்
மீறுதென்றிசைதான்குமரிவாழ்பதியா
மேற்றிசைசிததிராநதிபபொன
னூறுசேருவியமுதெனப்பொழியு
மழகியதிருகுடாலயமாந்
தேறுமுதரமாந்திசைவராசை
சிறந்திடத்திகழுநெல்வேலி."

இக்கவியில் தெனபாணடிநாட்டிற்கு கீழெல்கை 'குமரனே வாழ்செந்தூர்' எனவும், தென்னெல்கை 'குமரிவாழ்பதி' எனவும், மேலெல்கை 'திருகூடமலை' எனவும், வடவெல்கை சாலிபுரம எனப்பெயராகொண்ட 'நெல்வேலி' எனவுங்கூறியிருக்கின்றது. ஆனதால் தெனனெல்கைக்காவல் குமரிஎன பபெயர்பெற்ற காளிகாதேவியின்தாம்.

(xv) சாதகசிந்தாமணி, 2,168-வது கவி :

"நறைகமழ்கமலப்பொகுட்டில்வீற்றிருக்கு
நான்முகக்கடவுடானபடைத்த
நிறைவுளமாத்தர்விணைப்பயனதனு
னிலைபெறுயோகமஞ்சரியாற்
றுறையெனவழங்கும்வடமொழியதனைத்
தூயசெந்தமிழினற்செய்தான்
றிறைகொடாவழுதிப்புகழ்தொண்டைநாடன
றில்லைநாயகமகிபதியே."

இந்தச்சாதகசிந்தாமணி என்னும் நூலை வடமொழியினின்று தமிழில் மொழிபெயர்த்துக்காலியமாகியவன இலை

நர்யகபாண்டியராசன். அவனுக்கு இத்தகக்கியில் 'திறை கொடாவழுதி' எனவும், 'புகழ்தொண்டைநாடன்' எனவும் பட்டப்பெயர்கள்வந்திருக்கின்றன. இவற்றுள், 'திறைகொடாவழுதி' என்பதற்கு ஒருவருக்குந்திறைகடாது சுயாதீன பதியாய்ச செங்கோற்செலுத்திய பாண்டியன் என்பது தாற் பரியம். 'புகழ்தொண்டைநாடன்' எனபதற்குக் கீர்த்திநிறைந்த தொண்டைவன்நாட்டிற் செங்கோற்செலுதிய சானரேர்குலத்திலுனன நாடான் எனபது கருததாம். ஆனதால்,

நாடன் = அரசன்.

தமிழ்நாட்டில் பூர்வத்தில்வந்து குடியேறிய சுராபாண்டியராச வமிசத்தவாகள் மூனறுபெருங்கிளேபபிரிவார்களாய் விக்காதிபாண்டியன்வமிசத்துக்கினேப்பிரிவார்கள் கொங்குனாட்டிலும், குலசேகரபாண்டியன வமிசத்துக்கிளேப்பிவார் பாண்டிவனநாட்டிலும், சினம்பலபாண்டியன் வமிசத்துக் கினேப்பிரிவார்கள் தொண்டைவனநாட்டிலுஞ் செங்கேறசெலுத்திவந்தார்கள.

மேற்படி கலியிற் கூறியிருக்கின்ற தில்லேநாயகபாண்டியன சினம்பலபாண்டியன் பரமபரையிலுதித்தவன். இவன அகாலத்தில் குறுநிலமன்னனல்லன, நிரை கொடாதவழுதி,

வழுதி = பாண்டியன்.

தொண்டைமண்டலத்துச் சான்ரோர்குலத்திலகனன தில்லேநாயகபாண்டியனுக்கு நூல்வழக்கில் நாடன என்கிற பட்டப்பெயர்வந்திருக்கின்றபடியால், தொண்டைமண்டலத்து சான்ரோர்குலத்தவருக்கும நூல்வழக்கில் 'நாடன்' என்கிற பெயர் வருமென்பது விளக்கமுறறது.

(xvi) கம்பராமாயணம் தனியன்கள், பின்வரும் கவி:

"அம்பிலேலேயைநாட்டி யமரர்க்கன்றமுதமீய்ந்த
தம்பிரானென்னைத்தானுந் தமிழிலேதாலேதாட்டிக்
கம்பனாடையவள்ளற் கிழிச்சுவர்த்திபார்மேல்
நம்புபாமாலேயாலே நாருக்கின்றமுதமீய்ந்தான."

இந்தக்கவியில், கட்டல்கடையூரிலேவண்ணம் மிருபிரியாச தோறி பூர்வகாலத்தில் அமுதவழங்கத்திசெய்து சுவர்குலத்த

ர்களுக்கு அமுதபானம் அளித்தபிரகாரம், "கம்பநாடுடை வள்ளல்" எனவும், "கவிச்சக்கரவர்த்தி" எனவும் பெயர் பெற்ற கம்பநாடனுகிறவன நாஞ்சுலத்தவாகளுக்கு பரமாலே யாகிய அமுத்மீய்ந்தான எனக் கூறியிருக்கின்றது. இதில் கம்பனுக்கு 'கம்பநாடுடைய வள்ளல்' எனப் பெயர்வந்தது காண்க.

(xvii) கம்பராமாயணம், தனியன்கள், 7-வது கவி:

"எண்ணியசதாத்தமெண்ணூற்றேழின்மேற்சடையன்வாழ்வு
நண்ணியவெண்ணெய்நல்லூர் தன்னிலேகம்பநாடன்
பண்ணியவிராமகாதை பங்குனியத்தநாளில்
கண்ணியவரங்கர்முன்னே கவியரங்கேற்றினானே."

இங்ஙனம், சாலிவாகன சகாப்தம் 807 ல் பங்குனிமாதத்து அத்தநட்சத்திரத்தில், கம்பன் தான்செய்து முடித்த இராமாயணக்காப்பியத்தை அரங்கேற்றினதாகக்கூறியிருக்கின்றது. ஆனதால் கம்பராமாயணம அரங்கேற்றியது கி பி. 884 ம வருடமாம். இதில் கம்பனுக்குக 'கம்பநாடன' எனப பெயர்வந்திருக்கிறது.

(xviii) கம்பராமாயணம், தனியனகள், 4-வது கவி:

"கம்பநாடன்னுமை செவிசாற்றுபூஞ
கொம்பநாடன கொழுனனிராமப்பேர்
பம்பநாடழைக்குங் கதைபாச்செய்த
கம்பநாடன் கழல்தலேயிற்கொள்வாம்"

இக்கவியிலும், கம்பனுக்குத் 'கம்பநாடன' எனப் பெயர் கூறியிருக்கினறது.

(xix) கம்பராமாயணம், தனியன்கள், 8-வது கவி:

"இம்பர்நாட்டிற்செல்வமெல்லா
மெய்தியர்சாண்டிருந்தாலும்
உம்பர்நாட்டிற்கற்பகக்கா
வோங்குநீழலிருந்தாலுஞ்
செம்பொன்மேருவணையபுயத்
திறல்சேரிராமன்றிருக்கதையில்
கம்பநாடன் கவிதைபிற்போற்
கற்றோர்க்கிதயங்களிபாதே."

இதில், ஒருவன் இந்தப்பூலோகமுழுவதையும் ஒருகுடைக் குள் அடக்கியாண்டு சகலபாக்கியங்களும பெற்றனுபவித் தாலும், சுவர்தாட்டில் கற்பகச்சோலைக்குள்ளே குடியிருத்தி, அமிர்தபானம் திருமிதஞ்செய்து, அந்த அமுதமிடையுடி மகிழ் ந்து வாழ்ந்திருந்தாலும், அவைகள் கம்பனியற்றிய இராமா யணக்காப்பியத்தைப்போல மனதுக்கு மதுரந்தரத்தகவவை யல்ல எனக் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம, கமபனுக்குக் 'கமபநாடன' எனப பெயர்வந்திருக்கிறது. இதிற்கூறியிருக் கிற சுவர்தாட்டுக் கற்பகச்சோலைகளுந் தமிழ்நாட்டுத் தாலந் தெவ்கு ஈந்து விருக்ஷச்சோலைகளுமு ஒன்றேயாம்.

கற்பவிருக்ஷம் = கற்பகவிருக்ஷம்,
= தாலவிருக்ஷம்,
= பனைவிருக்ஷம்.

தாலந் தெங்கு ஈந்து என்னும் மூவகை அமுந்தவிருக்ஷங்களும் கற்பகவிருக்ஷங்களாயினும், தாலவிருக்ஷமே சிறப்பால் கற்ப கவிருக்ஷமாகும். விபரம் வருமாறு;

a. விவேகசிந்தாமணி, 11-வது கவி.

"கற்பகத்தீருவைச்சார்ந்த காகமுமமயிர்தமுண்ணும்
விற்பனவிவேகமுள்ள வேந்தரைச்சேர்ந்தோவாழ்வர்
இப்புவிதனனிலென்று மிலவுகாத்திடுக்கிளிப்போ
லற்பரைசசேர்ந்தோர்வாழ்வ தரிதரிதாகுமம்மா."

இக்கவியில், உத்தமர்களாகிய அரசர்களேச்சார்ந்தவர்கள வாழுன்றபிரகாரம், அமுதவிருக்ஷங்களுள் இராச்விருக்ஷ மாகிய தாலவிருக்ஷத்தைச்சார்ந்த காகங்கள அதினமண்டை யில், உற்பத்தியாகின்ற மதலைவுண்டு வாழ்கின்றன எனக் கூறியிருக்கின்றது. இதில்,

கற்பகத்தரு = தாலம்,
= பனை.

b. உலகவழக்கில் 'காவிரிதோட்டத்துக் கற்பகம்போல' என்றொருபழமொழி வத்துவழங்குன்றது. இதில்,

கற்பகம் = தாலம்,
= பனை.

e. உலகவழக்கில் தாலவிருக்ஷமதுவிற்செய்கின்ற சர்க்கரைக்குக 'கற்பக்கட்டி' எனப் பெயர்வந்துவழங்குகிறது. ஆனதால்,

கற்பம் = கற்பகம்,
= தாலம்,
= பனை.

d. உலகவழக்கில், சோழநாட்டில், தெங்குவிருக்ஷங்களுக்கு நானதும் கற்பகவிருக்ஷங்கள் எனறே சாதாரணமாகப பெயர்வழங்கிவருகின்றது.

e. மதுரைவீரன்கதை, 4-வது பக்கம், நாட்டுச்சிறப்பு,

"மாதமும்மாரி வழங்குந்திருநாடு
காதமணம்வீசுமகற்பகஞ்சேர் தனஞ்சே."

இதில், காசிநாடு கற்பகச்சோலைகளுளள நாடுஎனச் சொல்லியிருக்கினறது. ஆனதால் காசிநாட்டுக் கற்பகவிருக்ஷங்கள் தாலந் தெங்குமுதலான அமுதவிருக்ஷங்களே யல்லாது வேறனறு. ஆகவே,

கற்பகம் = தாலம்,
= பனை.

f. 'கல்பம்' எனபது தெடுங்காலமாம். தாலவிருக்ஷங்கள் ஆயிரம் வருடத்திற்கு மேற்படவிருக்கினற தன்மையுடையவைகளானபடியால், தாலவிருக்ஷத்திற்குக் கல்பவிருக்ஷம் (=கற்பவிருக்ஷம்) எனப் பெயர்வந்து வழங்குகினறது. அனறியும், 'கற்பம்' என்னும் மொழி ககரம் என்னும எழுத்துப்பேறுபெற்று, 'கற்பகம்' எனவும் வழங்கும். ஆனதால்,

கல்பவிருக்ஷம் = கற்பவிருக்ஷம்,
= கற்பகவிருக்ஷம்,
= தாலவிருக்ஷம்,
= பனைவிருக்ஷம்.

9. கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், மிதிலைக்காட்சிப் படலம், 118-வது கவி.

"நறைத்தருவுடையகோனு நானமுகக்கடவுடானுமை
கறைத்தருகனனுமற்றைக்கடவுளர் பிறருந்தொக்குப
பொறுத்தருண்முனிவதின்னேபபுகல்புகுந்தவேப்போற்றுமை
அறத்திறனறுதாரா கணத்தொடுமைகவனனை."

இக்கவியில், இந்திரனுக்கு 'நறைத்தருவுடையகோன்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. 'நறைத்தருவுடையகோன்' என்பதற்கு 'மதுவிருக்ஷத்தையுடைய அரசன்' எனபது கருத்தாம இதில், கற்பகவிருக்ஷத்துக்கு 'நறைத்தரு' எனப் பெயர்வந்திருப்பதால், தாலதெங்காதியமுதவிருக்ஷங்களே கற்பகவிருக்ஷங்களாம்.

10. சிதம்பரப்புராணம்: சிதம்பரீமானமியச்சருக்கம், 16-வது கவி.

"விரிபசுந்தழை விளங்கியவெதிரியெனுரைத்தற்
குரியசெங்கனி யிரந்தையங்கானனினருளெரி
வரியிலங்கிய கற்பகமலவில்பணமரங்க
டெரிவரும்பல பறவைமாத்திகழ்ந்திடானதிற்கும்."

இந்தக்கவியில், கங்காதடிபாய்நாட்டில் கற்பகவிருக்ஷங்கள் பெருந்தொகைகொண்டிருபபதாகச் சொல்லியிருக்கினறது. ஆனதால், காசிதாடுக் கற்பகங்கள், சுரர்நாட்டுக் கற்பகவிருக்ஷங்களேயாம். இதனால் தாலதெங்காதியமுதவிருக்ஷங்களே கற்பகவிருக்ஷங்கள் என்பது நன்றாய் விளங்குகின்றது. இது நிற்க,

மேலே கூறியிருக்கிறபிரகாரம், கம்பராமாயணம், தனியனகன்,

6-வது கவியில், 'கம்பநாடையவள்ளல்' எனவும்,

7-வது கவியில், 'கம்பநாடன்' எனவும்,

4-வது கவியில், 'கம்பநாடன்' எனவும்,

8-வது கவியில், 'கம்பநாடன்' எனவும்,

கம்பனுக்குப்பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. இவைகள் ஒருபொருடபெயர்களாம்.

கமபன குமுநிலமனனர் வரிசையைச்சேர்ந்த சத்திரியகுலச் சானரேனனபடியினுலே அவனுக்கு 'நாடன், நாடான' என அரசர்குலப்பட்டபெயர்கள இயற்கைப்பட்டபெயர்களாயின. இதுவுமன்றி, கமபநாடனுக்கு 'கம்பநாட்டாழ்(ன்)வான' எனவும் சத்திரியகுலபபட்டபெயர் நூல்வழக்கில் வந்திருக்கிறது.

(xx) கம்பராமாயணம், தனியனகள், 1-வது கவி:

"தாரதலத்தினுள்ள தமிழ்க்குற்றமெல்லாம்
அராவுமராமாயிற்றன்றே—இராவணனமேல்
அம்புநாட்டாழ்வானடிபணியுமாதித்தன
கம்பநாட்டாழ்வான கவி."

இந்தக்கவியில், கமபநாடனுக்குக் 'கம்பநாட்டாழ்(ன்)வான' எனப் பட்டப்பெயர் வந்திருகினறது. மேலும் 'ஆதித்தன' எனவும் பெயர்வந்திருப்பதால், கமபன சூரியகுலச்சத்திரியன எனத் தெரியவருகிறது.

(xxi) கம்பராமாயணம், தனியனகள், 2-வது கவி:

"வாழ்வார்திருவெண்ணெய் நல்லூரச்சடையபன்
வீழ்த்தபெறத்

தாழ்வாருயரப் புலவோரகவிருள்தானகலப்
போழ்வார்கதிரினுதித்த தெயவபுலமைக்கம்பநாட்
டாழ்வார்பதத்தைச் சிந்திப்பவர்க்கியாதுமரியதனறே."

இககவியிலும் கம்பனுக்குக் 'கம்பநாட்டாழ்வான' எனப் பட்டப்பெயர் வந்திருக்கினறது. மேலும், 'கதிரினுதித்தகம்பன' எனவும் வருவதால், கம்பன் சூரியகுலச்சத்திரியச் சானரேனும்.

மேலே தெளிவுரை கூறியிருக்கிறபிகாரம், 'நாட்டாழ் (ன்)வான், நாடாழ் (ன்)வான்' எனனும பட்டப்பெயர் கள் இரண்டிற்கும் 'அரசன்' என்பது கருத்தாகும். ஆனதால் 'ஆள்வான்' எனபதும், 'ஆழ்வான' எனபதும ஒரு பொருட் சொற்கள். வடமொழிக்குத் தென்மொழிக்கும் பொதுவெ

மூத்தாகிய ளகரத்திற்கு, தெனமொழிக்கேயுரிய சிறபபெழுத் தாகிய ழகரமவத்தி வழங்குவது பூவதமிழ்வழக்காம.*

இதபோலவே, 'சோழநாடு' எனனும்பெயர் 'சோளநாடு' எனமாறி, பின்பு 'சோன்நாடு' என நின்று, அப்பால் 'சோணாடு' என இலக்கணவிதிப்பிரகாரம திரிந்து வந்திருகின றது. 'கம்பநாட்டாழ்வான்' என்னுமபெயர், தமிழ்வழக்கில் 'கம்பநாட்டாள்வான்' எனமாறிப பினபு இடைக்குறையால் 'கம்பநாட்டானவான' எனநின்று, 'கம்பநாடுடையவள்ளல்' என்பதுடன பொருளிலொத்துவந்து, 'நாட்டரசன' என்னுங் கருத்தில் வந்தி வழங்கியிருக்கினறது. ஆனபடியினாலே, 'கமபநாடன், கமபநாட்டான, கம்பநாட்டாழ் (=ன்) வான, கம்பநாடாழ் (=ன்) வான, கமபநாடுடையவள்ளல், கம்ப நாட்டரசன' எனபன ஒருபொருட்பெயர்களாம ஆகவே,

---

* ழகரமும் ளகரமுந் தமிழில் ஒத்துநடந்து, ழகரத்திற்கு ளகரமும, ளகரத்திற்கு ழகரமும் வந்துவழங்குதற்கு. விதி வீரசோழியத்தில் வருமாறு :

"முன்னருமூவைத் தொருபதினுரெற்றுமுற்பதும
வன்னமெனுநடைமாதேயோரேழுநிலாகுமைந்தி
பன்னருமெட்டுநிலாருகு மாதிப்பழம்மறைநூற்
சொனனமயேச்சுர நூற்றுணிபாமெனச்சொல்லுவரே."

உதாரணமாக,

வாழ்நாள்	= வாள்நாள்,
	= வாணாள்.
திகழ்+தசம்+கரம்	= திகள்+தசம்+கரம்,
	= திகடசகரம்.
சோழநாடு	= சோழ்நாடு,
	= சோன்நாடு,
	= மசாலுவ.
ழநாடு	= ஈழ்நாடு,
	= ஈளநாடு,
	= ஈணாடு.
ஆழ்வான்	= ஆளவான்
நாடாழ்வான்	= நாடாள்வான்.
நாட்டாழ்வான்	= நாட்டாள்வான்.

பிறவுமன்ன.

நாடன் = நாடான்,

= நாட்டாழ் (=ன்) வான்,

= நாடாழ் (=ன) வான,

= நாடுடையவனாவல்,

= நாட்டரசன.

கம்பநாடன சத்திரியகுலசானரோன எனபதற்கு இன்ன மும் ஒருசாக்ஷி எடுத்துரைப்போம்.

(xxii) மகா அங்கிலேய வித்துவாஞ்சிய உவினசிலோ ஆ சிரியர் எழுதிய அகராதிநூலின பாயிரத்தில் கமபநாடான உற்பதத்திப்பூர்வோத்திரத்தை உரைத்திருக்கின்றனர். அதிவ ருமாறு:

"The imitation, not translation, of the Ramayana, was composed about the eleventh century, A. D., by Kamban, *the son of a king*, and not of the priestly tribe. His production, consisting of 12,016 stanzas, in six books, is considered by learned Tamilians as superior to the original."

இதற்குத் தமிழில் தாற்பரியவுரை.

"இராமாயணம் எழுதினவன கம்பநாடன். அவன் கிறிஸ்து வுக்குப்பின் பதினோராநூற்றண்டிலிருந்தவன். வடமொழி யில் வரனமீகி எழுதிய இராமாயணத்தை இவன தமிழில் மொ ழிபெயர்ப்பாக்காமல் அதன்பொருளைத் தன் மனோதபபடி விரிததெழுதியிருக்கிறான். இவன ஒரு அரசன்புத்திரன், இவன் புரோகிதா குலத்தவனல்லன். இவன் எழுதிய தமிழ் இராமாயணம் ஆறுகாண்டம்." இது 12,016 விருதகங்களடங கிய பெருங்காப்பியம்."

இதனால், கம்பநாடான தமிழ்ராசர்குலத்திலுதித்த சத்திரிய குலசிகாமணரோன் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யெனத் தெரிய வருகின்றது. கம்பநாடான் தமிழ்நாட்டரசர்குலத்தவன் என் பதற்கு இன்னமும் ஒரு சாக்ஷிகூறுவோம்.

(xxiii) கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம, விடைகொ டுத்தபடலம், 43-வது கவி :

இந்தவிருத்தம் அச்சுப்பிரதியில் விடபபட்மே, ஏட்டுபபிர தியில் வரையப்பட்டுமிருக்கினறது.

"இம்பருமும்பர்தாமு மேற்றிமிராமன்காதை
தம்பமாய்மூத்திசேர்த்தல் சத்தியஞ்சத்தியமே
அம்பரமதனிமேவு மாதித்தனுதல்வன்ஞானக்
கமபனசொல்கமலபாதங் கருத்துறவிருத்துவாமே."

இக்கவியில், ' அம்பரமதனின்மேவு ' மாதித்தன் புதல்வன் ஞானக்கம்பன்சொல்' எனக்கூறியிருக்கினறது. இந்தச்சுலோ கத்திற்கு ' ஆகாயத்தின கண்ணே விளங்காநினற சூரியன புதல்வனுன திவ்வியஞானத்தில் முதிர்ந்த கம்பநாடன கூறிய காப்பியம்' எனபது தாற்பரியமாம். இதில்வருகினற,

' ஆதித்தன் புதல்வன்கம்பன' என்பதற்குச் ' சூரியவம்சச் சோணாட்டரசர்கிளையிலுதித்த கம்பதாடன் எனபபெயர்கொ ண்ட சத்திரியன்' என்பது பொருளாம. மேலும 'ஆதித்தன' என்பதற்குச் ' சான்றோன' எனவும அருத்தமாம். ஆனதால் கமபதாடன சானறோர் குலச்சத்திரியனும. நானதும் 'ஆதித் தாடன' எனப் பட்டப்பெயர்பெற்றுவருகினற சானறோர்கு லப்பூர்வவம்சக்கிளைப்பிரிவாருள் ஒருபிரிவார்,பூர்வகொற்கை நகரிகருத்தெற்கில் ஒரு சிறுநாட்டிற்குரிமையுடையவாகளாயி ருந்து வருகினறனர். இதில், ' ஆதித்தநாடான்' எனபதற்குச் ' சூரியவம்சச்சத்திரியன' என்பது பொருளாம்.

அனறியும், நானதும் 'நட்டாத்திநாடன்' எனப் பட்டப்பெ யர் பெற்றுவருகின்ற சான்றோர்குலப் பூர்வவம்சக்கிளைப்பிரி வாருள் வேறொருபிரிவார், மேற்படி கொற்கைநகரிக்கு வடக் கில் ஒரு சிறுநாட்டிற்குரிமையுடையவர்களாயிருந்து வருகிறு ர்கள. இதில், ' ஆத்திநாடான்' என்பதற்கு ' ஆத்திமாலை தரித்த சூரியவம்சச்சத்திரியன்' என்பதுபொருளாகும்.

(li) மேற்படிபுராணம், புததலைவாதில்வெனற சருக கம, 95-வது கவி :

"பொனனிநாடனுமீழநாடு புரந்தமன்னனுமுனபுசேர் மனனுதீவினைதீரமன்று வணக்கிநீறணிவார்களும் முனனதாகவிறைஞ்சிஞான முதிர்ந்தகோவையகன்றுபோய் மின்னுமாமணிமாடமாளிகை தனனிலனபுடன்மேவினர்."

இங்ஙனம், சோழனுக்குப் 'பொன்னிநாடன' எனவும, ஈழ னுகு 'ஈழநாடுபுரந்தமன்னன்' எனவும், மற்றவரசாகளுக்கு 'முனபுசேர்மன' எனவும் பட்டப்பெயர்கள வந்திருக்கினறன இதில், 'நாடன, மனனன், மன' என்னும பெயர்கள 'அரசன' என்னுமை ஒருபொருளில் வந்திருப்பதற்குச் சந்தேகமேயில் லை ஆனதால்,

நாடன = மன்னன்,
= மன,
= அரசன.

இந்தப்புராணத்தில், பாண்டியனுகும் 'நாடன' எனப படடபபெயாவந்திருகினறது. அதற்குத்திருட்டாந்தமாக மே லே கூறப்பட்டிருகுஞ் செய்யுள்களிலொனறைச் சமபந்தச் சார்பினிமித்தம் இங்ஙனம் மறுபடியும் அதை எடுத்தெழுது கினறும.

(lii) மேற்படிபுராணம், மந்திரிச்சருக்கம், 15-வதுகவி :

"தென்னவன்பிரமாய னெனறருள்கிறந்தநாம மன்னவர்மதிக்கநல்கி வையகமுய்வதாக மின்னவமணிப்பூணுடை வெண்மதிக்கவிகைதண்டு பொன்னவிர்கவரிவேழ மளித்தனனபொருளேதாட்டன்."

மாணிக்கவாச்சருக்குப் பாண்டியன அநேகவித விருதுகள் கொடுத்தான் என்பது இங்ஙனம விளங்குகின்றது.

(liii) மேற்படிபுராணம், மந்திரிச்சருக்கம், 28-வது கவி:

"மீனவர்கோன்மொழியின்படி வேணியனேசரிசைந்தபின் ஞானசோதியுடனபுவி யாள்பவன்வரகொளும்படி வானவிமானமெனறிரு வாழ்வுளகோயிற்புகுந்ததன் னீனமிலானெறிவந்தபொன் னேழெழுகோடிவழங்கினன்."

இத்தக்கவியில், குதிரைகள்கொள்ளுதற்குப் பாண்டியராசன மாணிக்கவாசகருக்கு மிகுந்த திரவியங்கள் கொடுத்து அவரைத் திருப்பெருந்துறைக்கு அனுப்பினன என வருகின்றது.

இவ்விரண்டு கவிகளிலும் பாண்டியனுக்குப் 'பொருநை நாடன், மீனவர்கோன்' எனப் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்தபபெயர்களில் வந்திருக்கின்ற 'நாடன், கோன' என்னும் பட்டப்பெயர்கள் ஒரு பொருட்பெயர்களாய் 'அரசன' என்னுங்கருத்தில் வந்துவழங்கியிருக்கினறன. ஆகவே,

நாடன் = கோன்,
= அரகன்.

மேலும் இத்தக்கவியில் பாண்டியனுக்குப் 'புவியாள்பவன' எனவும் பட்டபபெயர் வந்தது காண்க. ஆனதால்,

புவியாள்பவன் = நாடாள்பவன் = அரசன.

மேற்கூறியவைகளேயெல்லாந் திரட்டிப்பார்க்குமபோது, ஈழ சேர சோழபாண்டியர்களுக்கு 'நாடன், நாடான்' எனப் பட்டப்பெயர்கள் 'வந்திருப்பது மிகவுந்தெளிவாக விளங்குகின்றது.

டாட் (Tod) ஆசிரியரது இராசபுதினைச் சரித்திரத்திலுள்ள இராசபரம்பரை யட்டவணையில் கலிங்கன், சேரன், சோழன், பாண்டியன் என்றவர் 'குருகுலன்' என்னும் சந்திரவங்கிசத்து இராஜாதி பிள்ளைகளென்று சொல்லியிருப்பதும் இதற்கிசைந்திருக்கிறது.* ஆனதால், ஈழ சேர சோழபாண்டியர்குலத்தவர்கள் ஏககுலத்தினராய், தான்குகிளைப்பிரிவுகடங்கி, நூல்வழக்கில் 'நாடன்' எனவும், உலகவழக்கில் 'நாடான்' எனவும் வருகின்ற தீமிழ்ச்சத்திரியகுலப் பட்டபபெயரும், 'சான்றவர், சான்றார், சானறோர்' என்னும் அரசர்குலக்கெனரவப்பட்டப்பெயரும் பெற்றுவந்திருக்கின்றனர். ஆகையினால், இந்த நான்கு கிளைப்பிரிவார்களுக்குந் தனித்தனியே,

* விபரம், சான்றோர்மரபு, இராசவங்கிச அட்டவணைகாண்க.

ஈழக்குலச்சானறோர்,
சேரகுலச்சானறோர்,
சோழகுலச்சான்றோர்,
பாண்டியகுலச்சானறோர், எனவும்,

இந்த நான்குவேளாப்பிரிவுகளிற் செங்கோற்செலுத்திய மன்னனுக்குத் தனித்தனியே,

நூல்வழக்கில், ஈழநாடன்,
சேரநாடன்,
சோழநாடன்,
பாண்டிநாடன் எனவும்,

உலகவழக்கில், ஈழநாடான,
சேரநாடான்,
சோழநாடான,
பாண்டிநாடான் எனவும்,

பட்டப்பெயர்கள்வந்து வழங்கியிருக்கின்றன. இதனால் இந்த நாட்டு தமிழ்நாட்டரசர்குலக்கிளைபபிரிவார்களுக்கும் அரிமர்த்தன பாண்டியன் நாளோலை 'நாடன், நாடான்' என்கிற பட்டப்பெயர் வழக்கமாயிருந்தது ருசுவாகின்றது.

(liv) 'நாடன்' என்னுமபெயர் தமிழரசர்குலத்தவர்களுக்குப பட்டபபெயராதனினாலே, நட்சத்திரங்களில் கார்த்திகைமாதத்தில்வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் மாபலிக்குச் சொர்க்கவாசல்திறந்த வைபவத்தை நினைவுகூரும்பொருட்டு, கார்த்திகைத்தீபம எனப் பெயர்பெற்ற கற்பகத்தீபங்கள் கொளுத்தி மகா உற்சவங்கொண்டாடிவருவதால், அது சிறந்தநாளாயிற்று. ஆனபடியினாலே, அந்தநட்சத்திரம் 'இராசநட்சத்திரம்' எனப் பெயர்பெறுங்கும்பொருட்டு, அதற்கு 'நாடன்' என்கின்ற சோழராசர் பட்டப்பெயர் இடப்பட்டது. அதனால், கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு 'நாடனுள்' எனப் பெயர்வந்திருக்கினறது. ஆகவே, 'நாடனுன்' என்பதற்குச் 'சோழநாடனுன்' எனவும், 'அரசனுன்' எனவும் தாற்பரியமாம. இதிலும் நாடன்' என்பதற்கு 'அரசன்' என்பதே பொருளாம.

(lv) பருத்திச்செடிவகைகளில் மூனறு நானு வருஷ மட்டுமிருக்கும உயர்சாதியான பருத்திச்செடிக்கு 'நாடன்ப ருத்தி' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. 'நாடனபருத்தி' எனப தற்குச் 'சோழநாடனபருத்தி' எனவும், 'அரசனபருத்தி' என வும அருத்தமாம. இதிலும் 'நாடன' எனபது 'அரசன' எனனும் பொருளில் வந்தது காண்க.

(lvi) வாழைமரச்சாதிகளில் உயர்சாதியான வாழைக்கு ப 'பச்சைநாடான்வாழை' எனபபெயர்வந்திருக்கின்றது. 'பச்சைநாடான்வாழை' எனபதற்குப் 'பச்சைநாட்டான்' எனப பெயர்கொண்ட சோழராசனகாலத்தில் கண்டறியப்பட்ட ஒரு உயர்சாதியான வாழைமரம் என்பது தாற்பரியமாம். இதி லும், நாடன=அரசன்.

மேலும், பழமொழி எனனும் நூலிலிருந்து இரணடொரு உதாரணங்கள் இங்ஙனம் போ்த்தெழுதுவோம்.

(lvii) பழமொழி, 4-வது கவி:

"கல்வியானைய கழிநுட்பங்கல்லார்முற்
சொல்லியதல்லவுந்தீயவா—மெல்லா
மிவ்வரைநாட தமரையில்லார்க்கு
நகரமுங்காடு போன்றுங்கு."

இந்தக்கவியில், பாண்டியனுக்கு 'இவ்வரைநாட' எனப பெயர்வந்திருக்கிறது. 'இவ்வரைநாட' எனபதற்கு 'உயர்ந்த மலைகளையுடைய நாடனவ, அல்லது அரசர' என்பதுபொ ருளாம.

(lviii) பழமொழி, 20-வது கவி:

"கற்றறிவார் கண்டதடக்கமடங்காதார்
பொச்சாந்தந்தம்மைப் புகழ்ந்திரைப்பார்—தெற்ற
அறைகலருவியணிமலைநாட,
நிறைகுடநீர்நலுமபலில்."

இக்கவியில், பாண்டியனுக்குத் 'தெற்றவறைகலருவியணி மலைநாட' எனப்பெயர்வந்திருகின்றது. 'தெற்றவறைகல ருவியணிமலைநாட' எனபதற்கு, அங்கிலேயமொழிபெயர்ப

பில், O King of the country whose mountains are ornamented by clear water gushing from the rocks, எனத் தாற்பரியம் வந்திருக்கிறது. இதில், 'நாடன்' என்னும் பட்டப்பெயருக்கு 'King of the country' எனத் தாற்பரியம் வந்திருப்பதால், 'King of the country' என்பதற்கு, 'நாட்டரசன், நாடாள்வான், அரசன்' எனபது அருத்தமாம். ஆகவே,

நாடன் = King of the country,
= நாட்டரசன்,
= நாடாள்வான,
= நாடான,
= அரசன்.

(lix) வடநாடடுச் சத்திரியகுலத்தவர்களுகு 'ராஜா' எல்கிற அரசர்குலப்பட்டப்பெயர் வடமொழியில் வழங்கி வந்திருக்கினறபிரகாரம, தெனனுட்டுத் தமிழரசர்குலததவாகளுக்குத தெனமொழியில 'அரசன்' எனவரவேணடிய பட்டபபெயருகுப பதிலாக, 'நாடன, நாடான, நாடாள வான' எனனும பட்டபபெயர்கள் வழங்கிவந்திருக்கினறன ஆனதால், 'ராஜா, அரசன, நாடன், நாடான' எனனும நானகுபெயாகளும ஒருபொருட்பெயர்களாம்.

வடநாடடுச் சத்திரியருகுள் வழங்குகினறபெயர்கள வருமாறு·

நரசிங்காராஜா, இராமராஜா,
நாராயணராஜா, வாசுதேவராஜா,

பிறவுமனன.

தென்னுட்டுத் தமிழரசர்குலததவர்களுக்குள் வழங்கிவருகின்ற பெயர்கள்வருமாறு:

வீரவர்மமார்த்தாண்டநாடன,
நாகமணிநாடான,
சுப்பிரமணியநாடன்,
சோமசுந்தரநாடாள்வான்,
குலசேகரப்பெருமான் நாடான்,

பிறவுமனன.

சமமனன், சமநாடன்,
சோழவேந்தன், சோழநாடன,
குடக்கோன், குடநாடன,
பொருநைநாடன், வையைநாடான்,
மாதைநாடான்வான், மாதைமன்னன்,

பிறவுமன்ன.

இத்தத்திருட்டாற்தங்களிலுலே 'ராஜா, நாடான், அரசன்' என்னும பட்டப்பெயர்கள் ஒருபொருட்கினவிகளென நனருய்த்துலக்குகினறது.

(lx) தமிழ்நாட்டு நூல்வழக்கிலும் உலகவழக்கிலும் வருகின்ற உதாரணங்களிற் சிலவற்றை மேலே எடுத்துரைத்தோம. இனி அந்நியநாட்டார்கள் எழுதியிருக்கிற நூல்களிலிருந்து இரண்டொரு திருட்டாந்தங்கள் இங்ஙனம் போத் தெழுதிக்காட்டுவோம். அவைவருமாறு :

(1) The South India Sketches

By

Miss S. Tucker.

Part II., letter 4, p. 35.

"The villages in these palmyra groves are inhabited chiefly by Shanars (= Santôrs), an industrious hard-working race, reckoned among the lower sub-divisions of the Sudras.

"From all that I can find about them I am much inclined to agree with those who consider them to have been the original possessors of the country, and that when the conquering army of *Rama* took possession of the richer northern districts, the Shanars were suffered to retain their palmyras unmolested.

"One strong argument in favour of this conjecture, is that in the southern part of Tinnevelly, the highest class

of Shanars, called 'Nadans,' are the acknowledged proprietors of the soil, in even when a Nadan has sold a piece of land, he retains the right to a sort of *quit-rent.*

"Indeed the system is very like that of our lords of manor, with the addition of the remarkable privilege, that in any dispute that is brought into a court of law, with regard to landed property, though all other classes are obliged to establish their claims by written documents, it is only necessary for a Nadan to be indentified as the Nadan of such a particular spot, and the disputed property is adjusted to him, unless the opponent can prove his purchase of it."

இதற்குத் தமிழில் தாற்பரியவுரை.

தென்னிந்தியாவினசரிதசிரசாரம், இரண்டாவது பாகம, நாலாவதுநிருபம, பக். 35.

"இத்திலசையில் தாலவிருக்ஷசோலைகளுக்குள்ளே இருகின்ற கிராமங்களில் முகியமாய்ச் சான்ரார்குலதத்தவாகள குடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள மிகுந்தசாக்கிரதையோடு வருந்தி உழைக்கிற குலத்தவர்கள். இக்குலத்தவர்கள சூத்திரகுலபபிரிவுகளிற் கீழ்ப்பிரிவைச்சேர்ந்தவர்களாக மதிக்கபபடுகின்றனர். ஆயினும், இந்தச்குலத்தவர்கள் இந்த நாடடிற்கு ஆதிமூர்வப்பாதிய வரிமையுடையவர்களெனறும, இராமனுடைய வெற்றிகிறந்தசேனைகள் மிகுசெழிபபுற்ற வடநாடுகளைக்கட்டிக்கொண்ட காலததில், 'சானரார' தஙகள தாலவிருக்ஷசோலைகளைத் தடையினறி அனுபோகஞசெய்துவர இடம பெற்றனரென்றும் எண்ணுகிறவர்களுக்கொபபந்தம, அவாகளைக்குறித்து தானும் ஆராய்ந்தறிந்திருக்கிற விசேஷஙகளால் எனக்குழ் அவ்வாறே அபிப்பிராயமாகினறது.

"இவ்வாறு அபிப்பிராயங்கொள்ளுதற்கு ஒருபலதத நியாயமுண்டு. அந்த நியாயமென்னவென்றால், திருநெலவேலிசீமையின் தென்தாய்டிவ்வசிக்கின்ற சானரார்குலப்பொயார்களுக்கு 'நாடான' எனபபட்டப்பெயர்வந்தது வழகை

கிடைத்தது. இப்படிப்பட்டபபெரும்பிரபுக்களான நாடாளுகின நிலத்திற்குரிமையுடைய காணியாட்சிக்காரரென எவரும ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஒருநாடான தன காணியாடசியான நிலத்தில் ஒருபாகத்தை அயலானெருவனுக்கு விலை கிரயஞ்செய்து கொடுத்திருந்தபோதிலும, மேற்படி நிலத்தைக்கிரயத்திற்குவாங்கினவன, மேற்படிநிலத்திற்கு ஆதிபூர்வபாத்தியவுரிமையுடைய மேற்படி நாடானுகு மனேவரிப பணம் (=மனேவப்பணம்) கொடுத்துவருவது நெடுகிலுமம வழக்கம.

"மெய்யாகவே இந்தவழக்கம் அங்கிலேயநாட்டு மேன்மக்களுகுள்ளிருக்கின்ற வழக்கம்போலிருக்கிறது. இனனமும் ஒரு வழக்கமுண்டு. நியாயஸ்தலங்களில் நிலவியாச்சியங்களா நேரிடுங்காலத்தில் மற்றவர்களெல்லாரும் எழுத்தப்பட்டயங்களாகிய சாசனங்களால் தங்களுகுரிய மேற்படி நிலபபாத்தியதை ருசுப்படித்தவேண்டுவதா யிருக்கினறது மேற்படி வியாச்சியக்காரன மேற்படி நிலத்தைத் தானகிரயத்துக்குவாங்கினதை தஸ்தவேசுகளால் ருசுப்படித்தாது போகிறகாலத்தில், மேற்படி பூமிக்குரிய நாடான எவனே அவனுக்கே உரியதென்று நிரூபபாகினறது."

மேற்படி சரித்திரச்சுருப்பில் நாம் கவனிக்கவேண்டிய இரண்டொரு முக்கியவிஷயங்களுண்டு. அவற்றை இவ்வனங் கூறுவோம்:

(அ) 'சானரோர் குலத்தவர்கள் குடியிருப்புக்கிராமங்கள் தாலவிருக்ஷச்சோலைகளுக்குள்ளிருக்கின்றன' எனச் சொல்லியிருக்கிறது.

நாம் மேலே விபரப்படக்கூறியிருக்கிறபடி, சூரர்குலத்தவர்கள் கற்பகவிருக்ஷச்சோலைகளுக்குள்ளே குடியிருத்து வாழ்ந்து வந்தபிரகாரம், சூரர்குலப்பிரிவார்களாகிய தென்பாண்டி நாட்டுச சான்றோர்குலத்தவர்களும் கற்பகவிருக்ஷச்சோலைகளுக்குள்ளே நானூவரையிலும் குடியிருந்துவருகின்றனர். சூராதாட்டுக்கொரப்புராணம், மனேவிருக்ஷமாகிய கற்பகவிருக்ஷங்காடாயிருப்பதால், இதற்குங் கற்பகநாடு எனவேபெயராம்.

சான்றோர்குலத்தவர்களுடைய கிராமங்களையும், அவர்களுடைய வீடுவாசல்களையுஞ்சூழ அகத்தும் புறத்தும் கற்பக விருக்ஷங்களே பிரகாசமாக விளங்கிநிற்கின்றன. வீட்டுமுற்றங்களிலும் வயல்களிலும் இந்தவிருக்ஷங்களைக் காணலாம். கற்பகவிருக்ஷங்கள் சூரர்நாடாகிய திருச்செந்தூருக்கு அலங்காரமும் மகிமையுடையதாக விளங்கியபிரகாரம், இந்தத் தென்பாண்டிநாட்டுக்கும் அலங்காரமும் மகிமையுமாக விளங்கியிருக்கின்றன. சான்றோர்குலத்தவர்களுடைய பூர்வமகிமைகளில் அநேகங் குன்றிப்போயிருந்தபோதிலும், இந்தக் கற்பகவிருக்ஷமகிமை நாளதுவரையிலும் குன்றாது நிற்கின்றது. இத்தகைகற்பக விருக்ஷப்பரிபாலனம நாளதுவரையிலும் அவர்களுடைய அனுபோகத்திலிருப்பதால், அவர்கள் சூராகுலபரிபாலர்கள எனப் பெற்ற இது பலதாத்பரியமாயிருக்கின்றது.

நாலடியார், ஈகை, 6-வது கவி :

"நடுவூருள்வேதிகைச்சுற்றுக் கோட்புக்க
படுபணையனனர் பலர்நச்சவாழ்வார்
குடிமுழுத்தக்கணனுங் கொடுத்துண்ணுமாக்க
ளிகொட்டுலேற்றுப்பனே."

இத்தகைகவியில், பலருமிச்சிக்கவாழ்பவர்கள் நடுவூருக்குள்ளே நிண்ணூற்றுந்திருக்க நினறு, குலைகுலையாகக்காய்கின்ற கற்பகவிருக்ஷத்திற்கு ஒப்பாவர். கொடுத்துண்ணுதலாகிய சுபகாட்டில் நிற்கின்ற ஆண்கற்பகவிருக்ஷத்திற்கு ஒப்பாவர் எனச் சொல்லியிருக்கிறது. இந்த நாலடியார் எனனும் நூல் எழுதப்பட்டகாலத்திலும், தமிழ்நாடெங்கணும், முக்கியமாகத் தென்பாண்டிநாட்டிலும், இப்போதிருக்கிற பிரகாரம, நடுவூருக்குள்ளும் வீட்டு முற்றங்களிலுங் கற்பகவிருக்ஷங்களிருந்தன வென்பதும், அந்தவிருக்ஷங்கள எவரும இச்சிக்கத்தக்க விருக்ஷங்களாயிருந்தனவென்பதுந் தெளிவாகின்றது.

திருவள்ளுவமாலை, 6-வது கவி :

"எனறும்புலரா துயரணர்நாட்செல்லுகினும
நினறவர்ந்துதேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்குன்றாத
செந்தளிர்க்கற்புகத்தின் றெய்வத்திருமலர்போன
மன்புலவன வள்ளுவன்வாய்ச்சொல்."

இவ்வுலகமான அழகு எக்காலத்திலும் கெடாமல், நாட் சென்றபோதிலும் நிலைநின்று, பகுவுகாலத்தில் வெளிப்படு கின்ற பூங்கொம்பினின்று மதுரமபொருந்திய அமுதத்தைச் சொரிகின்ற தன்மையையுடையதாய், செங்குத்தாக வளர் கின்ற அழகிய குருத்தோலைகளையுடையதாய் விளங்குகின்ற கற்பகவிருக்ஷத்தினைத் திவ்வியசிறந்த மலர்க்கொம்புபோல, இராசபுலவனை வள்ளுவனவாயிற் பிறந்துவந்திருக்கின்ற திருக்குறளானது விளங்குகின்றது என்கூறியிருக்கிறது.

தமிழ்ப்புலவர்களுக்குள்ளே இராசபுலவர் திருவள்ளுவர். அமுதவிருக்ஷங்களுக்குளளே இராசவிருக்ஷம் கற்பகவிரு க்ஷம். கற்பகவிருக்ஷமானது தெய்வ்காலமதினறு மானிட குலத்தவர்களுக்கு அமுதாகிய வுணவளித்து இனபத்தருகின்ற பிரகாரம, திருக்குறளும் வித்துவானகளுக்கு இனபத்தந்து வருகின்றது எனபதுபொருளாம. ஆனதால், பூர்வகாலதகிற் கற்பகச்சோலைகளுக்குளிருந்து வாழும வாழ்வு இன்பவாழ் வென மதிக்கப்பட்டது பிரதியட்சமாகிறது.

(b) சானரோர்குலத்தவர்கள் சூத்திரகுலபபிரிவுகளிற்கீழ்ப் பிரிவைச சேர்ந்தவர்களாக மதிக்கப்படுகின்றனர் எனச்சொ ல்லியிருக்கினறது.

"They are reckoned among the lower sub-divisions of the sudras."

'சானரர்' எனப பெயாபெற்றிருக்கினற குலத்தவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்குலபபிரிவுகளில் இனனகுலத்தைச் சேர்ந்தவர் கள் எனபது ஒருவருக்குந் தெரியாமலினறகாத காரணத்தை யிட்டே அவர்களைப பலவகையாக மதிபபதற்கு ஏதுவாயிற்று. ஆனதால், இக்குலதத்தவர்களைச்சுட்டிய பெரியமயக்கமுண்டா யிருக்கினறது. மேலே தாங்காண்பித்திருக்கிறபிரகாரம, 'சா னரர்' என்னுமபெயர குலபபெயரல்ல, வெளரவபபடடப் பெயர். வெளரவபபடடபபெயரைக குலபபெயராகப பாவித் தப பேசுவதே அந்த மயக்கத்திற்குக் காரணம. பூர்வகுலப் பெயர்ச்சட்டங்களில் 'சாணர்' எனனும் மரூஉமொழி கூறப் படலில்லை. திவாகரம், சூடாமணிநிகண்டு என்னும நூல்

கள் எழுதப்பட்டகாலத்தில், 'சாணர்' என்னும் மரூஉமொழி குலப்பெயராய் வழங்கியிருகுமேயாயின, மேற்படி நூல்களில் குலபபெயர்ச்சட்டத்தில் இந்தமொழி எழுதப்படடிருக்கும் எனபதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப்படி எழுதபபடவில்லை யே.

ஆயினும, மேற்படிநூல்கள் எழுதபபடடகாலததில் 'சான்றோர், சானறவர்' எனனும பெயர்களும, தொல்காபபியம், பெரியபுராணம் எழுதப்பட்டகாலங்களில் 'சானறவர், சானறர், சான்றோர்' என்னும் பெயர்களும் சாதாரணமாக வழங்கிவந்ததாகத தெரியவருகினறது. ஆனதால், தமிழரசர் அரசுரிமை யொழிந்தகாலததிற்குப்பிற்பாடு 'சான்றர்' எனனும் பெயர் 'சாணர்' என மரூஉமொழியாயிற்றெனறு தோனறுகின்றது. 'சானறர்' எனனுமபெயர் 'சாணர்' என மரூஉவாகிய பிரகாரம், 'சானறவர்' எனனும்பெயர் 'சாணவர்' எனவும, 'சான்றோர்' என்னும்பெயர் 'சாணோர்' எனவும மரூஉமொழியாகத திரிந்தவரலாம.

சான்றோர்குலத்தவர்கள் இனனகுலத்தைச் சேர்ந்தவர்களெனறு தெரியாமையினாலேதான சென்னைநகர் சென்சஸ் கமயிட்டியாரும (Census Committee) இக்குலதததவர்களைச் சூத்திரகுலத்தவர்களுக்கெல்லாம ஏறுங்கடைசியில் எழுத நிரணத்தார்போலும,

இந்தப் பெயர்மயகாகியமாறுட்டத்தையிட்டுச் சான்றோர் குலத்தவர்கள் மேற்குலத்தவர்களோயல்ல, கீழ்தகுலததவர்களைச் சேர்ந்தவர்களெனறு சொலலததுணிபவர்களுஞ சிலர் உளர்.

இவர்கள் 'சான்றவர், சான்றர், சானறோர்' எனக் கௌரவபபட்டப்பெயர்பெற்றிருந்த தமிழரசர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களானதால், திவாகரஆசிரியரும் சூடாமணிநிகண்டாசிரியரும் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்குரிய பெயர்களைக் கூறியபினனா, அரசர்குலப்பெயர்களுக்குத் தகுப்பில் இந்தக கௌரவப்பட்டப்பெயருடன் ஒரு பெர்ருள்கொண்ட பெயர்களைச் சேர்த்

தெழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு விபரம இவ்வாறு பிரகரணத்திற் காண்க.

உததேசம இரண்டாயிரத்து ஐநூறு வருடக்காலமாகத் தமிழநாடுகளில் இடையருது நிலைபெற்றிருந்த அரசர்குலத்தவர்களை கட்டோடே ஒழிந்து, தீர அருகிபோய்விட்டாகளை என்ற சொல்லத்துணிவது புதுதிகரும். நியாயத்திற்கும, இயற்கைக்கும் ஒருவிதத்திலும பொருந்தாத காரியமானமையால், அது தமபபடத்தகதனறு பினவரும பிரகரணங்களில் இதைகருதி எழுதபபோகிறபடியால், இதை இகழனம் நிறுத்துதல்செய்கிறோம.

(c) "One strong argument in favour of this conjecture is, that in the southern part of Tinnevelly, the highest class of Shanars, called 'Nadans,' are the acknowledged proprietors of the soil; in even when a Nadan has sold a piece of land, he retains the right to a sort of *quit-rent*."

"இவ்வாறு அபிபபிராயங்கொள்ளுதறகு ஒரு பலத்த நியாயமுணடு. அந்த நியாயம எனனவெனறால், திருநெல்வேலிச சீமையின தெனநாட்டில் வசிகினற சானரோர்குலப பெரியோகளுகு 'நாடான' எனப பட்டபபெயரவந்து வழங்குகினறது. இந்தபபிரகாரம, பட்டபபெயர்பெற்றிருக்கின்ற நாடாக்கள் (=நாடாள்வார்கள்) பூமிகளுரிமையுடைய காணியாட்சிக்காரரென எவரும் ஒபபுகொணடிருக்கினறனர். ஒரு நாடான் தன் காணியாட்சியான பூமியின ஒருபாகத்தை அயலாளுருவனுகு விலைக்கிரயஞ்செய்துகொடுத்திருந்த போதிலும, மேற்படிநிலத்தைக் கிரயத்திற்குவாங்கியவன மேற்படிபூமிக்கு ஆதிபூர்வபபாத்திய வுரிமையுடைய மேற்படி நாடானுக்கு மனைவரிப்பணம (=மனைவப்பணம்) கொடுத்து வருவது தெடுகிறும் வழக்கம" எனறு சொல்லியிருக்கின்றது. நாடாக்களுகு 'நிலமுதலிகள்' எனவும் பெயர்வரும.

இது பலமான நியாயம எனபதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆதிப்பாண்டியர்கள் கடற்கரையருகில், தாமபிரவனனிநதி முகத்துவாரத்தில், கொற்கைதலைக்கட்டிக் குடியேறியகா

லத்தில், அந்நிலை காடுபபூமியாயிருந்தது. அவர்கள் காகனவெட்டி நெரிஞ்சிதூத்துகுடியேறினவர்கள * அவர்களுடைய வமிசத்தார் கொற்கைகு† வடதிசையிலுந் தென திசையிலுமிருந்த பூமிகளிற்பரவிக குடியேறிக காட்டுப்பூமிகளைக கைவசப்படுத்திகொண்டவர்கள. ஆனதால் அவர்களுக்குச் சாதனபபத்திரங்களினறி மேற்படி பூமிகளை கைவசமாயிற்று. அவர்களுடைய சந்ததியார் தானதுவரையிலும அந்தபபூமிகளை அனுபோகஞ் செய்துகொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இது இனனநாடானுடைய பூமியெனறு சொல்லுமபோது, அதற்குச் சாசனபபத்திரச்சாகூலியில்லை. அந்தப பூமிகளை இவாகளுடைய முனனவர்கள கிரயத்திற்கு வாங்காததால், கிரயசாதனபபத்திரங்கள் அவாகளுகில்லை. தொனறுதொடடு இடையருது வந்திருக்கிற கையாடசையனுபோகமே அவர்களுகுச சாதனபபட்டயமாம. இவாகள விற்கும நிலஙகளுக்கு மனனவபபணம வாஙகிவருகினறபடியால், இவர்களுகுரிய பூவ நிலபபாதியம இலாமபரமாக விளங்குகினறது. இநதவழகம அஙகிலேயதாட்டு மேனமகளுகுள் எிருக்கினற வழகத்திற்கு ஒத்திருகிறது.

வடநாடடுச் சததிரியருகளும 'பூமியாள' (=பூமிகுடைய வாகள)எனகிற பட்டபபெயருணடு.

மேலும, ஒருகுலதது பூவோதத்திரத்தை யாராய்பவர்கள்,

---

* "He (the proprietor of the soil in Mewar) has nature and Menu in support of his claim, and can quote the text, alike compulsory on prince and peasant, 'cultivated land is the property of him who cut away the wood, or who cleared and tilled it' an ordinance binding on the whole Hindu race, and which no international wars, or conquest, could overturn" *Vide* Tod's Annals and Antiquities of Rajast'han, Vol I, p 494

† "Tinnevelly had originally no name of its own, but was merely the southern portion of the Pandyan kingdom; but there the dynasty of the Pandyas originated, and there on the banks of the Tamraparni, you will find that Korkei, once a famous city, now an insignificant village, where the Pandyas reigned before they selected Madura as the chief seat of their power and from which they took the name of Korkeiah (கொற்கையாளி), ruler of Korkei" *Vide* Dr. R Caldwell's Lecture on Tinnevelly and the Tinnevelly Mission p 2

அந்தக்குலத்துப பெரியோர்களுடைய வழித்தியையேநோக்கிப பூர்வோத்தரிரவ கூறவேண்டுமேயல்லாது அக்குலத்தில் தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருப்பவர்களேநோக்கிப பூர்வோத்தரிரவ கூறுதல இயற்கையன்று. 'நாடான' எனகிற பட்டப்பெயர தொனறு தொட்டு இடையருது இந்தக்குலத்தவர்களுக்கு வந்திருப்பதால், இக்குலத்தவர்கள 'நாடான' எனகிற பட்டப்பெயர பெற்று பூர்வத்தில நாடாண்டவர்கள எனகளோ அவர்களுடைய பரம்பரையிலுதித்தவர்களெனபதற்குச சந்தேகமிலலே. அனறியும், இந்தக கொற்கைநகர்த்திசையில பூர்வத்தில் ஐந்து சிற்றரசர்களிருந்து அரசுபுரிந்தனர் அவர்களுக்குப 'பஞ்சதிருவழுதிநாடாக்கள' எனறுபெயர. வழுதி எனபது பாண்டியனுக்கு ஒருபெயரானமையால, 'பஞ்சதிருவழுதி நாடாக்கள' எனபதறகு 'ஐந்து பாண்டியர்களாகிய நாடார்கள (=நாடாள்வார்கள) என்பதுபொருளாம.

இவைகளைத் திரட்டிபபார்க்குமபோது, இந்தச குலத்தவர்கள பூர்வ தமிழரசாகுலத்தையொடடினவர்கள எனபதற்கு இது பலத்த ருசுவாகினறது இது நடிநிலையான சாகூஷி, இது அந்நியமொழிகாரர சாகூஷி இது காரியத்தை இயல்பாய ஆராயுமகையில் தோனறிய சாகூஷி. ஆனதால், 'நாடான' எனனும படடபபெயரபெறறு, சிறு சிறு நாடுகளுக்குத தொனறுதொடடு இடையருது பாத்தியவுரிமைகொணடிருப்பவர்களெவர்களோ அவர்கள 'நாடான' எனனும பட்டபபெயர்பெற்றிருந்த பூர்வ தமிழரசாகுலத்தவர்களுடைய சநததியார எனபது தெளிவாக விளங்குகின்றது.

(2) Mission of Edeyenkoody,
in the
District of Tinnevelly.
Part Second.

Report of the Rev. R Caldwell, for the year ending 30th June, 1845, p. 6.

"Another of the new congregations has been formed in the vicinity of a village *Koottam*, situated to the east of

Edeyenkoody This is a village inhabited chiefly by *Nadans*, the worst class of people in Tinnevelly.

"*The Nadans*,* (a name signifying 'lords of the soil,') are Shanar land-owners, who claim rights of seigniorage over most of the villages in the south, and keep themselves separate from the other Shanars, though also land-owners, as if they were a distinct caste They are, as a class, the most turbulent, oppressive, proud and unprincipled to be met with, so far as I know, or have heard of in this province, or in the peninsula. They may be ranked amongst the worst of the human race A few in various parts have become Christians, and some of the poorer of them have placed themselves under instruction in my own district, but they seem little, if at all, less obdurate than before No kindness seems to melt them No discipline seems to awe them I often think they resemble tamed and trained wild beasts, which, so long as they are not provoked, look submissive, but whose innate ferocity may be aroused by the slightest accident.

"The *Nadans* of the village of *Koottam* are celebrated throughout Tinnevelly, like the Maravars of *Pudookaputt*, as the worst specimens of their caste, have for ages been scourges of the south."

இதற்குத் தமிழில நாடாரியவுரை

தி நுநெல்வேலிநாட்டிலிருக்கிற இடையனகுடி மிஷன,

இரண்டாவது பாகம்

நூனாசையிருந்தும் சுனமும் நடவடி முடிகின்ற வரு-திறு
ஆர் கால்வெல் ஐயா எழுதிய ரிபோர்ட, பக 6

"இடையனகுடிகளுக் கீழ்பாரிசத்திலிருக்கின்ற குடடம் எனப
பெயாகொண்ட கிராமத்திற்குச சமீபத்தில நவமாக உண

* "Chiefs of districts termed Nadu"

டான சபைகளிலொன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இது முக்கியமாக நாடாக்கள (=நாடாள்வார்கள) குடியிருக்கிற இடமாம இந்த நாடாக்கள் திருநெல்வேலி நாட்டிலுள்ள சானங்களில் லாரிலும் மகாதுஷ்டர்

'நாடான' எனனுமபெயருக்கு 'நிலத்தரசுகாரன, பூமிக் ரிமையுடைய அதிபதி, ஒரு நாட்டிற்கு அதிபதி' என்கிற பொருளாம. இந்த நாடாக்கள சானரூர குலத்து நிலத்தரசு காராகளாகிய காணியாட்சிக்காராகளாம. அவாகள பெரும் பாலுந் தென்திசையிலிருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு அதிபதிப் பாதிய வுரிமையுடையவர்கள சானரூர குலத்திலுள்ள மற்றவர்கள நிலபரந்தியமுடையவாகளாயிருந்தபோதிலும, அவாகள தங்களே இவாகளினின்று பிரதியேகமான குலத் தவர்களாயிருந்தாற்போல எணணிக்கொணடு நடந்துவரு கிறவாகள. எனக்குத் தெரிந்திருக்கிறபிரகாரம, அல்லது நான கேள்விப்பட்டிருக்கிறபிரகாரம, இந்நாட்டிலும இந்தத் தென்திந்தியாதேசத்திலுமிருக்கின்றவர்களெல்லாரிலும் இந்த நாடாக்கள ஏகத்திற்கு ஒன்றுபோல அதிக அடங் காக்குணமுடையவாகளும, (அயலாரை) அடக்கி ஒடுக்குகிற வர்களும, பெருமித நடையுடையவாகளும, மனோதபபடி நடக்கிறவர்களுமாயிருக்கிறாகள. இந்த நாடாக்களே மா னிட குலத்தவர்களுக்குள்ளிருக்கிற மகா துஷ்டர்களோடு சமரசபடுத்தலாம இந்த நாடாக்களுக்குள் கிறிஸ்துமதத் தை யணுசரித்திருப்பவாகள அபூருவம இவாகளுக்குள் அந் தத் தாழ்வடைந்திருக்கிறவாகளிற் சிலா நாவிருக்கிற நிலை யில் கிறிஸ்துமதத்தை யணுசரித்திருக்கிறார்கள ஆயினும அவர்களுடைய அடங்காக்குணம முனபோலவே இருக்கின் றது. அவாகளுக்கு எவ்வளவுபட்சங் காணபித்தபோதிலும, அவர்கள மனம இளக்கமடைகிறதுமில்லை; அவாகளுக்கு எவ்வகாவு கண்டிபபுக்காண்பித்தபோதிலும, அவர்கள அஞ் சுகிறதுமில்லை. இந்த நாடாக்கள அடக்கி வளாக்கப்படுகிற காடுமிருகங்களுக்கு ஒப்பானவாகள என்பதாக நான அடிக் கடி நினைக்கிறேன் அடக்கி வளர்க்கப்படுகிற காடுமிருக

கோபமூ டப்படாதிருப்பதாகவும், அடங்கியிரு
ஈகைபோல தோன்றினபோதிலும, அவைகளுடைய
வத்தச் சூழ்ணத்தற்கேற்ற ஒரு அறபக்காரியம நேரிடடம
திதில அவைகளின் உள்ளதிற பதுங்கிகொண்டிரும
மூர்க்கம வெளியாகினறது இவைகளோபோலவே இ
நாடகஞமிருக்கிறாகள்

சூட்டத்துநாடாக்கள தங்கள் குலத்துகுரிய தூஷட
னத்திற்காக படுகாபபறறு மறவாகளோபபோல திருவெ
வேலி நாடெங்ஙனுங் கோதிபபிரதாபாகளாயிருக்கினறன
இவாகளெ னறுதொடடு நாளதுவரையிலும இந்தத தெ
திசைக்கு ஒரு தொறடாபபோலிநந்துவருகிறாகள" என
எழுதியிருகிறா

மேற்படி நிபபோடடில் நாமகவனிகவேணடிய இர
டொரு முகியவிஷயஙகளுணடு. அவைகளை இங்ஙனஙகூ
வோம

(ா) மேற்படி நிபபோடடை எழுதுகிறபோது, அ
எழுதியிருடைய உளளதில் சானரோகுலத்தவர்களை
குறித்துணடாயிருந்த தபபான எண்ணம விளங்குகினறது

சானரோர்குலதத்தவர்களுடைய பூாவோத்திரந் தெரியாத
ராய, பாபபனக்குலத்தவாகள மேற்பால்குலங்களில முத
குலததவாகளெனறும, சூதிரகுலததவாகள அதற்குக் கீழ
ன மேற்குலததவாகளெனறும, பிறகுலத்தவாகள சூதிரரு
குக கீழானகுலத்தவாகளெனறும, சானரோர்குலததவர்க
சூத்திரருகுக கீழானகுலததவர்களுகுள் கீழானகுலததவ
ளெனறும, அரசர்குலததை யொட்டிய தமிழ்ச் சத்திரியகுல
தமிந்நாடெஙஙனுமில்லையெனறும், செட்டிகுலததவாக
சிறு குழுவினராய சூத்திரகுலத்தவர்களுகு அதிக மேற்ப
டவர்களல்லவெனறும எண்ணங்கொணடவராய் இந்த ந
போாட்டை எழுதியிருக்கிறா என்று தோனறுகிறது. இ
சானரோகுலததுமேனமகளாகிய நாடாக்கள் பூர்வ த
ழரசாகுலததையொட்டிய சத்திரியகுலத்தவர்களெனறும,
வாகள் அரசிழந்தகாரணத்தையிட்டுத தாழவடைந்திருக

ரூாகளென்றும், உய்த்துணர்ந்திருபபாரேயாயின, சாமபர்
டிய தழலுஉகொபபந்தம இந்த நாடாளவார குலதகவாகய
குல ஸாணபபடுகினற சத்திரியருலலகூணஙகளோ ரன்றும்மி
துபபேசியிருபபார எனபதறகுச் சந்தேகமில்லை

பூர்வ ஜெர்மன் நாட்டுச் சாதியார்களில் ஒருகிளைபபிரிவ
களாகிய அங்கிலோசகசனாகள (Anglo-Saxons) பிரிடடஙு
(Britain) நாடடைடககட்டிஉகொணடு, அநதநாடடிற் பூரவகு
தல் புஜபலபராக்கிரமங்களாக விளங்கியிருந்த சாதியர்க
ளாகிய பிரிட்டனனியர்களோ (Britons) அதஞ்செய்து, அவர்
னில் மீதியாணவாகளோ உவேல்ஸமுதலான மலைநாடுகளுகு
ஓடடிவிட்டபிறகு, அநதபபிரிட்டனனியாகளுடைய நிலைமை
என்னவாயிருந்தது? அந்தபபிரிடடனனியாகளோ அடிமை
களைபபோல ஒடுஉங்கிநடநதவில்லையா? பிரிடடன்னியருடைய
குலமேனமையொழிநதும், குலலகூணம ஒழியபபடிருகவில
லையா? அந்தபபிரிடடனனியருடைய பூரவமேனமையை யறி
யாத ஒருவன அவாகளைகுறிதது்பபேசும பிரகாரம, இநதச
சான்றோகுலத்தவர் களைஉகுறிதது்ம மேற்படி நிபபோரடடை
எழுதியவா பேசியிருககிறார்

(b) குடடம் (Koottam) எனபது ஒருகிறுநாடடிறகும, அந்தநாடடிலுள்ள பிரதானபடடணதது்ிற்கும பெயர

பூவததில், மதுராபுரியிலும அதைசசுழ்ந்த நாடடிலும பாண்டியர்களாலும தமிழ்உகலவிசசங்கதது்ப புலவாகளாலும தமிழ்பபாஷை நனகுவளாஉகபபடடமையால், அதற்குச செநதமிழ்நாடெனனவும, அதைசசுழ்நத பனனிரணடு நாடுகளுகு இயறறமிழ் (= கொடுந்தமிழ்) நாடுகளெனனவும பெயராயிற்று

நனனூல, சொல்லதிகாரம, பெயரியல, 16-வது சூத்திரசசாரபு வெணபா

"தென்பாணடிகுடடங் குடங்கற்காவேண்பூழி
பனறியருவாவதனவடதலை—நன்றய
சீதமலைபுனறொ செந்தமிழ்ச்சேர்
ஏதமில்பனனிருநாட்டெண."

1 தெனபாண்டிநாடு, 2. குடநாடு, 3. குடநாடு, த
[illegible] குடகுநாடு, 4. கற்காநாடு, 5 வேண்நாடு, 6 பூழிநா
பன்றிநாடு, 8 அருவாநாடு, 9 அருவாவடதலைநாடு, 10 த
திநாடு, 11 மலாடு, அலைதுமலையாளநாடு, 12 புனனாடு, அ
ழுது சோழநாடு

நா இந்தப்பனனிரண்டு நாடுகளிலும் இயற்றமிளவழங்கிற்
ற்றுள், குட்டநாடானது தெனபாண்டிநாடடின தெனை
திலி தென்கடற்கரையருகிலுளளது. அநதக் குட்டநா
னதற்குப் பிரதானபட்டணம குட்டமாம. அந்தக்குட்டநா
சீர்வகாரமுதல் நாடாகளுடைய பூமியாம. ஆனதா
அந்தச் சிறுநாடு நாளதும மேறபடி நாடாகளுடைய வ
சததவாகள அனுபோகதிலிருந்து வருகினறது. 'நாடான
எனனுமபெயருகுச் தாற்பரியம 'Lord of the soil' எனை
தாம 'Lord of the soil' எனபதற்கு 'நிலத்தரசுகாரன, நி
லமேகாரன, பூமிகுரிமைபுடைய அதிபதி, காணியாடசிகா
ரன' * எனபதுபொருளாம.

மேலும, 'நாடான' எனனுமபெயருச்குப் பதவுரைத் தா
பரியம 'Chief of district termed Nādu' எனபதாம 'Ch
of district termed Nádu' எனபதற்கு 'நாடு எனபபெயரெ
ணட ஒரு மாகாணத்திறகு அதிபதி' எனபது கருததாம.

ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியா 'நாடான்' எனனுமபெ
ருகு 'மேலேவாவசிகரும நாடுகளில் நாடாதவன' எனை
பொருளகூறியிருகினறாரே அது மிகவும மதியீனமான தா
பரியவுரை எனபது இதினலுந் தெரியவருகின்றதலலவா
'நாடு' எனனும பெயரினைறு பிறந்துவந்திருகிற பததிற
'நாடாதவன' எனபது பொருளாகுமா ? அவா தாமேசொ
லடடும

ஆனதால், நாளதும 'நாடான' எனப் பட்டப்பெயா பெ
றிருகினறவர்கள் எசகுலத்தவாகளோ அகுலததவாகள
வாமுதல் நாடாண்டுவந்திருகிற நாடாள்வார் வமிசத்தவ
கள எனபதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகையால்,

* "The Camatchi of Malabar is the Bhomia of Rajast'han Vide Todd's Annals and Antiquities of Rajast'han, Vol I, p 496

நாடான் = Lord of the soil,
= Chief of District termed Nàdu
= நாட்டதிபதி,
= நாடாளவான,
= அரசன எனபது பொருளாம்

(c) மேற்படி ரிபபோாடடில, "எனகருத தெரிந்திருகு கிறபிரகாரம், அல்லத நான கேளவிபபடடிருகிறபிரகா ரம, இந்த நாட்டிலும இநதந் தென இந்தியாதேசததிலும் இருகிறவாகளெல்லாரிலும இநத நாடாகள ஏகத்திற்கு ஒனறுபோல அதிக அடங்காகுணமுடையவாகளும (அய வாரை) அடகியொடிகுகிறவர்களும பெருமித நடையுடை யவாகளும மனோதபபடி நடக்கிறவாகளுமாயிருகிறார்கள எனறும, இந்த நாடாகளே மானிடகுலததவர்களுகுளளி ருகினற மகாதுஷ்டர்களோடு சமரசபபடுததலாம எனறும, அவாகளுகுள அதிகத் தாழ்வடைந்திருகிறவாகளிற சிலா னிமைதமைதத அணுசரித்திருநதபோதிலும அவாகளுடைய அடங்காகுணம முனபோலவே இருகினறது எனறும, அ வாகளுகு எவவளவுபட்சம காண்பித்தபோதிலும, அவாகள மனம இளகுகிறதுமிலலே. அவாகளுகு எவ்வளவு கணடிப புத காண்பித்தபோதிலும, அவாகள அஞ்சுகிறதுமில்லே என றும, இந்த நாடாக்கள அடக்கி வளாகபபடுகிற காடடு மிரு கங்களுகு ஒப்பானவர்கள எனபதாக நான அடிகடி நினைக் கிறேன் எனறும, அடகி வளர்கபபடுகிற காடடுமிருகங்கள் கோபமூட்டபபடாதிருக்கிறபரியந்தம் அடங்கியிருபபவைக ள்போல தோனறினபோதிலும, அவைகளுடைய கோபத் தைத தூணடுதற்கேற்ற ஒரு அற்பக்காரியம நேரிடமாத்தி ரத்தில அவைகளின உள்ளத்திற் பதுங்கிக்கொண்டிருகிற மூாகுண வெளியாகினறது எனறும, இதுபோல்வே இந்த நாடாக்களும இருகினறாகள எனறும" எழுதியிருகிறார்.

இதை எழுதியவர் இநத நாடாக்களுடைய பூாவ குலநிலை யைந தபபானதானத்தில் வைதிருபபதால், இவர்களிடத தில் தோனறுகினற திடதிதமனம இவருகு விபரீதமாகக் கா

புரிகிறபடிக்கிறதாக விளங்குகிறது. இந்த நாடாக்களை பூர்வ தமிழ்நாட்டுச் சத்திரியகுலத்தை யொட்டியவாகள் என்று மன வைத்து எழுதியிருப்பாரேயாயின், இவ்வாறு விபரீதமாக எழுதமாட்டார். இவ்வகைப் பெருமைபடியான உவமைவாக்கு கூறவுமாட்டார் மேலும் அவர் சான்றோர்குலத்தவர்களாகிய இந்த நாடாக்களை இனங்குலத்தவர்களென்று திருந்தபிரகாரம் உணர்ந்திருப்பாரேயாயின், அவர் அந்த நாடாக்களை "அடங்கிவளர்க்கப்படுகிற காட்டுமிருகங்களுக்கு ஒப்பானவர்களை எனபதாக நான் அடிக்கடி நினைக்கிறேன்" எனறு எழுதாமல், "இந்த நாடாக்களிடத்தில் எதிறகுமஞ்சாத மனத்திடாரிஸ்க முதலான சிறந்த லக்ஷணங்கள விளங்குகினறமையால், இவர்கள் தமிழ்நாட்டுப் பூர்வ சத்திரியகுலத்தை யொட்டியவர்களை எனபதாக நான அடிக்கடி நினைக்கிறேன்" எனறு எழுதியிருப்பார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை

இந்தப்பிரகாரம் அந்திய மொழிச்சாராகளுடைய சாக்ஷிகளினலும 'நாடான' எனறுமபெயருக்கு நாடாளபவன் எனபது பொருளென ருசுவாகின்றது

(lxi) அரசாகுலத்தவர்களாகிய பூர்வீகத் தமிழ்ச்சத்திரியாகளுக்கு ஆதியிலே சுராபாண்டிய மகாராசனகாலத்தில் 'நாடாள்வாரப்படவு' கட்டி மகுடாபிஷேகஞ்செயத்தற்கு இவ்வினஞ் சுருக்கமான விபரங்கூறுவோம

பதினெண்புராணங்களில் முதற்புராணமாகிய பிரமபுராணத்தின பிரமோத்திரகாண்டத்தில, சுராபாண்டியமகாராசன சரித்திரம வருகிறது. அதிலிருந்தெடுத்து இவ்வினமெமுதுவோம.

இக்காலத்தில் வடகண்ணடம எனபபெயாபெற்றிருக்கினற ஐவாநாட்டில மேற்குக் கடறகரையருகில் 'வட்டெக்கல, வட்டெகா' (Batuculla=round town) எனப பெயாகொண்ட சுருக்கபுரிப பட்டணமிருந்தது. அதில் சுராபாண்டிய மகாராசனுட அவனுடைய தமபிமார் அறுபத்தாறு பாண்டியாகளும வாசஞசெயது, ஓரிக்கலட்பட்டணத்திற செங்கோற்செலுத்திய அசுராராசனை பிரதாபருத்திரனமேற படையெடுத்து,

அவனைச்செய்தது, அவன நகரத்தையும பிடித்துக்கொ ண்
அத்தருடபிரவேசித்துச சிலகத்துவசங்கட்டினாகள. பிறப்
ட, சுராபாண்டியனுகிறவன தன தமபிமாகளில் மூத்த
னன மதுவீரபாண்டியனுக்கு 'நாடாள்வாரபட்டங்கட்டி,'
டகுடாபிஷேகஞசெயது, அவனே ஓரிக்கலபபடணத்திறகு
இராசாவாக ஏற்படுத்தியபோது, அந்த நகரியங்களும் அறி
யுமபடி விளமபரங்கூறுவிததான. அந்த விளமபரம வரு
மாறு :

(1) "சிமமாலகோடமனனியவாத்தனபுரி சுராபாணஸ்
சுர ராசமனனிய சதத்திரியசூரியவசம மதுகேசுரா உக்கிரநேத்
திரதத்திறபிறந்து, ரேணுகாபரஞ்சோதி புத்திரனுகிய சுராபர்
ணஉசுராதமபியான மதுவீரபாண்டியருக்கு ஓரிக்கலநகர
மும, பிரதாபருத்திரனுடைய நாடுநகரகள சமஸ்தமுமளித
திருடபதால, மதுவீரபாண்டியரே நாடாள்வார" எனப் பறை
சாற்றி நகரமெங்கனும விளமபரஞசெயயபபட்டது. இத
னால, பாண்டியாகுலதத்தவாகளுக்குப் பூர்வீககாலத்தில நா
டாளவாரபபட்டங் கட்டபபட்ட விபரத தெரியவருகின்ற
து. ஆனதால், 'நாடாளவான' எனனும பட்டபபெயர பூர்வ
அரசாகுலப்பட்டபபெயராக வழங்கிவந்திருபபது நனறாயத்
தெளிவாகுகிறது

(2) மேற்படி பிரமோத்தரகாண்டத்திலிருந்து இனனமும
ஒரு திருட்டாந்தமெடுத்து இஙகனங்கூறுவோம.

சுராபாண்டியனஎன பெயர்பெற்ற அமுதபாண்டியமக
ராஜனுகிறவன ரதபுலாகூரனியும அவனுடசேர்ந்த அறுபத
தாறு கலைசசுற்றுபபட்டணங்களிலுளள அசுராகளையுஞ
செயித்து, அவர்களையழித்து அவர்களுடைய நாடுநகரங்களை
யெலலாங கட்டிக்கொணடு, அந்தப பட்டணங்களுக்குத தன
தமபிமாகள அறுபதாறு பாண்டியர்களையும அரசராகவி,
நாடாளவார்ப்பட்டங்கட்டி, அவர்களை அழைத்துக்கொண
டு அந்தப பட்டணங்கள நோக்கிபபோகிறபோது கூறிய கட
டளை வருமாறு. "சிமமாலகோடமனனியவாத்தன சுத்த

புரிக்கு அரசனுகிய அமிராதபாண்டிய விக்காதிபாண்டிய மகா ராசா பராக்கு, எச்சரிக்கை. சூரியகுல*மன்னிய சதுரிய சுவுரிய பராக்கிரம கவுண்டலீக கோத்திர அசுரசம்மார தேவ சகாய ரேணுகாவரபுத்திரா பராக்கு, எச்சரிக்கை.''

இனனமும ஒரு மேற்கோள இங்ஙனம எடுத்துக்கூறு வோம.

(lxii) நைடதம, சுயம்வரபடலத்தில், 136-வது கவிமு தல் 162-வது கவிவரையிலும வருகின்ற செயபுள்களில் நா வலந்தீவு அரசர்களில் 25 ராசாக்கள் நளமகாராசனுேடு தம யநதி கலியாணதற்கு வநதிருந்தார்களெனக் கூறியிருக்கி றது. அந்த அரசாக்களெல்லாரும வதுவைமண்டபதில் அ வரவருக்கிடட ஆசனங்களில் வீற்றிருக்கையில், தமயந்தியா கிறவள ஆடையாபரணவலங்கிருதியாய் அந்த மணமண்டப தில் தோழிகளசூழப பிரவேகித்தாள். மேற்படி செயயுள்க ளில் அங்கே கூடிவநதிருந்த அரசர்கள இனனர் இன்னரெ னறு அவளுக்குச சொல்லியவிபரங் கண்டிருக்கிறது

147-வது கவி :

''சூடகமையினெடியவாடகட கொமபனையீங்குபைம்பொன்
மடநகலாசனத்தினமேய மணியெழுவினையதோளான்
மூடங்குவெணடோடுகைதை முருகுயிர்த்திரங்குநதெண்
ணீர்த

தடங்கடற்புலவுபோக்குந் தண்டுறைமகதநாடன''

இககவியில் மகதநாடாளும் வேந்தனுக்கு 'நாடன்' எனப பட்டபபெயர்வந்திருக்கிறது. நைடதநூலாசிரியருகிய அதி வீரராமபாண்டியன தமிழ்நாட்டரசனனதினுலும, தமிழ் நா டடரசர்குலத்தவர்களுகுத் தன்காலததில் வழங்கிவந்த பட டபபெயர்களே நன்குணர்ந்தவனனதினுலும, அக்காலத்து

* சூரியமந்திரத்தால் உற்பத்தியானமையாலும, சூரிய வங்கிசத்தோடு கொள்வினையிற்கலந்தமையாலும சந்திரகு லபபாண்டியருக்குச் 'சூரியகுலம்' எனவும பெயருண்டா யிற்று.

ழைக்கப்படுகிறது. இந்தப்பட்டத்தில் அரசர்குலப்பட்டப்பெ
களோ நாட்டுப்பெயர்களோடு சேர்ந்தேழுந்தியிருக்கிறன. இ
அரசர்குலப்பட்டப்பெயர்களோடு, மேலே 147-வது கவி
சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம், 'நாடன்' என்னும் பட்டப்
யரும் வந்திருக்கிறது. இந்த நைடதநூலாசிரியர் மகத
டாசனை 'மகதநாடன்' எனகிறார். இவ்வனம 'நாடன்'
னும் அரசர்குலப் பட்டப்பெயருடன ஒருபொருள்கொ
வந்திருக்கின்ற பிற பட்டப்பெயர்களை ஒருங்கேதிரட்டிக்க
பிப்போம். அவைவருமாறு

"மகதநாடன."

நாடன = நாடாளும்வேந்தன் (அவந்தி), 137-வதுகவி
= நாட்டரசன (தெனட), 138-வதுகவி
= மன்னன (மதுரைமூதூர), 139-வதுகவி.
= நாடாளுமவேந்தன (கங்கை), 140-வதுகவி.
= காவலவேந்தன் (காமபிலி), 141-வதுகவி
= நாடாளுமன்னன (கலிங்க), 142-வதுகவி.
= மன்னன (வாரணவாசி), வாரணவாசி = க
143-வதுகவி
= வேந்து (சிந்து), 144-வதுகவி.
= ஏறு (குகுதர்), ஏறு = ஆண்சிங்கம = ஆ
சிங்கத்தையொத்த மன்னன, 145-வதுக
= கோ (மச்சர்), 146-வதுகவி
= கோ (குருநாடர்), 148-வதுகவி
= தேயவேந்து (பல்லவ), 149-வதுகவி.
= நாடாளுவேந்தன (கேகய), 150-வதுகவி
= தேயவேந்தன (மத்திர), 151-வதுகவி.
= நாடாளுமவேந்து (வங்க), 152-வதுகவி.
= நாடாளும வேந்து (அங்க), 153-வதுகவி
= வேந்து (பாஞ்சால), 154-வதுகவி.
= வேந்து (காந்தார), 155-வதுகவி.
= நாடாளுமவேந்து (மிதிலை), 156-வதுகவி.
= தேயவேந்து (மாளவ), 157-வதுகவி.

நாட்டன = அரசரேறு (கோசலதது), 158-வதுகவி.

= நாடாளுமவேந்து (குடக), 159-வதுகவி.

மேறகூறியபிரகாரம,

குடகநாடாளுமவேந்து = குடநாடன்,

= குடக்கோன,

= குடக்கோ.

= நாடாளும்வேந்து (பொனனி), 160-வதுகவி.

= வேந்து (கொற்கையமபதிக்கு), 161-வதுகவி.

இந்த அரசர்குலப்பட்டபபெயாகளே ஒனரேடொனறு ஒப பிடடுககூர்ந்து சிந்திபபவாகளுக்கு,

நாடாளும் வேந்தன, நாட்டரசன,

மனனன, காவல்வேந்தன,

நாடாளுமனனன, வேந்து,

கோ, தேயவேந்து,

நாட்டுவேத்தன, நாடாளும்வேந்து,

அரசரேறு, எனனுமபட்டப்பெயர்கள் நாடன என்னும பெயருடன ஒருபொருள்கொண்ட அரசர்குலப்பட்டப் பெயாகள்என்று மிகவும் தெளிவாகவினங்கும். ஆனதால் 'நாடன' என்பதற்கு 'அரசன' எனபதுபொருளாம்.

அனறியும், மேலேகாண்பிதிருக்கிறபிரகாரம், இவ்விடத் திலும் 'நாடான்வான' எனனும் பூர்வஅரசர்குலப்பட்டப் பெயரும், 'நாடாளுமவேந்தன, நாடாளுமன்னன், நாட்டு வேத்தன' என்னும் பட்டபபெயர்களுடன் ஒருபொருள்கொ ணடு உலகவழககிலும் நூல்வழக்கிலும் வந்திருக்கினறது. மேலும, 'நாடான், நாடன்' என்னும் பட்டப்பெயர்களும், 'நாடடரசன், நாடாளும்வேத்தன்' மூதலானபட்டப்பெயர்க ளுடன் ஒருபொருள்கொண்டு அரசர்குலத்தவர்களுக்குப் பட் டப்பெயர்களாய்வந்திருப்பதும் பிரத்தியட்சமாகின்றது.

(lxiii) நிவாகரம், தெயவப்பெயர்த்தொகுதி, 4-வது சூத்திரம்.

இந்திரன்பெயர்

"புரந்தரனபுனிதன பொனனகர்க்கிறைவன
வாசவனமரர்கோன மானமுகிலூர்தி
வேள்விநாயகன விணமுழுதாளி
ஆயிரங்கணண னயிராணிகேளவன்
மருத்துவனமகவான வலாரிவிருத்திராரி
வெள்ளாவாரண னிமையவர்வேந்தன
பாகசாசன னக்கண்டலனே
வசசிரபாணி சதக்கிருதென்றிவை
சசமிலிந்திரற் கியனறதொல்பெயரே."

இந்தச்சூதத்திரத்தில் இந்திரனுக்கு, பொனனகாக்கிறைவன எனவும, அமரர்கோன எனவும, விண்முழுதாளி எனவும, இமையவர்வேந்தன எனவும, பெயர்களவந்திருகின்றன. இவைகளில், இறைவன, கோன, ஆளி, வேந்தன எனனும பட்டப்பெயர்கள ஒருபொரு ளிளவிகளாம். ஆனதால்,

ஆளி = இறைவன,
= கோன,
= வேந்தன,
= ஆளவோன,
= தாடாவவேன,
= அரசன.

இதில் 'ஆளி' என்பது 'ஆனவோன, அரசன' எனப் பொருள்கொண்டவந்திருக்கின்றது.

(lxiv) மேற்படி தெயவப்பெயர்த்தொகுதி, 10-வது சூத்திரம.

வைச்சிரவண்ணனபெயர்.

"மந்திரிகுபேர னிதிக்கோனியக்கன
பிங்கலனரற்குப பிரியாத்தோழன

வடதிசைசந்தலேவ னியகாவேந்தன
அளகையாளி யாயமுற்கரவலன
புடபகஜூர்தி தனதனமரகத
னெனவைபபதாமம் வைச்சிரவணற்கே ”

இசருதகிரதகிற் குபேரனுகரு, நிதிகோன எனவும், வடதி சைசந்தலேவன எனவும, இயகாவேந்தன எனவும, அளகை யாளி எனவும, பெயாகள வநதிருகினறன இவைகளில், கோன, தலேவன வேந்தன, ஆளி எனனும்பெயாகள ஒரு பொருடபதங்களாம. ஆனதால,

ஆளி = கோன,
= தலேவன,
= வேந்தன,
= ஆளவோன,
= அரசன.

இதில் ஆளி எனபதறகு அரசன் எனப பொருளவநதிருக கினறது.

மேறபடி தொகுதி 1-வது சூதகிரத்திற் சிவனுகரு ‘கைலே யாளி’ எனப பெயர்வந்திருகிறது.

கைலேயாளி = கைலேயாள்வோன,
= கைலேநாடாள்வோன,
= கைலேநாடடரசன.

(lxv) வடமொழியில் அரசர்குலத்தவாகளுகருச் ‘சத கிரியா’ எனறுபெயர். சத்திரியா என்னும இந்த வடமொழிப பதகதிற்கு மூலபதம் சேத்திரம் (=கேஷத்திரம) எனறும, கேதகிரம (=கேஷத்திரம்) எனறும வரும.

சேத்திரம (=கேத்திரம்) எனனும வடமொழிபபதத்திற் குப் ‘பூமி, நிலம, நாடு’ எனற கருததாம; திருடடாத்தமாக, ‘குருகேஷத்திரம’ என்பதற்கு ‘குருநாடு’ எனவும, ‘கேஷத்தி ரகணிதம’ எனபதற்குப ‘பூமிக்கணிதம’ எனவும அருததமா கும. ‘சதகிரியன’ எனனும் பெயா ‘சேதகிரம’ எனனும் மூல பதகதினினறு உற்பதகியான பதமானபடியால, ‘சத்திரியன’

எனபதறகுச் 'சேத்திரமுடையவன, பூமிகுடையவன' எனவும, 'நாட்டிக்குடையவன' எனவுந் தாற்பரியமாம * ஆனதால,

சத்திரியன = சேத்திரமுடையவன,
= பூமிகுடையவன,
= நாடுகுடையவன,
= நாட்டரசன,
= நாடான,
= நாடன.

தெனமொழிநாட்டில் அரசர்குலதத்தவாகளுக்கு 'நாடான, நாடன' எனனும பெயர்கள பட்டபபெயாகளாகவந்தி வழஙகியபிரகாரம, வடமொழிநாடடில் அரசர்குலதத்தவாகளுகு 'சத்திரியன, கத்திரியன' எனனும பெயாகள பட்டபபெயர்களாகவந்தி வழஙகின. ஆனதால் 'நாடான, நாடன், சத்திரியன' எனனுமபெயாகள ஒருபொருட்கிளவிகளாம.

(lxvi) திருவாணைக்காச்சிவாலயத்திற் கோமுகச்சோழனுற்கட்டபபட்ட மூனரூவது திருமதில் கிழைக்கோட்டைவாசல் தெனபுறமதிலில் எழுதியிருபபது· "திரிபுவன சககரவாத்திகள் மதுரையுட பாண்டியர் தமமுட தலைகொண்டருளின ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு யாண்டு பகதொனப தாவது சீர் உடைய பிள்ளையானபின் அகரங்க நாடாழ்வாருக்குத் தொண்டன் மீ. இந்தக் கலவெட்டில், 'திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்' எனவும், 'மதுரையுட பாண்டியர் தம்முட தலைகொண்டருளின ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழதேவர்' எனவும, 'அகரஙக நாடாழ்வார்' எனவும் பெயர்கள்வந்திருக்கின்றன. இவறறுள,

(1) 'திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்' எனபது இமயகிரிமுதல் தென்குமரிபரியந்தமிருநத சுரர்நாடு, நராநாடு, நாகா

* க்ஷேத்திரசமபந்தமுடையோன் 'சத்திரியன்' எனவரல் ஆதிலிருத்தி சத்தியாம. 'சத்திரியன' எனபதற்குத 'தணடிகஇறவன், பட்சிகிறவன' என்று சப்தார்த்தங் கூறல் சில ஆசிரியரது வழக்கு.

நாடு எனப பெயர்கொண்ட திரிபுவனங்களாகிய மூனறு நாடுகளேயும ஒருகாலத்தில ஒருகுடைக்குள் அடக்கியாண்டு வந்த சோழநாட்டரசர்களாம். 'புவனம, உலகம்' எனனும் பெயாகள நாடுகளேக குறிககினறன.

கலிஙகத்துபபரணீ, கடவுளவாழ்த்து, சத்தமாதர்கள் திதி, 17-வது கவி :

"மேதிபுனளலகை தோகையேறுவனம
வேழமெனறகொடி யேழுடைச
சோதிமெனகொடிக ளேழினேழிரு
துணேபபதந்தொழ நினேதுதுமே."

18-வது கவி·

"கேழனமேழி·லே யாளிவீணகிலே
கெணடையெனறினேய பல்கொடிக
தாழதேருவிலுயர்த்த செம்பியர்
தனிபபுலிகொடி தழைகக்வே."

சத்தமாதர்கள தமிழ்நாட்டரசர்களுக்கு இனறியமையாத தேவதைகளாம. அவர்கள் தங்கள் நாடுநகரஙகளெங்ஙனும காளிஙாதேவிக்கும பிறமாதாகளுக்கும ஆலயங்கள கட்டி, அவாகளேக கும்பிட்டு, யுததங்களில் அவாகள் துணேயைத் தேடிவந்தனா. மேற்படிகவிகள் இரண்டிலும, எருமை, கருடன, பேய், கலேமான, சிஙகம், வீணே, வில், மீன இந்த ஏழும சினனஙகளாக அமைந்த ஏழு கொடிகளேயுடைய சத்தமாதர்கள் ஏழுபெயர்களினுடைய பதினலு பாதங்களேயும தொழுகின்றேம எனவும், இமயகிரியினமீது சோழனனவன பனறி, கலப்பை, கலேமான, சேயம், வீணே, வில், மீன எனனுஞ் சினனஙகளேயுடைய ஏழுகொடிகளே சக்கரகாரமாகவும், தனது ஒபபற்ற புலிக்கொடியை அவைகளின் நடுவில் உயர்வாகவும் நிறுத்தினன் எனவும் கூறியிருக்கிறது. மேற்கூறிய திரிலோகங்களேயும ஒரு குடைக்குள் சோழர்கள் அடக்கியாண்டார்களை எனபது தோன்ற இவ்வாறு வருகின்றது ஆனதால், சோழர்கள ஒருகாலத்தில் ' திரிபுவன சகரவாதிகள' எனனப பட்டது நிசம்.

(2) 'மதுரையுட பாண்டியா தம்முட தலைகொண்டரு ளின ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழதேவர்' எனபதற்கு 'ஒருகாலத தில் பாண்டியர்களையுஞ் செயித்தாண்டுவந்த குலோததுங்க சோழராசன்' என்பது பொருளாம்.

இதில் 'தேவர்' என்பதற்கு அரசன எனபது கருத்து; 'தேவி' எனபதற்கு 'அரசி' எனவும், 'தேவன' என்பதறகு 'அரசன' எனவும் பொருளென்று நாம மேலே ஒரிடத்தில் விரிதது ரைத திருப்பதால், இங்ஙன ம விபரியாது விடுகிறனம.

(3) 'அகரங்கநாடாழ்வா' எனபதில் வருகின ற 'நாடாழ் வார்' என்னும்பெயருக்கு 'அரசன' எனபதுபொருளாம. எக ரமும ழகரமும் பதங்களில் ஒத்திநடபபது பூவ தமிழ்வழக காம் ஆனதால்,

நாடாழ்வா = நாடாள்வார்,
= அரசன

மேலே கூறியிருக்கிற நியாயஙகளனைத்தையும ஒருங்கே திரடடிப் பார்வையிடுமபோது,

'நாடான, நாடன்' என னுமபெயர்களும,
நாடாள் (=ழ்) வான எனனுமபெயரும,

தமிழ்நாட்டரசர்குலத்தவர்களுக்குரிய பூர்வபபடடப்பெயர களெனபது தெளிவாகத் துலங்குகின்றது. ஆகையினாலே, 'நாடான, நாடன்' எனனும் பட்டபபெயர்கள் தொனறுதொ ட்டு இடையறாது நானதுவரையினும எத்தக்குலத்தவாகளுக் குப் பட்டப்பெயர்களாக வழங்கிவந்திருக்கினறனவோ அந்தக் குலத்தவர்களே பூர்வ தமிழ்நாட்டரசர்குலத்தவர்கள் எனபது ஐயமற விளங்குகினறது.

இனி ஏழாவது பிரகரணத்தில் ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரி யர் சானறோர்குலத்தவாகளைச் சுட்டி எழுதியிருக்கிறவைக ளில் அடங்கிய தபபுகளையும், ஆவர்மீது சுமத்திருக்கினற குற் றங்களையுந் திரட்டிக்கூறுவோம்.

எ. பிரகரணம்.

ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியா சானறோர்குலத்த வர்களேச சுடடி எழுதியிருககிறவைகளில் அமைந் திருக்கினற தபபுகளேயும், அவர்மீது சுமத்திருக்கி னற குற்றங்களேயுந் திரட்டிக்கூறுகினறது.

1. திவாகரநூல் 50-வது சூததிரத்தில், 'கள்விலேஞர்' எனக கண்டிருககினற பெயரை 'களவினேஞர்' என மனதார வேண்டுமென்றே யாதொரு நியாயங கூறுமல் சுமமா மாற்றி எழுதிவைத்திருக்கிறார்.

இது 'நூற்புரட்டாகிய குற்றம.'

2. 'சாணர்' என்னுமபெயர் மேற்படி திவாகரநூலில் இலலாதிருக்க, மேற்படி நூலாசிரியர் மனதாரவேண்டுமென றே மேற்படிபெயரை அந்த 50-வது சூததிரததில சுமமா பூதிப்பிடியாகத் திணித்துவைககத் துணிநதிருக்கிறார்.

இது 'இல்லாததை இருப்பதாகக கூறியகுற்றம'

திவாகரநூலிற்கூறிய கள்விலேஞர்களோ 'களவாணிபா கள்' எனறு மேலே மிகவுந் தெளிவாக ருசுப்பிதததியிருககி றோம.

3. திவாகரநூலாசிரியர் 'கள்விலேஞர்' என்னும பெயரு டன் ஒரு பொருள்கொணடு, 'பழயர், துவசா, படுவர்' என வருகினறபெயர்கள் மூன்று என்கிறார். ஜாதிசங்கிரகசாரநூ லாசிரியரோ 'பழயர், துவசர், படுவர், கள்விணேஞர, இந்நான் குஞ் சாணர்பெயர்' எனகிறார். ஆனதால், அவர் 'கள்விலேஞர்' எனனும பெயருடன் ஒருபொருளகொண்டபெயாகள 'பழ யர், துவசர், படுவர், கள்விணேஞர், சாணர்' என ஐந்து எனறு சொல்வதாகிறது. திவாகரநூல் 'மூனறுபெயாகள' எனக கூற, ஜாதிசங்கிரகசாரநூலோ 'ஐந்துபெயாகள்' எனக கூறு கினறது

இதவும் 'நூற்புரட்டாகிய குற்றம.'

4 ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியா 'சௌண்டிகா' எனனும வட ஆரியமொழியினின்று, 'சாணூர' எனனுந் தமிழ் மொழி மரூஉவாகவந்ததென்று கூறியிருபபது சுத்தத்தப்பு. மேற்படி நூலாசிரியர் இந்தபபெயாகளைச் சுட்டி மூனறுவகையாய் உளறியிருகிறார். அவை வறுமாறு :

(i) 'சௌண்டிகா' எனனுஞ் சமஸ்கிருத மொழியினறு 'சாணூர' எனனுந் தமிழ்மொழி மரூஉவாக வந்த மொழி எனகிறார்

(ii) 'சாணூர்' எனனும பெயரினினறு 'சானரூர்' எனனுமபெயர மரூஉவாக வநதது எனகிறார.

(iii) 'சானரூர' எனனும பெயரினினறு 'சாணூர' எனனுமபெயர் மரூஉவாக வந்திருகிறது எனகிறார்

இநதபபடி அவர் மூனறுவகையாக உளறியிருக்கினறமையால் 'சௌண்டிகர்கள' சானரூர்குலத்தவர்களல்லவெனறு அவாதாமே சொலவதுபோலாகினறது. இநத மூனறுவகைகளில் ஒருவகையையாவது நிசசயிகக அறியாதவர, தாம அறியாததைக் கூறததினிந்தது மேற்படி நூலாசிரியா தமகுணடாகிய மிகுந்த அறியாமையைத் தெரிவிகக்வந்ததுபோலிருகினறது. ஆகவே, மேற்படி நூலாசிரியர் சங்கரகுலத்திக 'கள்வாணிபாகளாகிய சௌண்டிகாகளே' வேணடுமெனறே 'சாணூர' எனகக்கூறியது பெருங்குற்றமாம.

5. கள்வாணிபர்களுங் கட்குடியாகளுமாகிய சௌண்டிகாகளுடைய கற்புவரமபழிந்த பெணகளது துர்நடதைகளோப புராணிகா இயற்கையாய்க் கூறியிருக்க, ஜாதிசங்கிரகசார நூலாசிரியரோ மேற்படி வடமொழிக்குலத்தாருடன ஒருவிதததிலுஞ் சம்பந்தபபடாதவர்களுமம, குலமேனமையய யிழநதுங் குலமானத்தையோ நாளதுவரையினும எதிரிகளுக்கு ஒதுங்கிஒதுஙகிப பிழைததுக்காப்பாற்றிக்கொண்டு வந்திருகிறவர்களுமாகிய மகா மாணமுள்ள சானரூர்குலஸ்திரீகளை மூன்பினயோகியாமல், வேண்டுமென்றே ஏதொருமுகாநதிரமுமின்றித் தூவித்தப்பேசியிருக்கிறார்

இதவும் 'பெருஙகுறறமே.

மேறகூறிய பிரம புராண்ததுப பிரமோத்திரகாண்டத்திற் கூறியிருக்கிறபடிசெரும, நாளதுஞ் சானரோர்குலத்தவாகளுக குளளிருக்கிற ஒழுக்கபபூடகரும, அந்தக்குலத்தவர்களுக்குரிய முகிய ஆசாரஙகளிற் சிலவற்றை இஙஙனஙகூறுவோம :*

(i) ஒருதாரமிருக்க மறுதாரஙகட்டக்கூடாது. இதுசான ரோகுலததவாகளுக்கு நாளதுமம மாறுதசட்டம.

(ii) பிரியாகளை யிழந்தபெணகள மறுவிவாகஞசெயயக கூடாது. இது சானரோகுலததவர்களுககு நாளதுமம பிரமா ணடம

(iii) விதவைகள் வெண்வஸ்திரந்தரிபபதேயனறி, சிவ பபுமுதலிய பலவர்ணபபுடவைகள கட்டவுகூடாது, ஆபர ணஙகள பூணவுகூடாது. நாளதுஞ் சானரோகுலதது விதைவகள வெண்ணுடைபபூணந்து, நிராபரணதாரிகளாயிரு ந்துவருகிறாகள.

(iv) பெணகள மூகுகுத்தி போடக்கூடாது.

சானரோர்குலததவாகள் நாளதுமம மூகுகுதிபோடுகிற தில்லை.

(v) சான்ரோகுலததவர்களுடைய குலதெய்வமாகிய சி வபிரான நிஷபவாகனரானதால், நிஷபாரூடராயச் செல்லக கூடாது

(vi) பழநறையாகிய கட்குடிக்கக்கூடாது.

(vii) இடைபபில் மறுதாறுப்பாய்ச்சாமல குறுக்காகவஸதி ரஙகடடகூடாது.

(viii) சிவபிரானுடைய நெற்றிகுறியானபடியால், நெற றிகளில் திலதமாகிய சிந்தூரபபொடடிடகூடாது.

(ix.) சானரோர்குலப்பெரியோகளுடைய ஸதிரீகள வெ ளியேறுமல் அடகமாயிருந்துவருவதுமனறி, அயலிடஙகளுக குப போகவேண்டுவதாயிருக்குங்காலஙகளில மூடுபலலககு களிற போவார்களாதலால், சிலஸதிரீகள தூடிகைள பூவகால முதல வைத்து உபயோகபபடுத்திவருகிறாகள

*Vide, Madras Mail, March 7, 1873 also, சானரோமாபு, p. 73.

(x) தென பாண்டிநாடடில் பஞசதிருவழுதிநாடாளவார் கள பூவகாலததில இருந்து அரசுபுரிந்துவந்த கொற்கைப பதி, ஆளவார் திருதகாிமுதலான ஐந்து நகரஙகளிருந்த நாட்டிற்கு மகாநாடு எனறும, மாநாடு எனறும, பஞசமால் என்றும பெயராம. பூவத்தில் தென்பாண்டிநாடடுச சான றோர்குலதது வழஙகுகளுக்கு முடிவானதீரபபு இந்த மகாநாட டார் தீர்பபாம். நாளதிஞ் சானறோர்குலத்துச் சிறுசிறு குடி வழக்குகள் அந்த மகாநாட்டு நாடாள்வாகளாகிய நாடாக கள பஞசாயத்தில முடிவாகிவருகினறது.

இததகைய பூர்வகுலமேனமைகளையுடைய சான்றோ குலததவாகளே ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாகிரியா கள்வாணிபா களாகிய சௌணடிகர்களுக்கு ஒபபிட்டுப பேசத்துணிநதது அவாமீது பெருஙகுற்றமாம.

மேலே மூனறுவது விஷயத்திற் கூறியிருக்கிறபிரகாரம, சானறோர்குலதது விதவைகள வெண்ணுடை பூணைந்து நிரா பரணதாரிகளாவது பூவ அரசாகுலத்தவர்களுக்குண்டாயிரு நத இனறியமையாத பூவ ஆசாரமாம. இதற்கு ஒருதிருட்டா ந்தம இஙஙண்ம எடுத்துரைபபோம:

பூவகாலததில அயோத்திமாநகரிற் செங்கோற் செலுத திய தசரதமகாராசன தன தேவிமார்களிலொருத்தியாகிய கைகேயின தந்திரத்திலகபபடட ஸ்ரீராமரை வனதத்திற்கோ டடிவிட்டபின்பு, தசரதராமர் தனதேவி சிதையோடும தன தம்பி இலக்ஷ்மணனோடும தென்னுட்டில் தவஞ்செய்துகொ ணடிவருகையில், தந்திர உபாயத்தால் இராவணன சிதை யைச்சிறையெடுத்துகொண்டு இராதூடனுயச் செல்லுகை யில, சிதையானவள அலறியழுதுகொண்டு, கேசரிபாதம வரை தானபூணடிருந்த ஆபரணஙகளையெல்லாங் கழற்றி, ஒரு பொட்டணமாகக்கட்டித தாழப்போட்டுவிட, அந்த ஆப ரணஙகளை சுக்கிரீவன கண்டெடுத்து, தசரதராமன முன்வை தது, நடந்தகாரியங்களைச் சொல்லவே, ஸ்ரீராமரானவா மிக வும் கிலேசித்துப பிரலாபித்துப புலமபியபோது, இவ்வாறு சொல்லலுற்றார்

சுமபராமாயணம, கிஷ்கிந்தாகாண்டம, கலனகாண்பட லம, 19-வதுகவி.

"விலங்கெழிற்ரோளினுய் விணையினேனுமிவ
விலங்குவிற்சரததினு மிருக்கவேயவள
கலனகழிததனளிது கற்புமேவிய
பொலன்குழைத்தெரிவையா புரிந்துளோர்கள்யார்."

இந்தக்கவியில் தசரதராமா சொல்லுகிறா. "ஒ சுகரீ வா, எவற்றையுமுடிக்கவல்லவனுகிய நானிருக்க, என்கரத் தில விசயகோதண்டமிருக்க, அவள நிராபரணதாரியாயி னள். கற்பு நிறைந்த ஆபரணதாரிகளாகிய மங்கலகழுத் தியர்களுள் யாரு நாயகன் உயிரோடிருக்கையில இவ்வாறு செய்யததுணிவார்?" என்ரூன். இதினுல் அரசர்குலபபெண் கள நாயகன உயிரோடிருக்குந்தனியும ஆபரணதாரிகளா யிருபபதும், நாயகன உயிர்நீஙகியபின நிராபரணதாரிகளா வதும பூர்வ அரசாகுல ஆசாரவொழுக்கமென நனரூயத் துலங்குகின்றது.

6 கிராமணிகள்எனறு இந்திரனின் கீர்த்திப்பெயாதரி தது, கிராமஙகளுகும நாடுகளுகும அதிபதிகளாகிய தொ ணடைமண்டலத்துபபண்டைசசானரோர்குலத்தவாகளே மே ற்படி ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் "கிராமங்களுக்குபபுறம பானவர்களானபடியால், கிராமணியர்களென அவாகளுகு ரியபெயராயவருகிறது" என்று கூறிததுஷித்திருகிறா

இதவும 'நிந்தைமொழியாகிய குற்றம.'

7 ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர் தமிழ்நாடடு அரசர்குலத தவர்களுக்குரிய மகாரிறந்தபட்டபபெயராகிய 'நாடாள' எனனும் பெயருக்கு 'மேலோர்வஙிக்கும் நாடுகளில் நாடா தவன' என மோடனத்தாற்பரியமபண்ணி, மிகுநிநதைசெய திருக்கிறார்.

இதவும் 'நிந்தைபேசியகுற்றம.'

இந்தப்பிரகாரமாக ஜாதிசங்கிரகசாரநூலாசிரியர்மீது, மே ற்கூறிய ஏழுகுற்றங்கள் சுமத்தப்பட்டிருகினறன. மேற்படி

நூலாசிரியர் இந்த ஏழுகுற்றங்களுக்குந் தகுந்தவிடைகூறி, தாங்கூறியிருபவற்றின உணமையைத தெளிவுறத்துலகங்கிக காட்டக்கடவர். அவர் கூறுமவிடையையறிய எதிர்பபாததிருக்கிறேம்.

இனி எட்டாவது பிரகரணத்தில், திவாகரம், மககட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரத்திற்கூறிய சானரோர்குலக்கௌரவப்பட்டபபெயருடன் ஒருபொருளகொண்ட பெயாகளுக குததாற்பரியவுரைகூறுவோம.

அ· பிரகரணம்.

பூர்வதமிழ்நாட்டரசாகுலததவர்களாகிய சதகிரியகுலததவாகளுகுத் தமிழ்பபாஷையில 'சானரோர்' முதலான கௌரவபபட்டபபெயர்களவந்து வழஙகியதற்குத் திருட்டாத்தமாக, திவாகரம, மககடபெயர்தகொகுதி, 11-வது சூதிரத்தையெதது அதற்குத தாற்பரியவுரை கூறி, அதின உணமையைப பிறநூலகளால் துலகங்கிகாடடுகினறது.

இந்தபபிரகரணத்தில் தமிழ்நாடடரசர்குலத்தவர்களாகிய சதகிரியாகளுக்குக் கரிக்காலசோழன (கரிகாலதோழன) நாளையில் ஒரு விசேஷமானகாரணதையிடடு நூதனமாகப பாணித்துக்கொடுக்கப்பட்ட கௌரவப்பட்டப்பெயராகிய 'சானரோர்' என்னும பெயருடன ஒருபொருள்கொண்ட பெயாகளாக கூறுகின்ற திவாகரச் சூத்திரத்தை இவ்வகமப பேர்த்தெழுதி, அதின உண்மையை விளக்கிக்காட்டுவோம.

திவாகரம, மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரம்.

அறிவுடையோாபெயர்.

" சான்ரோர்பிக்கோர் நல்லவர்மேலவ.
ராய்ந்தோருயர்ந்தோ ராரியருலகென
வாய்ந்தவான்ரே றறிவுடையோரே."

இந்தசசூத்திரத்தின் உட்பொருளை நன்காராய்ந்துணர்தற்கு,

இந்தச்சூத்திரத்தை அதின முனசாரபு பின்சாரபுக
ிலவந்துநிறகின்ற சூத்திரங்களோடு ஒபபிடடு, அநதச சூத
திரத்திறகூறியிருக்கிற ஒருபொருட்பெயர்கள் ஆதி ஏற்பா
ட்டிலே இன்னகுலத்தவாகளுக்கு இடபபடட பெயர்கள் என்
றும,

II இந்தச்சூத்திரத்தின உடபொருளதோக்கி இந்த ஒரு
பொருடபெயர்களின இயற்கைதாறபரிய மினனதென்றும,
இந்தச் சூத்திரததில் வநதிருககின்ற ஒருபொருட்பெயாகள்
பூரவ அரசர்குலததவாகளுககிடப்பட்டு வழங்கிவந்திரு்பத
தறகு நூற்சாடசிகளின னவைகளஎன்றும் இங்ஙனம் விபரித
துக்காட்டித் தெளிவுரைகூறுவோம். இவற்றுள்,

I இந்தச்சூத்திரததை அதின மூனசாரபு பினசாபுகளில
வந்துநிற்கின்ற சூத்திரங்களுடன ஒபபிட்டு, ஆதி ஏற்பாட்டில்
இந்த ஒருபொருட்பெயாகள் இனனகுலத்தவாகளுக்கிடபபட
டிருக்கின்ற பெயாகளெனறு காண்பிபபோம.

திலாகரம, மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 1-வது சூத்திரம் முதல்,
33-வது சூத்திரம் வரையில் வந்து நிறகின்ற இந்தமுபபத்து
மூன்று சூத்திரங்களும நானகு பெருமபிரிவுகளாகப் பிரித்து
நிற்கின்றன. அவைவருமாறு:

(i) 1-வது சூதிரமுதல், 8-வது சூத்திரம்வரையில் வரும்
எட்டுச்சூத்திரஙகளும பார்பபனக்குலத்தவர்கள் பெயர்களுக்
கும், அககுலதது்ச் சாரபிலுளிதத அருந்தவாகள தபோ
தனாகள முனிவர்கள் பெயர்களுக்கும, பிறமதபபெரியோர்
களுடைய பெயாகளுக்கும் வருகினற ஒருபொருடசொற்க
ளை உரைக்கின்றன.

(ii) 9-வது சூத்திரமுதல், 31-வது சூத்திரமவரையிலும
வருகின்ற இருபத்துமூன்று சூத்திரங்களும் அரசர்குலததவர்
கள் பெயர்களுக்கும், அக்குலத்துச்சார்பிலுளித்த கலவல்
லோர்கள், புலவர்கள் பெயர்களுக்கும, அந்தகுலத்தவர்கள்
பெற்றிருந்த கௌரவப்பட்டப்பெயர்களுக்கும், அரசாகுலப்
பெரியோர்களுடைய பெயர்களுக்கும, குறுநிலவேந்தர்கள்
பெயர்களுக்கும், மந்திரிக்கிழவர், நடபாளர், போர்த்தலைவ

முதலானவர்கள் பெயர்களுக்கும் வருகின்ற ஒருபொருட் சொற்களேக்கூறுகின்றன.

(iii) 32-வது சூத்திரம செட்டிகுலத்தவர்கள் பெயருக்கு வருகின்ற ஒருபொருட்சொற்களேகூறுகிறது.

(iv) 33-வது சூத்திரங் காராளர் எனவுஞ், சூத்திரர் எனவும பெயர்கொண்ட வேளாணமாந்தர்குலத்தவாகளுக்கு வருகினற ஒருபொருடபெயர்களேக்கூறுகினறது. இவற்றுள்,

(I) பார்ப்பனக்குலத்தவாகளுக்கு முதல எட்டுச்சூத்திரங்களில வருகிறபெயர்களேக் கவனித்துப்பார்ப்போமாக.

1-வது சூத்திரம, பார்பபனகுலத்தவர்களுக்குள் வேதசாஸ்திர அறிவுகனோடு தவநிலேயில் வைராக்கியமுற்ற மிகுசிறபபுற்றேங்கிய அந்தணர்களுக்கு வருகின்றபெயர்களேக் கூறும். அறிவில் மேன்மைபெற்றதால் அவர்களுக்கு 'அறிஞர், உயர்ந்தோர், பெரியோர்' எனவும், தபோமுயற்சியில மேனமைபெற்றதால் அவர்களுக்குத் 'துறவோர, ஐயர், மாதவர், முனிவர், அறவோர், நீத்தோர், தாபதா, மெய்யர், தவத்தர், தபோதனர், மூனேவர், இருடிகள், படிவர், பண்ணவர், யோகிகள், கடிந்தோர், அந்தணர், அருந்தவர்' எனவுமு, பெயர்கள வநதிருக்கின்றன

2-வது சூத்திரம், சைவமதத்தவபபாலோருக்கு வருகினற பெயாகளேக்கூறுகிறது.

3-வது சூத்திரம, நாராயணசமயத்தவத்தோருக்கு வரும பெயாகளே உரைக்கினறது.

4-வது சூத்திரம, சமணமதத்தவத்தோருக்கு வரும் பெயர்கள் அமைத்தது.

5-வது சூத்திரம, புத்தமதத்தவத்தோருக்கு வருமபெயர்களேக்கூறுகின்றது.

6-வது சூத்திரம், சமணமுனிவர்களுக்கு வரும்பெயர்களேச் சொல்லுகிறது.

1-வது சூத்திரம, சடைமுடியோராகளுக்கு வருகின்றபெயர் அமைந்தது

2-வது சூத்திரம், பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கு வருகிற பெயர்களை உரைக்கிறது.

வேதசாஸ்திர அறிவில் மேனமைபெற்றதால் அவர்களுக்கு 'வேதியர், மிக்கவர், மறையோர், நூலோர, உயர்ந்தோர், ஆயத்தோர், வேதபாரகர்' எனவும, குலத்தில் மேனமைபெற் றதால், அவாகளுக்கு 'ஐயர், இருபிறப்பாளர், மெய்யர், பூசு ரர், அந்தணர், அறுதொழிலாளர், செந்தீவளர்ப்போர், ஆதி வருணர, விப்பிரா, தொழுகுலத்தோர், வேளவியாளர், முபபு ரிநூலோர், முனிவர்' எனவும் பெயர்களவத்திருக்கின்றன.

இந்த எட்டுச்சூத்திரங்களில், 1-வது, 8-வ்து சூத்திரங்கள் மூகியமானவைகள். அவைகளை இங்ஙனம பேர்த்தெழுது கிறோம.

1-வது சூத்திரம்.

அருந்தவர்பெய்ர்.

" துறவோரையர் மாதவர்முனிவர்
அறவோர்நீததோ ரறிஞருயர்ந்தோர்
தாபதர்மெயயர் தவத்தர்தபோதனர்
மூனிவரிருடிகள் படிவர்பணணவர்
யோகிகளகடிந்தோர் பெரியோருறுவரென
ருஷியவந்தண ரருந்தவர்பெயர்."

8-வது சூத்திரம.

டாரபபார்பெயர

" ஐயாவேதிய ரிருபிறப்பாளர்
மெய்யர்மிக்கவர் மறையோர்பூசுரா
அந்தணர்நூலோ ரறுதொழிலாளர்
செந்தீவளர்ப்போ ருயர்ந்தோராய்ந்தோ
ஆதிவருணர் வேதபாரகர்
விபபிரர்தொழுகுலத்தோர் வேள்வியாளர்
முபபுரிநூலோர் மூனிவரெனறிவை
நபபில்பார்பபார் தம்பெயராகும"

இந்த இரண்டுசூத்திரங்களிலும் பார்ப்பனக்குலத்தவாகளுக்கு வேதசாஸ்திர அறிவின்மேன்மையால் வந்திருக்கினறபெயர்களே மேலேபிரித்துக்கூறியிருக்கிறோம். அவற்றை இங்ஙனம் ஒருங்கே திரட்டிவரைவோம். அவைவருமாறு:

"அறிஞர், மிக்கவர், அந்தணா, பெரியோர், ஆய்ந்தோர், உயர்ந்தோர், வேதபாரகா, நூலோர், வேதியர், மறையோர்" முதலியனவாம்.

சதுரகாதி, 2-வது பாகமாகிய பொருளகராதியில், பார்ப்பாருக்கு 'உம்பர்,* மேற்குலத்தோர்' எனவும பெயர்கள் வந்திருக்கினறன. மேற்படி இரண்டு சூத்திரங்களிலும் 'ஐயர்' எனறெருபெயர் பார்ப்பாருக்கு ஒருபெயராகவந்திருக்கிறது. இந்தபெயர் பார்ப்பனகுலத்துப் படடபெயராம. உதாரணமாக,

சுப்பிரமணிய ஐயர்,
சாம்பமூர்த்தி ஐயர்,
கணபதி ஐயர்,
இலட்சுமண ஐயர், பிறவுமனன. இதுநிற்க,

(II) அரசர்குலத்தவர்களுக்கு இடைச்சூத்திரங்கள் இருபத்திமூன்றிலும் வருகின்ற பெயர்களே இங்ஙனம் கலனித்துப்பார்ப்போம்.

9-வது சூத்திரம், அரசர்குலத்தவர்களுக்குள் நூலுரைப்போர்களுக்கு வரும்பெயர்களைக் கூறுகின்றது. மேலே பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்குள் நூலுரைப்போர்களுக்கு 'நூலோர்' எனப்பெயர்வந்திருக்கின்றமையாலும், அந்த ஆதிகாலத்தில் செட்டிகள் நூல்முயற்சி மிருந்துசெய்யாமையாலும், சூத்திரர் நூலுரைப்போராகுதற்கு அயோக்கியராகுமையாலும, இங்ஙனம் 9-வது சூத்திரத்தில் 'நூலுரைப்போர்' எனக் கூறியிருப்பது அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியர்களையே குறிக்கின்றது. பூர்வத்தில் பெருநூல்களை எழுதியவர்கள் சதுரியகுலத்தான்றோர்களென்பது எவருக்குந் தெரிந்தகாரிய

* உம்பர் = மேலோர்.

மல்லவர்? திருடாந்தமாக. நைடதம, காசிகாண்டம், வெற்றிவேற்கை எழுதியவன் அதிவீரராமபாண்டிநாடன, சாதக சிந்தாமணி எழுதியவன் நிலலேநாயகபாண்டிநாடன, திவாகரநூல் எழுதியவன அமபற்நாடுக்கு அதிபதியாகிய சேதற்தன, பிரபோதசந்திரோதயம எழுதியவன் சோழநாட்டரசனை திருவேங்கடேந்திர சோழநாடன, தமிழ் இராமாயணக் காபபியம எழுதியவன் கமபநாடன, பாரதவெணபா எழுதியவர் பெருந்தேவனுர், ஆதியுலாசசெய்தவன சேரமானபெருமான, தணடியலங்காருசெயதவன கமபநாடன பேரனும, அம்பிகாபதியின புதநிரனுமான தணடி எனபவன். பிறவு மனன.

10-வது சூத்திரம், அரசாகுலத்தவர்களுக்குள் கலேவல் லோர்களுக்கு வரும்பெயர்களே உரைக்கின்றது. பார்ப்பனக குலத்தவாகளுக்கோ மேலே 'வேதபாரகர், வேதியர், மறையோர்' முதலான பெயாகள் வந்திருபபதால், இந்த 10-வது சூத்திரம அரசர்குலத்தவர்களுக்கே யுரித்தானதாம்.

11-வது சூத்திரம, அரசர்குலத்தவர்களுக்குக் குலத்தாலும, குணத்தாலும, தொடையாலும, புஜபலத்தாலும, பாராளுரிமையர்லும, அறிவாலும், சிறப்புபபெயர்களாக வந்துவழங்கிய கௌரவபபட்டப்பெயர்களைக் கூறுகின்றது. அந்தப பட்டப்பெயர்கள்: "சானரேர், மிக்கோர், தல்லவர், மேலவர், ஆயந்தோர், உயர்ந்தோர், ஆரியா, உலகு, ஆனரேர், அறிவுடையோர்" என்பனவாம்.

மேலே கூறியிருகிறபிரகாரம் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கு "அறிஞர், மிக்கவர், அந்தணர், பெரியோர், ஆய்ந்தோர், உயர்ந்தோர், வேதபாரகர், நூலோர், வேதியர், மறையோர, உம்பர், மேற்குலத்தோர்" முதலானபெயர்கள் வந்திருப்பதால், இந்த 11-வது சூத்திரம் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களைச் சுட்டியதனறென்றவறிக. 'சான்ரேர்' என்னும்பெயர் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கு வாராமையால், இத்தச் 'சான்ரேர்' என்னுமபெயர் அரசர்குலமேனமக்களுக்கும், அரசர்குலமுனி

வாகளுக்கும் ஏற்குழ் பெயராம். இதற்குவிபரம் இனிமேற்கூறப்படும்.

12-வது சூத்திரம், அரசர்குலத்தவர்களுக்குள் புலவர்களுக குவரும் பெயர்களைக்கூறுகிறது.

13-வது சூத்திரம், அரசர்குலத்தவர்களுக்குள் மிகவல்லோர்களுக்கு வரும்பெயர்களை உரைக்கின்றது.

14-வது சூத்திரம், அரசர்குலத்தவர்களுக்குள், கல்விசாஸ்திர அறிவுகளிலும், நற்குணநற்செய்கைகளிலும் முதிர்ந்த மூத்தோர்களுக்கு வரும்பெயர்களைக்கூறுகிறது.

15-வது சூத்திரம், அரசர்குலத்தவாகளுக்குள் பெருந்தனமையிற் சிறந்தவர்களுக்கு வருகின்றபெயர்களைக் கூறுகின்றது.

16-வது சூத்திரம், அரசர்குலத்தவர்களுக்குள் ஏப்பொருளுக்கும் இறைவனைவனுக்கு வரும்பெயர்களைச் சொல்லுகிறது.

17-வது சூத்திரம், அரசர்குலத்தவர்களுக்குள உயர்ந்தோர்களுகு வருமபெயர்களைக்கூறுகின்றது.

18-வது சூத்திரம, அரசர்குலத்தவர்கள் கூடுஞ்சபைக்கு வரும்பெயர்களைக்கூறுகிறது.

19-வது சூத்திரம், அரசர்குலத்தவர்களுக்குள் சிம்மாசன பதியான வேந்தனுக்கு வருமபெயர்களை உரைக்கின்றது

20-வது சூத்திரம், தமிழ்நாட்டரசர்கள் குருகுலத்தரசர் வம சபரம்பரைக்கிளைப்பிரிவார்களாயினமையால், தமிழ்நாட்டரசர் பெயர்கள் வருவதற்கு முன்னதாக மேற்படி குருகுலத்தரசர்களுக்கு வரும் பெயர்களைக்கூறுகிறது.

21-வது சூத்திரம், சோச்சேரனுக்கு வரும்பெயர்களைக் கூறுகின்றது.

22-வது சூத்திரம், சோச்சோழனுக்கு வரும்பெயர்களைச் சொல்லுகிறது.

23-வது சூத்திரம், கோப்பாண்டியனுக்கு வரும்பெயர் களே உரைக்கின்றது.

24-வது சூத்திரம், தமிழ்நாட்டரசாகளுக்குத் திறைகட்டி வந்த சாளுவநாட்டரசர்களுக்கு வரும்பெயர்களேக்கூறுகின் றது.

25-வது சூத்திரம், தமிழ்நாட்டரசர்களுக்குத் திறைகட்டித தமிழ்நாகெளில் உளநாகேளே ஆண்டுவந்த குறுநிலவேந்தர் களுக்கு வரும்பெயர்களேச் சொல்லுகின்றது.

26-வது சூத்திரம, தமிழ்நாட்டரசர்களுடைய இராசசபை யைச்சேர்ந்த மந்திரிக்கிழவர்களுக்கு வரும்பெயர்களே யுரைக் கிறது.

27-வது சூத்திரம், தமிழ்நாட்டரசர்களுடைய இராசசபை யைச்சேர்ந்த நடபாளருக்கு வரும்பெயர்களேக் கூறுகின்றது.

28-வது சூத்திரம், மேற்படி இராசசபையைச்சேர்ந்த மந் திரித்தந்திரிக்கு வருகின்ற பெயர்களேக் கூறுகிறது

29-வது சூத்திரம், மேற்படி இராசசபையைச்சேர்ந்த புரோ கிதர்களாகிய கருமத்தலேவர் பெயர்களேச் சொல்லுகின்றது.

30-வது சூத்திரம், மேற்படி அரசர்களுக்குள்ளாக படைச் சேவகஞ் செய்துவந்த போர்த்தலேவருக்கு வருமபெயர்களேக் கூறுகிறது.

31-வது சூத்திரம், மேற்படி இராசசபையைச்சேர்ந்த பரி வாரத்தாருக்கு வரும்பெயர்களேச் சொல்லுகின்றது.

இந்தப்பிரகாரம், 9-வது சூத்திரமுதல், 31-வது சூத்திரம் வரையினும் வருகின்ற இந்த இருபத்துமூன்று இடைச்சூத் திரங்களில், அரசர்குலத்தவர்களுக்குரித்தான கௌரவபபட் டப்பெயர்களே ஏற்றுரைக்கிற 11-வது சூத்திரத்தை இங்க னம் விபரித்துக்கூறுவோம்

அந்த 11-வது சூத்திரம் வருமாறு

அறிவுடையோர்பெயர்.

"சான்றோர்மிக்கோர் நலலவர்மேலவ
ராய்ந்தோருயாந்தோ ராரியருலகென
வாய்ந்தவான்றோ றறிவுடையோரே."

நாம் மேலே காண்பிந்திருக்கிறபிரகாரம், அறிவு, குலம், நற்குண நற்செய்கைகளால் பார்ப்பனகுலத்தவர்களுக்கும இவ்வகைப்பெயர்கள் 1-வது, 8-வது சூத்திரங்களில் வந்திருப் பதால், இந்த 11-வது சூத்திரத்திற் கண்டிருக்கிற பெயர்கள் அரசர்குலத்தவர்களேச் சுட்டியபெயர்களெனறு தெளிவாய் விளங்குகின்றது. 11-வது சூத்திரத்தில் அரசர்குலத்தவர்களுக்கு வந்திருக்கிற பெயர்களுக்குச் சமமாகவும, 1-வது, 8-வது சூத்திரங்களில் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்குரிய பெயர்கள் வருமாறு:

"அறிஞர், மிக்கவர், அந்தணர், ஆய்ந்தோர், உயர்ந்தோர், வேதபாரகர், நூலோர், வேதியர், மறையோர், உம்பர், மேற்கு லத்தோர்." இந்தபபெயர்களே மேற்படி 11-வது சூத்திரத்திற் கூறியிருக்கிற பெயர்களோடு சமரசப்படுத்திப்பார்ப்போம்.

(a) பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கு 'அறிஞர்' என வந்திருப் பதற்கு, அரசர்குலத்தவர்களுக்கு 'அறிவுடையோர்' எனவும்,

(b) அவர்களுக்கு 'மிக்கவர்' என வந்திருப்பதற்கு, இவர் களுக்கு 'மிக்கோர்' எனவும்,

(c) அவர்களுக்கு 'உம்பா' என வந்திருப்பதற்கு, இவர் களுக்கு 'மேலோர்' என்னும்,

(d) அவர்களுக்கு 'அந்தணர்' என வந்திருப்பதற்கு, இவர் களுக்கு 'நல்லவர்' எனவும்,

(e) அவர்களுக்குட் 'பெரியோர்' என வந்திருப்பதற்கு, இ வர்களுக்குச் 'சான்றோர், ஆன்றோர், ஆரியர், உலகு' எனவும,

(f) அவர்களுக்கு 'ஆய்ந்தோர்' என வந்திருப்பதற்கு, இவர் களுக்கும் 'ஆய்ந்தோர்' எனவும்,

(g) அவர்களுக்கு 'உயர்ந்தோர்' என வந்திருப்பதற்கு, இவர்களுக்கும் 'உயர்ந்தோர்' எனவும்,

(h) அவர்களுக்கு 'நூலேரர்' என வந்திருப்பதற்கு, இவர்களுக்கு 9-வது சூத்திரத்தில் 'நூலரைப்போர்' எனவும்,

(i) அவர்களுக்கு 'மறையோர், வேதியர், வேதபாரகர்' என வந்திருபபதற்கு, இவர்களுக்கு 10-வது சூத்திரத்தில், 'கலிவல்லோர்' எனவும், பெயர்கள் இவ்விருகுலத்தவர்களுக்குஞ் சமரசப்பட்டுவந்திருபபதால், இந்த 9-வது 10-வது 11-வது சூதிரங்கள் அரசர்குலத்தவர்களைச் சுட்டியும், அந்த 1-வது 8-வது சூத்திரங்கள் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களைகுறித்தும் வந்திருபபது நன்றாய் விளங்குகின்றது. ஒருகுலத்தவர்களைச்சுட்டி ஒருவிசை சொன்னபெயர்களே மறுபடியும் இரட்டித்துக் கூறி, கூறியது கூறல் எனுங் குற்றத்துக்குள்ளாக வேண்டிய அவசியமில்லையல்லவா ?

நாம் மேலே ஆறாவது பிரகரணத்தில் காண்பித்திருக்கிற பிரகாரம், அரசர்குலத்தவர்களுக்குள் வந்து வழங்கிய குலப்பட்டப்பெயர்கள் 'அரசன, நாடான், நாடன், ஆளி, ஆள்வோன், நாடாள்வோன், தேவன், நாயகன், கிராமணி' என்பனவரம். இத்தப் பட்டப்பெயர்களெல்லாம் 'அரசன்' எனும பெயருடன ஒருபொருளில்வந்து வழங்குவனவாகும். உதாரணமாக—குலசேகரவரசன், குலசேகரநாடான், குலசேகரநாடன, குலசேகரநாடாள்வான், குலசேகரதேவன, குலசேகரநாயகன, பிறவுமன்ன. இதுநிற்க,

III. வைசியர்களாகிய செட்டிகுலத்தவர்களுக்கு வருகின்ற ஒருபொருட்பெயர்களே 32-வது சூத்திரங் கூறுகிறது.

இந்த வைசியர்குலத்தவர்களுக்குச் 'செட்டி' என்னும்பெயர் குலப்பட்டப்பெயராகவந்து வழங்குகின்றது: திருட்டாத்தமாக—சிதம்பரசெட்டி, நாராயணசெட்டி, சிவசங்கரசெட்டி, பிறவுமன்ன. இதுநிற்க,

IV. காராளர் என்ப பெயரொண்ட சூததிரர்களாகிய வேளாண்மாந்தருக்கு வருகின்ற ஒருபொருட்பெயர்களை 3 வது சூத்திரம உரைக்கின்றது.

33 - வது சூத்திரம்,

காராளர்பெயர்.

"வினைஞர்சூத்திரர் பினவர்சதுர்த்தர்
வளமையர்வேளாளர் மண்மகள்புதல்வர்
வார்த்தைத்தொழிலோர வண்களமருமுழவர்
சீர்த்தவேரின் வாழ்நர்காராளர்."

இந்தச்சூத்திரத்தில், சூத்திரகுலத்தவர்களுக்கு 'மண்மகள் புதல்வர்' எனவும், பொருளகராதியில், சூத்திரர் என்னுஞ் சொல்லுகையடியில் 'மண்மக்கள்' எனவும் பெயர்கள்வந்திருக்கின்றன. இந்தப்பெயர்களுக்குப் 'பூதேவிபிள்ளைகள்' என்றும், 'பூமிப்பிள்ளைகள்' எனறும் தாற்பரியமாம், ஆகவே சூத்திரகுலத்தவர்களுக்குப் 'பிள்ளை' என்பது குலப்பட்டப் பெயராம். உதாரணமாக—சுப்பிரமணியபிள்ளை, முருகேசபிள்ளை, சங்கரலிங்கபிள்ளை, பிறவுமன்ன.

பூர்வதமிழ்நாட்டரசர்கள் இந்தக்குலப்பிரிவுகளைத் தொழில் நோக்கிப்பிரித்து, குலம் ஒன்றிற்கு அவ்வாறு தொழில் ஏற்படுத்தி, தாங்கள் ஏற்படுத்திய தொழில்வரம்புகள் கடந்து நடவாதபடிக்குத் திட்டஞ்செய்திருந்தனர். திவாகரனுவாசிரியர்காலத்தில் குலத்தொழில்கள் குலவரம்பழியாதபடிக்கு நடந்துவந்திருப்பதால், அந்தக்காலத்தை நினைத்துத் தாற்பரியஞ் செய்யவேண்டும். ஆனதால், நாம் இங்ஙனம் இந்தான்கு குலத்தவர்களுக்கும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொழில்களைக் கூறிச் சமரசப்படுத்திக்காண்பிப்போம்.

1. அந்தணர் அறுதொழில், திவாகரம், 12-வது பலபொருட் கூட்டத்தொருபெயர்த்தொகுதி, 78-வது சூத்திரம்.

"ஓதலோ துவித்தல் வேட்டல்வேட்பித்த
லீதலேற்ற லென்றிருமூவகை
யாறில்காவற் பார்ப்பனரறுதொழில்"

(i) ஓதல், (ii) வேட்பித்தல்,
(iii) ஓதுவித்தல் (iv) ஈதல்,
(v) வேட்டல், (vi) ஏற்றல்

2. அரசரறுதொழில். மேற்படிதொகுதி, 79-வது சூத்திரம

"அரசரறுதொழி லோதல்வேட்டல்
புரைதீரப்பெரும்பார்ப புரத்தலீதல்
கரையறுப்படைக்கலங்கற்றல்விசயம."

(i) ஓதல், (ii) ஈதல்,
(iii) வேட்டல், (iv) படைக்கலம்பயிற்றல்,
(iii) உலகோம்பல், (vi) விசயம்.

இந்த ஆறுதொழில்களில் ஆறாவதுதொழிலுக்குத் திவாகரச்சூத்திரத்தில் 'விசயம்' எனப பெயர்வந்திருக்கின்றது, இந்த 'விசயம்' என்னும் மொழிக்கு 'வெற்றி' எனறும், 'சருக்கரை' என்றும் தாற்பரியமாம். இதினால அரசர்குலத்தவர்களுக்குள் வெற்றிக்கும், தித்திப்புப்பண்டமாகிய சாக்கரைக்கும் ஏதுவாகிய தொழில்களிருந்துவந்தது தெரியவருகிறது.

மேலும், சர்க்கரைக்குச் 'சயம்' என்றும், 'அழகு' என்றும் பெயர்கள்வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, வெற்றிக்கேதுவாகிய தொழிலுக்கு வேண்டிய தனத்திடாரிக்கம், ஆதிகாலததில் அமுதவுற்பத்தி யாரமபிக்கிறதற்கும வேண்டியதாயிருந்த காரணத்தையிட்டு, திவாகரநூலாசிரியர் 'விசயம' என்னுஞ் சொல்லை மேற்படி சூத்திரத்தில் சிலேடையாக அமைத்திருக்கின்றாரெனத் தெரிகின்றது. அது சிறந்த தொழிலானதினால் அதற்கு 'அழகு' எனவும் பெயர்வந்திருக்கிறது. அனறியும், அரசர்குலத்தவர்களுக்குரிய ஐந்தாவதுதொழில் 'படைக்கலமபயிற்றல்' ஆனதால், அரசர்குலத்தவர்களுக்குக் 'கருக்குப்பட்டயச்சாண்றோர்' என்றொரு சிறந்த பட்டப்பெயர் உலக வழக்கில் தானதும் வழங்கிவருகின்றது.

3. வணிகர் அறுதொழில். மேற்படிதொகுதி, 80-வது சூத்திரம்,

"வணிகரறுதொழி லோதல்வேட்ட
லீதலுழவு பசுக்காவல்வாணிகம்."

(i) ஓதல், (iv) ஏருழல்,
(ii) வேட்டல், (v) பகைகாத்தல்,
(iii) ஈதல், (vi) பொருளீட்டல்.

4. வேளாண்மாந்தர் அறுதொழில். மேற்படிதொகுதி, 81-வது சூத்திரம்

"வேளாளரறுதொழி லுழவுபசுக்காவ
றெள்ளிதின்வாணிபங் குயிலுவங்காருகவினை
யொள்ளியவிருபிறப்பாளர்க்கேவல்செயல்"

(i) ஏருழல், (iv) குயிலுவத்தொழிற்செய்தல்,
(ii) பசுக்காத்தல், (v) காருகவினைகளாக்கல்,
(iii) பொருளீட்டல், (vi) முதல்மூவர்க்கேவல்செய்தல்.

இத்த தான்குகுலத்தவர்களுக்கும் இங்ஙனங் கூறப்பட்டிருக் கின்ற தொழில்களைச் சமரசப்படுத்திப் பார்க்குமபோது,

A. அந்தணர், அரசர், வணிகர் இம்மூன்றுகுலத்தவர்களுக் கும் பொதுவான தொழில்கள் மூன்றும் :

(i) ஓதல், (ii) வேட்டல், (iii) ஈதல்.

மேற்படி மூன்றுதொழில்களும் மேற்படி மூன்றுகுலத்த வர்களுக்கும பொதுவான தொழில்களானபோதிலும், பூர் வகாலத்தில் வேதநீதிசாஸ்திரங்களைத் தீர்க்கமுறக் கற்று அறிவில் தேறினவர்கள் முதலிருகுலத்தவர்களாம். முதற் குலத்தவர்கள் புரோகிதரானதால், அந்த அறிவு அவசியம் அவர்களுக்கு வேண்டியது. இரண்டாவது குலத்தவர்கள் அர சரானதால், ஆன்மினேத்திறம்நோக்கி அவர்களுக்கு இன்றி யமையாதது அறிவாம். வைசியர்களோ தங்கள சுயபிரயோ சனம்நோக்கி நூல்கள் வாசிக்க இடம்பெற்றவர்கள். ஆயி னும், அவர்கள் தன்னிருத்தியின்பேரில் தாட்டூற்றிருந்த பிர காரம், அறிவு விருத்தியின்மேல் அதிக மிருப்பற்றிருந்திலர்

B. சூத்திரர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் பொதுவானதொ தில்கள் மூன்றும்.

(i) ஏருழல், (ii) பசுக்காத்தல், (iii) பொருளீட்டல்.

மேற்படி மூனறுதொழில்களும் மேற்படி இரண்டு சூலுத்த வர்களுக்கும பொதுவான தொழில்களாயிருந்தபோதிலும், இந்த மூனறு தொழில்களில் 'ஏருமுல், பசுக்காத்தல்' என னும இரணடுதொழில்களுஞ் சூத்திரர்களுக்கு இனறியமை யாத தொழில்களனாம்; வைசியர்களுக்கோ இணக்கங்கண்டு செய்துவரதறக்க தொழில்களாகும. 'பொருளீடடலாகிய தொழில' வைசியர்களுக்கு இனறியமையாத தொழிலாம்; சூத்திரர்களுக்கோ இணக்கங்கண்டு செய்துவரத்தக்க தொ ழிலாகும.

C. அந்தணர்க்கேயுரியதொழில்கள் மூன்றும்·

(i) ஓதிவித்தல் (ii) வேட்பித்தல், (iii) ஏற்றல்.

D. அரசருக்கேயுரியதொழில்கள் மூன்றும:

(i) உலகோம்பல், (ii) படைக்கலம்பயிற்றல், (iii) ·விச யஞ்செய்தல்.

E. வைசியருக்கேயுரியதொழில்களில்லே. இவர்களுக்கு ரிய ஆறுதொழில்களில், முதல் மூனறுதொழில்கண் முதலிரு குலத்தவர்களுடைய தொழில்களுக்குச் சமரசமாகவும், பின் மூன்றுதொழில்கள் சூத்திரர்களுடைய முதல்மூன்றுதொழில் களுக்குச் சமரசமாகவுமிருக்கினறன.

F. சூத்திரருக்கேயுரியதொழில்கள் மூன்றும்:

(i) குயிலுவத்தொழில் செய்தல், (ii) காருகவினைகளாக கல், (iii) முதல்மூவர்க்கேவல்செய்தல்.

G. இந்த நான்குகுலத்தவர்களில் ஒவ்வொருகுலத்தவருக் கும் நாட்டில் சிறப்பெனவினாக்கியதொழில் அத்தந்தக்குலத் தவருக்குரிய ஆறுவகைதொழிலாம்.

(i) பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கு தியாகம் வாங்குகின்ற ஏற்றற்றொழிலாகிய ஆறுவகைதொழில் சிறந்ததொழிலாம். பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கு அது இகழ்ச்சியல்ல புகழ்ச்சி யாம். இதனால் அவர்களுடைய இல்லற அனுபோகங்கள் சிறக்கின்றன. 'ஏற்பதிகழ்ச்சி' என ஔவையார் கூறியிருப் பது பிறகுலத்தவர்களைச் சுட்டி என்றறிக.

(ii) அரசர்குலத்தவர்களுக்குப் புஜபலபராக்கிரமங்களால் பதினெண்ணாயுதவித்தைகளால், அமுதஉற்பத்தியால விடயபெறுதலாகிய ஆறுவதுதொழில் சிறந்ததொழிலாம். இதுவே இந்தக்குலத்தவர்களுக்குக் கிரீடம்போலாகும்.

(iii) வணிகர்குலத்தவர்களுக்குத் திரவியசம்பாத்தியஞ் செய்கின்ற பொருளீட்டலாகிய ஆறுவதுதொழில் சிறந்த தொழிலாம். வாணிபத்தொழிலால் விளைகின்ற திரவிய சம பாத்தியமே வணிகர்குலமகிமையாகும்

(iv) சூத்திரகுலத்தவர்களுக்கு முதல் மூன்றுகுலத்தவர் களேயபித்து நின்று அவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்துவருகின்ற ஏவல்செய்தலாகிய ஆறுவதுதொழில் சிறந்ததொழிலாம. முதல் மூன்றுகுலத்தவர்களுக்கிணங்க நடந்து அவர்களுக்கு மிழ்ச்சிவரச்செய்தல் சூத்திரகுலத்து மகிமையாகும.

வெற்றிவேற்கை.

" வேதியர்க்கழகு வேதமுமொழுக்கமும்,
மன்னவர்க்கழகு செங்கோன்முறைமை,
வைசியர்க்கழகு வளர்பொருளீட்டல்,
உழவாக்கழகுங் குழுதூண்விருமபல்."

ஆதி ஏற்பாட்டில் சூத்திரகுலத்தவர்களுக்குக்கல்வி அறிவுக் கேறறதொழில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.*

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், 82-வது சூத்திரம். சூத்திரகுலத்தவர்களேச்சுட்டி வருமாறு :

" வேத்தவினுதொழிற் படையுங்கணணியு
மாய்ந்தனசென்ற வவர்பெறும்பொருளே."

---

* தமிழ்ராசாட்சியெழிந்தபிறகு, வடுகராசாங்கம் தலைத்து வருகின்றகாலத்தில், சூத்திரகுலத்தவர்கள் தமிழ்ச்சத்திரியர் களுடைய ஸ்தானத்தையபகரித்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குரிய கல்விசாஸ்திரஅறிவுகளில் விற்பனர்களாகி, தமிழ்ச்சத்திரியர் களுக்கேயுரிய 'சான்றோர்' எனுஞ் கௌரவப்பட்டப்பெய ரை 'அறிவுடையவர்கள்' என்கிற சுருக்கில் தங்கள் குலத்துக் குரிய கௌரவப்பட்டப்பெயராக்கிக்கொண்டதாலேப்படிட்டார் கள்.

இதில், வேளாண்மாந்தர்கள் அரசாகளுகுப் படை ஆயுதங்களும் பூமாலைகளும் தெரிந்து தொணடுசெய்பவர்களெனக் கூறியிருக்கினறது. இது பூர்வ வழக்கு. மேலும், தமிழாசர்கள் தங்களரசாட்சியின காலத்தில் அத்தந்தக்குலத்தவர்கள் தத்தங்குலத்துக்கு விதிகசப்பட்ட தொழில்வாம்புகள கடந்துநடவாதபடிக்குக் கணபாத்துவந்தனா.

திவாகரம், 12-வது தொகுதி, 92-வது சூதத்திரம.

அறுவகையுலகதடையினபெயர்.

" அறநிலேயறமு மறநிலேயறமும்
அறநிலேப்பொருளு மறநிலேப்பொருளும
அறநிலேயின்பமு மறநிலேயினபமுமென
அறுவகைத்தே யுலகினண்டயே."

பூர்வ ஏற்பாட்டினபடிக்கு உலகதடையாகிய இராசரிகமுறை ஆரும். அவைவருமாறு

(i) அறநிலேயறம், (ii) அறநிலேப்பொருள,
(iii) மறநிலேயறம, (iv) மறநிலேப்பொருள,
(v) அறநிலேயின்பம், (vi) மறநிலேயின்பம.

அவற்ரன், அறநிலேயறம வருமாறு:

மேற்படி 12-வது தொகுதி, 93-வது சூத்திரம.

அறநிலேயறத்தின்வகை.

" வருணக்காப்பிற் பிறழாநெறிநிலே
பெருவற்பொருளாற் பேணும்பேற்றி
அறநிலேயறமென் றறைந்தனர்புலவர்."

இந்தச்சூத்திரத்தில் ' அறநிலேயறமானது தாடாளும வேந்தனனவன தன் நாட்டில் வாழ்கின்ற குடிகள் விதிக்கபபட்ட அந்தந்தசகுலத்துகுரிய தொழில்வாம்புகள கடந்து நடவாதபடிக்குப் பாதுகாத்திவருவல் எனக் கூறிபிருக்கின்றது. அங்கிலேய வித்துவானுகிய டபின்சிலோ ஆசிரியர்(Dr.Winslow) தமது அகாராதியில் ' அறநிலேயறம் ' என்னும் இதாடர்பதத்துக்குத்தாற்பரியமாக, "அறநிலேயறம் is one of the six அரசிபல்—the duty of a king to preserve his subjects from breaking the rules of the respective castes" எனறு எழுதுகிறார்.

ஆதிகாலத்தில் சூத்திரகுலத்தவர்கள் தங்கள் குலத்துகுரு விதிகளப்பட்ட அறுதொழில்வரம்பு கடந்துநடவாமல் அரசனுக்கு அமைத்து நடக்கவேண்டியதாயிருந்தமையால் கல்வியறிவுபெறுதற்கு அயோக்கியராயினர். ஆகவே தங்கள் குலத்துக்குரித்தானதெனறு இக்காலத்திற் கொணடாடிவருகின்ற 'சான்ரோ' எனனுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் அக்காலத்தில் அவர்களகுலத்திற்கு ஏற்குமா? அக்காலத்தில் தங்களைச் 'சானரோர்' எனறு சொல்லத்துணிந்திருப்பார்களேயாயின, அவர்கள் நகைப்புப்பொருளாவதுமனறி அரசனுக்கினிக்கு முளினாவார்களாலலவா? இப்போது அங்கிலேயதுரைத்தனத்தில், அங்கிலேய அரசராணைப்பிரகாரம, B. A., M. A. முதலான கல்விக்கௌரவப்பட்டப்பெயர்கள் தரிபபீக்கப்படடு வருகின்றன. இப்படியிருக்க, எவனுவதொருவன் அரசர்சாசனப்பட்டோலே (Diploma) இனறித்தனமனறைதப்படிக்கு B. A., M. A. முதலான கல்விக்கௌரவப்பட்டப்பெயர்களிலொன்றைப்பூண்டுகொண்டு திரியத்துணிவானேயாயின், அவன் எவ்விடத்தினும் நகைப்புபொருளாவதுமனறி, அரசனுக்கினிக்கு முள்ளாகமாட்டானு? இபபடியிருப்பதால் ஆதித்தமிழ்நூல்களே ஆராய்பவர்கள் பிற்காலதில் அரசாட்சி மாறுதல்களில் நேரிட்டிருக்கிற குலவரமபுகடத்தல், அறிவுயர்ச்சி, அறிவுத்தாழ்ச்சிகளே நோக்கித் தாற்பரியங்கள்செய்யாமல், பூர்வ ஏற்பாடுகளேயுங், குலவரம்புமுதலானவற்றையும் நினைத்து அவைகளுக்கு ஏற்கத்தாற்பரியஞ்செய்யவேண்டியம. ஆனதால் 'சான்ரோர்' என்னும கௌரவபபட்ட மொழியுடன் ஒருபொருள்கொண்ட பதங்கள பூர்வதமிழரசர்குலத்தவர்களுக்குரிய கௌரவபட்டபபெயர்களாம்.

இனி இந்தப்பிரகரணத்தின். இரண்டாவது விஷயத்தை ஒத்து விவரித்தலைப்போம்.

II. இந்த II-வது குத்திரத்தின் உட்பொருள்நோக்கி, இந்த ஒருபொருட்பெயர்களின். இயற்கைத்தாற்பரியமின்னதெனறும், இந்தசூத்திரத்தில் வரதிருக்கிற ஒருபொருட்பெயர்கள் பூர்வஅரசர்குலத்தவர்களுக்கிடப்பட்டு வழங்கிவந்திருப்பதாகு நாற்சாட்சிகளினாலுமவ்வாறென்றும் இந்நூனம் விபரித்துக்காட்டுவோம்.

மூதலாவது,

திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி. 11-வது சூத்திரத்திற் கூறியிருக்கிறபிரகாரமே, 'சானரோர்' எனனும் கௌரவப் படடப்பெயருடன ஒருபொருளகொண்ட பெயர்மூடிச்சுகளே ஆவிழ்த்து விரித்துகாட்டுவோம்.

11-வது சூத்திரம.

அறிவுடையோர் பெயர்.

"சானரோர்மிக்கோர் நல்லவர்மேலவ
ராய்ந்தோருயர்ந்தோ ராரியருலகென
வாய்ந்தவானரோ றறிவுடையோரே."

இதில் அரசர்குலக்கௌரவப்பட்டப்பெயருடன் ஒருபொருள்கொண்டபெயர்கள்பத்துஎனக் கூறியிருக்கின்றது. அவை வருமாறு :

1. அறிவுடையோர்,	6. ஆய்ந்தோர்,
2 சானரோர்,	7. உயர்ந்தோர்,
3. மிக்கோர்,	8. ஆரியர்,
4. நல்லவர்,	9. உலகு,
5. மேலவர்,	10. ஆனரோர்

இந்தப்பத்துப்பெயர்களில் ஒவ்வொருபெயரும், ஒருபொருட்பலர்பால் விகுதிகளாகிய 'அர், ஆர், ஓர்' எனனும் விகுதிகள்பெற்று, மும்மூன்று ரூபபேதமாகி, ஒருபொருள்கொண்டு உலகவழக்கிலும, நூல்வழக்கிலும் வந்துவழங்குகின்றது. அதற்கு விபரம் வருமாறு :

1. அறிவுடையோர்.

இந்தப்பெயருக்கு 'அர், ஆர், ஓர்' என்னும் பலர்பால்விகுதிகள்கொடுக்க, 'அறிவுடையர், அறிவுடையார், அறிவுடையோர்' என மூன்றுபெயர்களாகவரியும். இம்மூன்று பெயர்களும் விகுதிகளால் விகாரரூபம் பெற்றபோதிலும், அந்தமூன்றுபெயருக்கும் பொருள் ஒன்றேயாம். 'அறிவுடையார்' என்பப்படுகின்றவர்கள்யாரோ அவர்களே 'அறிவுடையரும், அறிவுடையோரும்' ஆம். இதை எவரும் ஒப்புகின்றனர்.

2. சான்றோர்

இந்தப்பெயருக்கு 'அர், ஆர், ஓர்' எனனும பலாபால் விகுதி களைகொடுக்க; 'சரன்றவர், சானரூர், சான்றோர்' என மூனறு பெயர்களாக விரியும். இம்மூனறுபெயர்களும் விகுதிகளால் விகாரரூபம் பெற்றபோதிலும், அந்த மூன்றுபெயருக்கும பொருள் ஒன்றேயாம் 'சான்ரூர்' எனனப்படுகினறவர்கள் யாரோ அவர்களே 'சானறவரும், சான்றோரும' ஆம். இதை ஒப்போம எனக் கூறுபவர்கள் பலருளர் அதை உய்த்துண வோமாக.

(i) பார்ப்பனக்குலத்தவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் 'சான்ரு ரா' என விஞவினால், நாங்கள் சானரூரல்ல எனபார்கள. அவர்கள் 'சானரூர்' அல்லவேயாயின், அவர்கள் சான்றவரு மல்ல, சானறோருமல்ல என்றறியக்கடவர்கள். அனறியும், மேலேகூறிக் காட்டியிருக்கிறபிரகாரம், 1-வது, 8-வது சூத்தி ரங்களில் பார்ப்பனக்குலத்தவாகளுக்குச் 'சான்றோர்' என் னும் பெயர் வரவேயில்லை. ஆகவே, பார்ப்பனக்குலத்தவர்க ளுச்குச் 'சானறவர், சான்றோர்' என்னும் பெயர்களும ஏற் கவேமாட்டாது.

(ii) செடடிகுலத்தவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் 'சான்ரு ரா' என விஞவினால், நாங்கள் சான்ரூரல்ல என்பார்கள். அவர்கள் 'சான்ரூர்' அல்லவேயாயின், அவர்கள் சான்றவரு மல்ல, சானறோருமல்ல என்றறியக்கடவர்கள். அனறியும், மேலே உரைத்திருக்கிறபிரகாரம், 32-வது சூத்திரத்தில் செடடிகுலத்தவர்களுக்குச் 'சான்றோர்' என்னும் பெயர் வா வேயில்லை. ஆனதால், செட்டிகுலத்தவர்களுகுச் 'சானற வர், சான்றோர்' என்னும்பெயர்களும ஏற்கவேமாட்டாது.

(iii) சூத்திரகுலத்தவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் 'சான்ரு ரா' என விஞவினால், நாங்கள் சான்ரூரல்ல எனபார்கள். அவர்கள் 'சான்ரூர்' அல்லவேயாயின், அவர்கள் சானறவரு மல்ல, சான்றோருமல்ல என்றறியக்கடவர்கள். அனறியும, மேலே சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம், 33-வது சூத்திரத்தில்

க்ஷத்திரகுலத்தவர்களுக்குச் 'சானரோர்' எனனும் பெயர் வர வேயில்லை. ஆகவே, சூத்திரகுலத்தவர்களுக்குச் 'சானற வர், சானரோர்' என்னும் பெயர்களும ஏற்கவேமாட்டாது. இதுநிற்க,

இக்காலத்தில், 'சான்ரூர்' என்னும் பெயர் 'சாணர்' என மரூஉமொழியாகி, வழங்கிவருகின்றமையால், மேலே 'சான ரூர்' எனனும் பெயர்நின்றதானத்தில், 'சாணர்' என்னும மரூஉமொழியைவைத்து, மேற்படி மூப்பாற்குலத்தவர்களிட த்திலும முனபோல வினவிப்பார்ப்போம்.

(i) பார்ப்பனக்குலத்தவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் 'சாணர ரா' என வினவினுல், தாங்கள் சாணரல்ல, என்பார்கள் அவர்கள் 'சாணர்' அல்லவேயாயின், அவர்கள் 'சானரரும் அல்லவாம. அவர்கள் 'சான்ரூர்' அல்லவேயாயின, அவா கள் சான்றவருமல்ல, சானரோருமல்ல எனறறியக்கடவர்கள. ஆனதால், பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்குச் 'சானறவர, சான ரோர்' எனனும் பெயர்களும் ஏற்கவேமாட்டாது.

(ii) செட்டிகுலத்தவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் 'சாணரா' எனவினவினுல், தாங்கள் 'சாணர்' அல்ல என்பார்கள. அவா கள் 'சாணர்' அல்லவேயாயின், அவர்கள் 'சானரரும' அல் லவாம். அவர்கள் 'சான்ரூர்' அல்லவேயாயின, அவர்கள் சான்றவருமல்ல, சானரோருமல்ல என்றறியக்கடவர்கள ஆ கவே, செட்டிகுலத்தவர்களுக்குச் 'சானறவர், சானரோர்' என்னும் பெயர்களும் ஏற்கவேமாட்டாது.

(iii) சூத்திரகுலத்தவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் 'சாணரா' என வினவினுல், தாங்கள் 'சாணர்' அல்ல என்பார்கள். அ வர்கள் 'சாணர்' அல்லவேயாயின், அவர்கள் 'சான்ரரும்' அல்லவாம். அவர்கள் 'சான்ரூர்' அல்லவேயாயின், அவா கள் சான்றவருமல்ல, சானரோருமல்ல என்றறியக்கடவார் கள். ஆனதால், சூத்திரகுலத்தவர்களுக்குச் 'சான்றவர், சா னரோர்' என்னும் பெயர்களும் ஏற்கவேமாட்டாது.

இந்தபிரகாரம், மேற்படி மூன்றுகுலத்தவர்களுக்கும்

'சானறவர், சான்ரூர், சான்ரோர்' எனனும் பெயாகள் ஏற்கா விடின், வேறெத்தக்குலத்தவர்களுக்கு இந்த மூனறு பெயாக ளும் ஏற்கும் என உசாவிப்பார்க்கவேண்டிம. இமமூனறு கௌரவப்பட்டப்பெயர்களும் எங்ஙளுக்குத்தான எனறு நிற் குங்குலத்தவர்கள் எவர்களோ அவர்களே இந்தக்கௌரவ ப்பட்டபபெயர்களுக்கு உரிமைப்பாத்தியமுடையவர்களாம். மேலே பார்ப்பனக்குலத்தவர்களிடத்திலும, செட்டிகுலத் தவர்களிடத்திலும், சூத்திரகுலத்தவர்களிடத்திலும விஞவி யானபடியால், இன்னும் விஞவிப்பார்ப்பதற்கு மீதியாயிருப் பது அரசர்குலமாகிய சத்திரியகுலம் ஒன்றேயாம். ஆன தால் அவர்களிடதில் இனிவினவி அறியவேண்டிம்.

A. பூர்வகாலமுதல் தமிழ்நாடெங்ஙனும், மூக்கியமாகத் தென்பாண்டிநாட்டினும், ஒருபட்சம்மாக யாழ்ப்பாணநாட்டி னும நிலத்தோடு நிலமாக ஒட்டியிருந்து வருகிற நாடாள்வார் குலத்தவர்களாகிய நாடாக்களேப்பார்த்து, நீங்கள் 'சானரூரா' எனவிஞவினுல், நாங்கள் 'சானரூர்தான' என்கிறூர்கள். அவர்கள் சான்ரூரேயாயின், சான்றவரும் அவர்கள்தான், சான ரோரும அவர்கள்தான என்பதற்கு ஐயமில்லே. அனறியும, மேலே கூறியபடியே 11வது சூத்திரத்தில் பூர்வ தமிழர சர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியகுலத்தவர்களுகுச் 'சான ரோர்' எனவும் பெயர்வந்திருக்கிறது. ஆனதால், நானும் 'சானரூர்' எனப் பெயர்பெற்றிருக்கின்ற குலத்தவர்களே பூர் வதமிழரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியகுலத்தவர்களாம். ஆ கவே, அக்குலத்தவர்களுக்கே 'சான்றவர், சான்ரூர், சான ரோர்' என்னும் பெயர்கள் ஏற்கும்.

B. 'சான்ரூர்' எனனும் பெயர்வந்தகாலத்தில் 'சாணர்' என்னும் மரூஉமொழியைலைத்து மேற்படி காணியாட்சிக் காரர்களாகிய நாடாள்வார்குலத்து நாடாக்களேப்பார்த்து நீங்கள் 'சாணரா' என விஞவினுல், நாங்கள் 'சாணர' தான என்கிறூர்கள். அவர்கள் சாணரேயாயின், சான்ரூரும் அவர் கள்தான். அவர்கள் சான்ரோயாயின், சான்றவரும் அவர் கள்தான், சான்ரோரும் அவர்கள்தான். ஆனதால், மேற்படி

சாணூர்குலத்தவாகளுக்கே 'சான்றவர், சானரூர், சானரோர்' என்னும பெயர்கள் ஏற்கும். ஆனபடியினாலே, மேற்படி சானறவர், சான்ரூர்,* சான்ரோர் எனக் கௌரவபபட்டப் பெயரபெற்ற குலத்தவாகளே பூர்வதமிழாசர் பரம்பரையிலுதித்த தமிழ்ச்சத்திரியகுலத்தவர்களாம்.

அனறியும், மேறபடி 'சான்றவர், சானரூர், சானரோர்' எனனுமபெயர்கள் பூர்வத்தில் அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரிய குலத்தவாகளுஞ்சு, சத்திரியகுலரிஷிகளுக்கும் நூல்களில வந்துவழங்கியிருப்பதற்கு இனிஇந்தப்பிரகாணத்தின பினபாகத்தில் மேற்கோள்கள் எடுத்துரைப்போம்.

இபபடியிருப்பதால், சூத்திரகுலத்தவர்கள் முதலான பிறகுலத்தவர்கள் அரசர்குலக்கௌரவப்பட்டப்பெயாகளில் 'சானறவர், சான்ரோர்' எனனும் இரண்டுபெயர்களேயும் உபாயதந்திரமாக அபகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வாறு செய்யுதற்கு அந்நியமொழிக்காரர்களாகிய வடுகர் துலுக்காகளுடைய அரசாட்சி அவர்களுக்கு ஏதுக்கிடமாயிற்று. வடுக ராசாங்கத்தார் தமிழை 'அத்துவானக்காடு' எனறு சொல்லியிகழ்ந்துவந்ததால் தமிழ்பாஷை விருதநியைக்குறித்துக் கவலையற்றவர்களாயினர்.

சூத்திரகுலத்தவர்களாகிய பிறகுலத்தவர்கள் 'சானறவர், சான்ரோர்' எனனும் பட்டப்பெயர்களேப பூண்டுகொள்ள வேணடுமென அபேட்சைகொள்வார்களேயாயின, அந்த இரண்டு பெயருக்கும் ஊடேநின்று ஒருபொருளில் வருகினற 'சானரூர்' என்னும் பெயரையும், 'சாரூர்' என்னும மரூஉ மொழிபபெயரையும் பூண்டுகொள்ள அபேட்சையுடையவர்களாகவேண்டும். இந்த இரண்டுபெயரும் வேண்டாமென்றால், அந்த இரண்டுபேரும் அவர்களுக்கு ஏற்காவாகம.

அன்றியும், மேலே நாம் இரண்டாவது பிரகாரணத்தில் விபரபபடக் காண்பித்திருக்கிறபிரகாரம், 'சான்றவர், சானரூர்,*

* 'சாரூர்' மரூஉ.

சான்றோர்' எனக் கௌரவப்பட்டப்பெயர்களைபெற்ற குலத்து முன்னவர்கள் அரசரிமைபெற்று வாழ்ந்திருந்தகாலத்தில், குலத்தாலுங், குணத்தாலுமு, கொடையாலும், புஜபலத்தாலுமு, பாராளுரிமையாலுமு, அறிவாலும், மிகுமேன்மைபெற்று விளங்கியதால், இந்தப்பெயர்கள அவர்கள் குலத்துக் கேற்ருங் கௌரவப்பட்டப்பெயர்களாயின. இக்காலத்திலோ அக்குலத்தவர்கள் அரசிழந்த காரணத்தையிட்டுமு, எதிரிகளினை ஒடுக்கத்தையிட்டுமு, அறிவுமுதலான சில இலக்ஷணங்களில் தாழ்ச்சிபெற்றிருந்தபோதிலும், அக்குலத்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய முன்னவர்கள் பூண்டிருந்த சிறந்த கௌரவப்பட்டப்பெயர்கள ஏறகாதெனறு எவனுவது சொல்லத்துணிவானு? துணிவானேயாயின, பூர்வ இதிகாசநூல்களிலிருந்து இதுபோலொத்த பலதிருட்டாந்தங்கள் எடுத்துரைக்கலாமு. ஆயினுமு, இவ்வளவு அவசியமில்லாமையால் நிறுத்திதல் செய்கிறோமு.

பூர்வகாலத்தில் மேற்படி மேன்மைகளுக்கு உரிமையற்றவர்களாயிருந்த சூத்திரகுலத்தவர்கள் அந்நியமொழிக்காரரின அரசாட்சிகாலதத்தில் அவர்களைச் சாந்திருந்து, உத்தியோகமேன்மைகளபெற்று, அறிவுப்பட்டகத்தை அபகரித்துத் தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டதினிமித்தம், மற்றொருகுலத்தவர்களுக்குரிய கௌரவப்பட்டப்பெயர்கள் இத்தச் சூத்திரகுலத்தவர்களுக்கு ஏற்குமா? ஒருபோதும் ஏற்கவேமாட்டாது. இப்படியிருக்க, 'சான்றவர், சான்றோர், சான்றோர்' என்னும் மூனறுபெயர்களுக்குமு பொருள் ஒனறுமையால், 'சான்றோர்' எனப்படுகின்றவர்கள் யாரோ அவர்களே சான்றவருக்கு சான்றோருமாம். ஆனதால், இதை எவரும் ஒப்பவேண்டுமு.

3. மிக்கோர்.

இத்தப்பெயருக்கு 'அர், ஆர், ஓர்' என்னும் பலர்பால் விகுதிகள் கொடுக்க, 'மிக்கர், மிக்கார், மிக்கோர்' என மூனறுபெயர்களாக விரியும். இம்மூன்றுமொழிகளும் விகுதிகளால் விகாரரூபம் பெற்றபோதிலும், அந்த மூன்றுபெயருக்குமு பொருள் ஒனறேயாமு. 'மிக்கார்' என்னப்படுகின்றவர்கள

யாரோ அவாகளே மிக்கவரும் மிக்கோருமாம் இதை எவரும ஒபபுகினறனர்.

4. நல்லவா

இப்பெயருக்கு 'அர், ஆர், ஓர்' என்னும பலாபால் விகு திகள் கொடுக்க, 'நல்லர், நல்லார், நல்லோர்' என மூனறு மொழிகளாகவிரியும. இம்மூனறுசொற்களும விகுதிகளால் விகாரரூபம பெற்றபோதிலும, அந்த மூனறுபெயருகும பொருள் ஒனறேயாம. 'நல்லார்' எனனபபடுகினறவாகள யாரோ அவர்களே நல்லவரும், நல்லோருமாம இதை எவரும ஒபபுகினறனர்.

5. மேலவர்.

இந்தபபெயருக்கு 'அர், ஆர், ஓர்' என்னும பலர்பால்விகு திகள் கொடுக்க, 'மேலர், மேலார், மேலோர்' என மூனறு சொற்களாக விரியும். இம்மூனறுபெயாகளும் விகுதிகளால் விகாரரூபம்பெற்றபோதிலும், அந்த மூன்றுமொழிகளுக கும் பொருள் ஒனறேயாம். 'மேலார்' எனனப்படுகிறவாகள யாரோ அவர்களே மேலவரும், மேலோருமாம் இதை எவ ரும் ஒபபுகின்றனர்.

6. ஆய்ந்தோர்

இப்பெயருக்கு 'அர், ஆர், ஓர்' எனனும பலர்பால்விகுதிகள கொடுக்க, 'ஆய்ந்தவர், ஆய்ந்தார், ஆய்ந்தோர்' என மூனறு மொழிகளாக விரியும். 'இம்மூன்றுபெயர்களும் விகுதிகளால் விகாரரூபம் பெற்றபோதிலும், அந்த மூன்றுபதங்களுக்கும பொருள் ஒன்றேயாம். 'ஆய்ந்தார்' என்னபபடுகினறவர்கள யாரோ அவர்களே ஆய்ந்தவரும், ஆய்ந்தோருமாம். இதை எவரும் ஒப்புகின்றனர்.

7. உயர்ந்தோர்.

இந்தப்பெயருக்கு 'அர், ஆர், ஓர்' என்னும் பலர்பால்விகுதி கள்கொடுக்க, 'உயர்ந்தவர், உயர்ந்தார், உயாந்தோர்' என மூன்றுபதங்களாக விரியும். இம்மூனறுபெயர்களும் விகுதிக

ளால் விகாரரூபம்பெற்றபோதிலும, அந்த மூனறுசொற் களுக்கும் பொருள் ஒன்றேயாம. 'உயர்ந்தார' என்னப்படுகிற வர்கள்யாரோ அவர்களே உயர்ந்தவரும, உயாந்தோருமாம. இதை எவரும் ஒப்புகின்றனர்.

8. ஆரியர்.

இபபெயருக்கு 'அர், ஆர, ஓர்' என்னும் பலர்பால்விகுதி களகொடுக்க, 'ஆரியர், ஆரியார், ஆரியோர' என மூனறுமொழி களாகவிரியும். இம்மூனறுசொற்களும் விகுதிகளால் விகார ரூபமபெற்றபோதிலும, அந்த மூன்றுபெயருக்கும பொருள் ஒன்றேயாம. 'ஆரியார்' எனனப்படுகினறவர்கள்யாரோ அவர் களே ஆரியரும், ஆரியோருமாம். இதை எவரும் ஒப்புகினற னர்.

9. உலகு=உல்கோர்.

'உலகு' என்னும்பதம் இங்ஙனம் இடவாகுபெயராணமை யால், 'உலகோர்' எனப் பொருள்கொண்டே நிற்கின்றது.

உலகோர்.

இந்தப்பெயருக்கு 'அர், ஆர், ஓர்' என்னும பலர்பால்விகுதி கள்கொடுகக, 'உலகர், உலகார், உலகோர' என மூனறுபெயர் களாகவிரியும. இம்மூன்றுபதங்களும் விகுதிகளால் விகார ரூபம பெற்றபோதிலும, அந்த மூன்றுபெயருக்கும் பொருள் ஒனறேயாம். 'உலகார்' என்னப்படுகின்றவாகள்யாரோ அவர் களே உலகரும், உலகோருமாம். இதை எவரும் ஒப்புகின்ற னர.

10. ஆன்ரோர்.

இப்பெயருக்கு 'அர், ஆர், ஓர்' என்னும் பலர்பால் விகுதி கள்கொடுக்க, 'ஆன்றவர், ஆன்ரார், ஆன்ரோர்' என மூனறு பெயர்களாக விரியும். இம்மூன்றுசொற்களும் விகுதிகளால் விகாரரூபம் பெற்றபோதிலும், அந்த மூன்றுபெயருக்கும் பொருள் ஒன்றேயாம். 'ஆன்ரார்' என்னப்படுகின்றவர்கள் யாரோ அவர்களே ஆன்றவரும், ஆன்ரோருமாம். இதை எவ ரும் ஒப்புகின்றனர்.

இதுவரையிலும் 'சான்றோர்' என்னுந் தமிழ்ச்சத்திரியகுலக் கௌரவப்பட்டப்பெயருடன் ஒருபொருள்கொண்ட பெயர்முடிச்சுகளே அவித்தும் உற்றுராய்ந்தபார்த்தோம். இவ்வாறு அவித்து விரித்துப்பார்த்த பெயர்முடிச்சுகளே இவ்வனம் ஒருங்கேதிரட்டிப் பார்வையிடுவோமாக.

1. 'அறிவுடையோர், அறிவுடையார், அறிவுடையோர்'—இவைமூன்றும் ஒருபொருட்பெயர்கள்.
2. 'மிக்கோர், மிக்கார், மிக்கோர்'—இவைமூன்றும் ஒருபொருட்பெயர்கள்.
3. 'நல்லோர், நல்லார், நல்லோர்'—இவைமூன்றும் ஒருபொருட்பெயர்கள்.
4. 'மேலோர், மேலார், மேலோர்'—இவைமூன்றும் ஒருபொருட்பெயர்கள்.
5. 'ஆய்ந்தவர், ஆய்ந்தார், ஆய்ந்தோர்'—இவைமூன்றும் ஒருபொருட்பெயர்கள்.
6. 'உயர்ந்தவர், உயர்ந்தார், உயர்ந்தோர்'—இவைமூன்றும் ஒருபொருட்பெயர்கள்.
7. 'ஆரியர், ஆரியார், ஆரியோர்'—இவைமூன்றும் ஒருபொருட்பெயர்கள்.
8. 'உலகர், உலகார், உலகோர்'—இவைமூன்றும் ஒருபொருட்பெயர்கள்.
9. 'ஆன்றவர், ஆன்றார், ஆன்றோர்'—இவைமூன்றும் ஒருபொருட்பெயர்கள்.

'சான்றோர்' என்னும்பெயருடன் ஒருபொருள்கொண்டு வருகின்ற இந்த ஒன்பது பெயர்களில், ஒவ்வொருபெயரும், மும்மூன்றுபெயர்களாகவிருக்கையால் விகாரமுற்பெற்ற ஒருபொருளில்லவர, இந்தப்பெயர்களுக்கெல்லாந் தலைமைப்பெயராக நிற்கின்ற 'சான்றோர்' என்னும்பெயரும் மூன்றுபதங்களாக விருத்தியடைந்து விகாரமுற்பெற்று ஒருபொருளின்வேறாமட்டாதென்று சொல்லலத்தனிபவன் எவனோசொல்லுவன்

உளனே? அவ்வாறு கூறத்துணிதல் மோடனத்தனமென்று புதுமாந்தர்கள் சொல்லுவர் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகவே,

10. 'சானறவர்', 'சான்றோர்', 'சான்றோர்'—இம்மூன்றுபெயர்களும் மற்றை ஒன்பது பெயர்களுக்கொப்பத தம் ஒருபொருட்பெயர்களேயாம்.

அன்றியும், சேந்தன் எனப்பெயர்கொண்ட திவாகர நூலாசிரியன் காவிரிநதித்தீரத்திலிருந்த அம்பன் நாடாண்டுவந்த ஒரு சிற்றரசன், தமிழரசர்குலத்திலுதித்த சத்திரியகுலச்சான்றோன். ஆனதால், தனகுலத்துக்குரிய கௌரவப்பட்டப்பெயராகிய 'சானறோர்' எனனுமபெயரை ஒருமுடிச்சுப்பெயராக்கி, அரசர்குலப்பெயர்களுகெல்லாந் தலைப்பில் அமைத்து வைதிருக்கினறனன். எக்குலத்தவர்களாயினும் பிற்காலத்தில் இத்தப்பெயரைத் தங்கள்குலத்துக்குரியதென்று பூண்டு கொண்டு திரியத்தலைப்பட்டபோதிலும், 'சான்றோர்' என்னும இத்தப்பெயர்முடிச்சை அவிழ்த்துப்பார்ப்போருக்கு இப்பெயர் பிறகுலத்தவர்களுக்கு உரியதாகாதென்றும், அரசர்குலத்தவாகளுக்கே உரியதாகுமென்றும, ஏற்றகாலத்தில் உண்மைபொருள் விளங்கும்பொருட்டு, தேங்காயின சதைப் பற்றுனது [redacted] மறைத்தவைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பிரகாரம் [redacted] அத்தப்பெயர் முடிச்சினுள் மறைத்வைத்[redacted] உடைத்துப்பார்ப்போருக்கு அதினுள்ளிருந்து [redacted] சதைப்பற்றுடைய இத்திப்பழம்போன்ற தெளிவாகின்றபடியே, மேற்படி 'சான்றோர்' என்னும் பெயரை உடைத்துப் பார்ப்பேருக்கும் அதனுள் மறைத்திருக்கின்ற 'சான்றார்' என்னுமபெயர் வெளியாகி 'சான்றோர்' என்னும பெயர் இன்னகுலத்தவர்களுக்கு உரியதென்று தங்கபபிரகாசம்போல திலகமிடுகின்றது.

'சான்றோர்' எனனும் இத்தக்கௌரவப்பட்டப்பெயர் எவருக்குக்கொடுக்கலாமென்று இக்காலத்தில் வாதாடிக்கொண்டு நிறபவர்கள் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுஞ் சூத்திரகுலத்தவாகளுமானமையால், அத்தமழக்கை இவ்வளவு சற்றுதுலக்கிப பார்வையிடுவோ

(1) பார்ப்பனச்குலத்தவர்களுக்குச் 'சான்றோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் வேண்டியதேயிஃலை. மேலே இந்தச் 'சானறோர்' என்னும் பட்டப்பெயர் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கு ஏற்காதெனக் காண்பித்திருக்கிறோம். இனி இங்ஙனம இந்தச் 'சானறோர்' என்னும் பட்டப்பெயர் பாபபனக் குலத்தவர்களுக்கு வேண்டுவதில்லேயென எண்பிபபோம.

மேலே நாம் எடுத்துரைத்திருக்கிறபிரகாரம், அரசாகுலத்தவர்களுக்குக் குலத்தாலும், குணத்தாலும், கொடையாலும புஜபலத்தாலும், பாரானுரிமையாலும, அறிவாலும, 'சான்றோர்' என்னும் இந்தக் கௌரவபபட்டப்பெயர் கிடைத்திருக்கிறது. பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கோ புஜபலம், பாராளுரிமை, கேட்டதனிக்குந்தகைமை இல்லாமையால், 'சானறோர்' என்னும் பட்டப்பெயர் அக்குலத்தவர்களுக்கு ஏற்காது. மேலும, பார்ப்பனக்குலத்தவாகளுக்குக் குலத்தாலும், குணத்தாலும, தபோபலத்தாலும், அறிவாலும் சிறந்தமேன்மை யுண்டாயிருக்கின்றமையான், இந்த நான்கு இலக்ஷணங்களுக்கும் ஏற்ற சிறந்த பட்டப்பெயர்கள், மேலே நாம் எடுத்துகூறிக காட்டியிருக்கிற 1-வது, 8-வது சூத்திரங்களில் கண்டிருக்கினறன. அவைகளே இங்ஙனம மீண்டும் எடுத்தெழுதிகாட்டுவோம்.

மேற்படி இரண்டு நிவாகரச்சூத்திரங்களிலும் பார்பபனக்குலத்தவர்களுக்கு வந்திருக்கின்ற சிறந்த பட்டப்பெயாகள வருமாறு:

1. அறிஞர்,	7. உம்பர் = மேலோர்,
2. மிக்கவர்,	8. மேற்குலத்தோர்,
3. ஆய்ந்தோர்,	9. அந்தணர்,
4. பெரியோர்,	10. வேதம்பிரகர்.
5. உயர்ந்தோர்,	11. வேதியர்.
6. நூலோர்,	12. மறையோர்,

இவையுமுதலியவனவாம்.

இந்தப் பன்னிரண்டு பட்டப்பெயர்களில், 1-வது பெயர்மு

தல், 8-வது பெயர்வரையிலும் வந்திருக்கிற எட்டுப்பெயர்களும் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கும் அரசர்குலத்தவர்களுக்குமுரிய பொதுப்பட்டப்பெயர்களாம். 9-வது பெயர்முதல், 12-வது பெயர்வரையிலும்வந்திருக்கின்ற தான்குபெயர்களும் பார்ப்பாருக்கேயுரிய சிறந்தபட்டப்பெயர்களாகும்.

இதுபோலவே அரசாகுலத்தவர்களுக்குரிய சிறந்த பட்டப் பெயர்கள் 9-வது 10-வது 11-வது 12-வது சூத்திரங்களிற் கண்டிருக்கின்றன. அவைவருமாறு :

1. நூலுரைப்போர்,	9. உயர்ந்தோர்,
2. கலைவல்லோர்,	10. புலவர்,
3. கவிஞர்,	11. கற்றவர்,
4. அறிவுடையோர்,	12. சான்றோர்,
5. மிக்கோர்,	13. ஆரியர்,
6. நல்லவர்,	14. உலகு,
7. மேலவர்,	15. ஆனேரூர்,
8. ஆய்ந்தோர்,	இவைமுதலான பெயர்களாம்.

இந்தப் பதினைந்துபெயர்களில் 1-வது பெயர்முதல், 11-வது பெயர்வரையிலும் வந்திருக்கிற பதினொருபெயர்களும் அரசர்குலத்தவர்களுக்கும் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்குமுரிய பொதுப்பட்டப்பெயர்களாம். 12-வது பெயர்முதல், 15-வது பெயர்வரையிலும்வந்திருக்கிற தான்குபெயர்களும் அரசர்குலத்தவர்களுக்கேயுரிய சிறந்தபட்டப்பெயர்களாகும். இந்தத் தான்கு பெயர்களில் 'சான்றோர்' என்னும்பெயர்மட்டுமே சிறந்தது.

பார்ப்பார்குக்கு வந்திருக்கின்ற கௌரவப்பட்டப்பெயர்களில் மேலே சொல்லியிருக்கிறபிராமணர், அந்தணர் என்பனவும், குணத்தாலும், த்போக்கத்தாலும், அறிவாலும் வந்திருக்கின்ற பெயர்களாம். இந்த பிக்குலத்தவர்களுக்குப் பெரியோர், ஆய்ந்தோர், வல்லோர், மிக்கவர், மேலவர் முதலான பெயர்கள் வந்திருப்பினும், 'சான்றோர்' என்னும் பெயர் வரவேயில்லை. ஆதலால் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்குச் 'சான்றோர்' எனனும் பெயர் தனிகலாக அரசர்குலத்தவர்களுக்குரிய சிறந்த

பட்டபெயராகவைவவாம் வந்திருக்கின்றன. மேலே அரச குலப்பட்டபெயர்களுடன் பரிப்பனக்குப்பட்டப்பெயர்க ளைச் சமாசப்படுத்திக் கூறியிருப்பதையுங் கண்டுகொள்க.

ஆகவே, பரிப்பாருக்குச் 'சான்றோர்' என்னுங் கௌர வப்பட்டபெயர் வேண்டியதேயில்லை. 'சான்றோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டபெயர் அவர்களுக்கு வேண்டுமேயானா 'சான்றார்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயரையும் அவர்கள தரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(ii) சூத்திரகுலத்தவர்களுக்கோ 'சான்றோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் ஒருவித்தினும் ஏற்காது. மேலே நாங்காண்பித்திருக்கிறபிரகாரம், அரசர்குலத்தவர்களுக்குக் குலத்தாலும், குணத்தாலும், கொடையாலும், புஜபலத்தா லும், பாரநுரிமையாலும், அறிவாலும், 'சான்றோர்' என் னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் கிடைத்திருக்கிறது. பூர்வ தமிழரசர்காலத்தில் ஏற்பட்ட குலத்தொழிற் சட்டப்பிரகா ரஞ் சூத்திரகுலத்தவர்களுக்கு 'ஏருமுழல், பசுக்காத்தல், பொ ருளீட்டல், குயிலுவத்தொழிற்செய்தல், காருகவினைகளாக கல, முதல் மூவர்க்கேவல்செய்தல்' ஆகிய ஆறுதொழில்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அக்காலத்தில் இத்தகுதொழில் வரம்புகடந்து நடப்பதற்கு எவ்வளவேனும் ஏதுவில்லை. கட ந்து நடக்கத்துணிவார்களேயாயின், அரசகண்டனைக்குள்ளா வது நிச்சம்.

இவர்கள் முதல்மூவர்க்கேவல் செய்பவர்களானதால், குல மேன்மை இவர்களுக்கில்லை. இவர்கள் ஞாலத்தை கற்பதற்கு விதியில்லாமையால், அறிவு இவர்களுக்கிருக்கவில்லை. இவர் கள் சூத்திரகுலத்தவர்களானதால், பாரநுரிமை முதலான அரசர்குலத்தொழில்கள் இவர்களுக்கில்லை. இப்படியிருந்து வந்தபடியால், அரசர் ஆளாவதில் சூத்திரகுலத்தவர்கள் 'சான்றோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயரை தரித்துக்கொ ள்ளுதற்கு அயோக்கியராயிருந்தவந்தனர்.

தமிழரசர் ஆளுகை கட்டோடே ஒழிந்துபோகவே, வடுக ராசாக்கள் தமிழ்நாட்டில் சிம்மாசனபதிகளாய் நாடெல்

லாம் வடதேர்குலத்தவர்கள் கைவசமாயின. அப்போது சூத்திரகுலத்தவர்கள் மேற்படி வடகர்களையும், வடகொங்குலபுரோகிதர்களாகிய வடமொழிப்பிராமணர்களையுஞ் சோதனைசெய்து, மேற்படி தமிழாசர்குலத்தவர்களைக் கருவறுத்ததழிபடுதற்கும், அவர்களுடைய பூர்வமேன்மைகளை ஒழிப்பதற்கும் ஏதுவாயிருத்தி வந்தார்கள். ஆனதால், அந்தச் சான்றோர் குலத்தவர்களுடைய பின்சந்ததியார், அறிவுவிருத்திசெய்துகொள்ளுதற்கு ஏதுவற்றவர்களாயினர். இதற்கெல்லாம் மூலகாரணங்களாயிருந்துவந்த சூத்திரர்கள் தங்கள்குலம் பாடபணக்குலத்துக்கடுத்த குலமாக விளங்குதற்கு அறிவில் தேற்சியடைந்தனர்; சைவநெறியிற் சிறந்தொழுக முயன்றனர்; தவவேடம் புணைந்தனர்; சிவாலயங்களனைத்தையும் வடவாசர்கள் வடமொழிப்பிராமணர்களுடைய தூண்டுதலால் தங்கள் அனுபோகத்திற்குள்ளாக்கிக்கொண்டனர். பூர்வ தமிழாசர்குலத்தவர்களை அந்த ஆலயங்களில் அனுபோகம் பெறுதலடிக்கு மிகு முயற்சிசெய்தனர். அவர்களுடைய மூனனவர்கள் தெய்வத் தொழுதற்குப் போய்வந்துகொண்டிருந்த சேத்திரங்களின மேலேவர்சலிகள் அநேகம அடைப்படமபடி செய்தனர்.

இந்தப்பிரகாரஞ் சூத்திரகுலத்தவர்கள் நீராளுருதாள் ஆசாரத்திலும் அறிவிலுமடி விருத்தியடைந்துவருகையில், 'சானரோர்' என்னும் பெயரைக் "கல்வியறிவுடையவர்கள்" என்கிற அருத்தத்தில் அனுபவத்துக்கொண்டு, தங்களுக்குச் 'சான்றோர்' எனப் பெயரிட்டுக்கொள்ள ஆரம்பித்தனர். இவர்களுக்குச் 'சான்றோர்' என்னும்பெயர் ஏற்குமேயாயின், அந்தப பூர்வ காலத்தில், இந்தப்பெயருடன் ஒருபொருளில் வந்திருகின்ற 'மிக்கோர், மேலவர், உயர்ந்தோர், உவர்' முதலானபெயர்கள் இவர்களுக்கு ஏற்குமா? இவை ஏற்காதாதலால், 'சான்றோர்' என்னும் பெயரும் ஏற்காது. அன்றியும், 'சான்றோ' என்னும் பெயர் 'சான்றர், சான்றவர்' என்னும் மொழிகளுடன் ஒருபொருள்கொண்ட பெயரென்று மேலே நாம் காண்பித்திருக்கிறோம்; மேற்படி 'சான்றோர்' என்னுமபெயர் தமிழ்

நாட்டரசாகுலத்தவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் வழங்கிவந்த தினால் அந்தப்பெயரைச் சொல்லிக்கொள்ளாமல், 'சான றோர், சான்றவர்' என்னும் பெயர்களைப் பிற்காலத்திற் சொல் லிக்கொள்ளத் தலைப்பட்டனர். ஆனதால், 'சான்றோர்' என் னும பெயர அவர்களுக்கு ஏற்கமாட்டாது.

ஆகையினாலே, 'சான்றோர்' என னும்பெயர் எந்தக்குலத்தவ களுக்கு எக்காலத்திலும் ஏற்குமோ அந்தக்குலத்தவாகளுக கே 'சானறோர், சானறவர்' என்னும் பெயர்களும ஏற்கு மெனபதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இரண்டாவது.

'சான்றோர்' என்னும் பெயருடன் ஒருபொருள்கொண்டு வந்திருகின்ற பெயர்களுக்குத் தாற்பரியமும், இந்த ஒரு பொருடபெயர்கள் பூர்வ அரசர்குலத்தவர்களுக்கிடப்பட டு வழஙகிவநதிருப்பதற்கு நூற்சாட்சிகளும் இங்ஙனங் கூறுவோம்

திவாகரம, மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரம.

"சான்றோர்மிகுகோர் தல்லவர்மேலவ
ராய்ந்தோர்பெரியர்ந்தோராரியருவுகென
வாய்ந்தவானறே ரறிவுண்டயோரே."

இந்தச்சூத்திரத்திலடங்கிய பத்தப்பெயர்களுக்குந் தாற்பரி யமும, மேற்கோள்களும் இங்ஙனம் முறையே எடுத்துகாடு தல்செய்வோம். அவ்வவருமாறு:

1. அறிவுடையோர்.

'அறிவுடையோர்' என்னும்பெயர், 'அறி' என்னும் வினை முதலடியாயி 'அறிவு' என்னுந் தொழிற்பெயரினின றுவந்த பலர்பாற்பெயராம். 'அறிவுடையான், அறிவுடையான், அறி வுடையோன்' என்பவைகள் ஒருபொருள் ஆண்பாற்பெயர் கள். 'அறிவுடையர், அறிவுடையார், அறிவுடையோர்' என பன ஒருபொருட்பலர்பாற்பெயர்கள்.

(i) வடக்கில் திருவேங்கட* முதல் தெற்கில் கன்னியா குமரிபரியந்தம் விரிவித்திருக்கின்ற நாட்டில் பூர்வத்தில் தமிழ்மொழி ஏகதேசித்து வழங்கிவந்ததால், அதற்குத் தமிழ் நாடென்ப் பெயருண்டாயிற்று. இந்தத் தமிழ்நாட்டில் ஒரு குலக்கிளைப்பிரிவார்களாய்த் தமிழ்மொழியொன்றையே குல பாஷையாகவுடையசோ சோழ பாண்டியர்கள் செங்கோற் செலுத்திவந்தவ்வால், அம்மூன்று கிளைப்பிரிவினர்களுந் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர் என்னப்பட்டனர். ஆயினும், இம் மூன்று தமிழரசர்குலக்கிளைப்பிரிவார்களில், மதுராபுரியிலி ருந்து செங்கோற்செலுத்திய பாண்டியர்கள் அகஸ்தியமகா முனிவரைகொண்டும், அந்த அகஸ்தியரிடத்தில் நூல்கற்

---

* திருவேங்கடந் தமிழ்நாட்டிற்கு வடவெல்லையாயிருந்த தற்கு மேற்கோள்வருமாறு:

கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம், நாடவிட்டபடலம், 25-வது கவி:

"வடசொற்குந் தென்சொற்கும் வரம்பிற்றாய்
நான்மறையு மற்றைநூலும்,
இடைசொற்றபொருட்கெல்லா மெல்லையதாய்
நல்லறத்துக்கிருப்பதாய்,
புடைசுற்றுந்துணையின்றிப புகழ்பொதிந்த
மெய்யேபோற் பூத்துநின்ற
உடைசுற்றுத் தண்சாரலோங்கிய வேங்கடத்திற்
சென்றுறுதிர்மாதோ".

இதில், திருவேங்கடந் தமிழ்நாட்டிற்கு வடவெல்லையெனக் குறியிருக்கிறது.

தொல்காப்பியம், தெய்வப்பாயிரம்:

"வடவேங்கடந்தென்குமரியாவிடைத்
தமிழ்கெழுதூநிலத்தகத்து,
வழக்கறுகெழுமணமாயிருந்தோர்
மொழக்கறுகெழுமணமாயிருந்தோர்
செந்தமிழியற்கை சிவணியநிலத்தொடு" etc.

தன்னூல், சிறப்புப்பாயிரம், இலக்கணவகை:

"மூவிரண்டெழுத்து மொழிமுதலாகிய
முன்கடல்குமரிவடக்கம் வேங்கட
மென்றான்கெழுமியினிருந்தமிழ்கூறு" etc.

றுணர்ந்த தொல்காப்பியர், பலம்பரராஜர் முதலான பன்னிரு ரிஷிகளைகொண்டுந் தமிழ்பபாஷையை ஆதியில வளர்த்துவந்தனர். இந்தப்பாஷையை வளர்ப்பதற்கு ஆதிகல்விச் சங்கம அகஸ்தியமகாமுனிவருக்கு இருப்பிடமான பொதிய மாமலையிலிருந்தது.

தசரதராமன் வனவாசஞ்செய்யுதற்கு இந்தத் தமிழ்நாடு நேரங்கி வருகையில், அந்தக் கல்விச்சங்கம பொதிகைமலையி லிருந்ததாகக் கம்பராமாயணத்திற் கண்டிருக்கின்றது.

(ii) கிஷ்கிந்தாகாண்டம், நாடவிட்டபடலம் 30-வதுகவி

"தென்றமிழ்நாட்டகன பொதியற்றிருமுனிவன்
றமிழ்ச்சங்கஞ் சேருங்கிற்பீர்,
எனறுமவனுறை விடமாமாதலாலம்
மலர்வையகத்திட்டேபிப
பொன்றினிந்தபுனல்பெருகும் பொருனையெனுந்
திருநதிபின்பொழியநாகக்
கன்றுவளாதடஞ்சாரன் மயேந்திராமா
நெடுவரையக் கடலுங்காண்பீர்."

ஸ்ரீராமர் தன்தாயகி சீதாதேவியிருக்குமிடமறிந்துவர ஆஞ்சனேயனை யநுப்புகின்றபோது, அவன்போயத் தேடிப பார்க்கவேண்டிய பற்பலதாடகளுக்குக் குறிப்படையாளஞ் சொல்லிக்கொண்டு வருகையில், இந்தக் கவியில் தென்பாண் டிநாட்டிற்கு அதிகுறி கூறியிருக்கிறது. சரதாரின் அனுமனையும், அவனோடி வந்தபோன இலங்கைராட்டிச் சத்திரியர் களையும் பரீக்ஷித்தின்பொருட்டு: "தமிழ்நாடனன் தென்பாகமாகிய தென்பாண்டி நாட்டிலிருக்கின்ற பொதியமாமலையில் திருமுனிவனுள்ள அகஸ்தியமும், அவன் மூனிவையில்கூடித் தமிழ்வித்துதிபெற்ற தொல்காப்பியர் முதலிய கல்விச்சங்கத்தாரு மிருக்கின்றனர். அவ்விடத்தில் சென்றாயகி சீதாபிராட்டியார் இருக்கமாட்டாள். ஆனால், நீங்கள் அந்த மலையை இடமாகவிட்டு நீங்கி, ஐம்பொன்களனைவரையுங் தாமிரங்கலந்த சலமான தெத்தேசகாலமும் இருந்தோண்டினா நின்ற பொருளைஎப்

பெயர்பெற்ற தாமிரவன்னிநதியைக்கடந்துபோகும்போது, யானைகள வாழ்கின்ற வஞ்சாரலேயுடைய மயேந்திரகிரியையும் தென்சமுத்திரத்தையும் பார்ப்பீர்கள."

இந்தக்கலியில் "திருமுனிவன் தமிழ்ச்சங்கம்' பொதியமாமலையில் ஸ்ரீராமர்காலத்திலிருந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இது ஆதித்தமிழ்ச்சங்கமாம். அதற்குப் பிற்காலத்தில் பாண்டியர்களால் அந்தச் சங்கம் மதுரையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அது 'தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம, கடைச்சங்கம' என மூசசங்கங்களாகக் காலகாலங்களில் விளங்கிற்று. கடைச்சங்கமானது திருவள்ளுவர்காலத்திலிருந்தது. அந்தக் கடைச்சங்கத்தைச்சேர்ந்த மகாவித்துவான்கள 49 பேர்; இந்தச சங்கங்களைச்சேர்ந்த வித்துவான்கள் 'சங்கப்புலவர்கள்' என னப்பட்டார்கள். அவர்கள் சங்கமாகக்கூடியதானத்துக்குச் 'சங்கப்பலகை' என்றுபெயர். இந்தத் தமிழ்க்கடைசசங்கம் சூலந்தழித்துபோகிறதற்குத் திருவள்ளுவர்செய்த மகாநிந்த குறட்பாவானது காரணமாயிற்றென்று தோன்றுகிறது. மேற்படி தமிழ்க்கல்விச்சங்கங்களை மிகுவைராக்கியத்தோடு வளர்த்துவந்த பாண்டியர்களும் வேதநீதிசாஸ்திரகலைகளையான அறிவுகளில் மிகு பாண்டித்தியமுடையவர்களாய் நூலாசிரியர்களுமாயினர். ஆனதால், அவர்கள் நாட்டிற்குச் செந்தமிழ்நாடென்றும், அதைச் சூழ்ந்திருந்த பனிரண்டு தமிழ்நாடுகளுக்குக் கொடுந்தமிழ்நாடுகளெனப் பெயர்பெற்ற இயற்றமிழ்நாடுகளென்றும் பெயருண்டாயின. பாண்டியன் மூச்சியாகத் தமிழ்ப்பாஷையை வளர்த்தவனதினாலே, அவனுக்குத் 'தமிழ்நாட்டான்' எனப் பட்டப்பெயருண்டாயிற்று. இயற்றமிழ்நாடுகள் பனிரண்டுக்கும் மேலே ஆறுவது பிரகரணத்தில் விபரங்கூறியிருப்பதால். அவற்றை இங்கனஞ் சொல்வாது விடுகின்றனம்.

இவ்வாறு செந்தமிழ்நாடெனப் பெயர்பெற்ற பாண்டிநாடடில் பாண்டியர்கள் 'அறிவில்' சிறந்திபெற்றவந்தமையால், பாண்டியனுக்கு 'அறிவன்' எனவும், அவன் நாட்டிற்கு 'அறி

வனதேசம்' எனவும், பெயர்கள் வழங்கலாயின. பின்பு தமிழ்நாடு மொதத்துக்கு 'அறிவன்தேசம்' எனப்பெயராகி விட்டது.

(iii) தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், 20-வது சூத்திரம்.

"அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்,
ஐவகைமரபின் அரசர்பக்கமும,
இருமூன்றுமரபின் ஏனோர்பக்கமும்,
மறுவில்செய்தி மூவகைக்காலமும்,
தெறுவிலாற்றிய வறிவனறேயமும்,
நாலிருவழக்கிற் ரூபதபபகமும்,
பாலறிமரபிற் பொருநர்க்கண்ணும்,
அனைநிலைவகையோ டாகெழுவகையிற்,
ரெருகைநிலைபெறற தென்மனூர்புலவர்."

இந்தச்சூத்திரத்தில் 'அறிவன்றேயம்' (=அறிவன்தேசம்) எனபபெயர்வந்திருபபது பொதுவகையால் தமிழ்நாடு முழுமைக்கும், சிறப்புவகையால் பாண்டிநாட்டிற்கும் பெயராம். ஆனதால், தொல்காபபியாநாளையில் தமிழ்நாட்டிற்கு 'அறிவன்தேசம்' எனறும ஒருபெயர்வந்து வழங்கலாயிற்று. தமிழ் நாடடிற்கு 'அறிவன்தேசம' எனப்பெயர்வந்து வழங்கியமையால், தமிழ்ப்பாஷைக்கு 'அறிவனபாஷை' எனவும, தமிழ்நாட்டரசர்குலத்தவர்களுக்கு 'அறிவடையோர்' எனவும் பெயர்கள்வந்து வழங்கின.

(iv) 26-வது நட்சத்திரமாகிய உத்திரட்டாதிக்கு 'அறிவனை' எனவும், 'மன்னனை' எனவும் பெயர்கள் வந்திருக்கினறன. இதில் 'அறிவனை, மன்னனை' என வந்திருப்பதற்கு பொதுவகையால் 'அரசனை' எனவும், சிறப்புவகையால 'பாண்டியனை' எனவும் தாற்பரியமாம்.

மேலே நாம் முறுவதுபாகாணத்தில் தரன்பித்திருக்கிற பிரகாரம், 3-வது நட்சத்திரமாகிய கார்த்திகைநட்சத்திரத்திற்கு 'தாடனை' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. இதில்

'நாடனுள்' எனப் பெயர்வந்திருப்பதற்குப் பொதுவகையால் 'அரசனுள்' எனவும், இறப்புவகையால் 'சோழனுள்' எனவுந் தாற்பரியமாம்.

அன்றியும், 14-வது நட்சத்திரமாகிய அசுவினிகருக் 'சென்னிதாள்' என்னப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. 'சென்னிதான்' என்பதற்குச் 'சோழனுள்' எனபது தாற்பரியமாம். இதைப் பார்க்கும்போது, நட்சத்திரங்களுக்குப் பெயரிட்டகாலத்திலே சோழனுக்கு 'நாடன், சென்னி' எனவும், பாண்டியனுக்கு 'அறிவன' எனவும் பெயர்கள்வந்து வழங்கியிருந்து தெரியவருகின்றது.

(7) தமிழ்ப்பாஷைக்கு 'அறிவன்பாஷை' எனப் பெயர் வந்து வழங்கியபடியாலும், வடகர்கள் தமிழ்நாட்டைக்கடிக கொண்டகாலத்திலுந் தமிழ்ப்பாஷைக்கு 'அறிவனப்பாஷை' எனப்பெயர்வழங்கிவந்தபடியாலும், வடகர்கள் தமிழை 'அறவப்பாஷை' எனறார்கள். ஆனதால் அறிவனபாஷையை 'அறவம்'* எனல் முறை.

தெலுங்குப் பழமொழிச்சுலோகம்.

"తెనుగు లేద, కన్నడి కస్తురి, అరబం అచ్చానం, మరాటి మన్ను, తురక మూరి."

இதற்குத் தாற்பரியம்.

"தெலுங்குதெனிவு, கன்னடிகஸ்தூரி, அறவம் அத்துவானம், மராட்டியம் மண், துலுக்கு ஆஜி" என்பதாம்.

இத்தச் சுலோகத்தில், தமிழ்ப்பாஷைக்கு 'அறவபாஷை' எனப் பெயர்வந்திருக்கிறது. இத்தச் தமிழ்ப்பாஷையை வடகர் 'அத்துவானக்காரி' என்றார்கள்.

---

* 'அறவம்' என்னுஞ்சொல்லை 'அறவம்' என்னுமொழி இரு பதமாகப்பிரித்து "ஒலியின்மை" என்பதொருவகையாகவும் உளர். ஆயினும், இங்ஙனம் 'அறவம்' என்னுஞ்சொல்லை ஒருபதமாகக்கொண்டு பொருளமைத்தல்

அன்றியுந் துலுக்கர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தகாலத்திலுந் தமிழ்பபாஷைக்கு 'அறிவன்பாஷை' எனப் பெயர் வழங்கிய படியால், துலுக்கர்கள் தமிழ்ப்பாஷையை 'அறிவிப்பாஷை' எனறார்கள்.*

(vi) இந்தப்பிரகாரம், தமிழ்நாட்டிற்கு 'அறிவனதேசம' என்றும், தமிழ்பபாஷைக்கு 'அறிவனபாஷை' என்றும பெயர்கள் வந்துவழங்கினமையால், தமிழ்நாட்டரசர்குலததவாகளுக்கு 'அறிவுடையார்' எனப படடபபெயர் வழங்கியது தெளிவாகின்றது.

மேற்கோள்.

"வகைசார் அரிவாழர் வானகருடர்
சுகோமே பேய எருமையெனறிவையாறுங்
குறுகா அறிவுடையார்."

இந்தச்சுலோகத்திற்கு "வகைராசாங்கத்தார், சுகோட்டிற்கும், அரிவாழராசாங்கத்தார் பேய்க்கும், கன்னடிய ராசாங்கத்தார் எருமைக்குஞ் சமானமாயிருப்பதால், அறிவுடையார் எனப் பெயர்பெற்ற தமிழ்ராசாங்கததார மேற்படி மூனறுராசாங்கத்தார்களோயுஞ சேரார்கள்" என்பது தாற்பரியம. இச சுலோகத்தில், தமிழரசர்குலத்தவர்களுக்கு 'அறிவுடையார்' எனப் பட்டப்பெயர்வந்திருக்கின்றது.

இந்தப்பிரகாரம், திவாகரநூலாசிரியர் காலத்திலுந் தமிழ ராசகுலத்தவர்களுக்கு 'அறிவுடையோர்' எனலும் பட்டப பெயர் வழங்கிவந்தமையால், மேற்படி திவாகரச்சூத்திரத்தில், 'அறிவுடையோர்' எனனும பெயர் அரசர்குலப்பட்டப பெயராகிய 'சான்றோர்' என்னும் மொழியுடன் ஒருபொருளகொண்ட பதங்களிலொனறாக வந்திருக்கிறது. ஆனதால், அறிவுடையோர் = சான்றோர். இதறகு

* "The names of plants in Coimbatore are quite different from those given to the same at Trichinopoly, although in both countries the language of the Tamuls is spoken. The Tamil of Coimbatore is perfectly intelligible to my Madras servants, although natives of a different Desa. Among the Musselmans, it is called *the Arabi* language, and their own northern dialect is here called *the Asmani*."—WILK's *History of Mysore, Vol. II, p. 7.*

(vii) திருமூலர், முதற்றந்திரம், இராசதோடம், 1-வது, 2-வது, 3-வது கவிகள்:

1-வது கவி.

"கல்லாவரசனுங் காலனுதேரொக்குங்,
கல்லாவரசனிற் காலன்மிகநல்லன்,
கல்லாவரசனறமோரான் கொல்லெனபான்,
நல்லாரைக்கால னணுகிநில்லானே."

இத்தக்கவியில், அரசர்குலத்தவர்களுக்கு அத்தப்பூர்வகாலத்தில் குலமேனமையலலாது கல்வியறிவும்வேண்டும் எனக் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம், கல்லாவரசன் யமனுக்குச் சமானமானவன் எனறும், கல்லாவரசனிலும் யமன் நல்லவன எனறும், கல்லாவரசன் அறம் ஓரான் என்றும், கொல் எனச் சொல்பவன என்றும், அறநெறிதவறுதொழுகுனெற அறிவுடையவரசர்கள் 'நல்லோர்' என்னும பட்டபபெயர் புனைந்தவர்கள் என்றும், அவர்களே யமனும் அணுகான எனறும உரைத்திருக்கினறது.

2-வது கவி.

"நாடோறுமன்னவனுட்டிற்றவநெறி
நாடோறுநாடியவனெறி நாடானேல்
நாடோறுநாடுகேடு மூடனண்ணுமால்
நாடோறுஞ்செல்வநரபதிஞ்னுறுமே."

இதில், நாடாளுமனனனவன் நாடோறுந் தன்நாட்டில் தவநெறிவிளங்கும்பொருட்டு, கண்பார்த்துவருவதுமனறித் தானுந் தவநெறியில் நடந்துவரவேண்டும் எனச் சொல்லியிருக்கிறது.

3-வது கவி.

"வேடநெறிநில்லார் வேடம்பூண்டென்பயன,
வேடநெறிநிற்போர் வேடமெமைவேடம்,
வேடநெறிநில்லார் தம்மைவிறஞ்வேந்தன,
வேடநெறிசெய்தால் வீடதுவாகுமே."

இக்கவியில், 'தத்தம்வருணததார் தத்தம்வருணத்துக்குரிய தொழில் வரம்புகடவாது அமைத்து நடத்துவரும்படி அரசாகள கண்பார்த்து வரவேண்டுமெ எனறு கூறியிருக்கினறது.

ஆனதால், அரசர்குலத்தவர்களுக்குத் தங்கள் குலத்துக்குரிய மேன்மைகளோடுகூட கல்வியறிவும், அறநெறியொழுகலமுமிருக்கவேண்டியது அவசியமானமையால், அவர்களுகளு 'அறிவுடையோ' எனவும் பட்டப்பெயருண்டாயிற்று. இதுநிற்க,

(viii) கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம, நாடவிடடபடலம், 40, 48, 64, 66, 73-வது கவிகள் :

40-வது கலி.

" சிங்கலிற்சிறுகட்டாளி நந்தியினறிரட்பூச்சேர்ந்த
பொங்குபொற்றுளையெனருலம புல்லிதுமைத்தாமால்
அங்கவளுந்தியொக்குஞ் சுழியெனக்கணித்தகண்டேல்
கங்கையைதோக்கிச்சேறி கடலினுதெடிதுகற்றேரும்."

இங்ஙனம் அனுமனுக்குக் 'கற்றேர்' எனப் பெயர்வந்திருக்கிறது.

48-வது கலி.

" அங்கையுமடியுங்கண்டா லரவிந்த நினைதியம்பொற்
செஙகதிர்சிதறிநீலஞ் செருக்கியதெய்வவாட்கண்
மங்கைதனசமுத்தைநோக்கின்வளரிளங்கமுகும்வாரிச
சங்கமுநினைதியாயி னவையெனறுதுணிதிதககோய்."

இதில் அனுமனுக்குத் 'தக்கோய்' எனப் பெயர்வரைந்திருக்கிறது.

64-வது கலி.

" பூவருமழலேயண்ணம் புணைமடப்பிடியென்றின்ன
தேவருமருளத்தக்க செலவினனெனவுந்தேறேன்
பாவருங்கிழமைத்தொனமைப் பருணிதர்தொடுத்தபத்தி
நாவருங்கினவிச்செவ்வி நடைவருநடையணல்லோய்."

இந்தக்கவியில் அனுமனுக்கு 'நல்லோய்' எனப் பெயர் வந்திருக்கிறது.

66-வது கலி.

" மங்கையரிவனேயொப்பார் மற்றுளரில்லையென்னுஞ்
சங்கையிலுள்ளத்தானேசானனெனகதொண்டோன்றேரும்
அங்கவணிலைலம்யெல்லா மள்ந்தறிந்தருருசார்ந்து
திங்கள்வான்முகத்தினுட்குச் செப்பெனப்பின்னுஞ்
செப்பும்."

இகவியில் அனுமனைச் 'சான்றேர்' எனவிளித்திருக்கின்றது

73-வது கவி.

"இனையவாறுரைசெயா வினிதினேருதியெனு
வினையுமாமணிதின்மோதிரமளித்தறிஞநின
வினையெலாமூடிகெனு விடைகொடுத்தவலும்
புனையும்வார்கழலினைருளொடும்போயினன்."

இந்தச்செய்யுளில் ஆஞ்சனேயரை 'அறிஞ' என்று அழைத்திருக்கிறது.

மேற்படி கவிகளுக்குச் சார்புரை.

கன்னடநாட்டின வடபாகத்தில் பம்பைநதி (பம்பாநதி) யின் உற்பத்தில்தானத்திற்குச் சமீபத்தில கிஷ்கிந்தா என்ரு ருமலையுண்டு. அந்த மலையையடுத்த நாடு பூர்வத்தில் கிஷ்கிந்தாநாடு எனப் பெயர்பெற்றிருந்தது. அந்நாட்டில் 'கோரங்கி' எனப் பெயர்கொண்ட ஒரு நகரமுமிருந்தது. அந்த நகரத்தினபெயரால் அந்நாட்டிற்குக் 'கோரங்கிநாடு' எனவும், 'குரங்கிநாடு' எனவும் பெயர்களுண்டாயின. வித்துவாமிசர்கள் 'குரங்கி' என்னும்பெயரைக் 'குரங்கு' என விகாரபபடுத்தி, அந்த நாட்டுச் சத்திரியர்களைக் குரங்குக்குலத்தவர்களாகவும், அவர்களுக்குக் குரங்குக்குலதத்திற்குரிய வால் முதலான அங்கங்கள் கொடுத்து உருவகப்படுத்தி, நூல்களிற் பேசியிருக்கின்றனர். கம்பராமாயணம் வாசிபபவர்கள் அந்த விகாரரூபத்தைக் களைந்து உருவகத்தை ஒழித்துவிட்டு, அவர்களைக் கிஷ்கிந்தாநாட்டுச் சத்திரியகுலத்திலுதித்த மானிட குலத்தவர்களாக வைத்துத் தாற்பரியஞ் செய்துகொள்ள வேண்டியது.*

* இவ்வாறு புலவர்கள் பாணித்துவைத்துக் கூறுகின்ற விகாரரூபங்களைக் களையவேண்டுமென்பதற்கு மேற்கோள்.

(ix) கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், மீட்சிபபடலம், 160-வது கவி:

"தேனுலாவுதண்டார்த் திண்டோள் மகவிச்சென்குதிர்ச்செல்வன் சேயு
மீனுடையகதிரவேலையிலங்கையர்வேந்தும் வெற்றித்
தானையும் பிறருமற்றைப் படைப்பெருந்தலைவர்தாமு
மானிடவடிவங்கொண்டார் வன்றிறன் வாய்மைதானனுல்."

இந்தக்கவியில், அயோத்திமாநகரத்திலிருந்து சேர்ந்தபின்னர், கிஷ்கிந்தாநாட்டு அனுமனும், இலங்கையர்வேந்தனுன

மேற்கூறிய கவிகளில், ஸ்ரீராகவா ஆஞ்சனேயனுக்கும் அவனுகூடபபோன விஷ்ணித்த நாட்டுச்சத்திரியர்களுக்கும சீதாபிராட்டிக்குப பாதாதிகேசவரையுமுள்ள அங்கலக்ஷணங் கூறிவருகையில், மேற்படி கவிகளில் அவர் அவனேப்பார்த்து,

'கற்றோய்' எனவும,
'தக்கோய்' எனவும்,
'தல்லோய்' எனவும்,
'சானறோய்' எனவும்,
'அறிஞ' எனவும்,

முன்னிலைவிளிப்பெயராகவைத்துக் கூறியிருக்கின்றனர். இ வற்றுள்,

'கற்றோய்' என்பதற்குக் 'கற்றோனே' எனவும்,
'தகுகோய்' என்பதற்குத் 'தக்கோனே' எனவும்,
'நல்லோய' எனபதற்கு 'தல்லோனே' எனவும்,
'சான்றோய்' என்பதற்குச் 'சான்றோனே' எனவும்,
'அறிஞ' என்பதற்கு 'அறிவுடையோனே' எனவம தாற் பரியமாம். இதில் ஸ்ரீராமர் அனுமானைருவனுக்கே 'கற் றோன, தக்கோன், தல்லோன, சான்றோன், அறிவுடையோன' எனப் பட்டப்பெயர் இவ்வதாகப் புலவர்கூறியிருக்கிறார்.

அசுராசான் விபீஷணனும, அவாகளுடைய சேனைதளங்களும் படைவீரர்களும் விகாரரூபங்கள்நீங்க, மானிடவடிவு கொண்டார்கள் என்று வருகிறது.

மேலே விஷ்ணித்தாநாட்டு மானிடகுலத்தவர்களேக் குரங்குக் குலத்தவர்களும், இலங்கைநாட்டு மானிடரை இராக்ஷத குலத்தவர்களுமாக்கி, அவர்களுக்கு விகாரரூபங்களேக்கொடுத்த வித்துவானனவன், அக்குலத்தவர்கள் மனிதகுலத்தவர்கள் வசித்த அயோத்திநகர்வந்து சேர்ந்தவுடனே அவர்களுக்கு அந்தவிகாரரூபங்கள் ஏற்காதெனக்கண்டு, அவர்களுடைய இயல்புரூபம் அவர்களுக்கு வந்துவிட்டதாகச்சொல்லியிருக கிறான, மானிடகுலத்தவனெருவன புலிவேஷதாரியாகி, பிறி தொரு புலியாகவினால்கியபின், அவ்வேஷங்களேந்து மானிட குலத்தவனுகினம்பிரசாரம், மனிதகுலத்தவர்கள் வித்துவா னகையில குரங்குவேஷதாரிகளும் ராக்ஷதவேஷதாரிகளுமா கி, பிறகு பழயபடிக்கு மானிடகுலத்தவர்களாலுற்போலிருக் கினறது. ஆகவே, விஷ்ணித்தாநாட்டார்களும், இலங்கைநாட் டார்களும், அயோத்திநாட்டவர்களுக்கொப்பற்றம மானிட குலத்தவர்களேயல்லாது வேறல்லர்.

இவ்வைந்து பெயர்களும் ஒருவனுக்கே வந்திருப்பதால், இவைகள் ஒரு பொருட்பெயர்களாம். இந்தப்பெயர்கள் 11-வது சூத்திரத்தில் வந்திருக்கின்ற பதங்களானமையால், அந்த 11-வது சூத்திரத்திற் கண்டிருக்கிற பெயர்கள் அரசர்குலத்தவர்களுக்குரிய பட்டப்பெயர்களாம். அனுமனுக்குச் 'சானரோன்' என்னும் கௌரவப்பட்டப்பெயர்வந்திருப்பதால், இவன் சத்திரியகுலத்தவன் என்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. மேலும் 'அறிவுடையோன்' என்னும்பெயர் 'சான்ரோன், மேலோன்' முதலான பெயர்களுடன ஒருபொருளில் வந்திருப்பதால், 'அறிவுடையோன்' எனனும் பெயரும் சத்திரிய குலப்பட்டப்பெயர்களி லொன்றேயல்லாது வேறல்லவாம் 'தக்கோர்' என்னும் பெயருமு 'சானரோர்' எனனும பெயருடன ஒருபொருள்கொண்ட பட்டப்பெயராகும.

சதுரகராதி, 2-வது பொருளகராதி, 'அறிவுடையோர்' காண்க.

(x) கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம, ஆறுசெல் படலம, 13-வது, 18-வது கவிகள்:

"துறையுந்தோகை நின்றுசூழலுங்
குறையுஞ்சோலையுங் குளிர்ந்தசார னீர்ச்
சிறையுந்தெள்ளருவித் தடமுந் தெண்பளிக்
கறையுந்தேடினு ரறிவின்கேள்வியா ர்."

"அன்னதனமையா லறிஞர்நாடியச்
செந்நெல்வேலிசூழ் சித்திராபுரீஇத்
தன்மமெண்ணுமத் தகைபுரிந்தனார்
துன்னுதண்டகங் கடிதுதுன்னினார்."

இக்கவிகளில் அனுமனும் அவனோடு கூடப்போனவர்களும் வடபெண்ணைநதித்தீரத்திலிருக்கின்ற நாடெங்வனுஞ் சீதாதேவியைத் தேடியபின்னர், தண்டகாடு எனப பெயர்கொண்ட தொண்டைமண்டலத்தில் வந்து சேர்ந்தனர் என வுரைத்திருகிறது. இந்த இரண்டுகவிகளிலும், மேற்படி சத்திரியாகளுக்கு 'அறிவினகேள்வியார்' எனவும், 'அறிஞர்'

னவும் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்த இரண்டுபெயர் களுக்கும் 'அறிவுடையோர்' என்பதுகருத்தாம்.

ஆனதால், இவ்விருபெயர்களும் 'சான்றோர்' என்னும் பெயருடன ஒருபொருள்கொண்ட பெயர்களாகும். ஆகவே, சத்திரியகுலத்தவர்களுக்கு 'அறிவுடையோர்' என்பதும் ஒரு பட்டப்பெயராம். பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கும் 'அறிஞர்' எனும்பதம வந்திருப்பதால், அககுலத்தவர்களுக்கும் 'அறி வுடையோர்' எனனும் படடப்பெயர் ஏற்கும.

இந்தபபிரகாரம், அந்தப்பூர்வகாலத்தில் சத்திரியருக்கும் பார்பபாருகுமாத்திரம 'அறிவுடையோர்' என்னும் பட்டப் பெயர் ஏற்குமேயல்லாது பிறகுலத்தவர்களுக்கு ஏற்காது. அவ்வாறு 'அறிவுடையோர்' என பட்டபபெயர் பெறுகுலத் தவாகள 'சானரோர், மிக்கோர், நலலவர், மேலவா, ஆய்ந் தோர, உயாந்தோர், ஆரியர், உலகு, ஆனரோர், தக்கோர்' என வும படடப்பெயாகள பெறத்தக்கவாகளாயிருக்கவேண்டும். வாயுபுத்திரன் 'அறிவுடையோன்' எனனும் பட்டப்பெயரு டன் பிறபட்டபபெயர்களும பெற்றிருக்கினறபடியால், அவன சத்திரியகுலசசானரோன என்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லே.

(xi) 'அறிவன்' எனறு பெயர் 'கடவுளுக்கும், அருக னுக்கும், சிவனுக்கும் [illegible] வுக்கும் பட்டபபெயர்களான மையால், அந்தப்பெயர், [illegible] திரியகுலத்தவர்கட்கும பார்பப னக்குலத்தவர்கட்குஞ் சிறந்த பெயராயிற்று.

(xii) மூதுரை, 30-வது கவி :

"சாந்தணையுந்தியனவே செய்திடினுந்தாமவரை
யாந்தணையுங்காப்பரறிவுடையோர்—மாந்தர்
குறைக்குந்தணையுங் குளிர்நீழலேத்தந்து
மறைக்குமாங்ணமரம்."

இங்னம 'அறிவுடையோர்' எனறப் பெயாபெற்ற தமிழா சாகள குடிகளையழிக்கத் திராதிராப்பாராகள் எனக் கூறியிருக் கினறது.

(xiii) கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம், மயேந்திரப்படலம் 78-வது கவியிலும்,
சுந்தரகாண்டம், ஊர்தேடுபடலம், 97-வது கவியிலும்,
,, காட்சிப்படலம், 46-வது கவியிலும்,
யுத்தகாண்டம், மந்திரப்படலம், 48, 66, 78-வது கவியிலும்,
,, இராவணன்வதைப்படலம், 19-வது கவியிலும்,
,, விபீஷணனடைக்கலப்படலம், 105-வது கவியிலும்,
,, சேதுபந்தனப்படலம், 1-வது கவியிலும்,
,, விடைகொடுத்தபடலம், 12-வது கவியிலும்,

இதற்கு உதாரணங்களைவருமாறு கண்டுகொள்க.

இனிச் 'சான்ரோர்' என்னும் பட்டப்பெயருக்குத் தாற்பரியமும், மேற்கோளும் எடுத்துரைப்போம்.

2. சான்ரோர்.

தமிழராசர்குலத்தவர்களுக்குரிய சிறந்த கௌரவப்பட்டப் பெயராகிய 'சானரோர்' என்னுமொழியைச்சுட்டி நாம் இவ்வினம் எழுதப்போகின்ற விபரவிஷயங்களை வாசிப்பதற்கு முன்னதாக, மேலே இரண்டாவது பிரகரணத்தில 'சானறவர், சான்ரர், சான்ரோர்' என்னுஞ் சென்ரவப்பட்டப்பெயர்களுக்கு வரைந்திருக்கின்ற தாற்பரியத்தையும், நூலுதாரணங்களையும், மீண்டுங் கவனத்துடன் கவேத்துய்த்துணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு செய்தபின், இவ்வினம் எடுத்துரைப்பதற்கு வாசிக்கில், பொருள் மனத்துக்குத் தெளிவுற விளங்கலாகும்.

(i) இவ்வதிகாரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரத்தை மீண்டும் இவ்வினம் போத்தெழுதுவம்.

"சான்ரோர்மிக்கோர் கல்லதேமெலவ
ராய்ந்தோருரையர்த்தோ ராரியருலகென
வாய்ந்தவாண்டுமூ றாதிவடவோரே."

இத்தச்சூத்திரத்தில் வருகிற 'சான்ரோர்' என்னுங்கௌரவப்பட்டப்பெயர் நாம் மேலே இரண்டாவது பிரகரணத்தில் விபரமாகக் காண்பித்திருக்கிறபிரகாரம், 'சால் என

ணும் வினைமுதலினின்று பிறந்து, 'சான்றேன்' என்னும் இறந்தகாலவினைமுற்றினின்று வருகிற வினையாலணையும் பெயராம். அவ்வாறுவருகின்ற வினையாலணையும் ஆண்பாற்பெயர்கள் 'சானறவன, சான்ருன், சான்றேன்' எனபவைகளும் பலாபாற்பெயர்கள் 'சான்றவர், சான்ருர், சானறோர்' என பவைகளுமாம். இதுநிற்க,

மேற்படி 11-வது சூத்திரத்திற் கண்டிருக்கிற 'சானறோர்' என்னுங் கெளரவப்பட்டப்பெயரை விரித்துரைக்கின், 'சானறவர், சான்ருர், சான்றோர்' என்பவைகளாகும். மேலும், 'சான்றோர' என்னும் பலர்பாறபெயருக்கு ஆண்பாற்பெயர் 'சானறோன்' என்பதாம. இத்தச் 'சான்றோன்' என்னும் ஆண்பாற்பெயரை விரித்துரைக்கின், 'சான்றவன சான்றன சானறோன' எனபவைகளாகும். ஆனதால், 'சான்றவன், சரன்ருன், சான்றோன' என்னும் ஆண்பாற்பெயர்களும், 'சான்றவர், சான்ருர், சான்றோர்' என்னும் அவற்றின் பலர்பாற்பெயர்களும், முற்கூறிய வினையாலணையும் ஆண்பாற்பெயர்களுகமும, பலர்பாற்பெயர்களுக்கும் ஒத்திருப்பனவால் 11-வது சூத்திரத்திற் கூறியிருக்கிற 'சான்றோர்' எனனும் பெயர, 'சால்' எனனும் வினைமுதலடியினின்று பிறந்து வந்திருக்கிற 'சான்றேன்' என்னும் இறந்தகால வினைமுற்றினின்று வருகின்ற வினையாலணையும் பலர்பாற்பெயர் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை ஆனதால், 'சால்' என னும் வினையினொருளே இந்த 'சான்றோர்' என்னும் வினையாலணையும் பலர்பாற்பெயருக்கும் பொருளாகும். மேற்படி 'சால்' எனனும் விஷேக்கும, 'சான்றவன், சரன்ருன், சான்றோன்' என்னும் வினையாலணையும் பெயர்களுக்கும் மேலே இரண்டாவது பிரகாணத்திற் கூறியிருக்கிறபிரகாரம் வருகின்ற தாற்பரியவுரை வருமாறு:

(ii) சானறோர்புராணம், பொன்னியணிப்படலம்,
68-வது கவி:

"மீன்ருமுலனெனதானும் பெயர்வேண்டுமென்ருன்,
தோன்ருதசெய்தவினை போறுணேறொழுதான்,
வான்றோய்புதுமாலைவலுவெனசொல்புற்ற
சானறுண்மையென்னும் பெயர்தானுக்கொத்தனனுல்,

இந்தக்கவியில், 'சான்றவன், சான்ரூன், சானரூன' என னும பெயர்களின் உற்பத்திக்கு மூலபதம் இனனதெனபதும, அந்த மூலபதத்தினின்று சித்திரதரபாண்டியனுடைய குலத தவர்களுக்குப் பாணித்தளிக்கப்பட்ட கௌரவபபட்டப்பெயர் இனனதென்பதுந் தெளிவுறக் கூறியிருகின்றது. இதை இங் ஙனஞ் சற்றுவிபரப்பட எடுத்துக்காட்டுவோம்.

பூர்வகாலத்தில் உயிரினும மேன்மை குலமேன்மை என நினைந்து பூலோகத்திற் புகழைநாட்டிய சித்திரதரபாண்டியன் வமிசத்தவர்களுக்கு ஐந்தேசகாலமுங் கீர்த்திபெற வழங்கி வரும்படியாக ஒரு சிறந்த கௌரவப்பட்டப்பெயாகொடுக்க வேண்டுமென்று மகரன் என்பவன கரிக்கால் (கரிகால) சோழனது சபாமண்டபத்திற்கூடிய மகாநாட்டுச்சபையா களுக்கு முன்பாக வணங்கிச்சொல்ல, இராசசபையார்கள் யா தொரு ஆட்சேபனையின்றி அதற்குச் சம்மதித்து, கரிகால சோழன் சமுகத்தில் 'சான்ரூன' என்னுங் கௌரவப்பட் டப்பெயரைப் பாணித்து, சித்திரதரபாண்டியன வமிசத்தவர் கள் இதமுதல் சூரியன் சந்திரர்களுள்ளவரையினும *பூலோ கத்தின்கண்ணே சிறந்து வினங்கிவரும்படியாக அக்குலத் தவர்களுக்குச் 'சான்ரூர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் தரிப்பித்தனர். அக்காலத்தில் சித்திரதரபாண்டியன குலத்த வர்கள் குலத்தாலும், குணத்தாலும், கொடையாலும், புஜப லத்தாலும், பதினெண்ணாயுதவித்தையாலும், பாராளுமை யாலும், அறிவுதலால் சேர்த்திபெற்றிருந்தமையால், இந்தச் 'சான்ரூர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் ஆதியில் அவர் களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இச் 'சான்ரூர்' என்னும பெ யருடன், 'சான்றவர், சரன்ரூர்' என்னும் பெயர்களும ஒரு பொருள்தொன்ட மொழிகளானமையால், இவ்விருபெயர்க ளுக்கும் அதற்குச் 'சான்ரூர்' என்னும் பதத்தக்கும் பொருள ஒன்றேயாம்.

---

* சூரியசந்திரகுலவமிசத்தவர்களுள்ளவரையினும.

மேற்படி கரிக்காலசோழன்* நாட்களுக்குமுனனே, 'சான்றவர், சானறூர், சானறோர்' எனனும பெயாகள தமிழ்நாட்டில் மேற்படியார் குலத்தவர்களுக்கு ஒருபெயராகவந்து வழங்காமல, இவன காலமுதல் பிற்காலத்தில் அவவாறுக வந்து வழங்கலாயிற்று. அதற்கிசையப் சோசோழபாண்டியகுலதத வர்களனைவருக்கும் 'சான்றவர், சான்றூர், சானறோர்' என

---

* சோழநாட்டரசர் பெயரட்டவணை.

Wilks' History of Mysore, Vol. II., p. 532.

"After this Naraputti, Gajaputti, and Ashaputti, three thrones were established.

"Naraputti throne was possessed by,—

1. Utunga Sholun, 32 years, உதங்கசோழன்,
2. Culatunga Sholun, 18 years, குலோத்துங்கசோழன்,
3. Rajaendra Sholun, 11 years, இராசேந்திரசோழன்,
4. Tirúmudi Canda Sholun, 13 years, திருமுடிகண்டசோழன்,
5. Carical Sholun, 21 years, கரிக்காலசோழன் அல்லது கரிகாலசோழன்,
6. Arundavan Sholun, 13 years, அருந்தவசோழன,
7. Womyuru Sholun, 17 years, வமியூறுசோழன,
8. Shayngun Sholun, 15 years, செகைகண்சோழன,
9. Munalinda Sholun, 12 years, மணலீந்தசோழன,
10. Mavanadi Canda Sholun, 15 years, மாவனடிகண்ட சோழன,
11. Vacula Sholun, 14 years, வாக்குளசோழன்,
12. Alaperinda Sholun, 8 years, அலபரிந்தசோழன,
13. Tiraveratu Sholun, 15 years, திரவிடசோழன,
14. Arilouru Cadamby Canda Sholun, 62 years, ஆறிலொருகடமைகண்டசோழன்,
15. Jeyum Canda Sholun, 12 years, செயங்கண்டசோழன்,
16. Kirimi Canda Sholun, 20 years, கிரிமிகண்டசோழன்,
17. Tondaman Sholun, 12 years, தொண்டமானசோழன,
18. Puttum Cuttum Sholun, 45 years, பட்டங்கட்டிஞ சோழன,
19. Shomuman Sholun, 11 years, சோமுமன்சோழன,
20. Ghengui Conda Sholun, 11 years, கெங்கைகொண்ட சோழன்,
21. Sundra Pandia Sholun, 40 years, சுந்தரபாண்டிய சோழன,

னும் பெயர்கள் பொதுப்பெயர்களாய் விளங்கின. மேற்ப
கரிக்காலசோழன நாட்களுக்குமுன்னுக எழுதப்பட்ட நூல்
ளில், இந்த மூனறுபெயர்களும் இவ்வாறுவந்து வழங்கியத
க்க காணப்படவில்லை. ஆனதால், சானறோர்குலத்தவாக
க்கு ஆதிமுதல் பெர்துவான இயற்கைப்பெயர் 'அரசர் குல
தார், மன்னர்குலத்தார், நாடாள்வார்குலத்தார், நாடாராகுல
தார், நாடாக்கள்' எனவும், சிறப்பியற்கைபபெயர் 'சோழகுல
தார், சோழகுலதாதா, பாண்டிகுலத்தார், ஈழகுலத்தார், கி
மனிகுலத்தார்' எனவும பெயர்கள்வந்து வழங்கிப் பிற
மேற்படி அரசர் குலகளிலிபபிரிவார்களுகெல்லாஞ் சகட்
மேனிக்குச் 'சானறோர்குலத்தவர்கள' எனப் பெயராகிவிட்ட

தமிழ்நாட்டரசர் அரசரிமையிழந்தகாலத்திற்குப்பின்ன
'சான்றவர், சான்றார், சான்றோர்' என்னும பேர்கள் மொ
தத்திற்குச் 'சாணர்' என மரூஉமொழிபபெயர்காகிபபே
விட்டதினாலே, அகுலத்தவர்களுக்குப் பூர்வத்திலுண்டாயி
ந்த 'அரசாகுலம' (=சத்திரியகுலம்) என்னும இயல்ப
பெயர் அந்தச் 'சாணர்' என்னும் மரூஉமொழிபபெயரு

22. Pottapu Sholun, 22 years, பொத்தபபுசோழன,
23. Shingu Wullanda Sholun, 14 years, சிங்கவனசோழ
24. Deva Sholun, 10 years, தேவசோழன,
25. Shayuahutti Sholun, 15 years, சயினவத்திசோழன்
26. Vira Sholun, 30 years, வீரசோழன,
27. Shayngara Sholun, 24 years, செங்கரசோழன்,

"Total of the Sholun Rajas 27, who reigned 534 years

இந்த இருபத்தேழுசோழர்களில் ஐந்தாவது சோழன கா
காலசோழன் என்றும், அவன 21-வருஷமு அரசபுரிந்தா
எனறும் இதிற்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகரிக்கா
சோழன்தானேயில், சித்திரசபாண்டியமபிரனர்களில் இ
ண்டுபேர் கூடைதொட்டு மண்ணெடுக்கமாடடோம என்
தற்காக வன்கொலையாஞர்கடென்றும், மேற்படியார்குல
தவர்களுக்குச் 'சானறோர்' என்னும் கௌரவப்பட்டங்கட்
ப்பட்டதென்றும் மேற்படி சானறோர்புராணத்தில் வருகிற
இந்தப்பூர்வசம்பவத்தைக் கரிகாலனாகக்கொண்டு, நாள
வரையினும் சான்றோர்குலத்தவர்களுக்குள்ளே தஷ்டனு
குக் 'கரிகாலன்' என அடைமொழிபபெயரிட்டுக் கூபபிட
வருவதுவழக்கம்.

சூள மறைந்திருந்துகொண்டது. "இது காரணத்தினுல் பிற காலத்திற் பலா சானரூர்குலத்தவர் இன்னகுலத்தவரென்ற தெரியாது மயங்கிவிட்டனர். " பிறபாஷைகளுலத்தரசாளர் அரசாட்சிகளில், சானரூர்குல்த்தவர்கள் அரசுரிமைந்தி தாழில்களிற் சம்பந்தப்படாமலும, கல்விமுயற்சி மிகுந்து செய்துகொள்ளாமலும ஒதுங்கியிருந்துகொள்ளுபடி நேரிட்ட தே அதற்குக்காரணமாம். இவ்வாறு இவர்கள் ஒதுங்கியிருந்துவர நேரிட்ட காரணத்தினுலேயே, சூத்திரகுலத்தவர்கள் முன்னுக்குவரவும 'சானரூர்குலத்தவர்களுடைய பூர்வகுலத்தானத்தில் சுலுவில் ஏறி நின்றுகொள்ளவும், கல்விமுயற்சி மிகுந்து செயயவும, வ்டமொழிப்பார்ப்பனக்குலத்தவாகளுடன நெருங்கிநின்றுகொள்ளவும ஏதுவண்டாயிற்று.

உலகவளனேத்தையும் ஒருகண்ணுற்பார்த்து, உயர்வுதாழ்வு களேச் சமரசபடுத்தி, ஒருகண்ட சீராக அவைகளே ஆண்டுவருகின்ற கடவுளானவர், உத்தேசம் ஐந்நூறு வருடக்காலமாக எதிரிகளால் படாதபாடுகளெல்லாமபட்டு வெகு கஷ்டங்களடைந்துவந்த சான்ரூர்குலத்தவர்கள்மீது இருபக்கண் வைத்து, எகுலத்தவர்களேயும் ஒருகுலம்போல பாவித்துசெக்கோற்செலுத்திவருகின்ற அங்கிலேயஅரசர்சாமிபில திவ்விய ஒளிவீசுகின்ற தமது திருமறைப்பிரகாசம அக்குலத்தவர்கள நடுவில் ஒளிவீசச்செய்து நல்லறிவுகளேப்புகட்டி, அவர்களுடைய பூர்வோத்திரம் இன்னதெனத் தலங்குமபடி செய்திருப்பதால், மேற்படி சான்ரூர்குலத்தவர்கள் அந்த அறிவுக்கேற்க இல்லற ஒழுக்கத்திலும், உலகியல்புநடையிலும், கல்விலிருத்தியிலும் தானுக்குதான் வரும்படி சாக்கிரதையாயிருந்து வரவேண்டியது அவர்களுடைய கடமையாம்.

பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கோ அவர்களுடைய பூர்வகுலத்தானம் தானதுவரையிலும், எவ்வளவேனும் மறையாது தலங்கிக்கொண்டே திற்பின்றமையால், அவர்களுடைய குலம் பண்டிருந்ததுபோலவே இன்றுமிருக்கின்றது. ஆனதால், பார்ப்பனக்குலம் அன்றும் இன்றும் முதற்குலமேயாம். எப்பாஷைக்குலத்தரசர்கள்வந்து நாடாண்டபோதிலும், அப

பாலஷங்குலத்தரசர்களுக்கு இணங்க நடந்துகொள்ளும் உபாயம அவர்களுக்குண்டாயிருந்ததே அதற்குக்காரணமாம.

இதுநிற்க, இனிச் 'சான்றோன்' என்னும் பெயரின் உற்பத்திதாற்பரியம் இங்ஙனஞ் சற்றுவிபரப்படக் காண்பிப்போம. மேலே சானறோர்புராணத்திலிருந்தெடுத்துகாட்டிய, பொன னியவீணைபடலம், 68-வது கவியில,

"வானறோய் புகழால் வளவனெடு சால்புற்ற
சானறுண்மை யென்னும பெயர்தான கொடுத்தான்"

என்று வருகிறது. இதில் 'வளவன' எனபது சோழனைக்குறிக்கு ம. 'வளவன' என்னுமபதத்துக்கு 'நிலவளம, நீரவளம முதலான நாலாவளவகளும்பொருநதிய சோழநாடாள்வான' எனபது சபதார்த்தமாம. சிததிரதரபாண்டியருலததவாகள் மிகுகோத்திப்பிரதாபராதலால, வளவனகிய சோழனுடைய கீர்த்திக்குச சமமான நிறைகீர்த்தியுடையவர்களானார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குச் 'சால்புநிறைந்த சானறுண்மை பொருந்தியவர்கள்' எனத தாற்பரியங்கொள்ளும 'சானறோர்' எனனும் கௌரவப்பட்டம கட்டப்பட்டது. 'சானறோர்' எனபதற்குச் 'சால்புற்றசானறுண்மையுடையவாகள்' எனபது தாற்பரியமாம.

இந்தத் தொடர்பதத்தில் வருகின்ற 'சால்பு, சான்றுண்மை' எனனும் இரண்டுபதங்களுக்குந் தாற்பரியம் வருமாறு:

அ. சால்பு. இது 'சால்' என்னும் வினைமுதலடியிற் பிறந்த தொழிற்பெயர்.

சால். சாலுகிறேன், சான்றேன், சாலுவேன்.

இந்தவினைச்கு மூன்றுகருத்துண்டு.

(i) மிகு. மிகுகிறேன், மிகுந்தேன், மிகுவேன்.
(ii) அமை. அமைகிறேன், அமைந்தேன், அமைவேன்.
(iii) நிறை. நிறைகிறேன், நிறைந்தேன், நிறைவேன.

---

* 'சால்' எனனும் பகுதியடியாய்ப்பிறந்த 'சான்றோன்' என்னும்பதம் சூரியனுக்கு ஒருபோராத்தொன்றுதொடு வழங்கிவந்திருக்கிறது.

'சானரோன' எனனும் கௌரவப்படுபெயரோ மேற் படி மூனறுகருத்துகளில், முகியமாய் நிறைஎன னுங் கருத் தைக்கொளளுகினறது. ஆனதால், 'சான்ரோன' எனனும பெயருகு 'நிறைந்தோன' எனபது பொருளாம.

தமிழங்கிலேய அகராதி ஆசிரியாகள்,

(iv) நிறைதல் என்பதற்கு (a) to be full எனவும்,
(b) to be great எனவுமை,
(c) to be noble, dignified, excellent எனவுமை,

அர்த்தமபண்ணியிருக்கிறாகள். அந்த அர்த்தத்திற்கிசைய, 'சானரோன' எனபதறகு,

Great-man, பெரியோன எனவும்,
Nobleman, மேனமகன, மேலோன, சால்புற்ற சானருண்மையுடையோன எனவுந் தாற்பரிய மாகுமை.

சால்பு எனபதற்கு (1) மேனமை, (2) பண்பு, (3) ஊக் கமை, (4) மாடசிமை, (5) கல்விஎன்பது கருத்தாம்.

இந்த ஐந்து குணங்களும் ஒருசேரத்திரண்ட குணத்துக் குச் 'சால்பு' எனறு பெயர். மேற்படி 63-வது கவியில், "சால்புற்ற சானரும்மை" என்று சொல்லியிருகினறது. ஆனதால், 'சால்புற்றசான்ருண்மை' என்பதற்கு 'மேன்மை, பண்பு, ஊக்கம், மாட்சிமை, கல்வி ஆகிய ஐந்தையும ஒரு சேரபபொருந்திய சான்ருண்மை' எனபது தாறபரியமாம. சானரோன்சால்புற்ற சானருண்மை யுடையோன. ஆன தால், 'சானரோன' எனனுமபெயருக்கு,

(i) மேனமையுடையவன், மேலோன், மேன்மகன் என வும்,
(ii) பண்புடையவன், தற்குணக்கனியுடையவன எனவும்,
(iii) ஊக்கமுடையவன், புருஷபுறநரத்திரமுடையவன எனவும்,
(iv) மாட்சிமையுடையவன, மிக்கோன, உயர்ந்தோன், ஆரியன் என்வும்,

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
வளசரவாக்கம் சென்னை-20.

(v) கல்வியுடையோன, அறிவுடையோன் எனவும் தாற் பரியமாம்.

ஆகையினலே, 'சான்றோன்' என்பதற்குக் குலமேனமைகள், நறகுணஙகள், புஜபலப்ராக்கிரமங்கள், வரையாதளிகும தனகொடைகள், நீதிசாஸ்திர கலேக்கியான அறிவுகள் இவ் வைவற்றினையும் ஒருங்கேயுடையவன என்பது பொருளாகும் இந்தக்குணங்கள் அரசாருவத்தவர்களாகிய சததிரியர்களுக்கு இன்றியமையாத குணங்களெனறு தமிழ்நூல்கள் கூறுகின றன.''

(iii) பெருந்தேவனூர் பாரதவெண்பா, உத்தியோகபரு வம், 4-வது கவி :

''வண்மையாற்கல்வியான் மாபலத்தாலாள்வினையால்
உண்மையாற் பாராளுரிமையால்—தின்மையால
தேர்வேந்தர் வாணேறத் தெனனாற்றில்வெனருளே
டேர்வேநதரேற்பாரெதிர்.''

இக்கவியில், வேந்தர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியர்களு சகு இருக்கவேண்டிய குணங்கள் ஏழு எனக் கூறியிருக்கிறது. அவைவருமாறு :

(i) வண்மை, இதற்கு ஈகை, தன்கொடை எனவும்,
(ii) கல்வி, இதற்கு அறிவு எனவும்,
(iii) மாபலம், இதற்கு புஜபலபராக்கிரமங்கள் எனவும்,
(iv) ஆள்வினை, இதற்கு எடுத்ததமுடிக்குந்திறம் என வும்,
(v) உண்மை, இதற்குச் சத்தியவாக்கு ஏனவும்,
(vi) பாராளுரிமை, இதற்கு தாடாளுமபாத்தியம் என வும்,
(vii) தின்மை, இதற்குத் திடசித்தமனம் எனவும் பொ ருளாகும்.

இவ்வேழுஞ் சான்றோனுக்கு இருக்கவேண்டிய லக்ஷணங் களாம். 'சான்றவன், சானருன்' என்னும் பெயர்களுக்கும இதுவேபொருளாகும். அன்றியும், அங்கிலேயவித்துவானன

உவின்சிலோ ஆசிரியர் எழுதிய அகராதியில் 'அரசன்' என்னுஞ் சொல்லுக்கு அடியிற்கண்டிருக்கிறபடி, அரசர்குணம் மூனது —(i) தூங்காமை, (ii) கல்வி, (iii) துணிவு. அரசரியல்புநானகு:—(i) அஞ்சாமை, (ii) ஈகை, (iii) அறிவு, (iv) ஊகசுகம். அரசர்குணம் மூன்றையும், அரசரியல்பு நான்கையுஞ் சேர்த்துப் பாவையயிடும்போது அரசர்குலத்துக்குரிய சிறபபுக்குணங்களோடு 'கல்வியறிவே' அவர்களுக்கு இனறிய மையாதகுணமென விளங்குகினறது. ஆனதால் அவர்களுக்குச் சிறப்புவகையால் அறிவுடையோரெனப் பெயராயிற்று.

இவற்றைத் திரட்டிபபாவையிடும்போது, 'சான்ரோன' எனபதற்குக் குலத்தாலுஙு, குணத்தாலும், கொடையாலும், புஜபலத்தாலும, பாராளுரிமையாலும், அறிவாலும், மேனமைபெற்று விளஙகிய சததிரியன் என்பது தாறபரியமாகும.

இங்ஙனம பினனும் ஒருதிருட்டாந்தம் எடுத்தாபபோம்.

தசரதமகாராஜனைவன்தன்புத்திரன் இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய நிணைதது, அரசர்குலத்தவர்களாகிய மந்திரிகளிடத்தில் ஆலோசணை செய்யுதற்குச் சபாமண்டபத்தில் அவர்களைக் கூடிவரச்செய்து அங்ஙனங் கூடிவந்த அரசகுலபபெரியோர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய லக்ஷணங்கள் இவைகளென.

(iv) கமபராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம, மந்திரபபடலம், 6-வது, 7-வது, 8-வது, 9-வது, 14-வது, கவிகளிற் வரைந்திருக்கிறது. அவைவருமாறு:

6-வது கவி.

"குலமுதற்றொன்மையுங் கல்வியின்குப்பையும்
பலமுதற்கேள்வியும் பயனுமெய்திஞர்
தலமுதனலியிது நடுவுதோற்குவார்
சலமுதலறுத்திருந் தருமத்தாலினர்."

இந்தக்கவியில் அவர்களைச்சுட்டி, 'குலசீமன்மையுடையவர்கள்' எனவும், 'கல்விக்குப்பையுடையவர்கள்' எனவம், 'கல்வியும் பயனுமுடையவர்கள்' எனவும், 'அருந்தருமத்தாலினர்' எனவுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது.

7-வது கவி.

" உற்றறுகொண்டுமேல்வந் தறுபொருளுணருங்கோளார்
மற்றதுவினையினவந்த தாயினுமாற்றலாற்றும்
பெற்றியர்பிறப்பின்மேன்மைப் பெரியவராரியநூலுங்
கற்றவர்மானதோக்கிற் கவரிமாவணியீராரா."

இச்செய்யுளில், அவர்களேச்சுட்டி, 'பிறப்பின்மேன்மைப பெரியவர்கள்' எனவும், 'அரியநூல்கள் கற்றவர்கள்' எனவும், 'கவரிமாவினையொத்த மானமுடையவர்கள்' எனவுஞ் சொல்லியிருக்கிறது.

8-வது கவி.

" காலமுமிடனுமேற்ற கருவியுந்தெரியக்கற்ற
நூலுறநோக்கிதெய்வ நுணித்தறவுணர்த்தமேலோர்
சீலமும்புகழ்க்குவேண்டுஞ் செய்கையுந்தெரிந்துகொண்டு
பால்வருமுறுதியாவுந் தலைவற்குப்பயக்குநீரார."

இந்தக்கவியில், அவர்களேச்சுட்டி, 'காலமுமிடனும் ஏற்ற கருவியுந்தெரியக்கற்ற நூலுறநோக்கிதெய்வநுணித்தறவ குணித்தமேலோர்' எனவும், 'சீலமுமபுகழ்க்குவேணடுஞ செய்கையுந்தெரிந்துகொண்டு பால்வருமுறுதியாவுந் தலைவற்குபயக்கும்நீரார்' எனவுங் கூறியிருக்கினறது.

9-வது கவி.

" தம்முயிர்க்குறுதியெண்ணா தலைமகனெவெகுண்டபோதும்
வெம்மையைத்தாங்கிநீதி விடாதுநின்றுரைக்குமவீரா [ம
செம்மையிற்றிறம்பல்செல்லாத் தேற்றத்தார்தெரியுங்கால
மும்மையுமுணரவல்லா ரொருமையேமொழியுநீரார்."

இக்கவியில் அவர்களேச்சுட்டி, 'வெம்மைனயத்தாங்கி நீதி விடாதுநின்றுரைக்குமவீரர்' எனவும், 'செம்மையிற்றிறம் பல்செல்லாத தேற்றத்தார்' எனவும், 'மூக்காலமூம் முணரவல்லார' எனவும் உரைத்திருக்கிறது.

14-வது கவி.

" வெய்யவன்குலமுதல்வே தர்மேலவர்
செய்கையிலொருதுறை திறம்பலின்றியே
வையமெய்திண்டவாண்டென்மாட்சியால்-
ஐயமிலறுபதினாயிரமரோ."

இக்கவியில், 'வெய்யவன்குலமுதல் வேந்தர்மேலவர்' எனச் சொல்லியிருக்கின்றது. 'வெய்யவன்குலமுதல் வேந்தர் மேலவர்' என்பதற்கு, சூரியகுலத்தவர் முதலான அரசாகுலத்தவர்கள் 'மேலவர்' என்னப்பட்டிருக்கின்றனர் எனபதுபொருள். 'மேலவர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர், 'சான்றோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயருடன் ஒருபொருளகொண்டபெயரானமையால், சூரியசந்திரகுலத்தவர்களாகிய அரசர்குலத்தவர்களுக்குச் 'சான்றோர்' என்னுங் கௌரவபட்டபபெயர் வந்து வழங்கியது தெரியவருகிறது. ஆகவே 'சான்றோர், மேலவர்' எனப பூர்வத்திற் பட்டபபெயர்பெற்று வாழ்ந்திருந்தவர்கள் அரசாகுலத்தவர்கள் எனபது இதனல் ருசுவாகின்றது.

மேற்கூறிய கவிகளில் அரசர்குலப் பெரியோர்களுக்கு,

(i) குலமுதற்றொன்மையும், கலேயின்குப்பையும், பல முதற்கேள்வியும் பயனும எய்தினவர்கள் எனவும,
(ii) நடுவுநோக்குவர், தருமந்தாங்கினர் எனவும்,
(iii) பிறப்பினமேன்மைப் பெரியர் எனவும்,
(iv) அரியநூல் கற்றவர் எனவும்,
(v) கவரிமாவனைய மானமுடையவர் எனவும்,
(vi) அறங்குணித்த மேலோர் எனவும்,
(vii) தலேயறகு உறுதிபயக்கும் நீரார் எனவும,
(viii) நீதிவிடாது நினதுரைக்கும் வீரர் எனவும,
(ix) செம்மையிறறிறம்பல் செல்லாததேற்றத்தார் எனவும்,
(x) திரிகரலமுமுணரவல்லார் எனவும்,
(xi) வெய்யவன்குலமுதல் வேந்தர்மேலவர் எனவும் பெயாகள்வந்திருக்கின்றமையால்,

'சான்றோர்' எனப பெயர்பெற்ற அரசர்குலத்தவர்கள 'அறிவால்' மாத்திரமல்ல, 'குலத்தாலும், குணத்தாலும, கொடையாலும, புஜபலத்தாலும், பாராளுரிமையாலும்' பெயர் பெற்றிருந்தனர் என்பது ருசுவாகின்றது.

இனிச் 'சானரூண்மை' என்னும்பதத்திற்குத் தாற்பரியங் கூறுவோம்.

B. சான்ரூண்மை.—இந்தச் 'சான்ரூண்மை' என்னும்பதமும், 'சால்' என்னும் வினைமூதலினின்று பிறந்த பதமாம். ஆகவே, 'சான்ரூண்மை' என்பதற்குச் 'சால்புத் தன்மை' என்பது சப்தார்த்தமாகும். அத்துடன் 'நிறைவு, ஊக்கம், மேனமை' எனவும் அதற்குப் பொருளமையும். ஆகையினாலே, 'சால்புற்ற சான்ரூண்மை' எனபதற்குப் 'பாராளுரிமையாகிய மேனமையும், ஆளவினை உண்மை திண்மைகளாகிய தற்குணங்களும், புஜபலபராக்கிரமங்களுக்கேதுவாகிய ஊக்கமும், வண்மை என்னப்பட்ட ஈகையாகிய மாட்சிமையும, கல்வியாகிய அறிவும் பொருந்திய நிறைந்த மேன்மை' என்பது பொருளாம். ஆனபடியினாலே,

சான்றவன்,
சான்ரூன்,
சான்றோன்,

எனனும் இந்த மூன்றுபெயர்களுக்கும் 'பாராளுரிமையும், தற்குணங்களும், புஜபலபராக்கிரமங்களும், ஈகையாகிய மாட்சிமையும, நீதிசாஸ்திரகலேக்கியான அறிவுகளும் நிறைந்த சத்திரியன்' என்பது பொருளாம்.

தமிழராசர்குலத்தவர்கள் தங்கள் சுயவராசாட்சியின்காலத்தில், இத்தனமையுள்ளவர்களாயிருந்து வந்தார்கள் / எனபது நிசம். ஆனதால், 'சான்றவன், சான்ரூன, சான்றோன்' எனப பெயாபெற்றவன் 'குலத்தாலும், குணத்தாலும், கொடையாலும், புஜபலத்தாலும், பாராளுரிமையாலும், அறிவாலும் மேன்மைபெற்றுவிளங்கிய அரசர்குலத்தவனாகிய சத்திரியன' என்பது தாற்பரியமாம்.

இதுவுமன்றி, 'சால்' என்னும் வினையை மூலமாகக்கொண்டு பிறந்துவழங்கிவருகிற 'சாலி, சாலிகை, சாலாகம், சாலாரம், சாலேகம், சாலேயம்' எனனும் பதங்களெல்லாம் குலமேனமையை யுணர்த்திய பெயராகளாக் வந்திருகின்றன.

இந்த ஆறுபதங்களுக்கும் விபரமான இரண்டாவது பிரகரணத்திற் கூறியிருக்கின்றேம். அங்ஙனங் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம இந்த ஆறுபதங்களையும் ஒருமுகமாகத் திரட்டிப் பாலையிடின,

(i) 'சாலி' என்பதற்கு 'உயர்குலத்தானியம்' எனவும,
(ii) 'சாலிகை' எனபதற்கு 'உயர்குல அணி' எனவும,
(iii) 'சாலாகம' எனபதற்கு 'உயர்குல்க்காய்' எனவும,
(iv) 'சாலாரம' எனபதறகு 'உயர்குலமேனன்ம' எனவும,
(v) 'சாலேகம' எனபதற்கு 'உயர்குல விருக்ஷம' எனவும்,
(vi) 'சாலேயம' எனபதற்கு 'உயர்தரநிலம்' எனவும் பொருளாம்.

இதுபோலவே, 'சானறவன, சான்ரூன், சான்ரோன்' என்னும பதங்களுக்குத் தனித்தனியே 'உயர்குலமானிடன' எனபதுபொருளாகும.

இதுநிற்க, இனிச் 'சான்ரோன், சான்ரூன், சானறவன்' எனனும பெயர்கள் அரசர்குலப்பட்டபெயர் என்பதற்கு நூற்சாட்சிகள் எடுத்துரைபபோம.

திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரம.

"சானரோர்மிக்கோர் தல்லவர்மேலவ
ராய்ந்தோருயர்ந்தோ ரார்யருலகென
வாய்ந்தவானரோரறிவுடையோரே."

மேலே தாற்பரியங் கூறியிருக்கிறபிரகாரம், 'சானரோ' எனனும் சத்திரியகுலப்பட்டப்பெயரர் விரிக்கின், 'சானறவர், சானரூர, சான்ரோர்' எனமலர்ந்து ஒருபொருளில் வருகினறன எனவும், 'மிக்கோர், தல்லவர், மேலவர், லய்ந்தோர, உயர்ந்தோர், ஆரியர், உலகு, அன்ரோர், அறிவுடையோர்' எனனும் பூர்வ சத்திரியகுலபபட்டப்பெயர்கள் 'சான்ரோர்' எனனுமை அரசர்குலக்கௌரவப்பட்டப்பெயருடன் ஒருபொருள்

கொண்டபதங்கள் எனவும், இவாகரநூலாசிரியர் காலத்தில் 'சாணர்' என மருவுமொழியாகாது, 'சானரோர, சானரர், சானறவர்' என அப்படியே சுத்தபபையாபபதங்களாக வழங்கிவந்தன என்பதும் தெளிவாகவிளங்குகின்றது.

ஆனதால் 'சாண்ரோர்' என இந்தச்சூத்திரத்தில்வந்திருப பது, அரசர்குலப்பட்டப்பெயராம. இவ்வாறுவந்திருகக, 'சாணர்' குலம திவாகரம் நூலாசிரியரது ஜாதியடவணை யில வரவில்லையென்று சொல்லபபடாது. 'சாணர' என வராமல், 'சான்ரோர்' எனவந்து அரசர்குலப்பெயாகளுக்கெ லலாந் தலேபபில் அக்குலததவாகளுக்குரிய படடபபெய ராக நிற்கின்றது.

'அறிவுடையோர்', என்னுமபெயருக்கு 'எக்குலத்தவராயி னும கல்வியறிவுபெற்றவர்கள' எனத தாற்பரியங்கூறிப் பொ ருளுரைக்கபபார்பபவர்கள், 'மிக்கோர், நல்லவர், மேலவர், உயர்நதோர், உலகு' முதலான பெயர்களுக்கும 'கல்வியறிவு பெற்றவாகள' எனப் பொருள்கூறின ஏற்குமோ? குலங் குணங் கொடை புஜபலம பாரமரியமைகளோடு கல்வியறிவு கூடியுலேயலலாது, மற்றப்படி ஒருவரும் 'மேலவர், உயாந் தோர, உலகு' முதலான படடபபெயர் பெறுதற்கு யோகயிய ராகார். ஆனதால், திவாகரநூலாசிரியர்காலததில் 'சாணர' எனனும் மருவல்ல, 'சானரோர்' எனனும்பெயரே அரசர குலபபட்டபபெயராக வழங்கிவந்திருபபது ருசுவராகின்றது.

(v) தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையி யல், 20-வது சூத்திரம.

"அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்
ஐவகைமரபின் அரசர்பக்கமும
இருமூனறுமரபின் ஏனோர்பக்கமும்."

இந்தசசூத்திரவமைப்பில், பாாப்பார், அரசர், ஏனோர் எனக் குலவிபரம் வருகின்றது.

(vi) மேற்படி புறதத்திணையியல், 21-வது சூத்திரம்.

"அகம்பட்டுஒழிபபிற் சான்ரோர்பக்கமும்
கட்டினீத்த காலனனும்."

இங்ஙனம், 20-வது சூத்திரத்தில், 'அரசர்பக்கம்' எனக்கூறியிருப்பதும், 21-வது சூத்திரத்தில், 'சானரோர்பக்கம' என வருவதும ஒருகுவத்தையே குட்டிச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, 'சான்ரோர்குலம்' என்பது அரசர்குலமேயாம.

(vii) தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், 5-வது சூத்திரம்.

"அந்தணர்நிறத்துஞ் சான்ரோர்தேவத்து
மந்தமில்சிறபபிற் பிறர்பிறர்நிறத்தினுமம."

இந்தச்சூத்திரவுறுப்பில், அந்தணாகுலம் எனவுமு, சான ரோர்குலம எனவுமு, பிறகுலஙகள் எனவுங் குலபபிரிவுபெ யாகள் வந்திருக்கினறன இதில் 'அந்தணர்குலம' எனபது, மேலே 'பார்ப்பனக்குலம' எனவும், இதில் 'சான்ரோர்குலம' எனபது, மேலே 'அரசர்குலம' எனவுமு வருவதால், 'அந்தண ராகுலம' எனபது 'பாரபபாகுலம்' எனவும், 'சானரோகுலம' எனபது 'அரசர்குலம்' எனவுமு ஐயமற ருசுவாகினறது.

இதனுல், தொல்காபபியர்காலையில் 'சாணர்' எனுமு மரு உமொழிபபெயரல்ல, 'சான்ரோ' எனனுமு அப்பட்டமான பட்டப்பெயரே அரசர்குலப் பட்டபபெயராக வழங்கிவநதி ருப்பது ருசுவாகும. 'சானரோர்' என வருகின்றதானஙக ளில், இதனுகி ஒருபொருள்கொண்ட 'சானரர், சானறவர்' எனனுமு பெயரகள, தொகைநிலைபெற்று வருகின்றமையால், இம்மூன்றுபெயர்களுமு அக்காலத்திலுழக்கம எனறுணாக.

(viii) வெற்றிவேற்கை, 60-வது சூத்திரம்.

"சான்ரோரில்லாத் தொல்பதியிருத்தலின்
தேனறோர்குறவர் தேயநன்றே."

இதன்தாற்பரியம்.

"அரசர்களில்லாத பூர்வதசஙகளிற் குடியிருப்பதிலும், குறிஞ்சிநிலநாடாகிய மலைநாட்டில் தேட்டேதேன் உணடு கங்கைகுமு வேடர்களோடு குடியிருப்பது தலம்" எனபதாம். இந்த 60-வது சூத்திரம் அங்கிலேயபாஷையில் தேவர் ஸ்ரீரி யரால் இதனடியிற்கண்டிருக்கிறபிரகாரம் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருகின்றது.

"Rather than dwell in an ancient country without *rulers* it is better to live in the woods, among wild people who feed on honey." *W. Taylor's Oriental Manuscripts, Vol. II. Appendix.*

இதில், 'சான்றோர்' என்னும்பெயர் 'Rulers' என மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 'Rulers' என்பதற்கு 'அரசர்' என்று பொருளாம். அன்றியும், இந்த 60-வது சூத்திரத்தில வருகிற 'சானறோர்' என்னுமபெயருக்கு எக்குலத்தவராயினும அறிவொனறையுடையவா எனக கருத்தமைத்து 'அறிவுடையோர்' எனப் பொருளுரைபபின பொருத்தமிலதாம மேலும் 'சான்றோர்' என்னுமபெயரை விரித்துரைத்து, அதினுள் ஒருபொருளில் அமைந்திருக்கின்ற 'சானறோர, சானறவா' என்னும்பெயர்களை அது நிற்கினறதானத்தில்வைத்துப பொருளுரைபபினும பொருளமாறுவாம.

எவ்வாறெனில்,

(*i*) "சானறோரில்லாத் தொல்பதியிருத்தலின
தேனறோர்குறவர் தேயநனறே."

(*ii*) "சானறரில்லாத் தொல்பதியிருத்தலின
தேன்றோர்குறவர் தேயநனறே."

(*iii*) "சானறவரில்லாத் தொல்பதியிருத்தலின
தேனறோர்குறவர் தேயநனறே."

இந்த மூன்றிற்கும், அரசரில்லாத தொல்பதி என்பதே பொருளாம்.

இதற்கு வெற்றிவேற்கையில் ஒரு திருட்டாந்தம் எடுத்துக் காட்டுவோம்.

18-வது சூத்திரம்.

"சிறியோரென்னுஞ் சிறியருமல்லர்."

இவ்வனம் வந்திருக்கின்ற 'சிறியோர்' என்னும் பெயரை விரித்துரைத்து, அதனுள் ஒருபொருளில் அமைந்திருக்கின்ற 'சிறியார், சிறியவர்' எனனும் பெயர்களை அதுநிற்கின்ற தானத்தில் வைத்துப் பொருளுரைப்பினும் பொருள்மாறுவாம். எவ்வாறெனில்,

(i) "சிறியோரெல்லாஞ் சிறியருமல்லர்."

(ii) "சிறியாரெல்லாஞ் சிறியருமல்லர்."

(iii) "சிறியவரெல்லாஞ் சிறியருமல்லர்."

இந்த மூனறிற்கும ஒனறுபோல 'சிறியவர்களெல்லாருஞ் சிறியவர்களுமல்லர்' என்பதே பொருளாம.

20-வது சூத்திரம்.

"பெற்றோரெல்லாம் பிள்ளைகளல்லர்."

இதை விரித்துரைப்பினும பொருள் மாறுவாம். எங்ஙன மெனின்,

(i) "பெற்றோரெல்லாம் பிள்ளைகளல்லர்,"

(ii) "பெற்றாரெல்லாம பிள்ளைகளல்லர்,"

(iii) "பெற்றவரெல்லாம் பிள்ளைகளல்லர்."

இந்த மூனறிற்கும ஒனறுபோல "தாய்தந்தைகளெல்லாம பிள்ளைகளல்லர்". என்பதேபொருளாம.

இவ்வாறு மேற்படி நூலில்வருகின்ற பிறபெயர்களையும் விரிதறிந்துக் கணடுகொள்க.

இப்படியிருக்க, இவ்வாறுவருகின்ற

(i) சானரோரில்லாத்தொல்பதி,

(ii) சானரூரில்லாத்தொல்பதி,

(iii) சானறவரில்லாத்தொல்பதி,

இம்மூன்றுகும் பொருள் ஒன்றேயாம்.*

இதனால், அதிவீரராமபாண்டியன நாளையிலும், 'சாணூர்' எனனும மரூஉமொழிப்பெயரல்ல, 'சான்றோர்' எனனும் அபபட்டமான இயற்பட்டப்பெயரே அரசருக்கு வழங்கிவந் திருப்பது ருஜுவாகின்றது.

(ix) ஆத்திசூடி.

44-வது சூத். "சான்றோரினத்திரு."

82-வது சூத். "பெரியாரைத்துணைக்கொள்."

94-வது சூத். "மேன்மக்கள் சொற்கேள்."

---

* 'சாணூர்' என்னும் மரூஉமொழியை அமைப்பினும் பொருத்தும.

, தாற்பரியம்.

சங்கச்செய்யுட்களில், திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரத்திற் கண்டிருக்கிற அரசர்குலப்பட்டபபெயர் கள் வருமிடங்களில், அரசர்குலத்தவர்களைவைத்து முதல் தாற்பரியஞ் செய்யவேண்டும்; பிறகுலத்தவர்களுக்குத் தாற் பரியம ஏற்குமிடங்களில் உபதேசப்போகணியாகக் கூறிப பொருளமைக்கவேண்டும். சங்கச் செய்யுட்களிலெல்லாஞ் 'சானரோர்' எண்ணும் பெயர் வருகினறவிடங்களில் அக்கால த்து உரையாசிரியர்கள் 'பெரியோர்கள், மேனமக்கள்' என வைத்து உரை எழுதியிருக்கிறார்கள். கல்வியறிவொன்றையே உடையவர்கள் எனபது அதற்கு உரையாக ஏற்கமாட்டாது. அந்தப் பூர்வகாலத்தில், 'பஞ்சமர்கள்' கல்வியறிவுபெற்றவர் களானபோதிலும், 'மேலவர், மேன்மக்கள், பெரியோராகள், உயர்ந்தோர்கள், உலகு' என்னும் பெயர்கள் அவர்களுககு ஏற்காதல்லவா? ஔவையார் எழுதியிருக்கிற நூல்களிலுமம அரசர்குலக்கெனரவப்பட்டப்பெயர்கள் வருமிடக்களில் ராச குலத்தைச்சுடடியே முதல் அருத்தம் அமைக்கவேண்டுமெ. எவவாறெனில்,

44. "சான்ரோரினத்திரு."

வெற்றிவேற்கையில் 'சானரோர்' என்னும் பெயருக்குக் கூறியதாற்பரியம் இதற்கும் அமையும். 'சானரோரினத்திரு' எனபதற்கு 'அரசர்குலத்தினர்களோச் சார்ந்திருந்துவா' என பது இயல்பான சப்தார்தத உரையாம். கொன்றைவேந்தன, 88-வது சூத்திரத்தில், 'வேந்தன்சீரினுந்தூணையில்லை' என வருகிறபிரகாரம, ராசகோபம்தேரிடின் தங்களுக்குந் தங்கள் குலத்துக்குந் தீங்குகள்வந்து சம்பவிக்கும் என்பதை யுணாந் தோராய், ஒவ்வொருகுலத்தவரும் அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியவங்கிசத்தவர்களுக்கு இணக்க நடந்துவர முயலவே ண்டுமெனபது சப்தார்த்தப்பொருளாகும்.

அறிவொன்றையே உடையவர்களெல்லாருஞ் சான்ரோர் களாவார்களா? விசாகப்பெருமாளையர் செய்திருக்கிற உரை யில், 'சான்ரோர்' என னும் பெயர்க்குக் 'கல்விகற்றவர்கள்',

என்றல்ல, 'பெரியோர்கள்' எனத்தாற்பரியஞ் செயதிருக்கிறார். "கல்விகற்றவர்கள்' எனத்தாற்பரியஞ செய்யபபுகின், பஞ சமாகள் கலவிகற்றவர்களாகிறகாலத்தில், "பஞ்சமாகளின த்திலிரு" எனபது தாற்பரியமாகுமல்லவா? இத்ததாற்பரி யமு அந்தப்பூர்வகாலத்தில் ஏற்குமா? ஏற்காதென அறிந தவாகளாய் உரையாசிரியர்கள் 'பெரியோர' என வுரைக்க லாயினர்.

இராமானுஜகவிராயர், தமது ஆத்திசூடி விருததியுரையில, 'சான்றோரினத்திரு' எனபதற்குப் 'பகைவரால் இடையூறின றிவாழுதற்குப் பெரியோருடைய கூடடத்திலே சேர்ந்திரு' எனபபொருளெழுதிவைத்திருகிறார. 'பகைவர்' என விரித் துரைத்திருப்பதால், 'சான்றோரினத்திரு' எனபதற்கு 'இரா சாங்கத்தார் கூட்டத்தைச்சார்ந்திரு' எனபதே சபதார்தத மாம.

"Associate with the great (=the noble) so as to be protected from your enemies."

எதிரிகளால்வருந்தின்பந்தீர்ந்து வாழுதற்கும், இராசகோப த்திற்குள்ளாகாதிருப்பதற்கும், நாடாள்பவர்களாகிய பெரி யோர்களுக்கு இணங்கநடந்து, அவர்கள் தயவுபெற்றிருகக வேண்டுவது முக்கிய எத்தனமாம். இந்தக்கருத்தை இருதரி யமைப்பதற்கு ஔவையார் இதற்குமுந்திய 43-வது சூத்திரத் தில, "சக்கரதெறிதில்" எனக்கூறியிருகிறார். இதற்கு உரை யாசிரியர் 'அரசனுகினைவுழியில் நீ அடங்கிநில்லு' என உரைகூறி, குடிசனங்கள் நாடாளுமனனனுடைய கடடளைப படி நடந்துவரவேண்டுமெது கடமைஎனக் காண்பித்திருக்கின றனர். இந்தப்படி அரசன்கட்டளைக்கு அமைந்து நடகக விருமபுகிறவர்களே- தரைத்தனத்தாருக்கு இணகநடஙகப பிரியாசப்படுகிறவர்கள் என் விதத்து கூறித் தெளிவுகாட்டப பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மூன்சார்புச்சூத்திரத்தாலும 'சான றோர்' என்னும்பெயர் அரசர்குலத்தவாகளைக் குறித்தவத் திருப்பது விளங்குகின்றது.

82. "பெரியாரைத்துணைக்கொளல்" எனபதற்கு 'அரசரி

மையுடைய பெரியோர்களுடைய உதவியைத்தேடிக்கொள்' எனபது பொருளாம். பூர்வகாலத்தில், கலவியறிவுபெற்றவரனெல்லாரும் பெரியோர்களாவார்களா? ஆகவே 'பெரியார' மேலே கூறியிருக்கிற ஞானரூரேயாம்.

94. "மேன்மக்கள் சொற்கேள்" என்பதற்கு 'மேனமக்கள் என்னப்பட்ட அரசாட்சியாருடைய கட்டளைக்கு இணங்க நடந்துவா' என்பது உரையாம். 'உயர்ந்தோருடைய சொல்லே நீகேளு' என்பது உரையாசிரியர் கூறியிருக்கிற தாற்பரியம. அந்தப் பூர்வகாலத்தில், கல்வியறிவொன்றைமாத்திரம் பெற்றிருப்பவர்களெல்லாரும் 'மேனமக்கள்' ஆவார்களா?

மேற்படி மூன்று சூத்திரங்களிலும், 'சான்ரோர், பெரியார், மேன்மக்கள்' என்னும்பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. இப் பெயர்கள, திவாகரம, மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரத்திற் கூறியிருக்கிற ஒருபொருள்கொண்ட கௌரவப்பட்டப்பெயர்கள். 'பெரியார்' என்பது 'மேலோர்' என்பதற்கும், 'மேனமக்கள்' எனபது 'உயர்ந்தோர், உலகு' என்னும்பெயர்களுக்குஞ் சரியாம். ஆனதால், 'சானரோர், பெரியார், மேன்மக்கள்' என்னும் பெயர்கள் அரசர்குலப் பட்டப்பெயர்களாகும. அனறியும்,

(*i*) "பெரியோரைத் துணைக்கொள்,"

(*ii*) "பெரியாரைத் துணைக்கொள்,"

(*iii*) "பெரியவரைத் துணைக்கொள்" என்னும் மூன்று பேதமான தொடர்களுக்கும் பொருளொன்றுய் வந்திருக்கிற பிரகாரம,

(*i*) "சான்ரோரினத்திரு,"

(*ii*) "சான்ரினத்திரு,"

(*iii*) "சான்றவரினத்திரு" என்னும் மூன்றுவகைத் தொடர்களுக்கும் பொருள் ஒனறேயாம்.

அதுபோல "மேன்மக்கள்சொற்கேள்" எனபதில் 'மேன்மக்கள' என்னும் பெயர் நிற்கிற ஞானத்தில் 'உயர்ந்தோர' எனவைத்து விரிக்கவருகிற,

(i) "உயர்ந்தோர் சொற்கேள்,"

(ii) "உயர்ந்தார் சொற்கேள்,"

(iii) "உயர்ந்தவர்சொற்கேள்" என்னும் மூன்று விதத்தொடர்களுக்கும் பொருள் ஒன்றாகும்.

ஆகவே, ஔவையார் காலத்திலும், 'சானோர்' என்னும் மரூஉமொழிப்பெயரால், 'சானோர்' எனும் அப்பட்டமான பட்டப்பெயரே ராசகுலப்பெயராக வழங்கிவந்திருப்பது ருசுவாகின்றது.

அன்றியும், தாலடியார் என்னுஞ் சிறந்த நீதிநூலானது பாண்டியன்காலத்தில் செயயப்பட்டு, பாண்டியனசபையில் அரங்கேற்றியது. மேலே கூறியிருக்கிறபிரகாரம், இந்தநூல் பாண்டியனே முன்னிலேவிளியாகவைத்து, பாண்டியனுக்கும் அவன் குலத்தவர்களுக்கும் உபதேசஞ் சொல்லுகின்றது. அறம்பொருள் என்னும் இருபால்களிலடங்கும உயர்ந்து ஆழ்ந்த நீதிநெறிப்பொருட்சாரத்தை ராசகுலத்தவர்களகற்று, நீதிவழுவாது செங்கோற்செலுத்தி நாடாண்டுவருதற்கு வகை சொல்லுகின்றது. அறநெறிப்பொருள் எக்குலத்தவர்களுக்கும் ஏற்குமெனினும, அரசர்குலத்தவாகளுக்கே அந்தப்பூர்வ காலத்தில் முதல் உபதேசப்பொருளாயிற்று. பொருட்பாலோ மன்னர்குலத்தவர்களுக்கே முகிய உபதேசங் கூறுகினறது. பிறகுலத்தவர்களுக்கு ஏற்கு மிடமறிந்து அமைத்துக்கொள ளவேண்டும.

திருவள்ளுவர் செய்திருக்கிற திருக்குறளுக்கும் இவ்வாறே நினைத்து, பூர்வவழக்கத்திற்கு ஏற்கத்தாற்பரியஞ் செயது கொள்ளல்தகும். பொருட்பாலில் அரசியல் அங்கவியல் முதலியன கூறுகையில், அரசர்கள் செங்கோற்செலுத்தும விஷயங்களில் குவமேண்மையல்லாது, குணமேன்மை கொடைமேன்மை புஜபலபராக்கிரமமேன்மை பாராளும மேனமைகளும் வேண்டியபடியால், அவற்றிற்கு ஏற்க நடந்துகொள்ளுமபடியான உபதேசங்கள் கூற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனதால், பொருட்பால் அரசநீதியைச் சொல்லுகிறது.

நாலடியாரின் இரண்டாவது பாகமாகிய பொருட்பாலை உய்ததாராய்ந்து பார்க்கும்போது, மன்னர்குலக்கௌரவப்பட்டப்பெயராகிய 'சான்றோர்' என்னும்பேரும், அதன் தாற்பரியமும நன்றாய் விளக்குவதால், அந்த நாலடியார் என்னும் நூலிலிருந்து சில உதாரணங்கள் இவ்வனம் போத்தெழுதுவோம்.

பொருட்பாலான்து சப்தார்த்தப்படிக்கு அரசர்களுக்கும் ராசகுலத்தவர்களுக்கும் உபதேசங் கூறுகின்றது. இந்த நூலில், அரசர்களும் அரசகுலத்தவர்களும் 'மேன்மக்கள' என்னப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'மேனமக்கள்' எனபது மன்னர் குலத்தவர்களுக்குரிய பட்டப்பேராம். 'சான்றோர்' என்பதற்கும சப்தார்த்தப்படிக்கு 'மேன்மக்கள்' என்பதே தாற்பரியவுரையாகும். குலமேன்மையில்லாது, அறிவொன்றையே உடைய பிறகுலத்தவர்களுக்கு 'மேன்மக்கள்' என்னும்பெயர் ஒருபோதுமஏற்கமாட்டாது. கல்வியறிவுபெற்றிருக்கும் பஞ்சமர்களே 'மேனமக்கள்' என்று யாராவது சொல்லுவார்களா ?

(x) இது நமக்குத் தெளிவாய்த்தோன்றுதற்கு, நாலடியார், பொருட்பால், மேன்மக்கள் என்னும் 16-வது அதிகாரத்தை இவ்வனம் போத்தெழுதித் தாற்பரியங்கூறுவோம்.

16 - வது அதிகாரம், மேன்மக்கள்.

இந்த அதிகாரம் மேன்மக்களுடைய தன்மையைக் கூறுகின்றது.

1-வது கவி.

" அங்கண்விசும்பி னகனிலாப்பாரிக்குந்
திங்களுஞ்சான்றோரு மொப்பர்மற்—றீங்கண்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃதாற்றூர் தெருமத்து
தேய்வதொருமாசுறின்."

இந்தக்கவியில், 'சான்றோர்' என்றிருப்பதற்கு, அதிகாரத்தில் 'மேன்மக்கள்' என்றிலேயிருக்கிறமிட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, 'சான்றோர்' என்பதற்கு 'மேன்மக்கள்' எனபது தாற்பரியமாம். இவ்வனம், சத்திரியச்சான்றோருக்கு ஒப்பி

ட்பிப்பேதினபோதிலும் இரண்டிற்கும் ஒரு பேதமுண்டு என வும், சந்திரன் தன உடலிலிருக்கின்ற களங்கத்தைப்பொறுத் திக்கொள்ளுமாயினும், சான்றோர்கள் தங்களுக்கொரு மா னவீனம நேரிடுங்காலத்தில் அதைப் பொறுக்கார்கள் என வுஞ் சொல்லியிருக்கிறது. 'சான்றோர்' எனவந்திருப்பது அரசர்குலத்தவர்களாகிய மேன்மக்களுக்குறிக்கும். பாட் டின் தாற்பரியத்திற்கிசைய உயிரினும் மானம் பெரிதென றெண்ணுஞ் சத்திரியகுலவொழுக்கம் ஒத்திருக்கின்றது. 'சா னறோர்' என்னும்பெயர் நிற்கினறதானத்தில், 'சான்றர்' என வைத்து, "நிங்களுஞ் சான்றருமொப்பர்" எனக்கூறி னும் பொருளொன்றேயாம்.

2-வது கவி.

"இசையுமெனினு மிசையாதெனினும்
வசைதீரவெண்ணுவர் சானறோர்—விசையி
னரிமாவுனங்கிழித்தலம்பினிற்றீதோ
வரிமாப்பிழைபபெய்தகோல்."

இத்தக்கவியிலும், 'சானறோர்' என வந்திருப்பது ராச குலத்தவர்களாகிய மேனமக்களுக்காம். செய்யுளின் தாற்பரி யத்திற்கிசையச் செயங்கிடைத்தாலுங் கிடையாதிருந்தாலும், உயிரினும் மானம் பெரிதென்றெண்ணுஞ் சத்திரியகுலவொ முகமும் ஒத்திருக்கினறது. "வசைதீரவெண்ணுவர் சா னறோர்" என்வரினும் பொருள் மாறாது.

3-வது கவி.

"நாம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தாரீயினுஞ்சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண்டேறு—ருரங்கவரு
வுள்ளமெனறாரினுற் கட்டியுளவையாற்
செய்வர் செயற்பாலவை."

இங்ஙனம், 'சான்றோர்' எனவந்திருப்பது அரசர்குலத்தவர் களாகிய மேன்மக்களையே குறிக்கும். செய்யுளின் தாற்பரி யமும் மேன்மக்கள் தன்மையையுணர்த்துகின்றது. மேன்மக் களாகிய சத்திரியர் மிருதரித்திரவான்களாய்ப்போனபோதி

லும், 'ஏற்பதிகழ்ச்சி' என ஔவையார் அரசர்குலத்தவர்களே முக்கியமாகநோக்கி யுரைத்திருக்கின்றவாக்குகினைக்க, ஒருபோதும் ஏற்றற்றொழில் புரியார்கள்.' பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கோ, ஏற்றற்றொழிலானது அவர்கள் குலத்திற்கு ரிய அறுதொழில்களிலொன்றானமையால், 'ஏற்றல்' அவர்களுக்கு இகழ்ச்சியாகாது, குலமேன்மைத்தொழிலாம். "சானறீர்நும்பெழுந்தி குற்றங்கொண்டேறர்" எனக்கூறினும் பொருளமையும.

4-வது கவி.

"செல்வழிக்கண்ணெருநாட்காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக்கேண்மையிற்றோன்றப புரிந்தியாப்பர்
நல்வரைதாட லெதானடிப்படிற்
கல்வரையுமுண்டாநெறி."

இக்கவியில், 'சானறவர்' என வந்திருப்பது, 'சான்றோர்' எனனும் பெயருக்கொப்பபந்தம, மன்னர்குலத்தவர்களாகிய மேன்மக்களைக்குறிக்கின்றது. இங்ஙனம, பாண்டியனை முன்னிலைவினியாகவைத்துக் கூறியிருக்கிறது.

இதற்குத்தாற்பரியம்: "அழகியமலைகளையுடைய தாடாளும் அரசனகிய பாண்டியா, நீ வனவேட்டையர்டப்போகின்றகாலங்களில், மானிடர்காலடிகள் மலையினீது படவே, அம்மலைமீது வழியுண்டாகபபாத்தலில்லையா? அதுபோல உன்குலத்தவர்தனாகிய சத்திரியச்சான்றவர்கள் முகப்பழக்கமில்லாதவர்களையுங் கண்ணுற்றமாத்திரத்தில், அவர்களைத் தொல்வழிச்சிநேகிதர்போல மதித்து, அவர்களுக்கு நட்புப் பாராட்டிவருவது அறிவாயே; இது உன்குலமேன்மை. நீயும் அந்தப்படிசெய்துவா" என்பதாம். பாண்டியனை முன்னிலைவினியாகவைத்திராத செய்யுட்களிலும், இவ்வாறுவைத்துப் பொருள்கூறவேண்டும். வேதாந்தப்பொருள்கள் பிறகுலத்தவர்களுக்கும் ஏற்குமிடங்களில், பொருள்கூறிக் காட்டிவரவேண்டும். பிறகுலத்தவர்களுக்கு 'மேன்மக்கள், சானறோர், சான்றவர்' என்னும்பெயர்கள் ஏற்கார்வாம். இங்ஙனம் "சான்றர்தொல்வழிக்கேண்மையிற்றோன்றப்புரிந்தியாப்பர்" எனக்கூறினுமபொருள்மாறாது.

5-வது கவி.

" புல்லாவெழுத்திற் பொருளில்லாதுகோட்டி
கல்லாவொருவ னுரைப்பவுங்—கண்ணோடி
நல்லார்வருந்தி யுங் கேட்பரே மற்றவன்
பல்லாருணலல் பரிந்து."

இந்தக்கவியில் வந்திருக்கின்ற 'நல்லார்' என்னும் பெயர், இவாகரம், மக்கட்பெயர்தொகுதி, 11-வது சூத்திரத்தில், 'சானறோர்' எனனும் பட்டப்பெயருடன ஒருபொருள்கொண்டு வந்திருக்கிற பெயர்களில் ஒன்றும். உரையாசிரியா 'நல்லார்' என்பதற்கு, 'மேன்மக்கள' எனப் பொருளகூறியிருக்கிறார், ஆனதால், 'சானறோ, சான்றவர், தல்லா' என்னும அரசர் குலப்பட்டபபெயர்கள், 'மேன்மக்கள்' எனனும பதத்துடன் ஒருபொருள்கொண்டனவாம். இதில், அரசாகுலத்தவர்களாகிய 'தல்லார்' எனப்பெயர்பெற்ற மேனமக்கள தங்கள் சுயமானத்தை யல்லாது, அயலாருடைய மானத்தையுங் காத்துதடப்பர் எனக் கூறியிருக்கிறது. இதவும பூவ சத்திரியகுல வொழுக்கங்களிலொன்றும்.

6-வது கவி.

" கடித்துக்கரும்பினைக் கண்டகாறூறி
யிடித்துநீர்கொளளினு மின்சுவைத்தேயாகும்
வடுப்படவைகிறத்தக் கண்ணுங்குடிபபிறத்தா
கூரர்தம்வாயிற் சிதைந்து."

இங்ஙனம் வந்திருக்கின்ற 'குடிப்பிறந்தார்' * என்னும்பெயருக்கு, 'உயர்குலமாகிய அரசர்குலத்திற் பிறந்தவர்கள' எனபது பொருளாம். ஆகவே, 'குடிப்பிறந்தார்' என னும்பெயர், 'சானறோர், சான்றவர், சான்றார், தல்லார், மேன்மக்கள்' எனனும்பதங்களுடன் ஒருபொருளில்வரும். இந்தச்செய்யுளில், அரசர்குலத்தவர்களாகிய 'வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்' எனப் பெயர்பெற்ற மேன்மக்கள், எதிரிகள் தங்களே மான

* குடிபபிறந்தார் = Men of high birth,
= Noblemen.

வீனமாக் நித்தைமெய்தி பேசினபோதினும், தங்கள் வாயால் மாறியவர்களே மாறுபடுங்கமாக நித்தைமொழிபேசார்கள எனவருகின்றது. இதுவும் பூர்வ சத்திரியகுல வொழுக்கங்களிலொன்றும்.

7-வது கலி.

"கன்னார்கன்ஞண்ணர் கடிவகடிந்தோரீ
யென்னிபபிறஞர் யிகழ்ந்தனையார்—தன்னியம்
வாயிற்பொய்கூறார் வடவேறுகாட்சியரா
சாயித் பரிவதிலர்."

இந்தக்கலியில் வந்திருக்கின்ற 'வடவேறுகாட்சியார்' என்னும பெயருகளு 'மானம பெரிதெனநிற்கும் அரசர்குலத்தவர்களாகிய அறிவுடையோர்' என்பதுபொருளாம். ஆனதால், 'வடவேறுகாட்சியார்' என்னுமபெயரும், 'சான்றோர், சான்றவர், சான்றர், தல்லார், அறிவுடையோர், மேன்மக்கள்' என்னுமபெயாகளுடன் ஒருபெருளுள்கொண்டதாம். இவ்வனம், அரசாகுலத்தவர்களாகிய 'வடவேறுகாட்சியார்' எனப் பெயர்பெற்ற மேனமக்கள் பொய்வாக்குரையார் எனக் கூறியிருக்கின்றது. இதுவும் பூர்வசத்திரியகுலவொழுக்கங்களிலொன்றாகும். 'வடவேறுகாட்சியார்' என்பதற்குக் 'களங்கமற்ற அறிவுடையார்' என்பது உரையாசிரியர் தாற்பரியம். ஆனதால், திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரப பிரகாரம், 'அறிவுடையார்' என்னும்பெயர் 'சானறோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயருடன் ஒருபொருளில் வந்தது.

8-வது கலி.

"பிறர்மறையின் கட்செவிடோய்த்திறன்றிக்
தேதிலர்சிந்தட் குருடனுய்த்—தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாயநிற்பனேல்யாது
மறங்கூறவேண்டா மவற்கு."

இதில், 'அவற்கு (—அவனுக்கு) என்றவந்திருப்பது 'வடவேறுகாட்சியானுக்கு' என்னுத் தொடரைக்குறிக்கிறது. 'வடவேறுகாட்சியார்' என்பதற்கு, அரசர்குலத்தவர்களாகிய மேன்

மகளன்' எனபது கருத்தாம். இந்தச்செய்யுளிற் கூறியிருக்கின்ற மூன்று ஒழுக்கங்களையும் ஒருங்கேயுடையவர்கள் மேன்மக்கள ஆவர். இதுவும் பூர்வசத்திரியகுலவொழுக்கங்களிலொன்றாம.

9-வது கவி.

"பன்னளுஞ்சென்றகதாற் பண்பிலார்தம்முழை
யென்னுமவேண்பெ வென்றிசழ்ப—வெனனும்
வேண்டினுதன்று மற்றொன்று விழுமியோர்
காண்டொறுஞ்செய்வர் சிறப்பு."

இந்தக்கவியில் வந்திருக்கின்ற 'விழுமியோர்' எனனும் பதத்திற்கு, அரசர்குலத்தவர்களாகிய மேன்மக்கள் எனபது பொருளாம. ஆகவே, 'விழுமியோர்' எனனும்பெயரும் 'சானறோர்' முதலானபெயர்களுடன் ஒருபொருள்கொண்டதாம். இங்ஙனம், அரசர்குலத்தவர்களாகிய 'விழுமியோர்' எனப பெயர்பெற்ற மேனமகளர் தனகொடையளிப்பதற்குச சடையர்என வருகிறது. இதுவும் பூர்வசத்திரியகுலவொழுகக களிலொன்றாகும்.

10-வது கவி.

"உடையாரிவரென் றெருதலையாப்பற்றிக்
கடையாயார் பினசெனறுவாழ்வ—ருடைய
பிலந்தலையபட்டது போலாதேநல்ல
குலந்தலைபபட்டவிடத்து.

இக்கவியில் வந்திருக்கின்ற 'உடையார், நல்லகுலம்' எனனும் பெயர்களுக்கு, அரசர்குலத்தவர்களாகிய மேன்மக்கள எனபது பொருளாம். இங்ஙனம், அரசர்குலத்தவர்களாகிய 'உடையார்' எனப் பெயர்பெற்ற மேன்மக்களைச் சார்ந்து நிற்பவர்கள் எப்போதும் வாழ்வடைவார்கள் எனபது தாற்பரியம். 'உடையார்' எனபது தொண்டைமண்டலத்து அகமுடையச்சாதிரருக்கு ஒருபட்டப்பெயராம். கனனடிய நாடடரசருக்குப் பூர்வமுதல் தானதுவரையினும், 'உடையார' எனபது பட்டப்பெயராக வழஙகிவந்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாண

நாடடிதும்; காணியாட்சிக்காரர்களுக்கு 'உடையார்' என்பது பட்டப்பெயர். தென்னாடமண்டலத்துச் சேத்திரங்களிலிருக்கிற கல்வெட்டுகளில், பூர்வதிலமானிபமளித்த அரசாகளுக்கு 'உடையர்' எனப்பட்டப்பெயர் சேர்த்தெழுதியிருப்பதைக்காணலாம். இந்தச்செய்யுளிற் கூறியிருப்பதும் பூர்வ சத்திரியவொழுக்கங்களிலொனறும்.

இந்த 16-வது அதிகாரத்தில், மூலத்திலும் உரையிலும் வந்திருக்கிற 'மேன்மக்கள், சானோர்,* சானறவர், பெரியோர, நல்லார், நற்குடிபபிறந்தார, வடவறுகாட்சியார், அறிவுடையோர், வீழுமியோர், உடையார்' எனனுமபெயர்கள, திவாகரம, மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரத்தில் வருகினற பெயர்களேப்போல ஒருபொருளகொண்ட பெயர்களாய அரசர்குலத்தைச் சுட்டிவந்திருக்கினறன.

(xi) நாலடியார, பொருட்பால், 15-வது அதிகாரம், குடிப்பிறப்பு, 2-வது கலி :

"சான்றாண்மைசாயலொழுக்க மிவைமூன்றும்
வான்றோய்குடிப்பிறந்தார்க் 'கல்லது—வான்றோயு
மைதவழ்வெற்ப படாஅபெருஞ்செலவ
மெய்திலக்கண்ணும பிறர்க்கு."

இங்ஙனம, 'வான்றோய்குடிப்பிறந்தார்' எனப்பெயாபெற்ற அரசர்குலத்தவர்களாகிய மேனமக்களுக்குச் 'சான்றாண்மை, சாயல், ஒழுக்கம்' இவைமூன்றும் உண்டெனக் கூறியிருகிறது. 'சான்றாண்மை, சாயல், ஒழுக்கம்' என்பதற்குச் 'சால்புத்தன்மையாகிய பெருந்தன்மையும், குலமேனமையும், நற்குண நற்செய்கைகளுமுடைத்தாயிருக்கை' என்பது பொருளாம. ஆனதால், 'சான்றோர்' என்னும் பெயருக்குச், 'சானறாண்மைசாயலொழுக்கம் இமமூன்றையும் ஒருங்கேயுடைய குலத்தவர்கள்' என்பது தாற்பரியமாம். இத்தச் செய்யுளில், ஆகாயத்தை வளாவிநின்று மேகங்கள் தவழ்திருமிகிற மலைகளேயுடைய அரச்ஞகிய பாண்டியர் சான்றாண்மைசாயல்

* சான்றோர்=சான்றோர்.

ஒழுக்கம் இவைமூன்றும் உன்குலத்தைப்போலொத்த சத் திரியகுலத்தவர்களுக்கு உண்டேயல்லாது, பிறகுலத்தவர்கள எவ்வளவு பொருளுடையவர்களாயிருந்தபோதிலும், அவர் களுக்கில்லை எனக் கூறியிருக்கின்றது. இந்த அதிகாரத்தில் 'தற்குடிபபிறந்தார், வான்றேய்குடிப்பிறந்தார்' என வந்தி ருக்கிற பெயர்களுக்கு, 'மேன்மக்கள்' என உரையாசிரியர் தாற்பரியங் கூறியிருக்கிறார்.

(xii) நாலடியார், பொருட்பால், 17-வது அதிகாரம், பெரியாரைப்பிழையாமை.

இந்த அதிகாரத்தின தலைப்பில் 'பெரியார்' எனவும்,

2-வது கவியில், 'அறிவினர்' எனவும்,

3-வது கவியில், 'மிகைமக்கள்'* எனவும்,

4-வது கவியில், 'பெருமைமுடையார்' எனவும்,

5-வது கவியில், 'சானறோர்' எனவும்,

6-வது கவியில், 'தொல்புகழாளர்' எனவும்,

7-வது கவியில், 'மன்னர்' எனவும்,

9-வது 10-வது கவிகளில், 'பெரியார்' எனவும் வந்திருக் கிற பெயர்கள், அரசகௌரவப்பட்டப்பெயருடன் ஒருபொ ருள்கொண்டனவாம்."

நாலடியார், 18-வது அதிகாரம், தல்லினஞ்சேர்தல்,

9-வது கவி.

"நிலதலத்தானந்திய தெல்லேபோற்றத்தங்
குலதலத்தாலாகுவர் சான்றோர்—கலதலத்தைத்
தீவளிசென்று சிதைத்தாங்குச் சானறுண்மை
தீயினஞ்சேரக்கெடும்."

இந்தக்கவியில், அறிவுமுதலான சிறப்புகளிருந்தபோதி லும், குலமேன்மையில்லாதபோயின, எவரும் 'சானறோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர்பெற அயோக்கியராவர் எனச் சொல்லியிருக்கின்றது. பூர்வகாலத்தில் அரசர்குலத்த வர்களுக்குக் குலமேன்மையோடு அறிவுமுதலான சிறப்புக்

* மிகைமக்கள்=மேன்மக்கள்.

குணங்களு முண்டாயிருந்தமையால், 'சானரூர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் அகுலத்தவர்களுக்குரிய பெயராயிற்று.

இவற்றை ஒருங்கே திரட்டிப்பார்வையிடும்போது, நாலடியார் என்னும்நூல் எழுதப்பட்டகாலத்தில், மன்னர்குலத்தவர்களுக்குச் 'சாணர்' என்னும் மரூஉமொழிப்பெயரல்ல, 'சான்றோர்' என்னும் அப்பட்டமான கௌரவப்பட்டப்பெயர் வழங்கிவந்திருப்பது ருசுவாகின்றது.

திருவள்ளுவர்திருக்குறள்.

திருவள்ளுவர் பகவனுக்கு ஆதியிடத்திற்பிறந்த புத்திரன். பகவன பார்ப்பனக்குலத்திலும், ஆதி என்பவள் தவமுனிக்கு ஒரு பிராமணப்பெண்ணிடத்திலும பிறந்தவர்கள். அந்த ஆதி எனபவள் முதல் உறையூர்ப்பெருமபறையன் வீட்டிலும், பின்பு உறையூருக்கடுத்தமேலூரில் நீதியையனவீட்டிலும் வளர்ந்தபெண். இந்த ஆதிக்கும் பகவனுக்கும் புதல்வனுகவந்துதித்தவர் திருவள்ளுவர். ஆனதால் இவர் சுத்தப்பறையர்குலத்தில் உதித்தவரென்று சொல்லுதற்கு ஏதுவில்லே. இவர் சிறுபிராயமுதல் கல்வியறிவுகளில் மிகுதேர்ச்சிபெற்றவர். திருக்குறளே எழுதுதற்குத் திருமூலர்திருமந்திரம் மூவாயிரமும், நாலடியார் என்னும் நீதிநூலும் திருவள்ளுவருக்கு முன்னூல்களாயிருந்தன. இந்த மூன்று நீதிநூல்களில், திருமூலர் எழுதியநூல் ஆதிநூல். அது அப்பட்டமான பூர்வசுத்தத்தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழரசர் மகிமைபெற்றிருந்தகாலத்தில் நாலடியார் என்னும் நீதிநூல் எழுதப்பட்டது. மதுரைக் கல்விச்சங்கங்களில் கடைச்சங்கம் முடிவடையப்போகிறகாலத்தில் திருவள்ளுவரிருந்தார். இந்துக்கள் பூலோக சாசார உற்பத்திக்கு மூலகாரணமாகிய வஸ்து ஆண்பெண்டன்மை விரவிய பொருளாயிருக்கவேண்டுமென அபிப்பிராயங்கொண்டார்கள். ஒருவித்துப் பயனபடுதற்கு வினேநிலம்வேணும். அதுபோல ஒரு. திருட்டியுண்டாகிறதற்கும் வித்தும்நிலமும்வேண்டும். வித்து ஆணென்றும் இடம பெண்ணென்றும் வகுத்துக்கொண்டனர். அவற்றை

லிங்கமும் ஆவிடையுமாக்கி நிர்மிதஞ்செய்தார்கள். இவ்விரு தனமையும் ஒன்றுபப பொருந்திநிற்பதைச் சிவசத்தி எனவும், சத்திசிவம் எனவுங் கூறினர். அனறியும சிவபிரான் உடலே ஆண்ரூபம்பாதி பெண்ரூபம்பாதியாக்கிய சித்தாந்தத் தாற்பரியமும இதுவேயாம். அன்னையில் நிலமும பிதாவில் வித்துந்தோனறி ஒரு சிசு பூலோகத்தில் உற்பத்தியாகின்றது என வைத்து, "அன்னையும பிதாவும முன்னறிதெய்வம" என்றார்கள். புத்திரோற்பத்திக்கு ஆண்பெண் என்னுமிருதன மைபபொருத்தம வேண்டியதுபோல, சராசர உற்பதிக்கும் கடவுளுகளுள் ஆண்பெண்டன்மைப் பொருத்தமிருக்க வேண்டுமென்றெண்ணினர.

(xiii) இந்த அபிப்பிராயத்தைத் திருவள்ளுவர் ஒப்பி, திருகுறள், கடவுள்வாழ்த்து, 1-வது கவியில் அமைத்து வைத்திருக்கின்றனர் என்பது இந்துமத நூலாசிரியரது சித்தாந்தம.

1-வது கவி.

"அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு."

இந்தக்கவியில் 'ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு' எனறெழுதி வைத்திருக்கிறார். 'ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு' என்பதற்கு 'உலகம் ஆதிபகவனே முதலாகவுடைத்து' எனபது இயல்புத் தாற்பரியம். இதற்கு உள்ளுறைப்பொருள்: உலக உற்பத்திக்கு ஆணபெண்டன்மைகளே யொருங்கேபொருந்திய ஆதி பகவனுடைய கடவுள் முதற்காரணமாயிருப்பதுபோல் திருவள்ளுவருடைய உற்பத்திக்கு அவருக்கு அனனையாகிய ஆதியும், பிதாவாகிய பகவனும் அவர் முனனறிதகாரணராயிருந்தனர். கடவுளினிடத்திலும் ஆண்பெண்டன்மைகள் ஒருங்கே பொருந்தியிருப்பதால், திருவள்ளுவர் தம்முடைய தாய்தந்தையர்கள் பெயரால் அக்கடவுளுக்கு 'ஆதிபகவன்' எனப் பெயர்கூறியிருக்கிறார். ஆனதால், 'ஆதிபகவன்' என்பதற்கு 'உற்பத்திக்குக் காரணமாகிய ஆண்பெண்டன்மைகள் ஒருங்கேபொருந்திய கடவுள்' ஏன்பது சப்தார்த்தமாம். ஆகவே

திருவள்ளுவர் தம்முடைய தாயாராகிய ஆதிபெயரையும், தந்தையாகிய பகவன்பெயரையும் இருபெயரொட்டுபெய ராகிக் கடவுளுக்கு நாமகரணஞ்சூட்டி இந்தக்களுடைய உலக உற்பத்தி மூலக்கருத்தை அத்தப்பெயரில் அமைத்துவைத் திருப்பதாக விளக்குகிறது.

திருக்குறள் என்னும் நூலேப்புகழ்ந்துபேசுகிற திருவள்ளுவ மாலையானது தமிழ்க் கடைச்சங்கத்தைச்சேர்ந்த நாற்பத தொன்பது புலவர்களால் ஆளுகொருகவியாகப் பாடப்பட டிருக்கின்றது. அந்தப்புலவாகளிற சிலர் பாண்டியனே முன னிலேவிளியாகவைத்துப பேசியிருக்கிறார்கள். பொருட்பால் முழுவதும் அரசியலுக்குரிய நீதிநூலேப் போதிக்கையில் 'சானரோர்' என்னும் அரசர்குலகுளைரவபபட்டபபெயர் அதில் வந்து வழங்கியிருகிறது. ஆனதால், இந்தத் திருக குறளிலிருந்து சில திநட்டாந்தங்கள் இங்ஙனம பேர்த்தெழு திகாடடுவோம்.

(xiv) திருக்குறன், பொருட்பால், 99-வது அதிகாரம், சானருண்மை.

இந்த அதிகாரம் "சான்ரோர், சானரூர, சான்றவர்" என னும் பெயர்களுக்கு மூலபதமினனதெனவும், அவற்றின் தாற் பரியமினனதெனறுந் தெளிவுறக்காட்டுகினற்து. 'சான்ரோர' எனபதற்குச் சால்புத்தனமையுடையோர், சானருண்மை யுடையோர, பலசிறப்புக்குணங்களும் நிறைந்து அவைகளே யாளுந்தனமையுடையோர், குலம குணங் கொடை புஜபலம் பாராளுரிமை கல்வியாகிய மேன்மைகளேயுடையோர் என பது தாற்பரியமாம.

1-வது கலி.

"கடனென்பதல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்ருண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு."

இந்தக்கலியிலுள்ள 'சான்ருண்மை' என்னும்பதம் 'சால்' என்னும வினேமுதலினின்று பிறந்தது. இம்மொழிக்குச் சகல சிறப்புக்குணங்களுஞ் சிறப்புச் செய்கைகளும் ஒருங்கே

பொருந்தியவன் என்பது பொருளாம். 'சான்றோன்' எனப் பட்டபெயர்பெற்றவன் நற்குடிப்பிறப்புடையோனுமையால், நற்குணச்சிறபபும் நற்செய்கைச்சிறப்புமுடையோனுமிருக்கவேண்டும் என இந்தச்செய்யுள் கூறுகின்றது.

2-வது கவி.

"குணநலஞ் சானறோர் நலனே பிறநல
மெண்ணலத்துள்ளதூஉமன்று."

இக்கவியில் ஒருவன் வான்றோய்குடிப்பிறந்தோனுயிருந்த போதிலும், அவனுக்கிருக்கவேண்டிய லக்ஷணங்களிராது போயின அவனு 'சானறோன்' என்னுங் கௌரவப்பட்டம பெறுதற்கு யோக்கியனுகான் எனக் கூறியிருக்கிறது. இங்ஙனம் 'சானறோர்' எனவந்திருக்கின்ற பெயருக்குச் 'சால்புத் தனமைபெறறோர்' எனபது கருத்தாம்.

3-வது கவி.

"அன்புநாணெஞ்புரவு கண்ணேட்டமவாய்மையோ
டைந்துசால் பூனறியதூண்."

இச்செய்யுளில் வந்திருக்கின்ற 'சால்பு' எனனும்பெயர் 'சால்' என்னும் வினைமுதலடியாய்ப் பிறந்துவந்திருகிற தொழிற்பெயராம். ஆனதால் சால்புத்தன்மையுடையவராகிய சானறோருக்குக் குடிகள்மேல் அன்பும், தினருபுரிய நாணமும், வறையாதளிக்குஞ் கொடையும், பழைய நடப்புபாராட்டுஞ்சீரும், சதநியவாக்குமிருக்கவேண்டுமெனைக் கூறியிருக்கின்றது.

4-வது கவி.

"கொல்லாநலத்தது நோன்மை பிறர்நீமை
சொல்லாநலத்தது சால்பு."

இதில் சால்புத்தன்மையானது யாவரிடத்திலும நீமைபுரியாதொழுகும் ஒழுக்கமென உரைத்திருக்கிறது.

5-வது கவி.

"ஆற்றுவாராற்றல் பணிதலதுசானறோர்
மாற்றுரை மாற்றும்படை."

இங்ஙனம் சால்புத்தன்மையுடைய சான்ரோர் எதிரிகளை உபாயத்தாலிணக்கி வெல்லும் வல்லபமுடையவர்கள்எனச் சொல்லியிருக்கினறது.

6-வது கவி.

"சால்பிற்குக் கட்டளையாதெனிற்ரோல்வி
தூலையல்லார் கண்ணுங்கொளல்."

இதற்கு எதிரிகள் இழிந்தவர்களேயாயின் 'சான்ரோர்' அவர்களோடெதிர்த்துப் போர்புரிந்து வெற்றிபெறக் கருதார் எனபது தாற்பரியமாம. சான்ரோருக்குச் சானருண்மைக குணங்களுண்டாயிருபபதே அதற்குக் காரணமாகும். இழிந்தவர்களை வெல்லுங்காலத்தில் இவாகள் தங்களுக்குச் சமமானவர்களாகிவிடுவார்களென நினைத்து அவ்வாறு செய்கினறனர்.

7-வது கவி.

"இன்னுசெய்தார்க்கு மினியவேசெய்யாக்கா
லெனனபயத்ததோ சால்பு."

இந்தக்கவியில், சால்புத்தன்மையுடைய சான்ரோர் தங்களுக்குத் தீமைபுரியும் எதிரிகளுக்கும் நன்மையேபுரிவர்எனக் கூறியிருக்கினறது.

8-வது கவி.

"இன்மையொருவற்கிழிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப்பெறின்."

இதில் சால்பென்னுந் திண்மையையுடைய 'சான்ரோன்' தரித்திரமடைந்தபோதிலும், சான்ருண்மைக்குப் பங்கம் வரநடவான் எனச் சொல்லியிருக்கிறது. 'சால்பென்னுந் திண்மையுடையோன்' என்பதற்குக் குலமேன்மையும், மனவலிமையும், புஜபலமும், சத்தியவாக்கும், உரமென்னுங் கல்வியறிவுமுடையோன்என்பது தாற்பரியமாம்.

9-வது கவி.

"ஊழிபெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்ருண்மைக்
காழியெனப்படுவார்."

இத்தக்கவியில், சானறுண்மைக்காழியெனப்படுபவர்களாகிய சானறோர்கள் கடலுங்கரையும் நிலேருலேயும் ஊழிகாலங்களாகிய கல்பாந்தபபிரளயகாலங்களை வந்தபோதினும், சான்றுண்மையாகிய கடற்கரைவரம்பழிய அவ்வெல்கையைத் தாண்டி ஒருபோதும் நடவார்என் உரைத்திருக்கின்றது. 'சானறுண்மைக்கு ஆழியெனப்படுவார்'. என்னுந் தொடருக்குச் 'சால்புத்திண்மையாகிய சமுத்திரத்திற்குக் கரைஎனப்படுகின்றவர்கள்' என்பது தாற்பரியமாம். இத்தன்மையுடையவர்களே சானறோர்குலத்தவர்களாவர்.

10-வது கவி.

"சான்றவர்சான்றுண்மை குன்றினிலந்தான்
றுங்காதுமன்னே பொறை."

இங்ஙனம் சான்றோர்கள் சானறுண்மையற்றவர்களாயின், பெரியபூமியானது தன் பாரத்தைத் தாங்கிக்கொளளமாட்டாதுஎன்பது தாற்பரியம். இதற்கு அரசர்குலத்தவர்களாகிய சான்றோர்கள் பூமிபாரத்தாங்கி அதைப பாதுகாபபதற்குச் சான்றுண்மையுடையவர்களாயிருகவேண்டுமெ என்பது கருத்தாம.

இந்த 99-வது அதிகாரப்பொருளே, பொருட்பால் கூறுகின்ற முக்கியநோக்கப்பிரகாரம், அரசவம்சத்தவர்களாகிய சான்றோர்குலத்தவர்களுக்கு அமைத்துப் பொருள்கூறின், சால்புற்ற சான்றுண்மைக்குரிய சத்திரிய லக்ஷணங்களிணத்தையும் ஒருங்கேயுடையவர்கள் சான்றோர்குலத்தவர்கள்என்பது பொருளாகும். மற்ற அதிகாரங்களுக்கொப்பத்தம் இதிலும் வேதாந்தக்கருத்தையமைத்து, பிறகுலங்களுக்கு ஏற்குமிடங்களில் பொருளுக்கேற்பப் பேயியுரைத்தலும் வழுவன்றும. அரசர்களுக்கு புத்திபோதனைகூறுகின்ற இந்தப் பொருட்பாலில், தொல்காப்பிய ஞற்பிரகாரம் 'சான்றோர்' எனனும் அரசர்குலப்பட்டப்பெயர் வந்திருப்பதையும், அந்தப்பெயருக்கு மூலபதம் 'சால்' என்னும் வினையெனத் தோன்ற வுரைத்திருப்பதையும், சால்பு என்னுங்குணத்தில் 'நேர்மை, பண்பு, ஊக்கம், மாட்சிமை, கல்வி' என்னும் லக்ஷணங்களும்,

திண்மை என்பதில் 'வலிமை, மெய்மை, உரம, நிதானம், பாரம்' என்னுந்தன்மைகளும் இணைந்துவந்திருப்பதையுங் கூர்ந்துணரவேண்டும்.

ஆகவே, திருவள்ளுவர்காலத்திலும் 'சாணூர்' எனனும் மருஉமொழிப்பெயரல்ல, தொல்காப்பிய நூற்பிரகாரம், 'சான்றோர்'* என்னும் அப்பட்டமான கௌரவப்பட்டப்பெயர்களே வழங்கிவந்திருப்பது ருசுவாகின்றது.

இனிக் கம்பராமாயணத்திலிருந்து சில உதாரணங்கள் எடுத்தரைப்போம்.

(xv) கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், திருவபிஷேகப்படலம், ஏட்டுப்பிரதியில் 35-வது கவி :

[அச்சுப்பிரதியிலுள்ள 35-வது கவி ஏட்டுப்பிரதியிலில்லை.]

"அந்தணர்வணிகர்வேளாண் மரபினராலிநாட்டுச்
சந்தணிபுயத்துவள்ளற் சடையனேயனேயசான்றோர்
உய்ந்தனமடியோமென்னு முவகையருவுரிதான
வந்தனரிராமனகோயில் மங்கலத்தரிசிமாக்கள்."

இந்தக்கவியில் ஸ்ரீராமருடைய பட்டாபிஷேகத்திருக்கோலங் காணவரும்படி நாடெங்குனும் பறைசாற்றியவுடனே, அந்தணரும், வணிகரும், வேளாண்மரபினரும், சந்தணிபுயத்துவள்ளற் சடையனேயனேய சானறோரும், மிகுதிரளாக அயோத்திமாநகரத்திற்கு வந்தார்கள்எனச் சொல்லியிருக்கின்றது. 'அந்தணர்' என்பது முதலாவது குலமாகிய பார்ப்பனக்குலத்தையும் 'வணிகர்' என்பது மூன்றுவது குலமாகிய செட்டிக்குலத்தையும் 'வேளாண்மரபினர்' என்பது நான்காவது குலமாகிய சூத்திரகுலத்தையும் 'சான்றோர்' என்பது இரண்டாவது குலமாகிய அரசர்குலமென்னப்பட்ட சத்திரிய குலத்தையும் குறிக்கும். இந்தப்பிரகாரம், கம்பநாடர் தொல்காபபியனூற்பிரகாரம் அரசர்குலத்தவர்களுக்குத் தன்காலத்தில் சான்றோர்குலத்தவர்களெனப் பெயர்வந்து வழங்கியமையால், அரசர்குலத்தைச் சான்றோர்குலமென எழுதிவைத்திரு

* சான்றோர்=சான்னூர்.

க்கிறார். மேற்படி கவியில், ராசகுலத்திற்குச் 'சான்றோர்குல மெனப்பெயர்வந்திருக்கிறமையால் 'சான்றோர்' என்னும் பெயருடன ஒருபொருளில் தொகைநிலைப்பெயர்களாக வருகிறன 'சான்றர், சானறவர்' என்னுமபெயர்களும் அந்த அரசர்குலத்திற்கேயுரியபெயர்களாகும. அந்தப்படிக்கு அரசர்குலத்திற்குச் 'சானறர்குலம்' எனவும், 'சான்றவர்குலம்' எனவும் பெயர்கள்வந்து வழங்குகினறன. இப்படியிருக்க, சானறோர்குலத்தவர்கள் அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியகுலதவர்களல்லவென்று யார்சொல்லத்துணியலாம் ?

(xvi) கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம், அரசியற் படலம், 50-வது கவி :

" ஆன்றவர்க்குரியதாய வரசினேநிறுவியப்பால்
ஏன்றெனக்குரியதாய கருமமுமியற்றற்கொத்த
சான்றவர்நின்னினில்லே யாகலாற்றருமந்தானே
போனறநீயானேவேண்ட வத்தலேபோதியென்றன்."

இந்தக்கவியில் ஸ்ரீராமர் அனுமானேப்பார்த்து, 'சான்றவர் நினனினில்லே' என்கிறார். 'சான்றவர் நின்னினில்லே' எனபதற்கு 'அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியர்களில் உனனிலுமுயர்ந்த சத்திரியனில்லே' எனபது பொருளாம். மேலும், 'ஆனறவாக்குரியதான வரசினேநிறுவி' எனவும் வந்திருக்கிறது. அதற்குச் 'சானறோருக்குரியதான அரசைநிறுத்தி' என்றும், 'அரசாகுலத்தவர்களுக்குரிய அரசைநிறுத்தி' எனறும் பொருளாகும்.

(xvii) மேற்படி கிஷ்கிந்தாகாண்டம், நாடவிட்டபடலம், 50-வது கவி :

" மூல்லேயுமுருந்திமுத்து முறுவலென்றுரைத்தபோது
சொல்லேயுமமிர்தம்பாலுந் தேனுமென்றுரைத்தனேறும்
அல்லதொன்றுவதில்லே யுமிர்திற்குமுவமையுண்டோ
வல்லேயேலறிந்துகோடி ஹநிலாவாதுசான்றேய்."

இக்கவியில் ஸ்ரீராமர் வாயுபுத்திரனேப்பார்த்து, 'சான்

ண்கிறார். 'சான்றோய்' என்பதற்குச் 'சானறோனே' என வும், அரசர்குலத்தவனே, சத்திரியனே' எனவும பொருளாம்.'

மேற்படிபடலம, 65-வது கவியிலும் அனுமான் 'சான் றோன்' என்னப்பட்டிருக்கிறான்.

(xviii) இவைகளேயனறி,

அயோத்தியாகாண்டம், நகர்நீங்குபடலம, ர்-வது, 138-வது கவிகளேயும,

" ஆற்றுப்படலம், 14-வது கவியையும்,

" இளேகண்டிநீங்கு படலம, 89 - வது, 126-வது, 137-வது கவிகளேயும்,

ஆரணியகாண்டம், கவந்தன்படலம், 25-வது, 42-வது கவி களேயுங்காண்க.

(xix) கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், பிரமாஸ்தி ரப்படலம், 211-வது, கவி:

" சான்றோர்மாதைத்தக்கதரக்கன் சிறைதட்ட
வான்றோர்சொல்லுநல்லற மன்னவசமாஞல்
மூன்றுர்நின்றபேருலகொன்றுய் முடியாவேற்
றோன்றுவோவெனவல்விலின வீரத்தொழிலம்மா."

இங்ஙனம, சீதைக்குச் 'சானறோர்மாது' எனப் பெயர் வந்திருக்கிறது. 'சானறோர்மாது' எனபதற்குச் 'சான்றோர்' குலப்பெண்,* அரசர்குலப்பெண், சத்திரியகுலப்பெண்' என் பது தாற்பரியமாகும்.

(xx) கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், மந்திரப்பட லம், 23-வது கவி:

" மற்றவனபின்னுற மகோதரப்பெயர்க்
கற்றடந்தோளிஞ னெரியுங்கண்ணினன்
முற்றுறநோக்கினன முடிவுமன்னதாற்
கொற்றவகேனென விணேயகூறினன்."

இத்தக்கவியில், இராவணன் சபரமண்டபத்திற்கூடிய மந்

* " சானறோர்குலப்பெண்" என்பது மரூஉ.

திரிகள் படைத்தலைவர்களோடு ஆலோசனைசெய்கையில் அவனுடைய மந்திரிகளிலொருவனுகிய மகோதரன் இன்னபடி சொல்ல ஆரம்பித்தானெனறு சொல்லியிருக்கிறது. இராவணன் மந்திரியாகிய இந்த மகோதரன் சான்றோர்குலச்சத்திரியன் என்னப்பட்டிருக்கிறனன.*

(xxi) இவாகரனூலாசிரியனன சேந்தன் சான்றோர்குலச்சத்திரியன், அதற்கு விபரம்வருமாறு :

(a) திவாகரம், தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி, கடைசிக்கவி.

"வடனூற்கரசன் தென்றமிழ்க்கவிஞன்
கவியரங்கேற்று மூபயகவிப்புலவன்
செறிகுணத்தம்பற் கிழவோனசேந்த
னறிவுகரியாக தெரிசொற்றிவாகரத்து
முதலாவது தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி."

இதில் சேந்தனுக்கு 'அம்பற்கிழவோன்' எனப் பெயர்வத்திருக்கிறது. 'அம்பற்கிழவோன்' என்பதற்குக் காவிரிநதித் தீரத்திலிருந்த சிறுநாடுகளிலொன்றுகிய "அம்பன்நாட்டிற் குரியவன, அம்பன்நாட்டரசன" என்பது பொருளாம்.†

---

* திருவெண்காட்டுச்சான்றோர்மடம், தாமிரசாதனம், காண்க.

† "அம்பற்கிழவோன்" என்னுந்தொடரில் வந்திருக்கின்ற 'கிழவோன்' எனனும்பெயர் மருதநிலப்பூமியாண்டுவந்த அரசன்பெயராம்.

திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 139-வது சூத்திரம்,
மருதநிலத்தலைவன்பெயர்.

"ஊரன்மகிழ்நன் கிழவனென்றிவை,
சாலிமருதத் தலைவன்பெயரே."

இந்தச்சூத்திரத்தில், 'கிழவன்' எனவந்திருக்கின்றபெயர் 'கிழவோன்' என்னும்பெயருடன் ஒருபொருள்கொண்டதாம். மேற்படி சேந்தன் 'கிழவோன்' எனப் பட்டப்பெயர் பெற்றிருக்கினறமையால், அவன் மருதநிலப்பூமியாண்டுவந்த அரசர்களிலொருவனும்.

(b) திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, கடைசிக்கவி.

"கற்றநாவினன் கேட்டசெவியினன்
முற்றவுணர்ந்த மூதறிவாள
ஞகரிகநாட்டத் தாரியனருவத்தைத்
தேருங்காட்சிச் சேந்தன்றிவாகரத்
திரண்டாவது மக்கட்பெயர்த்தொகுதி."

இதில் சேந்தனுக்கு 'ஆரியன' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. 'ஆரியன்' என்னும்பெயர், திவாகரம், மக்கட்பெயர்த் தொகுதி, 11-வது சூத்திரப்பிரகாரம், 'சானரோர்' என்னும பெயருடன் ஒருபொருள்கொண்ட பதமாம.

(c) திவாகரம், விலங்கின்பெயர்த்தொகுதி, கடைசிக் கவி.

"காதலீகையிற் போதிப்பெருந்தவன்
றெவ்வகிகால வைவேலெழிலி
யவ்வைபாடிய வம்பற்கிழவன்
றேனரூர்ச்சேந்தன் றெரிசொற்றிவாகரத்து
மூன்றுவது விலங்கின்பெயர்த்தொகுதி."

இங்ஙனம, சேந்தன் 'வைவேலெழிலி யவ்வைபாடிய அம் பற்கிழவன்' என்னப்பட்டிருக்கிறான். ஆனதால், அவன் அம பன்தாடாண்டவரசன்.

(d) திவாகரம, மரப்பெயர்த்தொகுதி, கடைசிக்கவி.

"நாடேபிறர்நாட்டிற் குவமையாறே
காலமறிந்திதவும் காவிரிதானே
யாடவர்திலக னம்பன்மன்ன
னீடிசைத்தகேவ்வருவந்தைச் சேந்த
னுய்த்ததிவாகரத்தரும் பொருள்வினைக்கு
நான்காவது மரப்பெயர்த்தொகுதி."

இந்தக்கவியில், சேந்தனுக்கு 'அம்பன்மன்னன்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. 'அம்பன்மன்னன்' என்பதற்கு 'அம் பன் நாட்டரசன்' என்றுபொருளாம்.

(e) திவாகரம், இடப்பெயர்த்தொகுதி, கடைசிக்கவி

"ஒருவற்கொருவனுகி யுதவியும்
பரிணமாககள் பற்பலராயினுந்
தானொருவன்னே தரணிமாநவன்
செந்தமிழ்ச்சேந்தன் றெரிந்தநிவாகரத்
தைந்தாவது இடப்பெயர்த்தொகுதி."

இங்ஙனம் சேந்தனுக்குத் 'தரணிமானவன்' எனவும் 'செந்தமிழ்ச்சேந்தன' எனவும் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன.

(f) திவாகரம், பல்பொருட்பெயர்த்தொகுதி, கடைசிக்கவி.

"வருநற்கங்கை வடதிசைப்பெருமையுந்
தென்றிசைச்சிறுமையு நீக்கியகுறுமுநி
குண்டிகைப்பழைம்புனற் காவிரிபெரும்பதி
யம்பற்கதிபதி சேந்தன்றிவாகரத்
தாருவது பல்பொருட்பெயர்த்தொகுதி."

இதில், சேந்தனுக்குக் 'காவிரிப்பெரும்பதி யம்பற்கதிபதி' எனப்பெயர்வந்திருக்கிறது. அப்பெயருக்குக் 'காவிரிநதித தீரத்திலிருக்கின்ற பெரும்பதியாகிய அம்பற்கு அரசன' என் பதுகருத்தாம்.

(g) திவாகரம், பண்புபற்றிய பெயர்த்தொகுதி, கடைசிக்கவி.

"மறக்குறும் போட்டியறத்தின்வழிநின்று,
கவிகைத்தண்ணளி புவிபெறவாணியி
னம்புலனுமம்பற்கோமான்
றிண்பெருஞ்சேந்தன்றிவாகரத்தெட்டாவது
பண்புபற்றிய பெயர்த்தொகுதி."

இந்தக்கவியில், சேர்ந்தனுக்கு 'அம்பற்கோமான்' என்று பேரிட்டிருக்கிறது. இந்தப்பேருக்கும் 'அம்பன்நாட்டிற்கரசன' எனபதுபொருள்.

(h) திவாகரம், செயல்பற்றிய பெயாத்தொகுதி, கடை சிக்கவி.

"அண்ணல் செம்பாதிக் காணியாட்டியைப்
பெண்ணணங்கைமூவுலகும் பெற்றவம்மையைச்
செந்தமிழ்மாலேயந் தாதிபுனைந்த
தாவலனம்பற் காவலனசேந்த
னியல்வுற்றதிவாகரத் தொனபதாவது
செயல்பற்றிய பெயர்த்தொகுதி."

இங்ஙனம், சேந்தனுக்கு 'அம்பற்காவலன' எனபபெயா த்திருபபதற்கு 'அம்பனநாடாண்ட மனனன்' எனபது பொருளாம். அன்றியும், உமையவளாகிய காளிகாதேவியின பேரில் 'செந்தமிழ்மாலேயந்தாதி' எனப்பெயர்பெற்ற ஒரு பிரபந்தமொன்று சேந்தன செய்ததாகவுஞ் சொல்லியிருக் கின்றது.

(h) திவாகரம், ஒலிபற்றியபெயர்த்தொகுதி, கடை சிககவி.

"அரக்கரைப்பொருத முரட்போர்வில்லும்
பாரதம்பொருத பேரிசைச்சிலேயுந்
தாருகற்கடிந்த வீரத்தயிலும்
பாடியபுலவன பதியம்பற்சேந்தன
பயில்வுற்றதிவாகரத்திப் பத்தாவ
தொலிபற்றிய பெயர்த்தொகுதி."

இதில், சேந்தனுக்கு 'அமபற்சேந்தன்' எனப் பெயா கொடுத்திருக்கிறது. அன்றியும், இந்தச்சேந்தன 'அரக்க ரைப்பொருதமுரட்போர்வில்' எனவும், 'பாரதம் பொருத பேரிசைச்சிலே' எனவும், 'தாருகற்கடிந்த வீரத்தயில்' எனவும் பெயர்பெற்ற மூன்றுநூல்கள் செய்ததாகவுஞ் சொல்லி யிருக்கிறது.

இந்த ஒன்பதுகவிகளிலுங் கூறியிருப்பதைத் திரட்டிப பார்க்கும்போது, சேந்தனுக்கு "வடநூற்கரசன, தென தமிழ்க்கவிஞன், கவியரங்கேற்றமுபயகவிப்புலவன, அமபற்

இழவோன், மூற்றவுணர்ந்தமூதறிவாளன், கறைறநாவினன் நாகரிகநாட்டத்தாரியன, ஈகையிற்போநிப்பெருந்தவன, ஆட வர்திலகன், அம்பனமன்னன், நீடிசைத்தலேவன், தாணிமான வன, செந்தமிழ்சேந்தன, அம்பற்கதிபதி, அம்பற்கோமான், அம்பற்காவலன' எனப்பெயர்கள் வந்திருப்பதால், அந்தச சேந்தன குலத்தாலுங, குணத்தாலுங், கொடையாலும், புஜ பலத்தாலும், பாராளுநிமையாலும், கல்வியறிவாலும் அர சாகுலமேனமையிற் சிறப்புற்றேங்கிய தமிழ்நாட்டுச்சததி ரியச்சான்றோகுலத்தவன் என்பது தானுகவினங்குகின்றது

(xxii) கம்பநாடன் தமிழ்நாட்டுச்சத்திரியகுலச்சான றோன என மேலே ஆறுவது பிரகாணத்தில் விபரமாகக் கூறியிருப்பதால், அதை இங்ஙனம் மீண்டுங் கூறிக்காட்டாது நிறுத்துதல் செய்கின்றும்.

ஆயினும், ஒருகவி இங்ஙனம் பேர்த்தெழுதுவோம். கமப ராமாயணம், தனியனகள்.

நேரிசைவெண்பா.

"தாரதலத்தினுள்ள தமிழ்க்குற்றமெல்லாம்
அரவுமரமாயிற்றன்றே—இராவணனமேல்
அம்புதாட்டாழ்வா னடிபணியு மாதித்தன
கம்பநாடனாழ்வான் கவி."

இத்தக்கவியில், கம்பனுக்கு 'ஆதித்தன் கம்பநாட்டாழ் வான' எனப் பெயர்வந்திருக்கிறது. 'ஆதித்தன்' என்பதற்குச 'சான்றோன' எனவும்; 'கம்பநாட்டான்ழ்வான்' என்பதற்குக் கமபநாடாள்வான, கம்பநாடான், கமபநாடன்' எனவுமப பொருளாகும். சேந்தனைப்போல கம்பனும் காவிரிநதிதி தீரத்திலுள்ள ஒரு சிறுநாட்டிற்கு அரசனுனதினாலும, கல்வி யறிவிற் சிறந்தவனுனதினாலும், 'நாடன், சான்றோன' எனனும் அரசர்குலப்பட்டப்பெயர்கள் பெற்றவனுனதாலும், அ வன தமிழ்நாட்டரசர்குலத்திலுதித்த தமிழ்ச்சத்திரியகுலச் சான்றோன எனபதற்குச் சந்தேகமில்லை.

(xxiii) தண்டியலங்காரஞ்செய்த தண்டியென்பவன சத்திரி யகுலச்சானறோனும். அவன் அம்பிகாபதியின் புத்திரன, கம்ப நாடனபோன. இத்தத்தண்டியென்பவன் அனபாயசோழன் காலத்தில் உத்தேசம் 800 வருடங்களுக்கு முன்னிருந்தபுல வன.

மேற்கோள்.

தண்டியலங்காரம், சிறப்புபபாயிரம்.

"வடதிசையிருந்து தென்மலைக்கேகி
மதிதவழ்குடுமிப் பொதியமால்வரை
இருந்தவன்றன்பா லருந்தமிழுணர்ந்த
பன்னிருபுலவரின முன்னவன்பகர்ந்த
தொல்காப்பியநெறி பல்காப்பியத்தும்
அணிபெறுமிலக்கண மரிதினிற்றெரிந்து
வடநூல்வழிமுறை மரபினின்வழா அது
ஈரிரண்டெல்லை யினிதவா மும்மைப்
பாகதவிலக்கணம் பண்புறத்தழீஇத்
திருந்தியமணிமுடிச் செம்பியனவையத்
தரும்பொருள்யாப்பின் வகுத்தனன்
ஆடகமன்றத்து நாடகநவிற்றும்
வடநூலுணர்ந்த தமிழ்நூற்புலவன்
பூவிரிதண்பொழிற் காவிரிநாட்டு
வம்பவிழ்தெரியலமபிகாபதி
மேவருந்தவத்தினிற்பயந்த
தாவருஞ் சீர்த்தித் தண்டியென்பவனே."

இச்சிறப்புப்பாயிரத்தில், தண்டியன்பவன் அம்பிகாபதி யின புதல்வன் என்னப்பட்டிருக்கிறான். அம்பிகாபதி கம்ப நாடன் புத்திரன். சமஸ்கிருதத்தில் மூதனூற்செய்தவனுக் குந் தண்டியென்றே பெயராம். அதைத் தமிழில் மொழிபெயர் த்த அம்பிகாபதியின் குமாரனுக்குந் தண்டியென்றேபெயர். இத்தத்தண்டி என்பவன் கம்பநாடன் பேரனெனபடியால், அவ னுஞ் சத்திரியகுலச்சான்றோனும்.

(xxiv) ஸ்ரீராமருஞ் சத்திரியகுலச்சான்ரோராம், கம்ப ராமாயணம், காப்புகள், 2-வது கவி :

"அஞ்சிலேயொனறுபெற்ரு னஞ்சிலேயொன்றைத்தாவி
அஞ்சிலேயொன்ருருக வாரியர்க்காகவேகி
அஞ்சிலேயொன்றுபெற்ற வணங்கைக்கண்டயலாரூரில்
அஞ்சிலேயொனறைவைத்தா னவனெம்மையளித்துக்காப் பான."

இந்தச்செய்யுளில், ஐம்பூதியங்களிலொன்ருகிய வாயுவுக்கு நாயகனுகிய வாயுபகவானுக்குப்பிறந்த அனுமன், ஐம்பூதியங்களிலொன்ருகிய சலம நிறைந்த கடலேத்தாண்டி, ஸ்ரீராமர் முதலான ஆரியர்* எனப்பெயர்பெற்ற சானரோகுலத்தவர்களுக்காக ஐம்பூதங்களிலொன்ருகிய ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்று, ஐம்பூதங்களிலொனருகிய மணணுக்கு நாயகியான பூமாதேவிபெற்ற புத்திரியான சீதாதேவியைக் கண்ணுற்று, ஐம்பூதியங்களிலொனருகிய அக்கினியை இராவணனது இலங்காபுரியிலிட்டு அந்நகரியைச சுட்டழித்தனன் என வருகி--றது. இங்ஙனம, இராமர்குலமரபோர் 'ஆரியர்' எனனப பட்டிருக்கினறனர்.

திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரம்.

"சான்ரோர்மிக்கோர் நல்லவர்மேலவ
ராய்ந்தோராரியர்ந்தோ ராரியருலகென
வாய்ந்தவானரே ராறிவுடையோரே."

இந்தச்சூத்திரத்தில் அரசர்குலப்பட்டப்பெயராகிய 'ஆரியர்' எனபது, 'சான்ரோர்' என்னும்பெயருடன் ஒருபொருள் கொண்ட பதமாகக் கூறியிருப்பதால், ஆரியர்குலத்தவர்கள் சான்ரோர் ஆவர். மேலே சிதைக்கும 'சான்ரோர்மாது' எனப்பெயர்வந்திருக்கிறது. ஆகவே, ஆரியகுலத்தவர்களும் சான்ரோர்குலத்தவர்களும் ஏககுலத்தினரென்பது பிரத்தியட்சமாகிறது.†

---

* cf. காந்தம், அண்டகோசப்படலம், 48-வது செய்யுள்.

† "Ayodia was founded by the race of Soorya by Ikshwaku Mithila was founded by Mithila the grandson of Ikshwaku." *Vide. Tod, Vol. 1., Chapt.* 16.

(xxv) கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், தைல மாட்டுபடலம், 46 - வது கவி :

"ஆரியனிளவலேதோக்கியய்யவிச்
சீரியவல்லன செப்பலெனறபின
பாரிடைவணங்கினன பதைக்குநெஞ்சினன
தேரிடைவித்தகன் சேறல்மேயினன."

இந்தக்கவியில், 'சான்ரோன' எனப்பெயர்பெற்ற ஸ்ரீராமரானவர் தன்தமபி இலக்ஷ்மணனேதோக்கி அவ்வாறுபேசாதே எனச் சொல்லித்தடுக்க, அவன அந்தபபடிசெயதான எனறு கூறுகையில் இராமருக்கு 'ஆரியன' எனப்பெயர்வந்திருகிறது. 'ஆரியன்' எனனும பட்டப்பெயரைச்சுட்டி இந்தபபிரகரணத்தின் பிற்பாகத்தில் தாற்பரியுங்கூற நினைதிருகினறமையால், இங்ஙனம் அதை நிறுத்துகிறோம். சேநதனனுக்கும் 'ஆரியன்' எனப் பட்டப்பேர் வந்திருப்பதாக மேலேகூறியிருக்கிறோம். இவர்கள் சான்ரோர்குலத்தவர்களானமையால், சானரா* குலத்தவர்களும் அவர்கள்தான், சானறவர்குலத்தவாகளும் அவர்கள்தான என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

(xxvi) ஏஞ்சிநாததாயனூருஞ் சத்திரியகுலச்சான்ரோனும்.

பெரியபுராணம், ஏஞ்சிநாததாயனூர் புராணம 1-வது கவி:

"புண்டரிகம்பொனவரை மேலேற்றிப் புவியளிக்கும்
தண்டரள வெண்கவிகைத்தார்வளவர்சோணாட்டில்
வண்டறைபூஞ்சோலைவயன் மருதத்தண் பணைசூழ்ந்
தெண்டிசையுமேறிய சீர்மூதூரெயினனூர்."

இங்ஙனம், சோழவளநாட்டில் எயினனூர் என்றொரு பழயநகராமுண்டு எனச் சொல்லியிருக்கின்றது.

2-வது கவி :

"வேழக்கரும்பினெடு மென்கரும்பு தண்வயலிற்
சூழக்களிர்ச்சாலி தானெங்குந்தன்மையதாய்
வாழக்குடிதழைத்து மன்னியுவப்பொற்புதியில்
ஏழக்குலச்சான்ரோனெறி நாதனூர்."

* 'சானரா' என்பது மருவு.

இந்தக்கவியில், அந்த எயினனூரில் ஈழக்குலசான்றார் குலத்தில் ஏனதிநாதநாயனர் எனப பெயர்கொண்ட சிவ தொண்டரொருவரிருந்தாரென உரைத்திருக்கிறது.

(xxvii) இரட்டிலராசிரியர் (Rottler) எழுதியதமிழங்கி லேய அகார்தியில், 'ஈழம்' என்னும் மொழிக்கு அடியில ஏனதிநாதநாயனரைச்சுட்டி, "ஈழக்குலச்சானரேன, one of the 63 Apostles of சிவன" எனக் கண்டிருக்கினறது. பெ ரியபுராணம் ஓலையேட்டுபபிரதிகளிலும், ஏனதிநாதநாய னரை 'ஈழக்குலச்சானரேன்' என வரைந்திருக்கிறது

மேலே ஏனதிநாதநாயனருக்குச் 'சானரேன், சான்றன்' எனப் பெயர்கள் வந்திருக்கினறன. ஏனதிநாதர் தமிழரசாகுல த்தையொட்டியவரானதால், தொல்காப்பிய னூற்பிரகாரம், அவருகுச் 'சான்றன' எனவும், 'சான்ரேன' எனவும் சத்தி ரியகுலபபட்டப்பேர்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே அவைக ளோயொட்டிய 'சான்றவன்' எனனும் பெயரும் அவருக்குண்டு.

(xxviii) அரக்குமாளிகைஎனப் பெயர்கொண்ட இளவரசு நாடகம, 3-வது பக்கத்தில், ராயதலர் சூரியகுலத்திலகரா கிய இராமச்சந்திரகவிராயர் எழுதியிருபபது :

மங்களம்.

இராகம்—அசாவேரி. தாளம்—திரிபுடை.

மங்களஞ் செயமங்களம், சுபமங்களம் மங்களம.

* * * * * *

"சித்தித்திமுகையூர் தண்டைநக
ருந்தற்புத நாவலூர் வளநகர்
செப்புந்தலைமைக் கொருநதிகுல
முற்றும்புகழ் விற்பரிமளநிறை
சிரகதனமாலை புடைத்தவர்
காரணபத்திர காளிவரத்தினர்
சிங்கக்கொடியுந் தங்கமலையும்
வளங்கொண்ட
தங்கப்புகழால் தங்குநல்ல
சான்ரோர்க்கும்.....(மங்களஞ்.)

இத்தச்செய்யுளில், 'சானரோர' என்னும்பெயர் குலப்பெயர் எனவும், கங்காகுலத்தினர எனனும்பெயர் அவர்களுக்குப் பட்டப்பெயர்எனவும், சேரகமாலையணிதல் சானரோர்குலத்தினர்க்குரியதெனவும், காளிகாதேவி வரபுத்திரர் என்னும் பெயர் அவர்களுக்குண்டு எனவும், சிங்கக்கொடிகட்டி தங்கமலைபுமூடையராய்ப் புகழ்பெற்றிருந்தனர் எனவும் கூறியிருக்கினறது. ஆகவே, தமிழாசர்குலத்தவர்கள் 'சான்ரோர்' எனப்பெயர்படைத்து வந்திருப்பது நிசம் என நன்முயத் தெரியவருகிறது.

'சானரோர்' என்னும் அரசர்குலக்கௌரவப்பட்டப்பெயருக்குத் தாற்பரியமும மேற்கோளுங் கூறியானபடியால், இனி 'மிக்கோர்' எனனும் பெயருக்குத் தாற்பரியமும் மேற்கோளுங்கூறுவோம்.

3 மிக்கோர.

'மிக்கோர்' என்னும் பெயர், 'மிகு' என்னும் வினைமுதலடியினின்று பிறந்த 'மிக்கு' என்னுந் தொழிற்பெயரினின்று வந்த பலர்பாற்பெயராம். 'மிக்கன், மிக்கான், மிக்கோன' எனபவைகள் ஒருபொருள் ஆண்பாற்பெயர்கள். 'மிக்கர், மிக்கார், மிக்கோர்' என்பன ஒருபொருட்பலர்பாற்பெயர்கள். 'மிக்கோர்' என்பதற்கு நிறைத்தோர், பெருந்தனமையுடையோர்' என்பது தாற்பரியமாம்.

மிக்கோர்=Great-men,
=Noblemen,
=மேன்மக்கள்.

இது 'சான்ரோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயருடன் ஒருபொருள்கொண்ட பெயராம். 'சான்ரோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுக்கு ஏற்காதிருந்தும், 'மிக்கோர்' என்னும்பெயர் அவர்களுக்கு ஏற்கும். ஆகவே, மேறது ஜுத்திரத்தில் பார்ப்பனக்குலத்தவர்களுகு 'மிக்கவர்' என்னும் பெயர்வந்திருக்கின்றது. அரசர் குலத்தவர்கள் 'குலத்தரிஞ், குணத்தாலும், கொடையாலும்,

புஜபலத்தாலும், பாராளுரிமையாலும், அறிவாலும' மிக்கோர் ஆகுகினறனர். பார்ப்பனக்குலத்தவர்களோ 'குலத்தாலும், குணத்தாலும், தபோபலததாலும, அறிவாலும்' மிக்கோர் ஆகினறனா.

(i) கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், மந்திரப்படலம், 99-வது கவி.

"இசையுஞ்செய்கையு முயர்குலத்தியற்கையுமெஞ்ச
வசையுங்கிண்மையும் மீக்கொளக்கிளேயொடுமடியா
தசைவில்கற்பினவ்வணங்கை விட்டருளுதியதன்மேல்
விலசயமில்லெனச சொல்வினனறிஞரின்மிக்கோன்."

இந்தக்கவியில், விபீஷணன் இராவணனைப்பார்த்து, நம் மூடைய குலத்துக்கு நாசமநேரிடாதபடிக்குச் சீதையை விட்டு விடு என்பதாக யோசனைசொன்னதாகச் சொல்லியிருக்கினறது. இங்ஙனம், விபீஷணனுக்கு 'அறிஞரின் மிக்கோன' எனப்பெயர்வந்திருக்கின்றது. விபீஷணன அசுரகுலச்சத்திரியனாகினுலே அவனுக்கு 'மிக்கோன்' எனவும், 'அறிவுடையோர்' எனப்பெயர்பெற்ற சத்திரியகுலத்தவருள் சிரேஷ்டனாகினுலே 'அறிஞரின் மிக்கோன்' எனவுஞ் சிறந்த பட்டப்பெயர் வந்திருக்கிறது.

(ii) கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், ஒற்றுக்கேள் விப்படலம், 30-வது கவி.

"கல்விக்கண்மிக்கோனசொல்லக் கருமனநிருதக்கள்வர்
வல்விற்கைவீரமற்றிவ் வானரர்வலியைநோக்கி
வெல்விக்கையரிதென்றெண்ணி வினயத்தாலெம்மையெல்லாங்
கொல்விக்கவந்தான்மெய்ம்மை குரங்குதாங்கொன்கவென்னூர்."

இக்கவியில், அனுமனுக்கு 'கல்விக்கண்மிக்கோன' எனப்பெயாவந்திருக்கிறது. ஆஞ்சனேயன், கிஷ்கிந்தாநாட்டுச் சத்திரியனாகினுலே, 'சாண்றோன்' என்னும் பெயருடன ஒரு பொருளதொண்ட 'மிக்கோன்' என்னும்பெயர் அவனு

கேற்கும். அவன கல்வியறிவிலும் குன்றுதவில்லாத சத்திரி யனென உணர்த்துதற்கு, 'கல்விக்கண்மிக்கோன்' எனப பெயர்வந்திருக்கின்றது.

இனி அரசர்குலக்கௌரவப்பட்டப்பெயராகிய 'நல்லவர்' என்னும் பெயருக்குத் தாற்பரியமும், மேற்கோளும் கூறுவோம்.

4. நல்லவர்.

'நல்லவர்' என்னும்பெயர், 'நன்மை' எனனும் பண்புச் சொல்லடியிற்பிறந்த பலர்பாற்பெயர்ச்சொல்லாம. 'நல்லவன, நல்லான், நல்லோன' எனபன ஒருபொருள் ஆண்பாற் பெயாகள். 'நல்லவா, நல்லார், நல்லோர்' என்பவைகள் ஒருபொருட பலர்பாற்பெயர்கள். 'நல்லவர்' எனனும் பெயருக்கு 'நனமைநிறைந்தோர், அரசர்குலச் சிறப்புகளெல்லாமொருங்கேயுடையோர்' என்பது பொருளாம்.

நல்லவர் = Excellent-men,
= Great-men,
= Noblemen,
= மேனமக்கள்.

இதுவும் 'சான்றோர்' என்னுங கௌரவப்பட்டபெயருடன ஒருபொருளகொண்டபெயராம். குலத்தாலும், குணத்தாலும், கொடையாலும், புஜபலத்தாலும, பாரானுரிமையாலும, அறிவாலும் நலமபெற முதிர்ந்தவர்களே நல்லவர்களாம. 'சான்றோர்' என்னும் கௌரவப்பட்டப்பெயர் பார்பனக்குலத்தவர்களுக்கு ஏற்காதிருந்தாலும், 'நல்லவர்' எனனுமபெயர் அவர்களுக்கு ஏற்கும். இந்தபபெயா 'அந்தணா' எனனும் பெயருடன ஒருபொருள்கொண்ட பதமாம்.

(i) கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், கார்முகப்படலம், 32-வது கவி.

"தோகையரின்னசொல்லிடநல்லோர்
ஓகைவினம்பிட வும்பருவப்ப
மாகமடங்கலு மாஸ்விடையும்பொன்
நாகமுநாகமு நாணநடந்தான்."

இந்தக்கவியில், மணமங்கலவில்லே நாணேற்றுதற்கு இராமர் எழுந்து நடந்துபோகிறதைக்கண்ட சனங்களெல்லாரும் பற்பலவிதமாகப பேசிப்புகழ்ந்தனர் எனவும், அதைக்கேட்டு இராசசபையிலுள்ளவர்களெல்லாரும் மிகவுங் களிப்படைந்தனர் எனவுங கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம், 'நல்லோர்' எனப் பெயர்பெற்றிருக்கிறவர்கள் இராசசபையிலிருந்த அரசாகுலப் பெரியோர்களாகிய சான்றோர்களாம்

(ii) கமபராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், ஆறறுப்படலம, 22-வது கவி.

"நல்லவனுரைசெய நமபிகூறலும்
அல்லலிலமுங்கிய வனபின்மாதகர்
ஒல்லெனவிரைத்ததாலுயிரில் யாகையை
சொல்லெனுமமிர்தினுற் றுளித்ததென்னவே."

இதில், ஸ்ரீராமர் வனவாசஞ்செய்யப்போயினபின்னர், பரத பட்டாபிஷேகத்துக்குடனபடாமல், தனதமையனேயழைத்துவரச் சேனைகளோடு புறப்படப்போகிறன எனச் சொல்லியிருக்கின்றது இங்ஙனம்,பரதனுக்கு 'நல்லவன்' எனப பெயர்வந்திருக்கிறது. 'நல்லவன்' என்பதற்கு 'அரசர்குல மேன்மைகளாகிய நலங்களெல்லாம் ஒருங்கேயுடையவன எனபது பொருளாம். ஆனதால், "நல்லவன்' எனனும் பட டபபெயர 'சானறோன்' என்னும்பெயருடன ஒருபொருள கொண்ட பதமாம.

(iii) கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம், நாடவிடபடலம, 64-வது கவி.

"பூவருமழலேயனனம் புனைமடப்பிடியென்றினன
தேவருமருளத்தக்க செலவினனெனவுந்தேறின
பாவருங்கிழமைத்தொன்மைப் பருணிதர்தொடுத்தபத்,
நாவருங்கிளவிச்செல்வி நடைவருநடையணல்லோய்."

இந்தக்கவியில், ஸ்ரீராமர் அனுமனேப்பார்த்து, 'நல்லோ எனகிறார்.

நல்லோய்=நல்லோனே, விளி.

'நல்லோன' என்பதற்குச் 'சத்திரியகுலநலமெல்லாம் றைந்தவன்' என்பதுபொருளாம.

(iv) மேற்படி நாடவிட்டபடலம், 66-வது கவி.

"மங்கையரிவளேயொப்பார் மற்றுளரில்லேயென்னும்
சங்கையிலுள்ளத்தானே சானறெனக்கொண்டோனறே
அங்கவணிலேமையெல்லா மனந்தறிந்தருளுசார்ந்து
திங்கள்வாண்முகத்தினுட்குச் செபபெனப பின்னுமசெ
பும்."

இதில், ஸ்ரீராமர் அனுமனேப்பார்த்துச், 'சான்றோய்' எ
கிறார்.

சான்றோய்=சான்றோனே, விளி.

அனுமனுக்கு 'நல்லோன்' எனவும, 'சான்றோன்' எனவு
பெயர்கள் வந்திருக்கின்றமையால், இரண்டுபெயர்களும் ஒ
பொருள்கொண்ட சத்திரியகுலக்கெனறவப்பட்டப்பெயர்க
என்பதற்கு எள்ளளவுஞ் சந்தேகமேயில்லே.

(v) மேற்படி கிஷ்கிந்தாகாண்டம், பிலதீர்த்தபடல
58-வது கவி.

"நான்முகனுனித்தநெறி நூறுவரதொய்தாய்
மேன்முகநிமிர்த்தவெயில் காலொடிவிழுங்கா
மான்முகநலத்தவன் மயன்செய்ததவத்தால்
நான்முகனளித்தனதி மாநகரநல்லோய்."

இச்செய்யுளில், முன்போல அனுமனுக்கு 'நல்லோ
எனப்பெயர்வந்திருக்கிறது. மேற்படிபடலம், 61-வது கவி
லும், வாயுபுத்திரனுக்கு 'நல்லோய்' எனப்பேரிட்டிருக்கி
றது.

(vi) பின்னும், கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்ட
மயேந்திரப்படலம், 8-வது கவியிலும், சுந்தரகாண்டம், சூட
மணிபபடலம், 42-வது கவியிலுங் காண்க. இவைகளா

நல்லோர்' என்னும்பெயர் 'சான்றோர்' என்னும் பெயருடன ஒருபொருள்கொண்ட பூர்வ கௌரவப்பட்டப்பெயர் எனத் தெளிவாக விளங்கும்.

இனி 'மேலவர்' எனனும் பெயருக்குத்தாற்பரியமும், மேற்கோளுங் கூறுவோம்.

5. மேலவர்.

மேலவர் = மேலோர்,
= மேன்மக்கள்,
= Noblemen.

'மேலோர்' என்னும்பெயர் 'மேன்மை' என்னும் பண்புபபெயர்ச்சொல்லினறு பிறந்த பலர்பாற்பெயராம். 'மேலவன், மேலான், மேலோன்' என்பவைகள் ஆண்பால் ஒருபொருட்பெயர்களாம். 'மேல்வர், மேலார், மேலோர்' என்பன பலர்பால் ஒருபொருட்பெயர்களாகும். 'மேன்மை' எனபதற்கு (a) Greatness, (b) Grandeur, (c) Sublimity, (d) Eminence, (e) Excellence, (f) Magnanimity, (g) Dignity, 'மகத்துவம்' என்பது தாற்பரியமாம், ஆகவே, 'மேலோர்' என்பதற்கு, (a) Great-men, (b) Noblemen, (c) Kings and Princes, (d) அரசர்குலத்தார், 'மேன்மக்கள்' என்பது தாறபரியமாகும்.

அறிவொன்றைமாத்திரமுடைய எத்தக்குலத்தவர்களுக்கும் 'மேலோர், மேன்மக்கள்' என்னும்பெயர்கள் ஏற்கவேமாடடாது. பூர்வகுலமேன்மையையுடையவர்களுக்குமாத்திரம் இப்பெயர்கள் ஏற்கும். இந்த 'மேலோர், மேன்மக்கள்' என்னும் பெயர்கள் அரசர்குலமேன்மைகளோடே கல்வியறிவையுமுடையவர்களுக்குமாத்திரம் பூர்வஏற்பட்டமாம் பொருந்தும்.

நாலடியார், 16-வது அதிகாரத்தில், 'மேன்மக்கள்' என வந்திருக்கின்றபெயர் அரசர்குலத்தவர்களுக்கேயுரிய பிறந்த பூர்வபட்டப்பெயரென மேலே தெளிவாகக் காண்பித்திருக்கிறோம்.

இங்ஙனம் வேறு சொற்களையும் ஆராய்ந்துரைப்போம்.

(i) கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், மந்திரப் படலம், 14-வது கவி.

"வெய்யவனகுலமுதல் வேந்தர்மேலவர்
செய்கையெனுருமுறை திறம்பலின்றியே
வையம்யாளுண்ட வாண்டுங்கன்மாட்சியால்
ஐயமிலறுபதினாயிரமமரோ."

இக்கவியில், 'தசரதமகாராஜன் சபாமண்டபத்திற்கூடிய இராசசபையார்களைப்பார்த்து, "வெய்யவன் குலமுதல் வேந்தர்மேலவர்" என்று சொல்லுகிறான். 'வெய்யவன்குலமுதல் வேந்தர்மேலவர்' என்பதற்கு 'சூரியசந்திரகுலங்களிலுதித்த அரசாகுலத்தவர்களாகிய சத்திரியர்களே, 'மேலவர்' என்னும் கௌரவப்பட்டப்பெயர் பெறத்தக்க பெரியோர்கள் என்பது பொருளாம். ஆனதால், வேந்தர்குலத்தவர்களே, 'மேலவர், மேலோர், மேனமக்கள்' என்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் பெறுதகவாகள் எனபது இதனல் தெளிவாகவினங்குகி

(ii) மேற்படி மந்திரப்படலம், 8-வது கவி.

"காலமுமிடனுமேற்ற கருவியுந்தெரியக்கற்ற
நூலுறநோக்கித்தெய்வநுணித்தற்குணர்ந்தமேலோர்
சீலமும்புகழ்க்குவேண்டுஞ் செய்கையுந்தெரித்துகொண்டு
பாலவருமுறியாவுந் தலேயற்குப்பயக்குநீரார்."

இத்தக்கவியில், தசரதமகாராசனுடைய மந்திரசபாமண்டபத்திற்கூடிய அரசர்குலத்தவர்களுக்கு, 'மேலோர்' எனப் பெயர்வந்திருக்கின்றது. முந்தினகவியில், 'மேல்வர்' எனவந்திருக்கிறது. ஆகவே, 'மேலவர், மேலோர்' என்னும் இரண்டு பெயர்களும் ஒருபொருள் கொள்வனவாம்.

(iii) அரசர்குலத்தவர்களாகிய மேன்மக்களுக்கு இருக்கவேண்டிய சிறப்புக்குணங்கள் வருமாறு:—

கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம், 62-வது கவி.

"கல்வியுமனையும்புகழ் கணக்கிலாற்றலும்
வில்வினைபுரிவையு மழகுகீரமும்
எல்லையில்குணக்களும் பூரணற்கேயது
புல்லிடையுருத்திரமுதையும் போலென்றான்."

இங்ஙனம், பரதனுக்கு 'கல்வியறிவும், இனமைப்பருவமும், பாராளுந்திறமும், வில்வித்தைச்சமர்த்தும், உடற்கட்டழகும, புஜபலபராக்கிரமமும், கொடைமுதலான பல சிறந்த குணங்களுமுண்டு' என்ச் சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகவே, 'மேலோர்' எனப் பெயர்பெற்ற 'மேன்மக்களுக்கு' மேற்கூறிய அரசர்குலச்சிறப்புலக்ஷணங்களெல்லாம் ஒருங்கேயிருக்கவேண்டும்.

(iv) மேற்படி மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம், 64-வது கவி

"வெயின்முறைக்குலக்கத்திரவன் முதலியமேலோர்
உயிர்முதற்பொருடிறம்பிணு முரைதிறமபாதோர்
மயின்முறைக்குலத்துரிமையை மனுமுதல்மரபை
செயிருறப்புலச்சித்தையா லெனசொனுப்தியோய."

இக்கவியில், கைகேசியானவள் அந்தக் கூனியைப்பார்த்து, சூரியசந்திரகுலத்தரசர்களாகிய 'மேலோர்' எனக் கௌரவப்பட்டும் பெற்றவர்கள் உயிர்மோசம் பொருள்மோசங்கள் வந்தபோதிலும், மனத்தளர்வின்றி சத்திரியகருமமுறையில் மாறுபடார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்ஙனம், சதசித்திரியகுலத்தவர்களுக்கு 'மேலோர்' என்று பெயர்வந்திருக்கிறது.

(v) பின்னும்,

கம்பராமாயணம்—அயோத்தியாகாண்டம், தைலமாட்டுபடலம், 36-வது கவியிலும்,
கிஷ்கிந்தாகாண்டம, சம்பாதிப்படலம், 36-வது கவியிலும்,
சுந்தரகாண்டம், சூடாமணிப்படலம, 76-வது கவியிலும் கவிஞர்.

(vi) மூதுரை, 4-வது கவி:

"அட்டாலுமபால்சுவையிற் குன்றாதவல்ல
நட்டாலுந்தண்பலவர் தண்பலவர்—கெட்டாலும்
மேன்மக்கண்மேன்மக்களே சங்குசுட்டாலுந்
தானமிக்கவெண்மைதரும்."

திருக்குறளில், 'சங்குசுடடாலுந் தான்மிக்கவெண்மை நும்' எனவும், 'கெடடாலும் மேனமக்கள் மேனமகளே' எனவுஞ் சொல்லியிருக்கிறது. அதற்குத் தாற்பரியம வருமாறு "வெண்ணிறமபொருந்திய 'சங்கைநீற்றவை அதன நிறமகுனறாது, அதிகவெண்ணிறமாகவிளங்கும. அதுபோல, சதந்திரியகுலத்தவீரகளாகிய மேனமக்கள் கைகெடடபபோன பேர்திலும், சத்திரியகுலத்திற்குரிய மேண்பாடான கருமங்களிற் குன்றார்கள்" 'கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மகளே'='The noble will be noble still, though they be reduced to poverty.' இக்கவியில் வந்திருக்கிற 'மேன்மக்கள்' எனபது அரசர்குலத்தவர்களைக் குறித்து, 'சான்றோர்' என்னும் பெயருடன் ஒருபொருள்தொண்ட தெமாம்.

(vii) மூதுரை 11-வது கவி:

"கற்பினைவேண்டுமட்டாவது கல்வியினாற்றெரிந்தத்
தொற்பினைவேண்டுபாரும்வேண்டாரே-யிற்பிறந்த
நீரினியல்பாகுமப்பாலவ்வழியே
சொரமுகுசான்றோர்க்கணி."

இதில, கலவருஞ் சான்றோரும் சிறிய பொருள்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றனர். மூதுரை, வேண்மக்களும், சான்றோர் மேன்மக்களுமாம். இவை 'சான்றோர், மேனமக்கள்' என்னும் பெயரில் வந்தொருபொருளவை.

(viii) மூதுரை 15-வது கவி:

"சிரியர்தெட்டாலுஞ் சிரியர்சிரியரே
யல்லர்தாரதெட்டாலுங் கெஞருகு—சிரிய
பொனனைக்குயுரைத்தாற் பொனனுருகுமென்னுமம்
மனனன்றுயுரைத்தக்கால்."

இதற்கண்ணே 'அல்லாதார்' என்னப்பட்ட கலவரும், சிரியரும் எதிரிகளாக வைத்துக்கூறப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆனதால், கலவர் சிறுமக்களும், சிரியர் மேன்மக்களுமாம். 'சிரியர்' என்னும்பெயர் 'சான்றோர்' என்னும் பெயருடன ஒரு

பொருள்கொண்டதாம்.* 'சிரியாகெடாலுஞ் சிரியர் சிரியரே'='மேனமக்கள்கெட்டாலுமமேனமகக்ள்மேனமக்களே,'

='Though the noble be reduced in circumstances, the noble are noble still.'

(ஈ) ஆத்திசூடி, 94-வது சூத்திரம்.

"மேன்மக்கள்சொற்கேள்."

இதற்கு 'அரசர்குலத்தவர்களாகிய தரைத்தனத்தார் கட்டளைக்கு இணக்கதடந்துவா' என்பது பொருளாம். இதில், 'மேன்மக்கள்' என்பதற்கு, 'மேலோர்; அரசர்குலத்தவர்களாகிய சத்திரியர், தரைத்தனத்தார்' எனபது கருத்தாகும்.

(உ) திருவள்ளுவர்குறள், 98-வது அதிகாரம், 8-வது கவி:

"மேலிருந்து மேலல்லவர் மேலல்லர்
கீழிருந்துங் கீழல்லவர் கீழல்லர்."

இதற்குச் சாற்பரியம்,

"கயவராகிய மேன்மக்கள் மேன்மக்கள் தானத்திருந்தபோதிலும், மேன்மக்களாகா. மேன்மக்கள் கைகெட்டுப்போய் கீழ்மக்கள்தானத்திலிருந்தபோதிலும், கீழ்மக்களாகாது, மேன்மக்களேயே யாவர்கள்" என்பதாம். இவ்வாறாகத் திருவள்ளுவரால்மேலோர்,மேலோர்களைப் பெயர்பெற்ற மேன்மக்கள் அரசகுலத்தவர்களாகிய 'சான்றோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர் பெற்றுள்ளார்கள்.

இனி 'ஆய்த்தோர்' என்னும் பெயருக்குச் சாற்பரியங்கூறுவோம்.

6. ஆயர்தோர்

'ஆய்த்தோர்' என்பது, 'ஆய' என்னும் வினைமுதலடியிற்பிறந்த 'ஆய்த்தல்' என்னும் இறந்தகாலவினைமுற்றினின்றுவந்த வினையாலணையும் பலர்பாற்பெயராம். ஆய்த்தவன், ஆய்த்தான், ஆய்த்தாள் என்பன வினையாலணையுமொருபொருள், ஆண்பாற்பெயரனைத்து, ஆயதவர், ஆய்த்தார்,

* சதாசார்தி, உ-வது பொருளதிகாரம் 'அறிவுடையோர்' காண்க.

ஆய்ந்தோர்' என்பன வினையாலணையும் ஒருபொருட்பலபாற பெயர்களுமாம். 'ஆய்ந்தோர்' என்பதற்குச் சத்திரியருல மேன்மைக்குரியவற்றைத் தீர்க்கவாராய்ச்சிசெய்தி, அத்தப் பிரகாரம் ஒழுகிவருபவர்கள் என்பது பொருளாகும். பார்ப் பனக்குலத்தவர்களுக்கும் இப்பெயர் ஏற்கும். 'ஆய்ந்தோர்' என்பது 'சான்றோர்' என்னும்பெயருடன் ஒருபொருள்கொ ள்வதற்கு உதாரணங்கள் வருமிடங்களிற் கண்டுகொள்க.

இனி 'உயர்ந்தோர்' என்னும் பெயருக்குத் தாற்பரியங் கூறு வோம்.

7. உயர்ந்தோர்.

'உயர்ந்தோர்' என்பது, 'உயர்' என்னும் வினைமுதலடியி னின்று பிறந்த 'உயர்ந்தேன்' என்னும் இறந்தகால வினை முற்றினின்று வந்த வினையாலணையும் பலர்பாற்பெயராம். 'உயர்ந்தவன, உயர்ந்தான், உயர்ந்தோன்' என்பவைகள் இறந்த காலவினையாலணையும் ஒருபொருள் ஆண்பாற்பெயர்களும், 'உயர்ந்தவர், உயர்ந்தார், உயர்ந்தோர்' என்பன இறந்தகால வினையாலணையும் ஒருபொருட் பலர்பாற்பெயர்களுமாம். 'உயர்ந்தோர்' என்பதற்குச் 'சத்திரியருலமேன்மைக்குரிய வற்றிற்சிறந்த மேன்மக்கள்' என்பது பொருளாம். பார்ப் பனக்குலத்தவர்களுக்கும் இத்தப்பேர் ஏற்கும். 'உயர்ந்தோர்' எனனும் பட்டப்பெயர் 'சான்றோர்' என்னும் பட்டப்பெயரு டன ஒருபொருள்கொள்வதற்கு பெயராம். உதாரணங்கள் வருமிடங்களிற்கண்க.

இனி 'ஆரியர்' என்னும்பெயருக்குத் தாற்பரியமும், மேற் கோளும் கூறுவோம்.

8. ஆரிய.

இந்த 'ஆரியர்' என்னும் பெயருக்கு உற்பத்தி மூன்றுவகை ப்படும்.

க-வது. 'ஆரியம்' என்பது ஒருதாடாம். அது இமயகிரிமுதல் விந்தியகிரிவரையிலுள்ளது. அதில் சமஸ்கிருதவாரியபா

வைத பேசப்பட்டது. அதற்கு ஆரியநாடு* என்றுபெயர்; இந்தச்சமஸ்கிருதவாரியர் அந்தநாட்டிற்கு வருவதற்குமுன்னே, தமிழாரியப்பாஷைக்காரர் அந்தநாட்டிற்குடியிருந்தார்கள். சமஸ்கிருதவாரியர் அந்தநாட்டிற்குவந்தபிற்பாடு, அவர்கள் தமிழாரியர்களை விந்தியமலைக்குத் தெற்கிலுள்ள தக்ஷிண நாட்டிற்கு ஒட்டிவிட்டார்கள். இந்தத் தென்பூமிநாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு, அல்லது திராவிடநாடு என்றும், அந்தவடநாட்டிற்கு சமஸ்கிருதர்நாடு, அல்லது ஆரியநாடு என்றும் பெயர்களுண்டாயின. ஆகவே, சமஸ்கிருதராகிய ஆரியநாட்டாருக்கு 'ஆரியர்' என்றொரு பேருண்டு. மேலே, திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற 'ஆரியர்,' இந்த சமஸ்கிருதர்களாகிய ஆரியரல்லர். ஆனதால், இந்த ஆரியர் இன்னரென்று இதனடியில் காண்பிப்போம்.

2-வது. 'ஆரியர்' என்பது 'ஆரி' என்னும் தமிழ்மொழியை அடியாகக்கொண்டு பிறந்துவந்திருக்கின்ற பெயராம். 'ஆரியன், ஆரியான், ஆரியோன்' என்பன ஒருபொருள் ஆண்பாற்பெயர்களும், 'ஆரியர், ஆரியார், ஆரியோர்' என்பன ஒருபொருட் டலர்பாற்பெயர்களுமாம். 'ஆரி' என்னும்பெயருக்கு (i) ஆரமாலையாகிய ஆத்திமாலைதரித்த சோழன், ஆரமாலையன்எனவும், (ii) மேன்மை எனவும், தாற்பரியமாம். ஆகவே, 'ஆரியர்' என்பதற்கு (i) தமிழ்நாட்டாசர்குலத்தவர்கள் எனவும், (ii) மேன்மையுடையோர், மேலோர், மேன்மக்கள் எனவும், பொருளமையும்.

3-வது. 'ஆரி' என்பது உமையவளாகிய காளிக்குப்பெயராகும். 'ஆரியை' என்றும் சொல்வர். ஆனதால், 'ஆரியர்' என்பதற்கு 'காளிகாதேவிக்குரிமையுடைய தமிழாசர்குலத்தவர்கள்' என்பது பொருளாம். தமிழாசர்குலத்தவர்களுக்குச் சிவனுங்காளியும் குலதெய்வங்களானதால், அவர்கள் காளிகாதேவி புத்திரரென்றப்பட்டார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு 'ஆரியர்' எனப் பட்டப்பெயருண்டாயிற்று.

---

* 'ஆரியநாடு' என்பதற்கு 'ஆரியவர்த்தம்' என்னும் ஒரு பெயருண்டு. ஆரியவர்த்தம்=Aryavarta.

தமிழரசர்குலத்தவர்கள் தாங்கள்போய்க் குடியேறிய நகரங்களின் வடதிசையில் சத்தியாயிக காளியையும், கீழ்திசையில் ஐயனாரையும், மேல்திசையில் திருமாலையும், தென்திசையில் கந்தமாதனரையும், நகரத்துமத்தியில் சிவனையும் நகரிகாவலர்களாக ஸ்தாபித்து அந்தந்தத்திசையில் அவர்களுக்கு ஆலயங்கள்கட்டி அவர்களை நமஸ்கரித்து வந்தார்கள். அன்றியும், சேரசோழ பாண்டியர்கள் ஆளியில் இந்தத்தமிழ் நாட்டிற்குவந்து குடியேறியபோது, கருவூருக்குச் சமீபத்திலிருக்கின்ற 'மதக்கரை' என்னும் ஊர் இந்த மூன்றுபோர்களுடைய நாடுகளுக்கும் நடு எல்லையிலிருந்தது. அந்த மதக்கரையில் மூவர்களுங்கூடி தங்கள் குலதாயதியாகிய காளிகாதேவிக்கு ஒரு ஆலயங்கட்டி அவளுடையச் சிலையை ஸ்தாபித்துப் பூசித்துவந்து, அந்தக்கோவிலுக்கு, செல்லாயியம்மன் கோவிலென்று பெயரிட்டார்கள்.

'செல்லாயி' என்பது காளிகாதேவிக்கு ஒரு செல்லப்பேராம். தமிழ்நாட்டரசர்கள் காளிகாதேவி வரபுத்திரரான படியால், அவர்கள் காளியைச் செல்லத்தாய் என்றுசொல்லியருமைபாராட்டிவந்தனர். ஆகவே அந்த ஆலிக்கோவிலுக்குச் செல்லாயியம்மன்கோவிலென்று பெயரிட்டிருந்தனர். உமையவளாகிய காளிக்குத் தமிழரசர்குலத்தவர்களின் தாய் என்று அருத்தம்கொண்டுவருகின்ற 'அம்மை' என்னும் பெயரிட்டு அவளை அம்மைவடிவே சொல்லிவந்தனர். அவர்கள் பிறகாலத்தில் பங்குபாகங்கள் பிரிக்கிறபோது, இந்தப் பொதுக்கோவிலில் கவனஞ்செய்யப்பட்டிருந்த காளிகாதேவி சிலையைத் 'தலை, உடல், பாதங்கள்' என மூன்று கூறுகளினர். பாதங்கள் இரண்டும் சோழன் பங்குக்கும், தலை பாண்டியன பங்குக்கும், உடல் சோழபங்குக்கும்வந்தது. சோழன் தன்பங்குக்குவந்த பாதங்களிரண்டையும் தன் நகரியாகிய உறையூருக்குக்கொண்டுசென்று, அந்த ஊருக்கு வடபாரிசத்தில் காளிகாதேவிக்கு ஒரு ஆலயங்கட்டி, அந்த ஆலயத்திற்குளளே அந்தப் பாதங்களிரண்டையும்வைத்து அவளுக்குப் பூசைசெய்துவந்தான். நான்தனையும் அந்தப்பாதங்களிரண்டும் அந்த

ஆல்யத்திற்குள்ளிருந்து 'வருகின்றன. காளிகாதேவி கோவி யொன்று பிரத்தியேகமாகச் செய்துவைத்து, ஊர்கோலம் போகும்போது, அதை விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு போவது வழக்கம்.

இந்தக்கோவிலுக்கும் செல்வாயியம்மன்கோவிலென்றே பெயர். மதக்கரை சோனபூமியிலிருந்ததினாலே, அவன் தன் பங்குக்குவந்த காளிகாதேவியுடனே அந்த மதுகரையிலிருந்த செல்வாயியமன்கோவிலிலேயே வைத்துப் பூசைசெய்து வந்தனன். அந்த உடனே மதுக்கரையிலிருக்கிற செல்வாயியமன்கோவிலிற் நாளதுவ் வாணவர்ம். பாண்டியன் தன் பங்குக்குவந்த தலையைத் தன் பூமிக்குக்கொண்டுபோய்விட்டான். இந்த மதுக்கரை மூன்றுபேருக்கும் பொதுப்பூமியாயிருந்தது. இந்த ஊருக்குக் கற்பக அமுதமாகிய 'மது' என்னும் பெயரைச்சேர்த்து, 'மதுக்கரை' எனப் பெயரிட்டனர்.

இதனால், தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களும் தங்கள் குலதாயகியாகிய காளிகாதேவியையே முக்கியமாக வணங்கி, அவளை அருமைபெருமையாகச் 'செல்வாயியம்மன்' எனச்சொல்லி மகிழ்ந்துவந்தது தெளிவாக விளங்குகின்றது. ஆகவே, அவர்களுக்குக் 'காளிபுத்திரர்' எனப்பெயருண்டாயிற்று. இத்தப் பதவுற்பத்திப்படிக்கு, 'ஆரியர்' என்பதற்குக் 'காளிகாதேவி பர்ப்புத்திரர், காளிகாதேவிதொண்டர்' என்பதுபொருளாம்.

தமிழாரியர்செல்வர்களுக் ஆதியில் சிவபக்தர்களாகிய காளி பூசைசெய்துவந்தனர்.

ஆரியர்=மேன்மக்கள்,
=Great-men,
=Noblemen.

இது 'சான்ரோர்' என்பதோடு ஒருபொருள்கொண்டபெயராம்.

(i) கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம். வனம் புகுபடலம், 1-வது ஷ்லோ.

" ஆரியர்புணர்ப்பாற் பெரும்பகைமென்மணம் ஊம்
ஈரமுமுளதிலன் நம்மெனுமேல்
ஆரியனவரலோடு மற்றனவியுதற்
காருறுகுமானன் சூட்டியதவணென்னும்."

இந்தக்கவியில், இராமருக்கு 'ஆரியன்'எனப் பெயர்வந் திருக்கின்றது. 'ஆரியன்' எனபதற்கு, 'மேன்மகன, சான ரோன' என்பது பொருளாம்.

(ii) கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம, மாரீசன் வதைப்படலம், 229-வது கவி.

"ஆரியனேயகூற வனனதுதனனோகஙகிச்
சீரியதன்றிதென்று சிந்தையிற்றெளிந்ததம்பி
காரியமென்னேயீண்டு கண்டதுகனகமானுல்
வேரியந்தெரியல்வீர மீள்வதேமேன்மையென்ரூன்"

இக்கவியிலும், இராமருக்கு 'ஆரியன்' எனப் பெயாவந் திருக்கிறது. ஆகவே, 'ஆரியர், சான்ரோர்' என்பன ஒரு பொருட்பதங்களாகும்.

(iii) இவைகளேயனறி,

கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சடாயுவதைப்படலம், 143-வது கவியையும்,

" கிஷ்கிந்தாகாண்டம், வாலிவதைப்படலம் 34-வது கவியையும்,

" கிஷ்கிந்தாகாண்டம், அரசியற்படலம் 52-வது கவியையும்,

" கிஷ்கிந்தாகாண்டம், கிஷ்கிந்தைப்படலம் 68-வது, 134-வது கவிகளேயும்,

" கிஷ்கிந்தாகாண்டம், ஆறுசெல்படலம 9-வது கவியையும்,

" கிஷ்கிந்தாகாண்டம், மயேந்திரப்படலம் 2-வது, 8-வது கவிகளேயும்,

" சுந்தரகாண்டம், ஊர்தேடுபடலம், 96-வது கவியையும்,

" சுந்தரகாண்டம், நிந்தனைப்படலம், 40-வது கவியையும்,

" சுந்தரகாண்டம், உருக்காட்டுபடலம், 21 வது, 95-வது கவிகளேயும்,

" யுத்தகாண்டம், மந்திரப்படலம், 43-வது கவியையும் காண்க.

இனி 'உலகு' என்னும் பெயருக்குத் தாற்பரியமும், மேற் கோளுங் கூறுவோம்.

9. உலகு.

உலகு இடவாகுபெயரானதால்,

உலகு = உலகோர்,
= உயர்ந்தோர்,
= மேன்மக்கள்,
= அரசர்குலப்பெரியோர்.

திவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 17-வது சூத்திரம்.

'உலகமெனபதுயர்ந்தோர்மாட்டே.'

இந்தச்சூத்திரம் அரசர்குலப்பிரிவுப்பெயர் கூறுகின்ற சூத் திரங்களிலொன்றும். 'உயர்ந்தோர்' எனனும்பெயர் 'சான றோர்' எனனும் பெயருடன ஒருபொருள்கொண்ட பதங்களி லொன்றும். ஆனதால், 'உலகு' என்பதும அரசர்குலக் கெனரவபபட்டப்பெயர்களிலொன்றாகும.

'உலகவழக்கு' = உயர்ந்தோர்வழக்கு,
= உலகோரும்பும் அரசாவழகுகு,
= மேன்மக்கள்வழக்கு.

(i) கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், நகா நீங்குபடலம், 44-வது கவி.

"கொழுனன்றுஞ்சமெனவுங்கொள்ளாதுலகமெனவும்
பழிநின்றுயருமெனவும் பாவமுனதாமெனவும்
ஒழிகின்றிலேயன்றியுமொன்றுணர்கின்றிலேயானினிமேல்
மொழிகின்றனவென்னென்னு முனியுமுறையன்றெனபான்."

இந்தக்கவியில், வஞ்சிட்டன் கைகேயியப்பார்த்து, நீ உன் பிடிவாதச்சிந்தையை நீக்காயேயாயின், உன் தாய்கனிறந்து போவான், உலகம் உன்செய்கையை ஒப்பாது, பழிநீங்காதி பெருகும், பாவம்வரும். என்னசொன்னாலும் நீ கேட்கிறு யில்லை. நான் இனி என்னசொல்லப்போகிறேன் என்றான் எனச் சொல்லியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் 'உலகங்கொள்ளாது'

எனக் கூறியிருக்கிறது. 'உலகங்கொள்ளாது' என்பதற்கு, 'உயர்ந்தோர் ஒப்பார்கள், மேனமக்கள் ஒப்பார்கள், உலக மோம்பும், அரசர்கள் ஒப்பார்கள்' என்பதனருத்தாம். ஆகவே, 'உலகு' என்னும்பெயர் 'சான்றோர்' என்னும் பெயருடன் ஒருபொருள்கொண்ட மொழியாம்.

(ii) மேற்படி நகர்நீங்குபடலம், 62-வது கவி.

"மாற்றுன்செயலாமென்றுங் கணவன் வரமீய்ந்துள்ளம்
ஆற்றுதியத்தானென்று மதித்தாளவனுமவணைத்
தேற்றுநின்றுள்மகணைத் திரிவானென்றுளரசன் [ஞ்."
தொற்றுன்மெய்யென்றுலகஞ்சொல்லும் பழிக்குஞ்சோர்வா

இங்ஙனம், கோசலையாகிறவள் "அரசன்தோற்றுன் மெய் யென்றுலகஞ்சொல்லும் பழிக்குஞ்சோர்வாள்" எனச் சொல் லியிருக்கின்றது. அதற்கு 'அரசன் வாக்குத்தவறிப்போ னென்று உலகம்பழிக்குமேஎன்று நினைத்து மயங்கினன்' என் பது பொருளாம்.

"உலகம்பழிசொல்லும்"—உயர்ந்தோர் பழிசொல்லுவார் கள்,
—அரசர்கள் பழிசொல்லுவார் கள்,
—மேனமக்கள்பழிசொல்லுவார் கள்.

(iii) மேற்படி நகர்நீங்குபடலம், 59-வது கவி.

"தன்னாதியேசரக்கென்பெயரம் தழுவாவருவாவகைதின்
றென்னாதியேதீதெனுமெம் மிறைவனென்றுரைவோய்
வின்னாதியேசென்றபின் மகளேவெல்லியிலுலகங்
கொன்னாதியேயென்றுன் கணவர்குறையக்குறைவான்."

இக்கவியில், கோசலையாகிறவள், 'உலகங்கொள்ளாதன் றே வெனுங் கணவருரைத்தது, இதில் 'உலகங்கொள் ளாது' எனவந்திருப்பதாலும் மேலேகாட்டியதே பொருளாம். அன்றியும், இந்தக்கவியில் தசரதனைக் 'உரைவோய்' என்ப

பெயர்வந்திருக்கிறது. 'உரவோய்' என்பதற்கு 'அறிவுடையோனே, சான்றோனே' எனபதுபொருளாம். 'அறிவுடையோன' எனபதுஞ் சந்திநியஞலப்பட்டப்பெயராக இங்ஙனம் வருவதுகாணக.

(iv) பிண்ணும்,
திருவள்ளுவாகுறன், 47-வது அதிகாரம், 10-வது கவியையும்,
,, 67-வது அதிகாரம் 10-வது கவியையுங் காண்க.

இனி 'ஆன்ரோர்' எனனும் பெயருக்குத் தாற்பரியமும் மேற்கோளுங்கூறுவோம்.

10. ஆன்ரோர்.

'ஆன்ரோர்' என்பது, 'ஆகு' எனனும் வினைமுதலடியினின்று பிறந்த 'ஆன்றோன்' என்னும் இறந்தகாலவினைமுற்றினின்று வந்தவினையாலணையும் பலர்பாற்பெயராம்.

'ஆகு'—ஆனிறேன், ஆன்றேன், ஆனுவேன்.

இந்த 'ஆகு' என்னும வினையும், 'சால்' (=சாகு) எனனும வினையும் ஒருபொருள்கொண்ட வினைகளாய், 'நிறைதல்' என்னுங்கருத்தில்வந்துவழங்குகின்றன.

ஆன்ரோர்=சான்ரோர்,
=நிறைந்தோர்,
=Great-men,
=Noblemen.

'ஆன்றவன், ஆனுன், ஆனுேன்' என்பன இறந்தகாலவினையாலணையும் ஆன்பான் ஒருபொருட்பெயர்களும், 'ஆன்றவர், ஆன்ரு, ஆன்ரோர்' என்பனவன் இறந்தகாலவினையாலணையுமொருபொருட் பலர்பாற்பெயர்களுமாம். ஆகவே, ஆனேரு, சான்ரோர்' என்பன ஒருபொருட்சினவிகள்.

(v) கம்பராமாயணம், கைகேசிசூழ்வினைப்படலம், 8-வது கவி.

"ஆன்றவனவ்வமை கூறினனேயலனா
தோன்றியபோலுத் தொடர்தீதுமேலை
சான்றிலமோதுளவாக மன்னதியன்
றேன்றவரைக் கிளையேமிதியென்ருள்.

இந்தக்கலியில், கைகேசியாகிறவன் தசரதனைப்பார்த்து, "நீர் அன்று எனக்கு வரக்களித்த இரண்டு வரமுந்தரவேண்டும் எனறுள்" என வருகின்றது. இங்ஙனம் தசரதனுக்கு 'ஆன்றவன்' எனப் பெயாவந்திருக்கிறது. 'ஆனறவன' எனப தற்குச் 'சத்திரியகுலச்சான்றோன்' என்றுபொருளாம.

மேலேகாண்பித்திருக்கிறபிரகாரம்,

சிலைக்குச், 'சான்றோர்மாது' எனவும்,
ஸ்ரீராமருக்கு, 'ஆரியன்' எனவும்,
தசரதனுக்கு, 'ஆன்றவன்' எனவும் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றமையால், இவர்களெல்லாருஞ் சத்திரியகுலச்சானறோர்களேயாம். ஆனதால், 'சானறோர், ஆரியர், ஆன்றவர்' என்னும் பெயர்கள் ஒருபொருட்குலப்பெயர்களாம்.

(ii) பின்னும்,

கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், நகர்நீங்குபடலம், 138-வது கவியையும்,
,, அயோத்தியாகாண்டம், குகப்படலம், 5-வது கவியையுங் காண்க.

இத்தப்பிரகாரமாக, நாம் இங்ஙனம், நிவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத்திரத்திற்கு விபரமான தாற்பரியமும் மேற்கோளுங்காட்டி, அதிலபொருளைத் தெளிவாகக் காண்பித்தோம். இத்தப்பிரகாரணத்தை முடிப்பதற்குமுன்னே, இன்னமும் ஒருவிஷயத்தைத் தெரியக்கூறுவோம். அதை விஞ்ஞாபனரூபமாக வரைகின்றோம்.

விஞ்ஞாபனம்.

சானறோர்களாகிய தொண்டைமண்டல தொண்டைநாட்டுக் குடிமேன்மக்களாகிய தாங்களாக அந்தவிடத்தில் வாசஞ்செய்துவந்தமக்கள், தமிழ்ச்சாதியிலுண்டான நாலாவகையான நிவாகரம், நிகண்டு, தொல்காப்பியம் முதலியவற்றில், 'சானறோர்' என்னும் பெயர் வரவில்லையே ஏனோ?

விடை.

திவாகரம், நிகண்டு, தொல்காப்பியம் முதலான சாதியட்டவணை நூல்களில், 'சாணர்' என்னுங் குலப்பெயர் வரவில்லை, அது நிசந்தான். அந்தநூல்கள் எழுதப்பட்டகாலத்தில், 'சாணர' எனனும் மருஉமொழிப்பெயர்வந்து வழங்காததால், அப்பெயர் அந்தநூல்களிற் வரையப்படவில்லை. திவாகரம், நிகண்டு, தொல்காப்பியம், சான்றோர்புராணம் முதலான நூல்கள் எழுதப்பட்டகாலத்தில் இந்தக்குலத்தவர்கள் 'சான்றோர், சான்ரர், சான்றவர்' எனப் பெயர்பெற்றிருந்தனர். ஆனதால், அந்த நூல்களில் இந்த மூன்றுபெயர்களும் வந்துவழங்கியிருப்பதைத் தெளிவுறக் காண்கிறோம். தொல்காப்பியத்தில்—'சான்றோர்' எனனும் பெயர் அரசர்குலப்பெயராக வந்திருக்கிறது. 'சானரர், சான்றவர்' என்னும்பெயர்களும் அதினோடு ஒருபொருள்கொண்ட தொகைநிலைப்பெயர்களாக வந்துவழங்கின. திவாகரநூலில்—'சான்றோர' எனனுமபெயர் அரசர்குலப்பெயராக வந்திருக்கின்றது. 'சானரர், சான்றவர்' என்னும் பெயர்கள் அதினோடு ஒருபொருள்கொண்ட தொகைநிலைப்பேர்களாக வந்து வழங்கின. சூடாமணிநிகண்டில்—'சான்றவர்' என்னும் பெயர் அரசர்குலப்பெயராக வந்திருக்கின்றது. 'சான்றோர், சான்ரர்' என்னும் பெயர்களும் அதினோடு ஒருபொருள்கொண்ட தொகைநிலைப்பெயர்களாக வந்து வழங்கின. சான்றோர்புராணத்தில்—'சான்றவர், சான்ரர், சான்றோர்' என்னும் மூன்றுபெயர்களும் அரசர்குலப்பெயர்களாக வந்து வழங்கியிருக்கின்றன. பெரியபுராணத்தில்—'சான்ரர்' என்னும் பெயர் அரசர்குலப்பெயராக வந்திருக்கின்றது. 'சான்றோர், சான்றவர்' என்னும பெயர்களும் அதினோடு ஒருபொருள்கொண்ட தொகைநிலைப் பெயர்களாக வந்து வழங்கின. இதுபோலவே, வீரசோழியம், மூதுரை, வெற்றிவேற்கை, நாலடியார், குறள் முதலான நூல்களிலும் இந்த இயல்புப்பெயர்களே வந்து வழங்கியிருக்கின்றன. ஆனதால், பூர்வசாதியட்டவணைநூல்களிலும், பிறநூல்களிலும், 'சான்றோர், சான்ரர், சானறவர்' என்னும்பெயர்

கள் எந்தவிடத்தில் வருகிறதோ அதுதான இந்தக்குலத்தவர்க ளுடைய பெயர் நிற்கவேண்டிய விடமாம்.

ஜாதிசங்கிரகசாரஸூலாசிரியர் இது தெரியாதவராய், 'சான ரோர்' எனனும பெயர்வந்திருக்கிற 11-வது சூத்திரததை விட்டுவிட்டு, அந்தப் பெயர்வந்திராத 50-வது சூத்திரத்தில், சங்கச்செய்புள்களில் வராத 'சாணர்' என்னும பெய்ரை முன்பின்பாராமல் அப்பிவைத்திருக்கிறார். அவர் 'சாணர்' என்னும்பெயரை 11-வது சூத்திரத்தில் ஒட்டவைக்க முயன றிருப்பாராஞல், சரியாயிருக்கும். 'சான்ரோர்' எனனும் பெயருக்குச 'சாணர்' என்னும் பதம் மரூஉமொழிப்பெயா எனபரேயாயின், நியாயஞ்சரியாயிருக்கும். 'சான்ரோர்' என் னுமபெயருடன 'சான்ரர், சான்றவர்' என்னும் மெர்ழிகள தொகைநிலைப்பெயராகி, பிற்காலத்தில் 'சாணர்' என மரூஉ மொழியாகி, உலகவழக்கில் வரலாயிற்றென்று விபரித்துக்கூ றினல், காரியமுஞ் சரியாயிருக்கும், இலக்கணத்திற்கும் வழு வின்றும.

ஆகவே, நிவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, 11-வது சூத் திரமே, 'சாணர்' என மரூஉமொழிபபெயர்பெற்ற 'சான்ரர் குலத்தவர்களேச்சுட்டிக் கூறியிருக்கிற சூத்திரமாம். அந்தச் சூத்திரம் அரசர்குலப்பெயர்களோடு வந்திருப்பதை அறி வுடையோரெவரும் உய்த்தறைக்கக்கடவர்.

மேற்படி சூத்திரம் வருமாறு:

"சான்ரோர்மக்கோர் நல்லவர்மேலவ
ராய்ந்தோர்குயர்ந்தோ ராதியருலகென
வாய்ந்தவர்என்ரெ ரறியுடையோரே."

இனிவருகின்ற பிரகரணத்தில், சான்ரோர்குலப் பூர்வோத தரத்தினும், அரசகுலத்தினோப்பிரிவுஞ்சூத்தும் விபரங்கூ றுவோம்.

கூ. பிரகரணம்.

சானரோர்குலப பூர்வோத்திரம், கௌரவப்பட்டம், குலகுலோப்பிரிவுமூதலானவைகளுக்கு விபரங் கூறுகினறது

மேற்கூறிய டெடுப்பிரகரணக்களிலுஞ் சொல்லியிருப்பவற்றைக்கூர்ந்து ஆராய்ந்துபபார்பபவர்களுக்குச் சானரோர்குலஞ் சத்திரியகுலமென விளங்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இனி இந்த ஒனபதாவது பிரகாணததில்,

முதலாவது. எக்குலத்தவருக்குந் தத்தங்குலத்துப் பூர்வோத்திரவுற்பத்திக் கிரமமாராய்தல் பிரியம் எனவும,

இரண்டாவது. தமிழ்நாட்டுச்சத்திரியகுலததார் இன்ஞரெனவும், அவர்களுக்குச் 'சான்ரோர்' எனனுங கௌரவபபட்டப்பெயர் இனனகாரணத்தாற் கொடுக்கபபட்டதெனவும,

மூனறுவது. தமிழ்நாட்டுச் சத்திரியகுலமாகிய சானரோகுலத்துப பிரதான கிளைப்பிரிவுகள் இன்னவைகளெனவுங காண்பிப்போம். அவற்றுள்,

முதலாவது.

எக்குலத்தவருக்குந் தத்தங்குலத்துப் பூர்வோத்திரவுற்பத்திக்கிரமங்களை யுய்த்தாராய்தல் பிரியம் எனக் காட்டுவோம.

சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தின்கண்ணே வாசஞ்செயதுவருகின்ற தரணிகுலத்து நாயாபாலைக்காரர்களும், அவரவர்குலத்துப் பூர்வோத்திரவுற்பத்திக்கிரமங்களையும், அவரவர்குலத்துப் பரம்பரைச்சரித்திரங்களையும் உய்த்தாராய்ந்தறிய மிகு நாட்டமுற்றிருக்கிறார்கள். தரணிதேசத்துப் பூர்வசரித்திரங்களைக்கூறிய இதிகாசங்களை வாசித்துப் பார்க்குமிடத்தில் இதன் உண்மை தெரிவுபடமாகவினங்கும். பெயரொட்டுச்சார்பிற் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதுமன்றி அந்தியநாட்டுப் பெயர்களையும், அந்தியபாஷைச் சொற்சார்புகளையும் நுட்பமாக ஆராய்ச்செய்பவர்கள் இரண்டிற்கும் ஒப்புமை சாடையாகத்தோனறினபோதிலுந் தணிவுற்று, தங்கள் குலச்சார்புகளை எளிதில் வெளியிட்டுக்காட்டுகிறார்கள்.

அதற்கு இரண்டொரு திருட்டாந்தம் இங்ஙனங் கூறுவோம்.

1. நம்முடையதேசத்தில் இக்காலத்திற் செங்கோற்செ
லுத்திவருகிற அங்கிலேயநாட்டாருடைய இதிகாசசரித்திர
நூல்களால் அங்கிலேயருக்கு இவ்வகை அபேட்சையுண்டா
பிருக்கிறதாகத் தெரியவருகின்றது. அவர்களுடைய நாட்டுக்
நப் பூர்வயெயர் பிரிட்டன (Britain). இந்தபபிரிட்டன என்
னும்பெயர் உரோமரால் அங்கிலேய (England) நாட்டுக்கும்
ஸ்கோத்தர் (Scotland) நாட்டுக்கும் இடப்பட்ட பொதுப்பெ
பர் எனபதாக கிரேக்கர் குலத்திலுதித்த அரிஸ்டோட்டல
(Aristotle) எனப பெயர்கொண்ட மகாவித்துவானொருவன்
பூர்வத்தில் எழுதிவைத்திருக்கிறான். அங்கிலேயநாட்டு இதி
காசசாஸ்திரிகளிற் சிலர் சொல்லுகிறபடிக்கு பிரிட்டன
(Britain) எனனும் பதம், பிரிட் (Brit=party-coloured) என்
னும மூலபதத்தினின்று பிறந்த பகுபதப்பெயராம். பிரிட்டன்
எனபதற்குப் 'பலவனனங்கள் தீட்டிய தேகமுடையோர்' என
பது சப்தார்த்தம். நமமுடைய தேசத்திற் சிலகுலத்தவர்
கள் கைகால்முதலிய உறுப்புகளிற் பச்சைகுத்திவருகிறபிர
காரம, பிரிட்டன்நாட்டு ஆதிக்குடிகளாகிய பிரிட்டன்னியரும்
தேகமடவகளும் பற்பலவண்ணங்கள் குத்திவரும் வழக்கமிரு
ந்தகாரணத்தையிட்டு, அந்தநாட்டுக்குப் பிரிட்டன் (Britain)
என்கிறபெயர் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். வேறு
சிலர் பிரிட்டன் என்னும்பதம் பூர்வகாலத்தில் ஆசியாக்
கண்டத்து மேல்பாகத்திலிருந்த ட்ரோயா (Troy) நாட்
டிற் செங்கோற்செலுத்திய அல்கேனியஸ் என்பபெயர்கொ
ண்ட அரசன் புத்திரன் புருட்டஸ் (Brutus) என்புவனுடைய
பெயர்பதத்தினின்றுபிறந்ததென்னிலெசையங் பிறந்த பதம்
என்கிறார்கள். புருட்டஸ் என்பவன் ஆதிகாலத்திற் சேனை
யோடு பிரிட்டன் நாட்டிற்குப் படைஎடுத்துப்போய், அதைத்
தன் வைசயமாக்கிக்கொண்டு, அந்த நாட்டிற்குத் தன நாம
காரணப்படிக்குப் பிரிட்டன்நாடு எனப் பெயரிட்டான் என்பது
இதிகாசச்சாட்சி

இதுபோலவே, ஐரோப்புக்கண்டத்திலிருந்து வாழ்கின்ற
வெவ்வேறு குலத்தவர்கள் தத்தங்குலத்துப் பூர்வோத்திரக்

கிரமங்களைச் சுரண்டிச்சுரண்டிக் கிணற்றுக்குக் கண்பிடிக்கும்பிரகாரம் நுட்பவாராய்ச்சிசெய்து, குலவுற்பத்திக்கிரமங்களைத் துலக்கிவருகிறார்கள்.

2. இக்காலத்தில் அங்கிலேயர், ஜெர்மனியர் முதலான ஐரோப்பாக்கண்டத்து வடதாட்டு இதிகாசசாஸ்திரிகள், ஆதிகாலத்தில் மகாபிரளயத்திற்குத் தப்பிப்பிழைத்தவர்களுடைய வமிசததவர்கள் ஆசியாக்கண்டத்து மத்தியபாகத்தில், மலைத்தொடர்ச்சங்கமத்திற் சாகத்தீவு* எனப் பெயாபெற்றிருந்த

---

* வைவசுவதமநுவின் பிரளயகாலத்திற்குப்பின் இதிகாசநூல்களிற் பேசப்படும் மகாமேரு (Maha Merú=*Ararat*, in Hebrew) வையத்த சாகத்தீவில் ஆரியர் இருந்ததற்கு ருசு.—காந்தம், அண்டகோசப்படலம், 48-வது செயயுள்.

"இங்ஙனைசம்புத்தீவி னிடனேதண்பா
லிருகடல்சூழ் சாகதனினெல்லைதன்னிற்
றங்கியகோமேதாதி யற்குமைந்தர்
சாந்தவயன்திரென்கோ தயனனந்தன்
றுங்கமிகுசிவனெடுகே மகன்கிறந்த
தீருவணிவர் பேராலேழ் வருடமாக்கி
யங்கவர்தக் கருள்புரிந்தான் கடவுள்வாயு
வாரியா யிந்தகர்குகா ரண்டுவாழ்வார்."

இந்தச்செய்யுளில் சாகத்தீவில் ஆரியர் என்போர் ஆண்டுவந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆரியக்கிளைகளில் இரண்டு பிரிந்து ஒன்று மேல்பக்கமாகச்சென்று ஐரோபபாவம் பலவிடங்களில் பரவுகையில், பிறிதொன்று கிழக்குப்பிரிவு சென்றிந்தியாவிற்சென்று இரண்டாகி ஒன்று தமிழாரிய ராய்ப் பரதகண்டமாகிய இந்துதேசத்திலும், பினனொன்று இப்போது பார்சிதேசமென்று சொல்லப்படும் ஈரானிலும குடியேறிற்று. ஈரானியவாரியர் இரண்டுபிரிவாய் ஒன்று சமஸ்கிருதவாரியராய்க் கிழக்கிலிருந்துசென்று இந்துதேயத்தில் நுழைந்த தமிழாரியராகிய பூர்வ ஆரியரைத் தக்கணபாகத்திற்கு வெகுவாய்த் தாக்கிவிட்டுத் தாங்கள் உத்தரவாரியராய் வடதாட்டில் தரிப்பாயினர்.

Cf. "The Saka-Dwipa, or country north-west of Himalaya, we believe to have been the earliest cradle of the Aryan race, in its renovations after the flood."—*Taylor's Oriental Mss, Vol. II, Appendix A, p. 9.*

"Mr. Gover's theory is simply this.—Tamil is an Aryan language, and came as an early off-shoot (i. e. Pre-Aryan) from the father land of the Sanskrit which is the mistress of all the Aryan tongues." *Daily News, 6th January 1872.*

சித்தியா (Scythia) நாட்டினின்று புறப்பட்டு, மேற்திசை மேல் திசைகளைநோக்கி இரண்டு பெருங்கிளைப்பிரிவுகளாகப் பிரிந்துபோய், பெர்ஷியா, ஆப்கானிஸ்தான, இந்துஸ்தான் முதலான மேற்தேசங்களிலும், ஐரோப்பாகண்டத்துவடநாடுகளிலும் குடியேறினர்கள் என்றும், இவ்விருகிளைப்பிரிவார்களுடைய பாஷைகளையும் ஒழுக்கவழக்கங்களையும் ஒப்பிட்டுச் சமரசப்படுத்தி, இவர்களுக்குக் குலமொன்றுகிளையிரண்டென்று நிச்சயித்து, ஒருகிளைப்பிரிவார் மேற்திசையரியர்எனவும், மற்றொருகிளைப்பிரிவார் மேலைதிசையரியர்எனவும் பெயர் பெற்றிருந்தார்கள் என்றும் பூர்வோத்திர உற்பத்திக்ரமங் கூறிவருகிறார்கள்.

இதுகாரணத்தையிட்டு அங்கிலேயாகள் இந்துதேசத்துச் சமஸ்கிருதாகளாகிய ஆரியகுலத்தவர்களை ஆரியகுலத்துச் சொகதரர் (Aryan Cousins) எனச்சொல்லி இனமுறைபாராட்டிவருகிறார்கள். இவ்வாறு பூர்வகுலந் தலைங்குதற்கு என்னென்ன பாடுகளெல்லாம் படுகிறாகள. இதன் உண்மைக்குச் சாட்சிபாக இந்து இதிகாச அகராதியொன்றிற் கூறியிருப்பதை இங்ஙனம் மேற்கோளாகப் போதெழுதுகிறோம்:—

"The name of Aryan is now generally used to designate that ethnological division of mankind otherwise called Indo-European or Indo-Germanic. No one now doubts that the Brahmans of India belong to the same family, the Aryan or Indo-European family, which civilized the whole of Europe. The Aryan race consists of two branches, an eastern and a western. The western branch comprehends the inhabitants of Europe, with the exception of the Turks, Magyars, and Finns: the eastern comprehends the inhabitants of Armenia, of Persia, of Afghanistan and Hindustan. The evidence on which a family relation has been established among these nations is that of language."*

இந்த மேற்கோளில், "No one now doubts that the Brah-

* Vide Garrett's Classical Dictionary of India, art. *Aryan Race.*

mans of India belong to the same family, the Aryan or Indo-European family." எனச் சொல்லியிருக்கிறதை. இதற்கு "இந்ததேசத்துப பிராமணரும, ஐரோப்பாக்கண்டத்து வட நாட்டார்களும ஏககுலத்தினர் எனபதற்குச் சந்தேகமில்லை" என்பது தாற்பரியமாம்.

வேறொருநூலிற் சொல்லியிருக்கிறதாவது :—"But if abstract justice requires us to clear out, on the very same principle our Aryan cousins must pack up."* இதில் யூரோப்பியரும், பிராமணரும் ஆரியகுலச்சொக்காரர் (Aryan cousins) என்னப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இதனால், திருந்தபிரகாரம் ஆராய்ச்சிசெய்து வருபவர்கள் குலப்பூர்வோத்திரங்களே இவ்வாறு சமூசயமறத் துலக்கிவிடலாம் எனத் துல்லாமபரமாக விளக்குகினறது. இதுபோலவே, சான்றோர்குலத்தவர்களும, பூர்வ தமிழ்நாட்டரசர்குலத்தவர்களும், ஏககுலத்தினர் என்பதும் ஆராய்ச்சிசெய்யச்செய்யத் துலக்கமாக விளங்குமெனபதற்குச் சந்தேகமில்லை.

3. இக்காலத்தில் அஙகிலேய' குலத்தவர்களுக்குள்ளிருக்கின்ற சில வித்துவானகள் ஆசியாக்கணடத்து மேல்பாகத்திலிருக்கிற 'திருநாடு' எனப் பெயர்பெற்ற பலஸ்தீனநாட்டு வாசிகளான யூதகுலத்தவர்களாகிய இசரவேலருடைய ஒழுக்கவழக்கமுதலியவற்றோடு தங்கள்நாட்டு ஒழுக்கவழக்கங்களே யொப்பிட்டுத் தங்கள்குலம் யூதகுலத்தக்கு இனமானகுலமென்று நிருட்டாந்தப்படுத்தி நூலெழுதிப் பிரசரஞ்செய்துவருகிறார்கள். இத்தகாலத் தெய்வச்செயலாற் பூர்வோத்திரவுற்பத்திக்கிரமங்களைத் தெளிந்து தலக்கிவிடுகிறகாலமென்று விளங்குகின்றது.

இதுபோலொத்த திருட்டாந்தங்கள் அதிகமுண்டு. ஆயினும் மேற்கூறியன்போன்ற குலப்பூர்வோத்திரத்திற்குரிய உண்மைகள் தோன்றுதற்குப் பூர்வநூலாராய்ச்சியே முக்கிய காரணம். இக்காலத்தில், அஙகிலேய துரைத்தனத்தார் தென்

* Vide Dr. J. Murdoch's letter on Government and University Education in India, p. 88.

இக்காலத்தில், கல்விச்சாலைகளிற் பிறகுலத்து வாலிபர்க ளுக்கொபபந்தங் கல்விகற்றுவருகின்ற சானறோர்குலத்து வாலிபாகள் பற்பலநூலாராய்ச்சி செய்யுந் திறமையுடைய வர்களாகி, அங்கிலேயபாஷையிலுந் தமிழ்பபாஷையிலுமு இருக்கின்ற இலக்கண இலக்கியநூல்களே விஸ்தராமாக ஆ ராய்ந்து வாசித்துணர்ந்துவருகையில், அவர்கள் தங்கள் குலத் தின் பூர்வோத்திர உண்மையைத் தீர்க்கமுறக்கணடு தெளிந் துகொள்ளுதற்கேதுவாயிற்று.

சானறோர்குலஞ் சத்திரியகுலம் என்பதற்குத் தொல்காப் பியநூல் சாட்சிபகருகின்றது.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், 20-வது, 21-வது, சூத்திரங்களும, மேற்படி அதிகாரம், கற்பி யல், 5-வது சூதத்திரமுமாம்.

20-வது சூத்திரம், முதலடியறுப்பு. .

"அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனபக்கமும்,
ஐவகைமரபின் அரசர்பக்கமும்,
இருமூனறுமரபின் ஏனோர்பக்கமும், &c."

இதில், பார்ப்பனகுலமும், அரசர்குலமும், ஏனையோர்குல முங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இங்ஙனம், பிராமணகுலத்திற் குப் 'பார்ப்பனக்குலம்' எனவும, சத்திரியகுலத்திற்கு 'அரச குலம்' எனவும் பெயர்கள் வந்திருப்பது கண்டுகொள்க.

21-வது சூத்திரம் அரசகுலத்தைச்சுட்டிப் பேசுகின்றது.

அதின் நடுவறுப்பு.

"ஒல்லாரிடவயிற் புல்லியபாங்கினும்
பகட்டி னணை மாவினுமம்
தகட்டபுறைப்பிற் சான்றோர்க்கமும், &c."

இதில் மேற்படி அரசகுலத்திற்குச் 'சான்றோர் குலம்' எ னப் பெயர்வந்திருக்கிறது.

கற்பியல், 5-வது சூத்திரமி, நடுவறுப்பு.

"அந்தணர்திறத்தினுஞ் சான்றோர்தெரிவுழியும்
அந்தமில்சிறப்பிற் பிறர்பிறர்திறத்தினும், &c."

இந்தச்சூத்திரத்தில், பார்ப்பனக்குலத்திற்கு 'அந்தணர்குலம்' எனவும், அரசகுலத்திற்குச் 'சானரோகுலம்' எனவும பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, அரசகுலமும், சானரோகுலமும் ஒருகுலமெனத் தெளிவுறவினங்குகின்றது. 'அர்டி ஆர், ஓர்' என்னும ஒருபொருட்பலர்பாலவிகுதிகளேற்ற, மேற்படிபெயர் 'சான்றவர், சானரூர், சானரோர்' என மூனறுபேதரூபமபெற்று ஒருபொருளில்வந்திருக்கினறமையால், நானது 'சானரூ' எனப் பெயர்பெற்றிருக்கின்றகுலத்தவர்களே மேற்படி சான்ரோர்குலத்தவர்களாம். ஆனதால், சானரூர்குலத்தவர்களே அரசகுலத்தவர்களுமாம்.

சானரோர்புராணம், ஓலையேட்டுபபிரதியில் கடைசியேட்டில், "நாஞ்சிநாடு மலையாளததில், அகத்தீசுரபுரத்துக்கு வடக்கில் அழகியபாண்டியபுரத்தில் சுப்பிரமணியமுதலியாரிடமாய் அவர்கள் வகுசிசபரம்பரையாய் கிரந்தவடமொழியால் சானரோர பூர்வஉற்பத்திப்புராணமிருக்கின்றது" எனக் கனடிருக்கிறது. இதில் 'சானரோர் பூர்வஉற்பத்திப்புராணம்' எனப பெயரவந்திருக்கிறது.

மேற்படி தொல்காப்பியச்சூத்திரப்பிரகாரம், இதிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற 'சான்ரோர' குலத்தவர்கள் அரசகுலத்தவர்களாகிய சத்திரியகுலத்தவர்களேயாம். மேற்படி சானரோர்புராணம் எழுதப்பட்டகாலத்தில் மேற்படி குலத்தவாகளுகுக் 'சான்ரோர்' எனப் பெயர் வழங்கிவந்திருப்பது இதினுலுந் தெரியவருகின்றது.

வெற்றிவேற்கை, 60-வது சூத்திரம்.

"சான்ரோரில்லாத் தெய்வப்பதியிருத்தலின்
தேன்றோய்குறவர் தேயத்தென்றே."

இச்சூத்திரத்தில், 'சான்ரோர்' என்னும்பெயர் அரசரைச் சுட்டி நிற்கின்றது. இவ்வகையினும், மேலே இரண்டாவது எட்டாவது பிரகரணங்களில் விபரப்படக் கூறியிருக்கிற வேறு அநேக மேற்கோள்களையுஞ்சேர்த்துப்பார்வையிடும்போது, சான்ரோர்குலமே தமிழ்நாட்டிற் சத்திரியகுலம் என்பது தானுகவினங்கிநிற்கின்றது.

குப்பைமேட்டில் நெடுநாளாக மறைந்துகிடந்த மாணிக்கத்தைக் கண்டெடுத்தவன் அதைப பிரகாசம்பெறத்துலக்கிக் காட்டமாட்டானோ? நெடுநாளாகத் தூர்ந்துகிடந்த கிணற்றைக கண்டுபிடித்தவன் தூரெடுத்து அதின நீரை உண்ணமாட்டானோ? இவ்வாறு செய்வது இயற்கையலலவா? இபபடிக்குக் குலத்துக்குரிய பூர்வோத்திர ஆராய்ச்சி செயதலவரு கிறவிஷயத்தில் சிலா இதை மதவிஷயத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தி, சகலகுலமும மனிதகுலமானதால், குலம் ஒனறென்றுபேசுதல் மதத்தைநோக்கிக குற்றமன்றும. தேசவழக்கங்களை நோக்கிக குலபபேச்சுபபேசுவது இயற்கையாம். குலம் ஒனறெனறு திடமூழங்குகிறதுபோல முழங்கிபபேசினாலும், குலம ஒனறென்னு நீக்கமுற வுணர்ந்துநடபபவர்கள் அரிதாம. நடந்துகாட்டிக் குலம் ஒனறென முழங்கிப பேசித்திரிபவனே புத்திமானும் பதிமானுமாம். சொலலுகிறதொன்று செயகிறதொனறேயாயின, குலம் ஒன்றெனறு எனனமுழக்கமிட்டபோதிலும், அவர்கள் பேச்சு பயனபடாது.

அந்திய நாட்டவர்கள் தம்மூடைய நாட்டிற்குப் படையெடுத்து வருகிறதற்குமுன்னுதாக, நம்முடைய நாட்டவர்களில் மார்க்க அறிவில் தேறி, கடவுளொனறு மனிதகுலமுமொனறெனறு பேசிய ஞானவான்கள் சாதிபேதம் பாராட்டாது நடந்துவந்திருக்கிறார்களே. அவாகள் பைபிலே (Bible) யும் அறியாராகள. சுயமனதால் வேண்டுமெனறே சாதிபேதத்தை அகற்றிவிட்டு, மார்ண்பாரியதம் வைராக்கியததோடு அந்நிலையில்நினறு சீர்திதத்துவத்திருக்கிறார்களே. தேச ஆசாரத்திற்குக் குலமம்றியவேண்டும்; மதாசாரத்திற்குத் தெரிந்தகுலத்தைப பாராட்டாதிருக்கவேண்டும்.

பார்பபார், செட்டிகள, சூத்திரர்முதலான குலத்தவர்கள் தங்கள் குலவுண்மைதெரிந்தி அதைப் பாராட்டிவருகிறகாலத்தில், திவ்விய ஞானத்தில் முதிர்ந்து கடவுள் சித்தையுடையவர்களாய், பூலோகவாழ்வை வெறுத்து, பரலோகவாழ்வில் மனம் பூண்டு, திவ்வியலோகதெறிப்படி நடக்க முயலுகிறகாலத்தில், தங்கள் உள்ளம் நிரம்பப் பெருகியிருக்கிற மெய்ப்பத்தியில் மிதந்து, குலபேதம் பாராட்டாது, நாரகுலத்தவர்

களை ஒருகுலத்தினரென மதித்து நடப்பது அவர்களுடைய சுயபிரியமாகும். அது அலங்காரம், அது மகிமை. அப்படிப்பட்டவர்கள் அகத்திலும் புறத்திலும் ஒன்றுபோல் நடப்பார்கள். பலோதகாரத்தாற் குலபேதத்தை அழிக்கப்பார்ப்பது அபத்தம். குலபேதம் ஆகாதென்று உணர்ந்த உத்தம பத்திமான்கள் அகத்திலும் புறத்திலும் ஒன்றுபோல நடந்துகாட்டி உபதேசஞ் செயவேண்டும். குலபேதமாகாதென்று உணர்ந்த உத்தம பத்திமான்கள் அகத்திலும் புறத்திலும் ஒன்றுபோல குலபேதம் பாராட்டாது நடந்துவரவுமவேண்டும். குலபேதம் மனிதருல் அழிவுபட்டித்தீராது. அது சுப்பிரமணியா வெட்ட வெட்ட மூளைத்த சூரபதமபோல் பட்ட சிரசுபோலிருக்கிறதல்லவா? கடைசியில், அந்த அசுரன மேற்படி சுபபிரமணியரால் இருதுண்டமாக வெட்டுண்டு மடிந்துபோனதல்லவா? அதுபோல, குலபேதமும வெட்டவெடத் தளிர்விடுகின்றது. ஆயினும காலமவரும, அபபோது அது திணடுதுண்டாக வெடடுணடு மாண்டுபோகும.*

---

* Cf. "On the very important question of caste, Mr Collins holds opinions that are diametrically opposite to those which have been expressed for many years past by the Nestors of Missionary Societies Starting on the assumption that caste in India is but an exaggerated form of what is found in all countries where one race has brought another into subjection, he shows that the peculiar characteristic of class distinction in India is that it involves the idea of moral defilement Class distinctions will remain "as long as the Sun and Moon endureth" in India as they will in other parts of the world, and nothing but evil can result from the frantic endeavours of European Missionaries to compel their converts to do violence to their own, and the world's innate convictions of the imperative necessity for such a distinction, as social differences, in an essentially aristocratic country like India, cannot be ignored without incurring great danger and responsibility, and it is preposterous that European clergymen who in their native land recognize the impropriety of thrusting a lot of Street Arabs into Eton or Westminster should deliberately attempt in India to force low caste boys into high caste schools. Human nature being what it is, and the laws that bind Society together what they are, the energy that is directed to persuading converts to break caste is a most mischievous one that should be countenanced no longer by the inhabitants of a land whose chief boast it is that it is the home *par excellence* of freedom. The intelligent Missionary, who has advanced with the times, in which he lives, will follow Mr. Collins's

சான்றோர்குலத்தவர்களுடைய பூர்வ சரித்திரத்தையும் வினை
யுவதிலும், அதையெடுத்துப்பேசுவதிலுங் குற்றமின்றாம.
பார்ப்பனக்குலத்தவன தனகுலம இனனதெனத் தெரிந்தவ
னுய முதிர்ந்தபத்தியால் மனதார்க குலபேதமபாராட்டாது
நடக்கவேண்டியபிரகாரம், சானறோர்குலத்தவனும் தனகு
லம இனனதெனத் தெரிந்தவனும் மனதார முதிர்ந்தபத்தி
யால் குலபேதம பாராட்டாது நடந்துவரவேண்டும். குலத்
தைஎடுத்துப பேசாததினுல் குலமழியவுமாட்டாது, குலதனை
எடுத்துப் பேசுவதினுல் குலம நிற்கவுமாட்டாது. குலபேத
மானது விசுவரூபங்கொண்டு பருவதமபோல நிற்கின்றது.
அது இந்த இந்துதேசத்தவர்களேயாளும்பிரகாரம், ஒருவாறு
பிறதேசத்தவர்களேயும ஆளுகினறது. ஐரோபபியருக்கும்
யூரேசியருக்குமிருகின்ற குலபேதத்தாகங்களேயும், விரோ
தங்களேயும, உய்த்துணர்ந்து பார்ப்போருக்கும் இது தெரிய
வரும.

பூனைக்குந் தன்குட்டிபொன்குட்டி. எவனுக்குந் தனகுலம்
பொனகுலமாம. அயலாகுலத்தை இழிவுபடப்பேசுவது எவ
ருக்கும எளிது. நிசநிலே தோன்றப்பேசுவதே உரவோர்
நெறியாகும். சூத்திரகுலத்தவர்கள சத்திரியகுலமேன்மை
பெற விருப்புளோராவாராயின், அவர்களகுலத்தின் நிசநிலே
விளங்குமபோது உண்மைவெளியாகுமு.

உலகமெல்லாங் குலத்திலேகிடந்து மாயுது. சிலகுலத்
தவர்களுக்கு உண்பனதின்பனவற்றிற் பேதமில்லாதிருந்த
போதினும், இன்னமும் அனந்தவியூபங்களிற் பேதமுண்டு.
தெய்வபத்தனனவன் அதைப் பாராட்டாதுபோல இதையும்

advice, by directing his efforts chiefly against the religious elements of caste, the idea of moral defilement. / Socialism, such as is fostered by the well-meaning fanatics who require converts break caste as "an outward and visible sign of inward and spiritual grace," would be as dangerous in the East as it threatens to be in the West; but that great curse of India, the idea of moral pollution in connection with caste, may in the long run be undermined by Christianity, and the country be thereby emancipated from the most terrible form of slavery that the world has ever produced. * * * There is a prospect of Christianity and education eventually undermining the moral feature of caste, and dissipating the notion that social distinctions involve moral pollution."—*Madras Mail*, 9th *July* 1873.

பாராட்டானும். தெய்வபத்தனுக்கு முன்பாகத் தோட்டியுஞ்சரி, தொண்டமானுஞ்சரி. ஆனதால், தெய்வப்பத்தனுவன தோட்டியுஞ்சரி தொண்டமானுஞ்சரிஎன மதித்து நடந்துவருவான். குலபேதகங்களெல்லாம அடியோடே ஒழிந்து போகுங்காலம் வருகுது. அப்போது குலபேதகங்கள் இருந்தவிடந் தடந்தெரியாமற்போய்விடுமே. அதுபரியந்தம் உததம தெய்வபகதர்கள் சித்தலேச்சாத்தனுரைபபோல முட்டி மோதிக்கொணடே திரிவார்கள். அது தீர ஒழிந்துபோகுங்காலமவருமபரியந்தமே, குலபேதத்தர்ககங்கள் நடந்துகொண்டிருகுமே. கடவுள் சிந்தைபெற்ற பதிதிமான்கள் பத்தியில் முதிர முதிரத் தங்களமட்டில் மனதாரக் குலபேதமபாராட்டாதிருக்க முயல்வதுமனறி, சித்தலேசசாத்தனுரைபபோல மனதது யரமுற்று அழுதுகொண்டு திரிவார்கள். இது திவ்வியவேதாந்தபபோதனேயாகும. இந்தத் திவ்வியவேதாந்தபபோதனே யானது குலப்பூவோத்திர உண்மைகளே யாராய்ந்து பார்ப்பதற்குத் தடையன்றும.

இதுவரையினும், எந்தக்குலத்தவருக்குந் தத்தங்குலத்துப பூர்வோத்திர உற்பதிக்கிரமங்களே ஆராய்ந்துபார்பபது பிரியம எனக காண்பித்தோம.

இரண்டாவது.

தமிழ்நாட்டுச் சத்திரியகுலத்தார் இன்னுரெனவும், அவர்களுக்குச் 'சான்றோர்' என்னுங் கௌரவப்பட்டப்பெயர இன்ன காரணத்தாற் கொடுக்கப்பட்டதெனவுங் காண்பிபபோம.

I. தமிழ்நாட்டுச்சத்திரியகுலத்தவர்கள் இன்னுரென்று நாம் மேலே விபரமாதக் காண்பித்திருந்தபோதிலுமே, அதை இங்ஙனம் மீண்டும் சுருங்கக்கூறுவது தெளிவுக்கேதுவாம். ஆதிமுதல் நம்முடைய தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற குலபிரிவுகளே உய்த்தாராய்ந்து பரர்க்குமிடத்தில், ஒரு காரியத்தை மனதில் நிர்க்கமூற நிறுத்திவைத்துக்கொண்டு நிதானித்துப் பார்க்கவேண்டியது. பழயகணக்குப்பிரகாரம் நம்முடையதேசததிற் பாஷைகள் பதினெட்டு; ஒவ்வொருபாஷை பேசுபவர்கள் இயல்பாக ஒவ்வொருகூட்டமாகப் பிரிந்திருக்கிறார்

கள். ஒவ்வொரு பாஷைபேசும் குழுவினரும் நந்நானகு குல மாகப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். இந்த நான்குகுலங்களுக்குங் கீழானவர்கள் பஞ்சமர் எனப் பெயர்பெற்றிருகின்றனர். ஆனதால், ஒவ்வொரு பாஷைக்காரருக்குளுமே ஐந்து குலங்களுண்டு. திருட்டாந்தமாக.

1. தமிழ்ப்பாஷைக்காரர்களையெல்லாம் ஒருங்கே திரட்டிப்பார்க்கும்போது, (i) தமிழ்ப் பார்ப்பனக்குலத்தார் எனவும், (ii) தமிழரசகுலத்தார், அல்லது தமிழ்ச்சத்திரியகுலத்தார், அல்லது சான்றோர்குலத்தார் எனவும், (iii) தமிழ் வணிகர்குலத்தார், அல்லது தமிழ்ச்செட்டிகுலத்தார் எனவும், (iv) தமிழ்ச் சூத்திரகுலத்தார் எனவும், (v) தமிழ்ப் பஞ்சம குலத்தார் எனவும், ஐந்து பெருந்தமிழ்க்குலங்களாகப் பிரிந்து நிற்கிறார்கள்.

2. தெலுங்கு, அல்லது வடுகப்பாஷைக்காரர்களையெல் லாம ஒருங்கேதிரட்டிபபார்க்கும்போது, (i) தெலுங்குப் பார்ப பனகுலததார் எனவும், (ii) தெலுங்கரசகுலத்தார், அல்லது வடுக அரசகுலத்தார், அல்லது வடுகச் சத்திரியகுலத்தார் எனவும், (iii) தெலுங்கு வணிகர்குலத்தார், அல்லது வடுகச் செட்டிகுலததார் எனவும, (iv) தெலுங்குச் சூத்திரகுலத்தார், அல்லது வடுகச் சூத்திரகுலத்தார் எனவம, (v) தெலுங்குப் பஞ்சமகுலத்தார், அல்லது வடுகப்பஞ்சமகுலத்தார் எனவும், ஐந்து பெருந் தெலுங்குக்குலங்களாகப் பிரிந்திநிற்கிறார்கள்.

3. கன்னடப்பாஷைக்காரர்களையெல்லாம் ஒருங்கேதிரட்டிபபார்வையிடும்போது, (i) கன்னடப் பார்ப்பனக்குலத்தார் எனவும், (ii) கன்னட அரசகுலத்தார், அல்லது கன்னடச் சத்திரியகுலத்தார் எனவும், (iii) கன்னட வணிகர்குலத்தார், அல்லது கன்னடச்செட்டிகுலத்தார் எனவும, (iv) கன்னடச் சூத்திரகுலத்தார் எனவும், (v) கன்னடப் பஞ்சம்குலத்தார் எனவும், ஐந்து பெருங்கன்னடக்குலங்களாகப் பிரிந்து நிற்கிறார்கள்.

4. மராட்டிய பாஷைக்காரர்களையெல்லாம-ஒருங்கே திரட்டிபபார்வையிடுமபோது, (i) மராட்டியப் பார்ப்பனக்குலத்

தார் எனவும், (ii) மராட்டிய அரசகுலத்தார், அல்லது மராட்டியச் சத்திரியகுலத்தார் எனவும, (iii) மராட்டிய வணிகர்குலத்தார், அல்லது மராட்டியச் செட்டிகுலத்தார் எனவும், (iv) மராட்டியச் சூத்திரகுலத்தார் எனவும், (v) மராட்டியப் பஞ்சமகுலத்தார் எனவும, ஐந்து பெரிய மராட்டியக்குலங்களாகப் பிரிந்துநிற்கிறார்கள்.

5. மலையாளபாஷைக்காரர்களேயெல்லாம் ஒருங்கேதிரட்டிப்பார்வையிடும்போது, (i) மலையாளப் பார்ப்பனக்குலத்தார் எனவும, (ii) மலையாள அரசகுலத்தார், அல்லது மலையாளச் சத்திரியகுலத்தார எனவும், (iii) மலையாளவணிகாகுலத்தார், அல்லது மலையாளச் செட்டிகுலத்தார் எனவும, (iv) மலையாளச் சூத்திரகுலததார் எனவும, (v) மலையாளப பஞ்சமகுலத்தார் எனவும, ஐந்து பெரும மலையாளகுலங்களாகப பிரிந்துநிற்கிறாகள.

இக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டை நாலட்டமும் நோகஇப்பார்ப்பவாகள பலபாஷைகாராராகள் அந்த நாடடில் வாசமபண்ணி வருகிறதாகக் காண்பார்கள. தமிழர், தெலுங்கராகிய வடுகா, மலையாளா, கனனடியர், மராட்டியர், மகமதியர், ஐரோப பியர்களாகிய பலபாஷைக்காரர்கள் காலாகாலங்களில தமிழ் நாட்டிற்குப் படையெடத்துவந்து வெற்றிபெற்ற காரணத்தையிட்டு, அவர்களுடைய சந்ததியார்கள் நாளதுவரையிலும் இந்தத் தமிழ்நாட்டிற் பற்பலவிடங்களிற் காணிபூமிகளுக் குரிமைபெற்றுக குடியிருந்துவருகிறாகள. ஆனதாலே தமிழ் நாட்டிற் குலப்பிரிவுகள் பிரிதறபார்க்கும்போது, அந்நாட்டிற் குடியிருந்துவருகிற தெலுங்கராகிய வடுகர், மலையாளர், துலுக்கர், கன்னடியர், மராட்டியர், ஐரோப்பியர்களேயெல்லாம ஒருங்கேதிரட்டி அப்பால் நீக்கிவைத்துவிட்டு, தமிழ்ப்பாஷைகையுங்குலப்பாஷையாக வுடையவர்களேமாத்திரம ஒருங்கே சேர்த்துத் தமிழ்க்குலப்பிரிவுகள் பார்க்கவேண்டும.

தமிழ்நாட்டிலிருக்கினற, பார்ப்பனக்குலத்தவாகள் தமிழ்ப் பார்ப்பனக்குலத்தவர்கள் எனவும், சமஸ்கிருதப் பார்ப்பனக்குலத்தவர்கள் எனவும், இரண்டுபிரிவாகப பிரிந்துநிற்கிறார்

கள். ஆனதால், தமிழ்நாட்டு முதற்குலத்தவர்களைப் பார்க்கும்போது, சமஸ்கிருதப பாபபார்களை நீக்கிவிட்டுத் தமிழ்ப் பாஷையைக குலப்பாஷையாகவுடைய பார்ப்பார்களைமாத்திரம் பார்க்கவேண்டியது.

இந்தப்பிரகாரம், பாஷைபாஷையாகக் குலம் பிரித்துப் பார்த்தால்மாத்திரம் மனதுக்குத் தெளிவுண்டாயிருக்கும். சென்னபட்டணங் குடிமதிபபுக கம்மிட்டியார் (Madras Census Committee) 'அப்படிச்செய்யாமல், தமிழ்நாட்டில் வசிக்கின்ற பல பாஷைக்காரர்களையும மொத்தமாகத்திரட்டிக் குலப்பிரிவுகள் செய்ததிலுல் மனதுகுத் தெளிவுண்டாகாமல் மயங்குவதற்கிடமுண்டாயிற்று.

இந்தநூலில் தாஞ்சான்றோர்குலம் இனதென நிச்சயித்தறிவதற்குக் குலப்பிரிவுகள செய்யுமபோது, தமிழ்பபாஷையைக் குலப்பாஷையாகவுடைய குலததவர்களைமாத்திரம பாவையிட்டுக் குலப்பிரிவுகள் செய்திருக்கிறோம். அந்தப படிக்கு,

1. இந்தத் தமிழ்நாட்டில் தமிழ்ப்பாஷையைக் குலப்பாஷையாகவுடைய பாப்பார்களை தமிழ்பபார்பபார்களாம்.

மற்றப்பார்ப்பார்கள் தெலுங்குமுதலிய பிறபாஷைகட்குரியவர்களாம். இவர்களைத் தமிழ்பபார்ப்பாரோடு சேர்க்கவேகூடாது. இவர்களுக்கு சமஸ்கிருதத்தில் 'பிராமணர்' அல்லது 'வடமொழிப்பார்ப்பார்' எனவும், தமிழ்ப்பிராமணர்களுக்குப் 'பார்ப்பார்' அல்லது 'தென்மொழிப்பார்ப்பார்' எனவும் பெயராம். சமஸ்கிருதப்பிராமணர் தமிழ்ப் பார்ப்பாரல்ல. இத்தச் சமஸ்கிருதப்பிராமணர் வடுகர்களாகிய 'தெலுங்கர்களைச்சோந்தவர்கள். அவர்களுக்குச் சமஸ்கிருதமே முக்கியபாஷை. தமிழ்ப்பார்ப்பாரும், தமிழ்ச்சத்திரியரும் நூலாராய்ச்சியினிமித்தம் சமஸ்கிருதம் தன்குணர்ந்தவத்தனர். ஆனதால், சேந்தின் 'வடநூற்கரசன், தென்றமிழ்க்கவிஞன், கலியர்கேற்றோன் உபயகவிப்புலவன்' என்னப்பட்டிருக்கிறான். கம்பநாடன்பேரன் தண்டி என்பவன் 'வடநூலுணர்ந்த தமிழ்நூற்புலவன்' என்னப்பட்டிருக்கிறான்.

வடமொழியாருக்குந், தெனமொழியாருக்கும் நெடுகிலும் பாஷையையிட்டு, எதிரிந்தனமுண்டாயிருந்தகாரணத்தினலே, தமிழரசர்கள வடமொழிபிற்சமைந்த இலக்கணஇலக்கியநூல்களே தமிழிற் மொழிபெயர்க்கச்செயதும், வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதபாஷையின கொடுந்தொனிகளே இகழ்ந்து தள்ளிவிட்டு, அவ்வகைக் கொடுந்தொனிகளையுடைய சமஸ்கிருதமொழிகளைத் தமிழ்மொழிகளாச்குதற்கு விதி ஏற்படுத்தி, அந்த விதிப்பிரகாரம் வடமொழிகளைத் தெனமொழிகளாக்கிக தமிழில் உபயோகபடுத்திக்கொண்டனர். திருடாந்தமாக:—

வருஷம்	எனனும்மொழியை	வருடம் எனவும்,
பக்ஷம	,,	பட்சம், பக்கம எனவும்,
ரிஷபம்	,,	இடபம் எனவும,
மஹாராஜன்	,,	மகாராசன் எனவும்,
ராஜ்ஞதன	,,	இராட்சதன் எனவும்,

தாங்கள் விதித்த விதிப்பிரகாரம் வடமொழியடசரங்களைத் தெனமொழி யட்சரங்களாக மாற்றி ஏழுதிவந்தனர். அதுபோலவே,

'பிராமணகுலம்' எனபதற்குப் 'பார்ப்பனக்குலம்' எனவும்,
'சத்திரியகுலம' எனபதற்கு 'அரசகுலம்' எனவும்,
'வைசியகுலம்' எனபதற்குச் 'செட்டிகுலம்' எனவும,

மொழிபெயர்த்து, வடமொழிப்பெயரைத் தெனமொழிப்பெயராககிக்கொண்டனர். நான்காவது குலம வடமொழியிலுந் தென்மொழியிலும ஒன்றுபோல 'சூத்திரகுலம்' எனப் பெயர்பெற்றது. தமிழ்நூல்களிலெல்லாம் பெரும்பாலும் இந்த நான்கு வருணத்தவர்களும் 'பூசாப்பார், அரசர், செட்டிகன், சூத்திரர்' என்ப் பெயர்பெற்றவர்திருக்கிறார்கள. 'சத்திரியன்' என்னும்பெயர் 'சேத்திரம்' (=க்ஷேத்திரம்) என்னுஞ் சமஸ்கிருத மூலபதத்தினின்று பிறந்தபெயராம. 'சேதத்திரம' என்பதற்குக் 'காணிநிலம்' என்பது தாற்பரியமாகும். ஆனதால், 'சதத்திரியன்' என்பதற்குக் 'காணிநிலமியுடையவன், காணியாட்சிக்காரன, நிலமைக்காரன், நாடாளவான் என்று

பொருளாம். 'அரசன்' எனபதற்கும் 'காணிபூமிபுடையவன காணியாடசிக்காரன், நிலமைக்காரன, நாடாள்வான' என பது தாற்பரியமாம. ஆனபடியினலே, சதத்திரியகுலம் அரச குலமாம். மேலே நாம் ருசுபபடுத்தியிருக்கிறபிறகாரம, சானறோர்குலமும் அரசகுலமாம. ஆகையால், சான்றோர் குலம் சத்திரியகுலமாகும.

இந்த இந்துதேசத்து தாலுபாஷைக்காரர்களுக்குள்ளும் இந்த நாலுகுலமுமிருந்துவருகின்றன. இத்தமிழ்நாடுமித் தமிழ்ப்பாஷைக்காரர்களுக்குள்ளே இந்த நாலுகுலமும இருகிறதா எனறு விசாரிக்குமிடத்தில்,

தமிழ்ப்பார்ப்பாரும்,
தமிழ்ச்செட்டிகளும,
தமிழ்ச்சூத்திரரும், இருக்கிறார்கள்.

தமிழ்ச்சத்திரியராகிய அரசகுலத்தவர்கள் தமிழ்நாடெங் ஙனும இல்லவே இல்லே என்றும், ஆனதால் தமிழ்சசதத்திரிய குலம முற்றிலும அருகிபபோய்விட்டது எனறுஞ் சொல்லுகி றார்கள். தமிழ்நாட்டுக் குலவிபரங்களே ஆராய்ந்து நூல்கள எழுதிவருகிற அந்தியதாட்டார்கள் இக்காலத்தில் தமிழ்ச்சத் திரியகுலந் தமிழ்நாட்டில் இல்லே என்பதாக எழுதியிருகிறார் கள். திருட்டாந்தமாக:—

In Wilks' History of Mysore, Vol. i., p. 231, we read thus "These ceremonies are reserved for the three higher castes only; and of these, the second is entirely extinct." Again, in p. 179, "The second pure caste (Kshattrya caste) has become extinct."

இவ்வாறு தமிழ்நாட்டுச் சத்திரியகுலத்தவர்கள் முற்றிலும் அற்றுப்போய்விட்டார்கள் என்று சொல்லுகின்ற சித்தாந்தம நிசமல்லவேயாயின், தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்குலத்தவர்களுக் குள்ளே சத்திரியகுலத்தவர்கள் இன்னுசொன்பதைத் தெளிவ றக்காட்டவேண்டியதாயிருக்கின்றது.

இக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டுக்குத் தமிழர்களோடு கலந்து குடியிருந்துவருகிற தெலுங்குபாஷைக்காரர்களைப் ப

கர்கள் ரெட்டிகள் முதலானவர்களையும், மராட்டியர் கன்னடி
பர் மலையாளர்களையும், குலவரம்பற்றவர்களாகிய துலுக்கர்
களையும், மற்றும் அந்நிய மொழிகாரர்களையும், களைந்து
பிரத்தியேகப்படுத்திவைத்துவிட்டு, சுத்தத் தமிழ்க்குலத்தவர்
களையெல்லாம் ஒன்றுபடத் திரட்டி, அவர்களுக்குளளே தாம்
பாற்குலவரம்புப்படிக்கு, அந்த நாலுகுலங்களில் ஒவ்வொரு
குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னார் இன்னரென்றும, தமிழ்ப
பஞ்சமகுலத்தைச்சேர்ந்தவர்கள் இனனரென்றும நிச்சயிக்க
வேண்டும. அவ்வாறு வகுத்துப பார்க்கும்போது, தமிழ்ப்
பாஷையையே குலபபாஷையாகப் பேசிவருகிற பார்ப்பார்
முதற்குலமாம். தமிழ்பபாஷையையே குலப்பாஷையாகப்
பேசி[illegible]கிற செட்டிகள் மூனறாவது குலமாம. தமிழ்ப
பாஷைய[illegible]யே குலபபாஷையாகப பேசிவருகிற சூததிரா
கள் நான்காவது குலமாம். தமிழ்ப்பாஷையையே குலப
பாஷையாகப் பேசிவருகிற பஞ்சமர்கள் கிழ்க்குலத்தவாக
ளாம.

தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்ப்பாஷைக்காரருக்குள்ளிருந்து வருகிற
பார்ப்பார்களையும் செட்டிகளையும் பஞ்சமர்களையும எளிதிற
பிரிததுவிடலாம. அந்த மூவகைக் குலத்தவர்களையுஞசுட்டிக்
குலமயக்கமில்லை. சூததிரகுலத்தவர்களுக்குள்ளே பல்பிரி
வுகளுண்டு. அந்தபபிரிவுகளைச் சூத்திரகுலத்தவர்களுககு
விதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆறுதொழில்களால் நிச்சயித்தறிய
வேண்டும. அந்த ஆறுதொழில்களையும் இவ்வனம மீண்
டும் பேர்த்தெழுதுகிறோம்.

> திவாகரம், 12-வது தொகுதி, 81-வது சூததிரம்.
> வேளாளராறுதொழி லுழவுபசுக்காவ
> றெள்ளிதினுவாணிபங் குயிலுவகாருகவினை
> யொள்ளியவினபிறப் பாளர்க்கேவல்செயல்."
>
> (i) உழவு, (ii) குயிலுவம்,
> (iii) பசுக்காவல், (iv) காருகவினை,
> (v) வாணிபம், (vi) முதல் மூவர்க்கேவல்செய்தல்.

இந்த ஆறுதொழில்களில்,

(i) முதற்றொழில் உழவு. இந்த உழவுத்தொழிலையே பூர்வ முதல் தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்து செய்துவருகிறவர்களே வேளாண்மாந்தர் எனப்பட்டுவருகிறார்கள்.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம, மரபியல்,

81-வது சூத்திரம.

"வேளாண்மாந்தர்க் குழுதூணல்ல
தில்லெனமொழிப பிறவகைநிகழ்ச்சி."

இதனால் ஆதிகாலமுதல் குலத்தொழிலாக உழவுத்தொழில் செய்துவருகிற சூத்திரகுலத்தவர்களே வேளாண்மாந்தர்களாம். இவர்களை விவாகக் கொளவினை கொடுபபினை பிற சூத்திரகுலத்தவர்களோடே கலவார்கள், இவர்களுக்குத்தான் பின்னேபபட்டமுண்டு. இககாலததிற் பின்னேப்பட்டம பாராட்டிவருகிற வேறெரு பெருங்கூட்டத்தாராகிய சூத்திரகுலப்பிரிவாருண்டு. அவர்களை இனனெனறு இஙஙனம இனந்துலக்கிகாட்டுவோம். இதை யாவருங்கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டியது.

இந்தத்தமிழ்நாடடில் ஆயிரத்தெட்டுச் (1,008) சிவாலயங்களும், நூற்றெட்டு (108) விஷ்ணுவாலயங்களுமுண்டு. இவைகளேயன்றி, இவைகளைப்போலொத்த வேறு அநேக ஆலயஙகளுமுண்டு. இந்த ஆலயங்களிலொனறுவது தாசிகளில்லாத ஆலயங்களில்லே. இந்தத்தாசிகள தமிழ்நாட்டில் ஆலயங்கள் ஏற்பட்டகாலமுதலிருந்துவருகிறார்கள். நாலாகுலத்தவர்களுமே அவர்களோடு கூடுகிறதினுலே ஆண்களும் பெண்களுமாகிய குழந்தைகள் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பிறந்து விருத்தியடைந்துவருகிறார்கள். பெண்குழந்தைகள் பக்குவகாலங்களில் நாடறிய ஊரறியக் கோயில்தாலிகட்டிக்கொண்டு தாய்க்குரிய குலத்தொழிற்செய்துவருகின்றனர். ஆண்பின்னேகள் சைவவேடம்பூண்டு, பின்னேப்பட்டம பாராட்டிக்கொண்டு, சூத்திரரோடு சூத்திராராயிருந்துவருகிறார்கள். இவர்கள்தொகை பெருந்தொகையாகும். இவர்களெல்லாருஞ் சூத்திரகுலமாகிய பெருங்கடலிற் கலந்துபோகிறார்கள். இவ்

வாறு பிள்ளைப்பட்டமை பாராட்டிவருகிற சங்கரகுலத்தவராக ளைக் களைந்து நீங்கிவிட்டால், அப்படமான வேளாண்மாந் தாகள தொகை சிறுத்துப்போகும

(ii) பசுக்காவல்செய்துவருகிற சூத்திரகுலத்தவாகளும் வேளாளாகளாம்.

(iii) வாணிபஞ்செய்துவருகிற சூத்திரகுலத்தவர்களும வேளாளர்களாம் பூர்வமமுதல் இருந்துவருகிற அவர்களுக்கு வேளாண்செட்டிகள எனறுபெயர.

(iv) குயிலுவதொழிறசெய்துவருகிற சூத்திரகுலத்தவர் களும வேளாளர்களாம அவர்கள மேளதாளவாத்தியங்கள சேவிக்கிறவர்களாவா

திவாகரம், 12-வது தொகுதி, 82-வது சூத்திரம.

" குயிலுவமவாத்தியங் கொடுதலாகும."

(v) காருகவினை செய்துவருகிற சூத்திரகுலத்தவர்களும வேளாளர்களாம. அவாகள் நெசவுத்தொழிற் செய்துவருகி றவாகள.

திவாகரம, 12-வது தொகுதி, 83-வது சூத்திரம.

" பருத்திநூல்பட்டுநூல் மைத்தாடையாக்களுஞ் சுமத்தலும்பிறவுங் காருகவினைத்தொழில."

(vi) முதல மூனறுகுலத்தவர்களாகிய பார்ப்பனக்குலத்த வர்களுகும, அரசகுலத்தவர்களுக்கும, செட்டிகுலத்தவர்க ளுக்கும் ஏவற்றொழிற்செய்துவருகிற சூத்திரர்களும வேளா ளரகளாம்.

தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்ப்பாஷைக்காரர்களுக்குள் ளிருக்கிற பா ர்ப்பனக்குலத்தவர்களையுஞ், செட்டிகுலத்தவர்களையுஞ, சூத் திரகுலத்தவர்களையும், பஞ்சமகுலத்தவர்களையும் நீக்கியபின், மீதியிருக்கிறகுலத்தவர்களிற் பூர்வத்தில் தமிழ்நாடு ஆண் டுவந்த அரசகுலத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட குலத்தவர்கள் யா ரோ அவர்களே தமிழ்நாட்டுச் சத்திரியர்களாயிருக்கவேண் டும். பூர்வகாலத்தில் தாயாதிகளோடு சச்சரவுபட்டுக்கொண்டு உத்தர இந்தியாவினின்று புறப்பட்டு, விந்தியபருவதத்திற்குத்

தெதகிலிருக்கிற தக்ஷண இந்தியாவுகுவந்து குடியேறிய குருகுலமகாராசன புத்திரர்களாகிய கலிங்கன, கேரளன, சோழன, பாண்டியன் எனனுமை நாலுபேரும மேலுமமே லுந் தெனஞுடதோக்கிச்சென்று, நாலு இராச்சியஙகள் ஏற் படித்தினுர்கள். அவர்களிற் கலிங்கன கலிங்கதாட்டிலும், கேரளன எனப் பெயர்கொண்ட சேரன சேரநாட்டிலும், சோழன் சோழநாடடிலுமை, பாண்டியன பாண்டிநாட்டிலுஞ செங்கோற்செலுத்திவந்தார்கள. இவர்களும் இவர்கள குலத் தாருநதான் தமிழ்நாட்டுப பூர்வ அரசகுலத்தவர்களாம. இவர் களே பூர்வ தமிழ்தாட்டுச் சதந்திரியர்களாவர். இந்தத தமி ழரசகுலததவர்களுகுப பிற்காலததிற் 'சானரோர' என்னுங் கௌரவபபட்டப்பெயருண்டானதினுலே, தமிழரசகுலமான து சானரோர்குலம எனனுமபெயருக்குள் அடங்கிப்போக, அவர்கள சான்ரோகுலத்தாரெனப பெயாபெற்றிருந்தார்கள. இதற்கிசைய தொல்காப்பியர் அரசகுலத்தைச சானரோர்கு லம எனக் கூறியிருக்கிறார்.*

நாலடியார், 10-வது அதிகாரம், ஈகை, 10-வது கவி.

"கடிப்பிடுகண்மூரசங் காதத்தோாகேட்ப
நிடித்தமுழங்கியதோர் யோசனேயோர்கேட்ப
ரீடுக்கியமுவுலகுங் கேட்குமேசானரோர்
கொடுத்தாரெனபபடுஞ்சொல்."

இதற்குத்தாற்பரியமு.

"(தமிழ்நாடு ஆளுகின்ற பாண்டியா,) உன்நாடடில் கடிப் பாகிய குறுந்தடியினுல் அடிக்கபபடுகினற பேரிகைச்சத்தம காதவழிதூரத்திலுள்ளவர்களுக்குக் கேட்கும், இடித்து முழங் குகின்ற மேககர்ச்சிதம் ஒருயோசனைதூரத்திலுள்ளவர்களுக குக் கேடகுமை. சான்ரோ குலத்தவர்களாகிய உன்குலத்தரசர் கள் கொடுக்குங்கொடையோசுவர்க்கமத்திலுபாதலமென்னும் மூனறுலோகத்திலுளளவர்களுக்குங் கேட்கும்" என்பதாம்.

அரசாகளுக்குரிய ஆறுதொழில்களில் மேம்பாடானதொ ழில் ஈகை. ஆனதால், 'சான்ரோர் கொடுத்தார்' என்பது அரசர்களுக்குரிய ஈகைதொழிலைக்குறிக்கினறது. கொடை

கொடுபெதற்குரியவாகள அரசாகள முரசுசுந்தமும, இடி முழகுமும பிறகுலத்தவர்கள் கொடுக்கும் கொடைகுசு சமரசமாகும மூவுலகும அமிர்துகழதுக்க பெருகொடையோ அரசர்கள் கொடுக்குங்கொடையாம். 'அரசர்கள்' தொல்காபபிய திவாகரநூற்பிரகாரம, இங்ஙனம் 'சானரோர்' எனனப்பட்டிருகிறார்கள். ஆகையால், சானரோர்குலத்தவர்களே அரசகுலத்தவர்களாம.

நெடுங்காலமாகத் தமிழ்நாடு ஆண்டுவந்த அரசகுலததவர்கள் மூற்றிலும் அருகி ஒழிந்துபோய்விட்டார்கள் என்பதாகசு சொல்லிகொள்ளுகிற பேச்சு நம்பப்படத்தகுகதல்ல; எனனத்தினுலெனறால்,

1 கிறிஸ்துவுசகு உத்தேசம் 1,600 வருடங்களுக்குமுன்னுதாக, அலலது தசரதராமனுக்கு உத்தேசம் 600 வருடங்களுகு முனனுதாக, தகஷண இந்தியாவுக்குவந்து குடியேறி நாலு பெரிய இராசதியஙகளை உண்டுபணணிய குருசுனமகாராசன் புத்திராகள் நாலுபோ்களில் மூவாகளாகிய சேரசோழபாண்டியாகுலத்தவர்கள், கிறிஸ்துவுகுப்பினஉத்தேசம் 1,600 வருடக்காலமவரையிலும இடையறாது தமிழ்நாடு ஆண்டுவந்திருபபதினாலே, உத்தேசம் 3,200 வருடக்காலங்களாகத் தழைதததப் பெருகிய தமிழராசகுலத்தவர்கள் கட்டோடே ஒழிந்துபோய்விட்டார்களென்று சொல்லுவது எளிதில் நம்பப்படத்தக்கதல்ல.

2. வடமேற்குத்திசையிலிருந்து இந்தியாவுசுகுக் காலாகாலங்களிற் படையெடுத்துவந்த அசிரியா, பெர்ஷியர், கிரேக்கர், சிரியர்முதலான அந்நியநாட்டார்கள இந்தியாவின வடதிசையினின்று தெனதிசைநோகி புஜபலபராகிரமத்தால் நாடுகளைக்கட்டி ஆண்டுவந்தகாலஙகளில், தகஷண இந்தியாவின் தெற்கிலுள்ளதோடியிலிருந்த தமிழ்நாடுகளிற்புகுந்து, அதின் பூர்வ நிலைகுலையு, அரசகுலங்கள் நாசப்படச்செய்ததாகச் சரித்திரமில்லை. மகமதியர்கள் தமிழ்நாடுகளிற் புகுந்தபோதிலும், அதின் தெற்பாகத்தில் கீழ்சமுயபதத்த நாடுகளிற் பெருந்தீமைகள்செய்து, மேற்படி குலநாசஞசெய்ததாக

வுந் தோன்றுகிறதில்லை. ஆகையினாலே, எதிரிகள்கைக்கு எட்டாதத்தலேயிலிருந்த தமிழ்நாட்டு அரசகுலத்தவர்களை சருவ சங்காரமாய் ஒழிந்துபோய்விட்டார்கள் என்று சொல்வது எளிதில நம்பப்படத்தக்கதல்ல.

தமிழ்நாடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு தமிழரசகுலவமிசத்தவர்களை அழித்தவர்கள் வடுகர்கள். அப்படிச்செய்யுதற்கு அவர்களை மூட்டிவிட்டவர்கள் அவர்களுடன தெருவ்கிச் சமயந்தப்பட்ட சூத்திரகுலத்தவர்களும, வடமொழிப்பார்ப்பார்களுமாம். இவர்கள் தங்கள சுயமேனமையையுஞ் சுயபிரயோசனத்தையுமுதாடி இப்படிச்செய்ததாகத் தோனறுகின்றது. தமிழரசர் வமிசங்கள் அழிந்ததுபோனபோதிலும, அரசகுலத்தவர்களெல்லாருங் கட்டோடே ஒழிந்துபோய்விட்டார்களெனறு சொல்லுதற்கு ஏதுவில்லை

3. தாம்பிரவண்ணிநதி முகத்துவாரத்திலிருந்த கொற்கை நகரிகு வடக்குத்தெற்குமாக கீழ்க்கடற்கரையையடுத்த பூமிகளிற் காடுவெட்டி தெரிஞ்சிதூர்த்துக்குடியேறிய நாடாள்வார் வமிசத்தவர்கள் நாளதுவரையினும் இடையருது வாசஞ்செய்து, மேறபடி திசையிலிருக்கின்ற பூஸ்திகளை அனுபோகஞ்செயதுகொணடு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களே மேற்படி கொற்கைநகரியிற செங்கோற்செலுத்திய பாண்டிய வமிசத்தவர்கள். கொற்கை நகரிக்கு மேற்கில், தாம்பிரவண்ணிநதியின் தென்கரையிலிருக்கிற ஆள்வார் திருநகரி* நாடாள்வாகுலத்துச் சிற்றரசர்களிருந்து அரசுபுரிந்த நகரங்களிலொனறும். 'ஆள்வார்' என்பதற்கு 'அரசர்' எனபதுபொருளாம். இந்தத்திசையிற் குடியிருந்துவருகிற காணியாட்சிகரர்களாகிய நாடாள்வார்களுக்கு அவர்களுடைய அனுபோகத்திலிருந்துவருகிற காணிபூமிப் பாத்தியவுரிமைக்கு, நிலத்தோடுநிலமாயத் தொன்றுதொடுக் குடியிருந்து அனுபோகஞ் செய்துவந்திருகிற அனுபோகவுரிமையையல்லாது, நாணப்

* ஆள்வார்=Alvar
=Ruler

Vide W. Taylor's Oriental Historical Manuscripts, vol. II, p 168

பத்திரங்களில்லவே இல்லே. ஆனதால், பூர்வத்திற் கொற்கை நகரியிலிருந்து அரசுபுரிந்த பாண்டியகுலத்தவர்கள் இவர்கள் தான் எனறு விளங்குகினறது.

4 மேலே நாம் இரண்டாவது எட்டாவது பிரகரணங்களில் விபரப்படக் காண்பித்திருக்கிறபிரகாரம், தொல்காபபியம், திவாகரம் முதலான பூர்வநூலகளிற் கூறியிருகிற படிகளு, சான்றோர்குலத்தவர்கள் பூர்வத் தமிழ்நாடாண்டுவந்த அரசகுலத்தவாகளானதினாலே, தமிழ்நாடெங்னனும் வாசஞ் செயதுவருகிறசான்றோர்குலகளிளபபிரிவார்களெவர்களோ அவாகளே தமிழ்நாடடுச் சத்திரியர்களாம. இது துலாமபரமாக விளங்குமபொருட்டு தமிழ்ப்பாஷைக்காரருக்குள் அரசகுலத்தவாகள் இனனரென்று இனனமும் வேறுருவகையாயப பார்பபோம. தமிழ்நாட்டுப் பூமிமுழுமையும் தமிழ் நூல்வலலோாகளால் ஐந்துவகை நிலங்களாகப் பிரிக்கபபட்டிருகின்றது. அவைகளுகு இலக்கணநூல்களில் 'ஐந்திணைபபூமிகள்' என்றுபேர். இந்தத் திணைப்பிரிவுகளே 'உலகம' எனறு தொல்காபபியமகாரிஷி சொல்லியிருக்கிறார்.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம, அகத்திணையியல்,
5-வது சூத்திரம்.

" மாயோனமேய காடுறையுலகமும,
சேயோன்மேய மைவரையுலகமும்,
வேந்தனமேய தீமபுனலுலகமும்,
மூல்லேகுறிஞ்சி மருதநெய்தலெனச்
சொல்லியமுறையாற் சொல்லவுமபடுமே."

இந்தச்சூத்திரத்தில், 'உலகம' என வந்திருக்குமபெயருகு நாடு, தேசம்' என்பது பொருளாம் தமிழ்நூல்களில, 'உலகம், நாடு, தேசம்' என்னுமபெயாகள் ஒருபொருடபெயர்களாகும.

சில அரசர்களுக்குத் 'திரிலோகவேந்தர்' எனப பெயர்வந்திருக்கிறது. 'திரிலோகவேந்தர்' எனபதற்கு இமயகிரிமுதல் கனனியாகுமரிவரையிலுமிருக்கிற தெனபரதகண்டம முழு

மையையும் ஒருகுடைக்குள் அடக்கியாண்டவர்களை எனபது பொருளாம். தென்பரதகண்டம் முழுமையும் பூவதனில் மூன்று பெருமபிரிவுகளாகப்பிரிக்கப்படிருந்தது. அந்த மூன்று பிரிவுகளுக்கும் 'இமயமலைநாடு, சமபூமிநாடு, மலையிடைப பூமிநாடு' எனபபெயராம். இவற்றுள், இமயமலைநாட்டிற்குச் 'சுரர்நாடு, தேவர்நாடு' எனவும், சமபூமிநாட்டிற்கு 'நரர்நாடு' எனவும, மலையிடைப்பூமிநாட்டிற்கு 'நாகநாடு' எனவும் பெயராடி.

மேலும், சுரர்நாடடிற்கு 'தேவலோகம, சுவாக்கலோகம்' எனவும, நரர்நாட்டிற்குப 'பூலோகம, மத்தியலோகம' எனவும, நாகர்நாட்டிற்குப 'பாதலலோகம்' எனவும் பெயராம.

"சுவர்க்கமத்திய பாதலலோகஙகளாகிய திரிலோகங்களையும் ஒருகுடைக்குள் அடக்கியாண்டுவந்த சக்கரவாத்தி" எனபதற்கு 'சுரர்நாடு, நரர்நாடு, நாகர்நாடு எனப் பாகிக்கப்பட்டு நின்ற தென்பரதகண்டம முழுமையையும் ஒருகுடைக்குள் அடக்கியாண்டுவந்த ஏகாதிபதி' என்பது பொருளாகும். ஆனதால், 'திரிலோகவேந்தர்' எனபதற்குமூன்றுபெரியநாடுகளாகப் பிரிந்துநின்ற 'இந்துதேசம்முழுமையையும் ஒருகுடைக்குள் அடகியாண்டுவந்த அரசர்' என்பதுகருத்தாம்.

இந்தத் தாற்பரியவுரைபபடிகளு, மேற்படி 5-வது சூத்திரதத்தில் 'உலகம்' என வந்திருக்கிற பெயருக்கு 'நாடு' என்பது பொருளாம். மேற்கூறிய ஐந்தாவது சூத்திரத்தில்,

1. காடுறையுலகம் என்பதற்கு 'பாலை முல்லைநிலங்களாகிய வனநாடு' (Desert, arid and sylvan tracts) எனவும்,

2. மைவரையுலகம் எனபதற்குக் 'குறிஞ்சிநிலமாகிய மலைநாடு' (Hilly tracts) எனவும,

3. நிமபுனலுலகம் எனபதற்கு 'மருதநிலநாடு' (Agricultural tracts) எனவும்,

4. பெருமணலுலகம் என்பதற்கு 'நெய்தல்நிலமாகிய மணற்கொண்ட கரைநாடு' (Maritime tracts) எனவும், தாற்பரியமாம.

பூர்வகாலத்தில தமிழ்நாடு மேற்படி பிரிவுப்படிகரு, பாலை நிலநாடு, முல்லைநிலநாடு, குறிஞ்சிநிலநாடு, மருதநிலநாடு, நெய்தல்நிலநாடு என ஐந்து பெரியநாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆதிகாலத்தில் இந்த ஐந்துநாடுகளிலும ஐந்து அரசர்களிருந்து அரசுபுரிந்துவந்தனர். திவாகரனூலாசிரியர காலத்தில்,

1. பாலைநிலநாடு ஆணடுவந்த அரசன 'பாலைகிழைவன்" எனவும்,
2. முல்லைநிலநாடு ஆண்டுவந்த அரசன் 'மூல்லைநிலத தலைமகன, குறுமபொறைநாடன், காணகநாடன' எனவுமீ,
3 குறிஞ்சிநிலநாடு ஆண்டுவந்த அரசன 'குறிஞ்சிக்கிழை வன், கானகநாடன, மலையரசன, மலைநாடன' என வுமம,
4 மருதநிலநாடு ஆணடுவந்த அரசன 'மருதநிலததலை வன, மருதநிலநாடாளஎோன, தமிழ்நாடன, புணனு டன், குடநாடன்' எனவு ம,
5 நெய்தல்நிலநாடு ஆண்டுவந்த அரசன் 'நெய்தற்றலை மகன' எனவும், பெயர்பெற்றிருந்தார்கள்.

பிற்காலத்தில், மருதநிலநாட்டிற்குரிமையுடையவர்களான சேரசோழபாண்டிய வமிசத்து நாடாள்வார்கள் மற்ற நாலுவகைநாடுகளையுந் தங்கள் அரசுக்குட்படுததி, ஐந்திணை நாடுகளையும் ஒருகுடைக்குள அடக்கியாணடுவந்தாகள. அபபோது, 'பாலைநிலநாடு, முல்லைநிலநாடு, குறிஞ்சிநிலநாடு, நெய்தல்நிலநாடு' ஆண்டுவந்த தலைவாண் மருதநிலநாட்டு வேந்தருக்கு அடங்கி நடந்துவர, மருதநிலநாட்டு வேந்தர்களே தமிழ்நாட்டுமூவேந்தர்களாய் விளங்கிச் செஙகோற்செலுத்திவந்தவடியரீல், இத்த மருதநிலநாட்டுவேந்தாகளும அவர்கள்குலத்தவர்களுமே தமிழ்நாட்டுச்சத்திரியர்களாபினர். இந்தத் தமிழ்நாட்டுச்சத்திரியர்களைதான் 'சானறோர்' எனத்தொனறுவழக்குப்பெயர்பெற்றிருந்தவர்கள். இந்தச்சான்றோர் எனனும்பெயர் பிற்காலத்தில் 'சாணூர்' என மரூஉ

மொழிப்பெயராகி, உலகவழக்கில் வந்து வழங்கியிருக்கின்றது. ஆனதால், இக்காலத்தில் 'சாணர்' என மருவுமொழிப பெயர்பெற்றிருக்கிற குலத்தவர்களே, பூர்வத்தில் 'சானரோ' எனப பெயர்பெற்றிருந்தவர்களாம சானரோர்குலத்தவாக வோ தமிழ்நாட்டுச் சத்திரியகுலத்தவர்களாகிய 'அரசகுலத்தவாகளானமையால், 'சாணர்' என மருவுமொழிப்பெயரா தரித்தவர்களே பூர்வத்தமிழ்நாட்டுச் சதத்திரியராகிய அரசகுலத்தவர்களாம்.

II. இனித் தமிழ்நாட்டரசகுலத்தவர்களுக்குச் 'சானரோ' என்னுங் கௌரவப்படுப்பெயர் சூட்டப்பட்ட காரணத்திற்கு விபரங்கூறுவோம்.

'சான்ரோர்' எனனுங கௌரவப்படுபபெயரா இக்குலத்தவர்களுக்கு இடப்பட்டதற்கு இதிகாசக்சாட்சியுண்டு. இதற்கு விபரஞ் சாண்ரோபுராணம், பொன்னியணைபபடலத்திற் சொலலியிருக்கின்றது. அந்தப்படலததிலடங்கிய விஷயங்களே இங்ஙனஞ் சுருக்கிக்கூறுவோம.

ஆதிகாலத்தில், பாண்டியாகளுக்கு பொருநைநதிச்சங்கமத்தில், அலைவாய்க்கரையில் கொற்கைப்பதி இராசதகரமாயிருந்துவந்தபிரகாரம, சோழராசாகளுக்குக் காவிரிநதிசசங்கமத்தில், அலைவாய்கரையில், 'புகார்' எனப்பெயாகொண்ட காவிரிப்பூமபட்டணம இராசதகரமாயிருந்துவந்தது. அபபடியிருந்துவருகிறநாளையிலே, அந்தக் காவிரிபபூம்பட்டணத்தில் சூரியகுல* பரமபரையிலுதித்த கரிகாலசோழன் (கரிகாலசே'ழன) இருந்து செங்கோற்செலுத்தி மனுநீதிதவறாது குடிகளிடத்தில் ஆறிலொரு கடமைவாங்கி, அசையாமணிகட்டி நாடாண்டுவந்தான். இவ்வாறு நாடாண்டுவருகிறகாலத்திற் கொஞ்சமழைபெய்து, காவேரிநதியிற் கங்குகரையின்றி வெள்ளம்பெருகி, இருகரையும் புரண்டோடி, நாடெங்கும் பேரழிவுண்டாக்கிற்று. அப்போது, கரிகாலசோழன் நாடெங்கும

* சதத்திரகுலத்திலுதித்த சோழன சென்னாட்டிரதாடிச் சூரியவமிசத்தோடு பிற்காலத்தில் கலந்ததால் 'சூரியகுலம்' எனபபட்டது. 'சோழன்' என்னும் பதத்திற்கும் 'சூரியன்' என்றேபொருளாம்.

றைசாத்தி, குறுநிலமன்னராகிய சிற்றரசர்கள் தங்கள்தங்கள் நடிசனங்களோடுஞ் சேனைதளங்களோடுமவந்து ணவேரிதடி ங்கு இருகலையிலும் அணைகட்டிச் சல்லத்தைத்தடுக்கும்படி கற் பிததான. அதுகேட்டு, மேற்படி சிற்றரசர்களெல்லோரும வரவர குடிசனங்களோடுஞ் சேனைதளங்களோடும் ஒருமுக மாகத்திரண்டு அணைகட்டதற்குக் கூடிவந்தாகள். அபபடிக டிவந்தகாலத்தில, காந்தமாரிஷி எனவும், வித்தியாதாரிஷி னவும, பெயர்பெற்ற சுராபாண்டியமகாராசன் புத்திரரிலொ நவனை சினமபலபாண்டியன மரபினர் ஒனறுகூடி தஙகள நடிசனங்களோடும் சேனைதளங்களோடும் அணைகட்டதற்கு பந்தார்கள். இதைச்சுட்டிச் சானரேர்புராணம, பொன்னிய ணப்படலம, 21-வது கவியிற் சொல்லியிருப்பது :—

கங்னகுமரியினிடைக்கனடதேசத்திற் கலந்தமன்னா
தங்களசேனமுகங் குடிமைதருனைறசனமுமெங்குமாய்ப
பொங்குகடல்காவிரிக் கரைபுகுவதெனவந்து புகுதமுத்திக்
செங்கைவித்தியாதரன புதலவருமபடையாய்த் திரண்டுவந்
தார"

இதில் வித்தியாதரன எனபது சுராபாண்டியராசனுன காந் மாரிஷியாம்.

இவவாறு அரசர்களுங், குடிசனங்களாதியோருமு ஆற்றுகு ணைகட்டுதற்குத் திரண்டுவந்துநிற்கையில், கரிகாலசோழ னும்வந்து, அவரவருக்குத் தகுந்தபிரகாரம வேலைசெய்யு ற்கு எல்லைமால குறித்துக்கொடுத்தான இதைச சுட்டி மேற் டி பொன்னியணைபபடலம், 22-வது கவியிற் சொல்லியிருப து :—

கரிகாற்பெருக்குரிசிலுந்தனது சேணைகருங்கட லுடன
விரிகாவிரிக்கரையடைந்திண் முடங்குதிரைவெனனம்வடிய
திருகாதவணைகட்ட மூனேப்பிடித்தழியாததேசநின்று
வருவார்தலைமைக்கொண்டு மன்னகமைத்தோளிடை வகுத்து

அணைக்கட்டவேலை சாக்கிரதையாய் நடந்துவந்தது. அப டி நடந்தவருகிறபோது, மேல்வரதாதுவெள்ளம மிகுந்து

வர்த்து, கூடிய அணைகளை அறுத்துப் பிடிங்கிக்கொண்டோடிற்று, இதைச்சுட்டி மேற்படி பொன்னியின்பாடலம், 25-வது கவியிற் சொல்லியிருப்பது :—

"பாரிசைன நளவிற் பெரும்புனல்சுழித்துமண் பாய்கினறதிற்
கோரின்மலையிடினுஞ் சுழித்திமுக்குங்கெபிக குழிநிரமப
மேநினிபிடுங்கிமண கொடடவுமலைக்குவடு வெட்டியிடவுந்
தாது சொரிதருவைத் தறித்திடவுநிலையாத தாழ்வுகண்டார்."

இதுகண்டு மந்திரிகள் அரசனுகருசொல்ல, அரசனும் வந்துபார்த்து, மனம பதைபதைத்து, மண்சுமக்காமல் சுமமா வேலை ஏவிகொண்டுநின்ற சிற்றரசர்களுந் தலைவர்களுங் கூடையெடுத்து மண், கல் முதலியவற்றை அளளிக் கொட்டுமபடி கட்டளைசெய்தான். அரசனுகட்டளைபபிரகாரஞ் சிற்றரசர்களுமு மற்றுந்தலைவர்களுங் கூடையெடுத்து மண்ணள்

படலம், 26-வது கவியில் வருவது :—

"இடுதோறுமுழையு மலைமாறும்பிடுங்கி மண்ணேழும
வெட்டிக்
கொடுகட்டினுங்கரைக குஞ்செய்கைமனனனெடு
கூறவனுங்
கடுகிச்சுமக்கின்ற தொழிலோர்கண்முதனின்ற
கனமன்னருந்
தொடுகூடைகொண்டுமண்சுமையெமினெனனச்
சுமந்துசென்ருர்."

அப்போது, சினம்பலபாண்டியன் மாபினர் கூடைதொட்டு மண்சுமக்காமல் சும்மாநினறுவிட்டார்கள். அதைக்கண்டவர்களில், மகான்முதலான சிலபோர்கள் போய்க் கரிகாலசோழனுக்கு அதைத் தெரிவித்தார்கள். அதுகேட்டு, சோழன் சொல்லுகிறன் : "சினம்பலபாண்டியன் வமிசத்தவர்கள் பலடத் தொழுலாயிய பதினெண்ணுயித வித்தைகளில் மிகு வல்லவர்கள், மகாபுஜபலபராக்கிரமர்களாயிய சத்தவீரர்கள், தம்முடையநாட்டில் முன அரசுபுரித்தசெங்கோல் மன்னர்களிடத்

ல நாடுகள் பெற்று ஆளுகிறவர்கள். ஆனபடியினாலே அவர் ளிருங்கடும்" எனறான். இதைச்சுட்டி மேற்படி பொன்னி ணைபபடலம், 28-வது கவியிற் சொல்லியிருக்கிறதாவது :—

சேவகத்தொழினமுதனமை பெற்றுளோர்முனனுட்
செகமபுரநத
காவலாகொடுபப வரசுடையார்களென்று கரிகாலமன்னன்
ஆவலொடுபுகலவம் மொழிமகரனென்பா னழித்துரைப்
பான
மூவரிற்பெரியார்க ளெவாமண்சுமந்தனன் மூக்கணனும்."

இங்ஙனம சினமபலபாண்டியனகுலத்தவர்கள் அரசுரி மபெற்றவர்களெனறு சொல்லியிருகின்றமையால், அவ ள் அரசகுலததவாகளென்பது இயலபாக விளங்குகினறது.

இவ்வாறு கரிகாலசோழன சொல்ல, அதுகேட்டு மகரன சால்லுவான : "நிரிமூர்த்திகளில் முதல்வனுகிய சிவனுங் டைதொட்டு மண்சுமந்திருக்கிறன, ஆதிசேடனும இனன மை பூமியைச் சுமந்துநிற்கிறன, இபபோது அரசகுலத்தவா னில் வெகு ஆயிரமபேர்கள அரசனகட்டளையைச் சிரமேற காண்டு இதோ கூடையெடுத்து மண்ணள்ளிக் கிரீடங்கள ரியுஞ சிரமீதுவைத்துச் சுமக்கிறார்களே, தேவேந்திரன்முத ான அட்டதிகபபாலகாகள் எடுபபதிக்கிலுமநின்று பூமிப் ாரஞ் சுமக்கிறார்களே. இப்படியிருக்க, இவர்கள் சுமக்கிற ற்கெனன? அரசன ஆக்கினைக்கு அடங்காதவர்களாய் நிற் றார்களே" என்றான்.

இந்த வசனங்கேட்டு, கரிகாலசோழனவன் மேற்படி னம்பலபாண்டியன்குலத்தவர்களையிட்டுத் தன் மனதிலுண யிருந்த சிறந்த எண்ணங்களை யகற்றிவிட்டு, அவர்கள்மீது ஙகோபமாகி, அவர்களைத் தன்சமுகத்தில் வருவித்து நிறு தி, அவர்களைப்பார்த்து, "கூடையெடுத்து மண்சுமக்கத் னவேண்டும். அப்படிச்செய்யுங்கள்" என்றான். இதைச் ட்டி மேற்படி பொன்னியணைப்படலம், 31-வது கவியிற் சால்லியிருப்பது :—

"நெஞ்சந்திர்நமபிஞ னேரியர்கோனெஞ்சகததி
வஞ்சம்பயிலாதார் தமமைமவரவழைத்தான
கஞ்சமலாமுகத்தீர் காவேரிகட்டுதற்கு
எஞ்சாதுமண்சுமக்க வேண்டுமெனவுரைத்தான."

அந்தவசனங்கேட்டு, சினமபலபாண்டியன் மரபினர் கரி காலசோழனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள் "முன்ஞளி லே செயதுங்கமகராசன எங்களுக்குப பொன்முடிபுனைந்து, பூவேந்துசோழர் எனப பட்டமுஙகடடி நாடாளவைதததிருக் கிறார். எங்கள் குலத்துக்குரிய இந்தப் பூவமகிமையை நீர் அழிபபது நியாயமல்ல. அரசர்களுக்குச் செவியே கண்ஞ னதினுலே, தங்கள காதில்விழுஞ்செய்திகளோச சோதுக்கி நிதா னித்து உண்மைதெரிந்து, செங்கோற்கோணுது அரசுபுரிய வேண்டும். உலகம் இகழத்தக்க செய்கைகளே அரசாகள் புரியலாகாது" எனரூர்கள். இதைச்சுட்டி மேற்படி பொனனி யணைபபடலம், 32-வது, 33-வது கவிகளிற் சொல்லியிருப பது.—

32-வது கவி.

"முன்ஞடசெயதுங்க முனனேனெனமங்குமிகும்
பொனனார்முடிபுனைந்து பூவேந்துசோழனென
அனனவரசுரிமை யாகஇனனனனதனே
இன்ஞளழிப்பதியல்புல்ல வெனறுரைத்தான"

இந்தச்செய்யுளில், சினம்பலபாண்டியன் குலத்தவாகள இராசப்பட்டம்பெற்று நாடாண்டுவந்தசங்கதி சொல்லியிருக் கினறது. ஆனதால், சானரோர்குலம அரசருலமெனபது இத ஞலுந் தெரிபவருகின்றது.

33-வது கவி.

"கண்ணேசெவியாய்க கருதுமுவயவேந்தர்
நண்ணுருவரத்து நதிவினமெற்றிகேட்டு
மண்ணேணிகழு வருகாரியநிணைவி
னெண்ணுதுசெயவ தியல்புன்றிழுக்குண்டாவ்."

இவ்வசனங்கேட்டமாத்திரத்தில், கரிகாலசோழனுகிறவன் மனம்வெகுண்டு, பக்கத்தில் நின்றவர்களைப்பார்த்து, "புத்தி

வழிசெல்லாத இப்புன்மைநிறைவோர் கூலைக் கூடையெடுத்து மண்சுமக்க மூட்டுங்கள்" என்றான. அதுகேட்டு காளிகாதேவி புத்திரர்கள் அரசனைப்பார்த்து, "கொத்துமுடியறிஞ்சு கூடைதொடோம" என்றார்கள். இதைச்சுட்டிய மேற்படி பொன்னியனைப்படலம், 34-வது கவி வருமாறு :—

"இததகையசொற்கேட் டெரியின்வெருண்டனனற்
புத்திவழிசெல்லாத புன்மைநிறைவோரை
மொய்த்தததிமண்சுமக்க மூட்டுகெனருணனனவர்கள்
கொத்துமுடியறிஞ்சுகூடைதொடோமென றுரைத்தார்"

இக்கவியில், 'கொததுமுடி' எனவும், 'கூடைதொடோம' எனவுஞ் சொல்லப்படடிருந்திறது. சினம்பலபாண்டியன நுலததவர்களுக்கு வளாத்த தலைரோமமிருந்ததிஞலும், கூடைதொடுவது* மானவீனமானதிஞலும, உயிரிஞும் மானமே பெரிதென்றெண்ணி நடந்துவத்ததிஞலும், அவர்கள் சதந்திரியகுலவுரிமைபுடையவர்கள் எனபது தெரியவருகின்றது. இதுதான பூர்வசத்திரியகுலவைராக்கியம். கூடை தொடாததையிட்டுத சகலியழக்கத்கொதித்த இந்தப் பூர்வ ஸ்தை நாளதுஞ் சானரோர்குலததவர்களுக்குள் வீட்டுக்கதை

---

* தமிழ்நாட்டுப் பூர்வ ஏற்பாட்டில் கூடைதொட்டெடுத்துச் சுமைசுமக்குதல் சூத்திரகுலத்தவர்களுக்கு விதிக்கப்படடிருந்ததால், சத்திரியகுலத்தவர்கள் சூத்திரகுலத்தவர்களுகொ படந்தங் கூடையெடுத்துச் சுமைசுமக்குதலே மானவீனமாக எண்ணி, அதைச்சுமப்பதிலும் எதையும் படநினைவார். கூடைதொடுப்பு புழங்குதலேர் சூத்திரகுலச்சிறப்பாம. இதற்கு மேற்கோள்வருமாறு :—

கம்பர்வேளாள்ர் மேற்பாடிய ஏரெழுபது, 24-வது கவி.
ஏருக்கூடைச்சிறப்பு.

"அடுத்திறக்கிய பெருங்கூடையனவுபட வேயெருவை
"எடுத்திறக்கித்தலேற்றிவண்டவர்தாயிடையேயிடையே
"கொடுத்திறக்கிநிலமகளேக்குஞ்சிட்டுவெண்காரேற்
"படுத்திறக்கித்திரிவார்கிடப்புழுமறுக்கமாட்டாரே."

இந்தக்கவியில், கம்பர்தாமரின் கூடைகளில் எருமுதலான சங்களையள்ளித் தலேமேல்வைத்துச் சுமந்துகொண்டு தனகும் புன்செய்களுக்குக் கொண்டுபோய்ப்போவது சூத்திரவேளாளர்களுக்குச் சிறப்பென்று கூறியிருக்கிறார்.

யாகப் பரமபனையாய்ச சொல்லப்படவெருகிறது இதி னுல் இந்தக்கதையின பூர்வ உண்மை துலங்குகினறது அன நியும, நாளதுஞ் சானறோர்குலததவர்களுக்குஎ மகாதுஷ் டீனை 'கரிகாலப்பயல்' எனறு சொல்லிவருவதும வழக்க மாம. இதனுல் சானறோர்குலதது முனனவர்களுக்கு இந்தக் கொடுமைசெய்தவன கரிகாலசோழன எனபதுந் துலங்குகி னறது.

இநதப்பிரகாரம் 'கொதது முடியறிஞுங் கூடைதொடோம' எனறு அவாகள சொல்லிய வசனநகேட்டு, கரிகாலசோழ னுகிறவன மிகவுஞ் சினந்து, அவாகளில் முனநினறவரைப பிடித்து, மழுவாயுதங்கொண்டு சிரசு துணிபட, கழுத்தற இருதுணடமாக வீசிவிடக் கட்டளையிடடான. அரசன் கட் டளைப்படி தகேயாரியானவன அவரைபபிடித்துக காவேரிநதி ககரையில் நிறுத்தினனை அபபோது, அரசாகள முதலான மேனமகளும், குடிசனங்களும ஏகோபித்து, நாலட்டமும

68-வது கலி

கூடைசசிறபபு.

" ஆடையாபரணங்க ளணிந்துமுடிசுமந்திடலுமம
ஓடையானையினெருதத முயாந்திலகநதாங்குதலுமம
பேடையோடனநீங்காப பெருங்கழனிப்பெருக்காளர்
கூடையான துஞகையிற் கொண்டெனமபுருந்திடனே."

இககலியில், கமபநாடான கூடையுங்கையுமாயக் களத்திற் குபபோகுதல் சூத்திரகுலத்தவர்களுக்குச் சிறப்பு எனகிறா ஆனதால், அது சத்திரியகுலத்தவர்க்குஎ இகழ்ச்சியயமிறறு.

64-வது கவி, பெரியதூறறுங் கூடைச்சிறபபுக்கூடுகின றது; அதுகாண்க.

மேறபடி செய்யுடனால், கூடைதொடடபபுழங்கும் வழக் கஞ் சூத்திரகுலமகிமையென்று சொல்லியிருக்கிறது. சத் திரியகுலத்தவர்களுக்கோ கூடைதொடடுப் புழங்குவது அந் தப பூவகாலத்தில் மகாகொடிய நிநதனையாயிறறு முன் னா மாபனராகிய சான்றோர் குலத்தவரை அந்தப் பூர்வ காலத்தில் மேறறிடி பூர்வஜந்மத்தைப பாராட்டி தேசமறிய உயிரைகொதது, மேறபடி நிநதனையை நீக்கி, அவர்கள் குலமகி மையை பூலோகத்தில் நிலைநிறுத்தியிருபபதால், அவர்கள் தமிழராசருலச் சத்திரியரென்பது நிருணத்தில்நிறகின றது.

புடைசூழ்ந்து நின்று பார்த்தார்கள். அப்படிப்பாரத்துக்கொண்டு நிற்கையில், தலையாரியானவன் கூர்மையான மழுவாயுதம் ஒன்றைக் கையிற்பிடித்துகொண்டு, அவனருகில்நின்று, அந்த மழுவாயுதத்தால் ஒரேவீச்சில் தலையறத்துணித்து விட்டான துணிபட்ட தலையானது 'கூடைதொடேன், கூடை தொடேன்' எனறு நாவில்தொனிபிறக்க உருண்டோடிற்று இவனதலையுருண்டதுகண்டு, கரிகாலசோழனவன அது பாரத்து நின்ற மற்றபபாண்டியாகளாகிய காளிபுத்திராகளைப்பாரத்து, 'உங்கள் அளபபெனன? கூடைதொடு மண சுமப்பீர்களா, சுமக்கமாட்டீர்களா? என்று வினவினனன இதைச்சுட்டி மேற்படி பொனனியணிப்படலம், 35-வது கவியிற்கூறியிருப்பது:—

> "என்றுரைத்தோன்றனனே யிருதிணியாய்வீசுகெனத்
> தனறுகழற்காலோன சொனனமொழிகேட்டு,
> வெனறிமழுக்கொண்டு வீசவிழுதாரனெருவன
> நினறேரைப்பார்த்து நினேவேதெனககேட்டான."

மடிந்தவனபோக நீகுகின்ற மற்றபபாண்டியர்களைப்பாரத்து, கரிகாலசோழன உங்கள் அளபபெனனவென்று வினவ, அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்: "அரசனே, சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தப்பூலோகத்திலே மானமிழப்பதைவிட மடிவதுவே உத்தமமென்று மேலோர்களுடைய வாக்கு இருப்பதால், எங்களுக்கும் அதுவேகருத்து. ஒருபோதும் கூடைதொடோம் எனறைக்கிருந்தாலும், இறப்பது நிசம பந்துகள்போனற எங்கள் சிரசுகள் வெட்டிண்டு பூமிமீது உருண்டோடினபோதிலும, வாசமலர்மாலைகள் சூடியமனனவா, தாங்களா ஒருபோதும் கூடைதொடோம்" என்றார்கள் இதைச்சுட்டி மேற்படி பொன்னியணிப்படலம், 36-வது, 37-வது கவிகளிற் சொலலியிருக்கிறதாவது:—

36-வது கவி.

> "மண்டுதிண்டிறலுடைய மானமிழப்பதினி
> வெண்டலைமாலைபுனை வீரர்நிலைபெனறு
> பண்டையோர்சொலலுவார் பானமைமினேற்றதற்பின
> னின்றோனைவர்க்கு மேதென்றையமென்றார்

37-வது கவி.

"முந்துற்றசாவு மூளரிப்பிரமனூர்
தந்துற்றதன்றெற்று மெமகருத்தக்கதால்
பந்திற்றலையுருண்டே பாபீதிலோடுகினுடி
கொந்துற்றதாரோய்நாம் கூடைதொடோமென்றனரால்."

அவ்வசனங்கேட்டு கரிகாலசோழன மண்டைமுட்டக கோபமாஇ, கண்களிரண்டிலும் கொவ்வமபழம்போற்சிவக்க, மந்திரிகளோப்பார்த்துசசொல்லுகிறன : "ஓப மந்திரிமாக்களே, இவர்களரில் இதோ இங்கே முன்னுக்குநின்று தணிவுகொண்டுபேசுகிற இவணைப்பிடித்து, ஆற்றின அணைக்கட்டிற்கொண்டுபோய் நிறுத்தி, இவன மாரளவுசகு மண்கொட்டி, கார்முகில்நிறத்து மதயானையை இங்ஙனங்கொண்டுவந்து, அதினகாலால் இவனுடைய கருந்தலே பூமியிலுருளுமபடியாக எத்திவிடுங்கள்" எனறான. இதைச்சுட்டிய மேற்படி பொனனிய னைபபடலம், 38-வது கவிவருமாறு :—

"மண்கட்டுகூலத்து மார்முழுகமண்சுமந்து
விண்கிட்டவோங்குமத வேழதினபாவடியாற்
கணகிட்டிநின்று கருந்தலேபோயுருள
எண்கெட்டவன்றலையை யெத்திடுகவென்றுரைத்தான."

அந்தப்பிரகாரந் தக்ஷணமே அவணைப்பிடித்து காவேரிநதிக கரையில் அணைக்கட்டில் நிறுத்தி, மார்மட்டும மண்கொட்டி, மதயானைகொண்டு அவனுடைய சிரசை இடறிவிட்டார்கள். இடறுண்ட சிரசானது, 'சிறொமுக்கமில்லாச் சிறுகுடியானை மகளுப் பார்முழுதுங்காணப் பழியாம' எனக்சொல்லிப் புவி மீது உருண்டோடிற்று.* இதைச்சுட்டி மேற்படி பொனனியணைப்படலம், 39-வது கவியிற் செல்லியிருப்பது :—

"நீரொழுகுபொனனி நெடுங்கரைக்கண்ணேநிறுவித்
தார்கெழுமுதோளான் றெருவன்றலையிடறச்
சிறொமுக்கமில்லாச் சிறுகுடியான்மகளுப்
பார்முழுதுங்காணப் பழியாமென்னோடியதால்."

* மற்றொருபாடம்படிக்கு : "அத்தலைக்கத்தலே பொய்த்தலே யோ, கூவுதோடேன், கூடுதோடேன்" எனக் சொல்லியோடிற்று.

இதுகண்டு, கரிகாலசோழனை இந்தப் பாண்டியர்களுடைய மனத்துணிவையும், சுத்தவீரத்தனத்தையுங்கண்டு அதிசயித்து, மற்றப பாண்டியர்களுக்கும் திருந்த மரியாதைகள்செய்து, அவர்களுடைய பட்டணத்திற்கு அவர்களை யனுப்பிவிட்டான். காவேரியனையும் கட்டப்பட்டுத் தீர்ந்தது தேசமெல்லாஞ் செழித்தது, குடிசனங்கள் வாழ்வடைந்தனர்.

சினமபலபாண்டியன் மரபினர் தங்கள் பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்து, தங்களுக்கு அரசனுரிமைகொடியநிந்தையை நினைத்துப பிரலாபித்து, தங்கள் குலதெய்வத்தைநோக்கித் தங்கள் மனக்குறைகளைச்சொல்லி அமைந்திருந்தார்கள். அப படியிருந்துவருகிறநாளிலே சோழநாட்டெங்கும் மழையில்லாமற்போக, வாவிகள், குளங்கள், குட்டங்கள், ஏரிகள், ஓடைகள், நதிகளை சலமற்று வறண்டுபோயின. ஆகாயமெங்கும் வெண்மேகங்களேயல்லாது கருமேகங்கள் காணப்பட்டனவில்லை. இதைச்சுட்டிய மேற்படி பொன்னியணைப்படலம், 42-வது கவி வருமாறு.—

"அன்றுமுதற்கொண்ட வகனறகுடகநெடுங்
குனறுகுளிரகுளிர் துளிதவ்வாமையினன
மனறுபறித்தோன் மணைபோல்வள்ளாட்டை
கொன்றுகுறைக்கக் கொண்டலகள்நேடியதால்."

இந்தபபிரகாரம் ஆறுபருவகாலம்* மழையில்லாமற்போய்விட்டதினாலே, சோழநாட்டெங்கனுவ கொடிய பஞ்சமுண்டாகி, குடிசனங்களெல்லாரும் மிகு கஷ்டத்திற்குள்ளானார்கள். பிருகாதிபிராணிகளும் பட்சிசாலங்களும் இரையினறி, சலமினறிப் பட்டதன்பங்கள் மிகுதி. தனது கொடுங்கோனமை இந்தப் பஞ்சத்திற்குக் காரணமோ எனபதாக அரசன் எண்ணமிட்டு, மிகவும் மனசொந்து பிரலாபித்துத் தக்கசாகரத்தில்மூழ்கி, ஒருகாலுதனியாக நலமில்லாது போகாத காவிரிதியாகத்தில் வெறியாய்ப்போன காரணம்யாதென மனதில் எண்ணமிட்டு, சகலஜனங்களுக்கும், அந்தணர்களுக்குந் தச

* ஆறுபருவகாலம்—ஆறுவருடம்.

தானங்கள் கொடுத்து, சிவாலயங்களுக்குச் சிவபூசைகள குறைவற நடக்கச்செய்தான. ஆயினும, ஆகாயமெங்கனும் பஞ்சுமூங்கில்கள் வந்தடைந்ததல்லாது, மழைமுழங்களில்லாதபோயின. அபபொழுது, கரிகாலசோழராசன தன நாடெங்கும் வசிக்கின்ற அந்தணர்கள், சோதிடர்கள் முதலான சான்றோர்களையும், மந்திரிகள் பிரதானிகள் முதலான மேனமக்களையும், தன அரசுக்குட்பட்ட குறுநிலமன்னர்களையும், அவர்களுக்குட்பட்ட பெரியோர்களையும் வருந்திக், காவிரிபூமபட்டணத்தில் இராஜ சபாமண்டபத்தில, மகாசபையார்கள் கூடியிருந்துகொண்டு, இந்தப பஞ்சத்துக்குக் காரணம் யாதெனவும, தன் அரசாட்சிக்குட்பட்ட நாடுகளிற் செங்கோல்முறை பிறழ்ந்து நடக்கிறதுண்டோ எனவும் வினவ, அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் "மனுநீதி முறைதவறாது குடிகளிடத்தில் தீர்வைகள் வாங்கிவருகிறோம். தேவாலயங்களில தேவர்பூசைகள முடக்கமினறி நடந்துவருகின்றன. ஸ்திரீகளுடைய கற்புநிலைக்கு மானபங்கங்கள் நேரிடாது அரசு புரிந்துவருகிறோம் குடிசனங்களுக்கு மிருக சில்லறைகளில் வாதபடிக்குத் திட்டகாலங்களில் வனவேட்டைகளாடி வன மிருகசங்காரஞ் செய்துவருகிறோம். சிஷ்டபரிபாலனத்து ஷடநிக்கிரகங்கள வெகுசாக்கிரதையுடன செய்துவருகிறோம. பொனபொன்னுய்ச் சொரிந்தாலும, பொய்யெனபது புகலோம. நீதிகோணுது குடிவழக்குகள்கேட்டுத் தீர்த்துவருகிறோம். திசைகாவல்காத்து, எதிரிகளையடக்கி, குடிசனங்கள் சுகத்துடன வாழ்ந்திருக்கும்படிசெய்துவருகிறோம. எங்களுக்குத் தெரியாதகுறைகள் வேறே ஏதாகினுமுண்டோ நாங்கள் அறியோம" என்றார்கள்.

அதுகேட்டு, கரிகால்சோழன் இந்தப் பஞ்சம் வருவதற்கேதுவான காரணத்தைக் கண்டுபிடியாது மயங்கிகொண்டிருக்கையில், இதனையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மகரன் என்பவன், தான் முன் சென்றபாண்டியன் புத்திரர்கள்மீது கோட்சொல்லி, அவர்களில் இரண்டுபேர்கள் கலவெடுத்திருளச்செய்த வன கொலையினைத்த, அந்தக்

கொலைதான் இந்தப்பஞ்சத்திற்கு நிசக்காரணம் எனபதாக தின் உளளத்தின்கண் எணணியிடத், எழுந்துநின்று, அரசனை யும் மகா சபையார்களையும்பார்த்துக கும்பிட்டுச் சொல்லுகி ருன: "மகாராஜனே, முன காவேரி உடைப்பெடுத்தகால தில் சினம்பலபாண்டியன் புத்திரர்களில் இரண்டுபோகளை வனகொலைப்படுத்திய பழியொன்றிருக்கிறதே, அந்தப்பழி நிமித்தத்தான இந்த மகாகொடியபஞ்சம வந்திருக்கிறது" எனருன். இவ்வசனங்கேட்டமாத்திரத்தில் சபாமண்டபத் திற கூடியிருந்த அரசாகளும், மேனமக்களும் அது உள்ளது தானெனறு தலையசைத்தார்கள். கரிகாலசோழனும் முன நடந்தவற்றை நினைத்து, அது உளளதுதானெனருன். இபப டிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அந்தரதீதில் அசரீரிவாக கொனறு பிறந்து, "ஓம், இது உள்ளதுதான" என்றது.

இந்த அசரீரிவாக்கைக்கேட்டு, அரசனுனவன் மனங்கலங் கி, மகாசபையார்களைபபார்த்து, "மகரன்சொற்படி வந்த பழி சும்மாபோகாது. அதற்கு மதியென்ன? இனி அதைச சாந்திசெய்யுதற்குச் செய்யவேண்டுவதைச் சொல்லுங்கள்" என்ருன். இதைச்சுட்டி மேற்படி பொனனியினைப்படலம், 55-வது, 56-வது கவிகளிற் சொல்லியிருப்பது :—

55-வது கவி :

"ஆனென்றகில வரசர்முடிதுளக்கத்
தாமம்புனைவளவன் ருனுமஃதுண்டென்ருன்,
ஒனெனறசொல்லொன் றுறுத்ததுவால்வானிடையில்,
வானவனவன் மனமெளிவுகொண்டுரைப்பான."

56-வது கவி :

"எம்மால்வரும்பிழையென் றெனனினவுபேதித்த
பொய்மாண்பிறுகுடிமை பூண்டமகரனெனபான்
மொய்மலர்த்தாரான மொழிப்படியேவந்தபழி
சுமமாகழிவதன்ருற் சொன்மின்மதியென்ருன."

அவ்வசனங்கேட்டு, அவனுனவன் அரசனைப்பார்த்து, "காளி புத்திரர்கள்மீது கோட்சொன்ன மகரனையுடி அவனைச்சேர்ந்த வர்களையும் ப்ழிக்குப்பழிவாங்கினால் மழைபெய்யும்" என் ருன்கள்.

காளிபுத்திராகனாகிய சினம்பலபாண்டியன குமாராகள் காவேரிநதித்தீரத்தில் தங்களுடன்பிறந்தவர்களில் இரண்டு போகள் வஞ்சொலையாய் மடிந்துபோனதாளமுதல், அவர்களும் அவர்களோச்சேர்ந்தவர்களுஞ சோழராசன சமுகத்திற்கு வராமல் தங்கள் நகாத்தில்தானே இருந்துவிடடார்கள். ஆனதால, சோழராசன தக்ஷணமே தூதர்களேயனுபபிக காளி குலமைந்தர்களே வரவழைத்தான். அவர்களுமவந்து, அரசன சமுகத்தில் நினறாகள். இதைச்சுட்டிய மேற்படி பொன்னியணைப்படலம, 58-வது கவிவருவது :—

"வேணடியதனகுலத்தோர் வெட்டுண்டநாணமுதலாய்ப
பூணடசிறையிற் பொலிவழிநதநேரியனே
காண்டலிலராற் காளிகுலமைந்தர்தமை
கூட்டிநெடுந்தூதர் கடிதிற்கொணர்ந்தனரால்."

அவ்வாறு வந்தநினறவர்களுடைய முகமபாத்து, கரிகால சோழன சொல்லுகிறான் "நீஙகள் உங்கள உடற்பிறபபாளரில் இரண்டுபேர்கள வனகொலையாய் மடிந்துபோனதை நினைத்து மனஞ்சலிக்கவேண்டாம, துகததை விடடுவிடுங்கள். உங்கள்மேற் கோடசொனன மகாணிடதிலும, அவன வகையாரபபோ்களிடத்திலும பழிகுபபழி வாங்கிகொள்ளுமபடியாக உஙகள்கையில அவர்களே ஒபபித்துவிடுகிறேன. உங்கள் மனமபோல செப்துகொள்ளுங்கள்" எனறு சொல்லவும, உடனே சாந்தமாரிஞியின புதல்வனன சினம்பலபாண்டியன புத்திரர்கள் அவர்கள் கேமுடியைப பிடித்திழுத்து, அவர்களைகாவேரிநதிக்கரையில் வெடடிபபோடுதற்குக் கொண்டுபோனாகள். இதைச்சுட்டி மேற்படி பொனனியணைப்படலம், 59-வது கவியிற் சொல்லியிருப்பது :—

"வத்தோலராப்பார்த்துவன்வர்பிரான்வன்தொலையின
சிந்தைமயக்கமிலிபின்சிதுகுடியின்
முந்திபழியுமக்குமுத்தேனெனமொழிய
விந்தைமுனிமைந்தர் விரைவிறப்பித்தனரால்."

இந்தக்கவியிற் "விந்தைமுனி" என வந்திருப்பது, காந்திமாநிஞி என்னும், விந்தியர்தாபஞி என்னும், பெயர்கொண்ட சுராபான்மடியராகளு

அவ்வாறு மகரனேயும் அவனைச்சேர்ந்தவர்களேயுஞ் சினம் பலபாண்டியன்புத்திரர்கள்* பிடிததிமுதலுதுக்கொண்டு போகையில், அவர்களிலொருவனுஞ்சிய சந்திரபாலபாண்டியன் சோழனைப்பார்தது, "இவர்களே இபபோது வெட்டிபபோடுவதிற் காரியமிலலே. இன்றுமுதல் இவர்களேயும், இவர்கள் வமிசததாரையும், எங்கள் பண்ணேவேலைகளு அடிமைகளாகத தந்துவிடவேண்டும்" எனறுசொல்ல, சோழனும அதற் கிணங்கி, அபபடியே அவர்களைக காளிங்குலத்தவர்களுக்குக கையளிததுவிடடான. இதைச்சுடடிய மேற்படி பொனனியணேபபடலம, 60-வது கவி வருமாறு :—

"சென்னிதிருமுனைவர் சென்னிபிடிததிமுதலிப
பொனனியினில்வெட்டக கொடுபோமபெரமுதினிற்
பனனுசானரேனகந்திர பாலகனுங்கையமைத்தே
இனனவனேகொல்வ தியல்பல்லவெனறுளாதானான."

இச்செய்யுளில், சந்திரபாலபாண்டியன 'சானரேன' என்னபபட்டிருகிறான.

அந்தபபடிகுக் சினமபலபாண்டியன் புததிரர்கள் மகரனேயும அவனைச்சேர்ந்தவர்களேயும அனறுமுதல் அடிமைகளாக வைத்து ஆணடுவந்தார்கள. அவர்களேத தலேமுடிபிடித்திமுத்தகாரணத்தையிட்டு அவர்களுக்கு 'சமுவர்' என்றொருபெயருண்டாயிற்று. 'சமுவர' என்பதற்கு 'இமுபட்டவர்கள்' எனபது தாற்பரியமாம். இதைச்சுடடி மேற்படி பொனனியணேபபடலம, 61-வது கவியிற் செல்லியிருப்பது :—

"பாரேமுங்காணப் பழிவிலையாயக்கைக்கொண்டான
ஆராயுங்கூந்தற் பிடித்திமுத்தவப்பொமுதே
பேராகசமுவ ரென்னுமொருபேர்பூணத்து
சீராகக்கொண்டு சிலரும்பேரலவாண்டனரால்."

இவ்வாறு மகரனும அவனைச்சேர்ந்தவர்களுந் தலேமுடி தொட்டிமுபபட்டபபோது, அதுவரையும அவர்கள் வமிசதத

---

*புததிரர் என்பது சிறுவர்களேக்குறிக்கும். வமிசததாரைக் குறிக்காது; அவைதனை யபபிதானவர்க.

வர்களேயும் மயிர்வினைஞர்களாகிய நாவிதர்களும், ஏகாலியர்களாகிய வண்ணார்களுமாக்கிவைத்தனர்.* இதைச்சுட்டி மேற்படி பொன்னியமைப்படலம், 62-வது கவிகூறுவது :—

"காவானநீசன் கனமுடியைத்தானிளக்கும்
பூவார்கருவிப புதியமயிர்வினைஞ
ரேவரதொலிக்கு முயர்வண்ணனனுரிமைத்
தாவேதுமில்லார் தமையவர்க்குக்கற்பித்தான்."

அதுவுமல்லாமல், சினமபலபாண்டியன புத்திரர்கள் நற்குணநற்செயல்களிலும், புஜபலபராக்கிரமங்களிலும, கல்வியறிவுகளிலுஞ் சிறந்த சால்புற்ற சான்றாண்மையுடையவர்களாக வினங்கியபடியால்,† அன்றைத்தினத்திற் கரிகாலசோழன அங்ஙனங்கூடிய மகாசபையாரறிய அவர்களுக்

---

* சோழராசன 'ாழவன, நாவிதன, ஏகாலி' ஆகிய மூகரைகளைக்கொடுத்துப பழிதீர்தததாகக கூறுவது சிலநூல்களது சித்தாந்தம். சானறோர்குலத்து வண்ணாகளுக்கு நாளதும் 'ஏகாலிகள்' எனறும, 'பாண்டிவண்ணார்கள்' எனறும பெயராம். 'ஈழன்' என்று சிலவிடங்களில் இடைக்குறையாய் வந்து ாழவனைக்குறிக்கும்.

† சினம்பலபாண்டியன் வமிசத்தவாகள் கல்வியறிவுகளிலும மிகு தேற்சிபெற்றிருந்தனர் எனபதற்கு ஒரு திருட்டாந்தம இங்ஙனங்கூறுவோம்.

மதுரைக்கடைச் சங்கத்தைச்சேர்ந்த நாற்பத்தொன்பது புலவர்களில் ஒருவராண "முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்" எனப பெயர்பெற்றிருந்த புலவர் சினம்பலபாண்டியன் வமிசத்தவர். இதற்குவிபரஞ் சான்றோர்புராணம், அபிமானபுங்கவன படலம, 111-வது கவிமுதல் 122-வது கவிவரையிலுஞ காண்க., இந்தச்சிறுகருந்தும்பியார் சிறிதுகாலம் முகசைமாநகராண்டபெயர்பெற்ற முகையலூரில் வாசஞ்செயதபடியால், அவருக்கு 'முகையலூர்ச் சிறுகருந்துமபியார்' எனப் பெயராயிற்று. இவர்சரித்திரம் மேற்படி அபிமானபுங்கவன் படலம, 118-வது, 119-வது கவிகளின் சொல்லியிருப்பது:

118-வது கவி.

"திரண்டசெம்பொருளனைத்துந்தாற்சேர்கள்சிறப்ப
இரண்டுமிக்கசீர் நூல்களையும்நிரம்பிவிரித்தி
இருண்டபாவலர்களினுமுயர்ந்திருந்தகேதியென்னும்
முரண்டருந்திருப் பெருங்குணமும்மிகமாமுதிர்."

கும, அவர்கள் குலத்தவர்களுக்குஞ் 'சானரோர்' என னும் கௌரவபபட்டப்பெயரூடி, அவர்களே அரசகுலத்தவர்க ளுக்குள்ளே மேன்மைப்படுத்தினைததான. அந்தக்காலம்மு

119-வது கவி :

"சோந்துவகினன செழியர்கோனிடத்தினின் முனபோற்
சாந்தபுத்திரரிருவரி லொர்ருவன மூததமிழிற்
றோந்தகல்வியான சிறுகருந்துமபிதர்மததன
ஆர்ந்தகூடலிற் புலவர்சங்கத்தினிலமர்ந்தான."

இந்த இரண்டுகவிகளில், அதிகுரபாண்டியனுகிறவன் குல சேகரபாண்டியன சிறுகருந்தம்பிபபாண்டியன எனப் பெயர் கொண்ட தன இரண்டுபுதத்திராகளோடுமே மணவியோடுவ காயாதநிரைசெய்து திருமபிவருகிறபோது, மூகைய னூருக குவந்தி, தன் குமாரர் இரணடுபேருககும விவாகஞ்செயவத தி, மேற்படி மூகைய னூரில் அவர்கள குடியிருக்குமபடி செய ததாகவும, அந்த இரண்டுபேரில சிறுகருந்தும்பியார் இயலி சைதாடகமென்னும முத்தமிழில் வல்லபராய் மதுரைச்சங கப்பலகையில நாற்பத்தொனபது புலவர்களிலொருவராக வீற்றிருந்ததாகவும சொல்லியிருக்கினறது. திருவள்ளுவர் தமது மகாசிறந்தனூலை மேற்படி கல்விச்சங்கத்தில் அரங்கே ற்றுகிறகாலதததில், இந்தச சிறுகருந்தும்பியாரும் கூடவே இ ருந்தார். அபபோது இவரும மற்ற நாற்பத்தெட்டுப் புலவ ருககொபபந்தம, மேற்படி திருக்குறளைப்புகழ்ந்து ஒரு கவி பாடியிருககிறார், அந்தக்கவி வருமாறு :—

மூகைய னூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் வாக்கு.

நேரிசைவெண்பா.

"உள்ளுதலுள்ளி யுயைத்தலுரைத்தனைத்
தெளளுதலனறே செயற்பால—வள்ளுவனூர்
மூப்பாலின் மிக்க மொழியுண்டெனபபகர்வா
ரெப்பாவலரினுமில்."

இன்னுரைபபாயிரம.

"திருவள்ளுவர்செய்த திருக்குறளுக்கு மேற்பட்டனூல் ஒன னுமள்ளதெனறு சொல்லத்தணிபவர்கள் எவ்வனைபபட்ட புல வருள்ளுமில்லே. அதனால், இந்நூற்பொருளைச் சிந்திதத லும், அவ்வா றுசிநதித்துக்கொண்டவற்றை பிறருக்குச் சொ ல்லுதலும், அவ்வாறு சொல்லியதைத் தெளிதலுமே இந்த நூலைக்குறிந்து நாஞ்செய்யவேண்டுவனவன" எனபதாம்.

இவர் சான்ரோர்குலத்தவர். பூர்வத்தில் சான்ரோர்குலத்த வர்கள் இவ்வாறு எல்லாபபிரிவுகளில் மிகு வல்லவராகையிருந் திவர்தமை இதினுலே தெரியவருகின்றது.

தற்கொணடு அவர்கள் குலத்தவர்களுக்குச் "சானரோர், சான்ரார், சான்றவர்" என னும் கௌரவப்பட்டப்பெயர் அரசகுலப்பெயரர்கத் தமிழ்தாடெங்கணும் வந்து வழங்கலாயிற்று. இதைச்சுட்டி மேற்படி பொனனியணைப்படலம், 63-வது, 64-வது கவிகளிற் கூறியிருப்பது :—

63-வது கவி :

"மீன்முழுலகின மக்ரனுமபோ வேண்டுமென்ரன
தோன்முதுசெம்தபீழை பொறுமென்றெதொழுதான
வான்றோய்புகழான் வளவனெனுசொல்புற்ற
சானருண்மையெனனுமபோ தானுங்கொத்தனனுல்."

64-வது கவி :

"அன்றுமுதற்சான்றோ ரெனும்பேரைறைந்தனரால்
தனறுகரிகாற் சோழனபழிநீங்கி
ஒனறுமனமகிழ வோங்கிவளமபெருக
மன்றுநிலவ்களியப மாரிமழங்கியதே."

இந்தக்கவிகளில், சினம்பலபாண்டியன குலத்தவர்கள் 'வான்றோய்புகழரல் வளவனெனுசொல்புற்ற சானருண்மை' யுடையவர்களாய் விளங்கியமையால், அவர்களும, அவர்கள் குலத்தவாகளும், 'சானரோர்' எனனும் கௌரவப்பட்டபபெயர்பெறறு தமிழ்தாடெரில் வாழ்ந்துவந்தனர்என்னைச் சொல்லியிருக்கிறது. 64-வது கவியில், "அன்றுமுதற் சான்றோரெனுமபேரைறைந்தனர்" ஏனறு கூறியிருபபதால், கரிகாலசோழன் காலத்திற்குப்பிறகுதான் 'சானரோர்' என னுமபெயர் வந்து பிரபலமாய் வழங்கலாயிற்றென்று பிகவிக் கௌிவாக் தோன்றுகிறது.

இந்தப்பிரகாரம் 'சானரோர்' என்னுமபெயர்குலத்தவர்களுக்குச் சிறந்த கௌரவப்பட்டப்பெயராகத்தி னால்களுக்கு மிகு மரியாதைசெய்து, அவர்கள் மனதுபோலதைத் திர்த்தபிறகு, கரிகாலசோழன் பழிக்கீடாக, மிகுபணத்தையும்தது குழல் வாழ்வண்டந்தாகள், சோழன்காதலிதாகள்: மிகு மஞ்சு பெய்த நம்பெயிர்கலனைத்தும், சோழராசன் காளிப்பத்தினாக

னாகிய சானரோக்கை நோக்கி மிகுந்த மரியாதைகளைச் செய்து, அதிகவிருதுகளைத் சிறப்புகளை மளித்து அவர்களை கனிவோடு அனுப்பிவைத்தான் *

* இந்த சரித்திரம் நூல்களிற் கூறப்பட்டிருப்பதுபோல நாளதுவரையிலும் பராம்பரையாகச் சானரோக்குலத்தவர்களுளே சொல்லப்பட்டுவருகின்ற நாடோடிய கதையாம். சானரோக்குலத்தவர்கள் நாளதுவரையிலும் குறவர்கள் முதலானவர்களை பிரிவிலிற்கிற கூடைகளைவாங்கித் தங்களை வீடுகளிற் புழங்குகிறதுமில்லை, அவைகளிற் சாமானங்கள் வாங்கிவருகிறதுமில்லை, காட்டுவேலைகளை செய்துவருகிற ஆதிரகுலத்தவர்கள் இந்தநாகரீகமான சாதாரணமாகத் தங்களுடைகளிற் புழங்குவதுமில்லை, அவர்கள் கூடையுமுதலான வேலைகளுக்கும் மணலுவதற்கும் தல முதலியவைகளுக்குமே உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆண்தால கம்பநாடார் 'ஏரெழுபதில்' மேற்படி கூடைகள் வேளாண்மாந்தருக்குச் சிறப்பென்று எழுதிவைத்திருக்கிறார்

சானரோக்குலத்தவர்களோ கற்பகவிருக்ஷமாகிய தாலமரத்தின் நாரினால் ஓலையினால் செய்துவருகிற பலவகைப்பட்ட கூடைகளை வீடுகளுக்கும் காட்டுவேலைகளுக்கும் உபயோகப்படுத்திவருகிறார்கள் இந்தப்பெட்டிகளுக்கு கூடை என்னும் பெயர் ஏறாது அவைகளுக்கு 'தாரப்பெட்டி, குருத்தோலைப்பெட்டி, சாரோலைப்பெட்டி, தட்டுப்பெட்டி, கடகப்பெட்டி, அஞ்சுகாரப்பெட்டி, கிண்ணிப்பெட்டி, திருநீற்றுப்பெட்டி, பேழைப்பெட்டி, கடிதப்பெட்டி, வடைப்பெட்டி, வெற்றிலைப்பாக்குப்பெட்டி, புகையிலைப்பெட்டி' எனப் பெயர்களைவைத்துவழங்குகிறான சானரோக்குலத்தவர்களுக்குள்ளே நாளதும் ஒருவனுக்கூடைக்குமை சுமைக்காரனாடான். கலியாண சோபனகாலங்களில், மெல்லிய வெண்மையான புத்தாரமபுதுநாரினாலும், தாயவெண்ணிற இளங்குருத்தோலையினாலும், மிகு அலங்காரமாகச் செய்யப்பட்ட பெட்டியில் திருமங்கலியமாகிய சங்குகாலிகளைவைத்து உபயோகப்படுத்திவருகிறார்கள் அதற்கு நாளதும் 'பேழைப்பெட்டி' என்றபோ.

அங்கிலேய குலத்தரசியாகிய 'விக்டோரியாள்' எனப் பெயர்கொண்ட மகா-இராணியவர்களுக்குச் சிரேஷ்டபுத்திரரான பிரின்சு வேல்ஸ் (Prince of Wales) எனப் பெயர்கொண்டபட்டத்துக்குமாரர் பிறந்தபோது, ஞானஸ்தானத்துக்கு யோக்கியானதற்சமயம், ஞானஸ்தான விருந்துமண்டபத்திற்குச் சற்பகவிருக்ஷமாகிய பனைமரத்துத் தாய்வெண்ணிற நாரினாற் பின்னப்பட்ட அலங்கிருதமான தாரப்பாயும் உபயோகிக்கப்பட்டன. ஆனதால், அது மங்கலகாரியங்களுக்கு இனியமை பாத அருமைப்பண்டமாம்.

இவ்வாறு 'சானரோர்' எனனும் கௌரவப்படட்டப்பெயர பெற்றபினபு, சினமபலபாண்டியன் குலததவாகள தஙகள குலசகிகோபபரிவார்களோடு விவாகசமபநதஙகலநதி, தமிழ நாடெங்னுட மிகவுமபெருகி வாழநதுவநதாகள இநத சானரோகுலததவாகள் பிற்காலததில் 'சாணரகுலததவாகவ' என மருஉமொழி பெயர்பெற்றிருக்கினறனர. இச சானரர்குலததவாகள தமிழ்நாட்டுக் குலபபிரிவுகளில் எந

மேலுட, 'திருமுகம' எனப பெயரபெறற கலியாண ஓலைகளுங கறபகவிருக்ஷததுக் குருத்தோலைகளில எழுதிச் செந்திருகதநிலடைதது, பொனனிறமிலவுக் மஞசளதடவி இனசனதாருககு அனுபபுவது சானரோர்குலமேனமக்களுகுள வழககமாம. பூர்வ தமிழரசாகளும இவவாறு செயதுவநததாக நூலகள கூறுகினறன.

அனறியும், அங்கிலேயகுலதது மகாராணியவாகளின இரணடாவது புதலவர 'டியுக கவ் எடினபரோ பிரபு' (Duke of Edinburgh) எனப படடபபெயரபெறற இராசகுமாரர கிறிஸ்தாபதம 1870 ஞல செனனபடடணதது திறகு வநதிருந்தபோது, அநத இராசபுதத்திரருகு மங்கிமையாகச் சமைகபபட்ட அலஙகாரபபநதல்களின முகபபுச சிஙகாரபபநதலில கற்பக விருக்ஷங்களாகிய பனை, தெஙகு, ரந்தி, கமுகு எனனும் விருக்ஷஙகள கனிகுலைகளோடும, புஷபகொதுகளோடும, ஓலைகளோடும முழுவிருக்ஷஙகளாக வேரோடு தூரோடு பிடுங்கி நாட்டப்பட்டன. இநதவிருக்ஷஙகள சுபசோபனமங்கலகாரியஙகளுக்கு ஆதிமுதல் இனறியமையாத விருக்ஷஙகளாக மதிகக்பட்டும, உபயோகிக்கப்படடும வந்திருக்கின்றன

இநதக்கஞக்குள்ளே பெரியோகளுடைய கலியாணப்பந்தல்களில இவ்வகை விருக்ஷஙகள உபயோகிகபபடுவது நிதகாடசியாம்.

சானரோர்குலத்து மேன்மகளுடைய கலியாணப்பந்தல்களெல்லாம கற்பகவிருக்ஷமயமாகவே நாளதுவு சிஙகாரிகபபடடுவருகினறன. பூர்வ அரசகுலததவர்கள இநதக கற்பக விருக்ஷப பரிபாலனததைத் தங்கள குலபபிரிவாருகுளளே அமைத்துகொண்டதற்கு இதுவே மூகாந்திரமாம. ஆனதால விருக்ஷக்குலங்களுகுள இராசவிருக்ஷமாக விளஙகிய கற்பக விருக்ஷங்கள், ஆதிகாலத்தில் மனிதகுலத்தாருகுள் இராசகுலத்தாரானவர்களை எவர்களோ அவாகளால் பரிபாலனஞ்செயயபபடடுவந்தது வியப்பனறும.

தமிழ்நாட்டரசர்களுஞ்சுக் கற்பகவிருக்ஷங்களே சுபசோபனதகுரிய விருக்ஷங்களாக இருந்துவநதன. அவர்களுடைய

திகுலத்தைச்சோந்தவாகளஎன விஞவுமிடத்து, இதறகுத் தகுந்த விடைகூறத தெரிந்தவாகள் யாருமிலலே இதைக குறிதது இரண்டொரு விஷயஙகளே இங்ஙனங் கூறுவோம.

1 தமிழ் நூல்களில, சாதியடவணே கூறுகினறபாக்ங் களில, 'சாஞர' என்னும மரூஉமொழி வரவே இலலே. ஆகையால், இந்தபபெயருடையவாகள இனனகுலத்தவாகள் என நேர்நேராகத தோனறுதிருந்தபோதிலும,

---

கலியாணபபநதலகளுகக கறபகவிருக்ஷஙகள இனறியமை யாத விருக்ஷஙகளாயின அதறகு இஙஙனம ஒரு திருடடாந் தஙகூறுவோம ஔவையார உகதிரபபெருவழுதி எனனும பாணடியன்காலததில ஈழநாட்டிறரூப போயிருநதாள அக காலததில் அநதநாடு ஆணடுவந்த ஈழநாடனுககு இரணடு பெண்களிருந்தாகள். அந்த இரணடுபெணகளும ஔவைய யாருகக மிகு மரியாதைகள செயதபடியால, அவள் தொண டைமணடலததிற்குத் திருமபிவந்தபினபு, அநத இரணடுபெ ண்களையுந் திருகோவலூர தெயவீகராசனுககு விவாகஞ செயதுகொடுக்கபபேசினுள. தெய்வீகராசனுஞ, சேரசோழ பாணடியர்கள சமமதமினறி அந்தபபெணகளே விவாகஞசெ யதுகொளளமாடடேனெனறுசொல்ல, ஔவையார உடனே கலியாண ஓலையெழுதிச சேரசோழபாணடியாகளுகக அனு பப, மூவருமவந்து சேர்நதாகள. அந்த அரசாகள கலியா ணபபநதலிற் கூடியிருககுமபோது, பந்தலில் நாடடியிருந்த பணமரததுணடைகளைக்காட்டி ஔவையாரைபபாரதது, "இநதப பனநதுணடு பணேயாகி எங்களுககு ஆளுககொருபழந்தரும படி செயதால், அதனபிறகு கலியாணம முடிகினறேம" என றூகள அதுகேடடு, ஔவையாரபாடிய கடடளைகளித்து றையாவது.—

"திங்கடகுடையுடை சேரனுஞ்சோழனும பாணடியனுமம
மங்கைகளகுகிட வந்துநினறூர மணபபநதலிலே
சஙகொகவெணகுருத் தினறுபசேரலே சலசலதது
நூ ங்குகண்முற்றி யடிக்கணகறுதது துனிசிவந்து
பங்குகுமூனறு பழநதாவேணும பனநதுண்டமே"

எனறு பாடினுள். பாடியவுடனே அந்தப பனந்துணடம வளா ந்தி, குருநதுவிடகெகாயத்தது என்றும, இதைக்கணடவுடனே கலியாணம முடிந்தது எனறுங் கதை சொல்லுகினறது

இதனுல கற்பகவிருக்ஷஙகள் தமிழரசர்களுகு மிகு பிரிய மான விருக்ஷங்களாயிருந்ததும, அவற்றின் அமுதமுங கனி யும அவாகளுகக மிகு அருமைபபடனகளாயிருந்துவந்த தும விளங்குகினறது.

2 தொல்காப்பியம், திவாகரம், வெறறிவேறறுமை முதலான நூலகளில், அரசகுலதத்திறகுச் 'சானறோகுலம்' எனற பெயரவநதிருக்கினறது. ஆனதால 'சானறோகுலம்' அரசகுலமாம். 'சானறவி, சானறோ, சானறோர்' எனனும பெயாகளுக்கு மரூஉமொழிபபெயர 'சாணறோ' எனபதாம ஆனபடியினாலே, 'சாணறோ' குலததவாகளின 'சானறோ' குலததவர ஆவர.

3 'சாணறோ' எனற மரூஉமொழிபபெயர தரிததவரகள பஞசமரகுலததவாகளுமலல, சூநதிரகுலததவாகளுமலல, செடடி குலததவாகளுமலல, பாபபனகுலததவாகளுமலலவேயாயினை, அவாகளதுலப தமிழநாடடில இலலையெனற சொலலுகிற அரசகுலமாய்த்தானி நடகவேணடுமெனபது அநதாபதது பிரமாணருகுவாம. நூற்சாடசியும இதற்கிசைநதிருபபதால், 'சாணறோ' என மரூஉமொழிபபெயர பெறறிருகிறவரகளே தமிழ்நாட்டுசசததிரியருலத்தவராவர

இனிச் சான்றோகுலகளினபபிரிவுகளுகு விபரம கூறுவோம

மூனறாவது

மேலே சானறோகுலபபூரவோததிரம இனனதெனறும, அரசுலத்தவாகளுகுச் 'சான்றோர்' எனனும கௌரவபபடடபபெயர வந்ததகாரணம இனனதெனறும கூறியானமையால், இனிச் சானறோகுலகளினபபிரிவுகளைச் சொலலுவோம.

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தாகளில் மூத்தவன சேரன, அவனுககு இளையவன் சோழன், சோழனுக்கு இளையவன பாணடியன, சேரன கொங்குநாடுகளடஙகிய மலைநாடு ஆணடுவந்தவன். சோழன காவிரிநதிபபரய்சசற்பூமியாகிய சோழநாடு ஆண்டுவந்தவன். பாணடியன வையைநதிபபாயசசற் பூமிபபாகிய வடபாண்டிநாடு, பொருநைநதிபபாயச்சற்பூமியாகிய தெனபாணடிநாடுகள் ஆண்டுவந்தவன.

இவர்களையன்றி, இவர்களுக்குக்கீழ்யாராகள் கலிங்கனும் ஏழனுமாம கலிங்கன பூர்வதத்தில் கலிங்கநாடு ஆண்டுவந்தவன, ராஜன ராஜநாடு ஆண்டுவந்தவன. மேற்படி பிரிவுப்படிகளு,

1 பூர்வசோநாட்டரசகுலத்தவாகள சேரகுலசசானரோர், கொங்குசசானரோனெவு ர,

2 சோழநாட்டரசகுலத்தவாகள சோழியகுலச்சானரோ னெவுர,

3 பாண்டிநாட்டரசகுலத்தவர்கள் பாண்டிகுலசசானரோ னெவுர,

4 ராஜநாட்டரசகுலத்தவாகள் ராஜக்குலச்சானரோர் என வுப பெயாபெறறிருந்தன.

மேறகூறிய பெருமபிரிவுகளையனறி, உட்பிரிவுப்பெயாகளு முணடு அவைகளிலமுகியமானவைகள,

சருகுருப்படடயசசாணரோர,
நடடாதிதிசசானரோர,
மகாநாடடுச்சானரோர, அல்லது மாநாட்டுசசான்ரோர்,
மேஞ்சடுசசானரோர,
தொணடைமணடலச்சான்ரோர, முதலான பிரிவகளாம.

கொங்குநாடடில தலையநல்லூர்எனப பெயாகொண்ட ஒரு பூர்வ நகரமிருந்தினறது. அதில வீரமாகாளிகோவிலொள றுண்டு அநதக்காளிகோவில் சோழனுக்குஞ் சேரனுக்கு மூரிதசானது, மேற்படி தலையநல்லூரில் சோழனுக்குஞ சேரனுக்கும நேரிடடபுத்தத்தில், சோழனமடிந்துபோனன அது முதல் மேற்படி வீரமாகாளிகோவிலில் சோழனுக்கு முனபூசையுமம, காளிகருப் பின்பூசையும நடந்துவருகினறது. இதனு லும காளிகாதேவி அரசர்குலத்தவாகளுக்குக குலதெயவமாக விருநதுவந்தது தெரியவருகிறது.

இனிவரும பிரகாரணத்தில் சான்ரோர்குலத்துத் தாமிரசா சனங்களுக்கும், சான்ரோர்குலப்படடப்பெயர்களுக்கும் விப ராக கூறுவோம

~~~~~~~~~~~~~~~
~~~~~~~~~~~~~~~

ம. பிரகரணம்.

சானரோர்குலததுத் தாமிரசாதனப படடயங்க ளுங்கும், படடபபெயர்களுகும விபரங்கூறுகின்றது.

மேற்கூறிய பிரகரணங்களில், தொல்காபபியம, திவாகரம, வெறறிவேற்கை, நாலடியார, கமபராமாயணம, சானரோர புராணம முதலான நூல்களேகொண்டு, சானரோர்குலத்தவாகள் எனப பெயர பெற்றிருகிற கோதத்திரததார 'அரசகுலத்தவாகள' எனறு மிகு தூலாம்பரமாக ருசுபபடுததியிருகிறோம இனனமும அதன உண்மையைச சானரோர்குலத்தந தாமிரசாசனங்களும, அகுலதத்வாகள பெற்றிருகிற படடபபெயர்களுந தூலகிகாடடுகினறமையால, அவற்றை இந்தப் பிரகரணதத்தில உயத்தாராயகடவோம

மகா பிரளயகாலதத்திற்குபபிற்பாடு, இமயகிரியுடனசோந்து கீழ்மேலாகப பற்பல கீளேகளாய்ச்சென்று ஆகியாகணடத்து மத்தியபாகதத்திற் கூடுகினற மலேததொடாசசுகமதத்திலிருகினற நாடடிற் குடியேறிய சதத்தியவரதன (Noah) எனப பெயாகொண்ட வைவசுவதமனுவினகுலததவாகள பெருகி விருதத்தியடைநது வருகிறகாலதத்தில், அவாகளிற் பறபல கிளேபபிரிவாகள அந்த மதத்திய மலேத்தொடாசசங்கம நடுநாடடிற்குக கீழ்திசை மேல்திசைகள், வடதிசை தென்திசைகள நோகஙகிப புறபபட்டுபபோனகாலத்தில், கீழ்திசைநோகஙகிப போன பூர்வ தமிழாரியப்பாஷைகாராகள காபுலநாடடினமாகமமாய்ச் சிந்துநதியெனப பெயாபெற்ற இநதுநதியைத தாணடி, கீழ்திசைநோகஙகிசசென்று, மூநதி இமயகிரிமலேமேலும, அமமலேச்சாரிமலும, பிறகு தனறைபபூமியாகிய பஞசநதிநாடு, யமுணைநதிநாடு, கங்காநதிநாடுகளிலும குடியிருந்து பெருகிவந்தாகள. அத்திசையில அவர்களுடைய தொகை விருதத்திபெற்றுவருகையில, அவர்களில் ஒரு கிளேபபிரிவினா கிறிஸ்துபபிறப்புக்கு உததேசம் ஆயிரதது நூறு (1,600) வருடங்களுக்குமுனனே,* விந்தியபருவதசசாரலில

* பூர்வசோதிட கணிதபபடிககு இது கிரேதையுகமாகும.— *Vide* Bentley's *Hindú Astronomy*, p 62

உறபததியாகி மேல்திசைநோக்கிச்சென ரு மேல்கடவிற்பா யகினற நருமததநதிசசார்பில் அகின வடபாரிசததிலிருந்த சௌராஷடிரநாட்டில் முந்திகுடியேறி, அக்ற்குபபினபு மேறபடி நருமதை நதியைத்தாணடி தகூஷண இநதியாவிறபு ருந்து, நாளடவிலே கணனியாகுமரிமட்டுஞ்சென ரு, கலிஙக மண்டலம, தொண்டைமணடலம, சோழமண்டலம,*பாணடி மணடலம, சேரமண்டலம, ஈழமண்டலம என ஆறு இராச் சியங்களே உணடுபண்ணி அவைகளே ஆண்டுகொண்டு பெரு கிவந்தாகள. அவாகளுடைய தமிழாரியபாஷைகிகையை அந்த மணடலஙகள தமிழ்நாடுகள் எனவும, திராவிடநாடு களெனவும பெயாபெறறன

இவவாறு தமிழாரிய இராசருலததவாகள் சமபுததிவு எனப பெயாபெற்ற இநதிதேசமடங்கலும ஆணடுவநதிறநாளையி லே, சிந்துநதிகு நோமேறகிலிருநது சமஸகிருதவாரியபா ஷைகாராகள படையெடுதது, மேற்படி சிநதுநதியைததா ணடி, இந்தியாவின வடநாட்டிற்புகுநது, அதநிசையிலிருநத தமிழாரியவரசர்களோடு போரபுரிநது, அவாகளேசசெயிதது, வட இந்தியாவைத் தஙகள் கைவசபபடுததிகொணடாாகள அந்த வடஇநதியாவின தமிழ்பபாஷைகாராகளில், அழிபட டவாகளபோக மறறவர்கள நாலாதிசைகளிலுஞ சிதறிபபோ யவிடடாகள. பெருஙகூடடமானபேர் விநதியபருவதஙகட

---

* தமிழ்நாட்டு மணனாகுலத்தவர்கள தமிழ்நாடுகளே மண் டலஙகளாகப பிரிதது அரசுபுரிந்துவந்ததற்கு மேறகோள

கமபநாடன, ஏரெழுபது, 4 - வது கவி.

"ாழமணடலமுதலெனவுலகதெணணு
மணடலததெறிபடவேந்தா
தாழுமண்டலஞசெம்பியனமரபிலோ
தாமெலாமபிறந்தினியபவுளததின
வாழுமண்டலங் கணகமுமணிகளுமம
வாரபிலகாவிரிசூரமபினிற்கொழிகுஞ்
சோழமணடல மிதற்கிணையாமெனச்
சொலலுமண்டலஞ்சொல்வதற்கிலலையே"

இந்தககவியில், தமிழ்நாடு பற்பல மணடலஙகளாகப பிரி க்கபபடட அரசுபுரியபபடடதறகு விபரங்கூறிபிருகினறது.

ந்து, தக்ஷண இந்தியாவுக்குவந்து அங்குள்ள நாடுகளிலிருந்த தங்கள் குலத்தவர்களாகிய தமிழர்களுடன் கூடிக்கொண்டனர்

மேற்படி சமஸ்கிருதபபாஷைகாரர் மேற்கே ஆரியதாடினின்று வந்தபடியால், இமயமலைக்கும் விந்தியமலைக்கும் இடையிலிருக்கின்ற உத்தரஇந்தியாவுக்கும் 'ஆரியதாடு' எனப பெயராயிற்று. இந்தபபிரகாரஞ் சமபுத்திவிலுள்ள பரதகணடமாகிய இந்துதேசம உததரஇந்தியா, தக்ஷணஇநதியா என இரணடு பெருமபிரிவாயின. இவற்றுள, உத்தர இந்தியாவுக்கு 'சமஸ்கிருதநாடு, ஆரியநாடு' எனவும, தக்ஷணஇந்தியாவுக்குத் 'தமிழ்நாடு, திராவிடநாடு' எனவும பெயாகளுண்டாயின. இபபடியிருந்துவருகிறகாலத்தில், பூர்வ ஆரிய சமபந்தமான கன்னடியாகளும, வடகா ரெட்டிகள முதலான தெலுங்காகளும, மலையாளபாஷைகாரர்களும ஒருவர்பினனொருவராய்க கோத்திரங்கோதநிராமாய்த் திராவிடநாடடிறபுகுந்து, விந்தியமலைக்குத் தெனபாரிசத்திலிருந்த வடதிராவிடநாடடைத தங்கள் கைவசபபடுத்திகொணடு, அததிசையிலிருந்தி தமிழ்பபாஷைக்காராகளே நாளடவிலே திருவேங்கடமுதல் கனனியாகுமரி பரியந்தமி நக்கிறத தெனதிராவிடநாடடிறகு ஒட்டிவிட்டாகள். பிற்காலததில கனனடியரும வடுகரும தெனதிராவிடநாடாகிய தமிழ்நாடுகளுகும அடங்கடி பலபடியெதது தமிழரசர்களுடன போராபுரிந்துவந்தனர் ஏறறங் கடைசியில், தமிழ்நாடுமுழுமைபும வடுகாகள கைவசமாகிப போய்விட்டது. மலையாளப்பாஷைகாரா சேரநாடடிற்புகுந்து அதன பெரும்பாகத்தைத் தங்கள கைக்குள்ளாக்கிகொண்டனர்

இவ்வாறு தமிழ்நாடுகளில் அரசாடசி மாறுதல்கள் உண்டாகிகொண்டிருந்தமையால், எளிதிலழியாத சிலாசாதனங்களுந் தாமிரசாதனங்களும உண்டுபண்ணப்படவேண்டிய அவசியம் நேரிட்டது. தமிழ்க்குலத்தவர்களுகுள சிரேஷ்டகுலமானவர்களுகெல்லாம இவ்வகைச்சாதனஙகள உண்டாயிருபபதுபோல, சானறோர்குலத்தவர்களுகும பூர்வ தாமிர

சாதனங்கள உணடாயிருக்கினறன. ஆனபடியினாலே, நாம் இநதப்பிரகரணததில் சானறோகுலததுச் செபபுச்சாசனங்களுக்கும அகுலத்துகுரிய படடபபெயர்களுகும விபரங்கூறுவோம. அவைகள நமகுக் தீரக்கமுறப் புலபபடுவதறகு,

முதலாவது, திருவெணகாட்டுச சானறோகுலததுத் தாமிரசாதனததின படபபடடயததுபபடங்கள விபரமும, அபபடங்களுகுப பொருள விபரமும இனனதெனவும,

இரணடாவது, திருவெணகாடடுச் சானறோகுலததுத தாமிரசாதன எழுததுபபடடயததின பொருளடக்கம இனனதெனவும்,

மூனறாவது, சிதமபரததுச் சானறோர்குலததுத தாமிரசாதனப படபபட்டயததுகும எழுத்துபபட்டயததுகும விபரம இனனதெனவும,

நானகாவது, சானறோர்குலத்துக்குரிய முகியமான படடபபெயாகள இனனவைகளெனனவும இஙஙனம எடுத்துரைபபோம. இவற்றுள்,

முதலாவது.

திருவெண்காடடுச சானறோகுலத்துத் தாமிரசாசனததின படடபபடடயத்துபபடஙகள விபரமும அபபடங்களுகுப பொருளவிபரமும வருமாறு.

சானறோகுலதது அதிபூர்வத்தாமிரசாதனங் காஞசிபுரதது லிருகுகிறதாகச் சொலலுகிறாகள மேலும வேறு சில இடஙகளிலும சானறோகுலததுத் தாமிரசாதனங்கள இருகுகிறதாகச சொலலபபடுகிறது. *அவைகளை நிசசயிததறிவதற் கேதுவுணடு.

இப்போது எமதுவசத்திலிருகுகிற சான்றோகுலத்துப பூர்வ தாமிரசாதனங்கள் இரணடு. ஒனறு திருவெணகாடடுச சானறோகுலததுத் தாமிரசாதனம, ஒனறு புலியூரெனபபெயர்கொணட சிதமபரத்துச சானறோர்குலத்துத தாமிரசாதனம. இவவிரணடு சாதனங்களில, ஒவ்வொரு சாதனதது மும இரணடிரணடு பக்கஙகளுணடு. வலதுபக்கபபடடயம

படப்பட்டியம், இடதுபக்கப்பட்டியம எழுத்துப்படட்டியம தாம இந்த முதலாவது பிரிவில் திருவெண்காட்டுச் சான்றோருடைய தத தாமிரசாதனப படப்படட்டியத்திலுமும அதிலடங்கிய படங்களின பொருளுகளும விபரங்கூறுவோம.

திருவெணகாடானது காவேரிநதிசசங்கமத்தில் கீழ்கடலருகில் சோழர்களுகுப பூர்வநகரமாயிருந்த காவிரிபூம்பட்டணதிற்குச் சமீபத்திலிருக்கிற ஓர பழையநகரம அறுநாங்கீர எனப் பெயாபெறற நாங்கைநகரையுடதிருக்கின்றது

திருவெண்காட்டுபபுராணம், சுவேதவனச்சருக்கம்,
64-வது கவி, கடையடி.

"சிறந்ததிருச்சாயக்காடு தலைசெங்காடு
திருநாங்கைநகர்புடைசூழ் திருவெண்காடு."

இந்தத் திருவெண்காடு சிதமபரத்திற்கு முனனுணடான சிவஸ்தலமானதால், அதற்கு 'ஆதிச்சிதம்பரம்'* எனப் பெயருண்டாயிற்று சிதமபரம எனப பெயாகொணட ஸதலங்கள மூன்றுண்டு.

(1) ஆதிசசிதம்பரம் இது திருவெண்காடாம்

(2) தில்லைசசிதம்பரம். இதற்குப புலியூர எனறும பெயர இதில பூர்வதநில தில்லைவிருகூஷவனம இருநதபடியால் சிதமபரதிற்குத 'தில்லை' எனவும ஒரு பெயருண்டு

(3) மேலைசசிதம்பரம. இது கோயமபுதூருகு மேல திசையில் மூனறுகலதூரதிலிருகினறது

திருவெண்காடு ஆதியிலே பெருங்காடுகொண்ட வெணமணறபூமியாயிருந்ததினாலே, அதற்கு "வெணகாடு, திருவெணகாடு, வெளளவனம, சுவேதவனம, திருசசெங்காடு, திருசாய்காடு, திருவாலவகாடு" எனப பெயாகளுணடாயின. இத திருவெணகாடடில ஆதிபூர்வமடம காததமாரிஷி மடமாம

* திருவெணகாட்டுபபுராண்ம, திருநகரசசருகம, 61-வது கவி, காண்க.

காந்தமாரிஷிகளுக்குச் 'சுராபாண்டியராசன, காந்தருவரிஷி, வித்தியாதர்முனி, விந்தைமுனி, விஞ்சைமுனி' எனவும் பெயர்கள் வரும. இந்தமடஞ சபாநாயகர் சந்நிதிக்கு எதிராகக் கட்டப பட்டிருகின்றது அது நிற்கினறஸ்தலத்தைச் சானறோர்குல த்து மூதாகைள ஐம்பததேழரை (57½) வராகனுகுச் சுத்தக கிரயததிற்கு வாங்கி, அதில் தங்கள்குலததுகு மூலபுருஷனு கிய காந்தமாரிஷிகு மடஙகட்டி, அந்தமடததை 'ஆதிசை வர்' எனவும, 'வீரசைவர்' எனவும, 'ஆதிபூவ சிவபதர்' எ னவும பெயரபெற்ற பூவ தமிழ்நாட்டுப புரோகிதர்களாகிய குருகள வமிசததிலுதித்த பசுபதிபுனுகுசட்டநாதகுருக களவசம ஒபபிதது அதில பூசைமுதலானது நடந்திவருமபடி நிடனஞசெயதிருந்தாகள அந்தப பசுபதிபுனுகுசட்டநாத குருகள் பரமபரையிலுதித்த பசுபதி குருகள தற்காலதில அந்தமடதைதக கணபாரதது வருகிறார. அவாவசததில் மேற் படி தாமிரசாதனபபட்டயமிருகின்றது

வடுகராசாகாலததில, விசயராகவேலுநாயக்கர்நாளயில், மேற்படி விசயராகவேலுநாயகர காவேரிநதிச்சங்கமத்திற் சமுதாதிரதானதமடபோனபோது, வடுகவரசாகளுகு குருகளாகிய சமஸ்கிருதபபாபபார ஒருபுறமாகவும, மே ற்படி வீரசைவகுருகள மற்றொருபுறமாகவுந் திரணடு, இரணடுகூட்டமாகச சமஸ்கிருத வேதசுலோகங்கள ஓதிகொ ண்டு, மேறபடி விசயராகவேலுநாயகரைக காணுமபடி எதிர்கொண்டுபோனார்கள அபபோது மேற்படி விசயராக வேலு நாயக்கர் முநதிச சமஸ்கிருதபபாபபாருகு எதிர் கொணடுபோய அவாகளுகு நமஸகாரஞ்செயது அவாகளு டைய ஆசீரவாதம பெறறுகொணடார பின்பு தமிழசார காலதது குருக்களாகிய வீரசைவகுருகளுகு எதிரகொ ண்டுபோய, மூன பாரபபாருக்குச்செயதபிரகாரம அவாகளுக கும் நமஸ்காரஞசெய்து, அவர்களுடைய ஆசீர்வாதததையும பெற்றுகொணடார. அவர் சமுதாதிரஸதானனுசெய்து, திரும பிவந்தபின, மேற்படி சமஸ்கிருதப்பாரபபாரும, மேற்படி அரசனுடைய மந்திரிகள் பிரதானிகளும் அரசனிடத்தில் தனிததுபபோய் இந்த வீரசைவர்களாகிய தமிழ்நாட்டுக குரு

ஈகளுக்கு இவ்வாறு நமஸ்காரஞ்செய்வதாகு சரியல்லவென்று சொல்லி, அவர்கள்மீது பகைமூண்டினர்கள். அப்போதிவ்விஷயராகவேலு நாயகரவர்கள் பேசுகளுக்கிடைகந்தி, மேற்படி வீரசைவகுருக்கண்மாருடைய பூணூலையும் அறுத்து நமது சமூகத்தைவிட்டகற்றிவிட்டார். வெகுகாலமாகப பூணூலை ற்றவர்களாயிருந்துவந்த அவர்கள் இப்போது பழயபடிகுப பூணூல தரித்துக்கொண்டுவருகிறார்கள் *

---

* பூர்வ தமிழரசர்களும், அவர்களகுலத்தவர்களும், அவர்களகுலப்புரோகிதர்களாகிய வீரசைவாகளும பூர்வகதில பூணூலதரித்திருந்தது பிரதஷியட்சருகவாம சான்றோர்குலதது முன்னவர்கள பூணூலதரித்திருந்ததற்கு நூல் ருசு மேலேகாடடியிருகிறோம பிற்காலத்தில மேற்படி குலததவர்களை பூணூல் தரியாது அவ்வழகதைத் தளர்விட்டதற்கு, அவர்கள அரசுரிமையை யிழநதுவிட்டதும, எதிரிகளால வெகுவெகு இம்சைகள அடைநதுவந்ததுமே காரணமாம. இதற்கு ஒரு மேறகோள இங்ஙனம போததெழுதிகாட்டுவோம

T H Nelson's Madura District Manual, Part II, p 86 —
"It is customary with the Kavarels as with other Nayakans to wear the sacred thread but I am informed that the descendants of the Nayakan kings who are now living at Vellei-Kurichchi do not conform to this usage on the ground that they are at present in a state of impurity and degradation, and consequently ought not to wear the sacred emblem"

மேற்படி மேற்கோளுகுத தாற்பரியவுரை

"வடுகாகுலததவர்களுகொப்பந்தம கவலைகளும நாளதும பூணூலதரிகதவருகிறார்கள இபபோது வெளிஈகுறிச்சியிற குடியிருகிற வடுகாகுலததரசாவமிசததவாகள, தங்கள அரசாட்சியை இழநதுவிட்டகாரணதால, இராசகுலமகிமையற்றோராய் ரனப்பட்டுப்போனதினாலிதம இகுகாலததில பூணூல்தரியாதிருந்துவருகிறாகள எனறு அறிந்து கொளளலாமேன்'எனறு மேற்படி நூலாசிரியர் எழுதி வைததிருக்கிறார். வடுகர்குலத்தசசோநத சமஸ்தானதபபாபபார்களும வடுகர்குலசசெடடிகளும பூணூலசரிகது வருகையில, வடுக அரசர்குலததவர்களோ மானவீனநேரிட்டகாரணத்தால் பூணூல தரியாதிருந்துவருகிறார்கள இகைக கூர்ந்து பார்ப்போருகுச் சான்றோர்குலத்தவர்களும அரசிழந்தநிலைமைகுலோந்தியோய்விட்டதினாலேயே பூணூல்தரிகதும வழக்கத்தை நிறுதததில்செய்துவிட்டார்கள் என்று துலாம பரமாக வினவுகினறதலலவா ? வடுகர்குலத்தரசாகள தமிழரசாகுருக்கண்மாருடைய பூணூல் அறுத்தவர்கள் அப்படியாபட்டவர்கள தமிழரசர்குலத்தவர்களே இதையிடடு தினபப்படுத்தாது சுமமாவிடுவார்களா ? விடமாடடாகளல்லவா ? அரசுரிமையிழந்த வடுகரும பூணூல்தரியாதுபோயினர.

மேலும், மைசூர்நாடாண்டுவந்த ஐதரலி காலத்தில், சோழ நாடு கொள்ளையாகிறபோது, அவனுடைய குதிரைப்படைகள் திருவெண்காட்டிற்குட்புகுந்து அதையுங் கொள்ளைசெய்தார்கள். அதின குடிகள நாலாதிசைக்குஞ் சிதறி ஓடிவிட்டாகள். அந்தமுனனுக்கு இந்த வீரசைவக்குருக்கண்மாரும் ஓடிவிட்டார்கள் அவ்வாறு அவாகள் ஓடிப்போகிறபோது, மேற்படி தாமிரசாதனபபட்டயம வைத்திருந்த குருக்கள் அந்தபபட்டயம் ஓடிப்போகுமிடங்களிற் சோர்ந்துபோகுமென அச்சங்கொண்டவராய்த் தமமுடைய வீட்டுச்சுவரைக் கில்லி இடமுண்டுபண்ணி, அதறகுள் மேற்படி தாமிரசாதனப்படடயதததைவைதது சுவரோடேசுவராய் மண்பூசி அடகுகிவைத்துவிட்டு ஓடிபபோய்விட்டார் அவ்வாறு அடக்கி வைத்துவிட்டு ஓடிப்போயவிட்ட குருகுகள், போனவிடத்தில் இறந்துபோய்விடடார். மற்றவர்கள் ஊருகுத் திருமபிவந்த பினபு, அந்தப்பட்டயமிருந்த விடநதெரியாமையினலே, அது கைசோர்நதுபோயவிட்டதெனபதாக எண்ணிக்கொண்டிருந்துவிடடாகள் உதநேசம் ஐம்பதுவருடத்திற்குப்பிறகு, அந்தத தாமிரசாதனம அடகுகிவைக்கப்படடிருந்தவீடு சிரணமாயபபோயவிட்டதினலே, அந்த வீட்டுக்குடையவன், அதைப் புதுபபித்துகடடுதற்கு வீட்டுச்சுவரை மணவெட்டிகொண்டு வெடடித தகாத்துகொண்டுவருகிறபோது, அந்தத் தாமிரசாசனம வைக்கபபட்டிருந்தவிடத்திலுந் தற்செயலாய் ஒங்கியொருவெடடுபோட்டான. வெட்டிய வெடடானது அந்தத் தாமிர்சாதனபபட்டயததுக் கடைகோடியிற்பட்டு அதை வடுப் படுத்திற்று. வடுபடடு விழுந்த அந்தப்பட்டயத்தை எடுத்து வைதது நாளதுவரையிலும் மிகு பதநிரத்துடன பாதுகாதது வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தாமிரசாதனத்து விளிம்பிற்பட்டிருகுகின்ற வடுவை நாளதும் பார்ககலாம. இந்தப்பட்டயம எகுகுலத்தவர்களுக்குரியதோ அக்குலத்தவர்களுகுகு நாங்கள் நீட்சைகளகொடுத்துவந்த பூர்வகுருக்கள் என்பதாக அவர்கள் சொல்லிவருகிறார்கள்.

அன்றியும், 'நவசோழசரித்திரம்' என்றொரு நூலிருக்கின்

றது. அது ஒன்பது சோழர்களுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறது.* அந்த ஒன்பதுசோழர்களுக்கும்,

1. கரிகாலசோழன், அல்லது கரிக்காலசோழன்.
2. விக்கிரமசோழன்.
3. உதங்கசோழன்.
4. அதிவாரசோழன்.
5. வரதருமசோழன.
6. சதத்தியேந்திரசோழன.
7. மனுசேந்திரசோழன்.
8. வீரசோழன்.
9. உத்தமசோழன் எனறுபேராம்.

மேற்படி கரிகாலசோழனாலேயில் வீரசைவர்களாகிய அங்கமகருக்கள்மார் தமிழாசர்களுக்குப புரோகிதர்களாயிருந்துவந்ததும், சமஸ்கிருதபார்பபாருக்கு முந்தி அந்த வீரசைவக்குருக்கள்மார் திருவெண்காட்டில் வாசஞசெயதுவந்ததும், அங்குளள சிவாலயத்தில் சிவபூசைகள்செய்துகொண்டுவந்ததும், சோழராசாக்களுகுக் குருக்களாயிருந்தவர்களே சான்றோர்குலததவர்களுக்குங் குருக்களாயிருந்துவந்ததும இதனால் தீர்கமுறமத்தெரியவருகினறது.†

மேற்படி திருவெண்காட்டுத் தாமிரசாசனபபட்டயச் சரிதத திரக்குறிபபுகளைக் காண்பித்தானப்படியால், இனி மேறபடி சாசனத்தின் படபபட்டயததை இருபிரிவாக்கி இங்ஙனம் விபரங்கூறுவோம :

I. திருவெண்காட்டுத் தாமிரசாதனபபடப்பட்டயத்துப படங்களுக்கு விபரம.

II. அத்தப்படங்களுக்குப் பொருளுரை.

அவற்றுள்,

---

* W. Taylor's Oriental Manuscripts, Vol. ii, Appendix, p 37, No. 8.—Nava-Chola Charitra.

"An account of nine distinguished Chola princes, who patronised the Vira-Saiva, or Jangama. These nine kings are named—

1. Kerikala.
2. Vikrama.
3. Uttunga.
4. Athivaram.
5. Varadherma,
6. Satyendra.
7. Manujendra.
8. Vira.
9. Uttama

† பூர்வம் ராசவமிசத்தவரே புரோகிதவேலையையும் பார்த்துவந்தனர். Vide. சான்றோர்மாபு, p. 3.

I. திருவெண்காட்டுத் தாமிரசாதனப்படப்பட்டயத்துப் படங்களுக்கு விபரம் வருமாறு :-

திருவெண்காட்டுத் தாமிரசாதனப் பட்டயத்து நீளம் 14 அங்குலம், அகலம் 10 அங்குலம். திடத்தகனங்கொண்டது, இந்தத் தாமிரசாதனத்துப் படப்பட்டயத்திற்கு ஐந்து பத்திகளுண்டு.

முதற்பத்தியிற் படங்கள் ஐந்து *

1. விநாயகர்படம்.
2. அகோரமூர்த்திபடம். [மருத்துவாசுரனைமித்து நசுகருகிறபாவனை.]
3. சபாநாயகராகிய சிவனபடம். [முயலகனுகிய பிணியைமித்து நசுகருகிறபாவனை.]
4. சிவகாமியம்மனுகிய பார்வதியம்மைபடம்.
5. விஷ்ணுபடம்.

இரண்டாவது பத்தியிற் படங்கள் எட்டு.

1. காந்தமாரிஷிபடம். [சந்தனவிருக்ஷத்தினடிப்பத்தப ஞ்செய்கிறபாவனை.]
2. காளியமலைபடம்.
3. ஏனுதிநாயனுர்படம்.
4. யாககுண்டபபடம்.
5. (a.) பசுபதி புனுகு சட்டநாதகுருக்கள்படம்.
   (b) பூசை மணிபபடம்.
6. கனகரேதனிபடம்.
7. கனகரேதபுரிபடம்.
8. கமலலோசனிபடம்.

மூனறுவது பத்தியிற் படங்கள் பதது.

1. மதனசவுந்தரிபடம்.
2. நாரிகிருபாகரிபடம்.
3. நாரிகுஞ்சரிபடம.

* படங்கள் இடபபக்கமுதல் எண்ணபபடடிருக்கினறன.

1. ஏறுதிநாயகிபடம்
5. காந்தனபடம்.
6. சுந்தரனபடம்.
7. கந்தனபடம் [தலைவெடுணைடபாவனை.]
8. கௌசலனபடம். [தலையிடறுண்டபாவனை]
9. சாந்தன்படம்.
10. விக்கிரீமன்படம்.

நாலாவதுபத்தியிற் படங்கள் ஏழு

1. தமிழ்ப்புண்டரீகன்படம்.
2. (a) சிங்கமுகத்தண்டிகைப்படம்.
   (b) பஞ்சவர்ணப்பாவாடைப்படம்.
3. (a) இரட்டைவென்னையாஞ்சுப்படம்.
   (b) ஆராய்ச்சிமணிப்படம்.
4. மூக்குனத்திலொருகுளத்துப்படம்.
5. இரட்டைச்சங்குப்படம்.
6. இரட்டைவெண்குடைப்படம்.
7. இரட்டைச்சுருட்டிப்படம்.

ஐந்தாவதுபத்தியிற் படங்கள் பதினாறு.

1. (a) இரட்டை வெண்சாமரப்படம்.
   (b) மூக்குனத்தில் மற்றொருகுளத்துப்படம்.
2. (a) இரட்டைப் பனைவிருக்ஷப்படம்.
   (b) நூலேணிப்படம்.
   (c) மூக்குளத்தில் மூன்றுவதுகுளத்துப்படம்.
5. சிவலிங்கப்படம். [வட ஆலமரத்தின்கீழிருக்கிறபாவனை.]
6. இரட்டைவாளைமரப்படம்.
7. இரட்டை ஈச்சமரப்படம்.
8. அமுதவுற்பத்திக்குவேண்டிய ஆயுதப்பெடிப்படம
9. சந்திராயுதப்படம்.
10. இடுக்கிப்படம்.

11 (a) வண்டுருத்திப்படம்.
(b) பாலேத்தடிபபடம்.
12. தீட்டாமபலகைபபடம்.
13 இரடடைச்சிலமபுபபடம்.
14. நீற்றுபபடடைபபடம்.
15. அமிர்தக்கமண்டலபபடம்.
16. சானறோர்காசுபபடம்.

இந்தபபிரகாரம், மேற்படி தாமிரசாசனத்துப் படப்பட்டயத்தில் 46 படங்களிருக்கின்றன.

II. திருவெண்காட்டுத் தாமிரசாதனத்துப்படப்பட்டயத்திலடங்கிய 46 படங்களோயும் வருத்துப் பொருளுரை கூறுவோம.

மேற்கூறிய நாற்பத்தாறு (46) படங்களும் பொருளுக்கேற்கீ ஐந்துபாகமாகும்.

1. சானறோருகுல தெய்வங்களின்படங்கள் ஏழு.
2. சிவதோண்டாகன், நிஷிகள், மூக்குளங்களின் படங்கள் ஐந்து.
3 (a) சத்தகனனிகள் படங்கள் ஏழு.
(b) சினமபலபாண்டியன புதல்வர்கள் படங்கள் ஏழு.
4. சான்றோர்குல விருதுகளின்பட்டங்கள், சான்றோர் காசுப்படம், ஆகப்படங்கள் எட்டு.
5. கற்பகவிருஷப்படங்கள், அமுதவுற்பத்தியாயுதப்படங்கள் பன்னிரண்டு.

ஆகப்படங்கள் நாற்பத்தாறு. இப்படங்களுள்,

1. சானறோர்குல தெய்வங்களின படங்கள் ஏழுக்கும் பொருள் விபரம்வருமாறு :

(i) விநாயகர்படம். 'விநாயகர்' எனப் பெயர்பெற்ற பிள்ளோயார் பரமசிவனுக்கு இமயமலையரசன் புத்திரி பார்வதியம்மையிடத்திற் பிறந்த தலேச்சனபுத்திரன். சிவபிரானுக்கு

இரண்டாவாரம். முதற்றாரமான தக்கனமகள் உமையம்மை க்குக் குழந்தைகளில்லை. தன் பிதாவாகிய தக்கன் தன பிராணநாயகனுகிய சிவனை யழிப்பதற்குப் புரிந்த யாககார ணத்தையிட்டு ஆறாத மனத்துயரத்துள் அமுந்தி யாககுண்டத் திற்பாய்ந்து, இறந்துபோய்விடவே சிவபிரான் இமயமலையர சன் புத்திரி பார்வதியம்மையை மணம்புரிந்தார். பார்வதியிட த்திற்பிறந்த முதற்புத்திரனுகிய விநாயகர் என்றும் இரண்டா வது புத்திரனுக்குச் சுப்பிரமணியர் என்றும் பேர். பருவத ராசன்புத்திரியானதையிட்டு 'பார்ப்பதி, பார்வதி' என்று சொ ல்லப்படுவதுண்டு. உமையம்மை இமயமலைப்பரசனுக்குப் புத் திரியாகப்போய்ப் பிறந்ததாகக்கூறுவது புராணசித்தாந்தம்.

விநாயகர் இத்துக்களுகுச் சுபசோபன கலியாணங்களுக் குங் கல்விக்கும் முதற்கும்பிடுபொருளாம். சானரோர்குலத் தவர்களுஞ் சுபசோபன கலியாணகாரியங்களுக்குங் கல்விக் கும் முதல்வைத்துக் கும்பிட்டுவருகிறதெய்வம விநாயகராம். விநாயகருக்குக் கணபதி என்றும் ஒருபேருண்டு. சானரோர் குலத்து ஆடவருக்கு விநாயகருக்குரிய 'கணபதி, பிள்ளையார்' எனனுமபேர்கள் சாதாரணமாக இடப்பட்டுவருகினறன. வி நாயகர் தலையிழந்து மடிந்துபோனபின நீண்டிம உயிர்கொ டுத்தபோது, யானைத்தலை கிடைத்ததெனபது புராணசித்தா ந்தம்.

(ii) அகோரமூர்த்திபடம். ஒருகாலத்தில் 'சலந்தரன்' எனப பெருர்கொண்ட அசுரனுருவன தபோபலத்தால் பற் பலவரங்கள்பெற்று சுரர்நாட்டைக் கட்டிக்கொண்டு, அந்நாட் டிற்கு அரசனுகிய தேவேந்திரனையும் அவனுடைய குடிகளா கிய சுரர்குலத்தவர்களையும் மிகவும் உபத்திரவப்படுத்திவந் தான். பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலானவர்கள் விண் ணப்பஞ் செய்துகொண்டதின்பேரில், சபாதாயகராகிய பரம சிவன் சலந்தரன்முன்தோன்றி, ஒருசக்கரத்தால் அவனை மா ய்த்துப்போட்டார். இது புராணசித்தாந்தம். இதைசசுட்டி, திருவெண்காட்டுப்புராணம், மருத்துவச்சருககம, 8-வது கவி கூறுவது.

"காணுனிவிரலாலீசன கணத்திலேசமைத்தவாழி
யானதையெடுத்தானவெற்பையரக்கனன்றெடுத்தாற்போலப
பூநிறைகளத்தின மீதே யணேந்திடுமெபொழுதிற்றியோ
ஞானுறவறுத்தித்தள்ளி யிரவிபோலுதித்ததாழி."

இந்தப்பிரகாரம், சலந்தராசுரனுனவன் மேற்படி ஆழியாகிய சக்கரத்தாலறுபட்டு மடிந்துபோனுன். அவனுடைய ராக்ஷதப்படைகளும் அழிந்துபோயின. இவ்வாறு அசுரர்கள் சங்காரமானதை, அசுரகுலகுருவாகிய சுக்கிராசாரி கண்டு, ஆருத்தியுறுற்றவனும், மடிந்துபோன அசுரர்களே மீண்டும எழுப்புதற்கு ஒரு உபாயம்நினைத்து, மடிந்துபோன சலந்தரனுடைய எலும்புகளே ஏகமாகத்திரட்டி, அவைகளே ஒருசூத்திரத்திலிட்டுக் கடையுமபடிசெய்தான். அந்த எலுமபுகளைக் கடையவே, அதிலினறு, மருத்துவன எனறொரு அசுரனும், ராக்ஷதர்களுந் தோனறினுர்கள். இதைச்சுட்டிய மேற்படி புராணம, மருதத்துவச்சருக்கம, 17-வது கவி வருமாறு :

"கறங்கெனச்சுற்றிய களேபரத்திலே
மறங்கெழுமருத்துவன வந்ததோனறினு
னிறந்திடுமவுணரு மெணமடங்கதர்ய்ப்
பிறந்தனரமரரைப் பிடித்தபாவமே."

இந்தப்படி சலந்தரனுடைய களேபரமாகிய எலும்புகளினறுதித்த மருத்துவாசுரனும், அசுரப்படைகளுமு எழுமபி, சுரர்நாட்டைச் செயித்து, இந்திரனேயும் அவனுடைய குடிகளாகிய சுரர்குலத்தவர்களேயுங் கொடியதுன்பத்திற்குளளாக்கி வருகையில், சிவபிரான சுரர்களே இரடசிக்கதாடி, மேறபடி மருத்துவாசுரனுக்குமுன்பு 'அகோரமூர்த்தி'வடிவாய்த் தோனறி, அந்த மருத்துவனேயும், அவனுடைய அசுரப்படைகளேயும் மாய்த்துவிட்டனர். இதைச்சுட்டி, மேற்படி புராணம், மருத்துவச்சருகம,96-வது, 97-வது,98-வது கவிகளிற் கூறியிருபபது :

96-வது கவி :

"கோலவெரிகுஞ்சியொட கோரவடிவாகிப்
பாலவிழிசெங்கனல் பரப்பமழைமேகம
போலவொளிகாலநிறை பூணுடனுலண்டா
மாலையுடைசூழ்வன் வானெயிறிலங்க."

இதில் பரமசிவனுனவர் அகோரவடிவெடுத்ததாகக் கூறியிருக்கின்றது. 'அகோரவடிவானுர்' என்பதற்கு 'மகா உக்கிரகோபசொரூபியானுர்' என்பது பொருளாம். இவ்வாறு சிவபிரான் எடுத்தவடிவுக்கு 'அகோரமூர்த்தி' என்று பெயராதலால், சிவபெருமானே அகோரமூர்த்தியாம்.

97-வது கவி :

" திடிமணிப்பலகைவான் சூலம்வெண்டலே
கடியிருதானகெனுங் காத்திற்பற்றியே
யிடரிலைகடப்பதிப் படியென்பாரென
வடியிணைநடந்த சோகத்தோன்றவே."

இங்ஙனம் அவ்வாறு அகோரமூர்த்திவடிவெடுத்த பரமசிவனுனவர் ஆயுததாரியாகத் தோன்றினுர் எனச் சொல்லியிருக்கின்றது.

98-வது கவி :

" கிளரொருமூர்த்தியா யவணிக்கிட்டினு
ளளவறுபயமபிடித் தவணனமாண்பபோ
யொளியுருவாயவ ருருவிலொன்றினுன்,
வளைதருதாணையுங் கூடமாய்ந்தவே."

இதில் அவ்வாறு அகோரமூர்த்தியென ஆயுததாரியாகத்தோனறிய பரமசிவனுனவா மருத்துவாசுரனையும், அவனுடைய ராக்ஷதப்படைகளையும அழித்துப்போட்டாரெனவருகின்றது. ஆனதால், மேற்படி அகோரமூர்த்திப்படத்தில், இவ்வாறு சங்காரமான மருத்துவாசுரன் அகோரமூர்த்தியின் இருபாதங்களால் நசுக்குண்டு மடிந்துபோனதுபோற் காட்டப்பட்டிருகின்றது.

(ii) சபாதாயகராகிய சிவபிரான் படம்.

முனனம் ஒருகாலத்தில் மத்தியந்தினனெனப் பெயர்கொண்ட ஒரு முனிவரிருந்தார். அவருக்குப் புலிக்கால்களையுடைய ஒரு புத்திரனுண்டு. அந்தப் புத்திரனுக்குப் 'புலிக்காலன' எனவும், 'வியாக்கிரபாதன்' எனவும பெயர்களுண்டாயின. 'வியாக்கிரம்' என்பதற்குப் புலி எனறருத்தமான

மையால், 'புலிக்காலன, வியாகரபாதன' எனனும பெயர்கள் ஒரு பொருட்பதங்களாம். இந்த வியாக்ரபாதமுனிவரீ கல்விசாலதிரங்களில் மகா விற்பனராகி, தன்னெறியில் ஒழுகிவருகையில், அவரை 'முயலகன்' எனப்பட்ட ஒரு மகர் கொடியபிணி பிடித்து அத்தரோயில் மிக்கும் அழுத்தினர். தந்தையானவர் கொடாதமருந்தெல்லாம் கொடுத்துப்பார்த்தும், பிணி தீராததால் அவர் வியாக்ரபாதரைப்பார்த்து, "நீ திருவெண்காட்டிற்குப்போய்ச் சிவனேதாக்கித் தபஞ் செய்தால், இந்த முயலகபிணி தீரும்" என்றர். இதைச்சுட்டிய மேற்படிபுரணம், வியாக்ரபாதச்சருக்கம், 4-வது கலி வருமாறு :

"எந்தநல்வினைபுரியவுந் தீர்கிலாதிருக்க
மைந்தனெனத்தளம் வருந்தினன வருந்தியமகனைத்
தந்தைகூறுவான வருந்தலே வருந்தலேதனயா
கிந்தையானமகிழ்ந் திறைவன்வெண்காட்டினிற் செல்வாய்."

தந்தைசொல்லியபிரகாரம், வியாக்ரபாதரானவர் திருவெண்காட்டிற்குப்போய்ச் சபாநாயகரைநோக்கித் தபத்திலிருந்தார்; அவ்வாறு தபத்திலிருந்த வியாக்ரபாதருகு முனபாகச் சிவன ரிஷபாரூடராய்க் காட்சியாகி, மேற்படி முயலகப்பிணியைத் தமமுடைய பாதங்களால் மிதித்து நசுகபோட்டார். இதைச்சுட்டி மேற்படிபுராணம், தாண்டவசசருக்கம், 6-வது கவியிற் கூறியிருப்பது :

"என்றிவைபுகலுவா னெதிரிற்றோற்றமாய
நினறவனமுயலகப பிணியைநீகவியே
வெனறிகொன்பதத்தினன மிதித்தகோனூர்
பொனறருங்கரத்தினிற் கொடுத்துப்போயினா."

ஆனதால், மேற்படி சபாநாயகர்படத்தில் மேற்படி முயலகப்பிணியானது தாண்டவமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாதங்களால் மிதியுண்டழிந்துபோன குறிப்புக் காட்டப்பட்டிருக்கினறது.

சானறோர்குலத்தவர்களுக்கு ஆதிகாலத்தில் 'சிவப்பிரானே' இனறியமையாத குலதெய்வமாதலால், சான்றோர்குலத்தவர்

கள பூர்வமுதல் இடையறாது சிவபக்தர்களாக இருந்துவந்திருக்கிறார்கள். சான்றோர்குலத்து ஆடவருக்குச் சிவனுக்குரிய பற்பலபேர்கள் நெடுங்காலஞ சாதாரணமாக இடப்பட்டுவருவது வழக்கம்.

(iv) சிவகாமியம்மன எனப் பெயர்பெற்ற உமையம மை படம்.

சிவகாமியமனுக்கு 'உமையமமை, பாவதியமமை, காளியம்மை, பகவதியம்மை' எனவும பெயர்கள் வரும். "அம்மன, அமமை" எனனும் பதஙகள் ஒரு பொருடபதஙகளாய், 'தாய்' எனப பொருள்கொண்டு நிற்கினறன. ஆனதால்,

சிவகாமியமமைக்கு, சிவகாமியமமன எனவும்,
உமையமமைக்கு, உமையம்மன் எனவும்,
காளியமமைககு, காளியமமன் எனவுமு,
பகவதியம்மைக்கு, பகவதியம்மன எனவும்

பெயர்கள் வந்து வழங்குகினறன.

சானறோர்குலபபெண்களுக்கு உமையமமைக்குரிய பற்பல பெயர்கள் தொனறுதொட்டு இடபபட்டுவந்திருக்கின்றன. பூவ தமிழாசர்களுமு, அவர்கள்குலத்திலுதித்த சான்றோர்குலத்தவர்களும் மேற்படி சிவகாமிபமமையாகிய காளியமமையைத் 'தாய்' எனமதித்து அமமனுக்கு முன்பூசை செய்துவந்திருக்கிறார்கள். 'திருவாலங்காடு' எனப் பெயர்கொண்ட திருவெண்காட்டில் சிவன் காளியம்மையோடு 'சண்ட தாண்டவம' எனப பெயர்கொண்ட ஊர்த்ததாண்டவமாடி முடித்தபோது, சிவன் காளியம்மனைப்பார்த்து, "நாமல்லாமல் இந்த நடனத் தொழிலில் உனக்குச் சமமதையானவர்கள் ஒருவருமில்லையானதால், நமது இடதுபாகத்தில் உனக்கு ஆலயமும், பூசனையுந் தந்தருளினோம. இந்த ஆலவனத்திற்றானே எப்போதும் வசிக்கக்கடவாய். இங்குவருகினற அடியவர் யாவரும் உனக்கு முனபூசைசெய்து, நமக்குப பினபூசைசெய்தால் பயனபெறுவார்கள், இல்லாவிடிற் பயனபெறார்கள்"* என்றார்.

* திருவாலங்காடுப் புராணசரித்திரம், 17-வது, 18-வது, பக்கங்கள் காண்க.

"காளிக்கு முனபூசை, சிவனுகருப்பினபூசை" எனவும், "அமமனுகரு முனகுமபிடி, சுவாமிக்குப பினகுமபிடி" எனவும்,

சிவபகதாகள் எணணிப பூசித்துவருகிறார்கள். இதுபோல வே, சிவபத்தர்களாகிய சானரோர்குலததவாகளும் காளியம் மையைத் தங்கள குலமாதாவாகப பாவித்து, அநத அமமைக்கு முதற்பூசை செயதுவருகிறாகள். இபபோதும சானரோ குலத்தவர்கள் வசிககின்ற நாடடநகரங்கள், ஊர்கள், கிராமஙக ளெலலாம் காளியமமனுக்கு ஏராளமாகக் கோவிலகள கட்டிப பூசைகள் செய்துவருவதைக்காணலாம. சிறப்புவகையால், 'காளியம்மன' கோவில்களெலலாம் 'அமமன்கோவில்கள்' எனப பெயாபெற்றிருககின்றன. 'அம்மனகோவில்' எனபதற் குத் 'தாய்கோவில்' என்று அருத்தமாம. சானரோ்குலதத வாகள் தாயமாரை 'அம்மை' எனறே பூர்வமூதல் நாளதுவ ரையும சொல்லிக கூபபிட்டுவருகிறார்கள்.

பூர்வதமிழாசர்கள தஙகள் நகரங்களுக்குள்ளே கட்டிய சிவாலயங்களுடன காளியமமையாகிய உமையவளுக்கு ஆல யங்களகட்டிப பூசைசெயது வந்ததுமல்லாமல், நகரத்து வட க்குவாசல்களில் காளியமமைகருப பிரதிஷ்டையேகமாகக் கோ வில்களகடடி, அமமனை முகியப்படுத்தி, உற்சவங்கள் கொ ண்டாடி அமமனுகரும் பூசைசெய்து வந்திருக்கிறார்கள மதுக கரைமுதலான விடங்களில் தமிழ்நாட்டரசாகள மூவரும பூர்வத்தில் ஒன்றுகூடி காளியமமைக்கு ஆலயங கள்கட்டி, வரு ஷநதோறும் கொடைகொடுத்து வெகுமுழுகக்கதுடன உறச வங்கள கொண்டாடிவந்தனர். இவ்வகைபபட்ட காளியமமன கோவில்கள் தமிழ்வேந்தர் மூவர்க்கும் பொதுகோவிலக னாக எண்ணபபட்டு வந்தன.

(ஏ) விஷ்ணுபடம்.

சிவன, பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன முதலான சுரர்குலத் தவர்கள் ஏககுலத்தினராய் பூர்வ தமிழ்ச்சத்திரியகுலத்தவர் களுக்குக் குலதெய்வங்களாயிருந்து வந்திருகிறார்கள். பூர்வ

தமிழ்சசத்திரியா இவாகளில், மூத்தவரான சிவபிரான ஒரு வரையே ஆதிகாலத்திற் குலதெய்வமாகவைத்துப் பூசை செயது வணங்கிவந்தனர். பிரமா, விஷ்ணுவும், இந்திரன முதலான அட்டதிக்குப்பாலகர்களுஞ் சிவனுக்குப் பூசைகள் செய்து' அவரை வணங்கிவத்திருக்கிறார்கள். ஆதிபூர்வத்தில் தமிழ் நாடுகளிற் சிவாலயங்களேயல்லாது விஷ்ணுவாலயங்க ளிருக்கவில்லே. சிவசாபத்தால் பிரமாவுகு ஆலயங்களில் லாமற்போயின. விஷ்ணு சிவனமனதுக்கு இணங்கநடந்து கொண்டுவந்ததால், சிவபக்தர்கள் விஷ்ணுவுக்கும பூசைசெ ய்துவர இடம்பெற்றனர். ஆதிபூர்வசிவாலயங்களோறும் அந்தச்சிவாலயஙகளுக்குள்ளே விஷ்ணுவுக்கும ஒரு சிறுகோ வில்கட்டி அதில் விஷ்ணுவுக்கும் பூசைசெய்து வந்தார்கள். சிதமபரத்துச் சிவன் கோவிலுக்குள்ளே ஒரு சிறு விஷ்ணு கோவிலுமிருக்கின்றது. இவ்வாறு செய்துவந்தும அந்த ஆதி காலத்திலே 'சிவபக்தர்கள்' எனும் பெயரேயல்லாது 'விஷ் ணுபக்தர்கள்' என்கிற பெயரில்லே.

சமஸ்கிருதவாரியப் பிராமணர்கள் படையெடத்துத் தென் பரதகண்டமாகிய இந்த இந்திதேசத்திற்கு வந்தபிறகு, அவர் கள் இருகட்சியாகி ஒருகட்சிக்காரா சிவபக்தரை விட்டுப் பிரிந்து, நூதனமாக விஷ்ணுவை மேலான தெய்வமெனக் கூறி, சிவனுக்குரிய மேனமையெல்லாம் விஷ்ணுவுக்குமுண் டெனச்சொல்லி, தக்களுக்கு விஷ்ணுபக்தர் என நூதனப பெயரிட்டுக்கொண்டு, சிவபக்தரை விஷ்ணுபக்தராகுதற்கு மிகவும் பிரயாசப்பட்டு வந்தனர். ஆயினுஞ் சிவமதத்தை அழிக்க அவர்களாற் கூடாதுபேரயிற்று. சிவபக்தருடைய தொகையே பெருத்திருந்தது. இவ்விருவகை மதஸ்தருங் கொ டியதர்க்கவாதங்கள் செய்துகொண்டு எதிரித்தனம்பாராட்டி வருகையில், இருவகை மதங்களும் 'குன்றுதலடையத்தொட ங்கின. அப்படியிருந்துவருகிறதாலேயிலே, 'ஆதிச்சங்கராசா ரியர் எழும்பி நூதனவகையாய் வேதவியாக்கியானஞ்செ யது, சிவபக்தருடைய உள்ளங்களில் சிவபக்தியை மூட்டி, விஷ்ணுபத்தியை யழித்துவந்தார். பிறகு விஷ்ணுசுமயாசா ரியரிலொருவராகிய இராமானுசாசாரியார் எழும்பி விஷ்ணு

பக்தருக்குள் வைராக்கியத்தை மூட்டி உபதேசஞ்செய்து சிறுத்துபோகிறதற் கேதுவாயிருந்த விஷ்ணுபக்தருடைய தொகை குறைவுபடாதிருப்பதற்கு மிகு முயற்சிசெய்துவந்தார். இக்காலத்தில் சிவபக்தர்கள் ஆதிச்சங்காசாரியாரை சிவபக்திக்குத் தலைமைக்குருவாகவும், விஷ்ணுபக்தர்கள் இராமானுசாசாரியாரை விஷ்ணுபக்திக்குத் தலைமைக்குருவாகவும் எண்ணிவருகிறார்கள்.

தமிழ்நாடுகளில் நாளதும் சிவாலயங்கள் ஆயிரத்தெட்டு (1,008) எனறும், விஷ்ணுவாலயங்கள் நூற்றெட்டு (108) எனறுங் கணகிடபபட்டிருக்கினறன. இதனாலும் சிவபகதர்களுடைய தொகை விஷ்ணுபகதர்களுடைய தொகைககு உத்தேசம் பத்துமடங்கு அதிகமென்று தோன்றுகினறது. ஆயினுந் தொகையிடுபபார்த்தால், விஷ்ணுபக்தர்களுடைய தொகை அதிலும் அதிகக்குறைவாயிருக்கலாம்.

சானறோர்குலத்தவர்கள் பூர்வமுதல் சிவபக்தர்களாகவே இருந்துவந்திருக்கிறாகள். இக்காலத்தில் அவர்களுக்குள்ளே விஷ்ணுபக்தர்கள தொகை மகா சொறபத்தொகையாம். ஆனதால், சானறோர்குலத்தவர்கள் நெடுகிலும் விஷ்ணுமதத்தை வெறுத்துவந்திருபபது இதனால் தெரியவருகினறது. அவர்கள் விஷ்ணுபத்தியை வெறுத்தபோதிலும், விஷ்ணுவை வெறுகாமல், உமையம்மையோடுகூடப் பிறந்தவரானதினாலே, அவரையுங் கனம்பண்ணிவருகிறார்கள்.

பூர்வ தமிழ்நாட்டரசர்கள் சிவபக்தர்களாயிருந்துவருகையில், விஷ்ணுவைத் தங்கள் நகரங்களின் மேலெவாசலுக்குக் காவலாகவைத்து வணங்கிவந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, விஷ்ணுவினுடைய படம் சான்றோர்குலதெய்வங்களுடைய படங்களுடன சேர்க்கபபட்டிருக்கினறது.

(vi) காளியம்மன்படம்.

இந்தப்படத்துக்கரண்டவ்மாடும் பாவனையாக இருக்கிறது. இதற்காளியம்மன்பட்டத்தின் உமையம்மன படத்துடன ஒப்பிடெப்பார்த்தால், இரண்டிலும் நிறத்திலும், வடிவத்திலும்

உ ப ாவனையிலு ம ஒன்றுபோலிருக்கிறான. ஆயினும், கரியமமன படம நிருதரைஞசெய்யும் பாவனையாகவும, உமையம்மைபடம் நிற்கும்பாவனையாகவும விளங்குகின்றன.

தாண்டவமாகிய தாட்டியவகைகளில் முக்கியநாட்டியம் இருவகையாம், அவைகளிலொன்றிற்கு 'ஆனந்தத்தாண்டவம்' எனறும், ஒன்றிற்குச் 'சண்டதாண்டவம்' ஊர்த்தத்தாண்டவம்' எனறுபேராகும். இவற்றுள், ஆனந்தத்தாண்டவமானது கடவுட்கையார்கள் மகிழ்ந்து ஆனந்தபரவசமாகுமபடி ஆடுகின்ற நிருத்தமாம். சண்டதாண்டவம், அல்லது ஊர்த்தத்தாண்டவமென்பது முகம் அந்தரத்தைநோக்குற்றிருக்க, நிமிர்ந்துநினறு அதியுகிரவேகத்துடன் ஆடுகின்ற நிருத்தமாம. திருவாலங்காட்டில் சிவன் காளியுடன் மூந்திச் சிம்மநிலையாக ஆனந்தத்தாண்டவமாடினார். அதுகண்டு காளியம்மன் கருவங்கொள்ளவே. சிவபெருமான் அம்மனை ஆட்டத்தில் வெல்லநினைத்து ஒருபாதத்தைப் பூமியிலூன்றி, ஒருபாதத்தை ஆகாயத்தில்தூக்கி நின்றுகொண்டு மகா உக்கிரவேகத்துடன் ஊர்த்தத்தாண்டவம் பண்ணினார். காளியமமன அவ்வாறு நிருத்தஞ்செய்ய நாணினறுவிடவே, சிவன உபாயத்தாற் காளியை இந்த நிருத்தயுத்தத்தில் வென்றபோதிலும், அம்மனைபபுகழ்ந்துகொண்டார். இதற்கு விபரந் திருவாலங்காட்டெ புராணசரித்திரங்காண்க

இவ்வகை நிருத்தஞ்செய்தருளிப்பை மேற்படி காளியம் மனடவன் காடடுகின்றது. ஆகவே, சிவபிரானும், சிவகாமியமமனிய காளியம்மையுஞ் சானறோர்குலத்தவர்களுக்கு ஆதிமுதல் குலதெய்வமனனாக இருந்துவந்திருக்கிறாகளஎன்பது பிரத்தியட்சமாகிறது.

(vii) சிவலிங்கப்படம்.

சிவலிங்கபூசை, சிவதகரும் சிவதீட்சை பெற்றிருப்பவர்களுக்கு இனறியமையாத பூசையாம, சானறோர்குலத்தவர்களுகளுள்ளம சிவதீட்சை பெற்றிருப்பவர்களெல்லாரும் இந்தச் சிவலிங்கபூசை நாளதிம் அனுட்டிதது வருகிறார்கள்.

இந்தபபிரகாரம், சான்றோருலதெ வபபடங்களுக்குப பொருளுரை கூறியானமையால், இனிச சிவதொணடர்படம முதலான ஐந்துபடங்களுகது விபரங்கூறுவோம.

(2) சிவதொண்டர்கள், ரிஷிகள, முக்குளங்களின் படங்கள் ஐந்தினதும் பொருளுரை:

(1) காந்தமாரிஷிப்படம.

ஆதிப்பாண்டிய னுக்குச் 'சுரபதுமனென்னும்' என்றுபேர். அவன காசுமீரதேசத்து விமலேசுர்சன் புத்திரி பதுமாசுகியை மணம்புரிந்தபின் அவள் அவனுக்கு ஒரு புத்திரனைப்பெற்றாள. அவனுக்கு விக்கிரதிபாண்டியன எனறுபேர். பதுமாசுகிகது இந்த ஒருபுத்திரனையன்றி வேறு புத்திராவது புத்திரிகளாவ தில்லை. ஆனதால், சுராபாண்டியராசன் கங்காதீரத்தில் ஏலாசினித் தீர்தத்தையுடைத்த நபோவனத்தில் சத்திரிய ரிஷியாய்த் தபஞ்செயயப்போய் அவ்விடத்தில் ஒரு சந்தன விருகூத்தினடிலிருந்து தபாக்கினிவளர்த்து அதன் தடவிவிருந்து தவம்புரிந்தபடியால் 'காந்தமாரிஷி' எனவும், கல்வி சாஸ்திரங்களில் தீர்க்க அறிவடைந்திருந்தபடியே 'வித்தியாதாமுனி, வித்தைமுனி, விஞ்சைமுனி' எனவும், தேவர்கூட்டத தைச்சேர்ந்த காந்தருவரைப்போல்† அபிதபானங்கறந்து காந்தவத்தகாணதையிட்டுக் 'காந்தருவ்ரிஷி' எனவும, பெயாகளுண்டாயின. ஆனதால், சுராப்பாண்டியராசனுக்கு,

காந்தமாரிஷி,
வித்தியாதரமுனி,
வித்தைமுனி,
விஞ்சைமுனி,
காந்தருவரிஷி,

எனப் பெயர்கள் நூல்களில் வழங்கலாயின.

---

* சுராபாண்டிய புராணத்தில் 'டமபரசந்நதி' எனறு வரு கிறது.

† Cf Rig-veda, ix-113, 3; 4; 83, 85, 12

(ii) ஏஞ்சிதாயனுர்படம்.

ஏஞ்சிதாயனுர் சோழவளநாட்டில், பூர்வநகரமாகிய எயி
ஞரிற் சான்ரோர்குலத்திற் பிறந்து, தன்குலத்துக்குரிய போ
ர்த்தொழில் வித்தைகளில் வல்லவராகி, பதினெண்வகை யா
தவித்தைகளை, சிலம்பவித்தைகள் நன்குணர்ந்து, அரசகுலத்
வர்களுக்குப் பற்பல போராயுதவித்தைகள் படிபடிக்கும் ஆ
ரியராளுர். அவர் மகா வைராக்கியராயச சிவபக்தியில் முதிர்
தி, அறுபத்துமூன்று நாயனமார்களாகிய திருத்தொண்டர்
ளில் ஒருவராய், சிவனடியார்களுக்குப் பயபக்தியுடன் தொ
ாடுசெய்துவந்தவர். அந்த ஊரிலே அதிசூரனஎன பெயர்
காண்டு ஏஞ்சிதாயனுருக்குத் தாயாதியான சிலம்பவித்தைக்
ாரனொருவனிருந்தான். அவனும் அந்தவூரிலே கெட்டிகார
ன் எனப் பெயர்வாங்கினவன். அவன் சிவனடியானல்லன்.
)ந்த அதிசூரன ஏஞ்சிதாயனுரோடு போராயுதவித்தைத்தி
ம்பாராட்டி, அவரைப் போருக்கழைத்தான். அவருஞ் சமம
)தாரர் குறித்ததாளில், குறிக்கப்பட்டவிடத்தில், இருவரும்
ாகலந்து சண்டைசெய்தார்கள். இதைச்சுட்டி, பெரியபுரா
னத்தில், ஏஞ்சிதாயனுர் புராணம், 15-வது கவியில்வருவது:

மேகவொழுங்குகண்முன்கொடி யின்னிரைதம்மிடையே
கொடி
மாமருங்கினுமண்ணினும் வல்லுருமேறெதிர்செல்வன
வாகநெடும்படைகைக்குல மான்வினைவாளுடையாடவர்
காகமிடைந்தகன்திருகைகளின்வந்துகலந்தனர்."

இவ்வாறு இருவரும் ஆயுதவித்தைகள், சிலம்பவித்தைகளா
வருகையில், அதிசூரன் தோற்றுப்பொஞன், ஏஞ்சிதாய
ர் வெற்றியடைந்தார். அதுகண்டு, அதிசூரனவன் வஞ்
கத்தால் அவரை வெல்லக்கருதி, அவரைப்பார்த்து, 'நாம்
)ருவரும் நானாயுதினம், தனித்தவிடத்தில், தனிப்போர்செய்
'வாம' என்றுசொல்ல, ஏஞ்சிதாயனுரும் அதற்கு உடன்பட்
ார். மறுநாள் அதிசூரனிறவன் நெற்றியிறைய விபூதி
ூசிகொண்டு புறபபட்டான். ஏஞ்சிதாய்னுரும் அதிகாலே
ம் புறப்பட்டு, குறிக்கப்பட்ட விடத்திற்கு முந்திப்போய்,

அவன வருகைக்கு எதிர்பார்த்து நின்றார். அந்தி வஞ்சகன் நெற்றியில் தரித்திருந்த விபூதியைத் தன்கைப்பலகையால் மறைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சமீபித்து, தாயனார் தன்னை வெட்டவரும்போது, பலகையை அப்பால் வாங்கிவிட்டான். தாயனார் அவன் நெற்றியில் திருநீற்றைக் கண்டவுடனே, அவர் தமக்குள்ளே, "இவன சிவபக்தனாகிவிட்டான், இனியிவனை வெட்டலாகாது". என நினைத்துச் சும்மா நின்றுவிட்டார். வஞ்சகனே அவரைத் தன் கட்சத்திற்கிரையாக்கினன்.

இதனால், ஏனாதிநாயனர் சிவபக்தரென்பதும், சத்கிரியருலச்சானரேரென்பதும் விளங்குகிறது. ஏனாதிநாயனர் எவ்வாறு சிவபக்தியில் வைராக்கியமுடையவராயிருந்தாரோ அவ்வாறே சானரோர்குலத்தவர்களும் பூர்வமுதல் சிவபகதியில் வைராக்கியமுள்ளவர்களாயிருந்துவந்திருக்கிறார்கள்.

(iii) யாகசுண்டப்படம்.

பூர்வகாலத்தில் பலிகளாகிய யாகங்கள் வளர்த்து, அவிபாகம் அனுபவிப்பது வழக்கம. 'அவி' என்பது தேவர்களுக்குப் படைத்த படையலாம். அவ்வாறு ஓமாக்கினியில் நெய் முதலான உணவுப்பதார்த்தங்களை அந்த யாகத்திற்கு உடந்தைப்பட்ட உற்றார் உறவினர்களுக்குப் பகுத்துப்பலிபடுவது வழக்கு. இனத்தார்களுக்குத் தெய்வத்திற்குப் படைக்கப்பட்ட படைப்பாகிய அவிப்பாகம் கொடாதுபோயின், அது பெருங்குறைவாக எண்ணப்பட்டது.

மருகனாகிவன் தன்னைச் சட்டைபண்ணுதலினிமித்தம் விசனங்கொண்ட தக்கனென்போன் இவனையழிப்பதற்கு வேள்வி வளர்த்தபோது, அந்த வேள்விக்குப் பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலான தேவர்களையழைத்தான். தக்கன்மகள் உமையம்மை தன்தோழிகளிய சிவனிடத்தில் மேற்படி வேள்வியைப்போய்ப்பார்க்க விடைகேட்கச் சிவபிரான "நீபோனால், அவன் உனக்கு அருமைபாராட்டான, நீ அவமானப்படுவாய், போகாதே" என்றார். இதைச்சுட்டி, திருநெல்வேலிபபுராணம், தக்கன் வேள்விச்சருக்கம், 14-வது கவியில் வருவது:

"அந்தவேல்வியிற் போவதெனவனுனதருமை
சிந்தியாணுவாவெனச செப்பவுஞ்செய்யான்
தந்தையென்ற நீயனபுறுதயவிஞலுரைத்தாய்
நிந்தைசொல்லுவான மனக்குறையெய்துவைநீயே."

சிவன் இவ்வாறுசொல்லியும், தனநாயகன் சொற்களாது யாகத்திற்குப்போனபோது தக்கன் அம்மனுக்கு மரியாதை செயயவுமில்லை, சிவனுக்கென்று அவிபாகங்கொடுக்கவுமில்லை அதிகண்டு, உமையவள் மிகுகோபமடைந்தனள். அதைச் சுடடி, மேற்படி தக்கனவேள்விச்சருக்கம, 21-வது கவியிற் கூறியிருபபது:

"இருந்தகாலையிற் றக்கனுமினிதவிபபாக
மருந்தமுனசிவனுக்கருளுவ நிலையெனறே
குருந்திலேறினேனயனமுதற் றேவர்ந்குக்கொடித்தான்
கருந்திடங்கணனங்கது கண்டனளகனனருள்."

நாளதுஞ் சாதனரோர்குலத்தவர்கள் பூர்வவழக்கப்பிரகாரம், தஙகள்குலதெய்வங்களுக்கு ஆடுகன கோழிகள் வெட்டி, உதிராஞசித்திப், பொங்கலிடடு வேள்விசெய்து எடுக்குபடைபபாகிய அவியைப் பாகஞ்செய்து, இனசனங்களுக்கு அவிபாகங்கொடுத்துவருவது வழக்கம. சுற்றத்தாரில் யாருக்காவது அவிப்பாகங்கொடாதுபோயின், அதுபெரியகுறைவாக மதிகசப்பட்டுவருகின்றது.

இகுகாலத்தில் சிவபக்தருன் ஸ்ரீமீரிவார் மதுமாமிசம் அருந்தாது, மரக்கறிகள் புசிக்கும் வழக்கத்தை அனுசரித்துச் சைவர்' எனப் பெயர்படைத்திருக்கொன்ன ஆசையுற்றிருப்பதால், யாகங்கள் செய்யும்போது கற்பிக்குமது அருந்திவைபதையும், ஓமாக்கினியில் வெந்த மாமிசம்மாதிப அவிப்பாகம் புசிப்பதையும் நிறுத்தல்செய்யும்பொருட்டு, ஓமஞ்செய்யுங்களை மூடிவிட்டு யாகங்களையும் நிறுத்திவிட்டதாக இதிகாசிவருகின்றது. இந்தபடி பூர்வத்தில் மிகு சிறபபாகவுஞ், பெருமையாகவுங் கொண்டாடபபட்டுவந்த யாகங்கள் இக்காலத்தில் சிவாலயங்களில் நிறுத்தல்செய்யபபட்டிருபபதுசிவமதத்துக்குண்டா

யிருக்கின்ற பெரியருறையைக் காட்டுகிறது. ஆனதால், பூர்வ காலங்களில் யாகஞ்செய்கிறவேளைகளில் கற்பகவழுதம் உணபதும், வேள்வியில் வெந்தமாமிசம் புசிப்பதும் சாதாரண வழக்கமாயிருந்ததால், இக்காலத்து நூதன சைவர்கள் அவற்றை அருந்தும வழக்கத்தை அனுசரியாதிருக்கின்ற காரணமே, சிவாலயங்களில் யாகருண்டங்கள அடைபட்டுப்போனதற்கு ஏதுவெனத் தோன்றுகிறது.

ஆயினும், இக்காலத்தில் பார்ப்பாகள் சிவாலயங்களில் நெடொளாக மூடப்பட்டுக்கிடந்த ஓமகுண்டங்களைத திறந்து அவைகளில் மிருகயாகங்கள்செய்து, அமுதபானமும் மாமிச போசனமும் அருந்திவர ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் சோழநாட்டில், திருவையாற்றிலும் அதைச்சுழ்ந்த சிலவிடங்களிலு மிருக்கின்ற பார்ப்பார் அங்குள்ள சிவாலயங்களில் மூடபட்டுக்கிடந்த யாகருண்டங்களை இப்போது திறந்து, மாதத்திற்கு இரண்டுமிசை ஆடுயாகஞ்செய்துகொருகிறார்கள். ஒவ்வொரு யாகத்திற்குப் பதது ஆடுகள்வரையிலும் கொண்டுவந்து பகுவஞ்செய்து யாகருண்டத்தில் யாகத்துக்குரிய விறகுகள் அடுகி, ஒழுக ஒழுக நெய்வார்த்து இறைச்சியைப்போட்டுப் பாகஞ்செபது சாக்கைகலந்து, இறைச்சியை உருட்டி உணடைகளாக்கி, அந்த உண்டைகளைப் பாகஞ்செய்து, மேற்படி யாகத்திற்கு உடந்தைக்காரர்களுக்கு அவிப்பாகம் பங்கிட்டுப பகிந்து மதுவும் அருந்திவருகிறார்கள். யாகருண்டங்களில் வெந்த மேற்படி மாமிச அவிபபுரகம்பெற்றுத் தின்று ருபொர்ந்த நம்முடைய இஷ்டர்களில் ஒருவர் மேற்படி இறைச்சி வெகு ருசியோடு நக்கிறதென்று சொல்லுகிறார். முதலில் மாதத்திற்கு ஒருதரம ஆட்டுயாகஞ் செய்துவந்தவாகள், இறைச்சிதின்று ருசிகண்டுகொண்டு, இப்போது மாதத்துக்கு இரண்டுமிசை ஆட்டுமேதயாகஞ் செய்துவருகிறார்கள். இதைபபற்றி அவலகளுக்கெத்தவிடங்களிலுள்ள பார்பபார்களும யாகவகள்செய்ய ஆரம்பித்துவருகிறார்களென அறிந்துகொள்ளலாகும்.

இந்தப் பபஞ்சியத்தில் யாகருண்டபபடம் போட்டிருப்பதால், பூர்வ ஞானஜோதிகுலத்தவர்கள் தங்கள் குலகுருக்களும்

கொண்டு சிவாலயங்களிலும் யாகங்கள் செய்துவந்த வழக்கந் தெரியவருகின்றது.

(iv) பசுபதிபுணுகுசட்டநாதக் குருக்கள்படம், பூசைமணிப்படம்.

திருவெண்காட்டில் சானறோர்குலமேன்மக்கள் எழுநூறுபேர் இறிஸ்தாப்தம் 1,333 க்குசரியான சாலிவாகனசகாப்தம 1,255ல் ஆதிச்சிவஸ்தலமாகிய மேற்படி திருவெண்காட்டிற் சபைகூடி, காந்தமாரிஷிமடங் கட்டுகிறதற்கு ஒழுங்குசெய்தபோது, அவ்விடத்திலிருந்த வீரசைவாகளுக்குத் தலைமைக் குருவாயிருந்தவர் இத்தப் பசுபதிபுணுகுசட்டநாத குருகளாம அவரையும அவருடைய வமிசதாரையும மேற்படி சானறோர்குலத்தவர்கள் மேற்படி காந்தமாரிஷிமடத்துவிசாரணைக்கு ஏற்படுதிவைத்தார்கள் இப்போது மேற்படி மடத்துவிசாரணை பார்த்துவருகிறவர், மேற்படி பசுபதி புணுகுசட்டநாத குருக்கள் பரமபரையிலுதித்திருக்கிற பசுபதி குருக்கள். இந்தப் பசுபதிகுருக்கள்வசத்தில் திருவெண்காட்டுச் சான்றோர்குலத்துத் தாமிரசாதனப்பட்டயமிருக்கிறது.

சிவபூசைக்குப் பூசைமணி வேண்டியதால், அதைப் பூசைமணிப்படம் காட்டுகின்றது.

(v) மூக்குளத்துப்படங்கள்.

புராணக்கதை.

திருவெண்காட்டில் பதமகிரியன் காளியுடன் ஆனந்தத்தாண்டவம பண்ணினபோது, அவருடைய திரிநேத்திரங்களிலுமிருந்து ஆனந்தமழைச்சிலில் மூன்றுதுளி கண்ணீர்விழ, மிழுந்தவிடங்களில் மூன்றுகுளங்களுண்டாயினவாம். சிவபிராணது மூன்றுகண்களில் வலதுகண்ணுக்குச் 'சூரியன்' எனவும், இடதுகண்ணுக்குச் 'சந்திரன்' எனவும், நெற்றிக்கண்ணுக்கு 'அகினி' எனவும் பெயருண்டானமையால், அந்த மூன்றுகுளங்களுஞ் "ஆதித்ததீர்த்தம், சந்திரதீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தம்" எனப் பெயர்பெற்றன. இப்போதும் அந்த மூன்றுகுளங்களையுஞ் சபராதாயகி ஆலயத்தைச் சூழக் காண்கிறோம்.

இப்படிச் சிவதொண்டர்பட்டம்முதலான ஐந்துபடங்களுக்கும் விபரஞ் சொல்லியானபடியால், இனி மூன்றாவது வகுப்புப்படங்களுக்குப் பொருளுரை கூறுவோம்.

3. சத்தகனனிகள் படங்கள ஏழு, சினமபலபாண்டியன புதல்வாகள் படங்கள் ஏழு, ஆகப்படங்கள பதினலு.

(க.) சமஸ்கிருத பிராமணர் இந்துதேசத்துக்கு ஒருகிற தற்கு வெகுகாலத்திற்கு முனனுதாக, மத்திய ஆசியாநாட்டினின்று புறப்பட்டுச் சிந்துநதிலையத்தாண்டி, பரதகண்டததங்குவந்து, இமயமலைநாடிகளும் சித்தியமுனைகங்காநதிநாடிகளுமடங்கிய உத்தர பரதகண்டம, விந்தியபருவதமுதல் கனனியாகுமரிபரியந்தமிருக்கின்ற தகூஷணபரதகண்டமெங்கும நாளடவிலே பரவிக் குடியேறிப் பெருகிவந்த தமிழ்ச்சசதாதிரியகுலத்தவர்கள்வமிசத்தில் உத்தேசம் கி. மு. 1600ஸ்ல் உதித்த சுராபாண்டியராசன சௌராஷடிர நாட்டிற்குத்தெற்கிலிருந்த சக்கரபுரிக்குஅரசனுய் நாடாண்டுவருகையில், காசுமீரதேசத்துக் கயிடமாநகரத்திற் செங்கோற்செலுத்திய விமலேசராசன் மகள் பதுமாகூயியை மணமபுரிந்தான். அவள் அவனுக்கு, விக்காதிபாண்டியனேபெற்றுன, இந்த விக்காதிபாண்டியன வங்கிசத்தார் பிற்காலத்தில் பரசுராமகூேத்திரமாகிய மலையமாநாட்டிற்கு அரசராயினர்.

(உ.) அதற்குப்பிறகு சுராபாண்டியராசன் முகவாசைகொண்டு, பதுமாகூயிசம்மதிபெற்று, கங்காதியருகிலிருகின்ற ஏலாசிணித்தீர்த்தக்கரையிலுள்ள காளி*கோவிலேயடித்துச சுற்றி அங்கினிவளர்த்துத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தகாரணத்தால் அந்தராசனுக்குக் 'காந்தமாரிஷி' எனப் பெயருணடாயிற்று.

(கூ.) இவ்வாறு சுராபாண்டியராசன் காந்தமாரிஷியெனப் பெயர்பெற்று அங்ஙனஞ் தவஞ்செய்துகொண்டிருகுகிறகாலத்தில், நாகர்நாட்டில், விமலேசநகரத்தில், 'சக்கருடன்' எனப் பெயர்கொண்ட இராசன் நாடாண்டுவந்தான. சக்கருடவர

* 'ஆதிசக்தி' என்பது காளியம்மைகுரிய பூர்வபெயர்,

சா மணிவிசகு மஞ்சனிதேவி என்றபோ. இந்த மஞ்சனி தேவியிடத்தில் மேற்படி சங்கருடவரசனுக்கு ஏழுபுத்திரிகள பிறத்தாகள். இனதைக்கூட்டி, சானரோர்புராணம, உற்பத்திப் படலம், 14-வது கவியிற் சொல்லியிருடபது:

"கருங்காற்கழற்சங்கருடனென்பான
கணகவரியாசனமீது
நெருங்குமரசர்வணங்கவர
சிருகஞ்தாளினிறைகுணததுச்
சுருங்குமருக்குற்கருங்கண்முலைத்
தோகைச்சாயறழுயமுல்லே
யரும்புதகைமஞ்சனியயிற்றி
லெழுவாமடவாரவதரிததார்."

(ச.) இவ்வாறுபிறத்த புத்திரிகள் ஏழுபேரும் பக்குவப் பிராயமானபின, ஒருநாள் ஆவர்கள் தகள் பிதாவின சமூகத்திற்போய்ச சொல்லுகிறார்கள்: "பிதாவே, இமயகிரிக்குத தென்பாரிசத்தில் கங்கை என்றொரு நதியிருக்கின்றது. அந்த நதிக்கரையில், ஏலாஞினியென்றொரு பெயர்பெற்ற தீர்தசமுண்டி. அந்தத் தீர்த்தத்தினருகிலிருகின்ற தபோவனததில் ஏலத்தருகள்* அடர்ந்திருகினறன. ஏழு பலா மரங்களும் நிற்கின்றன. இத்த விருகஷங்களிலை கனிகள் அவனத்தில் தபஞ்செய்யும் முனீசுரர்களுக்குப புசிப்புக்கு உதவுகினறன. அவ்விடத்தில் அநேக ரிஷிகள் சோலைதோறும் பரமசிவனைதோக்கி அரியதவங்கள் வேஷ்டிகள்செய்து வரம் பெறற, முத்தியடைந்து வருகிறார்கள். இத்தக் கங்காநதியின் டனிதத்தையர, அந்தரதீர்த்தத்தில் தபஞ்செய்து வருகிற ரிஷிகள் பெறுகின்ற பேறுகளையும், அந்நதியில் ஸ்நானஞ்செயகிற வாகள் அடைகின்ற புண்ணிய வகவையும் நாதரதூனிவா எகளுக்குச்சொல்ல அறிந்தகொண்டோம். தமமுடைய தேகம நீர்கருமிழிச்குச் சமானமென்று பெரியோர்கள் சொல்லக்

* 'ஏலி' என்ற மதவுகருபபேர்; ஆகவே, ஏலவிருக்ஷகள், 'தாலவிருக்ஷகள்' என்பதைபோருளபடும்.

சேட்டிருக்கிறோம். ஆனதால், எங்கள்பிதாவே, தாங்கள் ஒரு முறைபோ, கங்காநதித்தீர்த்தமாடிவ நதிறோம். எங்களுக்கு விடைதரவேண்டுமெ" என்றார்கள் இதைச்சுட்டிய, மேற்படி புராணம், உற்பத்திபடலம், 15-வது, 16-வது, 17-வது, 18-வது கவிகள் வருமாறு:

15-வது கவி:

"நீலக்கொண்டலினமின்போ
னிறையும் பசுமபொற்கொடிபோல,
கோலகனிவாயச்சிறகின்ளைக்
குலமபோற்கூவாச்சிறகுபில்போல,
வாலபபருவதரோறு
வயதமுதிரவளர்நாளி
லேலகுழலவார்தாதைபொற்று
னிறைஞசியொருவாய்மொழிபுகல்வார்."

16-வது கவி:

"வங்கந்தவழுந்திரைத்தரைமே
லிமயகிரியின்வரைத்தென்பா
லங்தொண்பதினாயிரமான
வனவையுடையோர்சேனைகடந்தாற்
கங்கையெனனும்புனிதநதிக்
கரையில்வடபாலுள்ளதுலக
மெங்கும்புரிந்தபவந்தீர்க்கு
மேலாகினியென்றொருதீர்த்தம்."

17-வது கவி:

"ஏலத்தருக்கள்ளிண்டகிலுக்கு வேழுபலவுண்டதன்கனிகள்
காலத்தனைவ்யதுமூனிவ ருந்தவளார்ந்தகாட்சித்தாஞ்
சூலப்படைப்பா னிருவிரும்பி சொனமாமுனிவர்பலவேள்வி
மூலபபொனபுரிதொழ்வளர்த்து முத்தராச்செல்குவ
தால்."

18-வது கவி:

"என்றந்நதியின்புனிதமுமங்
கிருப்போர்செயலுமெண்ணிறந்தோர்
சென்றதோய்ந்துபெறும்பேறுந்
திருதாரதனுரைத்தார்
பொன்றுமுடலநீர்க்குமிழி
போலுமென்பதுலகியல்பா
நின்றுவுய்த்தோயொருமுறைபோய்த்
தோய்ந்தவருமெனவுரைத்தார்."

இந்த ஏழுகனனிகளுஞ் ஞானரூர்குலத்துப் பூர்வதாய் மார்களாம்.* அவர்கள் இளம்பிராயத்தில் கடவுள்சிந்தை யுடையவர்களாயிருந்தார்களென்பது இதனால் துலங்குகிறது.

சங்கருடமகாராசன தன்புத்திரிகள் சொல்லிய வசனங் கேட்டு, விஷமும் மருந்தும் அருந்தியவன்போல மனஞ் சோர்ந்தும், மனந்தேறினவனும், தனபுத்திரிகள்முகநோக் கிசசொல்லுகிறான்: "இனபமொழிபேசுகின்ற என்னரு மைபபுத்திரிகளே, உங்களை நான் ஒருமாதங் காணதிருப்பே னேயாயின், உயிர்பிழையேன். நீவகள்போய்க் கங்காதீர்த்த மாடி விரைவில்வந்து சேருங்கள" எனச்சொலலி அவர்களு ககு விடையளிததான். இதைச்சுட்டி, மேற்படி உற்பத்திப படலம், 19-வது கவியிற் கூறியிருப்பது:

"எனறுமனவில்வல்விடமு மருந்துமருந்தியிருந்தன்னபோன் மனனன்மிகவுமஞ்சுவருந்தி யுடலுார்தங்கண்முகநோக்கிக் கனனன்மொழியொருநான்கு காலுதிருந்தியுயிர்வாழேன் மினனும்புனிதபபுனலாடி விரையவருகவெனவிடைதந்தான்."

அந்த ஏழுகன்னிகைகளும் பிதாவினிடத்தில் விடைபெற்ற பின்னர், மாதாவாகிய மஞ்சனியிடத்திலும் விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டுப்போய், வழிமார்க்கத்தில் தடாகங்க டோறும் நீராடிக்கொண்டு நெடுந்தூரங்கடந்து இருகரையுஞ்

---

* இக்கன்னிகைகள் 'ஆதிசேடன் புத்திரிகள்' என்பது பிரா மிய புராணவழக்கு.

சோலைகள் சூழ்ந்த கங்காநதிதீரத்தில் வந்துசோந்தார்கள் இதைச சுட்டிய மேறபடி உற்பத்திபபடலம, 20-வது கவி வருமாறு.

"அனிசசமலர்மெல்லடித்துவாவா
யினேயுமிரஙகிவிடைகொடுப்பத
தனித்தஙகெழுவரதுவழியாய்ச
சார்ந்ததடஙகடொறுமிருந்து,
பனிக்கணபடைபோயததஙகிநெடிம
பாரிற்றூரநெறிகடந்து,
கனிததணடலைகள்பலசூழ்ந்த
கங்காநதியினகரையடைந்தார்."

அவ்வாறு அந்த ஏழுகனனியர்களும வந்துசோந்தபினனர அந்த கங்காநதியில் நீராதமாடிக கரையேறிக கூந்தலாற றித தூதது முடிந்திகொணடு, ஆடையாபரணங்களணிந்து கொண்டு, பூஞசோலைகள் பூங்காவனங்களிற்புகுந்து புஷ பங்கள கொய்துகொண்டு, விளையாடுதற்கேறற நல்லசோலை கள எனகேயிருகிறதெனறு தேடிபபாராத்துகொண்டு போ, கையில், விதியாதரமுனிவர்எனப பெயர்கொண்ட காந் தமாரிஷியானவர தபஞசெய்துகொண்டிருந்த ஏலாசினிந் தீர்த்ததையடுத்த தபோவனத்துச் சோலைகளுக்குள வந்து புகுநதாரகள். இதைச்சுட்டி, மேற்படி உற்பதிதிபபடலம் 21-வது கவி வருமாறு :

"அடைந்தபுனிதநதியாடி
யகெ்குந்தூய்நீராத்துறையகன்று,
குடைந்துபுலர்ந்தகுழனமுடித்துக
கொழுமபொற்பணிகள்புனைந்தமலர்
மடந்தையனையார்பூக்கொய்து
வண்டலிழைக்குமிடந்தேடி,
யிடங்கொள்வித்தியாதரமுனிவ
னிருக்குஞ்சோலையருகணைந்தார்."

அந்த ஏழுகன்னிகைகளும் அத்தச்சோலைகளுக்குள்ளே புகுந்து விளையாடிக்கொண்டு, ஒருவரோடொருவர் கலந்துபேசிக

கொள்ளுகிற இனிய மழலைமொழிகளும், இருபாதங்களிலும் பூண்டிருந்த பொற்றண்டையாகிய சிலம்புகளின ஒசையும், காந்தமாரிஷியின் காதில்விழ, அவர்கள் தேகத்திற்பூசிய சந்தனகுழம்பு வாசங் கமகமவென நாசியிலேற, இந்தவனத்தில் யாரோ பெண்கள் வந்திருக்கிறார்களென்பதாக முனிவர் எண்ணங்கொண்டு, தன்னிருகண்களாயுந் நிறந்து, அந்த ஏழு கனனியர்களையும்நோக்கிப் பார்த்தார். இதைச்சுட்டி, மேற்படி உற்பத்திப்படலம், 22-வது கவியிற் கூறியிருப்பது :

"பாகுநிகாகஞ்செழுங்கனிவாய்
பகருமழலைமொழியும்விட
நாகவரிபொற்சிலம்பலம்ப
நடக்குந்தொனியுஞ்செவிபுகுத
வாகமணியுஞ்சாந்தவிரை
நாசியிடைசென்றடங்குதலான
மோகமடவார்வரவெனன
முனியுமவிழித்துநோக்கினனால்."

இந்த ஏழுபெணகளையுங் காந்தமாரிஷி கண்ணுற்றவளவில, அவர் தன்மனதில், "இந்தப பூலோகத்தினகண்ணே அழகிற்சிறந்தவர்கள், வாசனைகமழுந் தாமரைமலராசனத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சரசுவதியும, இந்திரமகாராசனதேவி அயிராணியும, மனமதன்தேவி இரதியும எனபார்கள். இபபோது இந்தவனத்தில் தனித்துவருகின்ற இந்தப்பெண்கள் ஏழு பேரும யார் என்பதாக எண்ணமிட்டார். இதைச்சுட்டி, மேற்படி உற்பத்திப்படலம், 23-வது கவி வருமாறு :

"கந்தமலராசனத்திருக்குங் கன்னியவளுமொருத்திமணிச்
சந்தப்புயத்திந்திராணமார்பத் தமுவுமயிராணியுமொருததி,
சிந்தையிடத்திற்பிறத்தமதன் றேவியவளுமொருத்தியிபபோ
திந்தவனத்திற்றனிவருவா ரெழுவரிவரரெனவுயிர்த்தான."

பினனுங் காந்தமாரிஷி அந்த ஏழுபெண்களையும் உய்த்துணர்ந்துபாத்துத் தன் மனதினுள்ளே "இளம்பிறைச் சந்திரணையொதத இவர்களுடைய சிறுநெற்றிகளிற் பிரகாசமபொ

ருந்திய இரத்தினமொன்று இலங்குகின்றது. இவர்களுடைய கழுகையொத்த அழகுபொருந்திய கழுத்துகளினுள்ளே ஒளி பொருந்திய செந்நிறமணிகளடங்கியிருக்கின்றன ஆனதால் இந்தப்பெண்கள் நரர்நாட்டாரலலர், பனனகநாடாகிய நாகர் நாட்டு நாகர்குலப்பெண்களாயிருக்கவேண்டும்" என்பதாக நினைத்தார். இதைச்சுட்டி, மேற்படி உற்பத்திப்படலம், 24-வது கவியிற் கூறியிருப்பது:

"கிற்றுமதிபோற்சிறுதுதலிற்
கிரணமணியொன்றிலங்குதலாற்
றேற்றுங்கழுகமணிக்கழுத்திற்
சுடர்ச்செமமணியுள்ளடங்குதலா
லேற்றவிளமையாகளித்த
வெழினமாநிலத்தாரனறுருவிற்
சாற்றுமிவர்பண்ணகநாடுத்
தையலாரெனறினிதுணர்ந்தான்."

மேற்படி உற்பத்திப்படலம், 25-வது கவிமுதல் 35-வது கவி வரையிலும் மேற்படி பெணகளுடைய உடலழகு கூறப்படிருக்கின்றது. அவற்றுள், 32-வது கவியை இங்ஙனம பேர்த் தெழுதுகிறோம்:

"வாங்கருமுயிரு மனங்களுந்தொடா
வனைந்தபொனனூரசலி னசைந்து
பூங்கொடிவள்ளே யெனப்புடைதாழ்ந்தி
பொற்பணியணி குழையினரை
யோங்குகானகத்தி லெள்ளினப்பூவு
முயாந்தசெண்பக மெனவமைந்து
கோங்குநாண்மலர்க்கு மொருமுறைமணக்கிற்
குளிர்மணங் கொடுக்குமூகனனரை."

இக்கவியில், மேற்படி நாகர்குலப்பெண்கள் ஏழுபேரும் பொனனூஞ்சலேயொத்து வளர்ந்தகாதுகளில் பொனனுபரணங்கள் தரித்திருந்தார்கள் எனச் சொல்லியிருக்கிறது.

சானறோர்குலத்துப்பெண்கள், தங்கள் பூர்வதாய்மார்களைப்

போலவே, நாளதும் பொன்னூசல்போல வளர்ந்த காதுக ளையுடைத்தாயிருக்கிறாள்.

இந்தப்பெண்களைக்கண்ட காந்தமாரிஷி அவர்களைக் காந் தருவமணத்திற்கூட நாட்டமுற்று ரிஷிவேஷவடிவொழித் துப பழயபடிக்கு இராசபுத்திரவடிவுகொண்டு, அவர்களுக கெதிரேபோய் நின்றார். இதைச்சுட்டி, மேற்படி உற்பத்திப் படலம், 39-வது கவியிற் கூறியிருபபது

" கணையினுலெனை வென்றவகாமனையானு
மிணையிலபொற்பினல் வெல்வலெனறெடுத்ததுபுரைய
வணையுஞ்செவ்வியோ டரிளஞகுமாரனுயருகொண
டிணையுமாசைநோய் கொளவவர்விழிக்கெதிருறறார் "

இவ்வாறு காந்தமாரிஷியாகிய சூராபாண்டியராசன அந்த ஏழு கனனியர்களுக்கும முன்பாகத தன் பழயசொரூபங்காடடி நினறுகொண்டு, அவர்களைபபார்த்து, " கனனியாகளே, அரிய தவமபுரிந்து உஙகளைப்பெற்றெடுத்த தாயதந்தையர்கள் யார? உங்களே யலஙகாரமகிமையெனபபெற்றிருககின்ற நாடுதக ரங்களெவை? நீங்கள இத்தலமதோக்கிவந்தகாரணமயாது?" என விஞவலுற்றார். இதைச்சுட்டி, மேற்படி உற்பத்திபபட லம், 40-வது கவி வருமாறு :

" உற்றமங்கையீ ரருந்தவத்துமைப்பயந்தவர்யார்,
மூற்றுநீயிர்வாழ் வுறுதலானமுழுமணிபதிக்கப்
பெற்றநல்லணியெனத்திகழ்பெருநதலமயாது,
நற்றிறத்தினிங் கெய்துமாறெனனெனதவில்வார்."

இவ்வாறு சூராபாண்டியராசன விஞவ, அந்தக்கனனிகள் ஏழுபேருஞ சொல்லுகிறார்கள் : " ஓ இராசகுமாரா, எங்கள் ஏழுபேருக்கும், 'குஞ்சரி, வித்தை, கமலி, சுந்தரி, கனகை, திலகை, தாதகை' என்றுபேர். எங்களைபபெற்ற பிதா சங்க ருடமகாராசன. நாங்கள் வாழும்நாடு நாகர்நாடு.* எங்கள்

* விந்தியமலைக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கிற " நாகபபூர் நாடு," நாகர்குலத்தவர்கள் தலைமைபெற்றிருந்தகாலத்தில் அவர்களுக்குத் தலைமைநாடாயி, 'நாகர்நாடு' எனப் பூர்வத் திற பெயர்பெற்றிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது.

பிதாவிருந்து அரசுபுரிகின்ற இடம் விமலைநகரம். அந்த விமலைமாநகரத்திலிருந்து கங்காஸ்நானஞ்செய்யநாடி, நாங்கள் இங்ஙனம் வந்தோம" எனறார்கள். இதைசசட்டி, மேற்படி உற்பத்திப்படலம், 41-வது, 42-வது கவிகளிற் கூறியிருப பது :

41-வது கவி.

"சொற்றவெம்பெயா குஞ்சரிவித்தைசொற்கமலே
யுற்றசுந்தரி கனகைநலலொணணகைத்திலகை
கற்றதாதகை யெமைபெற்றதாதைசஙகருடன்
நற்றவபபதி நாகலோகஞசெறிவிமலே"

இச்செய்யுளில்வரும குஞ்சரி, வித்தை, கமலை, சுந்தரி, கனகை, திலகை, தாதகை எனனும் பெண்களுக்குத தாமிரசாதனத்தில் நாரிகுஞசரி, கனகரேதபுரி, கமலலோசனி, மதனசவுந்தரி, கனகரேதனி, நாரிகிருபாகரி, ஏஞதிநாயகி எனப பெயர்களவந்து வழஙகலாயின.*

இந்த ஏழுகனனியர்களுஞ சானறோருலக்கிளைப்பிரிவினருக்குப பூர்வதாய்மார்களாயும, காநதமாரிஷியாகிய சுராபாண்டியராசன அக்குலத்தவர்களுகுப பூரவதந்தையாயுமிருப பதால், உற்பததியைப பார்குமிடத்தி, தாய்வழியாலுந் தநதைவழியாலுஞ் சானறோர்குலத்தவாகள் சுத்திரியராம.

சான்றோர்குலத்தவர்களுடைய உற்பத்தி இபபடியிருக்த, ஜாதிசங்கிரகசாரஞாலாசிரியர் இதுதெரியாதவராயத தமதநூலில் மனுசசலனத்தால் மனுரோச்சியம்பண்ணி பிருகிறார எனத் தெரியவருகினறது.

42-வது கவி :

"விமலைமாநகரிருந்து வான்கங்கையைவிரும்பி
யமலமாயுறை பூம்புனலாடவந்தணைந்தேஙு
கமலைவாழ்திரு மாநகராயெனக்கழற
நிமலனண்ணலர்க் கிம்மொழிபகர்ந்தனளிணைவால்."

* மேற்படி நாககன்னிகைகள எழுவருகுமு, 'ரூபசவுந்தரி, சவுகந்தி, கந்தி, கமலாயி, ஏலவல்லி, பிறைமதி, சுசிலலாவ்' எனப பேர்கள் சுராபாண்டியபுராணத்தில் வருகினறன.

காத்தமாரிவியாகிய சுரரபாண்டியராசன தான் விஞ்சிய வினுக்களுக்கு, மேற்படி கணனியாகள் கூறிய விடையைச் செவியுற்றபினனர், அவர்களேப்பார்த்தக: "கன்னியர்களே, இராசபுத்திரரானவர்கள் தங்கள் மனதிறகொள்ளும எண்ணத்தை முடிக்கத்தக்கவல்லவர்கள். ஆகையால, அழகிய சிறுநெற்றிகளேயுடைய மங்கையர்களே, நீஙகள் என மனக் கருத்திற்கிசைந்து, என்புயஞ்சேருஙகள" எனறார். இதைச் சுட்டிய, மேற்படி உற்பத்திப்படலம, 43-வது கவி வருமாறு:

"உனனியினனநே ரத்தினிலுதித்தவான் சிறுவர்
மனனுதடமன மதித்ததெல்லாமவாமுடிபபர்
கினனவாணுதன மங்கையீரெனபுயஞ்சேர்மி
னெனனலோமெஙக வர்மறுத்திடமொழியிசைப்பார்."

இவ்வசனங்கேட்டு, அந்தகனனியர்கள் மேற்படி சுராபாண்டியமகாராசனேபபார்த்து, "ஙஙகள் தந்தையாகிய அரசன் எஙகளே உமக்கு மண்முழுத்தாதருவாரேயாயின், உம்முடன கூடுவோம" எனறாகள. அதுகேடடு, இராஜரிஷியானவர் அந்தப்பெணகளேநோக்கி, "சமுத்திரஞ்சூழ்ந்திருககபபடாநினற இந்தப பூலோகத்தில் எட்டுவகை மணங்*களிற் 'காந்தருவ மணம' எனறொருவகை விவாகமுறையுண்டு. அந்த விவாக முறை நமக்கு அடங்கும" எனசசொல்லி, காந்தருவமணம இனனதென அவாகளுக்கு விதந்துகூறவே, அவர்கள அதற்கு

---

* மணம எடடுவகை. அவை அஷ்டமணம் என்னப்படும். அவைகடகுப் பெயர்விபரம:

(1.) பிரமவிவாகம்.
(2.) பிரசாபத்தியவிவாகம்.
(3.) ஆரிடவிவாகம்.
(4.) தெய்வவிவாகம்.
(5.) காந்தருவவிவாகம்.
(6.) ஆசுரவிவாகம.
(7.) இராக்கதவிவாகம்.
(8.) பைசாசவிவாகம். இவற்றுன,

காந்தருவவிவாகமானது, உற்றாரபெற்றார் சம்மதிகேளாது, மணச்சடங்குளினறி, தலைவனு தலைவியும் மணமபொருந்தி இருவருந் தனிப்படச்செய்துகொள்ளும விவாகமாம.

"காந்தருவம், Marriage by the mutual consent of the individuale themselves; without consulting friends, or having a marriage ceremony" *Dr. Winslow's Tamil and English Dictionary*, p. 840.

இணங்கி மனம்பொருந்திக்கொண்டார்கள். இதைச்சுட்டி, மேற்படி உறபத்திப்புடலம, 44-வது கவியிற் சொல்வியிருப பது :

"எகெகுமபல்புக ழெந்தையாமணவினைமுடித்துக்
கொடுஅகிற்கூடுது மென்றனாமுனிவனுஅருணஙகொண்
டுகெகுநீருலகதநினிற்காந்தாவமணமுண்
டுகெகுமென்றன னவவுரைககவரகமியந்தா."

(கு) மேலே சொல்லியிருக்கிறபிரகாரம அந்த ஏழுபெண் களுங் காந்தருவமணமுறை வழுவாதது மனமபொருந்தி இராச ரிஷியாகிய சுராபாணடியராசனுடு கூடவே, கருபபந்தரிதது ஏழுபுதநிராகளைப பெற்றார்கள். அந்த ஏழுவழுதிகளுகும, (1) காந்தவீரன, (2) குலசேகரன, (3) கூடபாணடியன, (4) மாதிருட்டி, (5) பராஞசோதி, (6) சினமபலன, (7) கவ ணடலீயன, எனறுபேராம. இதைச்சுடடி, சானறோருமமி, 72-வது, 74-வது கவிகளிற் கூறியிருப்பது :

72-வது கவி·

"ஆயபொழுதர வப்பெண்ணெழுவரை
யாசையிற்காந்தருவ மணஞ்செய்
தேயவறிவுடை புத்திரரெழுவரை
யெய்தியவர்களே மின்னரசே."

இந்தக்கவியில், 'அரவபபெண்ணெழுவர்' என பதற்கு 'பன னகநாட்டுப்பெண்கள எழுவர், நாகர்குலககன்னியாகள எழு வர்' என்பது தாற்பரியமாம். இங்ஙனம, நாகாகுலபபெண கள் ஏழுபெயர் காந்தருவமணமபுரிநது ஏழுபுதநிரர்களைப பெற்றார்கள் எனறு சொல்லியிருகிறது.

74-வது கவி :

"காந்தவீரன் குலசேகரன்கூட்பாண்டி
காமருசககர மாதிருட்டி
ஆய்ந்தபராஞ்சோதி யோடுசினம்பல
னுய்கவுண்டலீயன் மின்னரசே."

'மேலே கூறியிருக்கிறபடிக்கு அந்த ஏழுகன்னியர்களிடந்

திற் பிறந்த புத்திரர்கள் ஏழுபேருக்கும், காந்தவீரன், குல்சே
கரன, கூட்பாண்டி, மாதிருட்டி, பரஞ்சோதி, சினம்பலன்,
கவுண்டலீயன் என்றுபோராம்.' சானரேர்மரபு, அதுபந்தம,
சுராபாண்டியன் சரித்திரம, 70-வது பக்கத்தில், 'இந்த ஏழு
புததிரருக்கும காந்தவீரபாண்டியன, குலசேகரபாண்டியன்,
கூட்பாண்டியன, உக்கிரதிஷடிப்பாண்டியன (மாதிருடிப்பா
ண்டியன), பரஞ்சோதிப்பாண்டியன், சினம்பலபாண்டியன,
கவுண்டலீயபாண்டியன' எனறு பெயரிட்டனர்என வரைந்தி
ருக்கிறது.

(சு) அந்தபபெண்கள் ஏழுபேரும் தாங்களபெற்ற புததி
ராகள் ஏழுவரைபுத் தந்தையாகிய காந்தமாரிஷியிடத்தில்
ஒபபிதததலிடு, தங்கள சொனனநாடாகிய நாகர்நாடுபோய்ச்
சேர்ந்தார்களா. தந்தையானவர் ஏழுவழுதிகளையும அங்க
னம கங்காநதித்தீரத்திலிருநத காளிகாதேவி கோயிலுகளுள
ளவைதது, முனிவர்களுக்குப் பாலமுதளித்துவந்த மலம
பசுவாகிய காமதேனு*வின பால்கொடுதது வளர்த்துவந்

* காமதேனு எனபது இமயமலையிலுளள பெரிய பசு
வுகுபு பெயராம. இமயமலையிலிருந்த சூராநாடு ஆண்டு
வந்த இந்திரமகாராசன் பூாவதிதில வைதிருந்த பசுமா
ட்டிறகுக 'காமதேனு' எனறு பெயா. சுராநாட்டிற் கற்
பகவிருக்ஷமானது விருபபியதெலலாமளிகுமாறு விருக்ஷம
என மதிகபபடடதுபோல, அந்தநாடடு மலமபசுவாகிய கா
மதேனு எனப் பெயர்கொணட பசுவும விருமபியதெல்லா
மளிகும பசு என மதிக்கப்பட்டது. பூாவதிதில் விருக்ஷ
சாதிகளுகுள்ளே கற்பகவிருக்ஷமானது இனிய அமுதம்,
சாகுரைமுதலான உணவுபபண டங்களளிதது மானிடருலத்
தவாகளுகு குதவியதுபோல, மிருகசாதிகளுளளே பசுவானது
பாலமுதம, தயிர, மோர, வெண்ணெய், நெய் முதலான
இனிய உணவுபபண டங்களளிதது மானிடருலத்தவர்களுகு
உதவிற்று. ஆனதால், மானிடருலத்தவர்கள் அதற்குக கற்ப
கம எனப் பெயரிட்டு வியப்புற்று மதிழ்ந்தபிரகாரம, இதற்
குக் காமதேனு எனப பேரிட்டு வியபபுற்று மதிழ்ந்தவந்த
னா. விசேஷமாய, மலைகள வனங்களில 'தபசுசெய்துவந்த
ரிஷிகளுக்கும இநத கற்பகவிருக்ஷமுங் காமதேனுவும பூர்
வததில் உணவளித்தன. See the cut h "The Hindoo Camadenoo" on page 658, Vol. iii., 'Jenks' Comprehensive Commentary of the Holy Bible.

தார். அவாகள் காளிகாதேவியின ஆலயத்திற்குள வைத்து வளர்க்கபபட்டபடியால் அவர்களுக்குக காளிபுத்திரர் எனப பெயராயிற்று. இதைச்சுட்டி, சானரேர்கும்மி, 73-வது கவியிற் கூறியிருபபது:

"பகவதியாகிய மாகாளிகோயிற்
பசுபபாற்கொடுத்து வளர்த்தநினல்
புகலருமற்றிங கெழுவருமாகாளி
புதல்விராயினர் மின்னரசே."

(எ) இவ்வாறு அவர்களை வளர்த்துவருகையில், பிதாவாகிய காந்தரிஷி அவாகளுக்கு நாலாவிததகைகளுஞ சொல்லிக கொடுத்து, நாலாவித கலவிசாலதிரங்களும போதித்துவநதார. பதினெண்ணுபுதவித்தைகளில் மிகு வல்லபாகனாஞாகள். சத்திரியருலதுகருரிய யானையேற்றம, குதிரையேற்ற, தேரேற்றம் முதலான வாகனசாரிவிததைகளும படிபபிததார. வயது பதினாருகிறபோது அவாகளுக்கு முடிதரிபபித்து, விந்தியபருவதததிற்குத் தெறகிலிருகினற கலிஙகதேசத்திலுளள காந்தவிஞசையநகரத்திற குடியிருதது, அதற்குச் சமீபததிலுளள பிட்டாபுரததிற் காளிதரிசனஞசெயதுகொண்டு அத்தநாடு ஆண்டுவருமபடியாக அவர்களில் மூததவரான காந்தவீரபாண்டியனுக்கு நாடாள்வார்பபட்டங்கட்டி, அவர்களைக் காளிகாதேவி அடைக்கலததில வைததார். இதைச்சுட்டி, மேற்படி சான்ரேர்கும்மி, 75-வது, 76-வது கவிகளில் வருவது:

75-வது கவி.

"நாமத்தரித்தவர் தங்களேவிஞ்சை
நகரத்திருத்தி மகேசுரனைக்
காமருமாலிங்க ரூபமாய்ப்பூசிக்கக்
கட்டளையிட்டனன் மின்னரசே."

இதில் 'விஞ்சைநகரம்' எனக் கண்டிருப்பது கலிஙகதேசத்திற காந்தவிஞ்சைய நகரமாம்.

76-வது கவி:

"காசினிக்கோர்மூடி யாகும்பிட்டோபுரக்
காளிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு
மாசறுசீர்க்காந்த ரீரபாண்டிக்கலர்
வல்லியசித்திர மின்னரசே."

இதிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிற மூத்தகுமாரனுகிய காந்தவீர பாண்டியனுக்கு நாடான்வார்ப்பட்டங்கட்டி, அந்த நாடாளும் படி செய்தார்.

(அ) மேற்படி ஏழுபுதல்வர்களும் கங்காதத்திரத்திற் பிறந்து, அங்ஙனம வளர்க்கப்பட்டபடியால, அவர்களுக்கும அவாகளகுலத்தவர்களுக்கும் 'சானவேயர், கங்காகுலத்தார்' எனப படடப்பெயர்களுண்டாயின. இந்தபபட்டபபேர்களுக்கு விபரம் இப்பிரகரணத்தி நானகாவது பிரிவிற்காண்க.

(கு) இபபடியிருந்துவருகிறநாளிலே, விதர்ப்பதேசத்தில், தாரிசாபுரிநகரத்தில், விசயபாணு எனப பெயாகொண்ட ஒரரசன செங்கோறசெலுத்திவந்தான. அவன்தேவிக்கு 'மாணிக்கமாதேவி' எனறுபேர் அந்த விசயபாணுமகாராசனுக்கு அவள்வயிற்றில ஏழுபுத்திரிகளபிறந்தார்கள. அவாகளுக்கு, (1) சூரியகனனிகை. (2) சந்திரகனனிகை. (3) நாககனனிகை. (4) அமராகன்னிகை. (5) சுரகனனிகை. (6) சுந்தரகனனிகை. (7) பாலகனனிகை எனப்பெயராம். இந்த ஏழுபுத்திரிகளும பிறந்து வளர்ந்துவருகையில், அவர்கள் மாதாவாகிய மாணிக்கமாதேவி தேகவியோகமாயினள். அதனபினனர், மேற்படி விசயபாணுமகாராசன் கேரளதேசத்துக் காடவராசன்புத்திரி வன்னமாதேவியை விவாகஞ்செய்துகொண்டனன. இவன்சொல்லிய துர்யோசனைக்கிசைந்து, மேற்படி விசயபாணுராசனுவன் தன்புத்திரிகள் ஏழுபேரையும் வனத்திறகொண்டுபோய் விட்டுவிடத் தன் மந்திரிகளுக்குக கற்பித்தான, அந்தக் கற்பனைப்பிரகாரம, அந்த ஏழுபுத்திரிகளையும் வனத்திற்கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டார்கள். அவ்வாறு விட்டுவிடப்பட்ட அந்த ஏழுபெண்களையும், அந்த வனத்தில் தபஞசெய்துகொண்டிருந்த தந்திமாரிஷியாவர் கண்டு,

அவர்களோத் தமது ஆச்சிரமத்திற் சேர்த்துவைத்துப புத்திரி கள்போல வளர்த்துவந்தார். சத்திரிய ரிஷியாகிய சராபாண் டியராசன் நாரதமுனியை அழைத்து மேற்படி தந்திமாரிஷியி னிடத்திற்குத் தூதனுப்பிப் பெண்பேசி, அந்த ஏழுபெண்க ளையும் தன்புத்திரர் ஏழுபேருக்கும் பாணிகிரகணஞ் செய் யக்கருதி,

(1) காந்தவீரபாண்டியனுக்குச் சூரியகனனிகையும்,

(2) குலசேகரபாண்டியனுக்குச் சந்திரகனனிகையும்,

(3) கூட்பாண்டியனுககு நாகனனிகையும்,

(4) உக்கிரதிருஷ்டிப்பாண்டியனுக்கு அமரகனனிகையும்,

(5) பரஞ்சோதிபபாண்டியனுகசுர சுரகனனிகையும,

(6) சினம்பலபாண்டியனுகசுச் சுந்தரகனனிகையும்,

(7) கவுண்டலீயபாண்டியனுகசுப் பாலகனனிகையும, மணமுடிக்கப்பட்டனர்.

இதைச்சுட்டி, சானரோர்கும்மி, 86-வது கவிமுதல் 90-வது கவிவரையினும் வருமாறு:

86-வது கவி:

"பின்னரிவ்வேழு பெயருமவிதர்ப்பப்
பெருமபுவித் தாரிசாமாநகர
மன்னனவிசயமா பானுவினறெவிமா
ணிகமாதேவிக்கு மின்னரசே."

87-வது கவி:

"தோன்றியவள்செத்த பினனர்மற்கோளத்
தொல்புவிக்காடவ ராசன்மகள்
ஆனறபெயர்வனன மாதேவியெனனு
மணங்கரவிந்தமார் மினனரசே."

88-வது கவி:

"மாவிசயபானு மன்னனுக்காருயிர்
மாதாகியபினனர் மாவனத்தில்
தேவருலகண்டு வருந்தக்கொடுபோய்ச்
செலுத்தினதால்மரை மினனரசே."

89-வது கவி :

"தந்திமகாமுனி கண்டெடுத்தாங்கு
வளர்த்தசுரகன்னி சந்திரகன்னி
முந்தியசூரிய கனனிசுந்தரகனனி
முக்கியமாகிய மினனரசே."

90-வது கவி :

"ஆடாவக்கனனி மாபாலகனனி
அமராகனகன்னிகை யாகிவளர்
நீடியபெணகை ளெழுவரைவேட்டனர்
நீர்நிலம்போற்றிய மின்னரசே."

(கo) இந்தபபிரகாரம் மேற்படி ஏழுபுத்திரர்களுக்கும் விவாகம நிறைவேறிச் சிறிதுகாலஞசெனறபின, சூராபாண டியராசாவாகிய காந்தமாரிஷியானவர் தன புதத்திராகளுக்கும் தன சுறறதாராகளுக்கும இனி நடந்துகொளளவேண்டிய கா ரியஙகளை எடுததுகூறி, சகல திட்டங்களுஞ செயதபிறகு 'தக்ஷண கயிலாசம்' எனப பெயர்பெற்ற பொதிகைமாமலைக குபபோய அவவிடத்தில் தவநிலையில் வீற்றிருந்தார்.

இதைச்சுடடி, சானறோர்குமமி, 94-வது கவி கூறுவது.

"பினனரமிர்த மெனனும்பெயர்பாண்டிப்
பெரியவனை றெண்மலையைச்சார்ந்து
மனனுமகத்திய மாமுனியைக்கண்டு
மற்றவ்விடதனில் மினனரசே."

"சித்தனைக விருந்தனன."

(கக) தங்கள் பிதாவாகிய சூராபாண்டியராசன் சந்நிஞை சலம எனப பெயர்கொண்ட பொதியமாமலைக்குத் தவஞ்செய யப்போயவிட்டபிறகு, காந்தவீரபாண்டியன் முதலான ஏழு பாணடியர்களும் ஒருநாள் வனவேட்டையாதெற்குப் போயிரு ந்தகாலத்தில், வேட்டைகளாடிப் பசிதாகத்தால் தவித்துவிடா யத்துபபோயினர். அப்போது மூத்தவனுகிய காந்தவீரபாண் டியன தன்தம்பி சூலசேகரபாண்டியனைக் கூபபிட்டு, "அதி

கத்தாகிருக்கிறது, நீபோய் இத்தவணத்திலிருக்கின்ற கற்பகங்களில் அழகும் இறந்திதொன்றோ" என்றான். இதைச் சட்டிய சான்றோருடைய 95-வது, 96-வது, 97-வது கவிகள்:

95-வது கவி:

சித்தலைகவிழ்ந்தபின்போது
செப்பியபாண்டி யெழுவர்களும்
அத்திரசத்திரந் தோய்ந்தொருநான்வனத்
தாடகத்தாமரை மின்னரசே."

96-வது கவி:

" வேட்டைகளாடும்படி போயிருகலயி
லேயிருதாபமுண்டாயினதால்,
நாட்டங்களிப்புற வேகாந்தவீரிய
நாடனுமாகம மின்னரசே."

97-வது கவி:

தேற்றந்குலசேகரனைப்பார்த்தச்
சொன்றவனத்திற்பணியமிர்தங்
கோற்றநீயிறக்கிக்கொடுவாவென்று
கூறிவனுப்பினன் மின்னரசே."

அந்தப்படிக் குலசேகரபாண்டியனபோய், அமுதவித்தை முறைப்பிரகாரம் கற்பகத்தில் அமுதமிறக்கி முதல்தானுண்டுகொண்டு, மீந்ததைத் தனையனிட்டிற்குக் கொண்டவந்தான். அவன் முந்தி யமுதம் உண்டதுதெரிந்தகொண்டு, அவனிதி மிகுகோபங்கொண்டு, அவனைச்சபித்து, 'நீ யருளைத்தொழிவாயில, இந்த அமுதவனத்திலெசெய்புதற்கு அயோகியனுயிபோய்க்பிறப்பாய்' நீயெதேசத்திற்குப்போய் மீன்பிடித்துச் சீவனம்பண்ணக்கடவை' எனச்சொலி வனுப்பிவிட்டான். அந்தப்பிரகாரம் குலசேகரபாண்டியன் தென்பூமிதோன்றிப்போய் மணலூரிற்சேர்ந்து தனமன்வாழ்க்குப்படி மீன்பிடித்துச் சீவனம்பண்ணிகொண்டிருக்கையில், மணலூரிலிருந்து சிரோன்மணி சடையனாகன் குலசேகரபாண்டியனை நருசாரணை இலுத்தவம்பு [illegible]

சாரித்திரத்தைத்தெரிந்துகொண்டு, தன் புத்திரி சுலோசனையம்மாளை அவனுக்கு மணமுடித்துக்கொடுத்துத் தன் பட்டத்துக்குப புத திரனில்லாததால், மேற்படி குலசேகரபாண்டியனுக்குப படடங்கட்டி அந்த நாடாளவைத்தான். குலசேகரன் முனனே மீனபிடிக்குந்தொழிற் செயதுவந்தமையால்; கொடியில் மீன படிவமைத்து மீனக்கொடிகட்டி சந்திரகுலத்துக்கு அரசனுத்தனவமிசத்துக்குரிய பாண்டியன என்னும பெயர்பெற்று விளங்கலாயினன். இவனுடைய வமிசத்திலுதித்த பாண்டியாகள் தெடுங்காலம் பாண்டிநாடாண்டுவந்தனர்.

இதைச்சுடடி, சானறோர்கும்மியில்வரும் செயயுட்கள்

98-வது கவி :

" அப்படியேயவன் போதுதலி
லருந்தமிழ்சினதை யண்ணனிடஞ்
சொற்படிதபபிக் கொடுவந்ததாற்குல
சேகரன்றேமறு மினனரசே."

99-வது கவி :

" பாண்டியறுவரையும விட்டுநீங்கிப்
பரிந்துதென் பூமிக்குப் பாத்தியமாய்ப்
பூண்டவளமண லூரெனும்பூமி
புரக்குஞ்சமண்மே புின்னரசே."

100-வது கவி

அத்தமீனபயங்குறித்தேழிலேம்போன்
மாற்றிவருவலி லேயெருதாள்
எடுக்குஞ்சேதியு மாண்டினிவணக்கன்
டேவிருத்தாந்தத்தின் மின்னரசே."

101-வது கவி

தாயஞ்சாணே செபுதலிற்றோ
சுலோசனைபாரருத்தாமதி
நியேகுனீதன னெகுபாவிலாத்
தீவம்மின்மல் மினனரசே.

102-வது கவி:

" அரசவனுக்குக் கொடுத்தனமாதிலம்
யாவையுமக்குல சேகரனர்
வருபுனலோடிய மீனபிடிக்குந்தொழில்
மாறுதுசெய்தலான மின்னரசே."

103-வது கவி:

" மச்சக்கொடிகட்டிச் சந்திரகுலத்துக்கு
மன்னவனுமிப் பலவுயிர்க்கோ
ரச்சமில்லாம லரசாண்டிருந்தன
னமமனனூரினின மினனரசே."

(கஉ) காந்தவீரபாண்டியனுனவன தன தமபிமா களுள ஒருவனுகிய இனிம்பலபாண்டியன் கற்பகவிருக்ஷ ஈகளாகிய பணை, தெங்கு, சந்து என்னும் மூவகை விருக்ஷங்களில் வரு சை மந்திரமுறைப்படிக்கு அமுதமிறக்கி, சகலரும அமுத பானஞ்செய்யும்படி சத்திரத்தில்வைத்துத் தருமமநடத்தி வ ரக் கட்டளைசெய்தான்.

இதைச்சுட்டி, சான்றோர்கும்மி, 124-வது, 125-வது கவிகள வருமாறு:

124-வது கவி:

" நற்காந்தவீரிய நாட்டினம்பர்
தாடனைப்பாரித்து தமதுகுல
வித்தியாம்பலே யீந்துதென்மூனு
விருட்சத்திருக்கொளிர் மின்னரசே."

125-வது கவி

" அமிர்தபானமிறக்கிக்கொடுத்
தருமருந்தம்படி சத்திரத்தில்
கமழுவைத்தறஞ் செய்யெனபபற்பல
கட்டளையிட்டனன் மின்னரசே."

மனுநன் தமையன், காந்தவீரபாண்டியன், கட்டளைப்பிரகாரம, பாண்டிம்பல்பாண்டியன் கற்பகத்தலில் விஞ்ஞாபித்திர முறைப

படிகளு* அமுதமிறக்கித் தருமம்நடத்திவருகிறதாலேயிலே ஆதிச் சங்காசாரியார் தம்மு சிஷ்யகளோடு வடதேசத்திற்கு யாத்திரைபோகையில், சினம்பலபாண்டியன் வரவமுதமாகிய கற்பகவமுதமிறக்கிவைத்து தருமம் நடத்திவந்த விடத்திற்குவந்து, சினம்பலபாண்டியன விஞ்சைமந்திரப் பிரயோகததால், அந்தராத்தில் உற்பத்தியாகினற மதுரம்பொருந்திய அமுதமிறக்குஞ் சித்திரத்தை மிகுந்த பிரமிப்புடன்பார்த்து மேற்படி சினம்பலபாண்டியனே வணங்கி, அவனே யினகனித் தனக்குக் குருவாகவைத்து மேற்படி விஞ்சைமந்திர வுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டனர். அதுமுதல் சினமபலபாண்டியனுக்கு விஞ்சைமந்திரம் பலிக்காதுபோனதால், தனக்கு நேரிட விபத்தை நினைத்து மிகு வயரமுற்றேனுயினன். இதைச் சுட்டி, சான்றோர்கும்மி, 128-வது கவிமுதல் 131-வது கவில் வரையினும் வருமாறு:

128-வதுகவி

"வந்தகுருமுனிபாதை மைந்தனுஞ் சங்கர
மாமுனிமாணாக்கர் தங்களுடன
அந்தமிகும்வட தேசத்துக்கியாத்திரை
யாகசெலுமபோது மின்னரசே."

129-வது கவி:

"எங்கும்புகழ்ஞ் சினம்பலன விச்சையா
லினனமுதிறக்கும் வனைநோக்கி
"அங்கவன்பாவி லடைந்துபணிவோடும்
அமமந்திரத்தினை மின்னரசே."

இதில், 'விச்சையால்' எனபதற்கு "விஞ்சை மந்திரபபிரயோகத்தால்" எனபது பெறுதலாம்.

130-வது கவி:

"தனக்குபதேசித்தகு ரவலச்சினம்பலன
தான்விதிதனனை மிகமறந்து
கனக்குருநாஞ்சச் சங்கரமாமுனி
காணினரோதினன் மின்னரசே."

* விஞ்சை மந்திரப்பிரயோகத்தாலமுதிறக்கியது புராண சித்தாந்தம்.

131-வது கவி:

"இனுற்றத்துக் குள்ளாகிலிச்சை
பெரிதுற்றதனுவ் வழக்கப்படிக்குக்
கோனெம்மிறையிறக்கலாமல்
குலைகுலேர்தானெளிர் மினனரசே."

இந்தப்பிரகாரம், சென்பலபாண்டியனுக்கு விஞ்சை மந்திரப்பிரயோகம் பலிக்காதுபோனபின்பு, காளிகாதேவியின் அனுக்கிரகத்தால், கற்பகத்தில் தாவி அமுதமிறக்கும் முறை பயினறு, அமுதவுற்பத்தி செய்துவந்தனன். கர்ந்தவீரபாண்டியன இதையறிந்து, சென்பலபாண்டியனே அழைத்து, நடந்தகாரியங்களே விசாரித்து, அவன விநிமயந்து செய்தகுற்றத நிறஞுச் சாபம்விதித்தான். உடனே சென்பலபாண்டியன தன குடும்பஸ்திதம்ரய் வட் நிராவிடநாடுவிட்டு நீஞ்கி, சோழ மணடலத்திலுள்ள ஏனநாவலூருகுவந்தி அங்ஙனம வாசஞ செய்துகொண்டிருந்தான்.

இதைக்குறித்த சான்றோர்கும்மி, 138-வது, 139-வது கவிகள் வருமாறு:

138-வது கவி:

"ஆகியபினனர்ச் சென்பலபாண்டியன்
ஆகமமார்ண நூற்கலைகள்
சேகறவாராய்ந் திருக்குங்காந்தவீர
தென்னவன்சாபத்தான் மின்னரசே."

இந்தக்கவியில், "ஆகமமார்ண நூற்கலைகள சேகறவாராய்ந்திருக்கும் காந்தவீரதென்னவன்" என வந்திருப்பதறகு ஆகமங்கள், வேதங்கள், நானகலைகள் குற்றமறக கற்றறிநத காந்தவீரபாண்டியன்" என்பது நாம்பரியமாம்.

139-வது கவி:

"எப்பொழுதுந்தன்னோ டொட்டிநீங்காத
வுறவினரோடுங் விடத்தைவிட்டுப்
பபபியசோழ மண்டலத்தினுவனூர்ப்
பார்வந்துசேர்ந்தன் மினனரசே."

அவ்வாறு ஜனம்பலபாண்டியன் அந்த ஏனநாவுரிலதனை ஏழுபுத்திரரோடே வாசஞ்செய்தான். அந்தப புத்திரருகு,

ஏனதிபாண்டியன்,
செயதுங்கபாண்டியன்,
அரகேசபாண்டியன்,
விக்கிரமபாண்டியன்,
பதலபாண்டியன்,
கமலபாண்டியன்,
இரணசூரபாண்டியன்.

வாறுபெயரசம.

இதைச்சுட்டிச் சானரோர்கும்மி, 140-வது கவியிற் கூறி பிருப தாவது

ஜனம்பலனுக்கேனதிபபத்தனஞ்செய
துங்கனளகேசன விகரிர்மன,
இனமதிலனமிங் கமலன்மாரிண
சூரனெழுவாகள மினரரே"

"மைந்தர்பிறந்தனர்."

இவ்வனம ஏனதி, செயதுங்கன, அரகேசன, விக்கிரமன, பதிலன, இரணசூரன என்றுவரும் பாண்டியருக்குத் தாயிர ராதனதில் குஞ்சரன, விந்தை, சுந்தரன், சனகன், திலகன், சுந்தரவாகு எனப பெயர்கள்வந்து வழங்குகின்றன. *ஜனம பலன மரபினில் இரண்டுபேர் கர்வேரியுடைபபு திணைக்கட டிற, கூடைதொடாதிரிபோன்றதற்காத வனகொலைபோய் மடிந்தி பபாயவிடனா.

இவனைங் கூறிரரானை சான்றோர்குலப் பூர்வ உற்பத்தி பாரு, சான்றோர்குலத்தவரினருக்குத் தந்தைவழி சுராபாண் டிய மகாராசன் வமிசமும், தருசரார் தாய்வழி சங்கருடமகா ராசன வமிசமுமாதலால், இருகுழிபார்லும் சான்றோர்குலத்த வா பூர்வ சத்திரியகுலத்தினுதிதவர்கள் எனபது ருசுவாகின் றது இதற்குப்பிம்பசி ஜனமபலபாண்டியன புத்திரர்கள்,

* தாயிரசாதனப்பேரனை பெரும்பாலும் சத்தகனனிகளின பெயாகள் ஓட்டியவைகளாயிருக்கின்றன.

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து, தொண்டைவள நாடாண்டு, தொண்டைமண்டலஞ் சான்றோர் எனப பெயர்பெற்றிருந்தனர்.

இனி நாணயவமைப்பிலுப் படங்களுக்குப பொருளுரை கூறுவோம.

(4) சான்றோர்குலத்து விருதுகளின படங்களும், சான்றோர்கொடிப்படமும்.

சானறோர்குலத்துக்குரிய இராச சினனங்களுக்கு விபரம வருமாறு :

(i) a. சிங்கமுகத்தண்டிகைப்படம்.

சிங்கவடிவம இராச சின்னங்களிலொன்றானமையால், சிங்கமுகதண்டிகை பூர்வத்தில் அரசகுலத்தவாகள ஏறுஞ சிவிகையாம் சானறோர்குல மேன்மக்கள் நாளதுமம இவவகைத் தண்டிகைவைத்து வழங்கிவருகிறார்கள.

b. பஞ்சவர்ணபபாவாடைப் படம

இதவும் இராசசின்னங்களில் ஒனறாகும்.

(ii) இரட்டைவெள்ளேயாணைப்படம

இதவும் இராசசின்னங்களிலொன்றும்.

(iii) ஆராய்ச்சி மணிப்படம்.

ஆராய்ச்சிமணிக்கு 'அசையாமணி' என்றுபோ பூவகாவத்தில் குடிச்சன்னதியில் துன்பத்திற்குள்ளானவாகள அறியாயம் அனுபவிக்கும்வேளைகளில், அவ்வாறு அநியாயம அனுபவிப்பவன்போய், அரண்மனைவாசலிற் கட்டியிருக்கும அந்த அசையாமணியை அடிக்கவே, அரசன் தக்ஷணமே அவனைத் தன் சமுகத்திற்கு வருத்தி, அவன் விழுகைக் தீரவிசாரித்து, நியாயஞ்செய்வது முல மெழிசர் வழக்காம. இதறகென்று அரண்மனைவாசலில் தூக்கிவைத்திருக்கும பெரியமணிக்கு 'ஆராய்ச்சிமணி, அசையாமணி' என்ப் பெயரிருந்தது

"ஆராய்ச்சிமணி,* A bell attached to a royal palace, rung by those who seek for justice from the king." "அசையாமணி," A bell seldom rung; attached to the royal palace

* Vide, Dr. Winslow's Tamil and English Dictionary, p. 9, 71

to inform the sovereign of any calamity or other extraordinary event, "ஆராயச்சிமணி."

(iv) இரட்டைச்சங்குப்படம்.

இதுவும் இராசசின்னங்களிலொன்றும்.*

(v) இரட்டை வெண்குடைப் படம்.

இதுவும் இராசசினனங்களிலொன்றும.

(vi) இரட்டைச்சுருட்டிய படம்.

சுருட்டிக்கு ஆலவட்டம் எனறும் பெயர். இதுவும் இராச சின்னங்களி லொனறும்.

(vii) இரட்டை வெண்சாமரப்படம்.

சாமரத்துக்குச் 'சாமரை' எனறும பெயர்வழங்கும அது கவரிமானின தூய வெண்ணிறப்பொருந்திய வாலினுல் உண்டுபண்ணபபடுகிறபடியால், அதற்குக் 'கவரி' எனவும பெயா வருமு. இதுவும் இராசசினனங்களிலொனறும்.

(viii) சிதம்பரச்சாதனக்கொடிப்படம் இரண்டு, அவைகளில ஒனறு சிங்கக்கொடிப்படம்; ஒனறு ரிஷபக்கொடிப் படம். ஒனறில் சிங்கரூபம் அமைத்திருப்பதால், சிங்கக்கொடி யெனறும, ஒனறில் காளைரூபம் அமைத்திருப்பதால், ரிஷபக் கொடியென்றும் பெயாகளுண்டாயின. சிங்கமும், ரிஷபமும் இராசசின்னங்களாகு ம. சானறோருகுலத்தவர்கள் தங்களுக்குல நாயகியாகிய பத்திரகாளியம்மையினது வாகனஞ் சிங்கமும், தங்கள் குலநாயகராகிய சிவபிரானது வாகனம் ரிஷபமுமானதால், அவ்விரண்டின்சின்னத்தையுந் தங்கள் துவசங்களில் அமைத்துகொண்டனர்.

இந்தப்படிக்குச் சான்றோர்குலத்தவாகளை பூர்வமுதல் இராச சினனங்கள பெற்றுவந்திருக்கின்றமையால், அவர்கள் அரச குலத்தவாகள் என்பது தெளிவாகின்றது.

---

* சானறோர் வங்கிசத்தில முதன்முதல் லிக்காதிபாண்டிய னெட்டுச்சங்கை விருதாக வித்தரித்துத் திருமங்கலியதிற்கு இருபுறதலும் கட்டிமடியடி, குறுபாடுசெய்ததாகச் சுரா பாண்டியபுராணம கூறுகிறது; cf. சான்றோர்குமமி, 52-வது, 53-வது செய்யுட்கள.

இந்தபபிரகாரம், சான்றோர்குலத்தவாகள் பூர்வத்தில் இராசவிருதுகள் பெற்றிருந்ததற்கு நூற்சாட்சி இரண்டு இங்ஙனங கூறுவோம்.

A. சான்றோர்ரும்மி, 219 - வது, 220 - வது, 257 - வது, 258 - வது, 259-வது கவிகள் வருமாறு

219-வது கவி :

" செய்துபிரவஞ்சன கபயங்கட்டும்படிச்
செய்தனன்சோழன மகிழ்ந்துவலங்
கைமமனனராகிய சான்றோர்க்குத்தண்டிகை
காகளம்வெண்குடை மின்னரசே "

220-வது கவி :

" சிங்கக்கொடிமேள தாளங்களசாமரை
தெய்வவிருது களும்முடியுந்
தங்கச்சரப்பளி மோகனமாலைகள்
தான்கொடித்தானெளிர் மினனரசே."

இந்த இரண்டுகவிகளுக்குஞ் சார்புரை.

பிரவஞ்சன எனப் பெயாகொண்ட ஓரரசன் சோழராசனைச்செயித்து அவனைத் தனக்குட்படுத்தமபடிக்குச் சேனைகளோடு புறப்பட்டுச் சண்டைகளுவந்தான். அதுகணடு சோழராசன் காளிபுத்திரர்களாகிய சான்றோர்குலத்தவாகள துணையாரல் மேற்படி பிரவஞ்சராசனைச் செயித்துத் துரத்திவிடடான், அப்போது சோழன் சந்தோஷப்பட்டு, மேறபடி கவிகளிற் கூறியிருகுகிறபிரகாரம் அவர்களுக்குத் தண்டிகை, கருஙகொம்பு, வெண்குடை, சிங்கக்கொடி, மேளதாளங்கள், வெண்சாமரை, மஞ்சம், தங்கச்சரப்பணி, மோகனமாலைகள் முதலான இராசவிருதுகள் அளித்தனன.

257-வது கவி :

" பொன்னுபரண மணிந்துபீதாமபரம்
போர்த்திவல்லுரி யாடையணிவம்
பண்ணருமாவிரு தாகக்கொடுதபதிப்
பராசத்தியாகிய மின்னரசே."

258-வது கவி:

" காளிவர்புத்திரர் நால்வரையுங்கூடக்
காமருவெள்ளானை மேலேற்றி
மேனகொதோளம் வாச்சியமப்பிய
வேண்டிலிருதுகள் மின்னாரசே."

259-வது கவி:

" ஓதிதகரம்வலஞ்செய் வித்தேயவர்
ஊர்க்குவிடுத்தரசே மற்றவர்போய்
நாடருங்காளிகா தேவிதிருவடி
நாடிபபணிந்தனர் மின்னாரசே."

இந்த மூன்றுகவிகளுக்குஞ் சார்புரை.

மகாமுனியொருவன் சோழனிடத்திற்குவந்து, 'கடலுக்குள்ளிருக்கின்ற நீவு ஒன்றில் செவ்வந்திப்புஷ்ப விருக்ஷமிருக்கிறது. அதின் புஷ்பங்கள் சிவபூசைக்கு ஏற்ற புஷ்பங்கள்' எனருன். அத்தத்தீவுக்குப்போய் அவ்விருக்ஷத்தைக் கொண்டுவர ஒருவருந் துணிவுகொள்ளமாட்டாதிருக்கையில், சினமபலபாண்டியன மாபிலுதித்த செயதுங்கபாண்டியன் தான்போய்க் கொண்டுவருகிறேனென்ச் சொல்லி, அரசனிடத்தில் விடைபெற்று, சதுரங்கசேனைகளோடு புறப்பட்டுக் கபபலேறிப்போய், அத்தீவிற்புகுந்து, அந்நாட்டாரோடு போரபுரிந்து செயம்பெற்று, அத்தச்செவ்வந்திப்புஷ்ப விருக்ஷங்களிலொன்றை வேரோடு மூரோடு பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து, சோழனமுன்வைத்தான். அதைகண்டு, சோழராசன ஆனந்தபரவசமடைந்து, அத்தச்செவ்வந்திப்புஷ்ப விருக்ஷத்தைத் தனனுடைய நந்தனவனத்தில்வைத்துப புத்திரமாக வளர்த்துவரக் கற்பித்ததுமன்றி, செயதுங்கபாண்டியனுகும் அவன்குலத்தவர்களுக்கும் விலைபெற்ற ஆடையாபரணங்கள், பீதாமபரம், வலம்புரிச்சங்கு, வெள்ளையானை முதலான விருதுகளளித்து, மேற்படி செயதுங்கபாண்டியனை மேற்படி வெள்ளையானையிலேலேற்றி, மேளதாள வாச்சியங்களோ

மீம், பற்பல இராசவிருதுகளோடுங் நகரத்தை வலஞ்சுற்றி வரச்செய்து, மிகவும் மேன்மைபடுத்திவைத்தான்.

B. அயோத்திமாநகரிருண்ட தசரதமகாராசன சால்மூர் குலத்தவர்களுக்கு அளித்த இராசவிருதுகள்.

இதற்கு விபரம் சானமூர்புராணம், சம்பரனவதைப்படலத்திற் கூறியிருக்கினறது.

சம்பரன எனப பெயர்கொண்ட ஒரு அசுராசன சுரர்நாடடைக் கடடிக்கொண்டு, இந்திரனையும, அவனுடைய குடிகளாகிய தேவாகளையும் மிகவும இடைஞசற்படுத்திவந்தான அந்தத்தன்பம பொறுக்கமாட்டாமல், இந்திரனுந் தேவர்களும அயோத்திமாநகருக்குவந்து, தசரதமகாராசனுக்குத தெரிவித்து, தங்களுக்கு நேரிட்டிருக்கிற தினபதத்தை நீக்கி இரடசிக்கவேண்டுமென்று விண்ணபபஞ் செய்தாகள். அது ?கடடு, தசரதமகாராசன் தன் செங்கோலுக்குட்பட்ட அரசாநளெல்லோரும் போர்க்கோலமாகி, சம்பராசுரனோடு யுத்தஞ செய்ய வரும்பொருட்டாக தனனரசுக்குடபட்ட சகல தேசஙகளிலும் படைசார்த்தினன.

இதைச்சுட்டி, சானமூர்புராணம், சம்பரன்வதைபபடலம, 8-வது கவியிற் சொல்லியிருப்பது :

"முழங்கினபேரிகை சங்கமூருபபணைதிமில்பம்பை
முழங்கிசீவெண்சங்கம வனேமுந்நீரினமும்மடங்கு
தழங்கினகார்தீமுனெழவீற் றழங்கினவாய்பபடதமரற்
றழங்கினமுழவமையாமே தழங்கினவாம்புரிநரைகள."

தசரதமகாராசன பறைசாற்றுவித்தது கேட்டு, மற்ற அரசாநளோடு சான்மூர்குலஇலக்கினன மதனபாண்டியனும்† தனசேனைகளோடு புறப்பட்டு, தசரதமகாராசனிருந்த அயோத்திமாநகரத்திற்குவந்து, யுத்தத்துக்குக்கூட்டு புறபபடடான.

---

* சானமூர்குலம், 81—83, 91—93, செய்யுட்கள்

† இதைச் சான்பாண்டியபுராணத்தில்வரும் பெயரோடு சமரசப்படுத்தின; சான்மூர்குலம், 81—83, செய்யுடகளை காண்க

இதைக்குறித்து, மேற்படி சம்பரன்வதைபபடலம், 1-வது கவியிற் கூறியிருப்பது :

"வார்முரசினெலிகேட்ட சான்றார்வெண்மதனனெனபான
றூரபுணையுந்தடந்தோளான தசரதனபால்வந்தனனு
னீரகேசூழ்நிலவேந்த னீயெம்மோடினிதிருகக
வோபெறுமிவ்வுலகேழுமெதிர்கின்றுமெனசெயுமெனறான."

மதனபாண்டியன் கூறிய இவ்வசனங்கேட்டு, தசரதமகாராசன மதனபாண்டியனைச் சேனைதளவகளோடு புறபபட்டுச சமபரனமேடு போசெய்யத் தன்னுகெடுப்ப பயணபபடுத்தினான. இவர்கள் புரப்பட்டபபோகிறபோது, துதுவர்களசெனறு சமபராசுரனுக்கு தசரதமகாராசன வரவு கூறினாகள. அதுகேடடு, சம்பராசுரனுவன தன் சேனைகளோடு புறபபடடு அவாகளுக்கு எதிர்கொணடுபோய், மூனனணியில் வந்த மதனபாண்டியனுமே போர்புரிந்து, அவனை மயங்கவைத்தான. அதகண்டு, அவன்தம்பி சுந்தரபாண்டியனுவன் மதனபாண்டியனுக்குத் துணையாகத் தனசேனைகளோடு போடச் சம்பராசுரனுமே எதிர்ந்தான. அதுகண்டு சம்பராசுரன் மகன பூகம்பனுகிறவன் தன் பிதாவுக்குத் துணையாகத் தன சேனைகளோடுபோய யுத்தஞ்செய்தான். அந்த யுதத்தில் பூகம்பன மடிந்துபோனான். தன் புத்திரன மடிந்ததுகண்டு, சம்பராகரன அதிகோபங்கொண்டு, 'எங்கடாகாளிமைந்தன' எனக் கூவிகொண்டு, மதனபாண்டியனமேல் மிகு மூரகத்தோடு சாட, இருவரும எதிர்த்துப போர்செய்தார்கள.

இதைவினக்கும் மேற்படி சம்பரனவதைப்படலம், 21-வது கவி வருமாறு :

"வெங்கொலையாற்றண்மைந்தன
விளிந்தமைகண்டிறைவெகுண்டு,
சங்கமுழங்கியசேனைசகரதீரனுடனவந்தா
னெனகடாகாளிமைந்தனெனறுபபுலற்றிருதனமுனைம,
டொங்குவலானனிற்போன் மதனனுமபோராக
களோத்தெதிர்த்தான."

இவ்வாறு கடுமபோர்செய்துவருகையில், சம்பராசுரன் மிகு பராக்கிரமத்தோடு யுத்தஞ்செய்கிறதைத் தசரதமகாராசனகண்டு, தனதுதேரிலிருந்த சகலசேனைகளோடும் ஒருமுகமாகத்திரட்டி, அசுரப்படைகளோடு மிகு பராக்கிரமத்தோடு போரபுரியவே, சம்பராசுரன அவர்களுக்கு ஆற்றமாடாடாம்ல தோற்றோடிப்போய்விட்டான். அதகண்டு, தசரதமகாராசன இந்திரனுக்கு அவன இழந்துவிட்டநாடை மீணடுமளித்து, அவனே யவன பதியிற் குடியிருத்திவைத்துவிட்டு, பினபு மதனபாண்டியனோடு புறப்பட்டு, சதுரங்கசேனைகளுஞ்சூழ அயோத்திநகர் வந்து சேர்ந்தான.

அதைச்சுட்டிய மேற்படி சமபரனவதைபபடலம், 32-வது கவி -

"விணணுலகத்தவராசி விளம்பினர் விரிசடைமுக்
கண்ணுதலுமனமகிழ்ந்தான கடல்ஞாலந்தொழுதனவா
லண்ணலுமவந்தயோத்தி நகரடைந்தான பிட்டாபுரத்தி
யுண்ணினைவால்வளர்ந்த மைத்தரயோத்தியர்கோனுட
னடைந்தார்."

அவ்வாறு அயோத்திமாநகரம்வந்து சேர்ந்தபின, மதனபாண்டியனும அவணேச்சேர்ந்த சானறோருலகத்தவர்களும மேற்படி யுத்தத்திற்காடிய புஜபராக்கிரமங்களேயும, அவர்களுடைய யுதஇபுத்திகளேயுந், தசரதமகாராசனகண்டு வியப்புற்றோனும், மேற்படிபாண்டியனுக்கும அவனகுலதவர்களுக்கும் மிகுமரியாதைகள்செய்து, அவர்களேப்பாராத்து, "நீங்கள சம்பராசுரனிடத்திற் பறிந்துக்கொண்ட இரண்டு சஙகுகளேயும் உங்களுக்கே தந்துவிடுகிறேன" எனச்சொல்லி, சமபரனிடத்தில்பறித்த இரட்டைச்சங்கு, மகாசிங்காரம்பொருந்திய பொற்றண்டிகை, மூத்துக்குடை, வெணசாமரையாகிய கவரி, பகல்தீவட்டி, பஞ்சவர்ணப்பாவாடை முதலான விருதுகளுமளித்து, அவர்களுடைய நகரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான.

இதைச்சுட்டி, மேற்படி சமபரனவதைப்படலம், 33-வது கவி வருமாறு

"வந்தவாக்குசசமபரனகை வளரண்டமுமக்கெனரு
னந்தமுளளபொற்சிவிகை யணிமுததசகுடைகவரி
முநதுதெடும்பகற்றீபம பாவாடைமுதற்பலவு
மிந்தவளமணைத்துமபெற நிணையிலலாரேகலுற்றார்."

மேற்கூறிய சரிதத்திரத்தைப் பாக்கும்போது, தசரதமகாராசனகாலத்தில், சூரபாண்டியன வமிசததவாகளாகிய சான ரோகுலததவாகள திராவிடநாட்டில் வாசஞசெயது, புஜபல பராக்கிரமாகளாய், தசரதமகாராசன முகதத்திற்கும எலுமிச்சம்பழமென விளஙகியிருநதனரெனறும, தசரதமகாராசன மேற்படியாகளுக்கு அளித்த இராசவிருதுகள சான்ரோர் குலத்தித தாமிரசாதனதத்திறகண்டிருகிற இராசவிருதுகளுக்கு ஒததிருக்கினறனவெனறும, ஆகவே, சானரோகுலமூதாக்கள பூவதத்திற சிறநத இராசவிருதுகள் பெற்றிருந்தது நிசம எனறும தெரியவருகின்றது.

சமபராசூரனுக்குந தசரதமகாராசனுக்கும் நேரிட்டயுததங் காமபராமாயணதத்திலும வரையபபட்டிருபபதால், மேறகூறிய சரித்திரதது உண்மை துலஙகுகினறது.

கமபராமாயணம, உயுதகாணடம, விடைகொடுததபடலம, 17-வது கவி

"சுடபரனறனனவெனறு தயரதனிருந்தகாலத்
தமபாகள்பெருமானீய்ந்த வொளிமணிகடகத்தோடுங
கொமபுடைமலையுநதேருங குரகதக்குழுவுந்துசு
மபரத்தனந்தார்த்தா னலரிகாதலனுக்கீய்ந்தான"

இஙனமம, "சமபரன்றனனவெனறு தயரதனிருந்தகாலம" எனபதற்கு, 'தசரதமகாராசன் சமபராசூரனைச் செயித திருந்தகாலம' எனபது பொருளாம.

இதனால், சமபராசூரனுகுந் தசரதமகாராசனுக்கும யுத் தம் நேரிடடது நிசம என விளங்குகினறமையால, மேற்படி தசரதனுகுத் துணையாகச் சானரோகுலதிலகனுகிய மதன

பாண்டியனும் சுந்தரபாண்டியனும் போனதும் ருசுவாகின றது. இசரதமகாராசனகாலத்திற் சானரோகுலத்தவாகள மகுடாதிபதிகளாய திராவிடநாட்டில் நாடாண்டிருந்ததும இதனால் தெரியவருகினறது.

இங்ஙனஞ் சானரோர்குலத்தவர்களுகுரிய இராசவிருதுக ளுகு விபரங்கூறியானபடியால, இனித தங்ககாசுபடத்தி கு விபரஞசொல்லுவோம்.

(படம்) சானரோர் தங்கக்காசுப்படம.

காசுகளபோடு நாட்டில வழங்கிவரசசெயவது மகுடாதி பதிகளாகிய அரசருகேயுரியது. ஒருகாசு உண்டாயிருநதால, அந்தக காசுபோடடவாகள அரசர்கள எனபது தானுக விளங குகினறது. தமிழ்நாடுகளிற் பூவமுதல் உயர்தரமாறறுக தங்ககாசுகள உண்டுபண்ணப்பட்டு, நாட்டில் வழங்கிவந்தி ருகினறன. அந்தக் காசுகளிலெல்லாம் உயர்ந்தமாற்றுக் காசு சானரோகாசாம். தொல்காப்பியத்தில் தமிழராசாகளுக் குச 'சானரோர்' எனப் பெயர்வந்திருபபதால், 'சானரோர் காசு' எனபதற்குத் 'தமிழ்நாட்டரசர் போட்டகாசு' என்பது பொருளாகும்.

'சானரோர்' எனனும்பெயர் பிற்காலத்தில் 'சாணர' என மருவுவாயதால், சானரோர்காசுக்குச் 'சாணர்காசு, சாணரக காசு' எனப் பெயராயிற்று. 'சான்ரோகாசு, சாணரகாசு' எனனுமபெயர்கள தொனறுதொடுதத தமிழ்நாடுக்குலதத வர்கள சகலர்வாயிலும் யாதொரு விகற்பமுமின்றி பிறநது இயல்பாகச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கினறன. எகுலத்தவ ரை வினவினும் சாணரக்காசு உணடென்றும, அதிலும் உ யர்ந்தமாற்றுததங்கம் இல்லையெனறுஞ சொல்லுவாகள் மூ கியமாக காசுகடைச் செட்டிகளெலலாரும ஒனறுபோல் சாகூபகருகினறனர் இந்த விஷயதத்திற் பாரப்பார், செட்டி கள், சூதகிரா, பஞ்சமர்களெல்லாரும் ஒன்றுபோல சானரோ காசு உண்டெனறும, அதில்பணிவிருகூமுதலிய முத்திரை அடையாளங்கள் உண்டென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். நாடடி

லுள்ளவர்களெல்லாரும் உண்டெனறு சாட்சிபகருகிற காசு முன தமிழ்நாடடில் வழங்கிவர இல்லேயெனறு யார்சொல்லத் துணிவான? மேற்படிகாசு உண்டெனபதற்கு இது உலகவழக் குசசாட்சியாம. அந்தக் காசை ஒருவன கண்ணினுற்காண திருந்தபோதிலும, மேற்படி காசு உண்டெனபதற்கு உறவரும பகைவருமாகிய தமிழ்நாட்டவரெலலோருஞ் சொல்லி வரு கிற சாடசிபோதுமானதாம. நாடெல்லாஞ் சொல்லுஞசாட் சி ஒருகாரியம உணடெனறு நமபுதற்குப போதாதா? மேற் படிகாசு உயாந்தமாறறுத தங்கமானதால், ஆபரணங்கள சமைபபதற்கு அழிபடடுப்போனமையால், சானரோகாசு கள இககாலததில் அருகிபபோய்விட்டதாகத் தோனறு கினறது. ஆயினும அந்தக்காசு புதையல்களிலாவது, பூர்வ நகைகளிலாவது, சோந்திருக்குமெனறு நமபுதற்கேதுவிருப் பதால, சானரோர்குலப் பூர்வோத்திரந் தலங்குமபடி செய் திருக்கிற கடவுள் ஏற்றகாலத்தில் அந்தக்காசு வெளியாக வுகிருபபைபிலவரெனறும நம்பலாம. உத்தேசம் இருபது வருடஙகளுகுமுன, விருதுபட்டிக்குச் சமீபமான ஓரிடத் தல மழைததணணீரானது அறுதது பிடங்கிகொண்டுபோன ஓரிடத்தில, மாடுமேய்கிற பிள்ளைகள் கண்டெடுத்த புதையலொனறில் சானரோகாசுகளிருந்ததாகக் கேள்விப் படடிருக்கிறோம்.

காசுகளெல்லாம் அழிந்துபோனபோதிலும, அந்தக்காசு உணடாயிருந்ததென்பதற்குத் தமிழ் நாட்டாரெல்லாரும் ஒனறுபோல சொல்லிவருகிற சாடசி போதுமான சாட்சியா கும. இந்தக்காசுக்கிருக்கிறதுபோலொத்த சாட்சிகள் பூர்வ பரமபரைக்கதைகளி லெதற்கும இல்லேயெனத் துணிவுகொ ளாடுரைகலாம். இது உலகவழக்காகிய சாட்சி.

சானரோர்காசு பூவத்திலுண்டாயிருந்ததற்கு மூறசாட்சிக ளுமூணடு. அவை வருமாறு:

(1.) அங்கிலேய ஆகிரியரகிய உவின்சிலோ (Dr. Winslow) பணடிதா எழுதிய அகராதியில், 'காசு' எனனும பெய ருகுகடியில் "சான்ரோனகாசு—சாணரக்காசு, S. A name of the

பொற்காசு, said to have been invented by one of the சான ரூர Caste." எனகிறார். இதில், 'சானரூர்காசு' உணடெனறு தெளிவாய்ச்சொலலியிருகிறது. இந்தபபடி 'சானரூர்காசு' உண்டாயிருக்க, சான்ரூர்குலத்தவாகள் பூர்வத்தில் நாடாள விலலை யெனறு யார்சொல்லத்துணியலாம்? அவாகள் போ ட்டகாசு பொனனிலெல்லாம உயர்மாற்றுப பொனனுகிய உயர்ந்த தரகத்தில் உண்டுபண்ணபபட்டிருபபதால், அவன குலமும குலஙகளிலெல்லாம உயர்குலமெனறு அந்தக்காசு தானே பறைசாற்றிவருவதுபோலிருகினறது. அநதக்காசு தமிழரசு ஒழிந்துபோகிறகாலம்வரையினும மாறிமாறிட போடபபட்டுவநததாகத் தோன்றுகினறது. அந்தககாசுகள குறைவுபடாது நெடுங்காலம் வழங்கிவந்திருபபதினலேதா னே, நாடெல்லாம் நெடுங்காலம் அந்தக்காசுகள் காலுக்குள ளுஙக ளைகைக்குள்ளுங் கிடந்து புழங்கியவைபோலாயின.

(2.) அங்கிலேய ஆசிரியராகிய இரட்டிலர் (Dr Rottler) எழுதிய அகராதியில், 'காசு' எனனுமபெயருககு அடியில் "சாணரைக்காசு; a gold coin having the impression of a toddy man." என்று எழுதுகிறார். இதில், சானரூர்கா சில் தாலவிருக்முதலிய தமிழரசருகள் குறியடையாளஙகள பதித்திருந்ததெனச் சொல்லியிருப்பதால், மேற்படி இரடடி ராசிரியர் மேற்படி அகராதி எழுதுகிறகாலததில இந்த அர குலக் குறி அடையாளங்களேயுடைய காசுகள நாட்டில் வழ கிய பழக்கமுண்டாயிருந்தது நிசமெனத் தெரியவருகினறது

இந்தக்காசு போடடுவருகிறகாலத்தில், இந்தத் தமிழரசு லக் குறியடையாளங்கள், அரசகுலமகிமையென நாட்டில ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு தன்குமதிக்கபபட்டு வந்திருப்பது வி ஙகுகினறது. குலத்துக்கு ஈனமான குறியடையாளங்களே அ சாகள் ஒருபோதுங் காசுகளிற் பதிககமாட்டார்களே! அனை யும இந்த அமுதவுற்பத்திக் குறியடையாளங்கள் ஒருகுலத. ககுரிய பூவ மகிமைகுகேற்ற குறிப்புகளாயிராதிருகுமே யாயின், தமிழரசாதனத்தில் அபபடங்களைச் சித்திரிதததுக் ட ஒருபோதுந் துணியார்களே.

இந்தப்படி சானரோர்குலக் குறியடையாளங்களோடு போ
ப்பட்ட காசு உண்டாயிருக்க,சான்ரோர்குலத்தவர்கள் பூர்வத்
ல் நாடாளவில்லையென்று யாசொல்லத்துணியலாம?

(3.) சாலிவாகன சகாப்தம 1255-ல் உற்பத்தியான திரு
வன்காடடுச் சானரோர்குலத்துத் தாமிரசாதனத்தில், சான
ராகாசுபபடமும், தாலவிருக்ஷப்படங்களும அமைந்திருக
ன்றன நாளது சகாபதம் 1796 ஆனமையால, மேறபடி
தனம இதற்கு 541 வருடங்களுக்கு முனனுள்ளதாகும
னதால், 541 வருடங்களுக்குமுனனே மேற்படி காசு இரு
ந்ததாக ஒப்புகொளளபபடடிருக்கிறது * சானரோர்குலப
ராலீகமகிமைகளைக்காடடும் படங்களோடு, காசுபபடமும
லவிருக்ஷபபடங்களுஞ் சாசனத்தில் அமைந்திருபபதினால,
வைகள் மேற்படிகுலப் பூர்வமகிமைகளைகாடடும படங்க
ாம். மேற்படி காசுகள உண்டுபண்ணபபடுகிறகாலத்தில்,
னவிருக்ஷங்கள் எவவாறு சானரோர்மகிமைக் குறியடையா
ங்களாக இருந்தனவோ, அவ்வாறே, மேற்படி தாமிரசாத
ம் உண்டுபண்ணபபடுகிறகாலத்திலும மேற்படி கற்பக
ருக்ஷங்கள சானரோர்குலமகிமைக் குறியடையாளங்களாக
ருந்துவந்ததுந் தெரியவருகிறது. பினனுண்டான தாமிர
சாதனத்தில் கற்பகவிருக்ஷக்குறியடையாளப் படங்களிருபப
தால், முனனுண்டான காசிலும் மேற்படி கற்பவிருக்ஷப
டம முதலிரிகைகப்பட்டிருந்தது உண்மையாகும.

(4.) தக்ஷண இந்தியாவிலுள்ள சக்கரபுரிபபட்டணத்திற்
ாவம செங்கோலோச்சிய சுராபாண்டிய மகாராசனகாலத
ல ஒருபகைகந் தாலவிருக்ஷ உருவம, ஒருபக்கஞ் சிங்க உரு
ம, முத்திரிகைகப்பட்டு, அறுபத்தாறு பாண்டியா பெயருக

---

* வேனிஸவாததகரது காசைத் தபபிதமாய்ச 'சானரோ
ாசு' எனறு சொல்வதாக ஐரோபபியர் சிலர கூறுவது பிசகு.
ஷி வர்த்தகரது காசுகள் 16-ம நூற்றாண்டுகளும 18-ம நூற
ாண்டுகளும் இடையிலுள்ளவைகள; தாமிரசாதனமோ 13-ம
ாற்றாண்டில் உற்பதியானது.—*Cf.* 'Venetian Ducats', *Madras Mail, 4th July* 1873.

கும், அறுபத்தாறுவகைத் தங்ககசாசுகள்* உண்டுபண்ணப் பட்டன. இந்தகசாசுகளேச்சுட்டி, சானரோகுமமி, 53-வது, 54-வது கவிகளிற் கூறியிருபபது:

53-வது கவி·

"திருமங்கிலியத்தொடு சோததுகசட்டிடச்
செயதன னுததரவனறியின னை
மொருபுறந்தால மொருபுறஞ்சிங்க
முறுபொற்காசொளிர மினனரசே."

54-வது கவி

"அறுபததாறு வகையமைத்தாரல்வா
லாடனமிகுபூத நாதனேயுத்
தறைங்கணணிலவெற்றி கொணடமெருமலாத்
தாமரைவாழ்தரு மினனரசே."

இந்தப்பிரகாரம் சூராபாண்டியபுராணச்சாடகியால் சான ரோகாசு பூர்வத்திற்போடபபட்டது ருசுவாகினறது.

(5) சிங்கமுகவளவன் இலஙகைகருமனனஞகமம, விகிரமபாண்டியன அவனுகருள இளவரசாகவுமிருநதுவருகிற நாளேயிலே, சிங்கவளவனபெயர் அகததிம, விகிரமபாண டியன்பெயர் புறத்துமாகச் சிததிரிததுத் தங்ககசாசு போடப பட்டது. இதற்குஞ் சானரோர்காசு எனறுபேர்.

இதைசசுட்டிய சானரோகுமமி, 214-வது, 215-வது கவி களை வருமாறு:

214-வது கவி·

"அப்போதுவிக்கிரமன் மாமுனிசொற்படி
யாக்கியபொற்றிரளத்தினேயும்
இப்புவிதன்னிற் காசாகஙித்தின்னமத்தை
யினபத்தருங்கடன் மினனரசே."

215-வது கவி:

"புறததிஞ்சிங்கமுக னுமத்தையுள்ளினு
மாகபபொறித்துப் புனேயிலஙகைத்

* சானரோர்மரபு, 69-வது, 70-வது பக்கம காண்க.

தறைக்குள்வழங்கும் படிக்கருள்செய்தனன்
ருனென்று, கும்மியடியுங்கடி.''

சானரூர்புராணம், சிங்கவளவனபடலம், 43-வது, 44-வது கவிகளிற் கூறியிருபபது :

43-வது கவி :

'' எங்கிருந்துமவ்வானரு ளேயெனவெண்ணி
சிங்கவாகுவுகருதததனன மருநதினிற்சுகத்திற்
றங்கமாகியமாடையைத் தனபெயர்புறததும
வங்கநீளகடனமனனன பெயரகத்துமாய்வரைந்து.''

44-வது கவி :

'' மனனுசிங்களநாட்டிடை வழங்குவித்தியநற்
பினனாமேம்படி வகையனெனருருப்பெயர்பெற்று,
தன்னிலெண்ணரிதாகிய தனகீனதழைபப
சொன்னதேசத்தைச் சிங்கனறன்சொற்படிகாத்தான்.''

இங்ஙனம் சிங்கவளவனும் விக்கிரமபாண்டியனும் இலங்கையில்போட்ட சானரூர்காசுக்கு விபரங்கூறியிருக்கின்றது. மேறகுறியவைகளினால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள நாலா மண்டலங்களாகிய சோழமணடலம், தொண்டைமண்டலம், பாண்டிமண்டலம், சேரமண்டலம, ஈழமண்டலங்களில் மேற்படிகாசுகள் மிகுவிஸதாரமாக வழங்கிவந்ததாகத் தெரியவருகிறது. புராணகாவியக்கதைகளுக்கொப்பந்தம், பொன் உற்பத்தியைச்சுட்டிக் கூறியிருகின்ற கதை புராணசித்தாந்தமென மனதில்வைத்து உள்ளுறையான சத்தியத்தைக் கொள்ளவேண்டியது.

மேற்கூறிய கருத்துகள் சான்ரூர்குலப் பூர்வகாசுகளாம். இவைகளுக்குப பிற்காலத்திலுஞ் சானரூர் காசுகள உண்டெண்ணப்பட்டு வந்திருகுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனதால், தமிழாசொழிந்து வெகுகாலமாகியும, மேற்படி காசுகள் நெடுகிலுமிருந்துவந்ததுமனறி, மிகு சீர்த்திபபிரதாபத்துடன அதனபெயர் நாளதுவரையினும் தமிழ் நாடெங்ஙனமு மிகு முழக்கமபெற்றுநிற்கினறதே. இந்தக்

காசு அற்பசொற்பமாக அதிபூர்வகாலத்தில் மூலைமுடக்கு களிற் சந்துபொந்துகளில் செயயபபட்டதாயின, பூலோகத திற்றோன்றிய வெகுவெகு காசுகள பெயாமுதலாயத் தெரி யாது மங்கிபபோயவிடடதுபோல, இதுவும பெயர்நாமமு மில்லாது அழிநதுபோய்விடுமல்லவா? ஒரு ஏழைமரமே றிச் சானறுன எபபோதோ ஒருகாலததில எந்த மூலையி லோ போட்டகாசு தமிழரசொழிநது சுமார 450 வருஷங்களா கியும, பதினெடடுவரத்தியமும இன்னிசையுடன முழஙகி இனபந்தருமபிரகாரம, தமிழ்நாடெஙகும எவர்வாயிலும இனபமுறச் "சாணரேகாசு, சாணரக்காசு"* எனத் தொனி த்து, "அபபா செடடி சாணரேகாசு, இருகுதா" எனறு வா யூற வினவிவரச்செய்ததாக மகிமையுடைதானதாய் என றும வாசஙகமழுகினற வாடாமல்லிகைபோல் இலஙகி கம கமவென மணமவீசி நிற்கினறதே, இதனகாரணமெனன? 'ஏழைமரமேறிச் சான்றுனெருவன' போட்ட காசானதினு லேயல்ல, தமிழ்நாடெனனேத்தையும ஏகசுலத்தினராய் அர சாண்டு, மானிடருலகதிற்கு இனறியமையாத அமுதவுற்பத்தி கண்டறிந்து, அநத அமுதவினிபபை எவரும் அநுபநதி இன பங்கொள்ளுமபடிசெய்த பூர்வதமிழரசாகளாகிய சானறோ கள் தமிழ்ச்சத்திரியகுலமகிமையாக இராசலிருஷமாகிய கற் பகவிருஷத்தின் வடிவையும், இராசமிருகமாகிய சிங்கத்தின வடிவையும அமைத்து உண்பெணணிய காசானதினுலே அந் தக்காலின்பெயா நாளதுவரையினும தமிழ்நாட்டுக் குலத்தவர் களுக்கெல்லாம, உயர்தரத்தங்கமானதினுல் இனபமும, உயர் தர ஆபரணங்களாவதினுல் மகிமையுந்தந்து நிற்கினறது. இபபெயாபெற்ற காசு போட்டவர்கள் எபபடிப்பட்டவாகளா யிருந்திருக்கவேண்டும். புத்திமான்கள் சொல்லக்கடவாகள்.

"அரசு ஒழிந்தும், காசு ஒழியவில்லை;
அரசினமகிமை யொழித்தது,
காசின்மகிமை விளங்கிநிற்கின்றது"

---

* 'சானறோர்காசு' எனபதனமரூஉ.

தமிழ்நாடிருகுமபுரியந்தம, சானரோர்காசு மகிமையுட நிற்கும எனவும, தமிழ்பபாஷையிருகுமப பரியநதம 'சான ரோகாசு, சானரூர்காசு' எனகிறபெயரும நிற்கும எனவும நமபுதறகிடமுண்டு.

இவ்வாறு சானரோர்குலவிருதுபபடங்களுகும தங்கக்கா சுபபடத்துகும விபரம கூறியாணமையால், இனிக கற்பக விருகூஷப்படங்கள, அமுதவுற்பததியாயுதபபடஙகள ஆகிய 12 படங்களுக்குப பொருளுரை யெடுததுரைபபோம.

(ஏ) கறபகவிருகூஷபபடங்களும, அமுதவுற்பததியாயுதப படஙகளும.

விருகூஷசாதிகளில் ஐந்துவிருகூஷங்கள் மேனகுலவிருகூஷங் களென நூல்கள பேசுகின்றன. அவைகளுக்குப 'பஞசதருக கள, ஐந்தருக்கள' எனறு பெயராம. அவை முறையே கற்ப கம, அரிச்சந்தனம, சந்தானம, பாரிசாதம, மந்தாரம எனப னவாம். இந்த ஐநதுவகை விருகூஷங்களிற் கற்பகவிருகூஷங் கள மிகவும அருமை பெருமையாக எணணபபடுவதனத. மிருகசாதிகளுகுள் சிஙகமானது இராசமிருகமாயிருபபது போல, விருகூஷசாதிகளுகுள கற்பகவிருகூஷம் இராசதரு வாம. கற்பகாலம எனபது இநதுகணிதநூல்களில் நெடுந் தொகைகொணட ஓர காலவளவாகும. கற்பகவிருகூஷங்கள நெடுங்காலம சுமார ஆயிரமவருடங்களுகு இருகததக்க விருகூஷஙகளானதால், அவைகளுகுக 'கல்பவிருகூஷங்கள, கற்பவிருகூஷஙகள, கற்பகவிருகூஷஙகள' எனப் பெயராயின.

விருகூஷசாதிகளுக்குள் அமுதவுற்பத்திக்கேற்ற விருகூஷங்கள் எவைகளோ அவைகளே கற்பக விருகூஷங்கள என்னப்படுகின றன. கற்பகவிருகூஷங்களுக்குள் மூகியமானவை பனை, தெ ஙகு, ஈந்து எனனும மூனறுசாதி விருகூஷங்களுமாம. கமுக மரமானது சாயலிற் கற்பகவிருகூஷத்திற்கு ஒத்திருபபதினு லும, அவ்விருவகைவிருகூஷத்துக் கனிக்குலைகள ஒன்றோடொ னறு உருவத்தில் ஒற்றுமைபற்றியிருபபதினுலும, அதில் வினைகினற பாகஙகளும பாக்குக்குலைகளும மங்கலசோபனதி

னங்களுக்கு இன்றியமையாது வேண்டியிருப்பதாலும், அது வும் கற்பகவிருக்ஷமென மதிக்கப்படுகின்றது. கருமபானது சொற்ப ஆயுளுடைத்தானதாயிருந்தபோதிலும், அதில் உற்பத்தியாகின்ற அமுதம மற்றக் கற்பகவிருக்ஷங்களின அமுதத்திற்கு ஒத்த மதுரமுடையதாயிருபபதால், அதுவும் கறபகம எனனபபடுகின்றது இவற்றுள, பனை, தெங்கு, ஈந்து மூன்று மே சாதியான கற்பகவிருக்ஷங்களாம இவைகளில் முதற றரமான அமுதஞ்சுரபபதால், இவைகள் பூவுலகதில மானிட குலத்தவர்களுக்கு மகா அருமையானதருக்களாயின. பூலோகததில் மதிய ஆசிரியாகனடத்திறகு மேற்கிலுள்ள நாட்டாகளுகு 'கற்பகவலலி, சோமவலலி' எனப பெயாகொணட திராட்சகனிமது அருமையாயிருந்துவந்தபிரகாரம, கிழதிசைதாடடார்களுகு மேற்படி மூனறுவகைவிருக்ஷங்களில ஊறி வடியும் மது அருமையாயிருந்துவந்தது. திராட்சக் கனிகளுகும் கனிகுலைகளுகும, மேற்படி பனை தெங்கு ஈந்துவிருக்ஷக்கனிகளும் கனிகுலைகளுஞ் சாயலில் ஒததிருகினறமையால், அவைகள் ஒருகுலத் தாபரங்களாக மதிக்கப படுகினறன

மேற்படி கற்பகவிருக்ஷங்களால் மானிடகுலத்தவர்களுகு விளைகின்ற பிரயோசனங்கள் மிகுதியாயிருபபதால், அத்தருகள நிணைததெல்லாம் அளிகும விருக்ஷங்களெனப பூவுலதா மதிததுவந்தனா சுராகளாகிய இமயமலைநாட்டாருக்கு இந்தககற்பகவிருக்ஷ அமுதமே முக்கியமான உணவுபபொருளாயிற்று. கற்பகவிருக்ஷச்சோலைகள நடுவில் வசிபபவாகளுகு வேண்டிய அருமைபபண்டங்களெல்லாம அமமரங்கள உதவின. தபோவனங்களிலெல்லாம பூவுலதிற கறபகச் சோலைகள் மிகுந்திருந்தமையால், அவ்விருக்ஷங்களின் அமுதம் ரிஷிகளுகு உணவுபபொருளாயிற்று. ரிஷிகளுகுக் கற்பகப்பாலும, காமதேனுவாகிய மலம பசுப்பாலும, சாகமூல பலாதிகளும் முகிய புசிப்புப்பண்டங்களாயின. ஆனதால், ரிஷிகள் கற்பகவிருக்ஷங்களினகீழிருந்து தபஞ்செய்துவந்ததாக நூல்கள் பேசுகினறன.

கயிலாசகிரியைக்குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கிற ஒருநூலி
கூறியிருக்கிறதாவது *

"கயிலாசகிரிக்கு வலதுபுறத்தில் மூன்றுகற்பகவிருக்ஷ
களுக்கு நடுவிலே ஆதிசேடன தவசுசெய்கிறான். அதற்கு
கீழ்புறம் யமதருமராசன் ஒரு அக்கினிகுண்டத்தினமத்
யில் ஒரு கற்பகவிருக்ஷத்தினகீழ்த தவசுபண்ணுகிறான். அ
தற்குக்கீழ்புறம் மூனறு ரிஷிகள் இரண்டு கற்பகவிருக்ஷங்
ளின்கிழிருந்து தபஞ்செய்கிறார்கள். கயிலாசபருவதத்தடிக்
சமீபத்தில் ஒருவன் கற்பகவிருக்ஷசொரூபமாய்ச சுவாம
யைத் தரிசனைபண்ணுகிறான. அதற்குத்தெனபுறம, நாலு க
பகவிருக்ஷத்திற்கு அபபுறம பதமபாதாரிஷியும அவருடைய
மூன்றுசேஷர்களுந் தபஞசெய்கிறார்கள். அதற்குத்தென்புற
இரண்டுகற்பகவிருக்ஷமிருக்கிறது. அதற்குமேல்புறம் இரண்
டு கற்பகவிருக்ஷத்தினகீழே கிரிஷ்ணவர்மா எனகிற பிரா
ணன தபசுசெயதுகொண்டிருக்கிறான. அதற்குமேல்புறம ஒ
கற்பகவிருக்ஷத்தினகிழாக ஓமகுண்டத்தடியில் சயனேஞ்த
னபாதா தபசுபண்ணுகிறார் அதற்குமேறகே ஒருகறபகவி
க்ஷத்தின்மேல் சுவேதபாங்கரிஷி தபசுபண்ணுகிறார். அதற்
வடககே புஷ்கரணிதத்கரையில், இரண்டு கற்பகவிருக்ஷ
தினநடுவில் கிரிஷ்ணவாமரிஷிபுங் கனகரூபிரிஷியுந் தவ
செயகிறார்கள்" எனபதாம.

இதனால் கற்பகவிருக்ஷங்கள் அமுதத்தினிமித்தமும், கனி
னிமித்ததமும் ரிஷிகளுக்கு மிகவும் அருமையானதருகளாயி
ந்துவந்தது தெரியவருகினறது. இவ்வாறு ரிஷிகளுக்கு அ
மையாயிருந்துவந்தவிருக்ஷம் அரசர்களுக்கும் அருமைய
யிருந்துவந்தன. இவ்வாறு இவ்விருக்ஷங்கள் ரிஷிகளுக்கு
அரசாகளுக்கும் அருமையாயிருந்துவந்தமையால், இவை
ளோப பரிபாலனஞ்செயயுந்தொழிலைப் பூர்வத்தில் அரசர்க
மகிமையான தொழிலெனமதித்துத் தங்களகுலத்துக்குள்
மைத்துக்கொண்டாகள்.

---

* Vide Taylor's Oriental MSS, Appendix B, p 17.

சூத்திரகுலத்தவர்களுக்கு உழவுத்தொழிலும், வைசியகுல வாகளுக்குச் செடுத்தொழிலும, பார்ப்பணக்குலத்தவர்களுகு ஏறறுண்ணுந்தொழிலும, அணுபோகத்திற்கு வேண்டிய பூர்வ சிறந்ததொழில்களாக மதிகபபட்டவந்தபிரக்ரம அரசகுலத்தவர்களுக்கு 'விசயம' எனப பெயர்பெற்ற பண்டமுற்பத்தியாகும கற்பகவமுத ஈகையாகிய தொழில் பூர்வத்தில் அரிய சிறந்த கருமமாக மதிகபபட்டது. 'உழவுததொழில், செட்டுததொழில், ஏறறற்றொழில், கற்பகவமுதவுற்பததித்தொழில' இந்த நாலு தொழிலகளில் அரியதொழிலெது? உழவுததொழில எவரும எளிதிற் செய்யலாம, செட்டுததொழில எவரும எளிதிற் செய்யலாம், ஏற்றற்றொழில எவரும் எளிதிற் செய்யலாம், கற்பகவமுதவுற்பத்திததொழிலோ எவரும எளிதிற் செய்யத்தக்க தொழிலல்ல. எவராலும எளிதில் முடியத்தசக தொழில் செய்பவனல்ல. எவராலும் எளிதில முடியமாட்டாத தொழில் செய்பவனே பெரியவன. ஆனதால் புராதன அரசகுலததவர்கள் இந்த நாலு தொழில்களில் அரிய கருமமாக மதிகபபட்ட தொழிலைப் பூர்வததில் தங்கள்குலத்துக்குள் அமைத்துகொண்டனர்.* பூர்வதமிழரசர்கள் அரசருகுரிய ஆறு தொழிலகளையும் மனமையுடன நடப்பித்துவருகிறகாலத்தில், தங்கள்குலத்தவர்களைக்கொண்டு கற்பகவிருக்ஷ வமுதவுற்பததித்தொழில் நடபபிதது வந்தும் மனமையான கருமமாக எணணபபட்டது. அரசருகுரிய ஆறு தொழில்களையும இழந்தவர்களாய்பபோன காலத்தில், கற்பகவமுதவுற்பத்தித்தொழில் தனிநிலையில் அருமை பெருமையிற் குனறிப்போய்விட்டது.

அமுதவுற்பத்திசெய்தல் பூர்வத்தில் மனமையான தொழிலாக மதிக்கப்பட்டவந்ததினாலே, இந்தத் தாமிரசாதனத்தில இராசவிருத்திப்படங்களுக்குப பின்னுக, கற்பகவிருக்ஷப்படங்க

* வேந்தனுயிரதலேவன தலேவியையிருமபிச் செல்கையில், மடன்மா' என்று சொல்லப்பட்டுப் பனமடல்களாலாகிய நதிரையிலேறிச்சென்று தன்னாவின மிகுதியைக் காடுபதி பூர்வவழக்கு.—cf. குறள், BK. iii, chap. 114, 1.

ளும, அமுதவுற்பத்தியாயுதப்படங்களுங் குறிக்கப்பட்டிருக் கினறன. அத்தப்படங்களுக்கு விபரம்வருமாறு :

(i.) இரட்டைப்பணவிருக்ஷப்படம.*—இந்தவிருக்ஷத்திற் குத் தாலவிருக்ஷம் எனவும டெயாவரும். கற்பகவிருக்ஷங் களுள, தாலவிருக்ஷமானது முதற்றரவிருக்ஷமாம. இதன அமு தமும, கனியும, விசயமும் உணவுப்பண்டங்களாகும். இது மங்கலவிருக்ஷமாகும்.

(ii) இரட்டைத்தெங்குவிருக்ஷப்படம்.—இந்தத்தருவுக்குத ‘தெனனமரம’ எனறுமபேராம. இதன அமுதமும, கனிபும், விசயமும் உணவுப்பணடங்களாகும. இதுவும் மஙகலவிரு க்ஷமாகும்.

(iii) இரட்டையீந்துவிருக்ஷப்படம —இதற்கு ‘ஈச்சமரம’ எனறும பெயர். இதன அமுதமும், கனியும, விசயமும உண வுபபண்டங்களாகும. இதுவும மங்கலவிருக்ஷமென்று சொ லலபபடும.

இந்த மூனறுவகைவிருக்ஷங்களும சாயலிலும இவறறின ஓலை கனிகளின் வடிவததிலும இசைந்திருகினறன.

(iv) அமுதவுறபததிறகுவேண்டிய ஆயுதங்களின்படங்கள

(a) சந்திராயுதபபடம.—இநத அரிவாளானது ‘ இளமபி றை’ வடிவுபோனறிருபபதால, அதற்குச் சந்திராயுதம எனப பெயராயிற்று. இது பாளைமுதலானது சீவுகிற கருவி.

(b) இடுகிப்படம.—இது அமுதம ஊறி வடியும் பாளை களை உருவிப பகுவப்படுததறகாக ஆயுதம்.

(c) வணடுருதறிப்படம.—இவ்வாயுதம கற்பகவிருக்ஷத்தி இளமபாளைகள், இனங்குருத்துகளில்வந்து விழுகினற வண்டு களைக் குத்திக் கொல்லுதற்கேற்ற கருவியாம.

(d.) பாளைத்தடிப்படம். இந்த ஆயுதம அமுதம ஊறி வடி யும் பாளைகளைத் தட்டிப பகுவப்படுத்தும் கருவியாகும்.

---

*காஞ்சிபுரம காமாட்சியம்மன சன்னிதியில் உற்பத்தியான சான்றோ பூர்வ தாபிரசாதனத்தில் முதல் ஆதித்த தாடாள் வாணிய சுராபாணடியராசன் பனைவனைத்தி அமிர்த திர்மி தஞ்செய்தபரவனை வார்ப்பிலமைத்திருக்கிறது.

(e.) தீட்டாம்பலகைபபடம.—இது சந்திராயுதமமுதலான கத்திகளோத் தீட்டிக் கூர்மைசெய்துகொள்ளுங் கருவியாம.

(f) இரட்டைச்சிலமபுபபடம.—இது கறபகவமுதவுறபதி செய்கிறவர்கள் இருபாதங்களிலுமபூட்டிகொள்ளுந் தளோயாம.

(g.) நீற்றுப்பட்டைப்படம.—இந்த ஏனம கற்பகவமுத நஞ்சுமுறிகளுஞ் சுண்ணப்பலபம் வைத்திருக்கும சுண்ணப பொடிசசெபபாம.

(h.) அமிதகமண்டலப்படம.—இந்த ஏனம் கற்பகவ தாமிறகிலைகளுங் குமபமாம.

இந்தபபிரகாரம, திருவெண்காடுத் தாமிரசாதனபபடங்களுக்குப பொருளுரை கூறியானபடியால், இனி மேற்படித தாமிரசாதனத்து எழுதபபடடயத்துகு விபரஞ் சொலலுவாம

இரண்டாவது.

திருவெண்காட்டுச் சானறோர்குலத்துத் தாமிரசாதன எழுதபபடடயதனின பொருளடகம.

1. திருவெண்காடு தஞ்சைநகராஞ்சில்லா, சீர்காழிதாலூகாவில், காவிரிநதிச்சங்கமதில், காவிரிப்பூமபடடணதிறகுச் சமீபத்திலிருக்கினறது.

2. இந்தத் தாமிரசாதனப்பட்டயம் இப்போது பசுபதி புணிகுசட்டநாதகுருக்கள் பரமபரையிலுளித்த பசுபதிகுருகள்வசத்திலிருக்கிறது.

3. இந்தப்பட்டயம வீரசிங்கதேவ* மகாராயர் காலத்தில், சாலிவாகனசகாப்தம் 1255 ல் உற்பத்தியாயிற்று. இது கிறிஸ்தாபதம் 1332 க்குச்சரி.

4 'இலங்காபுரித்தலேவர்' எனவும், 'இலங்கைமனனர்'

---

* 'தேவன்' எனபது பூர்வத்தில் 'அரசன்' என்னுஞ சத்திரியகுலப பட்டபபெயருடன் ஒருபொருள்கொண்டபெயராக வழங்கபபட்டது. 'காளிதாசன, ஸ்ரீ ஹர்சமகாராசன முதலானவர்கள் செய்திருக்கிற வடமொழிநாடகங்களிலெல்லாம யாதொரு விகற்பமுமின்றி அரசனுக்கு 'தேவன்' எனவும், அரசிக்கு 'தேவி' எனவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எனவும் பட்டப்பெயர்பெற்றிருந்த சான்றோர்குலமேனமக்கள் எழுநூறுபெயர திருவெண்காட்டிற் சபைகூடி, காந்தமாரிஷி பரமபரையில் வீரசைவர் மரபிலுதித்த பசுபதி புனுகு சட்டநாத குருக்களுக்கு எழுதிக்கொடுத்த தாமிரசாதனபபடயம.

5. இத்தத் தாமிரசாதனம் காந்தமாரிஷிமடத்துச் சிலாசாதனபபடிக்கு எழுதப்பட்டது.

6. சான்றோகுலத்தவாகள், சுராபாண்டியமகாராசன சத்திரியரிஷியாயக் காந்தமாரிஷி எனப் பெயாகொண்டு கஙகா நதிதடீரத்தில் தபஞ்செய்கையில், நாகாகுலச் சத்திரியக கனனியர்கள் எழுவரைக காந்தருவமணஞ்செய்து பெற்ற ஏழு புத்திரர்களுடைய வமிசத்தவாகள.

7. மேற்படி சத்தவழுதிகள் வங்கிசத்தார் அண்டரெண்ட வனதிதிவிருநத தாருகன், அமத்திகன முதலான அசுராகளச சங்காரஞசெயது வெற்றிகொண்டவர்கள்.

8. காந்தமாரிஷி என்ப பெயர்கொண்ட சுராபாண்டிய ராசனும, அவன வமிசததவர்களும பூர்வதிதில சுராபாணமாகிய அமுதவுறபதிதமுறை கண்டறிந்தவர்கள்.

9. அமுதவுற்பத்திக்கு வேணடிய ஆயுதங்களுக்கு விபரம்.

10. மேறபடி சுராபாண்டியராசன் வமிசத்தவர்களாகிய சானறோர்கள் பூர்வத்தில் தொணடைமணடலம ஆண்டவர்கள்.

11. இராவணன்மந்திரி மகோதரன சானறோர்குலத்தவன்.

12. தமிழ்நாடுகளில் நாலாதிசைகளிலும் வசிகினற சானறோர்குலக் கினபபிரிவார்களுகு ' நாடான, நாயகன, கவுண்டன், கிராமணி' முதலான தமிழ்ச்சத்திரியகுலப் பட்டப பெயர்களுணடு. [வடநாட்டுச் சத்திரியகுலப பட்டப்பெயர்களோ 'இராசா, சிங்கு, இராயர்' முதலியனவாம்.] தமிழ்நாட்டுச் சதிதிரியர்கள் இனனுரென்று அறியவேண்டுமேயாகில், தமிழ் நாட்டுச் சத்திரியகுலப் பட்டப்பெயர்கள் பெற்றுவந்திருக்கிற குலத்தவர்கள் யாரெனறு தெளியவேண்டும.

மேற்படி பட்டப்பெயர்களுக்குப் பொருள்விபரம் வருமாறு:

(a.) தமிழ்நாடு ஆண்டுவந்த சத்திரியகுலத்தவர்கள் நாடாண்டுவந்தகாரணத்தால், 'நாடான' எனனும பட்டப்பெயர் பெற்றிருக்கின்றனர். இது வடநாட்டுச் சத்திரியகுலப் பட்டப்பெயராகிய 'இராசா' எனனுமமொழிகுச் சரியொத்தபோராம. தெனபாண்டி வடபாண்டிநாடுசெ சானரோர்குலத்தவர்கள் நாளதும் 'நாடான' எனனும பட்டபபெயர் பெற்றுவருகின்றனர்.

(b) தமிழ்நாகெள் ஆண்டுவந்த சதத்திரியகுலத்தவர்களாகிய சேரசோழபாண்டியர்களுக்கு 'நாயக' எனனும பட்டபபெயருண்டாயிருந்த காரணத்தால், அவர்களில் ஒருசாரபிரிவார்கள் நாளதும் 'நாயகன்' எனச் சொல்லப்பட்டுவருகினறனர். 'சேரநாயக, சோழநாயக, பாண்டிநாயக' எனப பூவத்தில் தமிழாசர்கள பெயரபெற்றிருந்ததுபோலவே, இக்காலத்திலும் காவிரிபபூம்பட்டணத்திற்கடுத்த திருவெண்காட்டுத்திசையிலிருச்கிற சானரோர்குலக்கிளைபபிரிவாகள் 'நாயக' என்னுந் தமிழ்ச் சத்திரியகுலப் பட்டப்பெயர் பெற்றிருகினறனர். 'நாயகன்' எனனும பட்டப்பெயர், 'இராசா' எனகிற வடநாட்டுச் சத்திரியகுலப பட்டப்பெயருகுச் சரியொத்ததாம.

(c.) சான்ரோர்குலத்தவர்கள் பூர்வ கவுண்டலீயகோத்திரத்தை யொட்டியவர்களானதால், அவர்களில் ஒருசாரபிரிவார் 'கவுண்டன்' எனனும பட்டப்பெயர் பெற்றிருகின்றனர். திரிசிரபுரம், கும்பகோணந்திசைகளிலிருக்கிற சானரோர்குலக்கிளைப்பிரிவார்கள் இக்காலத்திலுங் 'கவுணடன' எனகிற தமிழ்ச் சத்திரியகுலப பட்டபபெயர் பெற்றுவருகின்றனர்.

(d.) சான்ரோர்குலத்தவர்கள் பூர்வசத்திரியர்களாகிய சுரர்குலத்தவர்களை யொட்டிவந்திருகிறகாரணத்தால், இக்காலத்திலும் அவர்களில் ஒருசாரபிரிவார்களாகிய தொண்டைமண்டலச் சான்ரோர்கள் சுரர்குலத்தரசனுகிய இந்திரமகாராசனு

கூரிய 'கிராமணி' எனனும் பட்டப்பெயர் பெற்றுவருகினறனர். இவர்கள் பூர்வ சுர்குலச்சத்திரியப் பட்டபபெயராகிய "கிராமணி" எனனும படடபபெயா ஆதிமுதல் நாளதுவரையினும் இடையருது பெற்றுவநதிருக்கிறபடியால், அவர்கள் 'பண்டைச்சானரோர' எனறு சொல்லபபடடிருகினறனர. 'கிராமணி' எனனும பட்டபபெயா வடநாடடுசெ சத்திரியகுலப பட்டபபெயராகிய 'இராசா' எனனுமமொழிகுசெ சமரசமானதாம. ஆகவே தமிழ்நாடுகளில் மேற்கூறிய பட்டபபெயாகள் பெற்றுவந்திருகிற குலத்தவர்களெவாகளோ அவாகளே தமிழ்நாடடுச் சத்திரியகுலத்தவர்கள் எனத தீர்க்கமுற விளங குகினறது

(13) சானரோர்குலத்தவர்கள் பூர்வத்திற்பெற்றிருந்த பட்டபபெயர்கள வருமாறு :

(i) இலங்காபுரிச சிங்கக்கொடித்தலைவர்,
(ii) வைபபிலறு தலைமடியவைததோர,
(iii) வாடாதமாலை வணிகேசாதாடான,
(iv) அஞசுதுணி மன்னன,
(v) பஞசவர்ணப் பிரகாசன,
(vi) இந்திரஞாலவித்தைகற்ற பெரியோன்,
(vii) தேசதேசத்தில மனமகிழுமம ராசசமபனனன்,
(viii) தேசதேசத்திற் செஙகோற்செலுததி ஆடைமாடை* வழங்கிவந்தோர்.

(ix) கூடைதொடோம் எனறினரோர்.
(x) வேடரை வெனரோர்,
(xi) பஞ்சவர்ணப்பாவாடை பெற்றோர்,
(xii) தளுவம, வங்காளம, மகரம, சிங்களம், கலிங்கதேசஙகளில் எவரும் மனமகிழுமம ராசசமபனனன.

இதற்குச் சார்புரை.

தளுவநாட்டில், மேல்கடலோரததில், சுராபாண்டியனிருந்தரசபுரிந்த 'சக்கரபுரிப்பட்டணம்' இருந்தது. அந்தச சக்கர

* மாலைபொன்.

புரிகளு இக்காலத்தில் ' வட்டக்கலலா, வட்டக்கோட்டை, வட டகோட்டை, வட்டோதகர்' எனப பெயராம. அங்கிலேயநூல் களில அதற்கு Batuculla (வடகல்லா, வட்டக்கல்,) எனப் பெயர் கூறபபடடிருககினறது Batuculla* எனபதற்கு Round-Town (சகரபுரி) என்று தாறபரியமாகும்

(xiii) இராசவிருகஷங்களாகிய கறபகத்தருக்களில் அமு தவுற்பத்தி கண்டுபிடித்து, அமுதமிறகிச சுயர்குலச்சத்திரியர் களாசிய தேவர்கள் களிகைவதேதா. 'தேவர்' எனனுஞ சத் திரியகுலப படடப்பெயரா பூர்வதத்தில் பெற்றிருந்தவர்கள் சுரா குலதததவர்களாம். 'தேவர்' எனபதற்கு 'அரசர்' எனறுபொ ருளாம 'தேவர்கள்' எனப படடபபெயரா பெற்றிருந்த சுரா கள் சுவாமிகள் (Gods) அல்ல; இமயமலைநாடடிற் குடியிரு ந்த மாணிடகுலதததவர்களாம. நரகுலதததவர்கள் சுரகுலக கிளைபபிரிவார்களானமையால் பூர்வதமிழ்நாட்டரசர்களை 'அர சர்' எனனுங்கருதத்தில் 'தேவர்' எனனுஞ பட்டப்பெயர் பெற் றிருந்ததுபோலவும், இக்காலதத்தில் 'மறவர்குலத்தவர்களுஞ, கள்ளர்குலத்தவர்களுஞ' 'தேவர்' எனனுஞ பட்டபபெயர் பெற்றிருபபதுபோலவும, பூர்வகாலத்தில சுரர்குலத்துச சத திரியர்களெல்லாருந 'தேவர்' எனகிற பட்டபபெயர் பெற்றி ருந்தனர். 'நாடான' எனனும் அரசகுலப பட்டபபெயர், 'தே வன' எனனுஞ அரசகுலப படடபபெயரிலும அதிகச் சிறபபு டையதாதலால், மருதநிலப்பூமியாண்ட தமிழரசர்களை 'தே வன்' எனனும் பெயரிலும, 'நாடான' எனனுஞ பெயரையே வழங்கிவந்தனர்.

(xiv) இலங்கைமனனா, இலங்காபுரித்தி வா மனனஞ

---

* "I went four cosses to *Batuculla*, which means the *Round Town*. Batuculla stands on the north bank of a small river, the Sancadaholay. *Vide Wilks' History of Mysore, Vol. II, p* 292.

Batuculla, அல்லது வட்டநகர் எனப் பெயர்கொணட சக கரபுரிப்பட்டணததிலிருந்து சுரராபாண்டியமகாராசன பூர்வத் தில் அரசுபுரிந்ததாக உத்தேகிக்கலாம். மைசூர்நாட்டிலுள்ள விசயநகரத்திற்குத தெனமேற்கிலும 'சக்கரப்பட்டணம்' எனனும நகரமொன்று இருகிறது.

ஒருகாலத்தில் சான்றோர்குலத்தவர்கள் இலங்கையையுங் கட்டியாண்டுவந்ததால், அவர்களுக்கு 'இலங்கைமன்னர்' எனுகிற பட்டப்பெயருண்டாயிற்று. சானறோர்குலத்தவர்கள் இலங்கையாண்டுவருகிறகாலத்தில் பாண்டிநாட்டிற்கும் இலங்கைக்கும் போக்குவரத்திருந்தமையால், சிலர் இது காரணந் தெரியாதவர்களாய், சானறோர்குலத்தவர்களுக்கு உற்பத்திஸ்தானம் இலங்கை எனபதுபோலவும, அவர்கள் அதிதிசையினறு இந்தத் தமிழ்நாட்டிற்குவந்து குடியேறியதுபோலவும் எழுதியிருக்கிறாகள. இதிகாசச் சாடசிகளெல்லாம் இது தபபு எனவும, நகைபபுக்கேதுவான கதை எனவும் ருஜுக கூறுகினறன.

(ஙஙு) சோலிவேளாளர்.

பூர்வத்தில் தமிழ்நாடெங்ஙனும் சானறோர்குலத்தவர்கள கற்பகவிருக்ஷச்சோலைகள் பரிபாலித்து அமுதத்தருமஞ் செயதுவந்த காரணததையிடடு, அகுலகங்களைபபிரிவார் 'சோலி வேளாளர்'* எனறொரு பட்டப்பெயரும் பெற்றிருந்தனர.

14. பசுபதிபுனுகுசட்டநாதகுருக்களும, அவருடைய வமிசத்தவர்களும, பூர்வதமிழரசாகுலத்தவர்களுக்கு புரோஹிதர்களாகிய குருக்களாயிருந்துவந்தபிரகாரம, நாளதும் அவர்கள் சானறோகுலக் குருக்களாம். சானறோர்குலத்துத் தாமிரசாதனப்பட்டயீம் இந்த வீரசைவர்கள் வசத்திலிருந்து வருவதே அதற்குச் சாட்சியாகும். ஆரியப்பார்பபாருக்கும், மேற்படி பூர்வ தமிழரசாகுலப புரோஹிதர்களாகிய வீரசைவக் குருக்கண்மாருக்கும் நாளதுவரையீனும் கொடியபகையும் விரோதமுமிருந்து வருகின்றன. பூர்வத்தில் இந்த வீரசைவக்குருக்கள் தரித்திருந்த பூணூல் ஒழிதற்குக் காரணர் இந்த ஆரிய பிராமணர்களாம்.

15. திருவெண்காட்டில் சுவேதாரணியர் எனப் பெயர்கொண்ட சிவபிரான் கோவிலுக்கெதிரே மேற்படி சான்றோர்

* வேளாண்மைகை; சததிரியர் அறுதொழிலிலொனறு.

குலப் பெரியோர்கள் ஐம்பதேழரை ($57\frac{1}{2}$) வராகனுக்கு சுத்தகிரயத்திற்கு நிலமவாங்கி, தங்களகுலத்துக்கு மூல புருஷனாகிய சுரபாண்டியராசன எனப பெயர்கொண்ட காந தமாரிஷிக்கு மடவகட்டி, அந்த மடத்தைத் தங்கள்குலகுருவா கிய 'பசுபதிபுனுகுசட்டநாதகுருக்கள்' விசாரணையில் வைத தார்கள். அநதக் காந்தமாரிஷிமடம நாளதுவரைபிலும மேறபடி புனுகுசட்டநாதகுருக்கள் மரபிலுதித்த வீரசைவக் குருக்கள விசாரணையிலிருந்து வருகினறது. இபபோது மேற் படி மடதனுக்குத் தலைமையான குருக்களுக்குப் 'பசுபதிகுருக கள்' எனறுபேர். அவர்வசத்தில் மேற்படி சானறோர்குலத தாமிரசாதனபபடடயம இருகனிறது.

16. அவ்வாறு திருவெண்காட்டில் கூடிவந்த சான்றோர்குல மேனமக்கள் எழுநூறுபேரும், தஞ்சைநகரம, சீர்காழி, திரு வெணகாடு, பிறையாறு, குரநாடு, திருநெல்வேலி, சிவகாசி, விருதுபட்டி, திரிசிரபுரம, கருஞர், குழிதலை, திருச்செங் கோடு, சேலம, இடபபாடி, காஞசிபுரம், சென்னபட்டணம, மதுரை, மூதலான படடணங்களிலிருந்து வந்து கூடினார்கள்

17. காளிபூசை, சிவபூசைமுதலான பூசைவகைகளுககும, உறசவங்களுககுங கொடுத்துவரவேண்டிய படித்தரகட்ட ளைகளுக்கு விபரம.

18. சானறோர்குலத்தவாகள மேற்படி பசுபதிபுனுகுசட்ட நாதகுருக்களிடத்திலும, அவருடைய வீரசைவாகளாகிய 'ஆதிசைவா' எனப பெயர்பெற்ற வீரசைவர்களிடத்திலும, தீடசைபெற்று வரவேண்டும.

19. சோரமண்டலும், சோழமண்டலம், பாண்டிமணட லம, தொணடைமண்டலம முதலான மண்டலங்களில வா சஞசெய்துவருகின்ற சான்றோர்குலத்தவர்கள் மேற்படி ச டநாதகுருக்கள் வமிசத்தவர்களுகுகு கொடுத்துவரவேண்டி ய சுதந்திரக்கட்டளைக்கு விபரம.

இவ்வகைப் பொருள்களடங்கிய மேற்படி சானறோர்குலத் தாமிரசாதனப படப்புட்டயத்தாலும், எழுத்துப்பட்டயததா லும், சான்றோர்குலத்தவர்கள் பூர்வ தமிழ்ச் சத்திரியகுலதத வர்கள எனபது தெளிவுற விளங்குகின்றது.

மூன்றுவது,

சிதம்பரத்துச் சான்றோருலத தாமிரசாதனப படப்பட்டயத திற்கும, எழுத்தபபட்டயததிற்கும் விபரம்.

I சிதமபரததுச சானறோருலத்தாமிரசாதனப படபபட்டயத்திற்கு விபரம வருமாறு.

சிதமபரம சோழமண்டலத்திலுள்ள மகா முக்கியமான சிவஸதலம விஷ்ணுகோவில் சிவனகோயிலுகளுள்ளாக அடக்கமான ஒரு சிறுகோவில். சிதமபரதில ஆதியில் சிவாலயஙக கட்டபபட்டகாலத்தில் விஷ்ணுவுகளுப் பிரதிஷ்டை யேகமான ஆலயஙகளும் பூசையும இந்தத் திராவிடநாட்டிலe* இல்லையென்று தெரியவருகினறது. அந்த ஆதிகாலத்தில் சிவபகதர்களே சிவனேடுகூட விஷ்ணுவையும் ஒருபடசமாய வணஙகிவந்ததாக அறிகிறோம. சிதமபரதுதிகு வடபாரிசததில், பளளியோடையில், காளிகாதேவி கோயிலிருக்கிறது அதற்கு வருஷததில் பத்துநாள உறசவஞ் சிதமபரதது பெரியவீதிவழியாக நடந்தவருகிறது. சிதமபரதுதிகுப பூாவததில புலிபூர, தில்லைதகா எனப பெயாகளுண்டாயிருநதன. திருவெணகாடு இந்தச் சிதமபரத்துக்கு முனனுண்டான சிவஸ்தலமானதால், அதற்கு 'ஆதிச்சிதமபரம' எனப பெயருண்டாயிற்று.

இந்தப பட்டயதது நீளம பதினமூனறு அங்குலம, அகலம டதது அங்குலம.

இந்தத தாமிரசாதனப் படயம் ஆதிவீரசைவர் மரபிலுதித்த சிதம்பரகுருக்கள், தாண்டவராயகுருக்கள் பரம்பரையில் வந்திருக்கிற சுப்பராயகுருக்கள் வசத்திலிருக்கிறது சிதமபரதத்தாமிரசாதனப் படப்பட்டயத்திற்கு ஆறுபத்திபுண்டு.

முதலாவதுபத்தியில் ஐந்து படங்கள்.

(1) பதஞ்சலிரிலிபபடம். [இடப்புகுமேல் மானிடவடிவம, இடப்புக்குகீழ்ப் பரம்புவடிவம்.]

---

* பாகவதபுராணததில் 'திராவிடதேசாதிபதியாகிய வைவசுவதமது' என்று கூறியிருப்பதால் ஆதித்திராவிட பூமி வடநாட்டிலிருந்ததாக உத்தேசிக்கலாம.

(ii) வியாகரபாதரிஷிபடம். [புலிக்காலன]
(iii.) சபாநாயகர்படம். [முயலகன் பிணியை நசுக்கி யழிக்குமபாவனை.]
(iv.) சிவகாமியமமனபடம [உமையமமை.].
(v) ஏஞ்சநாதர்படம

இரண்டாவதுபத்தியில், ஐந்து படஙகள

(i) காந்தமாரிஷிபடம். [சந்தனவிருக்ஷத்தினடியுத தவஞ்செயயுமபாவனை]
(ii) கஙகாதத்தீரத்திலுளள பொயகைபபடம.
(iii) ரிஷபவாகனரூடராயச சிவனும பாவதியுமஎழுநதருளியபடம
(iv.) ஆயுததாரியாய்விளஙகிய காளியமமனபடம.
(v) கனகரேதனிபடம.

மூன்றாவதுபத்தியில, எட்டுபபடங்கள்.

(i) கனகரேதபுரிபடம
(ii) கமலலோசனிபடம
(iii) சானரோகாசுபபடம [காஞ்சிபுரம சாதனத்தில சநதிராயுதமுதலியன வாபபிலமைநதிகாசு இருக்கிறது.].
(iv) மதனசவுநதரிபடம
(v.) ஆராய்சசிமணிபபடம்.
(vi) தாரிகிருபாகரிபடம.
(vii) தாரிகுஞ்சரிபடம
(viii.) ஏஞ்சநாயகிபடம

நாலாவதுபத்தியில், ஒன்பது படஙகள்.

(i) காந்தனபடம்.
(ii) தெங்குவிருக்ஷப்படம்.
(iii) சுந்தரனபடம.
(iv.) கண்டனபடம். [தலைவெட்டிண்டபாவனை.]
(v.) கௌசலன்படம. [தலையிடறுண்டபாவனை]
(vi.) சாத்தன்படம.

(vii.) விக்கிரமனபடம

(viii.) இரட்டைக்குலவாழைபபடம்.

(ix) தமிழ்ப்புண்டரீகனபடம். [ஏஞ்திநாயகனப டம்]

ஐந்தாவதுபத்தியில், பதினைது படங்கள

(i.) ரிஷபகொடிப்படம

(ii) பஞ்சவர்ணபபாவாடைபபடம.

(iii) சிங்கக்கொடிபபடம.

(iv) வெளளையாணைபபடம.

(v, & vi.) இரட்டைவெளளைக்குடைப்படம.

(vii, & viii.) இரடடைவெண்சாமரைப்படம.

(ix, & x) இரட்டைசுருட்டிபபடம.

(xi) இரடடைசசங்குபபடம் [காஞ்சிபுரம தாமிர சாதனத்தில் இரடடைச்சங்குதாலிபபடம அமைந்திருக்கிறது.]

(xii) சந்திராயுதபபடம.

(xiii) தீட்டாமபலகைபபடம.

(xiv) இடிகலிபபடம.

ஆறுவதுபத்தியில், ஆறு படங்கள்

(i) அமிதக்கமண்டலபபடம.

(ii) ஆயுதபபெட்டிப்படம.

(iii.) சிலமபுபபடம்.

(iv.) கற்பகவமுதவுற்பத்திசெய்வோனபடம.

(v.) ஏணிபபடம்.

(vi.) பணிவிருக்ஷப்படம.

இந்தப்பிரகாரம் மேற்படி சிதம்பரத் தாமிரசாதனப்பட டயத்தில் நாற்பத்தேமூபடங்களிருக்கினறன. இந்தநாற்பத் தேமூபடங்களும்; திருவெண்காட்டுத் தாமிரசாதனப்பட்டயப படங்களுக்கொப்பத்தம்.

(i.) சான்றோர்குலதெய்வப்படங்கள்.

(ii.) ரிஷிகன்படங்கள்.

(iii) சத்தகன்னிகள்படங்கள், சத்தவழுதிகள்படங்கள்.

(iv) சானரோகுலவிருஷபபடங்கள்.

(v) கற்பகவிருக்ஷபபடங்கள், கற்பகவழுதவற்பதநியாபதபபடங்கள, சானரோர்காசுபபடம். என ஐநதுபெருமபிரிவுகளாகப் பிரிந்துநிற்கின்றன.

ஆயினும், இவைகளில் அநேகபடங்களுக்கு மேலே பொருளவிபரஞ சொல்லியிருபபதால், மேற்படி திருவெணகாடுதத தாமிரசாதனப படடயத்திலில்லாத மூனறுபடங்களுகளு இஙஙனம பொருளவிபரங கூறுவோம. அந்த மூனறுபடஙகளுமம வருமாறு

(i) பதஞசலிரிஷிபபடம. (ii) வியாக்கிரபாதரிஷிபபடம. (iii) ரிஷபவாகனரூடரீராகிய தேவிபாகரான சிவபிரானபடம.

(i) பதஞ்சலிரிஷிபபடம்

திருவெண்காடடில் பரமசிவன நடிதத ஊரதத்தாண்டவதபாரபபதற்குத தன்னை அழைதத்துக்கொணடுபோகவில்லை என பதாய்க் குறைகூறிய ஆதிசேடனைபபாரத்து விஷ்ணுசொல்லுகிறார் · "திலலையில பரமசிவன ஆனந்ததாண்டவஞசெயபபோகிறார், அபபோது நீ பதஞசலியாக அவதரித்து அவரிசனையைக்காணபாய்*" எனறார அத்தவாக்குபபிரகாரம, ஆதிசேடனாவன மேற்பாதியுடல் மானிடவடிவமும் கீழ்பபாதியுடல்பாமபுவடிவமுமாக அவதரித்து, பதஞசலிரிஷியெனபபெயர்கொண்டு சிவனது ஆனந்ததாண்டவ தரிசனைபாரத்ததாகக் கூறுவது புராணஸ்தாத்தம. இந்தப பதஞசலிரிஷிபபடம மானிடதேகத்துடன பாமபிணடல் சேர்ந்திருகிறபடாவனயாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

(ii) வியாக்கிரபாதரிஷிப்படம்

வியாக்கிரபாதரிஷி மத்தியந்தினை எனனுமரிஷியினுடை புததிரன். புலிகால்பெற்று விளங்கினமையால் 'புலிக

---

* திருவாலங்காட்டுப் புராணசரித்திரம, 19 - வது பகுதி அரண்க.

† வியாக்கிரம்=புலி.

கூலன வியாக்கிரபாதன' எனப பெயராயிற்று. இதை திருவெண்காடபுராணை, வியாக்கிரபாதசருகம் கவியிற் கூறியிருபபது

"உதத்மாகுகெலா முரத்தமனுருவனமுனனுகத்தின
மதத்தியந்தண னெனுமபெயாமாதவன பயந்த
புதத்திரனபுலிக கலனிடபுவியிலெபபொருளிற்
சதத்தியபபொருள நிநதனவழிபிலே சாரந்தான."

வியாகிரபாதா நனனெறிநோநது அநில் ஒழுகிவருகை பில, முயலகன பிணியால மிகு கஷடபபட துணடு, அவரு டைய பிதாவாகிய மதத்தியநதனாிஷியானவா அவரைபபாத து, திருவெணகாடடுகருபபாயச் சபாநாயகமூரத தாிநிதரு ளுகபூசைசெயதால நிநதவியாதி நிருமெனறுசொலல, வி யாகிரபாதா அநதபபிரகாரஞசெயதார அபபடியவா திரு வெணகாடடில விசாதரை செயதுவருகையில, பரமசிவன ாபாரூடராய அவரு-துத தாிசனையாகி, அநத முயலகை பிணியைத தமமா காலகொணடு நடனகி யழிதத்துபபோட்ட ரெனறு புராணஙகூறுகினறது

(iii) ாிஷபவாகனரூடராய தேவிபாகரான சிவபிரானபடட சிவனும பாவநிபம ஏகமாய ாிஷபமாகிய காளையினமே லேறி ாிஷபாரூடராட்சசெல்லுகினறனா எனபது புராண சிநதாநதம.* சானறோகுலத்தவர்களுகுச் சிவனுல கா பமாகிய பாவநிபுமு, அவாகளுடைய புதத்திராகளாகிய கணட டர, சுபபிரமணியனுக்† குலதெயவங்களெனபதற்கிசைய

* சாவலோகதநிலுமுளள சிவாகளெலலாமு ஆண், பெ எலலாமு இரணடு பெரும்பிரிவாகப பிரிந்திருப்பதற்கு இ குறிபபாகும.

† நானதாம சிவனகோயில்களிலும், சுபபிரமணியர் கோ வில்களிலு ம, மேற்படியார் திருகெளெலலாம வடிவகாதிை லைவளாகச் செயயப்படடிருப்பதைக காண்கிறோம ஆ தால மேற்படி குலதெய்வங்கள் நாளதாம வடிவாதிகளே யு நதாயிருகிற சானறோர்குலத்து மூனனவாகளெனபதை ட் தியட்சமாகிறது. இப்படியிருகக, தொள்ளாயிரத்து

[redacted]டைய படங்கள் இந்தச் சான்றோர்குலத் தாமிரசாத
னப் பட்டயத்தில் பொதிந்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

II. இதமபரத்துச் சான்றோர்குலத்தாமிரசாதன எழுத்
துப்பட்டயத்திறகு விபரம்

இதை எழுத்துப்பட்டயத்தில் அடங்கிய அனேகவிஷயங்கள
திருவெண்காடடு எழுதப்பட்டயத்தில் கூறப்பட்டிருப்ப

ர், பாரபபாமுதலிய பிறகுலத்தவர்கள் தொனைகாகா
னைடைய சுவாமிகளைக் குறபபிடுகிறகாரணமென்ன ? வட.
காடுகளைடைய சுவாமிகள் அமைதிநிருத்த தலத்தையும்
நதி, வடிகாடுகளைடைய சான்றோர்குலத்தவர் வடிகாடரை
யாத பிறகுலத்தவர்களைப்போல் தங்களை குலதெய் வங்களை
தப பூசைசெபவது திருடியனறோ ? சான்றோர்குலத்துதித்தன
னை வடிகாடுடைய சுவாமிகளைக் குறிபபார், பாரபபாமுக
லிய பிறகுலத்தவர்கள் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து நமஸ்கரிபபார்,
இருகைகளையுகூபபிக குமபிடுவது வதகபோதிலும், அவர
கள் வடிகாதை இழந்துபேசுவதே ?) ஸ்ரீரங்கத்தில் தெ
கலே வடகலைகள் சணடையாலணடாலும் வியாசதியம தெகல
கலைநாமத்தால் குருவாகிக நிர்ணயதுபோல, வடிகாதிகளை
டைய சுவாமிகளும் நாளடைவில் வடகாடுகளையுடைய சா
ன்றோர்குலத்தவாகளுகுருமிமையானவாகவினைபதிலை, மேறபட
சுவாமிகளுகு அமைநதிருகிற வடிகாதிகளால் குருவாரு
மலலவா ? மேலும் விஷ்ணுவுகுமை விஷ்ணுபாணன ஆழ்
வாகளுகும வடிகாதிகளுணடு தாமபரியபபரிபகள,
பெரியாழ்வாருடைய இரணடாமபத்து, கூவது கரிகுருநதல
ைம செயயுள

"வணணமுடைய வயிரச்சுடிபபிட்டு
வார்காதுதாழப்பெருஞ்சி
குணமன் முடையரிகோபால்பினாகள
கோவிதா நீ சொல்லுகொள்ளாய், &c"

இதில் கிருஷ்ணனுகு வடிகாதிருந்ததாகச சொல்லப்படு
கிறது ஸ்ரீரங்கத்து சுவாது கிருமதில்சுடி ஆலிநாடடிற
செதுகோறசெலுத்தி, வடிகாதுகளையுடைய சிறறரசாகளி
லொருவர் திருமஙகையாழவார் ; அவருடைய கிலைகள நாள
வடிகாதுடையவைகளாகவே [illegible]ருந்துவருகின்றன. உற
னங்களில் அவருடைய கி[illegible] சிஙகாரிசகுமபோது

தால், அவற்றையொழித்து, அதிலில்லாதவிஷயங்களை இங்கு
ஒரு சொல்லுவோம். அவை வருமாறு:

1 சிதம்பரத்தச்சானறோர்குலத் தாமிரசாதனம், சாலி
வாகனசகாப்தம் 1514-ல் எழுதப்பட்டது இது கிறிஸ்தாபதம
1591 க்குச் சரியொத்தது.

2 சானறோர்குலப் பெரியோர்கள சிதம்பரச்தில் மேல்க
கோபுரவாசற்சந்நிதிக்கு வடபக்கத்தில் குலோத்துங்கசோழ
ன வீதியாகிய மேல்வீதியில் கீழ்நிறகில் சுமார் இருபத்தி
மூனறே அரைக்கால் (23½) விராகனுக்குச் சுத்தக கிரயத்
திறகு நிலமவாங்கி அதில் ஒருமடங் கட்டினார்கள.

3 அந்தமடத்துவிசாரணைக்கு ஆதிவீரசைவர் மரபிலுதி
த சிதமபரகுருக்களை நியமனஞ்செய்து, அவருக்கு மேற்படி
தாமிரசாதனபபடடயம எழுதிகொடுத்தார்கள்.

4 அந்தச் சானறோர்குலத தாமிரசாதனபபடடயம இப
போது மேற்படி சிதமபரகுருக்கள் மரபிலுதிதத சுபபிரமணி
யகுருக்கள வசததிலிருகிறது.

5 சானறோர்குலப பூவனற்பத்தி திருவெண்காடபெப
டயரில் வருகிறபடியே, இநதபபடடயததிலும கூறியிருக
கனறது

ஆகிலேகிருக்கினற வடிகாதுகளில நாளது தெனபாண்டி
நாடடு நாடாளவாரகளாகிய நாடாக்களணிநதுவருகினற வண்
டடிகடுக்கணியொத்த குண்டலங்களிடடு, மேற்படி நாடாக
ள சரிநதிவருகின்ற சிலைகுட்டைகளாகிய உறுமாலகள
மேறபடியாக கடடுகிறபிரகாரம, மேற்படி சிலைக்குகடடிப
பு ஹெணவகை ஆயுததாரியாக ஊர்கோலம்வரச்செயவது
ர் தமம வழக்கம் மேற்படி திருமங்கையாழ்வாருக்கு 'ஆலி
நாடான' எனபது முனபெயர். அவாமீது பாடபபடடிருக
கினற பாடடுகளில் 'ஆலிநாடான' எனகிறபேரும், அவருக்கு
அலங்காரமாக அவருடைய நீண்ட தினைக்காதும, வாணித
ம கூறபபட்டிருக்கினறன. இவைகளை ஆராயந்துபாக்கும
பபோது, தொளளாயிரக்காதுகளில்லாத சூததிரா, பார்ப்பா
முதலியோர் கொள்ளைகாதுகளையுடைய சுவாமிகளை பூசிதது
முதல குமபிடடுவந்திருபபதால், பூவ அரசகுலத்தவர்க
ளுக்கு தொளளைகாதுகளிருந்திருக்கிறது பூர்வம அவர்களுளாத்
தனையுஞ் தெரிநத உணமையென விளங்குகினறது. மஹாத்தால'

3. சான்றோர்குலத்தவர்கள் 'இலங்காபுரிமன்னர்' எனப்
டப்பெயர் பெற்றவர்கள். சிங்கக்கொடி, ரிஷபக்கொடி,
வள்ளியாணை, சிங்கமுகத்தண்டிகை, இரட்டைச்சங்கு, பரு
ாணப்பாவாடை முதலான இராசவிருதுகள் பெற்றவர்கள்

7. அவர்களில் ஒருகிளைபிரிவார் பூவுலகதில் இலங்கை
ண்டவர்கள். ஆனதால், அவர்களுக்கு இலங்கைமன்னர் எ
வும், இலங்காபுரிதத்தலைவர் எனவும் பெயர்களுண்டாயின

8. அக்குலத்தவர்கள் பெற்றிருந்த பட்டப்பெயர்களுக்கு
பரம
இவைமுதலான விஷயங்கள் மேற்படி எழுதப்பட்டுள்
ள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

நானகாவது.

சான்றோர்குலத்தவர்களுக்குரிய முக்கியமானபட்டப்பெயர்
ள் வருமாறு

1. { சானவேயர்,
   { கங்கர்குலத்தார்.

2. { காளிபுத்திரர்,
   { காளிகாதேவிமைந்தர்.

3 { சானறவர்,
  { சானறையர்,
  { சானறையர்.

4. கருக்குபட்டப்பசசானறையர்

5 { இலங்கைமன்னர்,
  { இலங்காபுரித்தலைவர்

6. { வலங்கைமன்னர்,
   { வலங்கைராயர்

7. { வணிகர்மானங்காத்தோர்,
   { செட்டிதோளேறியபெருமான

8. { நாடாளுவர்,
   { நாடார்க்கள்,*
   { ஆள்வார்.

Ch
race,
Begur,

* Mysபுரம சாசனத்தில் 'அண்பத்தாறு தேசத்தி நா
னறு கண்டிருக்கிறது.

9. நாடான்,
10. நாடன்.
11. நாயகன்
12. கவுணடலீகமரபினா,
13. கவுணடா.
14. கிராமணிகள்.
15. சோலிவேளாளா
16. சேர்வைகாரா

இந்தப்பட்டப்பெயர்களுக்கு இவ்வளவு சுருக்கமாக விபரம் கூறுவோம்:

1. 'சானவேயர், கங்காகுலதாதார்.'

சனஜமகாரிஷியானவர் இமயகிரியில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது, கங்காநதியானது தனக்குநேரே சுரந்தோடிவருவதைக்கண்டு, தனியோகத்திலேக்கு இடையூறுவராதபடிக்கு அந்த நதிச்சலநதை ஒருசெம்வழியாய் உடகொண்டு, அதுதன்னைத்தாண்டி அப்பாற்செலலாதபடி தடுத்துகொண்டிருந்தார். பிரதம கங்காநதியைத் தனதரைப்பூமிக்குங் கொண்டுவரும்படியாக இமயகிரியின்மீது சென்றபோது, மேறபடி சனஜமகாரிஷியானவர் மேற்படி கங்காநதிச்சலத்தை வெளியேறாது தடுத்துகொண்டிருப்பதைக்கண்டு, அந்த நதி ஜலத்தை வெளியேற்றும்படி அந்தரிஷியினிடத்தில் விணணப்பஞ்செய்தான அதற்கிசைந்து, ரிஷி அந்தநதியை அப்பால் ஓடும்படி மறுசெம்வழியாய விடுவிட்டார் சனஜமகாரிஷியானவர் அந்தக் கங்காநதியை உட்கொண்டிருந்த காரணத்தால், அதற்குச் 'சானவி' என்று ஒரு பெயருண்டாயிற்று.

சூரபாண்டியராசனுடைய காந்தமாரிஷிக்குச் சதகன்னிகளிடத்திற்பிறந்த சதவழுதிகளும் கங்காநதிதீரத்தில் காளிகாதேவிகோவிலுக்குள வைத்துப பாதுகாக்கப்பட்டு, காமதேனுவெனப பெயர்கொண்ட மலைப்பசுவின பால்கொடுத்து வளாக்கப்பட்டதால், கங்காதேவியே பால்கொடுத்துவளாத்ததாகப் புராணங்கூறுகிறது. ஆகவே 'கங்கையளாத்தாள்'

ாகிற மேற்படி புராணசிததாநதபபடிககு சத்தகனவிகள் ,திரா ஏழுபேரும அவாகள வமிசத்தவாகளும 'சானவே , கங்காகுலத்தார்' * எனப பெயாகளபெறறிருந்தனா. ஆ கயால, சானரோகுலத்தவாகளுக்கும 'சானவேயா, கங்கா லத்தார்' எனப பெயாகளுண்டாயின இதைக்கூடடிச சான ரபுராணம, உற்பததிபபடலம, 45-வது, 50-வது கவிகளிற றியிருபபது.

49-வது கவி

"தந்தைமைந்தர்களெழுவரை விதநியாதரமுனந்
தநதைதனகையிற கொடுத்தவரதனனகரடைநதா
மைந்தாகடனேயாய வரதநிமுனிவரததால
வநதுபாலளிதநிடவளாநதனா வளாபிறைபோல"

இங்ஙனம சதத்தகனனிகள "ஏழுபெயாகளும தாங்கள பெ ற சத்தவமூதிகள எழுவரையும விதியாதரமுனியாகிய ாநதமாரிஷ்யிடத்தில ஒபபித்துவிடடுதத்தகள சுயதாடுபோ ாகசோந்தாகள அபபோது கங்காதேவியாகிய மாதர அந் ஷப பாலகாகளுக்குபபாலகொடுத்து வளாத்துவநதாள என்ற ஸ்காலவியிருக்கிறது சானரோகுலத் தாமிரசாதனப பட்ட பத்திலே, காமதேனு எனப பெயாகொணட காடபபசுவைக் கொணடு பாலகொடுத்து வளாத்ததாக வரைநதிருக்கினறது.

50-வது கவி.

"மானநோபுசழ்மைந்தரவ வெழுவருமஙமேமற
தேனவாமொழிச்சானவியாலவளாசெயலாற
சானவேயரெனரெருபெயா தாஙகினாமறறந்
தானிலாவுகஙகையின குலததாரெனசசாற்றும"

இந்தக்கவிகளுகு, இநத ஏழுபுதநிராகள கங்கையால வள க்கபபட்டாகள எனகிற புராணசிததாநதப் பிரகாரம, அவா களுக்கும அவாகள்குலத்தவாகளுக்கும 'சானவேயா' எ னவும, 'கங்காகுலத்தார்' எனவும பெயாகளுண்டாயின வென

* Cf "The auspicious Ayaparasa of the world-renowned Ganga-race; * * * above this is the figure of Kali" Vide Shila Shasanam at Begur, Mysore province —*Madras Mail*, 14th April, 1873.

பது தாற்பரியம். ஆகவே, சான்றோர்குலத்தவர்களுக்குச் 'சானவேயர், கங்காகுலத்தார்' என்பன அதிபூர்வபட்டப் பெயர்களாம்.

2. 'காளிபுத்திரர், காளிகாதேவி மைந்தர்.'

உமையம்மையாகிய காளிகாதேவி அரசகுலத்தவர்களுக்குக் குலதெய்வமானதினாலும், சதகர்ணிகள் புத்திரர் ஏழு பெயர்களுக்கு காளிகாதேவியால் வளர்க்கப்பட்டார்கள் எனப் புராணங் கூறியிருப்பதினாலும், சாதவாகனியரான சதகர்ணிபுத்திரர் ஏழுபேர்களும் அவர்களுடைய குலத்தவர்களுக்கு காளிபுத்திரர் எனப் பெயர்பெற்றிருந்தனர். ஆகவே, சானரோ குலத்தவர்களுக்கு 'காளிபுத்திரர்' எனப் பட்டப்பெயருண்டாயிற்று. இதற்கு நூற்சாட்சி மேலேபபிரகரணங்களிற் கூறி யிருப்பதைக் கண்டுகொள்க.

3. 'சான்றவர், சானார், சானரோ'

இந்த மூன்று பெயர்களும் சானரோகுலத்துக்குரிய சிறந்த பட்டப்போகளென மேலேப பிரகரணங்களில் குறிக்கூறியிருக்கிறோம் அங்ஙனங் கண்டுகொள்க.

4 'கருகுபபட்டயசானரோ, இது சானரோகுலத்துக்குரிய பொதுதொழிற்றிறத்தால் அகுலத்தவர்களுக்குப பூர்வ முதல் வந்திருக்கிற அரசகுலப பட்டப்பெயராம். இது நாளதம அந்தக குலத்தவர்களுக்குரிய பட்டப்பெயர்களிலொன்றாக வழங்கிவருகின்றது.

சான்றோர் புராணம், பாயிரபபடலம், 6-வது கவி.

"ஒருகாலங்கற்றோருக் குதவிசெய்யுமபுகழான
ருலகமபோற்ற
வருதநியினகுலமரபோர் வரிசையாய்ப் பதினெடடாயு
தமும்பெறறோ
பொருபடையிலெதிரேறி மதியாமல வெற்றிகொண்ட
பொயயில்லாதோ
நிருவகையாய் வருசனங்களடிவணங்கக் கயிலாயத்தேகி
னானே.'மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.